

ဥဒါန်း အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပဌမတွဲ။

နမော၊တဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
နမော၊တဿ ဓမ္မဿ၊သွာက္ခာတဿ၊သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ၊
နမော၊တဿ သံဃာဿ၊သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။

ရတနိတ္ထယပဏာမ။

အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာကာရဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သောမဟာကာရဏာ
တော်နှင့်ယှဉ်တော်မူထသော၊ ဥေယျသာဂရပါရဂုံ၊ ဥေယျဓံ တရားငါး
ပါးတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၏ ကမ်းတဘက်သို့သမ္ဗညတညာဏ်တော်
ဖြင့်ကူးလွှမ်းပေါက်မြောက်ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ နိဂုဏဂန္ထိရံ၊ အ
လွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့နက်စွာထသော၊ ဝိစိတြနယဇေသနံ၊ ကေတုဓာသည်အ
ပြားရှိသော နန္ဒိယာဝတ္ထစသည်တို့ဖြင့် ဝေတနအပ်သော အထူးထူးအ
ပြားပြားအလွန်ဆန်းကြယ်သောနည်းရှိသော တရားတော်ကိုဟောတော်
မူတတ်ထသော၊ နာထံ၊ဝေနေယျတို့၏စီးပွားချမ်းသာကိုမေတ္တာ၏အစွမ်း
အားဖြင့် တောင့်တတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဓေ ဝန္ဓာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏၊ ယေနဓမ္မေန၊ အကြင်မဂ်လေးပါး မိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်တရား
ကြောင့်၊တထာဂတာ၊မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နာ၊ ဝိဇ္ဇာ
သုံးပါးဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရဏတဆွဲငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်
၍၊ဝေနေယျဗန္ဓဝေ၊ဝေနေယျဖြစ်သောဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို၊လောက
တောခန္ဓာမိလောကတော၊ ခန္ဓာအစရှိသော လောကမှ၊ နိယုန္တိ၊ ထုတ်
ဆောင်တော်မူကုန်၏၊ဥတ္တမံ၊မြတ်စွာထသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓပုဇိတံ၊ မြတ်
စွာဘုရားတို့သည် ဂေါစရာသေဝန ဘာဝနာသေဝနတို့ဖြင့် ပူဇော်အပ်
တော်မူထသော၊တံဓမ္မံ၊ထိုဆယ်ပါးသောတရားတော်ကို၊အဟံ၊ငါသည်

ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ သောအရိယသံဃော၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သော
 အရိယာသံဃာတော်သည်။ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ သီလသမာဓိပညာ
 ဝိမုတ္တိအစရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ မဂ္ဂပဿေသု၊ မဂ်တရား
 ဖိုလ်တရားတို့၌ငြိတော၊ တည်တော်မူ၏။ အနုတ္တရံ၊ အကုမရှိသော၊ ဂုဉ္ဇ
 က္ခတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ရိုက်မျိုးပစ်ချရာလယ်မြေ
 ကောင်းသော့ယံဖြစ်တော်မူထသော၊ တံအရိယသံဃံ၊ ထိုအရိယာသံ
 ဃာတော်မြတ်အပေါင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ရတနတ္ထယော၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ ဝန္တနာဇနိတံ၊ ရှိခိုးခြင်း
 စေတနာသည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ယံဂုဉ္ဇ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ အဟံ၊
 ငါသည်။ အလဟိ၊ ရပြီ၊ တဿဂုဉ္ဇဿ၊ ထိုကောင်းမှု၏၊ တေဇဿ၊ အ
 စွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဟတန္တရာယော၊ ပယ်ပျောက်
 အပ်ပြီးသောအန္တရာယ်ရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဟိတေထိနာ၊ သတ္တဝါတို့
 ၏အစီးအပွားကိုအလွန်အလိုရှိတော်မူထသော၊ ဧဟေထိနာ၊ သီလက္ခန္ဓစ
 သောမြတ်သော တရားအပေါင်းကိုရှာတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ယာနိဥဒါနာနိ၊ အကြင်ဥဒါန်းတို့ကို၊ သုဒ္ဓါပဒါနေန၊ စင်ကြယ်သော
 အကြောင်းရှိသော၊ တေနတေနနိဒါနေန၊ ထိုထိုသောနိဒါန်းဖြင့်၊ ဧထိတာနိ
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိဥဒါနာနိ၊ ထို
 ဥဒါန်းတို့ကို၊ ဧကဏ္ဍံ၊ တပေါင်းတည်း၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသို့၊ အာရော
 ပေန္တေဟိ၊ တင်တော်မူကုန်သော၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ၊ ဓမ္မကိုသင်္ဂါယနာ
 တင်သောဆရာတို့သည်၊ ဖိနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသံဝေဂပါမောဇ္ဇ
 ပရိဒီပနံ၊ ဓမ္မသံဝေဂကြောင့် ဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်းကို ကောင်းစွာပြု
 တတ်ထသော၊ သောမနဿသမုဋ္ဌာနဂါယာဟိ၊ သောမနဿသဟဂုတ်
 မဟာကိရိယာဥာဏသမ္ပယုတ် ဗိတ္တုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သောဂါယာတို့
 ဖြင့်၊ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်ထသော၊ ယံဥဒါနံနာမ၊ အကြင်ဥဒါန်း
 မည်သည်ကို၊ သင်္ဂီတံ၊ သင်္ဂါယနာတင်ထားအပ်၏၊ တဿဥဒါနဿ၊
 ထိုဥဒါန်း၏၊ အတ္တဿ၊ အနက်၏၊ ဂန္တိရဉ္ဇာဏေဟိ၊ နက်နဲသောဥာဏ်တို့
 ဖြင့်၊ ဩဂါဟေတဗ္ဗတာဝတော၊ သက်ဝင်၍ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 အတ္တသံဝဏ္ဏနာ၊ အနက်ကိုဖွင့်ရာအဋ္ဌကထာကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကာတု၊
 ပြုခြင်းငှါ၊ ကိဉ္ဇာဝိနုက္ကရာ၊ အကယ်၍ကားခဲယဉ်း၏ရှင်၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့
 ပင်ခဲယဉ်းသော်လည်း၊ သဟသံဝဏ္ဏနံ၊ အဋ္ဌကထာနှင့်တကွသော၊ သတ္ထု
 သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမဖြစ်သောဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံသည်၊ ယသ္မာ

အကြင်ကြောင့်၊ ရေတေ၊ ထင်ရှားရှိသေး၏၊ ပုဗ္ဗာစရိယသိဟာနံ၊ ရှေးဆရာ
 မြတ်တို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 တိဋ္ဌတေဝ၊ ထင်ရှားတည်သေးသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 တံသတ္တုသာသနဝိနိစ္ဆယံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမဖြစ်သော အဋ္ဌက
 ထာနှင့်တကွသော ဝိနုကတ်သုံးခု ရှေးဆရာမြတ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို၊
 အဝလမ္ဘိတွာ၊ အဖွင့်ရှိ၊ ပဉ္စဝိနိကာယေ၊ ငါးပါးသော ဝိနိကာယ်တို့ကိုလည်း၊
 ဩဂါဟေတွာန၊ ဥပဏိဒ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ပေါရာဏဋ္ဌကတာနယံ၊ အဋ္ဌက
 ထာဟောင်း၌ဆိုအပ်သောနည်းကို၊ ဥပနိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်စင်
 ကြယ်စွာသော၊ အသံကိဏ္ဍံ၊ အဘယရိဂါသီဇေတဝနဝါသီ ဝိဇ္ဇာသား
 တို့၏အယူတို့နှင့်မရောရှက်ထသော၊ ဝိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယံ၊ သိမ်မွေ့သောအ
 နက်အဆုံးအဖြတ်ရှိထသော၊ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ၊ မဟာဝိဟာရ၌နေလေ့
 ရှိကုန်သောအရှင်မြတ်တို့၏၊ သမယံ၊ အယူတော်ကို၊ အဝိဇ္ဇာမယံ၊ အဝိ
 ဇ္ဇာမယန္တော၊ မဆန့်ကျင်စေမူ၍၊ ပုနပ္ပနာဂတံ၊ အထပ်ထပ်လာသော၊
 အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝဇ္ဇယိတွာန၊ ကြဉ်၍၊ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသည်
 အလျောက်၊ ဥဒါနဿ၊ ဥဒါန်းပါဠိတော်၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်ကိုတွင်
 ရာအဋ္ဌကထာကို၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေ
 အံ၊ ဣတိဣဓိနာပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊
 သူတော်ကောင်းတရား၏၊ ဝိရဋ္ဌိတိ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းကို၊ အာကာခိမာ
 နဿ၊ အလိုရှိထသော၊ ဝိတဇန္တဿ၊ ဥဒါန်းဒေသနာတော်၏ အနက်ကို
 ဝေတာနိတတ်ထသော၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ သာဓေဝါ၊ သူ
 တော်ကောင်းတို့သည်၊ သာဓုံ၊ ကောင်းစွာ၊ တသံတ္ထံ၊ ထိုဥဒါန်းဒေသနာ
 တော်၏အနက်ကို၊ ဂဗ္ဘန္တု၊ နာယူစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း၊ ၊

၁-ဗောဓိဝဂ်-၁-ပဌမဗောဓိသုတ်၊

တတ္ထတသ္မိဝစနေ၊ ထိုဥဒါန်းဟူသောဘုရားဟောပါဠိတော်၌၊ ဥဒါ
 နန္တိ၊ ဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်း
 မည်သနည်း၊ ဥဒါနဋ္ဌေန၊ ဝမ်းမြောက်သဖြင့်ကျူးရင့်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းမည်၏၊ ဣဒံဥဒါနံနာမ၊ ဤဥဒါန်းမည်သည်၊ ကိ၊ အ
 ဘယ်နည်း၊ ဝိတိဝေဂသမုဋ္ဌာပိတော၊ ဝိတိအဟုန်သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊

ဥဒါဟာရော၊ နှုတ်တော်မြတ်ခြင်းတည်း။ ဟိတံပါကဋ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြုပြီးအံ့။ ယံတေသာဒိမိနိတဗ္ဗဝတ္ထု၊ အကြင်ဆီစသောချင့်အပ်နှိုင်းယှဉ်အပ်သောဝတ္ထုသည်။ နာဠိ၊ နှိုင်းချိန်ချင့်တွက်ကြောင်းဖြစ်သောအိုးခွက်စသည်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်း၊ မိဿန္တိတွာ၊ လျှံ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တံတေသာဒိမိနိတဗ္ဗဝတ္ထု၊ ထိုဆီအစရှိသောချင့်အပ်နှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ အဝသေသကောတိ၊ အတွင်း၌မတည်လျှံသောဆီဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိယထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ စ၊ ဥပမာတချက်ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ယံဇလံ၊ အကြင်ရေသည်။ တဠာကံ၊ တဖက်ဆည်ကန်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်း။ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်း၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တံဇလံ၊ ထိုရေကို။ ဩဇောတိ၊ ရေအလျင်ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိယထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဝီတိဝေဝသမုဋ္ဌာပိတံ၊ ဝီတိအဟုန်သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ပိတက္ကပိပ္ပါရံ၊ ပိတက်ပြန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ယံဥဒါဟာရပိသေသံ၊ အကြင်ယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာစသောစကားတော်အထူးသည်။ ဟဒယံ၊ ရွှေနုလုံးတော်ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တံ့စေခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်း။ အမိကော၊ နုလုံးတော်ကိုလွန်သည်။ ဟုတွာ ဖြစ်၍။ အဇ္ဈော၊ နုလုံးတော်၏အတွင်း၌။ အသဏ္ဌဟိတွာ၊ မတည်မူ၍။ ဗဟံ၊ နုလုံးတော်၏အပသို့။ ဝစိန္နါရေန၊ ဝစိန္နါရေဖြင့်။ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကနိရုပေက္ခော၊ နာခံတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုဝံ့ခြင်းကင်း၏။ သောဥဒါဟာရပိသေသော၊ ထိုယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာစသောနှုတ်တော်မြတ်အပ်သောစကားတော်အထူးကို။ ဥဒါနန္တိ၊ ဥဒါန်းဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မသံဝေဝသေနပိ၊ ဓမ္မသံဝေဝ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ အယံအာကာရော၊ ဤအခြင်းအရာကို။ လတ္တတေဝ၊ ရအပ်ကောင်းသည် သာလျှင်တည်း။ တယိဒံတံအုဒဥဒါနံ၊ ထိုဥဒါန်းသည်။ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာ၌။ ဂါထာဗန္ဓဝသေန၊ ဂါထာဗန္ဓ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာ၌။ ဝါကျဝသေန၊ ဝါကျ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တံ ဖြစ်၏။

အဋ္ဌကထာသုပန၊ အဋ္ဌကထာတို့၌ကား၊ သောမနံသာမယိကာ၊ သောမနဿဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သောဥာဏ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ ဂါထာပုဋိသံယုတ္တာနိတိ၊ ဂါထာတို့နှင့်ကောင်းစွာယှဉ်ကုန်၏ဟူ၍။ ယံဥဒါနလက္ခဏံ၊ အကြင်ဥဒါန်း၏လက္ခဏာကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဥဒါနလက္ခဏံ၊ ထိုဥဒါန်း၏လက္ခဏာကို။ ယေဘုယျဝသေန၊ ယေဘုယျနည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။

ရတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယောဘုယျေန၊ များသော အားဖြင့်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ ဂါထာဗန္ဓဝသေန၊ ဂါထာဗန္ဓ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝီတိသောမနဿသမုဋ္ဌာမိတဉ္စ၊ ဝီတိသောမနဿကြောင့်ကောင်းစွာ ဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဂါထာဗန္ဓအားဖြင့် ဥဒါန်းလက္ခဏာမှတစ်ပါး ဝါကျအားဖြင့်ဥဒါန်းလက္ခဏာကိုပြဆိုပြီးအံ့၊ ဣတဗျတ္တိ၊ ဤဂါထာဗန္ဓမှတစ်ပါးလည်း။ အတ္ထိဘိက္ခဝေတဒါယတနံယတ္ထနေဝပထဝီနအာပေါတိအာဒိသု၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ တဒါယတနံယတ္ထနေဝပထဝီနအာပေါဤသို့စသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ သုခကာမာနိဘူတာနိ ယောဒဏ္ဍေန ဝီတိံသတိတိ အာဒိသု၊ သုခကာမာနိ ဘူတာနိ ယော ဒဏ္ဍေနဝီတိံသတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ သစေသာယထဒုက္ခဿသစေဝေါ ဒုက္ခမပ္ပိယန္တိ ဝေမာဒိသု၊ သစေသာယထဒုက္ခဿသစေဝေါဒုက္ခမပ္ပိယံဤသို့စသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဝါကျနု၊ ဝါကျ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဒါနလက္ခဏံ၊ ဥဒါန်းလက္ခဏာကို၊ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ။

ဝေဇ္ဇမိနာလက္ခဏေန၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသောလက္ခဏာဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တယိဒံတံဣဒံဥဒါနံ၊ ထိုဥဒါန်းဒေသနာတော်သည်၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဘာသိတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့သည်ဟောတော်မူအပ်သောဥဒါန်းလည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘာသိတံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့သည်ဟောတော်မူအပ်သောဥဒါန်းလည်းကောင်း၊ သာဝကဘာသိတံ၊ သာဝကတို့သည်ဟောအပ်သောဥဒါန်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိရိစ္ဆံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောဥဒါန်းတို့တွင်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘာသိတံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့သည်ဟောတော်မူအပ်သောဥဒါန်းသည်၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသုနိခယဒဏ္ဍာ အဝိဟေဒယံအညတရံပိတေသန္တိ အာဒိနာ၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသုနိခယဒဏ္ဍာ အဝိဟေဒယံအညတရံပိတေသံ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊ ဓဂ္ဂဝိသာဏသုတ္တေ၊ ဓဂ္ဂဝိသာဏသုတ်၌၊ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍာ၊ လှံကန်ကို၊ နိခယ၊ ချထား၍၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင်၊ အညတရံပိတေယောဂံ ယောဂံသော သတ္တဝါကိုလည်း။ အဝိဟေဒယံအဝိဟေဒယန္တော၊ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏။ သာဝကဘာသိတာနိဝိ၊ သာဝကတို့သည်ဟောတော်မူအပ်သောဥဒါန်းတို့သည်လည်း။ သဗ္ဗေရာဂေါပဟိနောမေ၊ သဗ္ဗေဒေါသော သမူဟတော၊ သဗ္ဗေမေဝိဟတော

၈

မောဟော၊ သီတိတူတောသို့နိဗ္ဗုတောတိအာဒိနာ၊ သဗ္ဗောရာဂေါပဟိနော
 မေ၊ သဗ္ဗောဒေါသောသမူဟတော၊ သဗ္ဗောမေဝိဟတောမောဟော၊ သီတိ
 တူတောသို့နိဗ္ဗုတောဤသို့စသည်ဖြင့်၊ ထေရဂါထာသု၊ ထေရဂါထာတို့၌၊
 အာဂတာနိ၊ လာကုနိဇ္ဈိ၊ သဗ္ဗောရာဂေါ၊ အလုံးစုံသောရာဂကို၊ မေမ
 ယာ၊ ငါသည်၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗောဒေါသော၊ အလုံးစုံသောဒေါ
 သကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သမူဟတော၊ ကောင်းစွာ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲ
 အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗောမောဟော၊ အလုံးစုံသောမောဟကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊
 ဝိဟတော၊ အထူးသဖြင့်ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ လောကသို့၊ သတ္တလောက၌၊
 နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သီတိတူတော၊ အေးမြသောသံ
 တောဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ အသို့၊ ဖြစ်၏၊ ကာယေနသံဝုတာအာသိ၊ ဝါစာ
 ယဥဒစေတသာ၊ သမူလံတဏှမဗ္ဗုယျ၊ သီတိတူတာသို့ နိဗ္ဗုတာတိ၊ ကာ
 ယေနသံဝုတာ အာသိ၊ ဝါစာယဥဒစေတသာ၊ သမူလံတဏှမဗ္ဗုယျ၊ သီ
 တိတူတာသို့နိဗ္ဗုတာဟူ၍၊ ထေရီဂါထာသုစ၊ ထေရီဂါထာတို့၌လည်း၊
 အာဂတာနိ၊ လာကုနိဇ္ဈိ၊ သမူလံ၊ အမြစ်နှင့်တကွသော၊ တဏှံ၊ တဏှာ
 ကို၊ အဗ္ဗုယျံ၊ ပယ်ခဲ့တ်၍၊ ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်၊ သံဝုတာ၊ စောင့်ရှောက်
 ဝိတ်ပင်အပ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သံဝုတာ၊ စောင့်
 ရှောက်ဝိတ်ပင်အပ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့၊ စေတသာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊
 သံဝုတာ၊ စောင့်ရှောက်ဝိတ်ပင်အပ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကသို့၊
 သတ္တလောက၌၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သီတိတူတာ၊ အေးမြစွာဖြစ်
 ဖြင်းရှိသည်၊ အသို့၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံးတာနိ၊ ထိုဥဒါန်းတို့သည်၊
 ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တေသဉ္စ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ လည်းကောင်း၊
 ထေရာနဉ္စ၊ မထေရ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ထေရီနဉ္စ၊ မထေရ်မတို့၏လည်း
 ကောင်း၊ ဥဒါနာနိဇေ၊ ဥဒါန်းတို့သည်သာလျှင်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊
 အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သီဟနာဒါဝိ၊ သီဟနာဒတို့သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သက္ကာဒိဟိ၊ သိကြားအစရှိကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊
 နတ်တို့သည်၊ ဘာသိတာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ အဟောဒါနံ ပရမံဒါနံ
 ကဿပေသုပတိဋ္ဌိတန္တိအာဒိနိ၊ အဟောဒါနံပရမံဒါနံကဿပေသုပတိဋ္ဌိ
 တံဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဥဒါနာနိစ၊ ဥဒါန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပြာဟူ
 ကာဒိဟိ၊ ပုဏ္ဏားအစရှိကုန်သော၊ မနုဿေဟိစ၊ လူတို့သည်လည်း၊ ဘာသိ
 တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ နမောတဿတဂဝတောတိအာဒိနိ၊ နမောတဿ
 တဂဝတော ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိဿောသင်္ဂီတိယော၊ သင်္ဂီယနာ

သုံးတန်သို့၊ အာရုဋ္ဌာနိ၊ တင်ထားအပ်ကုန်သော၊ ဥဒါနာနိ၊ ဥဒါန်းတို့သည်၊ သန္တိဇေ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တာနိဥဒါနာနိ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ သည်ဟောတော်မူအပ်သောဥဒါန်းတို့ကို၊ ဣဓ၊ ဤဥဒါန်းပါဠိတော်၌၊ နအ ဓိပ္ပေတာနိ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်၊ ။

ယာနိပနဥဒါနာနိ၊ အကြင်ဥဒါန်းတို့သည်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သာဓံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အာဟာရဘာသိတာနိ၊ ဋ္ဌာန်ကရိုဏ်းကိုထိ ချ်ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဇိနဝစနဘူတာနိ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော် ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ယာနိဥဒါနာနိ၊ အကြင်ဥဒါန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ ပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကို၊ နဝဓာ၊ ကိုးပါး အပြားအားဖြင့်၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေတန်၍၊ ဥဒ္ဓိသန္ဓေန၊ အကျဉ်းပြသဖြင့်၊ ဥဒါနန္တိ၊ ဥဒါန်းဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တာနေဝ၊ ထိုဥဒါန်းတို့ကို သာလျှင်၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ၊ ဓမ္မသင်္ဂါယနာတင် မဟာထေရ်မြတ်တို့ သည်၊ ဥဒါနန္တိ၊ ဥဒါန်းဟူ၍၊ သင်္ဂီတံ၊ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူအပ်၏၊ တာနေ ဝ၊ ထိုဥဒါန်းကိုသာလျှင်၊ ဣတ္ထ၊ ဤဥဒါန်းပါဠိတော်၌၊ သံဝဇ္ဈေတဗ္ဗဘာဝေန သံဝဇ္ဈေတဗ္ဗ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ အနေကဇာတိသံသာရန္တိ အာဒိဂါထာယ၊ အနေကဇာတိသံသာရံ ဤသို့အစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ ယာပနဂါထာ၊ အကြင်ဂါထာကို၊ ဒီဝိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဥဒါန်း၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ ပဝုတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏၊ အနေကသဟဿာနံ၊ အရာအ ထေစင်မကကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အဝိဇ္ဇေဟိတ ဥဒါနဘူတာစ၊ မစွန့်အပ်သောဥဒါန်းဖြစ်၍လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ အပဘောဂေ ပန၊ နောက်အတို့၌ကား၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကဿ၊ တရားရွှေဝိုက်မိုးဖြစ် သောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နေသိ တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ၊ အရှင်မဟာကဿပအစရှိသောဓမ္မသင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဥဒါန ပါဠိယံ၊ ဥဒါန်းပါဠိတော်၌၊ သင်္ဂီတံ၊ သင်္ဂါယနာသို့၊ အနာရောပေတွာ၊ မတင် မူ၍၊ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ၌၊ သင်္ဂီတာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ထားအပ်ကုန်၏၊ ။ အညာသိဝတဘောကောဏ္ဍညော၊ အညာသိဝတဘောကောဏ္ဍညောတိ၊ အညာသိဝတဘောကောဏ္ဍညော၊ အညာသိဝတဘောကောဏ္ဍညောဟူ ၍၊ ယဉ္ဇဥဒါနဝစနံ၊ အကြင်ဥဒါန်းစကားတော်သည်လည်း၊ ဒသသဟသိ လောကဓာတုယာ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်၌၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်

လူတို့အား၊ ပဝေဒနသမတ္တံ၊ ကြားသိစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ စောသသိပ္ပာရုံ၊
 ပြင်းပြသောဝဲတင်သံကဲ့သို့ ပြန့်နှံ့စွာဖြစ်၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တဒ္ဓိဝစနံ၊ ထိုစကားတော်သည်
 လည်း၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထုဒေသနာ၊ ပရိယောဿာနော၊ ဓမ္မစက်ကို ဖြစ်စေသော
 သုတ္တန်ဒေသနာတော်အဆုံး၌၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ အဓိဂတဓမ္မက
 ဒေသဿ၊ ရတော်မူအပ်သောတရားတော်၏အစိတ်ဖြစ်သော၊ ယထာဒေ
 သိတဿ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊
 အရိယမဂ်၏၊ သာဝကေသု၊ ခပ်ထိမ်းသောသာဝကတို့တွင်၊ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊
 အလုံးစုံသောသာဝကတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ ထေရေန၊ အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်
 သည်၊ အဓိဂတံ၊ ရတော်မူ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိသမဿ၊ ပင်ပန်းတော်
 မူခြင်း၏၊ ဗလတာဝံ၊ အကျိုးရှိသောအဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခဏဟေတုကံ၊ ဆင်
 ခြင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌၊ သဗ္ဗေသံ
 ဇေတိက္ခန္တံ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့၏သာလျှင်၊ သဗ္ဗာပဋိပတ္တိပစ္စဝေက္ခဏ
 ဟေတုကံ၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်ခြင်းလျှင် အရင်းရှိသော၊ အာရာဇယိံသု
 ဝတမံဘိက္ခု၊ ကော်သမယန္တိ အာဒိဝစနံဝိယ၊ အာရာဇယိံသုဝတမံဘိက္ခု
 ကော်သမယံ ဤသို့အစရှိသောစကားကဲ့သို့၊ ဝီတိသောမနဿဇနိတံ၊ ဝီတိ
 သောမနဿသည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဥဒါဟာရမတ္တံ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းစကား
 မှုသာတည်း၊ ယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာတိအာဒိဝစနံဝိယ၊ ယဒါဟ
 ဝေပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ ဤသို့အစရှိသော စကားတော်ကဲ့သို့၊ ပဝတ္ထိယာ
 နိဝတ္ထိယာဝါ၊ ဖြစ်ခြင်း နစ်ခြင်းကိုလည်း၊ နပကာသန္တိ၊ မပြတတ်ကုန်၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ၊ ဓမ္မသင်္ဂါယနာတင်ဆရာ
 အရှင်မဟာကဿပအစရှိကုန်သောမဟာထေရ်မြတ်တို့သည်၊ ဥဒါနပါဠိ
 ယံ၊ ဥဒါန်းပါဠိတော်၌၊ သင်္ဂီတံ၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 မှတ်အပ်၏။ ၊

တံပနေတံ တံပနဇေတံဥဒါနံ၊ ထိုဥဒါန်းဒေသနာတော်သည်ကား၊ ဝိနယ
 ပိဋကံ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၊ သုတ္တန္တပိဋကံ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်၊ အဘိဓမ္မပိဋကံ
 အဘိဓမ္မပိဋကတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသုပိဋကေသု၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့တွင်၊ သု
 တ္တန္တပိဋကပရိယာပန္နံ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်၌ အကျုံးဝင်၏။ ဒိဇာနိကာယော၊ ဒိ
 စာနိကာယံ၊ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ မဇ္ဈိမနိကာယံ၊ သံယုတ္တနိကာယော၊ သံယုတ္တ
 နိကာယံ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယံ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ ခုဒ္ဒ
 ကနိကာယံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသုနိကာယေသု၊ ငါးပါးသောနိကာယတို့တွင်၊

ချဒ္ဓကနိကာယ ပရိယာပန္တံ၊ ခုဒ္ဓကနိကာယ၌ အကျုံးဝင်၏။ သုတ္တံ၊ သုတ်၊
ဂေယျံ၊ ဂေယျ၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဝေယျာကရိုဏ်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ၊ ဥဒါ
နံ၊ ဥဒါန်း၊ ဣတိသုတ္တကံ၊ ဣတိသုတ်၊ ဇာတာကံ၊ ဇာတ်၊ အတ္တတမ္ဘေးအတ္တတ
မ္ဘေးဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝသုသာသနဇော်သူ၊ ကိုးပါးသောသာသ
နာတော်၏အင်္ဂါတို့တွင်၊ ဥဒါနသင်္ဂဟံ၊ ဥဒါန်းအင်္ဂါ၌သဖြိုဟ်ရေတွက်
အပ်၏။ ပြောဟူက၊ ပုဏ္ဏား၊ ဒွါသီတိဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း
နှစ်ထောင်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတော၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်မှ၊
ဂဏှိံ၊ သင်ယူ၏၊ ဧဒသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဘိက္ခု
တော၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာအထံမှ၊ ဂဏှိံ၊ သင်
ယူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရာသီတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
ကုန်သော၊ ယေဣမေဓမ္မာ၊ အပြင်သို့သဘောရှိသော ဤတရားတို့သည်၊
မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဝ္ဋဂ္ဂေ၊ ဟောပြောခြင်း၊ ပဝတ္တိနော၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကေန၊ တရားရွှေတိုက်စိုးအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပဋိညာတေ
သု၊ ဝန်ခံအပ်ကုန်သော၊ စတုရာသီတိယံ ဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿေသု၊ ရှစ်
သောင်းလေးထောင်ကုန်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့တွင်၊ ကာတိပယဓမ္မက္ခန္ဓသင်္ဂဟံ
နှစ်ဆယ် သုံးဆယ်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်၏၊ ဗောဓိဝဂ္ဂေါ၊
ဗောဓိဝင်၊ မုပ္ဖလိန္ဒဝဂ္ဂေါ၊ မုပ္ဖလိန္ဒဝင်၊ နန္ဒနဝဂ္ဂေါ၊ နန္ဒနဝင်၊ မေဃိယဝဂ္ဂေါ၊
မေဃိယဝင်၊ သောဏဝဂ္ဂေါ၊ သောဏဝင်၊ ဇစ္စန္ဒဝဂ္ဂေါ၊ ဇစ္စန္ဒဝင်၊ ဝုဠဝဂ္ဂေါ၊
ဝုဠဝင်၊ ပါဠိဝဂ္ဂေါ၊ ပါဠိဝင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဂ္ဂတော၊ ဝင်အား
ဖြင့်၊ အဋ္ဌဝဂ္ဂေါ၊ ရှစ်ဝင်ရှိကုန်၏၊ သုတ္တတော၊ သုတ်အားဖြင့်၊ အသီတိသုတ္တ
သင်္ဂဟံ၊ ရှစ်ဆယ်သောသုတ်တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ဂါထာတော၊ ဂါ
ထာအားဖြင့်၊ ပဉ္စနဝတိဥဒါနဂါထာသင်္ဂဟံ၊ ကိုးဆဲ့ငါးပါးသော ဥဒါန်းဂါ
ထာတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်၏၊ ဘာဏဝါရတော၊ ဘာဏဝါရအားဖြင့်၊ အနု
ဝမတ္တာဘာဏဝါရာ၊ အခွဲနှင့်တကွကိုးဘာဏဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ အနု
သန္တိတော၊ အနုသန္ဓေအားဖြင့်၊ မေဃိယသုတ္တေ၊ မေဃိယသုတ်၌၊ ဝုတ္တဝနု
သန္တိဝသေန၊ ဝုတ္တဝနုသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကေနသန္တိ၊ တပါးသောအနု
သန္ဓေရှိ၏၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓသုတ္တေ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓသုတ်၌၊ ဝုတ္တဝနုသန္တိယထာနုသန္တိဝသေ
န၊ ဝုတ္တဝနုသန္ဓေယထာနုသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကေနသန္တိ၊ နှစ်ပါးသောအ
နုသန္ဓေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေသေသု၊ ကြွင်းသောသုတ်တို့၌၊ ယ
ထာနုသန္တိဝသေန၊ ယထာနုသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကေနာဝအနုသန္တိ၊
တပါးသာမျှင်ဖြစ်သောအနုသန္ဓေရှိ၏၊ အဗ္ဗာသယာနုသန္တိပန၊ အဗ္ဗာသယ

အနုသန္ဓေသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥဒါန်းပါဠိတော်၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤနာပကာ
 ရေန၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ သဗ္ဗဿာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်လည်း၊ ဧကာသိတိ၊ အနုသန္ဓေသင်္ဂဟံ၊ ရှစ်ဆွဲတပါးသော အနု
 သန္ဓေတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်၏၊ ပဒတော၊ ပုဒ်အားဖြင့်၊ သတာမိကာနိ၊ တရာ
 အလွန်ရှိကုန်သော၊ ဧကဝိသပဒ သဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်း တထောင်
 သောပုဒ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါထာပါဒတော၊ ဂါထာပါဒအား
 ဖြင့်၊ တေဝိသတိ၊ စတုသတာမိကာနိ၊ လေးရာနှစ်ဆွဲသုံးပါး အလွန်ရှိကုန်
 သော၊ အဋ္ဌဝိသသဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်းရှစ်ထောင်သော ပုဒ်တို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အက္ခရတော၊ အက္ခရာအားဖြင့်၊ သတ္တသဟဿာမိ
 ကာနိ၊ ခုနစ်ထောင်အလွန်ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်း
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိဏိစသတာနိ၊ သုံးရာတို့သည်လည်းကောင်း၊
 နှိသိတိ၊ အက္ခရာနိ၊ ရှစ်ဆွဲနှစ်သုံးသော အက္ခရာတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသိတိ၊ ဧဝံ၊ သုတ္တန္တ၊ (ပ)ဥဒါ
 နဿပဝေဒိတာတိ၊ အသိတိ၊ ဧဝံ၊ သုတ္တန္တ၊ (ပ)ဥဒါနဿပဝေဒိတာ
 ဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ အာစရိယာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဝုစ္စ
 တိ၊ ဝုစ္စန္တိ၊ မိန့်တော်မူကုန်၏၊ ဥဒါနဿ၊ ဥဒါန်းကျမ်း၏၊ သုတ္တန္တ၊ သုတ္တန်
 တို့ကို၊ အသိတိ၊ ဧဝံ၊ ရှစ်ဆယ်တို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊
 ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်တို့သည်၊ ဘမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဝဂ်တို့ဟူ၍၊
 ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဂါထာစ၊ ဂါထာတို့ကိုလည်း၊ ပဉ္စနုပတိ၊ ကိုး
 ဆွဲငါးဂါထာတို့ဟူ၍၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ပမာဏတော၊ ပမာဏ
 အားဖြင့်၊ အနုသန္ဓေမမတ္တာစတာဏဝါရာ၊ အနွဲ့နှင့်တကွကိုးဘာဏဝါရရှိ၏
 ဟူ၍၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဥဒါနဿ၊ ဥဒါန်းကျမ်း
 ၏၊ အနုသန္ဓေယော၊ အနုသန္ဓေတို့ကို၊ ဧကာမိကာ၊ တခုအလွန်ရှိကုန်သော၊
 အသိတိ၊ ရှစ်ဆယ်တို့ဟူ၍၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ဥဒါနဿ၊ ဥဒါန်း
 ကျမ်း၏၊ ဧတာနိပဒါနိ၊ ထိုပုဒ်တို့ကို၊ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသည်၊ ဧကဝိသ
 သဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်းတထောင်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတံစေတ၊
 တရာတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏိတာနိ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်
 ၏ဟူ၍၊ ဝိနိဒ္ဓိသေ၊ ပြရာ၏၊ ဂါထာပါဒတောပန၊ ဂါထာပုဒ်အားဖြင့်ကား၊
 အဋ္ဌသဟဿမတ္တာနိ၊ ရှစ်ထောင်ပမာဏရှိကုန်သော၊ စတုသတာမိကာ
 နိ၊ လေးရာအလွန်ရှိကုန်သော၊ ဧတာနိပဒါနိ၊ ထိုပုဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 တေဝိသတိပဒါနိ၊ နှစ်ဆွဲသုံးပုဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒါနဿ၊ ဥဒါန်း

ကျမ်း၏။ ပဒါနိ၊ ဝုဒ္ဓိတိယုတ္တံ၊ နိဗ္ဗိသေ၊ ပြရာ၏။ အက္ခရာနိ၊ အက္ခရာတို့
သည့်၊ သဟဿာနိစ၊ တထောင်တို့သည့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိသတသ
ဟဿာနိစ၊ ခြောက်သန်းတို့သည့်လည်းကောင်း၊ တိဏိသတသနိစ၊ သုံး
ရာတို့သည့်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ နှုတ်ထိစ၊ ရှစ်ဆဲ့နှစ်လုံး
ကုန်သောအက္ခရာတို့သည့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိအက္ခရာနိ၊ ဤအက္ခရာ
တို့ကိုဥဒါနဿ၊ ဥဒါန်းကျမ်း၏၊ အက္ခရာနိတိ၊ အက္ခရာတို့ဟူ၍၊ ပဝေဒိ
တာ၊ အပြားအားဖြင့်မိန့်အပ်ကုန်၏။ တသဥဒါနဿ၊ ထိုဥဒါန်းကျမ်း
၏၊ ဝဂ္ဂေသု၊ ဝဂ်တို့တွင်၊ ဗောဓိဝဂ္ဂေါ၊ ဗောဓိဝဂ်သည်၊ အာဒိ၊ အစတည်း၊
သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့တွင်၊ ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဗောဓိသုတ္တံ၊ ဗောဓိသုတ်တည်း၊
တဿပိ၊ ထိုဗောဓိသုတ်၏လည်း၊ ဧဝံမေသုတန္တိ အာဒိကံ၊ ဧဝံမေသုတံ
ဤသို့အစရှိသော၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊
ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကာလေ၊ ပဌမမဟာသင်္ဂီယနာတင်သောအခါ၌၊ ဝုတ္တ
နိဒါနံ၊ အရှင်မဟာကဿပအားလျှောက်ကြားသော နိဒါန်းသည်၊ အာဒိ၊
အစတည်း၊ သာပနာယံ သာပနာအယံပဌမ မဟာသင်္ဂီတိ၊ ထိုပဌမ မဟာ
သင်္ဂီယနာကို၊ ဝိနယဝိရုဏေ၊ ဝိနည်းဝိရုဏတ်၌၊ တန္တိ၊ ပါဠိအစဉ်ကို၊
အာရုဠာဇေ၊ တင်ထားအပ်သည်သာတည်း၊ ဣပ္ပပန၊ ဤဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ
ကျမ်း၌လျှင်၊ နိဒါနကောသလ္လတ္တံ၊ နိဒါန်း၌လိမ္မာစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ယော
ကထာမဂ္ဂေါ၊ အကြင်စကားအစဉ်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ သောဝိက
ထာမဂ္ဂေါ၊ ထိုစကားအစဉ်ကိုလည်း၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယံ၊ သုမင်္ဂလဝိလာ
သိနိမည်သော၊ ဒိဃနိကာယဋ္ဌကထာယံ၊ ဒိဃနိကာယ အဋ္ဌကထာ၌၊
ဝုတ္တောဇေ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊
ထိုဝိနည်းပါဠိ ဒိဃနိကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣပ္ပပန၊ ဤဥဒါန်းကျမ်းအစဉ်
ကား၊ ဧဝံမေသုတန္တိ အာဒိကံ၊ ဧဝံမေသုတံဤသို့အစရှိသော၊ ယံနိဒါနံ၊ အ
ကြင်နိဒါန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဧဝံမေသုတံအစရှိသောနိဒါန်းပါဠိ၌၊
ဝေန္တိပဒံ၊ ဧဝံဟူသောဝုဒ္ဓိသည်၊ နိပါတပဒံ၊ နိပါတ်ဝုဒ္ဓိတည်း၊ မေဝိအာဒိနိ၊
မေအစရှိသောဝုဒ္ဓိတို့သည်၊ နာမပဒါနိ၊ နာမ်ဝုဒ္ဓိတည်း၊ ဥရုဇေယာယံဝိဟ
ရတိတိဣတ္ထ၊ ဥရုဇေယာယံဝိဟရတိဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဝိတိပဒံ၊ ဝိဟူသော
ဝုဒ္ဓိသည်၊ ဥပသဂ္ဂပဒံ၊ ဥပသာရဝုဒ္ဓိတည်း၊ ဟရတိတိပဒံ၊ ဟရတိဟူသော
ဝုဒ္ဓိသည်၊ အာချာတပဒံ၊ အာချာတ်ဝုဒ္ဓိတည်း၊ ဣတိဣမိနာဝိနယေန၊ ဤသို့

သောနည်းဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာ၌၊ ပဒဝိဘာဂေါ၊ ဝုန်ကို
ဝေဘန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အတ္ထတောပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား၊ ဇေံသဒ္ဓေါ၊ ဇေံသဒ္ဓါသည်၊ တာဝ
ရှေးဦးစွာ၊ ဥပမူပဒေသသမ္ပဟံသနဂရဟဝစန သမ္ပုဒ္ဓိဂ္ဂဟာကာရနိဒဿ
နာဝဓာရဏ ပုစ္ဆာအုဒမတ္ထပရိမာဏာဒိ အနေကတ္ထဝ္ဗဘေဒေါ၊ ဥပမာဟူ
သောအနက် နည်းပေးခြင်းဟူသောအနက် ရွှင်ခြင်းအနက် ကဲ့ရဲ့ခြင်းအ
နက်စကားကိုဝန်ခံခြင်းအနက်အခြင်းအရာဟူသောအနက် ညွှန်းခြင်းအ
နက်မြစ်ခြင်းအနက် ပေးခြင်းအနက်အနက်သဒ္ဓါ၏အနက် အတိုင်းအရှည်ဟူ
သောအနက် အစရှိသော များသောအနက်အပြားရှိ၏။ တထာတံဝစနံ၊
ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သေသေသေဇေံသဒ္ဓေါ၊ ဤဇေံသဒ္ဓါသည်၊
ဇေံ၊ ဤနတ်သားအတူ၊ ဇာတေန၊ ဖြစ်လိုသော၊ မစွေန၊ သတ္တဝါသည်၊ ဗဟု၊
များစွာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိဝေမာဒီသု၊ ဤသို့အ
စရှိသောပါဠိတော်တို့၌၊ ဥပမာယံ၊ ဥပမာအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ။
ဇေံ၊ ဤသို့၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရှေ့သို့တက်အပ်၏။
ဇေံ၊ ဤသို့၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ပဋိမိတဗ္ဗံ၊ နောက်သို့ဆုတ်အပ်၏။ ဣတိ
အာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်တို့၌၊ ဥဝဒေသ၊ နည်းပေးခြင်းအနက်
၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား
စကားတော်သည်၊ ဇေံသာရ၊ ကောင်းပေစွ၊ သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကား
ကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေံဝစနံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားစ
ကားတော်သည်၊ ဇေံသာရ၊ ကောင်းပေစွ၊ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသော
ပါဠိတော်တို့၌၊ သမ္ပဟံသနေ၊ ရွှင်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ပန၊ ထို
မှတပါး၊ အယံဝသလီ၊ ဤသူယုတ်မသည်၊ ယသ္မိံ ဝါတသ္မိံ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်
ပြားပြား၊ မုဏ္ဍကဿ၊ ဦးပြည်းသော၊ တဿသမဏဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝဏ္ဏံ
ကျေးဇူးစကားကို၊ ဇေမေဝ၊ ဤသို့ပင်လျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဆိုသတတ်၊ ဣတိ
အာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဂရဟေ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေံသာရ၊ ဪကောင်းလှပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့
လျှင်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
ပစ္စဿေသံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတော်တို့၌၊
ဝစနသမ္ပုဒ္ဓိဂ္ဂဟေ၊ စကားကိုဝန်ခံခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟော
တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဇေံဗျာခေါ ဇေံဝိယာခေါ၊ ဤသို့

သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာဇာနည်၊ သိပါ၏၊ ဣတိ
အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်တို့၌၊ အာကာရေ၊ အခြင်းအရာဟု
သောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ မာဏဝက၊ လူလင်ငယ်၊ ဧတိ၊
လာပါလှည့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမဏော၊ ရဟန်း
ဖြစ်သော၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပ
သင်္ကမ၊ ကပ်ပါလေလော၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ မမေ၊ ငါ၏၊ ဝေ
နေန၊ စကားဖြင့်၊ သမဏံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာကို၊ အပ္ပါဗာဓံ၊
အနာကင်းသည်ကို၊ အပ္ပါတင်္ဂံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ကို၊ လဟုဋ္ဌာနံ၊ သျှင်
စွာထကြွ နိုင်သည်ကို၊ ဗလံ၊ ပကတိ ခွန်အားရှိသည်ကို၊ ဗာသုရိဟာရံ၊ ချင်း
သာစွာ နေရသည်ကို၊ ပုစ္ဆံ၊ မေးပါလေလော၊ တောဒေယျ၊ ပုတ္တော၊
တောဒေယျ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ သုတော၊ သုဘအမည်ရှိသော၊
မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ ဘဝန္တံ၊ အာနန္ဒံ၊ အရှင် အာနန္ဒာကို၊ အပ္ပါဗာ
ဓံ၊ အနာကင်းသည်ကို၊ အပ္ပါတင်္ဂံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ကို၊ လဟုဋ္ဌာနံ၊ သျှင်
စွာထကြွနိုင်သည်ကို၊ ဗလံ၊ ပကတိ ခွန်အားရှိသည်ကို၊ ဗာသုရိဟာရံ၊ ချင်း
သာစွာနေရသည်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏၊ ဣတိ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့လည်း၊
ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ပါလေဦး၊ သာဓုကိရ၊ သုဘလုံလင်တောင်းပန်လိုက်ပါ၏၊
ဘဝံ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တောဒေယျ၊
ပုတ္တံ၊ တောဒေယျ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ သုဘံ၊ သုဘအမည်ရှိ
သော၊ မာဏဝံ၊ လူလင်၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထို
အိပ်သို့၊ တောဒေယျ ပုတ္တံ၊ တောဒေယျ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ သုဘံ၊ သု
ဘအမည်ရှိသော၊ မာဏဝံ၊ လူလင်ကို၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊
ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ ဥပသင်္ကမတု၊ ကပ်တော်မူပါလော၊ ဣတိ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့
လည်း၊ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ပါလေလော၊ ဣတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
နိဒဿနေ၊ ညွှန်းပြခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ကာလာမာ၊
ကာလာမအမျိုးတို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ တံ ဝေဇနံ၊
ထိုစကားကို၊ ကိမညထ၊ အသို့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ ဣမေ ဓမ္မော၊ ဤတရား
တို့သည်၊ ကုသလာဝါ၊ ကုသိုလ်တို့လော၊ အကုသလာဝါ၊ အကုသိုလ်တို့
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အကုသလာ၊
အကုသိုလ်တို့ပါတည်း၊ သာဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်ရှိသောတရားတို့လော၊ အနု
ဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ
မြတ်စွာဘုရား၊ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိသော တရားတို့ပါတည်း၊ ဝိညာဓုဟံ

တာဝါ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့အပ်သောသဘောတို့လော၊ ဝိညူပသတ္တာဝါ၊ ပညာ
 ရှိတို့ခြီးမွမ်းအပ်သောသဘောတို့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတိ၊ မေး၏၊ တန္တေ
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဝိညူဂရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သော သဘောတို့
 ပါတည်း၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်း
 စွာဆောက်တည်စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ
 ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော၊ နောဝါသံ
 ဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သလော၊ ကထံဝါ၊ အဘယ်သို့သောအပြားအားဖြင့်
 လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ တုမ္ဘကံ၊ သင်တို့၏၊ မတိ၊ အယူသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သ
 မတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာဆောက်
 တည်စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာ
 ယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
 အပြားအားဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြဿနာ၌၊ အမ္ဘကံ၊ တပည့်တော်တို့၏၊ မတိ၊ အ
 ယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဝဓာ
 ရဏေ၊ မြစ်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်၊
 ဧဝံသုန္နာတာ၊ ဤသို့ရေချိုးကုန်သလော၊ ဧဝံသုဝိလိတ္တာ၊ ဤသို့လိမ်းကျံကုန်
 သလော၊ ဧဝံကပ္ပိတကေသမသု၊ ဤသို့ဆံမုတ်ဆိတ် ပြုပြင်ကုန်သလော၊
 ဧဝံအာမုတ္တမာလာဘရဏာ၊ ဤသို့ပတ္တမြားသည်ရွဲဆင်ကုန်သလော၊ ဣတိ
 အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်တို့၌၊ ပုစ္ဆာယံ၊ မေးခြင်းအနက်၌၊ အာ
 ဂတော၊ လာ၏၊ ဧဝံဂတာနိ၊ ဤသို့အပြားရှိကုန်သော၊ ဂုဏုယိပ္ပါယတ
 နာနိ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော များစွာသော အတတ်တို့
 သည်၊ ဧဝံဝိဓော၊ ဤသို့အပြားရှိ၏၊ ဧဝံအာကာရော၊ ဤသို့အခြင်းအရာရှိ၏၊
 ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဣဒံသဒ္ဓဿ၊ ဣဒံသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထေ၊
 အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဂတသဒ္ဓေါ၊
 ဂတသဒ္ဓါသည်၊ ပကာရပရိယာသလော၊ ပကာရသဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်တည်း၊
 တထာဝိဓာကာရသဒ္ဓါ၊ တထာဝိဓသဒ္ဓါ အာကာရသဒ္ဓါတို့သည်၊ တထာ၊
 ထိုအတူ ပကာရသဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိယုတ္တဂတ
 သဒ္ဓေ၊ ဝိဓသဒ္ဓါယုတ္တသဒ္ဓါဂတသဒ္ဓါတို့ကို၊ လောကီယာ၊ သဒ္ဓါကျမ်းဆရာ
 တို့သည်၊ ပကာရတ္ထေ၊ ပကာရအနက်၌၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံလဟုပရိဂတ္တံ
 ဤသို့လျှင်သောအပြန်ရှိ၏၊ ဧဝံမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့အသက်အပိုင်းအ
 ပြားရှိ၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပရိမာဏေ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းအ

နက်၌၊ အာဂတော၊ သာဏီ၊ နနုစစောဒေမိ။ စောဒနာဦးအံ၊ ဧဝံဝိဟိတကံနော
 တုဌေဟိဧဝမာယု ပရိယန္တောတိဧတ္ထ။ ဧဝံဝိဟိတကံနောတုဌေဟိဧဝမာ
 ယုပရိယန္တော ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဧဝံသဒ္ဓေ၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပုစ္ဆနာကာရ
 ပရိမာဏာကာရာနံ၊ မေးသောအခြင်းအရာ နှိုင်းယှဉ်သော အခြင်းအရာ
 တို့ကို၊ ပုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာကာရဌောဧဝ။
 အာကာရသဒ္ဓါ၏ အနက်သည်သာလျှင်၊ ဧဝံသဒ္ဓေ၊ ဧဝံသဒ္ဓါ၏ အနက်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤကားစောဒနာတည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသန္တံ၊ ထို
 စကားမှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဧဝံဝိဟိတကံနောစသောပါဠိ၌၊ ဧဝံသဒ္ဓေ၊ ဧဝံသဒ္ဓါ
 သည်၊ အာကာရမတ္တဝါစကော၊ အခြင်းအရာမျှကိုဟောတတ်သော၊ အာ
 ကာရဌောတိ၊ အာကာရဌပူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝိသေသ
 သဘာဝတော၊ ဝိသေသသဘောအားဖြင့်၊ နအဓိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်၊
 ဧဝံဗျာခေါတိအာဒိသုပန၊ ဧဝံဗျာခေါဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌ကား၊ ဧဝံ
 သဒ္ဓေ၊ ဧဝံသဒ္ဓါသည်၊ အာကာရဝိသေသဝစနော၊ အခြင်းအရာအထူးကို
 ဟော၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဧဝံဗျာခေါ အစရှိသောပါဠိတော်၌၊
 ဧဝံသဒ္ဓေ၊ ဧဝံသဒ္ဓါသည်၊ ပုစ္ဆနာကာရပရိမာဏာကာရာနံ၊ မေးသောအ
 ခြင်းအရာနှိုင်းယှဉ်သောအခြင်းအရာတို့ကို၊ ဝါစကတ္တာ၊ ဟောတတ်သော
 ကြောင့်၊ အာကာရဝိသေသဝါစနော၊ အခြင်းအရာအထူးကိုဟော၏၊ ဧဝဉ္စ
 ကတွာ၊ ဤသို့အခြင်းအရာအထူးကိုဟောသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံစာတေနမဓ္ဓေ
 နာတိအာဒိနိ၊ ဧဝံစာတေနမဓ္ဓေနဤသို့အစရှိသော၊ ဥပမာဏဥဒါဟဇ္ဇော
 နိ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သောဥဒါဟရုဏ်တို့သည်၊ ယုတ္တန္တိ၊ သင့်တင့်ကုန်
 ၏။ ။

ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုဦးအံ၊ တတ္ထ၊ ထိုဥဒါဟရုဏ်ပါဠိ၌၊ ယထာဝရံ(ပ)၊ ဗဟုန္တိ
 ဧတ္ထ၊ ယထာဝရံ(ပ)၊ ဗဟုဟူသောဤပါဠိ၌၊ ပုပ္ဖရာသိဌာနိယတော၊ ပန်းအရ
 ၏တည်ရာမှ၊ မနုဿုပပတ္တိသပ္ပုရိသုပနိဿယ သဒ္ဓဗ္ဗသဝနယောနိသော
 မနုသိကာရဘောဂသမ္ပတ္တိအာဒိနိ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်းသူတော်ကောင်းတို့
 ကိုမှီ၍ရခြင်းသူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်း အသင့်အတင့်အားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းစသည်တို့သည်၊ ပုည
 ကိရိယဟေတု သမုဒါယတော၊ ပုညကိရိယာ အကြောင်း အပေါင်းမှ၊
 သောဘာ သုဂန္ဓကာရာဒိဂုဏဝိသေသယောဂတော၊ တင့်တယ်သော
 ကောင်းသော အနံ့အခြင်းအရာ အစရှိသောဂုဏ် အထူးနှင့်ယှဉ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ မာဿာဂုဏသဒိသိယော၊ ပန်းကုံးနှင့်တူကုန်သော၊ ဗဟုကာ၊

များစွာကုန်သော၊ ဝုညကိရိယာ၊ ဝုညကိရိယာတို့ကို၊ သရိတဗ္ဗသဘာဝ
 တာယ။ အောက်မှအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မရွေး၊ သတ္တဝါသည်၊
 ကတ္တဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိတောဒနံ၊ ဤသို့သောအထူးဖြစ်ခြင်း၌၊ ဝုပ္ပါရာသိမာ
 လာဂုဏာစ၊ ပန်းအရပ်ပန်းကုံးတို့သည်လည်း၊ ဥပမာ၊ ဥပမာမည်ကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုဝုညကိရိယာတို့၏၊ ဥပမာနာကာရော၊ ဥပမာအခြင်း အရာ
 ကို၊ ယထာသဒ္ဓေန၊ ယထာသဒ္ဓါဖြင့်၊ အနိယမတော၊ မမှတ်သောအားဖြင့်၊
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝုန၊ တပန်း၊ ဇေဝံသဒ္ဓေန၊ ဇေဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ နိဂမနဝသေန၊
 နိဂုံးအုပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ သောပနဥပမာကာ
 ရော၊ ထိုဥပမာအခြင်းအရာသည်၊ နိဂမနိယမာနော၊ နိဂုံးအုပ်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဥပမာဇေဝ၊ ဥပမာဖြစ်သည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပမာယံအာဂတောတိ၊ ဥပမာ
 ယံအာဂတောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေဝံဣဒိနာအာ
 ကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရှေ့သို့တက်အပ်၏။
 ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သိက္ခမာနာယ၊ ကျင့်
 အပ်သော၊ သမဏသာရုပ္ပါယ၊ ရဟန်းတို့အားလျောက်ပတ်သော၊ အာကပ္ပ
 သမ္ပတ္တိယာ၊ အသွင်အပြင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဇေဝံသဒ္ဓါ၏ဥပဒေသ
 အနက်ကိုညွှန်းပြရာ၌၊ ယောဥပဒေသာ ကာရော၊ အကြင်နည်းညွှန်းသော
 အခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဥပဒေသာကာရော၊ ထိုနည်းညွှန်း
 သောအခြင်းအရာသည်၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဥပဒေသောယေဝ၊
 ဥပဒေသမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေဝံတေအ
 ဘိက္ကမိတဗ္ဗံဇေဝံတေပဋိက္ကမိတဗ္ဗန္တိ အာဒိသုဥပဒေသေတိ၊ ဇေဝံတေအဘိက္က
 မိတဗ္ဗံဇေဝံတေပဋိက္ကမိတဗ္ဗန္တိ အာဒိသုဥပဒေသေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇေ
 မေတံဘဂဝါဇေမေတံသုဂတာတိတ္ထေ၊ ဇေမေတံဘဂဝါဇေမေတံသုဂတာ
 ဟူသောဤပါဌ၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်ကို၊ အတ္ထံ၊ အနက်အ
 ဓိပ္ပါယ်ကို၊ အဝိပရိတတော၊ မတောက်မပြန်သောအားဖြင့်၊ ဇာနန္တေဟိ၊
 သိကုန်သောဓမ္မပဋိဂ္ဂဟကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောကိုယ်အမှု
 အရာနှုတ်အမှုအရာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဇေဝံမေတံစသောပါဠိတော်၌၊ ဝိဇ္ဇမာ
 နဂုဏာနံ၊ ထင်ရှားကုန်သော ကျေးဇူးတရားတို့၏၊ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့
 ဖြင့်၊ ယံပဟံသနံ၊ အကြင်ရှင်ခြင်းသည်၊ ယံဥဒ္ဓဟာကာရကံ၊ အကြင်
 ဝင်းမြောက်သဖြင့် ဖြစ်သောအခြင်းအရာသည်၊ ယံသမ္ပဟံသနံ၊ အကြင်

ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရွှင်ခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ သော
 ပဟံသနာကာရော။ ထိုကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရွှင်သော အခြင်းအရာ
 ကို၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေသဒ္ဓါ၏သမ္ပဟံသနအနက်ကဲ့ညွှန်းပြရာ၌၊ ပဟံသနာ
 ကာရောတိ။ ပဟံသနာကာရောဟူ၍၊ ဝုတ္တန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော၊ နယေန၊
 နည်းဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏။ ဝေမေဝပနာယန္တိ၊ ဝေမေဝပနာ
 ယံဟူသော၍ပါ၌၊ ဂရဟာကာရောတိ။ ကဲ့ရဲ့သောအခြင်းအရာဟူ၍၊
 ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏။ သောဂရ
 ဟာကာရော၊ ထိုကဲ့ရဲ့သောအခြင်းအရာကို၊ ဝသလီတိအာဒိသု၊ ဝသလီ၍
 သို့အစရှိသော၊ ခံသနသဒ္ဓသန္တိဋ္ဌာနတော၊ ချုတ်ချုပ်သောအနက်ကိုဟော
 သောသန္တိဋ္ဌာနသဒ္ဓါအားဖြင့်၊ ဣမ၊ ဤဝေသဒ္ဓါ၏ ဂရဟတ္ထအရာ၌၊ ဧဝံ
 သဒ္ဓေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပကာသိတောတိ၊ ပြအပ်၏ဟူ၍၊ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်
 ၏၊ စ၊ ဆက်၍ပြဦးအံ့၊ ဧဝံယထာ၊ ဤဝေသဒ္ဓါ၏ဂရဟတ္ထ၌ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ
 ထိုအတူ၊ ဥပမာနာကာရာဒယောပိ၊ ဥပမာနအခြင်းအရာစသည်တို့၌လည်း
 ဥပမာဒိဝသေန၊ ဥပမာစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုပ္ပရာသိအာဒိသဒ္ဓါနံ
 ဝုပ္ပရာသိအစရှိသောသဒ္ဓါတို့၏၊ သန္တိဋ္ဌာနတော၊ သန္တိဋ္ဌာနအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံနောတိဇ္ဈောပိ၊ ဧဝံနောအစ
 ရှိသော ပါ၌တို့၌လည်း၊ ယေသံယထာဝုတ္တဓမ္မာနံ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်သောတရားတော်တို့၏၊ အဟိတဒုက္ခာဝဟာတာဝေ
 န၊ အစီးအပွားမဲ့ ကိုရှုက်ဆောင်တတ်သောအဖြစ် ဆင်းရဲကိုရှုက်ဆောင်
 တတ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ သန္တိဋ္ဌာနဇာနနတ္ထံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကိုသိခြင်းငှါ၊ အနု
 မတိဂဟဏာဝသေန၊ အယူကိုစုံထောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နောဝါက
 ထံဝါဇ္ဈေဟောတိတိဝုတ္ထာယကထာယ၊ နောဝါကထံဝါဇ္ဈေဟောတိဟူ
 သော၍ဝုတ္ထာစကား၌၊ ဧဝံနောဇ္ဈေဟောတိတိ၊ ဧဝံနောဇ္ဈေဟောတိဟူ၍
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဒါကာရသန္တိဋ္ဌာနံ၊ ထိုအခြင်း
 အရာကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ဧဝံသဒ္ဓေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ အာဝိကတံ၊ ထင်စွာပြု
 အပ်၏၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့ခြင်း
 ငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သောပနသံဝတ္တနာကာရော၊ ထိုဖြစ်သော
 အခြင်းအရာကို၊ နိယမိယမာနော၊ မှတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဝဓာရ
 ဏာဇ္ဈော၊ အဝဓာရဏအနက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဧဝံနောဇ္ဈေဟောတိတိအဝဓာရဏတိ၊ ဧဝံနောဇ္ဈေဟောတိတိ
 အဝဓာရဏဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံပုဗ္ဗေဟိတိ၊ ဧဝံပုဗ္ဗေဟိဟူသည်

ကားယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမဏာနန္တံ၊ ရဟန်းရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဝဒေဟိ၊ သင်
လျှောက်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုလတ္တံ့
သော၊ ဝဒနာကာရော၊ ဆိုအပ်သောအခြင်းအရာကို၊ ဧဝံသဒ္ဓေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါ
ဖြင့်၊ နိဒဿယိတိ၊ ညွှန်းပြအပ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝေဇ္ဇဝ
ဒေဟိယထာပဝံ၊ ဝဒါမိအစရှိသော ပါဠိတော်၌၊ ဧဝံသဒ္ဓေါ၊ ဧဝံသဒ္ဓါကို၊
နိဒဿနတ္ထောတိ၊ နိဒဿနအနက်ရှိ၏ဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏
ဧဝံဣဒိနာအာကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာ
ကာရပိသေသဝါစိနံ၊ အခြင်းအရာပိသေသကိုဟောသည်လည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ဧတေသံဧဝံသဒ္ဓါနံ၊ ထိုဧဝံသဒ္ဓါတို့၏၊ ဥပမာဒိပိသေသတ္ထဝတ္တိတာယ
ဥပမာအစရှိသောထူးသောအနက်ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပမာဒိ
အတ္ထတာ၊ ဥပမာအစရှိသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊
ဧဝံဘန္တေတိပန၊ ဧဝံဘန္တေဟူသောဝစနသမ္ပဒိဂ္ဂဟပါဌ်၌ကား၊ ဓမ္မသံ၊
တရားတော်၏၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သဝနမနသိကာရေ၊ နာခြင်းနှလုံး
သွင်းခြင်း၌၊ နိယောဇိတေတိ၊ ယှဉ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊
တတ္ထ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာဘာဝသ၊
တည်သောအဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနဝသေန၊ ကောင်းစွာသိသည်၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ဝတ္ထုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဧဝံဘန္တေဝသောပါ
ဠိတော်၌၊ ဧဝံသဒ္ဓေါ၊ ဧဝံသဒ္ဓါကို၊ ဝစနသမ္ပဒိဂ္ဂဟတ္ထောတိ၊ စကားကိုဝန်ခံ
ခြင်းအနက်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုဝစနသမ္ပဒိဂ္ဂဟအ
နက်ရှိသောဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဧဝံဘန္တေတိ၊ ဧဝံဘန္တေဟူသောပါဌ်၌၊ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရားသာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားသုဠ၊ အလွန်
ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ သွာယံသောအယံဧဝံသဒ္ဓေါ၊ ထိုဧဝံသဒ္ဓါကို၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ အာ
ကာရနိဒဿနာဝခါ၊ ရလောသု၊ အခြင်းအရာဟူသောအနက်ညွှန်းခြင်းအနက်
ဖြစ်ခြင်းအနက်တို့၌၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးနက်တို့တွင်၊ အါကာ
ရတ္ထေန၊ အာကာရအနက်ရှိသော၊ ဧဝံသဒ္ဓေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအ
နက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ နာနာနယနိပုဏံ၊ အထူးထူးသောဧဝံဓမ္မတာနည်း
စသည်တို့ဖြင့်သိပ်ပွေ့စွာထသော၊ အနေကဏ္ဍာသယသမုဋ္ဌာနံ၊ သသံတ
စသည်အပြားရှိသောများသောအာသယကြောင့်ဖြစ်ထသော၊ အတ္ထဗျဉ္စ
နသမ္ပန္နံ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံစွာထသော၊ ဝိဝိပေါနိဟာရိယံ၊ အထူးထူး

သောတန်ခိုးပြာဋိဟာလည်းရှိသော။ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓဂန္တိရုံ၊ ပါဠိ
 အားဖြင့်နက်နဲခြင်းအနက်အားဖြင့် နက်နဲခြင်းအဘိညာဉ် အားဖြင့် နက်နဲ
 ခြင်းရှိသော။ သဗ္ဗသတ္တဝါနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၏။ သကသကတာ
 သနုရူပတော၊ မိမိမိတို့၏ဘာသာအားလျော်စွာ၊ သောတပထံ၊ သော
 တဝိညာဉ်၏အာရုံ၏အဖြစ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ထသော၊ တသဘဂဝ
 တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ ဝကားတော်ကို၊ သဗ္ဗပ္ပကာရေန၊ ခပ်သိမ်း
 ဥသျှံအလုံးစုံသောအပြားအားဖြင့်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝိညာဝဉ္စ
 သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနှိုင်းပါအံ့နည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗဿ
 မေန၊ အားကုန်ထုတ်သဖြင့်၊ သောတုကာမတံ၊ နာလိုသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဇနေတွာပိ၊ ဖြစ်စေဦး၍လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မေယော၊
 ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြားနာမှတ်သားဆောင်ထားလိုက်ပါ၏၊ မယောပိ၊ ငါသည်
 လည်း၊ ဇကေနအာကာရေန၊ တခုသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားနာ
 မှတ်သားဆောင်ထားလိုက်ပါ၏၊ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
 ဒိပေတိ၊ ပြု၏။ ။

၁။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနာနာနယနိပုဏ်စသောပါဌ်၌၊ ဝစနတ္ထော၊
 ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဇနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇကတ္ထ
 နာနတ္ထအဗျာပါရဇေဓမ္မတာသင်္ခါတာစ၊ ဇကတ္ထနည်းနာနတ္ထနည်းအဗျာ
 ပါရနည်းဇေဓမ္မတာနည်း ဟူ၍လည်း ဆိုအပ်ကုန်သော၊ နန္ဒိယာဝဇ္ဇတိဝု
 ခလသိဟ ဝိကိဋ္ဌိတ ဒိသာလောစန အင်္ဂုသ သင်္ခါတာစ၊ နန္ဒိယာဝဇ္ဇ
 နည်း တိဝုခလနည်း သိဟဝိကိဋ္ဌိတနည်း ဒိသာလောစနနည်းဟူ၍လည်း
 ဆိုအပ်ကုန်သော၊ အယောဒါဒိ ဝိသယာဒိ ဘောဒေန၊ အယောဒ အစရှိ
 သည်ဝိသယအစရှိသည် အပြားရှိသော၊ နာနာဝိဝော၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားရှိကုန်သော၊ နယာ၊ နည်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ နာနာနယာ၊ အထူးထူးသော နည်းရှိကုန်သော၊ ပါဠိ ဂတိယော၊
 ပါဠိတို့၏ ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ တာစ၊ ထိုအထူးထူးသော နည်းရှိကုန်သော
 ပါဠိတို့၏ ဖြစ်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ပညတ္တိအနုပညတ္တောဒိဝသေန၊ ပညတ်
 အနုပညတ်စသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်၊ သံကိလေသ ဘာဂိယာဒိလော
 ကိယာဒိ တနုတယ ဝေါမိသိတာ ဝသေနစ၊ သံကိလေသ ဘာဂိယ
 အစရှိသည်တို့၏အပြား လောကိယ စသည်တို့၏အပြား ထို့နှစ်ပါးစုံရော
 သည်၏အဖြစ်စသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလမူလ
 ဒိဝသေနစ၊ ကုသလမူလစသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့် လည်းကောင်း၊

ခန္ဓာဒိဝသေနစ၊ ခန္ဓာစသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟာ
ဒိဝသေနစ၊ သင်္ဂဟစသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမယ
ဝိမုတ္တာဒိဝသေနစ၊ သမယဝိမုတ္တစသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဌပနာဒိဝသေနစ၊ ဌပနစသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း
ကုသလမူလဒိဝသေနစ၊ ကုသလမူလစသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဟိကပဋ္ဌာနဒိဝသေနစ၊ ဟိကပဋ္ဌာန်းစသည်တို့၏ အပြားအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနုဗ္ဗကာရာ၊ အထူးထူး အပြားပြား ဖြစ်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာနယာ၊ နာနာနယမည်
ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုအထူးထူးအပြားပြားရှိသောနည်းတို့ဖြင့်၊ နိဂုဏံသဏှံ
အလွန်နူးညံ့သည်တည်း၊ သုရမံ၊ သိမ်မွေ့သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ နာနာနယနိဂုဏံ၊ နာနာနယနိဂုဏမည်၏၊ အာသယောဝ၊ အလို
သည်သာလျှင်၊ အတ္တာသယော၊ အတ္တာသယမည်၏၊ သောစအတ္တာသယော၊
ထိုအတ္တာသယသည်လည်း၊ သဿတာဒိဘေဒေနစ၊ သဿတာစသည်တို့
၏အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပရဇက္ခတာဒိဘေဒေနစ၊ အပ္ပရဇက္ခ
တာစသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနေကဝိဇော၊ တပါးမ
ကများသော အပြားရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တတ္တာသယာဒိကောဝေ၊
အတ္တတ္တာသယစသည်တို့သည်သာလျှင်၊ အနေကော၊ တပါးမကများစွာ
သော၊ အတ္တာသယော၊ အတ္တာသယမည်၏၊ တေသာဓမ္မဇာတိယာ၊ ထို
တရားသဘောအား၊ သမုဋ္ဌာနဥပ္ပတ္တိဟေတု၊ သမုဋ္ဌာန်ဖြစ်ခြင်း၏ အ
ကြောင်းဖြစ်သော၊ သောအနေကတ္တာသယော၊ ထိုများစွာသောအလိုသည်
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်
အနေကတ္တာသယသမုဋ္ဌာန်၊ အနေကတ္တာသယသမုဋ္ဌာန်မည်၏၊ သင်္ကဿ
နပကာသနဝိဝရဏ ဝိဘဇနဥတ္တာနိကရဏ ပညတ္တိဝသေန၊ အကျဉ်းပြ
ခြင်း ရှေးဦးစွာပြခြင်း ဖွင့်၍ပြခြင်း ဝေဘန်၍ပြခြင်း ထင်စွာပြခြင်း ပညတ်
ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ အတ္ထပဒေဟိ၊
အတ္ထပဒတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သိလ္လာ
ဒိအတ္ထ သမ္ပတ္တိယာစ၊ သိလစသော အနက်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အက္ခရပဒဗျဉ္ဇနာကာရ နိရုတ္တိ နိဒ္ဒေသ ဝသေန၊
အက္ခရာဝုဒ်ဝါကျ ထိုဝါကျကို ဝေဘန်သော အခြင်းအရာ ဝိဂြိုဟ် 'ထို
ဝိဂြိုဟ်ကို အကျယ်ညွှန်းသောပဋိနိဒ္ဒေသ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဆဟိ၊ ခြောက်
ပါးကုန်သော၊ ဗျဉ္ဇနပဒေဟိစ၊ ဗျဉ္ဇနဝုဒ်တို့နှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်

ရံသညံ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဗ္ဗိဘာဗေဗ္ဗနသမ္ပတ္တိယာစ၊ ထိုသီလစသော
 အနက်ကိုဝေဘန်တတ်သောသဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နံ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိအာဒေသနာ
 အနုသာသနိ ဘေဒေန၊ တန်ခိုးဖြ၍ ဆုံးမခြင်း သတ္တဝါတို့၏ စရိုက်အား
 လျော်စွာဆုံးမခြင်းအပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေသုစ၊ ထိုနှစ်ပါးသော
 အနုသာသနတို့တွင်လည်း၊ ဧကေကဿ၊ တပါးတပါး၏၊ ဝိသယာဒိဘေ
 ဒေန၊ ဝိသယအစရှိသော အပြားအားဖြင့်၊ ဝိဝိဓံဗဟုဝိဓံဝါ၊ များသောအပြား
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာသည်၊ တေဿာ
 ဓမ္မဒေသနာယ၊ ထိုတရား ဒေသနာအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သာဓမ္မဒေသနာ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်သည်၊ ဝိဝိဓပါဠိဟာရိ
 ယံ၊ ဝိဝိဓပါဠိဟာရိယမည်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဝိဝိဓပါဠိဟာရိယဟူသောပါဠိ၌၊ ပစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရား သဘောသည်၊
 ပဋိပက္ခဟရဏတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပယ်သောအားဖြင့်၊ ရာဂါဒိကိ
 လေသာ ပနယတော၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာကို ပယ်တတ်သော
 ကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပါဠိဟာရိယမည်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်
 သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋိပက္ခာ၊ ဆန့်
 ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ဟရိတဗ္ဗော၊
 ပယ်အပ်ကုန်သော၊ ယေကိလေသာ၊ အကြင်ကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တေကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဝုဗ္ဗ
 ဇ္ဇနာနဗ္ဗိ၊ ဝုဗ္ဗဇဉ်တို့အားလည်း၊ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ၊ ညစ်ညူးကြောင်း
 ဖြစ်သော ကိလေသာကင်းသော၊ အဋ္ဌဂုဏသမန္နာဂတော၊ ရှစ်ပါးသော
 ကျေးဇူးတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိတ္ထေ၊ ဖိတ်၌၊ ဟတပဋိပက္ခေ၊ ဆန့်ကျင်
 ဘက်ကိလေသာကို သတ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏ်သည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဝုဗ္ဗဇဉ်သန္တာန်၌၊ ပဝတ္ထဝေါဟာရေနစ၊ ဖြစ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်သောအား
 ဖြင့်လည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယံ၊ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊
 ဆိုခြင်းငှါ၊ နသတ္ထာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ မဟာကာရဏိ
 ကဿ၊ ကြီးမြတ်သော သနားခြင်းရှိတော်မူထသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရားအား၊ ဝေနေယျဂတာ၊ ဝေနေယျတို့သန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိ
 လေသာစ၊ ကိလေသာတို့သည်လည်း၊ ပဋိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်၏၊

တေသံပိ။ ထိုကိလေသာတို့ကိုလည်း။ ဟရဏတော၊ ပယ်တတ်သော
 ကြောင့်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပါဠိဟာရိယမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေဝုတ္တံ၊ အ
 ကယ်၍ဆိုအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤစကားသည်၊ ယုတ္တံ၊
 သင့်တင့်၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား။ ဘဂဝတောစ၊ ခြံစွာဘုရား
 ၏လည်းကောင်း။ သာသနဿစ၊ သာသနာတော်၏လည်းကောင်း။ တိတ္ထိ
 ယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ ပဋိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိ
 တို့ကို။ ဟရဏတော၊ ပယ်တတ်သောကြောင့်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပါဠိဟာရိယ
 မည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ကို။ ဒိဋ္ဌိဟရဏဝသေန၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိတို့ကိုပယ်တတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိပ္ပကာသနေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ
 ကိုပြုခြင်း၌။ အသမတ္တဘာဝေန၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။
 ဣဒ္ဓိအာဒေသနာနုဿာသနိယံ၊ တန်ခိုးပြု၍ဆုံးမခြင်း သတ္တဝါတို့၏စရိုက်
 အားလျော်စွာဆုံးမခြင်းတို့ဖြင့်။ ဟရိတာအပနိတာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။
 ပဋိတိအယံသဒ္ဓေါ၊ ပဋိဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ပစ္ဆာတိတေဿ၊ ပစ္ဆာ
 ဟူသောဤပုဒ်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဗောဓေတိ၊ သိစေ၏။ ကိ'ရိယ၊ အဘယ်
 ပါဠိ၌ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ တသ္မိ'ပဋိပရိဋ္ဌိ အညောအာဂစ္ဆတိ ပြာဟူ
 ကောတိအာဒိသုရိယ၊ တသ္မိ'ပဋိပရိဋ္ဌိ အညောအာဂစ္ဆတိ ပြာဟူကော
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့တည်း။ တသ္မိ'ထိုသူသည်၊ ပဋိပရိဋ္ဌိ၊ ဝင်
 ပြီးသောနောက်၌။ အညောပြာဟူကော၊ ပုဏ္ဏားတယောက်သည်။ အာ
 ဂစ္ဆ၊ လာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတေ၊
 တည်ကြည်သည်ရှိသော်။ ဝိဂတုပတ္တိလေသေ၊ ညစ်ညူးခြင်း ကိလေသာ
 ကင်းသည်ရှိသော်။ ကတကိစ္စေန၊ ပြုအပ်သောကိစ္စဖြင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။
 ဟရိတဗ္ဗံပဝတ္ထေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပါဠိဟာရိ
 ယံ၊ ပါဠိဟာရိယမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပတ္တိလေသေ
 သု၊ ညစ်ညူးကြောင်းကိလေသာတို့ကို။ စတုတ္ထဇ္ဈာနမဂ္ဂေဟိ၊ စတုတ္ထဈာန်
 နှင့်ယှဉ်သောမဂ်တို့ဖြင့်။ ဝိဟရိတေသု၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်။
 ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဟရဏံ၊ ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပါဠိဟာရိယ
 မည်၏။ ဣဒ္ဓိအာဒေသနာနုဿာသနိယော၊ တန်ခိုးပြု၍ဆုံးမခြင်း သတ္တဝါတို့
 ၏စရိုက်အားလျော်စွာ ဆုံးမခြင်းတို့သည်။ ဝိဂတုပတ္တိလေသေန၊ ညစ်
 ညူးကြောင်းကိလေသာကင်းသဖြင့်။ ကတကိစ္စေန၊ ပြုအပ်သောကိစ္စဖြင့်
 လည်း။ သတ္တဟိတတ္ထံ၊ သတ္တဝါတို့၏အကျိုး၌။ ပုန၊ တဖန်။ ပဝတ္ထေတဗ္ဗာ

ဖြစ်စေအပ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပက္ခိလေသေသု၊ ညစ်ညူးကြောင်းကိလေသတို့ကို။ ဟရိတေသုစ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန် ပြီးသည်ရှိသော်လည်း။ ပရသန္တာနော၊ သတ္တဝါတပါးတို့၏သန္တာန်၌။ ဥပက္ခိလေသ ဟရဏာနိ၊ ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသတို့ကို ပယ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိဟာရိယာနိ၊ ပဋိဟာရိယတို့မည်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဋိဟာရိယမေဝ၊ ပဋိဟာရိယဝန်သည်ပင်သျှင်။ ပါဋိဟာရိယံ၊ ပါဋိဟာရိယမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပဋိဟာရိယေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသတို့ကိုပယ်တတ်သော၊ ဣဒ္ဓိအာဒေသနာနုသာသနီသမုဒါယော၊ တန်ခိုးပြ၍ဆုံးမခြင်းသတ္တဝါတို့၏စရိုက်အားလျော်စွာဆုံးမခြင်းအပေါင်း၌ ဘဝံ၊ ဖြစ်သော။ ဧကေကံ၊ တခုတခုသောဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏ်ကို။ ပါဋိဟာရိယန္တိ၊ ပါဋိဟာရိယ ဉာဏ်ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပါဋိဟာရိယံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသကိုပယ်တတ်သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနဉ္စ၊ စတုတ္ထဈာန်သည် လည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါစ၊ မဂ်သည် လည်းကောင်း။ ပဋိပက္ခဟရဏတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသကိုပယ်တတ်သောကြောင့်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တတ္ထ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မဂ်တရား၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ နိမိတ္တဘူတေ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောတသ္မိံ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မဂ်တရား၌။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တတော၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မဂ်တရားမှ။ အာဂတံ၊ လာသည်တည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ပါဋိဟာရိယံ၊ ပါဋိဟာရိယမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထေဝ၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ အဖို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့။ တန္တိတန္တိ အတ္တတန္တိ ဒေသနာ တဒတိ သမယသင်္ခါတာဝါ၊ ပါဋိပါဋိ၏အနက် ပါဋိကို ဟောခြင်း ထိုပါဋိကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဟေတု ဟေတုဖလ ပညတ္တိပဋိဝေဓသင်္ခါတာဝါ။ အကြောင်း အကြောင်း၏ အကျိုး ဗညတ်ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓ၊ ဓမ္မအတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓတို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဓေါ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာသည်။ သသာဒီဟိ၊ ယုန်ငယ်အစရှိသည်တို့သည်။ အလတ္တနေယျ ပတိဋ္ဌာဝိယ၊ မရအပ်သော ထောက်တည်ရာ ရှိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ နုတ္တရိယောဂါဟောဝိယစ၊ ကပ်ခဲသောသက်ဝင်ရာရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အနုပဗ္ဗိတသန္တာရေဟိ၊ မဆည်းဘူးအပ်သော ပါခုမိရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌာစ၊ မရအပ်သောထောက်တည်ရာရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။

ဒုတ္တရိယောဂါဟာစ၊ ခက်ခဲသော သက်ဝင်ရာရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂန္တိ
ရာ၊ နက်နဲကုန်၏၊ တေဟိစတုဂန္တိရာတာဝေဟိ၊ ထိုလေးပါးသော နက်နဲ
ခြင်းသဘောတို့နှင့်၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်၊ ဓမ္မတ္ထဓေသနာ
ပဋိဝေဓဂန္တိရံ၊ ဓမ္မတ္ထဓေသနာပဋိဝေဓ ဂန္တိရမည်၏၊ ဧကောဝေ၊ တခု
သာလျှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဓေသနာ
သောသော၊ တရားဟောတော် မူသော အသံတော်သည်၊ ဧကသ္မိံ
ခဏေ၊ တပြိုင်နက် တခုသော ခဏ၌၊ ပဝတ္ထမာနေ၊ ဖြစ်တော် မူလတ်
သည်ရှိသော်၊ နာနာတာသာနံ၊ အထူးထူးသော ဘာသာ ရှိကုန်သော၊
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိတို့၏၊ ဘာသာ
ဝသေန၊ ဘာသာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝုပ္ပံအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း၊
ဂဟဏူပဂေါ၊ ယူခြင်းသို့ ကပ်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အတ္ထာမိဂမာယ၊
အကျိုးစီးပွားကိုရခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ အာနုဘော်တော်
သည်၊ အဝိန္တိယျော၊ မကြံစည် အပ်သည်သာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့အား၊ သကသကတာသာ
နုရူပတော၊ မိမိမိတို့၏ ဘာသာအားလျော်စွာ၊ သောတပထံ၊ သောတ
ဝိညာဉ်၏အာရုံ၏အဖြစ်သို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ။

နိဒဿနဋ္ဌေန၊ နိဒဿန အနက်ရှိသော၊ ဧဝံသဋ္ဌေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣဒံ
ဓမ္မံ၊ ဤဥဒါန်း တရားတော်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နသယမ္ဘူ၊ အလိုလို
ငါ၏ညာဏ်ဖြင့်သိသော တရားမဟုတ်၊ ဣဒံဓမ္မံ၊ ဤဥဒါန်း တရားတော်ကို၊
မယာ၊ ငါသည်၊ နသန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုသော တရားမဟုတ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမောစေန္ဒော၊ လွတ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊
ဧဝံမေသုတံမယာပိ ဧဝမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံမယာပိ ဧဝမေသုတံ
ဟူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊
သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ နိဒဿေတိ၊ ညွှန်းပြ၏။ ။ အဝဓာရဏတ္ထေန၊ အဝဓာရ
ဏအနက်ရှိသော၊ ဧဝံသဋ္ဌေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါ၏၊
သာဝကနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုသုတာနံ၊ ချားသော အကြား
အမြင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံအာနန္ဒော၊

အကြင် အာနန္ဒာသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ ဇေတံဇေသော အာနန္ဒော၊ ဤအာနန္ဒာ
မထေရ်သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဂတိမန္တနံ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သတိ
မန္တနံ၊ သတိရှိကုန်သော၊ ဓိတိမန္တနံ၊ လုံ့လရှိကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊
အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒယောအယံ
အာနန္ဒော၊ အကြင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ ဇေတံဇေသော အာနန္ဒော၊ ဤ
အာနန္ဒာသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာစ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း၊ ပဿတ္တာ ဘာဝါနုရူပံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်နှင့် လျော်
သော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထကုသလော၊ အ
ကျိုး၌ လိမ္မာ၏၊ ဓမ္မကုသလော၊ အကြောင်း၌ လိမ္မာ၏၊ ဗျဉ္ဇနကုသလော၊
သဒ္ဓါ၌လိမ္မာ၏၊ နိရုတ္တိကုသလော၊ ဝိပြိုဟ်၌လိမ္မာ၏၊ ပုပ္ဖာပရကုသလော၊
ရှေ့နောက်၌ လိမ္မာ၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသေနာပတိနာစ၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း၊ ပဿတ္တာဘာဝါနုရူပံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်နှင့်
လျော်သော၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဓာရဏဗလံ၊ ဆောင်စွမ်းနိုင်သော အားကို၊
ဒဿေန္တော၊ ပြုလျက်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သောတုကာမတံ၊ နာ
စေလိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊
ကြားနာမှတ်သားဆောင်ထားလိုက်၏၊ တဗ္ဗခေါ၊ ထိုငါကြားသော ဥဒါန်း
တရားတော်သည်လည်း၊ အတ္ထတောဝါ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဗျဉ္ဇနတောဝါ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုနံ၊ မယုတ်၊ အနုမိကံ၊
မလွန်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤယခုသင်္ဂါယနာတင်ခဲ့သောအတိုင်းသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏၊ အညယာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခဲ့သည်မှတစ်ပါးသော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒဿ
တိ၊ ပြု၏၊ စ၊ တနည်းလည်း၊ အညယာတိ၊ အညယာ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ သုတာကာရတော၊ ကြား
သောအခြင်းအရာမှ၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတာ ကာရ
တော၊ ဟောတော်မူသောအခြင်းအရာမှ၊ အညယာ၊ တပါးသော အခြင်း
အရာဖြင့်၊ နပနဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်၊ အပိန္နေယျာ
နဘာဝါ၊ မကြံစည်နိုင်သော အာနုဘော်ရှိ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာ
တော်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိညာဓုံ၊
သိခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ဤသို့သော
အနက်ကို၊ ဝုတ္တောဝ၊ ဆိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား

သည့်မှန်၏။ သုတာကာရိရုဏ္ဏနမေဝ၊ ကြားသော အခြင်းအရာမှ မဆန်
ကျင်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဓာရဏဗလံ၊ ဆောင်သော အားသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ။

မေသဒ္ဓေါ၊ မေသဒ္ဓါသည်။ တိသုအတ္ထေသု၊ သုံးပါးသော အနက်တို့၌၊
ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဂါထာတိ
ဂီတံ၊ ဂါထာဝီရိရသောတောဇဉ်ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်။ အဘောဇနေယျံ၊
မစားအပ်မစားထိုက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိ
သောပါဠိတော်တို့၌၊ မယာတိအတ္ထော၊ မယာဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။ တန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မေမယံ၊ တပည့်
တော်အား၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတု၊
ဟောတော် မူပါလော၊ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ မယန္တိ
အတ္ထော၊ မယံဟူသော အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟောင်း
တို့၊ မေမေ၊ ငါတုရား၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ လောကုတ္တရာ တရားကိုးပါးအမွေ
ခံတို့သည်။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ရပ်ကြကုန်သော၊ အာမိသဒါယာဒါ၊ ပစ္စည်းလေး
ပါးအမွေခံတို့သည်။ မာဘဝထ၊ မဖြစ်ရပ်ကြကုန်လင့်၊ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့
အစရှိသည်တို့၌၊ မယာတိအတ္ထော၊ မယဟူသော သာမိအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။ ဣပေန၊ ဤဥဒါန်း ပါဠိတော်၌ကား၊ မယာသုတန္တိစ၊ ငါသည်
ကြားအပ်၏ဟူသော ကရိုဏ်းအနက်သည်လည်းကောင်း၊ မမသုတန္တိစ၊
ငါ၏ကြားခြင်းဟူသော သမ္ပန္နအနက် သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထဒ္ဓယေ၊
အနက်နှစ်ခု အပေါင်း၌၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသုံးနက်တို့တွင်
လည်း၊ အပရော၊ တပါးသော၊ ယောအတ္ထော၊ အကြင်သမ္ပဒါနံ အနက်
သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ သောအတ္ထော၊ ထိုသမ္ပဒါနံ အနက်သည်။
အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်သော၊ နိယကဇ္ဈတ္တ
သင်္ခါတေ၊ နိယကဇ္ဈတ္တဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ သသန္တာနေ၊ မိမိသန္တာန်၌၊
ဝတ္တနုတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တိရိစ္ဆေဝံ၊ သုံးပါးအပြား
ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ မေသဒ္ဓေါ၊ မေသဒ္ဓါသည်။ ဧကတ္ထိယေဝအတ္ထေ၊
မမဟူသောတခုသောအနက်၌သာလျှင်၊ ကိဉ္ဇာဝိဒိဿတိ၊ အကယ်၍ကား
ထင်၏ရှင်၊ ပနတထာဝိ၊ ဤသို့ပင်ထင်သော်လည်း၊ ကရဏ သမ္ပဒါနာဒိ
ဝိသေသ သင်္ခါတေ၊ ကရိုဏ်းသမ္ပဒါနံ အစရှိသော အနက်အထူးဟု
ဆိုအပ်သော၊ အယံအတ္တဘေဒေါ၊ ဤအနက် အထူးကို၊ ဝိညာယတေ၊
ထိအပ်သည်သာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေသဒ္ဓေါတိသုအတ္ထေ

သုဒ္ဓိဿတိတိ၊မေသဒ္ဓေါတိသုအတ္ထေသုဒ္ဓိဿတိဟူ၍၊ဂုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဗ္ဗဗ္ဗေ၊မှတ်အပ်၏။ ။

သဥပသဂ္ဂေါ၊ဥပသာရပုန်နှင့်တကွလည်းဖြစ်ထသော၊အနုပသဂ္ဂေါ
စ၊ဥပသာရပုန်မဖက် သက်သက်လည်းဖြစ်ထသော၊ သုတန္တိတ္ထေ၊သုတံ
ဟူသောဤပါဌ၌၊ အဟံသုတသဒ္ဓေါ၊ဤသုတသဒ္ဓါသည်၊ ဂမနဝိသုတ
ကိလိန္န၊ပမိတာနုယောဂသောတဝိညေယျသောတဒ္ဓါ၊နုသာရဝိညာတာ
ဒိအနေကတ္ထပ္ပဘောဒေါ၊ သွားခြင်း အနက် ထင်ခြင်း အနက် စွတ်စိုခြင်း
အနက်ဆည်ဘူးခြင်းအနက် အာနိတလဲလဲလုံ့ လပြုခြင်းအနက် သောတ
ဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သောအနက် သောတဒ္ဓါရသို့ အစဉ်လျှောက် သဖြင့်
သိအပ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသောတပါးမက များသောအနက်အပြားရှိ၏၊
ဥပသဂ္ဂေါ၊ဥပသာရပုန်သည်၊ ကိရိယံ၊ကြားခြင်း သွားခြင်းစသော ကိရိ
ယာကို၊ကိဉ္ဇာပိဝိသေသေတိ၊အကယ်၍ကား အထူးပြု၏ရှင်၊ ပနတထာဝရံ၊
ထိုသို့ပင်အထူးပြုသော်လည်း၊ဇောတကတာဝတော၊ ကိရိယာကိုထွန်းပြ
တတ်ကာမျှသာဖြစ်သောကြောင့်၊ တသ္မိံ၊ထိုဥပသာရပုန်သည်၊ သတိဝိ
ရှိသော်လည်း၊ သုတသဒ္ဓေါ၊သုတသဒ္ဓါသည်သာလျှင်၊ တံတံအတ္ထံ၊
ထိုထိုအနက်ကို၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဝဒတိ၊ဟောတတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အနုပသဂ္ဂဿ၊ဥပသာရမဖက် သက်သက်သာလျှင်
ဖြစ်သော၊ သုတသဒ္ဓဿ၊သုတသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထုဒ္ဓါရေ၊ အနက်ကို ထုတ်ရာ
၌၊သဥပသဂ္ဂဿ၊ဥပသာရပုန်နှင့်တကွ၊ ဂဟဏံ၊ယူခြင်းသည်၊ နပိရုဇ္ဈ
တိ၊မဆန့်ကျင်၊ တတ္ထတသ္မိံ၊စစ်စစ်၊ ထိုသုတစသော အနက်အပေါင်း၌
သုတသဒ္ဓါဖြစ်၏ဟု ဆိုအပ်သောစကား၌၊ သေနာယပသုတောဒတိ အာဒီ
သု၊သေနာယပသုတောဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ ဂစ္ဆန္တောတိအတ္ထော၊
ဂစ္ဆန္တောဟူသောအနက်ကို၊ဒဗ္ဗဗ္ဗေ၊မှတ်အပ်၏၊သေနာယ၊စစ်သည်နှင့်
သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ ပသုတော၊သွား၏၊ဝိသုတဓမ္မဿ၊ ထင်ရှားသော တရားရှိ
သော၊ ပဿတော၊မြင်သော တရားရှိသောသူအား၊ ဣတိအာဒီသု၊ဤသို့
အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိသုတဓမ္မဿ၊ ထင်ရှားသော တရားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗေ၊မှတ်အပ်၏၊ အဝသုတာ၊
ကိလေသာဖြင့် စွတ်စိုသော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အနဝသုတဿ၊ကိလေ
သာဖြင့်မစွတ်စိုသော ရဟန်းယောကျ်ားအား၊ ဣတိအာဒီသု၊ဤသို့အစရှိ
သည်တို့၌၊ကိလေသေန၊ကိလေသာဖြင့်၊ကိလိန္န၊ကိလိန္နဿ၊စွတ်စိုသော
ရဟန်းမိန်းမ မစွတ်စိုသော ရဟန်းယောကျ်ားအား၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤ

အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဝုညံ၊ ကောင်းမှု
ကို၊ ပသုတံ၊ ဆည်းဘူအပ်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပမိ
တန္တိ၊ အတ္ထော၊ ဆည်းဘူးအပ်၏ဟူသော အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။
ယေဓိရာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ ဈာနပ္ပသုတာ၊ ဈာန်၌ လုံ့လပြုကုန်၏။
ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ဈာနာနုယုတ္တံ၊ ဈာန်၌ လုံ့လပြု
ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဒိဋ္ဌံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်
ဖြင့်မြင်အပ်သော အာရုံ၊ သုတံ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်ကြားအပ်သော အာရုံ၊
မုတံ၊ ဗာနဇိဝှိကာယဟူသော ဝိညာဉ်သုံးပါးဖြင့် တွေ့အပ်သော အာရုံ၊
ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ သောတဝိညေယျံ၊ သောတ
ဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။
သုတဓရော၊ အကြားအမြင်ကို ဆောင်သည်။ သုတသန္နိစယော၊ အကြား
အမြင်ကိုဆည်းဘူးသည်။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ သော
တဒ္ဓါရာနုသာရ၊ ဝိညာတဓရော၊ သောတဒ္ဓါရာသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်
သိသော တရားကိုဆောင်သည်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။ ဣပေန၊ ဤသုတ်၌ကား၊ အဿ၊ ထိုသုတသန္နိ၏၊ သောတဒ္ဓါ
ရာနုသာရေန၊ သောတဒ္ဓါရာသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်
အပ်၏။ ဣတိအတ္ထောဝါ၊ ဤကမ္မသတ်ဝစနတ် အနက်သည်လည်းကောင်း၊
ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်ခြင်း၊ ဣတိအတ္ထောဝါ၊ ဤသို့တာဝသတ်ဝစနတ်အနက်
သည်လည်းကောင်း၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မေသဒ္ဓဿ၊ မေသဒ္ဓါ၏
မယာတိအတ္ထော၊ မယာဟူသောက ရိုဏ်းအနက်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သော
တဒ္ဓါရာနုသာရေန၊ သောတဒ္ဓါရာသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ သုတံဥပဓာရိတံ
ကြားနာမှတ်သားဆောင်ထားအပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ယုဇ္ဇ
တိ၊ သင့်၏။ မမာတိအတ္ထော၊ မမဟူသော သာမိအနက်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
ဇေံ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကား၊ သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန၊ သော
တဒ္ဓါရာသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်ထား ခြင်းတည်း။
ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ။

ဇေံ၊ ဤသို့၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဇေတသုပဒေသု၊ ထိုဇေံမေသုတံ
ဟူသောပုဒ်တို့တွင်၊ သုတသန္နသန္နိဋ္ဌာနေ၊ သုတဟူသော သန္နိဋ္ဌာနသန္နိ
၌၊ ယုတ္တေန၊ ယှဉ်သော၊ ဇေံသဒ္ဓေန၊ ဇေံသဒ္ဓါဖြင့်၊ သဝနကိရိယာဇေတ
ကေန၊ ကြားခြင်းကိရိယာကိုထွန်းပြတတ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဘဝိထဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေန္တိပဒေန၊ ဇေံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊

သောတဝိညာဏသမ္ပုဒ်န္တိနာဒိသောတ ခွါရိကဝိညာဏာနန္တရ ဝိညာဏ
မနောခွါရိကဝိညာဏာနန္တရ သောတဝိညာဉ် သမ္ပုဒ်န္တိင်း အစရှိသော
ခွါရန္တဖြစ်သောဝိညာဉ် အခြားမဲ့ နှစ်ဖြစ်သောဝိညာဉ် မနောခွါရိကသောတ
ဝိညာဉ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ကိစ္ဆနိဒဿနံ၊ ကိစ္ဆကုပြသောပုဒ်တည်း၊
မေတိပဒေန၊ မေဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တဝိညာဏ သမင်္ဂီပုဂ္ဂလ နိဒဿနံ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော ခန္ဓာ
ကိုယ်ကိုညွှန်းပြသောပုဒ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သဗ္ဗာနိး
အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝါကျာနိ၊ ဝါကျတို့သည်၊ ဝေကာရတ္ထသဟိတာနိယေ
ဝ၊ ဝေသဒ္ဓါ၏အနက်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တေသံပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ အဝ
ခေရဏာဗလတ္တာ၊ အဝခေရဏအကျိုးဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ သုတန္တိ
ပဒေန၊ သုတံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အသဝနာတာဝပဋိက္ခေပတော၊ မကြားသော
အဖြစ်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ အနုနာမိကဝိပရိတဂ္ဂဟဏာနိဒဿနံ၊ အသုတ်
အလွန်ဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိ မှတ်ယူမိသည်ကိုပြသောပုဒ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်
သော တရားကို၊ သုတမေဝါတိ၊ ကြားကာမျှ သည်သာလျှင်တည်းဟူ၍၊
ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ တံသဗ္ဗာသုတံ၊
ထိုကောင်းစွာကြားခြင်းသည်၊ အနုနာမိကဝိပရိတဂ္ဂဟဏာ၊ မသုတ်မလွန်သော
အားဖြင့်ယူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဝိပရိတဂ္ဂဟဏာ၊ မဘောက်ပြန်
သောအားဖြင့်ယူခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သဒ္ဓန္တရတ္ထာပေါဟာ
နဝသေန၊ သဒ္ဓါတပါး၏ အနက်ကို ယုတ်စေသောအားဖြင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါ
သည်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဟော၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ ဧကသ္မိပက္ခေ၊ တခုသောအဖို့၌၊ သုတန္တိတေသ၊ သုတံဟူသော
ဤပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ အသုတံ၊ မကြားသည်၊ နဟောတံ၊ မဖြစ်၊
ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတန္တိပဒေန၊ သုတံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊
အသဝနာတာဝပဋိက္ခေပတော၊ မကြားသောအဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းကြောင့်၊
အနုနာမိကဝိပရိတဂ္ဂဟဏံ၊ အသုတ်အလွန် ဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိ မှတ်ယူ
မိသည်ကို၊ နိဒဿနံ၊ ပြခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံအယံ အဓိပ္ပါယော၊
ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိ

ဟောတိ၊ အဘယံသိဖြစ်သနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဣဒံ၊ ဤဥဒါန်း
တရားတော်ကို၊ သုတံ၊ ကြားနာမှတ်သား ဆောင်ထားလိုက်သော တရား
သာတည်း၊ နဒိဋ္ဌိ၊ ငါ၏ဥာဏ်ဖြင့် ဖြစ်သောတရားမဟုတ်၊ သယမ္ဘူ၊ ဥာဏေ
န၊ အလိုလိုသိသော ဥာဏ်ဖြင့်၊ နသန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုသော တရား
မဟုတ်၊ အညထာဝါ၊ တရားအထံတော်၌ ကြားနာရသည်မှတစ်ပါး အခြား
သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ နဥပလက္ခံ၊ ရအပ်သည်မဟုတ်၊ အဝိစ၊ စင်စစ်
အားဖြင့်ကား၊ သုတံ၊ မြတ်စွာတရား၏အထံတော်၌ ကြားနာရသောတရား
တော်ပါတည်း၊ တဗ္ဗေ၊ ထိုကြားနာရသော တရားတော် သည်လည်း၊
သမ္ပဒေဝ၊ အယုတ်အလွန်တောက်ပြန်ခြင်းမရှိကောင်းစွာ မှတ်ယူမိသော
တရားသာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊
ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝဓာရဏတ္ထေ၊ အဝဓာရဏ အနက်ရှိသော၊ ဧဝံ
သဒ္ဓေ၊ ဧဝံသဒ္ဓါ၌၊ အယံအတ္ထယောဇနာ၊ ဤအနက်ယောဇနာသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒပေက္ခဿ၊ ထိုအဝဓာရဏတ္ထကို
ဦးသော၊ သုတသဒ္ဓဿ၊ သုတသဒ္ဓါ၏၊ နိယမတ္ထော၊ မှတ်သောအနက်ပြုသော
အနက်သည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒပေက္ခဿ၊
ထိုနိယမတ္ထကို ဦးသော၊ သုတသဒ္ဓဿ၊ သုတသဒ္ဓါ၏၊ အသဝနဘာဝ
ပဋိက္ခေပေါစ၊ မကြားသည်၏အဖြစ်ကိုပယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုနာ
ဝိပရိတဂဟဏနဒဿနတာစ၊ မယုတ်သောအားဖြင့်မတောက်ပြန်သော
ယူခြင်းကို ပြုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သဝနဟေတုသဝနဝိသေသဝသေန၊ နာရခြင်း၏အကြောင်း နာရခြင်းထူး
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုတပဒဿ၊ သုတဝုဒ်၏၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်
ယောဇနာကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။

တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝေန္တိ၊ ဧဝံဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ သောတဒ္ဓါရာနု
သာရေန၊ သောတဒ္ဓါရသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊
ဝိညာဏဝိတိယာ၊ ဝိညာဏဝိတိဖြင့်၊ နာနတ္ထဗျူဟနဂ္ဂဟ၊ တာတော၊ အထူး
ထူးသောအနက်အထူးထူးသောသဒ္ဓါကိုမှတ်ယူခြင်းကြောင့်၊ နာနပ္ပကာ
ရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏ၊ အာရုံ၌၊ ပဝတ္ထိတာဝပ္ပ
ကာသနံ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသော အဖြစ်ကိုပြသော သဒ္ဓါတည်း၊ ဧဝံသဒ္ဓေ၊ ဧဝံ
သဒ္ဓါသည်၊ အာကာရတ္ထော၊ အာကာရအနက်ရှိ၏၊ ဣတိကတွာဣတိတသ္မာ
ထိုကြောင့်၊ ဝေန္တိ၊ ဧဝံဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူး

အပြားပြားအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ ပဝတ္တိတာဝပ္ပကာသနံ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ရှိသောအဖြစ်ကိုပြသောသဒ္ဓါတည်း။ မေတိ၊ မေဟူသောပုဒ်သည်။ အတ္ထပ္ပ
 ကာသနံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော အရှင်အာနန္ဒာ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြသောပုဒ်
 တည်း။ သုတန္တိ၊ သုတံဟူသော ပုဒ်သည်။ ဓမ္မပ္ပကာသနံ၊ ဥဒါန်းတရား
 တော်ကိုပြသောပုဒ်တည်း။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယထာ
 ဝုတ္တာယ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဝိညာဏဝီရိယံ၊ သောတ
 ခွါရကိုအစဉ်လျှောက်၍ဖြစ်သောတဒနူဝုတ္တကမနောခွါရ ဝိညာဏဝီရိယံ၊
 ဗရိယတ္တိဓမ္မာရမ္မဏတ္တာ၊ ပဗ္ဗိယတ္တိဓမ္မ ဥဒါန်း ဒေသနာတော်လျှင် အာရုံ
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊
 ဤဝါကျ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအဓိပ္ပါယ်တည်း။ နာနပ္ပကာရေန၊
 အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ ပဝတ္တိယ၊ ဖြစ်သော
 ကရုဏာဘူတာယ၊ ကရုဏ်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏဝီရိယံ၊ သောတ
 ခွါရကို အစဉ်လျှောက်၍ ဖြစ်သော တဒနူဝုတ္တကမနောခွါရ ဝိညာဏဝီရိ
 ဖြင့်၊ မယာ၊ ငါအာနန္ဒာမထေရ်သည်။ အညံ၊ တရားနာခြင်းမှတပါး အခြား
 အမှုကို၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားကို သာလျှင်၊ သုတော၊
 ရိုသေစွာနာအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ၊

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဧဝန္တိပဒံ၊ ဧဝံဟူသောပုဒ်သည်။ နိဒသိတဗ္ဗပ္ပကာ
 သနံ၊ ညွှန်းပြအပ်သောဓမ္မကိုပြသောပုဒ်တည်း။ ဧဝံသဒ္ဓေါ၊ ဧဝံသဒ္ဓါသည်၊
 နိဒသနတ္ထော၊ ညွှန်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ ဣတိကတွာဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 နိဒသိတဗ္ဗာယ၊ ညွှန်းပြအပ်သောဓမ္မကို၊ နိဒသိတဗ္ဗတာဝတော၊ ညွှန်းပြ
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝန္တိပဒံ၊ ဧဝံဟူသောပုဒ်သည်။ နိဒသိတဗ္ဗ
 ပကာသနံ၊ ညွှန်းပြအပ်သော ဓမ္မကိုပြသော ပုဒ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံသဒ္ဓေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊
 သကလံပိ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်သော၊ သုတ္တံ၊ ဥဒါန်းတရားတော် တသုတ်လုံး
 ကို၊ ပစ္စာမဋ္ဌံ၊ သုံးသပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်
 ၏။ ၊ မေတိပဒံ၊ မေဟူသော ပုဒ်သည်။ ပုဂ္ဂလပ္ပကာသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြ
 သောပုဒ်တည်း။ သုတန္တိပဒံ၊ သုတံဟူသော ပုဒ်သည်။ ပုဂ္ဂလကိစ္စပ္ပကာ
 သနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိစ္စကို ပြသောပုဒ်တည်း။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည် ငှန်၏။
 သုတာသဒ္ဓေ၊ သုတသဒ္ဓါ၌၊ လတ္တမာနာ၊ ရအပ်သော၊ သဝနကိရိယာ၊ နာခြင်း
 ကိရိယာသည်။ သဝနဝိညာဏပဗန္ဓပဗ္ဗိယန္တိ၊ နာအပ်သော ဝိညာဉ်အစဉ်
 နှင့်စပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားနာတတ်သော ဝိညာဉ်အစဉ်

၌၊ ဂုဏ်လဝေါဟာရော၊ ဂုဏ်လဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဂုဏ်လဝေါဟာရရဟိတော၊ ဂုဏ်လဟူသော ဝေါဟာရမှ ကင်းသော၊ ဓမ္မပဗ္ဗေ၊ တရားအစဉ်၌၊ သဝနကိရိယာ၊ နားခြင်း ကိရိယာ ကို၊ နဝလတ္တံ၊ ရလည်းမရအပ်၊ တသံတိသံဝါကျာယံ၊ ထိုဝါကျ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပက္ခော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက် တည်း၊ ယံသုတ္တံ၊ အကြင်ဥဒါန်းတရားတော်သုတ္တန်ကို၊ နိဗ္ဗိသိဿာမိ၊ ညွှန်း ပြအံ့၊ တံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပက္ခော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက် တည်း။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဧဝံ နိပဒံ၊ ဧဝံဟူသောဝုဒ်သည်၊ ယသမိတ္တသန္တာ နဿ၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သောတဝိညာဉ်နှင့်စပ်သော စိတ်အစဉ် ၏၊ နာနာရမ္မဏပဝတ္တိယာ၊ အထူးထူးသော အာရုံ၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နာနတ္ထ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏံ၊ အထူးထူးသော အနက်သဒ္ဓါကိုယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏၊ တသမိတ္တ သန္တာနဿ၊ ထိုစိတ်အစဉ်၏၊ နာနာကာရနိဗ္ဗေသော၊ အ ထူးထူးသော အခြင်းအရာကိုညွှန်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အ တယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဧဝံသဒ္ဓေါ၊ ဧဝံသဒ္ဓါသည်၊ အာကာရက္ခော၊ အာကာရအနက်ရှိ၏၊ ဣတိကတွာ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာကာရ နိဗ္ဗေသော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာကိုညွှန်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ဧဝံ နိပဒံ၊ အယံပညတ္တိ၊ ဧဝံဟူသော ဤ ပညတ်သည်၊ အာကာရပညတ္တိ၊ အခြင်းအရာကိုပညတ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဓမ္မာနံ၊ ပရမတ္ထတရားတို့၏၊ တံတံ ပဝတ္တိအာကာရံ၊ ထိုထိုအာရုံ၌ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပညာပေတဗ္ဗသဘာဝတ္တာ၊ ပညတ်အပ်သော သဘောဖြစ်သောကြောင့် တည်း။ ။

မေတိပဒံ၊ မေဟူသောဝုဒ်သည်၊ ကတ္တု၊ နိဗ္ဗေသော၊ ကတ္တာကိုညွှန်းပြ သောဝုဒ်တည်း၊ သုတန္တိ ပဒံ၊ သုတံဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဝိသယနိဗ္ဗေသော၊ အာ ရုံကိုညွှန်းပြသောဝုဒ်တည်း၊ သောတဗ္ဗေ၊ နာအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည် သဝနကိရိယာနံ၊ နာခြင်းကိရိယာတို့၏၊ ကတ္တု၊ ဂုဏ်လဿ၊ ကတ္တာဖြစ်၍ ဖြစ်သောဂုဏ်လ၏၊ သဝနကိရိယာဝသေန၊ နာခြင်းကိရိယာ၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ပဝတ္တိဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသယနိဗ္ဗေသော၊ ဖြစ်ရာဌာနကိုညွှန်းပြသော

ပုန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္တာဝတဧတ္တကေနယထာဝရတ္ထတ္ထေန ပဒတ္တ
ယေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်ရှိသော ပုန်သုံးခုအပေါင်း
ဖြင့်၊ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးသောအပြားအားဖြင့်အာရုံ၌ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊
ဝိတ္တသန္တာနေန၊ စိတ်အစဉ်ဖြင့်၊ တံသမင်္ဂီနေ၊ ထိုစိတ်အစဉ်၌ ပြည့်စုံ
သော၊ ကတ္တု၊ ကတ္တားဖြစ်၍ ဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဝိသယဂ္ဂဟဏာ
သန္နိဗ္ဗာနံ၊ အာရုံကိုယူခြင်း၌ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ နသမိတံ၊ ပြအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေန္တိပဒံ၊ ဇေတုသော ပုန်သည်။ ပုဂ္ဂလကိစ္စ
နိဇ္ဈေသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိစ္စကိုညွှန်းပြသော ပုန်တည်း။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချွဲပြီးအံ့၊
သုတာနံ၊ ကြားကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော သုတ်
ဟူ၍ဆိုအပ်ကုန်သော အနက်သဒ္ဓါတရားတို့ကို၊ ဂဟိတာကာရဿ၊ ယူ
အပ်သောအခြင်းအရာကို၊ နိဒဿနဿဝါ၊ ညွှန်းပြခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
အဝဓာရဏဿဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပကာသန သဘာဝေန၊
ပြတတ်သော သဘောရှိသော၊ ဇေတုသန္တေန၊ ဇေတုသန္တာဖြင့်၊ တဒါကာရာဒိ
ဓာရဏဿ၊ ထိုမှတ်ယူသော အခြင်းအရာ စသည်ကို ဆောင်ခြင်း၏၊
ပုဂ္ဂလဝေါဟာရူပါဒါန ဓမ္မဗျာပါရတာဝတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်
သော ဥပါဒါနပညတ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော ဓမ္မအစဉ်ဗျာပါရ သဘောရှိခြင်း
ကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလကိစ္စနာမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိစ္စ မည်သည်ကို၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ပြအပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သုတန္တိပဒံ၊
သုတံဟူသော ပုန်သည်။ ဝိညာဏကိစ္စနိဇ္ဈေသော၊ ဝိညာဉ်တို့၏ ကိစ္စကို
ညွှန်းပြသော ပုန်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ပုဂ္ဂလဝါဒိနောပိ၊
ပုဂ္ဂိုလ်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်လည်း၊ သဝနကိရိယာ ဝိညာဏနိရုပေက္ခော၊
နာခြင်းကိရိယာဝိညာဉ်ကိုဌ်ခြင်းကင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မေတိပဒံ၊ မေဟူသောပုန်သည်။ ဥဘယကိစ္စယုတ္တ
ပုဂ္ဂလနိဇ္ဈေသော၊ နှစ်ပါးသောကိစ္စနှင့် ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်းပြသော
ပုန်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ မေတိသဒ္ဓပဝတ္တိ၊ မေဟူသော
သဒ္ဓါ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဧကန္တေနော၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တဝိသေ
သဝိသယောစ၊ သတ္တဝါအထူးဖြစ်သောတည်ရာကို လည်းကောင်း၊ ဝိညာ
ဏကိစ္စဉ္စ၊ ဝိညာဉ်ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသတ္တဝါအထူးဖြစ်
သောတည်ရာဝိညာဉ်ကိစ္စ၌သာလျှင်၊ သမောဒဟိတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာပေါင်း
အပ်၏။ ဣတိတဿော၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဘယကိစ္စယုတ္တ ပုဂ္ဂလ နိဇ္ဈေသော၊

နှစ်ပါးသောကိစ္စနှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုညွှန်းပြသော ပုဒ်သည်ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပနတံပါကဋ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြုဦးအံ့၊ ဧတ္ထတေသ္မိ
 ဝါကျေ၊ ဤဝါကျ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်း
 ဖြစ်သောအနက်တည်း။ သဝနကိစ္စဝိညာဏသမင်္ဂနာ၊ နာခြင်းကိစ္စရှိသော
 ဝိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိညာဏဝသေန၊ ဝိညာဉ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ လဒ္ဓသဝန
 ကိစ္စဝေါဟာရေန၊ ရအပ်သော နာခြင်းကိစ္စဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော၊ ဂုရု
 သေန၊ ဂုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြားနာမှတ်သားဆောင်
 ထားလိုက်ပါ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
 အနက်တည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဝေန္တိစ၊ ဝေဟူသော ဤပညတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ မေတိစ၊ မေဟူသော ဤပညတ်သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပိ
 ကဋ္ဌပရမတ္ထဝသေန၊ ဆတ်ဆတ်သောမြတ်သောအနက်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ အဝိဇ္ဇမာနပညတ်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 သဗ္ဗဿ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ သဒ္ဓါဝိဂမနိယဿ၊ သဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏၊ အတ္ထဿ၊
 အနက်ကို၊ ပညတ္တိမုခေနေဝ၊ ပညတ်ခြင်းကို ရှေးရှုသဖြင့်သာလျှင်၊ ပနိပတ္တိ
 စ၊ အသိညာဏ်ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗပညတ္တိနုဉ္စ၊ ခပ်သိမ်းသော
 ပညတ်တို့၏လည်း၊ ဝိဇ္ဇမာနာဒိသု၊ ဝိဇ္ဇမာနအစရှိကုန်သော၊ ဆသုပညတ္တိသု၊
 ခြောက်ပါးသောပညတ်တို့၌၊ အဝရောဓောအန္တောဂဓော၊ အတွင်းဝင်ခြင်း
 သည်၊ မိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာ
 ယာမရိစိအာဒပောဝိယ၊ မျက်မှည့် တံသျှပ်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ယော
 အဘူတတ္ထော၊ အကြင်မဟုတ်သော အနက်သည်၊ အနုဿဝါဒီဟိ၊ အဆင့်
 ကြားခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗောဝိယ၊ ယူအပ်သကဲ့သို့၊ အနုတ္တ
 မတ္ထောဝိ၊ မမြတ်သောအနက်သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရုပ္ပနာဒိကောစ၊
 ရုပ္ပနစသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ရုပ္ပနာနုဘဝနာဒိကောစ၊ ရုပ္ပနအနုဘဝန
 စသည်လည်းဖြစ်သော။ သောပရမတ္ထ သဘာဝေါ၊ ထိုပရမတ္ထ သဘော
 တရားသည်၊ သမ္ပိကဋ္ဌ ပရမတ္ထ ဝသေန၊ ဆတ်ဆတ်သော မြတ်သော
 အနက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝေန္တိစ၊ ဝေဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ မေတိစ၊ မေဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂုရုမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ယောအာကာရတ္ထော၊ အကြင်အာကာရအနက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 အပရမတ္ထသဘာဝေါ၊ ပရမတ္ထသဘော မဟုတ်သော၊ သမ္ပိကဋ္ဌ ပရမတ္ထ
 ဝသေန၊ ဆတ်ဆတ်သောမြတ်သောအနက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သောအနုပ
 လတ္တမာနေ၊ ထိုမရအပ်သောသဘောသည်၊ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိနာမ၊ အဝိဇ္ဇ

မာနပညတ်မည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝေန္တိဝါ၊ ဧဝံဟူ၍လည်းကောင်း၊ မေတိဝါ၊ မေ
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယံနိဒ္ဒေသံ၊ အကြင်ညွှန်းပြခြင်းကို၊ လဘောထ၊ ရှေ့၏၊
တံနိဒ္ဒေသံ၊ ထိုညွှန်းပြခြင်းသည်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ကိံ၊ အတ္ထိ၊
အတိမှာရှိအံ့နည်း၊ သုတန္တိ၊ သုတံဟူသော ပညတ်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊
ဝိဇ္ဇမာနပညတ်တည်း၊ ဟိသတ္ထံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယံတံသဒ္ဓါရမ္မဏံ၊
အကြင်သဒ္ဓါရုံကို၊ သောတေန၊ သောတ ပသာဒဖြင့်၊ ဥပလဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏၊
တံသဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံသည်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊
ထင်ရှားရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတန္တိ၊ အယံပညတ္တိ၊ သုတံဟူသော
ဤပညတ်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ်မည်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး
ဝေန္တိ၊ ဧဝံဟူသည်၊ သောတပထံ၊ သောတဒ္ဓါရုံသို့၊ အာဂတေ၊ ရောက်လာ
ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထို
သောတဒ္ဓါရုံသို့ ရောက်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ဥပဓာရိတာ၊ ကာရာဒိနံ၊
ဆောင်သောအခြင်းအရာစသည်တို့ကို၊ ပတ္တာမသနဝသေန၊ တဖန်သုံးသပ်
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မေတိ၊ မေဟူ၍၊ သသန္တိ၊ တိပရိယာပန္နေ၊ အစဉ်နှင့်
တကွဖြစ်သောရုပ်နာမ်တရား၌ အကျုံးဝင်သော၊ ဓန္ဓေ၊ ဓန္ဓာငါးပါး၌၊ ကရ
ဏာဒိ၊ ပိသေသပိသိဓမ္မေ၊ ကရိုဏ်းအစရှိသော ပိသေသာအားဖြင့် အထူး
ပြုသည်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ ဥပါ
ဒါယပညတ္တိ၊ ဥပါဒါယပညတ်မည်၏၊ သုတန္တိ၊ သုတံဟူသည်၊ ဒိဋ္ဌာဒိနိ၊
မြင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပနိဒါယ၊ ထောက်၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်
သောကြောင့်၊ ဥပနိဓာပညတ္တိ၊ ဥပနိဓာပညတ်မည်၏၊ ဒိဋ္ဌာဒိပကာရ ရဟိ
တေ၊ ဒိဋ္ဌအစရှိသော အပြားမှကင်းသော၊ သဒ္ဓါယတနေ၊ သဒ္ဓါယတန၌၊
ပဝတ္တမာနေဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ သုတဝေါဟာရော၊ သုတဝေါဟာရသည်၊
ဒုတိယံတတိယန္တိ၊ အာဒိ၊ ဒုတိတတိယံဤသို့အစရှိသောပညတ်တို့သည်၊ ပ
ဌမာဒိ၊ ပဌမအစရှိသည်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္တတိပိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ယံ
ဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ ဒိဋ္ဌမုတပိညာတပိဇေနနုလက္ခဏံ၊
မြင်အပ် တွေ့အပ် သိအပ်သော လက္ခဏာရှိ၏၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရား
သဘောသည်၊ သုတန္တိ၊ သုတံဟူ၍၊ ပိညေယျတ္တာ၊ သိအပ်သောကြောင့်၊
ဒိဋ္ဌာဒိနိ၊ မြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆို
အပ်သော၊ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ အသုတံ၊ မကြား အပ်သည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတိဣတိဝေ၊ ဤသို့မကြားသည်မဟုတ်သောကြောင့်

သာယျင်၊ သုတန္တိ၊ သုတံဟူ၍၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သော၊ အယံအတ္ထော၊
 ဤအနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 စ၊ တနည်းလည်း၊ ဧတ္ထဧတသ္မိ၊ ဝစနတ္တယေ၊ ဤဝေမေသုတံ ဟူသောသဒ္ဓါ
 သုံးခုအပေါင်း၌၊ ဧဝန္တိ၊ ဝစနေန၊ ဧဝံဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ အသမ္မောဟံ၊ မတွေ
 ဝေခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်
 သုတဿ၊ ကြားအပ်သော တရားတော်ကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓါပကာရပိသေသာ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိခြင်း အပြားအထူးကို၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူ၍၊ အာယသ္မာအာနန္ဓေန၊
 အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဣမ၊ ဤဥဒါန်းပါဠိတော်၌၊ ပစ္စာမဋ္ဌာ၊ သုံးသပ်တော်
 မူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ
 အား၊ အသမ္မောဟော၊ မတွေဝေခြင်းကို၊ ဒိပိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သံမုဇ္ဈော၊ တွေဝေသော သူသည်၊ နာ
 နုပ္ပကာရပဋိဝေဓသမတ္ထော၊ အထူးထူးအပြားပြားကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ
 စွမ်းနိုင်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပစ္စယာကာရ ဝသေန၊ ပစ္စယာကာရ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနုပ္ပကာရစ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဒုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါစ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ခဲ့သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 သုတ္တတ္ထာ၊ သုတ်၏အနက်တို့ကို၊ နိဒ္ဒိသိယန္တိ၊ ညွှန်းပြအပ်ကုန်၏၊ သုတန္တိ
 ဝစနေန၊ သုတံဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ အသမ္မောသံ၊ ကြားသော အတိုင်း မမေ့
 မလျော့ခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊
 သုတာကါရဿ၊ ကြားသောအခြင်းအရာကို၊ ယာထာဝတော၊ ကြားနာသော
 အလျောက်မဘောက်မပြန်သောအားဖြင့်၊ ဒေသိယမာနတ္ထာ၊ ပြနိုင်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယဿဂုဂ္ဂလဿ၊ အ
 ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သော တရားစကားသည်၊ သမ္ပုဋ္ဌံ၊ မေ့
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဂုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာလန္တရေ၊ ကာ
 လတပါးခြားလတ်သည်ရှိသော်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နသုတံ၊ မကြားရပါ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿထေရဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်အား၊ အသမ္မောဟေနသမ္မောဟာတာဝေန၊ တွေဝေခြင်းမရှိသဖြင့်၊
 ပညာယဝေဝံ၊ ပညာတော်၏ သာယျင်လည်း၊ ဝသနကာလသန္တု၊ တာယ၊
 နာသောအခါ၌ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ တဒုတ္တရိကာလ ပညာသိဒ္ဓိ၊
 ထိုနာသောအထက်ကာလ၌ပညာ၏ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ
 ထိုမှတပါး၊ အသမ္မောသေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်၊ သတိသိဒ္ဓိ၊ သတိ၏ပြီး
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပညာသတိ တရားတို့

တွင်၊ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ ဗျဉ္ဇ
 နာဝဓာရဏသမတ္တတာ၊ သဒ္ဓါမျှကိုသာလျှင်ဆောင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏
 အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဆိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗျဉ္ဇနာနံ၊ သဒ္ဓါ
 တို့၏၊ ပဋိဝိန္နိတဗ္ဗော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော၊ အာကာရော၊ အခြင်းအရာ
 သည်၊ နာတိဂန္တိ၊ မရော၊ မနက်နဲလွန်း၊ ယထာသုတဓာရဏမေဝ၊ အကြင်ကြား
 တိုင်းဆောင်ခြင်းမျှသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓါကိုဆောင်ခြင်း၌၊ ကရေတီ
 ယံ၊ ပြုဘွယ်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိယာ၊ သတိ၏၊ ဗျာပါရော၊
 ဗျာပါရသည်၊ အဓိကော၊ လွန်၏၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကြားအပ်
 သောသဒ္ဓါကိုဆောင်ရာ၌၊ ဂုဏဘူတာ၊ ဂုဏ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိတည်း၊ ဣတိ
 ကတွာဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုကြားတိုင်း
 သောသဒ္ဓါတို့ကိုဆောင်သောအရာ၌၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဂုဏဘူတာ၊ ဂုဏ်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတိပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ သတိ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ
 သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အတ္ထပဋိဝေဓသမတ္တတာ၊ အနက်ကိုထိုးထွင်း
 ၍သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ အတ္ထဿ၊ အနက်၏၊ ပဋိဝိန္နိတဗ္ဗော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်
 သော၊ အာကာရော၊ အခြင်းအရာသည်၊ ဂန္တိ၊ ရော၊ နက်နဲ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ဗျာပါရော၊ ဗျာပါရသည်၊ အဓိကော၊ အဓိက
 မည်၏၊ သတိ၊ သတိသည်၊ တဂ္ဂုဏဘူတာယေဝ၊ ထိုအနက်ကို ထိုးထွင်း၍
 သိခြင်းဂုဏ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတိယာ၊ သတိ၏၊
 ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားတည်း၊ ဣတိကတွာဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ တဂ္ဂုဏဘူတာ၊ ထိုထိုးထွင်း၍သိရာ၌ဂုဏ်ဖြစ်
 ၍ဖြစ်၏၊ တဒုဘယသမတ္တတာယောဂေန၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောအစွမ်းသတ္တိရှိ
 သောအဖြစ်နှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နဿ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဓမ္မကောသဿ၊ တရားတည်းဟူသောဘဏ္ဍာရွှေတိုက်တော်၏၊ အ
 နုပါယနသမတ္တတာယ၊ အစဉ်စောင့်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဓမ္မဘ
 ဏ္ဍါဂါရိကဋ္ဌသိဒ္ဓိတရားဘဏ္ဍာရွှေတိုက်ပိုး၏အဖြစ်ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ အပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုဏတေ၊ မိန့်အပ်၏၊
 ဧဝန္တိဝစနေန၊ ဧဝံဟူသောဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ အသင့်
 အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြ၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဒီပေတိ၊
 ပြသနည်း၊ တေနုစ၊ ထိုယောနိသော မနသိကာရဖြင့်လည်း၊ ဂုဏမာနာနံ၊

၁၁

ဆိုအပ်လတ္တံ့ ကုန်သော၊ အာကာရနိဒဿနာ ဝဓာရဏတ္တာနံ၊ အာကာရ
 အနက်နိဒဿနအနက်အဝဓာရဏအနက်ရှိကုန်သော၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
 ဝက္ခမာနာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့ ကုန်သော၊ နာနပ္ပကာရပဋိဝေဓဇာတကာနံ၊
 အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့် ထိုးထွင်းခြင်းကို ထွန်းပြတတ်ကုန်သော
 ဝေသဒ္ဓါတို့၏၊ အဝိပရိတ သဒ္ဓမ္မဝိသယတ္တာ၊ မဘောက် မပြန်သူတော်
 ကောင်း တရားသာလျှင်တည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒီပေတိ၊ ပြစ်၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ မန
 သိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နာနပ္ပကာရပဋိဝေဓဇာ
 အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ နသန္တ ဝတိ၊
 မဖြစ်သုတန္တ ဝစနေန၊ သုတံဟူသောဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဝိက္ခေဝံ၊ မျှလွင့်
 ခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြစ်၊ ပဌမဗောဓိသုတ္တံ၊ ပဌမဗောဓိသုတံကို၊ ကတ္ထ၊ အ
 ဘယ်ပြည်၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ဣတိအာဒိနားဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ ပုစ္ဆာဝသေန၊ မေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပကရဏပတ္တိယာ၊ ကျင်း
 အစဉ်သို့ရောက်သော၊ ဝက္ခမာနဿ၊ ဆိုလတ္တံ့ သော၊ သုတ္တဿ၊ သုတံကို၊
 သဝနသမာဓာနသန္တာနေန၊ ကြားခြင်းသမာဓိအစဉ်ဖြင့်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝိက္ခိတ္တဝိတ္တဿ၊ မျှလွင့်သော
 စိတ်ရှိသောသူအား၊ သဝနာဘာဝတော၊ ကြားနာရခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိက္ခိတ္တ
 ဝိတ္တော၊ မျှလွင့်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ
 ယာ၊ အလုံးစုံသောအနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံစွာ၊ ပုစ္ဆမာနောဝိ၊ ဆိုအပ်သော်
 လည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နသုတံ၊ မကြားလိုက်ရပါသေး၊ ပုနးတတနံ၊ ဘာ
 ထ၊ ဆိုပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆိုရ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊
 ဤယောနိသော မနသိကာရအဝိက္ခိတ္တတရားနှစ်ပါး၌၊ ယောနိသောမနသိ
 ကာရေန၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ အတ္တသမာပဏိမိ'ပုဗ္ဗေစ
 ကတပုညတံ၊ အတ္တသမာပဏိမိစက်ပုဗ္ဗေစကတပုညတာစက်နှစ်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေနိုင်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ သမ္မာအပဏိဟိ တတ္တဿ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာမ
 သောက်တည်သော သူအားလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ လွန်လေတွက်ကိန်း
 ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ကတပုညဿစ၊ ပါရမီအရကောင်းမှုမပြုဘူးသော
 သူအားလည်းကောင်း၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုတရားတော်ကိုနာရခြင်းမရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အဝိက္ခေပေန၊ မျှလွင့်ခြင်းဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မသဝန

သပ္ပုရိသုပနိဿယဉ္စ။ သူတော်ကောင်းတရားတော်ကိုကြားနာရခြင်းသူ
 တော်ကောင်းတို့ကိုပေါင်းဘက်မှီရဲခြင်းစက်နှစ်ပါးကိုလည်း၊ သာဓေတိ။
 ပြီးစေ၏။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အသုတဝတောစ။
 ကြားနာရခြင်းမရှိသော သူအားလည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယဿ။
 သူတော်ကောင်းတို့ကို မှီရဲခြင်းမှ။ ဝိရဟိတဿစ။ ကင်းသောဝုတ္တိလ်
 အားလည်းကောင်း၊ တဒဘာဝတော။ ထိုတရားတော်ကိုနာရခြင်းသဘော
 မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဝိက္ခိတ္တ
 ဝိတ္တော။ ပျံလွင့်သောစိတ်ရှိသောဝုတ္တိလ်သည်။ သောတံ။ နာခြင်းငှါ။ န
 သက္ကောတိ။ မတတ်နိုင်။ သပ္ပုရိသေ။ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အနုပဿယ
 မာနဿ။ မမှီရဲသောသူအား။ သဝနံ။ ကြားနာရခြင်းသည်။ နဝအတ္ထိ။ ရှိ
 လည်းမရှိ။ ။

အပရောနယော။ နည်းတပါးကို။ မယာ။ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ။ ဆိုဦးအံ့။
 ယဿဝိတ္တသန္တာနဿ။ အကြင်စိတ်အစဉ်အား။ နာနုပ္ပကာရပ္ပဝတ္တိယာ။
 အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ နာနုပ္ပကာရဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏံ။
 အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် သဒ္ဓါကိုယူခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 တဿဝိတ္တသန္တာနဿ။ ထိုစိတ်အစဉ်၏။ နာနာကာရနိဒ္ဒေသော။ အထူး
 ထူးသောအခြင်းအရာကိုညွှန်းပြခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ယသ္မာစ။ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဝစနဿ။ စကားတော်၏။ အတ္ထဗျဉ္ဇနပဝေဒဝသေနစ။ အနက်
 သဒ္ဓါအထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒဝသေနစ။
 အပိုင်းအခြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သကလသာသနသမ္ပတ္တိံ။ အလုံးစုံ
 သောသာသနာ အလုံးစုံသော အဆုံးအမနှင့်ပြည့်စုံစွာ၊ ဩဂါဟန္တေန။
 ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍။ နိရဝသေသပရဟိတ ပါရိပူရိကာရဏဘူတော။
 အကြွင်းအကြိမရှိသော သတ္တဝါတပါးတို့၏ အစီးအပွားပြည့်စုံခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဘဒ္ဒကော။ ကောင်းသော။ သောအာ
 ကာရော။ ထိုအခြင်းအရာကို။ သမ္ဘာအပ္ပဏိဟိတဿ။ မိမိကိုယ်ကိုကောင်း
 စွာမဆောက်တည်သော သူအားလည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေ။ လွန်လေတွက်
 ကိန်းကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလက်၌။ အကတဝုညဿဝါ။ ပြည့်စုံသည်ဘူအပ်သော
 ပါရမီမရှိသောသူအားလည်းကောင်း၊ နဟောတိ။ မဖြစ်။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်
 ဘဒ္ဒကေန။ ကောင်းသော။ ဧဝံ။ ဤသို့။ နာနာအာကာရေန။ ဧဝံဟူသောဤအ
 ကြောင်းအရာဖြင့်။ အတ္တနော။ မိမိဟုဆိုအပ်သော အရှင်အာနန္ဒာအား။

ပန္နိမေတ္တက္ခယသမ္ပတ္တိံ၊ နောက်စက်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဒီပေတိ၊ ဖြစ်၏။ သဝနယောဂဝေန၊ နာခြင်းကိရိယာနှင့် ယှဉ်သော၊ သုတန္တိပ
 ဒေန၊ သုတံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝုရိမေတ္တက္ခယသမ္ပတ္တိံ၊ ရှေ့စက်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်
 စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒီပေတိ၊ ပြသ
 နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပ္ပတိရူပေ၊ မတင့်အပ်မလျောက်ပတ်
 သော၊ ဒေသေ။ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး စသည်၌၊ ဝသတောစ၊ နေရဘူးသော သူ
 အားလည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယဝိရဟိတဿ၊ သူတော်ကောင်း
 တို့ကိုပေါင်းတော်မူရခြင်းမှကင်းသော သူအားလည်းကောင်း၊ သဝနံ၊
 တရားကြားနာရခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊
 ထိုအရှင်အာနန္ဒာအား၊ ပန္နိမေတ္တက္ခယသိဒ္ဓိယာ၊ နောက်စက်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်
 စုံခြင်းပြီးခြင်းကြောင့်၊ အာသယသုဒ္ဓိ၊ အာသယ၏ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊
 သိဒ္ဓါ၊ ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 သဗ္ဗာပဏိဟိတတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သော အ
 ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ လွန်လေ တွက်ကိန်း ကမ္ဘာတသိန်း ထက်၌၊
 ကတပုညောစ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသော သူသည်လည်း၊ ဝိသုဒ္ဓါ
 သယော၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော အာသယရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ တဒသုဒ္ဓိ ဟောဝုနံ၊ ထို
 အာသယ မစင်ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊
 ကိလေသာတို့၏၊ ဒုရိတာဝတော၊ ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း၊
 တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗာပဏိဟိတံ စိတ္တံ
 သေယျသောနံ တတော ကရေတိစ၊ သဗ္ဗာပဏိဟိတံစိတ္တံ သေယျသော
 နံတတောကရေဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကတပုညောသိတွံအာနန္ဒပဓာနမနု
 ယုဇ္ဇနိပ္ပံဟောဟိသိအနာသဝေါတိစ၊ ကတပုညောသိတွံ အာနန္ဒပဓာနမနု
 ယုဇ္ဇနိပ္ပံဟောဟိသိအနာသဝေါဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သဗ္ဗာပဏိ
 ဟိတံ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နံဝုပ္ပလံ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တတော၊ ထိုကောင်းစွာဆောက်တည်ခြင်းကြောင့်၊ သေယျ
 သော၊ မြတ်သောအားဖြင့်၊ ကရေကရေယု၊ ပြုရာ၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကတပုညော၊ ကမ္ဘာတသိန်းပါ
 ရသိပြည့်ပြီးသောသူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို၊
 အနုယုဇ္ဇ၊ လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်လော၊ ဝိပ္ပံ၊ လျင်စွာ၊ အနာသဝေါ၊ အာ

သင်္ဂေါကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ
ဟောတေသ်၊ နှစ်နှစ်၊ ပုရိမဝတ္ထုနယသိဒ္ဓိယာ၊ ရှေ့စက်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
ခြင်းပြီးခြင်းကြောင့်၊ ပယောဂသုဒ္ဓိ၊ ပယောဂ၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပတိ၊ ရူပဒေသဝါသေန၊ တင့်
အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌နေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သပ္ပု၊ ရှိသူပန်သာ
ယေန၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့ကိုပေါင်းစောင့်၍ရသဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ၊ အာပဇ္ဇနေန၊
ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့လိုက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓပယောဂေါ၊ အလွန်စင်
ကြယ်သောပယောဂရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာယစအာသယသုဒ္ဓိ
ယာ၊ ထိုအာသယ၏စင်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ အဓိဂမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ၊ ပရိပတ်နှင့်ပြည့်
စုံခြင်းပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊ ဝုဗ္ဗေယေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်၊ တဗျာဒိဋ္ဌိသံကိလေသာနံ၊ တ
ဗျာဒိဋ္ဌိသံကိလေသတို့၏၊ ဝိသောဓိတတ္တာ၊ သုတ်သင်အပ်သည်၏ အ
ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပယောဂသုဒ္ဓိယာ၊ ပယောဂ၏စင်ခြင်းဖြင့်၊ အာဂမဗျတ္တိ
သိဒ္ဓိ၊ ပရိပတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုပရိသုဒ္ဓ
ကာယဝစိပယောဂေါ၊ အလွန်စင်ကြယ်သောကာယပယောဂဝစိပယော
ဂရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပ္ပဋိသာရာဘာဝတော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းမရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝိက္ခိတ္တဝိတ္တော၊ မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော
ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိယတ္တိယံ၊ ပရိယတ်၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသောရှုံ့ရှားခြင်း
ရှိသည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပယောဂသုဒ္ဓိယာ၊ ပယောဂ၏စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်၊ အာဂမဗျတ္တိ
သိဒ္ဓိ၊ ပရိပတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝံဝုတ္တ
နယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပယောဂါသယသုဒ္ဓဿ၊ ပယော
ဂအာသယစင်ကြယ်သော၊ အာဂမဓိဂမသမ္ပန္နဿ၊ ပရိပတ်ပရိပတ်
နှစ်ရပ်နှင့်ပြည့်စုံသောအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်၊ ဥဒယ
တော၊ တက်လတ်သော၊ သူရိယဿ၊ နေမင်း၏၊ အရုဏာဂ္ဂံ၊ အရုဏ်ငွေ့၊ အ
ရုဏ်ရောင်အလင်းသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဘဝိဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
အရဟတိဝိယစ၊ ထိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနလိကာ
ရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ကုသလကမ္မဿ၊ ကုသလ
ကမ္မပထတရား၏၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဘဝိဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ
ဝိယစ၊ ထိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစ

နဿ၊ စကားတော်၏၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟ
 တိ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဌာနေ၊ နိဒါန်းစကားရှေးဦးဖျားက
 ထားထိုက်သောအခါ၌၊ နိဒါနံ၊ တရားခံတွင်းတော်ထွက်နက်နဲသောတရား
 တော်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း၊ ကောင်းသော နိဒါန်းစကားကို၊ ဌပေန္တော၊
 ထားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇေမေသုတန္တိအာဒိ၊ ဇေမေသုတံ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊
 နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နာနပ္ပကာရပဋိဝေခဒီပကေန၊ အထူးထူး
 အပြားပြားအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကိုပြတတ်သော၊ ဇေန္တိဣမိနာပ
 ဒေန၊ ဇေဟူသောဤဝုန်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တပဋိတာနပဋိသန္တိဒါ
 သမ္ပတ္တိသမ္ဘာဝံ၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါ ပဋိတာနပဋိသန္တိဒါနှင့် ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ သုတန္တိဣမိနာပဒေန၊ သုတံဟူသောဤဝုန်ဖြင့်၊
 ဇေသဒ္ဓသန္တိဓာနတော၊ ဇေသဒ္ဓါ၏ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဝက္ခမာနာပေက္ခာယ၊ ဆိုလတ္တံ့သည်ကိုခွဲခြင်းရှိသော၊ သောတပ္ပတေဒ
 ပဋိဝေခဒီပကေန၊ နာအပ်သော အထူးထူး အပြားပြားကိုထိုးထွင်း၍သိ
 ခြင်းကိုပြတတ်သော၊ သုတန္တိဣမိနာပဒေန၊ သုတံဟူသောဤဝုန်ဖြင့်၊ ဓမ္မ
 နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါသမ္ပတ္တိသမ္ဘာဝံ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါနှင့်ပြည့်
 စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ စ၊ တနည်းလည်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယောနိသော၊ မနသိကာရဒီပကံ၊ ယောနိ
 သောမနသိကာရကိုပြတတ်သော၊ ဇေန္တိဣဒံစနံ၊ ဇေဟူသော ဤစကား
 ကို၊ တာသမာနော၊ ဆိုသော အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဇေတေဓမ္မာ၊ ထိုဥဒါန်း
 တရားတို့ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အပနိတ
 လဲလဲရှုဆင်ခြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဒိုဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိ
 အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပရိ
 ယတ္တိဓမ္မာ၊ ပရိယတ္တိတရားတို့ကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ကထိ
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ကထိတံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှကုန်သော၊ အနုသန္တိယော၊ အနု
 သန္တေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
 နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အပနိတလဲလဲရှုဆင်
 ကုန်ပြီ၊ အနုသမာဝါကာရပရိဝိတတ္ထာဘဟိတာယ၊ အဆင့်ကြားသောအ

ခြင်းအရာ အလွန်ကြီးခြင်းတို့နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဓမ္မနိဇ္ဈာနန္တိဘူတာ
ယ၊ဓမ္မနိဇ္ဈာနန္တိဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥာတပရိညာသင်္ခါ
တာယ၊ဥာတပရိညာဉ်ဟုဆိုအပ်သော၊ဒိဋ္ဌိယာ၊အယူဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ
ထိုထိုဒေသနာတို့၌၊ ဂုတ္တရူပါရူပဓမ္မေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ရုပ်နာမ်
တရားတို့ကို၊ဣတိ၊ဤသည်တို့ကား၊ရူပံ၊ရုပ်တရားတည်း၊ ရူပံ၊ရုပ်တရား
သည်၊ဧတ္ထကံ၊ဤမျှတို့တည်း၊ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
နည်းဖြင့်၊သုဠ၊ကောင်းစွာ၊ဝဝတ္ထပေတွာ၊မှတ်၍၊ ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ထိ
အပ်ပြီ၊အတ္တနောစ၊မိမိ၏လည်းကောင်း၊ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်း
ကောင်း၊ ဟိတသုခါဝဟာ၊ စီးပွားချမ်းသာ ကိုရွက်ဆောင်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊
သဝနယောဂဒိပကံ၊နာခြင်းကြားခြင်းကိုရိယာကိုထွန်းပြတတ်သော၊ သု
တန္တိ၊ဣဒံစနံ၊သုတံဟူသောဤသဒ္ဓါကို၊ဘာသမာနော၊ဆိုတော်မူသော
အရှင်အာနန္ဒာသည်၊မယာ၊ဝါသည်၊ဗဟူ၊များစွာကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရား
တို့ကို၊သုတာ၊ကြားနာအပ်ကုန်ပြီ၊ဓာတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝစသာ၊
နှုတ်ဖြင့်၊ပရိဝိတာ၊လေ့လာအပ်ကုန်ပြီ၊ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်
ကို၊ဒိပေတိ၊ပြု၏၊ပရိယတ္တိဓမ္မဿ၊ပရိယတ္တိဓမ္မ၏၊သဝနခရုဏပရိဝယာ၊
နာခြင်းဆောင်ခြင်းလေ့လာခြင်းတို့သည်၊ သောတပ္ပဋ္ဌာနပဋိဝိဒ္ဓါ၊ သော
တဝိညာဉ်ပြဋ္ဌာန်းသဖြင့်ထိုးထွင်း၍ထိအပ်ကုန်သည်၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်
ကြောင့်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဒိပေတိ၊ပြု၏၊ တဒု
ဘယေနပိ၊ထိုသောနိဿေသနသိကာရအဝိက္ခပနှစ်ပါးဖြင့်လည်း၊ဓမ္မဿ
တရားတော်၏၊သွာချာတဘာဝေန၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်
ဖြင့်၊အတ္ထဗျဉ္ဇနပါရိပုရိ၊အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသောအဖြစ်ကို၊ ဒိပေန္တော၊
ပြုလျက်၊သဝနေ၊တရားနာခြင်း၌၊အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ
၏၊အတ္ထဗျဉ္ဇနပရိပုဏ္ဏံ၊အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ အာဒ
ရေန၊ရိုသေစွာ၊အသုတာတော၊မနာသောသူအား၊မဟာတော၊ကြီးစွာသော
ဟိတာ၊ အစီးအပွားမှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အထူးသဖြင့်ပသည်၊ ဟိယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အာဒရံ၊ ရိုသေ
ခြင်းကို၊ဇနေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သော
တဗ္ဗော၊နာအပ်၏။ ။

ပန၊ဝါကျအထူးတခန်းကူးအံ့၊ သကလေန၊ အလုံးစုံသော၊ ဇေမေသု
တန္တိဝစနေန၊ ဇေမေသုတံဟူသောဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊

အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တထာဂတပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟော
 အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အဒဟန္တော၊ မထားလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ အသပ္ပုရိသဘူမိံ၊ မသူတော်အရာကို၊ အတိတ္တမတိ၊ လွန်မြောက်
 စေ၏၊ သာဝကတ္ထံ၊ သာဝကအဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍၊
 သပ္ပုရိသဘူမိံ၊ သူတော်ကောင်းအရာကို၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏၊ အ
 သဒ္ဓဗ္ဗော၊ မသူတော်တရားမှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝုဋ္ဌာပေတိ၊ ထမြောက်စေ၏၊
 သဒ္ဓဗ္ဗော၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပတိဋ္ဌပေတိ၊ တည်စေ၏၊
 ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုဥဒါန်းတရားတော်ကို၊ မယော၊ ငါသည်၊
 သုတမေဝ၊ ကြားသောတရားသာလျှင်တည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ တဿ
 ဝဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ပေတည်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒီပန္တော၊ ပြလျက်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမောစေတိ၊
 လွတ်စေ၏၊ သတ္တာရံ၊ ဆရာဘုရားကို၊ အပဒိဿတိ၊ ညွှန်းပြ၏၊ ဖိနဝစနံ၊
 မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ အပ္ပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဓမ္မနေတ္ထိံ၊ တရားတည်း
 ဟူသောမျက်စိကို၊ ပတိဋ္ဌပေတိ၊ တည်စေ၏၊ အဝိစ၊ တနည်းကား၊
 ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံဟူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိသည်၊ အနုပ္ပါဒိတဘာဝံ၊
 မဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံလျက်၊ ပုရိမဝစနံ၊
 ဘုရားဟောရင်းရှေ့စကားကို၊ ဝိဝရန္တော၊ ဖွင့်ပြလျက်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤဥဒါန်း
 တရားတော်ကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ စတုဝေသာရဇ္ဇပိဿာရေဓဿ၊ လေးပါး
 သောဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ကြောင့်ရဲရင့်စွာထသော၊ ဒသဗလရေဓဿ၊ ဆယ်
 ပါးသောအားတော်ကို ဆောင်တော်မူထသော၊ အာသတဋ္ဌာနဋ္ဌာယိနော၊
 အာသတမြောက်သောအရာ၌တည်ထသော၊ ဝီဟနာဒနဒိနော၊ ခြင်္သေ့မင်း
 ၏ဟောက်ခြင်းကဲ့သို့ရှုံ့ရှားခြင်းကင်းလျက်ဆိုမြွက်တော်မူထသော၊ သဗ္ဗ
 သတ္တုတ္တမဿ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူထသော၊
 ခမ္ဘိဿရဿ၊ တရားမြတ်တရားကောင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူထသော၊
 ဓမ္မရာဇဿ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မာပိပတိနော၊ တရားဖြင့်
 သတ္တဝါတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မဒီပဿ၊ တရားတည်း
 ဟူသောသီမီးကိုညှိထွန်းတော်မူထသော၊ ဓမ္မသရဏဿ၊ တရားကြောင့်
 လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ သဒ္ဓဗ္ဗဝရစက္ကဝတ္ထိနော၊
 မြတ်သော လောကုတ္တရာတရားတည်းဟူသောဓမ္မစက်ကိုလည်စေတော်
 မူထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန်သစ္စာလေးပါးကို ဆရာမရှိ
 မိမိအလိုလိုသိတော်မူထသော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊

သဗ္ဗခါ၊ ပျက်မှောက်တော်မူ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံယူလိုက်ပါ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤတရား
 တော်၌၊ အတ္ထဝါ၊ အကျိုးဖြစ်သော အနက်၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေဝါ၊
 အကြောင်းဖြစ်သော ပါဠိ၌လည်းကောင်း၊ ပဒေဝါ၊ ပုဒ်၌လည်းကောင်း၊
 ဗျဉ္ဇနေဝါ၊ သဒ္ဒါ၌လည်းကောင်း၊ ကင်္ခါဝါ၊ ယုံမှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိမတိဝါ၊ တွေးတောခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နကာတဗ္ဗာ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗဒေဝမနုဿာနံ၊ အလုံးစုံသောနတ်လူတို့အား၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ဤ
 ဥဒါန်းတရားတော်၌၊ အသဒ္ဓိယံ၊ မယုံကြည်ခြင်းကို၊ ဝိနာသေတိ၊ ပျက်စေ
 ၏၊ သဒ္ဓါသမ္ပဒံ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနာသယတိ အသဒ္ဓိံ (ပ) ဝဒံဂေါတမသောဝကောတိ၊
 ဝိနာသယတိ အသဒ္ဓိံ (ပ) ဝဒံဂေါတမသောဝကောဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤဂါထာ
 ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံမေသုတမိစ္ဆေဝံ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော ဤစကား
 ကို၊ ဝဒံဝဒန္တော၊ ဆိုသော၊ ဂေါတမသောဝကော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
 တပည့်ဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သာသနေ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
 သာသနာတော်၌၊ အသဒ္ဓိံ၊ မသဒ္ဓါခြင်းကို၊ ဝိနာသယတိ၊ ပျက်စေ၏၊ သဒ္ဓိံ၊
 သဒ္ဓါခြင်းကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ ။

ဧကန္တိ၊ ဧကံဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်း၏
 အပိုင်းအခြားဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်းဟုသိသင့်၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံ
 ဧကသဒ္ဓေါ၊ ဤဧကသဒ္ဓါသည်၊ အညသေဋ္ဌာသဟာယသင်္ချာဒီသု၊ တပါး
 ဟူသောအနက် မြတ်သောအနက် အဘော်မရှိဟူသောအနက် အရေအ
 တွက်သင်္ချာဟူသောအနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထို
 စကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတ္ထာစ၊ ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ လော
 ကောစ၊ လောကသည်လည်းကောင်း၊ သဿတော၊ မြဲ၏၊ ဣဒမေဝ၊ ဤစ
 ကားသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အညံ၊ တပါးသောစကားသည်၊ မောဓံ၊
 အချည်းနှီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေ၊ ထိုတပါးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ အ
 ဘိဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ အာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အယံ ဧကသဒ္ဓေါ၊
 ဤဧကသဒ္ဓါသည်၊ အညေ၊ တပါးဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊
 စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မတုန်မတုပ်မြတ်သော တည်ကြည်
 ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဣတိ အာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သေဋ္ဌေ၊
 မြတ်သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဧကောဂူပကဋ္ဌော၊ တလောက်လည်း
 သာလျှင်ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်၊ ဣတိ အာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်
 တို့၌၊ အသဟာယေ၊ အဘော်မရှိသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊

ရဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောသီတင်းသုံး၍နေရခြင်းသည်။ ခဏောစ၊ ခဏသညလည်းကောင်း၊ သမယောစ၊ အခါသည်လည်းကောင်း၊ ဧကောဝခေါဧကောဇေ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမအခါတပါးသာတည်း။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သင်္ချာယံ၊ အရှေ့အတွက်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣဝေပိ၊ ဤအရေ၌လည်း၊ သင်္ချာယမေဝ၊ အရှေ့အတွက်သင်္ချာ၌သာလျှင်၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကန္တိဂဏနပရိစ္ဆေဒေါတိ၊ ဧကန္တိဂဏနပရိစ္ဆေဒေါဟူ၍၊ မယာ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

သမယန္တိ၊ သမယံဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ပရိစ္ဆိန္နနိဗ္ဗေသော၊ ပိုင်းခြားအပ်ပြီးသောသမယကိုညွှန်းပြသောသဒ္ဒါတည်း။ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူ၍၊ အနိယမိတပရိဒီပနံ၊ မည်သည့်အခါဟုမမှတ်မူ၍ညွှန်းပြသောသဒ္ဒါတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဧကံသမယံဟူသောပါဌ၌၊ သမယသဒ္ဒေါ၊ သမယသဒ္ဒါသည်၊ သမဝါယော၊ အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းအနက်၌လည်းကောင်း၊ ခဏော၊ ခဏဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊ ကာလေ၊ အခါဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊ သမူဟေ၊ အပေါင်းဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊ ဟေတု၊ အကြောင်းဟူသောအနက်၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိသု၊ အယူဟူသော အနက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပဋိလာဘော၊ ရခြင်းဟူသော အနက်၌လည်းကောင်း၊ ပဟာနေစ၊ ပပတ်ခြင်းအနက်၌လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဓေစ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟူသော အနက်၌၎င်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုသမယသဒ္ဒါ၏၊ ကာလဉ္စ၊ လျှော့ပတ်သော အခါကို၎င်း၊ သမယဉ္စ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကို၎င်း၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သွေဝိ၊ နက်ဖြန်ခါ၌လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဓ္ဓေဝနာဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ကပ်နှိုင်းငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမဝါယော၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏။ ယုတ္တကာလဉ္စ၊ လျှောက်ပတ်သောအခါကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယသာမဂ္ဂိဉ္စ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဣတိဟိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကိုသာလျှင်၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပစ္စယသမဝါယော၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းဟူသော အနက်ကို၊ ဝေဒိတာဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောသီတင်းသုံး၍နေရခြင်း၏၊ ခဏောစ၊ ခဏသညလည်းကောင်း၊

သမယောစ။ အခွင့်သည်လည်းကောင်း၊ ဧကောဝခေါဧကောဇေ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ
 နဝမအခါတပါးသာတည်း။ ဣတိအာဒိသု။ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ခဏော။
 ခဏဟုဆိုအပ်သော။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ဩကာ
 သော။ အခွင့်။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားသမယသဒ္ဓါ၏အနက်တည်း။ တထာ
 ဂတုပ္ပါဒါဒိကောဟိတထာဂတုပ္ပါဒါဒိကောဇေ။ မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်သော
 အခါတပါးသည်သာလျှင်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ။ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်
 သောသီတင်းသုံးခြင်း၏။ ဩကာသော။ အခွင့်သည်။ တပ္ပစ္စယပနိလာဘာ
 ဟေတုတ္ထာ။ ထိုဘုရားဖြစ်သော အကြောင်းကို ရခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိ
 သောကြောင့်၊ ခဏောဇေ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ ခဏသာလျှင် ဖြစ်သော၊ သမယော။
 သမယသဒ္ဓါကို။ ခဏောတိစ။ ခဏဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သမယောတိစ။
 သမယဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝုစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။ သောသမယော။ ထိုမဂ်
 တည်းဟူသောသီတင်းသုံး၍ နေရာအခွင့်သည်၊ ဧကောယေဝ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ
 သမယအခါ တပါးသာတည်း။ ဣတိအယံအဓိပ္ပါယော။ ဤသို့သော အ
 ဓိပ္ပါယ်ကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ဥဏှသမယော။ ပူသောအခါ၊
 ပရိဇ္ဇာဟသမယော။ အိုက်သောအခါ၊ ဣတိအာဒိသု။ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌
 ကာသော။ အခါကာလဟူသော၊ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်
 ၏။ မဟာသမယော ပဝနယိန္တိအာဒိသု။ မဟာသမယော ပဝနယိန္တိ ဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌၊ သမူဟော။ နတ်တို့၏အပေါင်းဟူသော၊ အတ္ထော။ အနက်
 ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ပဝနယိန္တိ။ မဟာဝုန်တောကြီး၌။ မဟာသမယော။
 များစွာသောနတ်တို့၏အစည်းအဝေး။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သမ
 ယောတိ။ သမယောဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုနုဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊
 ဒေဝတာနုဉ္စ၊ နတ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ မဟာသန္နိပါတော။ များစွာသော
 အစည်းအဝေး၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဘဒ္ဒါလိ၊
 ဘဒ္ဒါလိရဟန်း၊ တေတယာ။ သင်သည်။ သမယောပိခေါ။ အကြောင်းကို
 ဖြစ်လည်း၊ အပ္ပဒိုဝိဇ္ဇေါ။ ထိုးထွင်း၍မသိသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါပိ။
 မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ခေါဧကံသေန။ စင်စစ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိယံ။
 သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ။ နေတော်မူ၏။ ဘဂဝါပိ။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်
 လည်း၊ ဘဒ္ဒါလိနာမ။ ဘဒ္ဒါလိအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ သတ္ထု
 သာသံနေ။ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ သိက္ခာယ။ သိက္ခာသုံးပါးကို၊
 နုပရိပူရကာရိ။ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊ မံ။
 ငါ့ကို၊ ဇါနိဿတိ။ သိလတ္တံ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိမည်သောရဟန်း၊ တေတယာ

သင်သည်။ အယသိခေါသမယော၊ ဤအခါကိုလည်း။ အပ္ပဒိုဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း
 ဤမသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဟေ
 တု၊ အကြောင်းဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ
 ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဣမ၊ ဤပါဠိ၌၊ သိက္ခာပဒဿ၊ သိက္ခာပုဒ်၏။ ကာရ
 ကံ၊ အကြောင်းကို၊ သမယောတိ၊ သမယဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏
 တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဂ္ဂါဟမာနေ၊ စိုးစဉ်းအတတ်ကိုသင်
 သော၊ သမဏမုဏ္ဍိကာဝုတ္တော၊ ရဟန်းဦးပြည်သား ဖြစ်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇ
 ကော၊ ပရိဗုဒ္ဓသည်။ သမယပ္ပဝါဒကော၊ အယူကို ဟောဆိုရာ ဖြစ်သော၊
 တိဏ္ဍုကာစိရေ၊ တည်ပင်စဉ်ရောက်ရာဖြစ်သော၊ ဧကသလကေ၊ စရပ်
 တသောင်ရှိသော၊ မဇ္ဈိကာယ၊ မဇ္ဈိကာမိဇ္ဈိကရား၏။ အာရာမေ၊ အရံ၌၊ ပဋိ
 ဓေတိ၊ နေ၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူဟူသော၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။
 တတ္ထတသ္မိံ၊ အာရာမေ၊ ထိုအရံ၌၊ နိယိန္တာ၊ နေကုန်သော၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့
 သည်။ အတ္တနေ၊ အတ္တနေ၊ မိမိမိမိတို့၏၊ ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတံ၊ ဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော၊
 သမယံ၊ အယူကို၊ ပဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပရိဗ္ဗာ
 ဇကာရာမေ၊ ထိုပရိဗုဒ္ဓအရံကို၊ သမယပ္ပဝါဒကောတိ၊ သမယပ္ပဝါဒက
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊
 ယောအတ္ထောစ၊ အကြင်အကျိုးစီးပွား သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယိ
 ကော၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော၊ ယောအတ္ထောစ၊ အကြင် အကျိုးစီးပွား သည်
 လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အတ္ထာဘိသမယာ၊ အကျိုးစီးပွား နှစ်ပါးကို
 ရခြင်းကြောင့်၊ စိရေ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သောသူကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာရှိ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋိလာ
 တော၊ ရခြင်းဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ အတ္ထာဘိ
 သမယာတိ၊ အတ္ထာဘိသမယဟူသည်ကား၊ ဟိတဿ၊ အစီးအပွားကို၊
 အဓိဂမာ၊ ရခြင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမ္ပာ၊
 ကောင်းစွာ၊ မာနဿ၊ မာနကို၊ အဘိသမယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အ
 ကြွင်းမဲ့ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဒုက္ခ၏။ အန္တံ၊ အဝသာန်၊ အဆုံး
 ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဟာနံ၊ ပယ်
 စွန့်ခြင်းကို၊ အဘိသမယောတိ၊ အဘိသမယဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၍၊ အဓိကံ၊ လွန်စွာ၊ သမဏံ၊ ဝုပဿမနံ၊ ငြိမ်းခြင်း၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း၊ အပ
 ဝမော၊ ကင်းခြင်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိသမယော၊ အဘိသမယ

မည်၏။ ပဟာနံ၊ ပပင်စွန့်ခြင်းတည်း။ ။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ဝိဇ္ဇနဗျော၊ နှိပ်စက်တတ်သော သဘော၊ သင်္ခတဗျော၊ ပြုပြင်တတ်သော သဘော၊ သန္တာပဗျော၊ ပူပန်တတ်သော သဘော၊ ဝိပရိကာမဗျော၊ ဘောက်ပြန်တတ်သော သဘော၊ အဘိသမယဗျော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော သဘော၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋိဝေခေ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဗဒ္ဓိဗျော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဘိသမေတဗ္ဗတော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိဝေခေ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်၊ အဘိသမယော၊ အဘိသမယမည်၏၊ အဘိသမယောဝ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောတရားသည်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိသမယတ္ထော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောတရားသည်လျှင်အနက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇနာဒိနိ၊ နှိပ်စက်တတ်သော သဘောသည်တို့ကို၊ အဘိသမေတဗ္ဗဘာဝေန၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော သဘော၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကိဘာဝံ၊ တူသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပနေတွာ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၍၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဘိသမယဿ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏၊ ဝိသယဘူတော၊ အရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိသမယတ္ထော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏အရာဖြစ်၍ဖြစ်သော အနက်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာနေဝ၊ ထိုထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏အရာဖြစ်၍ဖြစ်သော သဘောတို့ကိုသာလျှင်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါရှိ၌၊ ဒုက္ခသစ္စသင်္ခါတံ၊ ဒုက္ခသစ္စာဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝိဇ္ဇနံ၊ နှိပ်စက်ခြင်း သဘောသည်၊ တံသမေနော၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟိသန္တံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းတည်း၊ အဝိပ္ပာရိကတာကရဏံ၊ မပြန့်သောအဖြစ်ကို ပြုခြင်းတည်း၊ သန္တာပေါ၊ သန္တာပသည်၊ ဒုက္ခတာဒိဝသေန၊ ဆင်းရဲသော အဖြစ်သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္တာပနံ ပရိတာပနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပူပန်ခြင်းတည်း။ ။

≡ ဧတ္ထေ၊ ဤသမဝါယစသည်၌လည်း၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိပြုတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗျော၊ ပြုအပ်၏၊ သဟကာရိကာရဏသန္နိသတ္တံ၊ တကွဖြစ်၍ကျေးဇူးပြုလေ့ရှိသော အကြောင်းဖြင့် တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့၊ သမေတိသမဝေတိ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမယော၊ သမံယမည်၏၊ သမဝါယော၊ သမဝါယအနက်၌ဖြစ်သော သမယသဒ္ဓါကို၊ လာဘတိ၊ ရ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဏန္တံ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော ဖြတ်သောသီတင်းသည်၊ တဒါဓာရုဂ္ဂလေဟိ၊ ထိုမဂ်၏တည်ရာပုဂ္ဂိုလ်

တို့မှ၊ သမေတိသမာဂန္တတိ၊ ကောင်းစွာ လာတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ခဏော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဏသည၊ သမယော၊ သမယမည်၏၊ ဧတ္ထကာ
 လေ၊ ဤအခါ၌၊ ဧတေနကာလေန၊ ဤအခါဖြင့်၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သဘာဝဓမ္မောဝါ၊ သဘာဝဓမ္မသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါ
 ဒါဒီဟိ၊ ဥပ္ပါဒသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဟဇာတာဒီဟိဝါ၊ သဟ
 ဇာတသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့၊ သမေတိဂန္တတိ၊
 ရောက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာလော၊ ကာလသည်၊ သမ
 ယော၊ သမယမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဓမ္မပဝတ္တိမတ္တတာယ၊
 တရား၏ဖြစ်ခြင်းမျှ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ အဘူတောဝိ၊
 ထင်ရှားမရှိသော်လည်း၊ ကာလော၊ ကာလကို၊ ဓမ္မပဝတ္တိယာ၊ တရား၏ဖြစ်
 ခြင်းဖြင့်၊ အဓိကရဏံဝိယစ၊ တည်ရာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကရဏံဝိယစ၊
 ကရိုဏ်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကပ္ပနာမတ္တသိဇ္ဇေန၊ ကြံခါမျှဖြင့်ပြီးသော၊
 အနုရူပေန၊ အလျော်အားဖြင့်၊ ဝေါဟာရိယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဝယဝါနံ၊ အစိတ်တို့၏၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဝတ္တိတဝဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ တည်ရာ
 တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမူဟော၊ အပေါင်းသည်၊ သမယော၊
 သမယမည်၏၊ သမုဒါယောတိယထာ၊ သမုဒါယောဟူသောပုဒ်၌ ကဲ့သို့
 တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဝယဝသဟာဝဋ္ဌာနမေဝ၊ အစိတ်
 တို့၏တကွပေါင်း၍ တည်ရာသည်သာလျှင်၊ သမူဟော၊ သမူဟမည်၏၊
 ဧတသ္မာဟေတုမှ၊ ဤအကြောင်းမှ၊ အဝသေသပစ္စယာနံ၊ ကြွင်းသော
 ပစ္စည်းတရားတို့၏၊ သမာဂမေ၊ ပေါင်းမိခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဖလံ၊
 အကျိုးသည်၊ ဧတံဥပ္ပန္နတိ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုအကျိုး၏ဖြစ်ရာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊
 သမယော၊ သမယမည်၏၊ သမုဒါယောတိယထာ၊ သမုဒါယောဟူသောပုဒ်
 ၌ကဲ့သို့တည်း၊ သံယောဇန ဘာဝတော၊ သံယောဇဉ်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊
 သံဗန္ဓာ၊ ကောင်းစွာ နှောင်ဖွဲ့ကုန်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ဝိသယ၊ အရာ
 ၌၊ သမေတိဧတိပဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတေန
 ဗိဗ္ဗိဇာလေန၊ ဤဗိဗ္ဗိတည်း ဟူသော ကွန်ယက်ဖြင့်၊ ဒဗ္ဘဝဟဏ ဘာဝ
 တော၊ မြဲမြံစွာ ယူသောအားဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာ နှောင်ဖွဲ့ကုန်
 လျက်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ယထာဘိ နိဝေသနံ၊ နှလုံးသွင်းအ
 လျောက်၊ အယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဗိဗ္ဗိ

ဇာလော၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကွန်ယက်သည်၊ သမယော၊ သမယမည်၏၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို၊ သတ္တဝါ၊ ရအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် ငှန်၏၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနေန၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကွန်ယက်အဖွဲ့ဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်သျှင်၊ ဗန္ဓုန္တိ၊ ဖွဲ့စပ်တတ်ကုန်၏၊ သမိတိသင်္ဂတိ၊ မောင်းခြင်း၊ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်း၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိလာဘော၊ ရခြင်းသည်၊ သမယော၊ သမယမည်၏၊ သမဿ ဥပသမသာ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့၊ ယနံပါဝုဏနံ၊ ရောက်ခြင်း၊ အပဂမေါ၊ ကင်းခြင်း၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဟာနံ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းသည်၊ သမယော၊ သမယမည်၏၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနဘာဝတောပန၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနဖြစ်သောကြောင့်လျှင်၊ အဓိကော၊ လွန်သော၊ သမယော၊ သမယသဒ္ဓါတည်း၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိသမယော၊ အဘိသမယမည်၏၊ အဘိဓမ္မောတိယတာ၊ အဘိဓမ္မောဟူသောပါဌ်၌ကဲ့သို့တည်း၊ အဘိရုခံ၊ ရှေ့ရှု၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဇေတဗ္ဗေ၊ အဘိသမေတဗ္ဗေ၊ ရောက်အပ် သိအပ်သောသဘောတည်း၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိသမယော၊ အဘိသမယမည်၏၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အဝိပရိတသဘာဝေါ၊ မတောက်မပြန်သောသဘောတည်း၊ အဘိရုခဘာဝေန၊ ရှေ့ရှုသောအဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဇေတိဂစ္ဆတိဗုဒ္ဓတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိသမယော၊ အဘိသမယမည်၏၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ယထာဘူတ သဘာဝါဝဗောဓော၊ အကြင်အကြင် မတောက်မပြန်သော သဘောအလျောက် ထိုးထွင်း၍သိခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ တသ္မိံ အတ္ထေ၊ ထိုထိုအနက်၌၊ သမယသဒ္ဓဿ၊ သမယသဒ္ဓါ၏၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ သမယသဒ္ဓဿ၊ သမယသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထုဒ္ဓါရေ၊ အနက်ကို လှတ်ရာ၌၊ အဘိသမယသဒ္ဓဿ၊ အဘိသမယသဒ္ဓါကို၊ ဂဟဏေ၊ ယူခြင်း၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အဿ၊ ထိုသမယသဒ္ဓါ၏၊ ကာလတ္ထော၊ ကာလအနက်ကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သမဝါယာဒိနံ၊ သမဝါယအစရှိသည်တို့၏၊ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း၊ ဒေသဒေသကပရိသာဝိယ၊ ဒေသဒေသကပရိသက်တို့ကဲ့သို့၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၏၊ နိဒါနာဘာဝတော၊ နိဒါန၏၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ကာလော၊ ကာလ အနက်ရှိသောသမယသဒ္ဓါကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗေ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊

သိအပ်၏။ ဒေသနာယ။ ဒေသနာတော်၏။ နိယမာတာဝတော၊ မှတ်ခြင်း
 မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသမယစသောအနက်တို့ကို၊ နေဝဇ္ဇန္တိ
 တဗ္ဗော၊ အလိုမရှိအပ်၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊
 ကာလော၊ အခါကို၊ သမယောတိ၊ သမယဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေန၊ ထိုကာလ အနက်ရှိသော သမယသဒ္ဓါဖြင့်၊
 သံဝဇ္ဇ ရဥတုမာသ ရတ္တိဒီဝဗုဗ္ဗန္တ မဇ္ဈိကဿယန္တပဌမယာမ မဇ္ဈိမယာမ
 ပစ္ဆိမယာမမဟုတ္တာဒိသု၊ နှစ် ဥတု ညဉ့်နေ့နံနက် မွန်းတည့် ညချမ်း ပဌမ
 ယာဝ်မဇ္ဈိမယာဝ် ပစ္ဆိမယာဝ် မဟုတ္တ အစရှိကုန်သော၊ ကာလပ္ပဘေဒ
 ဘူတေသု၊ ကာလအထူးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သမယေသု၊ သမယတို့တွင်၊
 ကေံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါတည်း၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်
 ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ၊

ပနစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊
 အနိယမိတဝသေနေဝ၊ မမှတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ကာလော၊
 အခါကို၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ညွှန်းပြအပ်သနည်း။ ဥတုသံဝဇ္ဇ ရာဒီ ဝသေန၊ ဥတုနှစ်
 စသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍၊ နနိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ မညွှန်းအပ်လေ
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေစောဒေယျ၊ အကယ်၍စောဒနာငြားအံ့၊ သံဝဇ္ဇ ရာ
 ဒိသု၊ နှစ်အစရှိကုန်သော၊ ဧတေသု သမယေသု၊ ထိုသမယတို့တွင်၊ ယံယံ
 သုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သုတ်ကို၊ ယသ္မိံသံဝဇ္ဇ ရေဝါ၊ အကြင်နှစ်၌ လည်း
 ကောင်း၊ ယသ္မိံဥတုမှိဝါ၊ အကြင်ဥတု၌လည်းကောင်း၊ ယသ္မိံမာသေဝါ၊
 အကြင်လ၌လည်းကောင်း၊ ယသ္မိံပက္ခေဝါ၊ အကြင်ပက္ခ၌လည်းကောင်း၊
 ယသ္မိံရတ္တိဘာဂေဝါ၊ အကြင်ညဉ့်အချိန်၌လည်းကောင်း၊ ယသ္မိံဒီဝသဘာ
 ဂေဝါ၊ အကြင်နေ့အချိန်၌ လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံ
 သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကိုလျှင်၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ပညာယ၊
 ပညာဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာပိသုပိဒိတံ၊ အကယ်၍ကား ကောင်းစွာသိ၏ရှင်၊ ကိဉ္ဇာပိ
 သုဝုတ္တပိတံ၊ အကယ်စင်စစ် ကောင်းစွာမှတ်မိ၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်အ
 ကုန်အစဉ်မှတ်မိသော်လည်း၊ အသုကသံဝဇ္ဇ ရေ၊ ဤမည်သောနှစ်၌၊ အသု
 ကဥတုမှိ၊ ဤမည်သောဥတု၌၊ အသုကမာသေ၊ ဤမည်သောလ၌၊ အသုက
 ပက္ခေ၊ ဤမည်သောပက္ခ၌၊ အသုကရတ္တိဘာဂေ၊ ဤမည်သောညဉ့်အချိန်၌၊
 အသုကဒီဝသဘာဂေ၊ ဤမည်သောနေ့အချိန်၌၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါသည်၊ သု
 တံ၊ ကြားနာအပ်၏၊ ဣတိဧံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလတ်သော်၊ သုနေ၊ လွယ်သ
 ဖြင့်၊ ဝါရေတုံဝါ၊ ဆောင်ခြင်းငှါရင်း၊ ဥဒ္ဓိသိတုံဝါ၊ သင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊

ဥဒ္ဓိသာပေတုံဝါ၊ သင်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကေနောပဗ္ဗေန၊ တပုဒ်
 ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊
 ပေါင်း၍၊ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူ၍၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမ
 ထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆေတန္တန္တိ ကသမယောဝါ၊
 တုသိတာမှဆင်း၍မဟာမယာမိဗျုပ္ပာဒ်ဝမ်းဝယ်စွဲလမ်းသန္ဓေနေသောအခါ
 သည်၎င်း၊ အတိဇာတိက သမယောဝါ၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ သွားတော်မူ
 သောအခါသည်၎င်း၊ အဘိနိက္ခမနသမယောဝါ၊ တောထွက်တော်မူသော
 အခါသည်လည်းကောင်း၊ နုတ္တရကာရိကသမယောဝါ၊ နုတ္တရစရိယာကျင့်
 သောအခါသည်လည်းကောင်း၊ မာရဝိဇယသမယောဝါ၊ မာရ်ငါးပါးကို
 အောင်တော်မူသော အခါသည်လည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ဗောဓိသမယော
 ဝါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပိုင်းခြား၍ သိသဖြင့်ဘုရားအစစ်ဖြစ်တော်မူသော
 အခါသည်လည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇဓမ္မသုခဝိဟာရသမယောဝါ၊ မျက်မှောက်
 ဖြစ်သောဘုရားဘဝဘုရားအတ္တဘောဋ္ဌိဈာန်သုခမဂ္ဂသုခဖလသုခစသည်
 ဖြင့်ချမ်းသာစွာနေတော်မူသော အခါသည်လည်းကောင်း၊ ဒေသနာသ
 မယောဝါ၊ ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူသော အခါသည်လည်းကောင်း၊
 မဟာပရိနိဗ္ဗာနသမယောဝါ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော အခါသည်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝမာဒယော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
 ပကာသကာ၊ ထင်စွာဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကာကာလပဘောဒါဧဝ၊ များစွာ
 သောကာလအထူးဖြစ်၍ သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဣမေသမယော၊ အ
 ကြင်အခါတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသုသမယောသု၊ ထိုအခါတို့
 တွင်၊ ဒေသနာသမယသင်္ခါတံ၊ တရားဟောရာကာလဟုဆိုအပ်သော၊
 ဧကံ၊ တခုသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
 ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဥာဏကရုဏာကိစ္စသမယောသု၊ ဥာဏကိစ္စအခါကရုဏာ
 ကိစ္စအခါတို့တွင်၊ ယောစာယံယောစအယံကရုဏာကိစ္စသမယော၊ အ
 ကြင်ကရုဏာကိစ္စအခါသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တဟိတပရဟိတပဋိပတ္တိ
 သမယောသု၊ မိမိအစီးအပွားကိုကျင့်သောအခါသူတပါးအစီးအပွားကိုကျင့်
 သောအခါတို့တွင်၊ ယောအယံပရဟိတပဋိပတ္တိသမယော၊ အကြင်သူတ
 ပါးအစီးအပွားကိုကျင့်သော အခါသည်လည်းကောင်း၊ သန္နိပတိတာနံ၊
 စည်းဝေးရောက်လာကုန်သောပရိသတ်တို့အား၊ ကရုဏီယဒ္ဓယသမယော

သု၊ ပြုတွယ်ကိစ္စနှစ်ရပ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော အခါတို့တွင်၊ ယောအယံဓမ္မ
ကထာသမယော၊ အကြင်တရားဟောသော အခါသည်လည်းကောင်း၊
ဒေသနာပဋိမတ္တိသမယော၊ တရားဟောသောအခါ ကျင့်သောအခါတို့
တွင်၊ ယောအယံဒေသနာသမယော၊ အကြင်တရားဟောသောအခါသည်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိဣမေသုသမယော၊ ဤအခါတို့
တွင်၊ အညတြိတူတံ၊ တပါးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမယံ၊ အခါကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ ဧကံသမယန္တိ၊ တပါးသောအခါဟူ၍၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမ
ထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ပနစောဒေဝိ၊ စောဒနာဦးအံ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဧကံသ
မယံဟူသောပုဒ်၌၊ အဘိဓမ္မ၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်၌၊ ယတ္ထိံသမယေ
ကာမာဝစရံကုသလံဝိတ္တံဥပ္ပန္နံဟောတိတိ၊ ယတ္ထိံသမယေ ကာမာဝစရံ
ကုသလံဝိတ္တံဥပ္ပန္နံဟောတိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤဥဒါန်းကျင်းမှ၊
အညောသု၊ တပါးကုန်သော၊ သုတ္တပဒေသုစ၊ သုတ်ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ယတ္ထိံ
သမယေဘိက္ခုဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေဟိဝိဝိဇ္ဇာအကုသလေဟိဓမ္မေဟိတိ၊ ယတ္ထိံ
သမယေဘိက္ခုဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေဟိဝိဝိဇ္ဇာအကုသလေဟိဓမ္မေဟိဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဘုဗ္ဗဝစနိဇ္ဈေသော၊ သတ္တဝီဝိဘတ်ဖြင့်ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော
ယတာစ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိနယေစ၊ ဝိနည်းဒေသနာတော်
၌လည်း၊ တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါတိ၊ တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ
ဟူ၍၊ ကရဏဝစနေန၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဇ္ဈေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ က
တောယတာစ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝတွာ၊
မဆိုမူ၍၊ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူ၍၊ အစ္စန္တသံယောဂတ္ထေ၊ အစ္စန္တ
သံယောဂအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနေန၊ ဇုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဇ္ဈေသော၊
ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်လေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စော
ဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာဤဥဒါန်းပါဠိတော်မှတပါး
သောသုတ္တန်ဝိနည်းဝိဇ္ဇာကတ်တို့၌၊ တထာ၊ ထိုအတူသတ္တဝီဝိဘတ်ကရိုဏ်း
ဝိဘတ်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထသမ္ဘဝတောစ၊ အနက်အထူးဖြစ်သင့်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဣမ၊ ဤဥဒါန်းဒေသနာတော်စသောသုတ်တို့၌၊ အညထာ၊
ဇုတိယာဝိဘတ်တည်းဟူသော တပါးသောအပြားအားဖြင့်၊ အတ္ထသမ္ဘဝ
တောစ၊ အနက်အထူးဖြစ်သင့်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဇ္ဈေသော၊
ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ၊ တတ္ထ၊
ထိုအဘိဓမ္မာဝိနည်းသုတ္တန်ဒေသနာသုံးပါးနှင့်ဆက်ဆံသော သမယသဒ္ဓါ

သုံးပါးတို့တွင်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာဝိသု ကတ်၌လည်းကောင်း၊ ဣတော၊
 ဤဥဒါန်းကျမ်းမှ၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သုတ္တန္တေသု၊ သုတ္တန်တို့၌
 လည်းကောင်း၊ အာဓာရတ္ထသင်္ခါတော၊ အာဓာရအနက်ဟုဆိုအပ်သော၊
 အဓိကရဏတ္ထေ၊ အဓိကရဏအနက်သည်လည်းကောင်း၊ ကိရိယာယ၊
 ကိရိယာဖြင့်၊ ကိရိယန္တရလက္ခဏသင်္ခါတော၊ ကိရိယာတပါးကိုမှတ်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သော၊ ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏတ္ထေ၊ ဘာဝေနဘာဝလက္ခ
 ဏအနက်သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗေ
 မှတ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကာလတ္ထေ၊ ကာလအနက်ရှိ
 သော၊ သမယော၊ သမယသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊ သမူဟတ္ထေ၊ သမူ
 ဟအနက်ရှိသော၊ သမယော၊ သမယသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ
 အဘိဓမ္မေ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၌၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဿာဒိဓ္မာနံ၊ ပဿ
 အစရှိသောတရားတို့၏၊ အဓိကရဏံအာဓာရော၊ တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တထာဝံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟိတံပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထင်ရှားအောင်
 ပြဦးအံ့၊ ဝုဗ္ဗန္တေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ သာယန္တေ၊ ညချမ်းသော
 အခါ၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကာလော၊
 အခါကို၊ သဘာဝဓမ္မပဝတ္တိမတ္တာယ၊ သဘာဝဓမ္မ၏ဖြစ်ခြင်းမျှဖြင့်၊ ပရမတ္ထ
 တော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနေဝိ၊ ထင်ရှားမရှိသော်လည်း၊ တဒဘာ
 ဝေန၊ ထိုသဘာဝဓမ္မ၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ပညာတော၊ အပြားအားဖြင့်သိ
 စေအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တင်္ခါဏပဝတ္တာနံ၊ ထို
 ခဏ၌ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၏၊ တတော၊ ထိုဖြစ်သောခဏမှ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ၌လည်းကောင်း၊ ပရတော၊ နောက်၌လည်းကောင်း၊ အဘာဝတော၊ ထင်
 ရှားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌၊ သာခါ၊ သစ်ခက်၊
 ယဝရာသိမှ၊ မုယောရန္တံ၊ သမုဋ္ဌိတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဝယဝဝိနိမုတ္တော၊ အစိတ်မှလွတ်သည်ကို၊ သမူ
 ဟောတိ၊ အပေါင်းဟူ၍လည်း၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာ
 နေဝိ၊ ထင်ရှားမရှိသော်လည်း၊ ဝိကပ္ပနာမတ္တသိဇ္ဇေန၊ ကြံကမ္မဖြစ်ပြီး
 သော၊ ချပေန၊ သဘောဖြင့်၊ အဝယဝါနံ၊ အစိတ်တို့၏၊ အာဓာရတောဝေန၊
 တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပညာပိယတိ၊ ပညတ်အပ်၏၊ ယသ္မိံ၊ ကာလေ၊
 အကြင်ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒအခါ၌လည်းကောင်း၊ ယသ္မိံ၊ ဓမ္မဝုဗ္ဗေ၊ အကြင်ပရမတ္ထ
 ဓမ္မအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ကာမာဝစနံ၊ ကာမာဝစရမည်သော၊ ကုသ
 လံစိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ယေဝ

ကာလေစ၊ ထိုအခါ၌လည်းကောင်း၊ တထွံယေဝပုဗ္ဗေစ၊ ထိုပရမတ္ထဓမ္မအ
 ပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဖဿာဒယောဝိ၊ ဖဿအစရှိသည်တို့သည်လည်း
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ အယံဟိအယံဧ
 ဝ၊ ဤသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုကာလအနက်သမူဟအနက်ရှိသောသမ
 ယသဒ္ဓါ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ခဏသမဝါယ
 ဟေတုသင်္ခါတဿ၊ ခဏသမဝါယဟေတုဟုဆိုအပ်သော၊ သမယဿ၊
 သမယသဒ္ဓါ၏၊ တာဝေန၊ ဖြစ်သဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၌၊ ဝတ္တာနံ၊ ဆို
 အပ်ကုန်သော၊ ဖဿာဒိဓမ္မာနံ၊ ဖဿအစရှိသောတရားတို့၏၊ တာဝေါ၊
 ဖြစ်ခြင်းကို၊ လက္ခယတိ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိတံပါကဋ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကို
 ဥဒါဟရဏ်ဆောင်၍ထင်အောင်ဆိုဦးအံ့၊ ဂါဝိသု၊ နွားမတို့ကို၊ နုယုမာနေ
 သုန္နိ၊ ညွှတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂတော၊ သွား၏၊ နုဒ္ဓါသု၊ နို့ညွှတ်ကုန်ပြီး
 သည်ရှိသော်၊ အာဂတော၊ လာခဲ့၏၊ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပြုယုဂ်၌၊ ဂါဝိနံ၊ နွားမတို့
 ကို၊ ဒေါဟနကိရိယာယ၊ ညွှတ်ခြင်းကိရိယာဖြင့်၊ ဂမနကိရိယာ၊ သွားခြင်း
 ကိရိယာကို၊ လက္ခယတိယထာ၊ မှတ်အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ယထွံသမယေတိ၊ ယထွံသမယေဟူ၍၊ ဝုတ္တေစ၊
 ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ ပရမတ္ထဿ၊ ပရမတ္ထဓမ္မ၏၊ သတ္တာပိရဟာ
 တာဝေ၊ ထင်ခြင်းမှကင်းသော အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣတိအယံအ
 ဣတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ဝိညာယမာနောဧဝ၊ သိအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမယဿ၊ သမယသဒ္ဓါ၏၊ သတ္တာကိရိ
 ယာယ၊ ထင်ခြင်းကိရိယာ၏၊ ဝိတ္တဿ၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်၏၊ ဥပ္ပါဒ
 ကိရိယာစ၊ ဖြစ်ခြင်းကိရိယာကို၎င်း၊ ဖဿာဒိနံ၊ ဖဿအစရှိသည်တို့၏၊ တ
 ဝနကိရိယာစ၊ ဖြစ်ခြင်းကိရိယာကို၎င်း၊ လက္ခယတိ၊ မှတ်အပ်၏၊ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ ယထွံသမယေဝါ၊ အကြင်အခါသည်လည်းကောင်း၊ ယထွံနဝမေ
 ဇောဝါ၊ အကြင်နဝမေဇာသည်လည်းကောင်း၊ ယထွံယောနိသောမနသိ
 ကာရာဒိဟေတုမ္ပိဝါ၊ အကြင်ယောနိသောမနသိကာရစသော အကြောင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ယထွံပစ္စယသမဝါယေဝါ၊ အကြင်စက္ခု ရူပါရုံစ
 သော အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
 ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရမည်သော၊ ကုသလံဝိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်၊
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထွံသမယေစ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်၊
 တထွံခဏေစ၊ ထိုဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမေဇာ၌သာလျှင်၊ တထွံဟေတုမ္ပိစ၊ ထိုယော
 နိသော မနသိကာရစသော အကြောင်း၌သာလျှင်၊ တထွံပစ္စယသမဝါ

ယေစ။ ထိုရူပါရုံစသော အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်း၌ သာလျှင်။ ဗဿာ
 ဒယောဝိ။ ဗဿအစရှိသည်တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ။
 ထိုကြောင့်။ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ။ ထိုခဏသမဝါယဟေတုမသောအနက်
 ကိုညွှန်းပြတတ်သော။ ဣဗ္ဗဝစနေန။ သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော။ ညွှန်း
 ခြင်းကို။ ကတော။ ပြုအပ်၏။ ဝိနယေစ။ ဝိနည်းပိဋကတ်၌လည်း။ အန္ဓေနဝသ
 တိတိအာဒိသုပိယ။ အန္ဓေနဝသတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့။ ဟေတု
 အတ္ထောစ။ ဟိတ်အနက်သည်လည်းကောင်း။ ပရေသုနာဆိန္ဒတိကုဓာလေန
 ခဏတိအတ္ထေနန ဝသတိတိအာဒိသုပိယ။ ပရေသုနာဆိန္ဒတိ ကုဓာလေန
 ခဏတိ အတ္ထေနနဝသတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့။ ကရုဏတ္ထောစ။
 ကရိုဏ်းအနက်သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘဝတိ။ ဖြစ်သင့်၏။ ဟိသစ္စံ။ ထို
 စကားသည်မှန်၏။ ယောသိက္ခာပဒပညတ္တိသမယော။ အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကို
 ပညတ်တော်မူသောအခါသည်။ အတ္တိရှိ၏။ သောသိက္ခာပဒ ပညတ္တိသမ
 ယော။ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်တော်မူသောအခါကို။ ဓမ္မသေနာပတိအာဒိ
 ဟိပိ။ တရားစစ်သူကြီးအရှင်သာရိပုတ္တရာစသောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ပင်သော်
 လည်း။ ဒုဗ္ဗိညေယျော။ သိနိုင်ခက်၏။ ကရုဏာဘူတေန။ ကရိုဏ်းဖြစ်၍ဖြစ်
 သော။ ဟေတုဘူတေနစ။ ဟိတ်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော။ တေနသမယေန။ ထို
 အခါ၌။ ဝိတိက္ကမံ။ လွန်ကျူးခြင်းကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ သိက္ခသံဃံ။ ရဟန်း
 အပေါင်းကို။ သန္နိပါတာပေတွာ။ စည်းဝေးစေ၍။ ဩတိဏ္ဍဝတ္ထုကံ။ သက်
 သောဝတ္ထုရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ။ ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ။ တဖန်ပြန်၍မေး၍။ ဝိ
 ဂရဟိတွာဝ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍ သာလျှင်။ တံတံဝတ္ထု။ ထိုထို ဝတ္ထုကို။
 ဩတိဏ္ဍသမယသင်္ခါတံ။ သက်သောအခါဟုဆိုအပ်သော။ ကာလံ။ အခါ
 ကို။ အနုတိက္ကမိတွာ။ မလွန်စေမူ၍။ သိက္ခာပဒါနိ။ သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ကို။
 ပညပေန္တော။ ပညတ်တော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ တတိယပါရာ
 ဇိကာဒိနိပိယ။ တတိယပါရာဇိကစသည်တို့ကဲ့သို့။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ။
 သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ခြင်း၏။ ဟေတု။ အကြောင်းကို။ အပေက္ခာမာနော။ ငဲ့
 တော်မူလျက်။ တတ္ထံ။ ထိုပညတ်ရာအရပ်၌။ ဝိဟာသိ။ နေတော်မူ၏။ တသ္မာ။
 ထိုကြောင့်။ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ။ ထိုဟိတ်အနက်ကရိုဏ်းအနက်ကိုလွန်း
 ပြခြင်းငှါ။ ဝိနယေ။ ဝိနည်း၌။ ကရုဏဝစနေန။ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော
 ညွှန်းခြင်းကို။ ကတော။ ပြုအပ်၏။ ဣပေန။ ဤဥဒါန်းကျင်း၌ကား။ ဧဝံဇာသိ
 ကေ။ ဤသို့ဥဒါန်းကျင်း၌သဘောတူကုန်သော။ အညသ္မိံစ။ တပါးသော
 ကျင်း၌လည်းကောင်း။ အပ္ပန္နသံယေါဂတ္ထော။ အပ္ပန္နသံယေါဂအနက်သည်

သန္တတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သဟသရဋ္ဌာနဟေ
ကုနာ၊ ဒေသနာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ယသ္မိံသမယေ၊
အကြင်အခါ၌၊ ယံဥဒါနော၊ အကြင်ဥဒါန်းဒေသနာတော်သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊
ဖြစ်၏။ တံသမယံ၊ ထိုအခါပတ်လုံး၊ အစ္စန္တမေဝ၊ မပြတ်သာလျှင်၊ အရိယ
ဝိဟာရ ပုဗ္ဗင်္ဂမယ၊ အရိယဝိဟာရကို ရှေးရှုလျက်၊ ဓမ္မပစ္စဝေက္ခနာယ၊
တရားကိုဆင်ခြင်တော်မူခြင်းဖြင့်၊ တဂဝါ၊ ခြတ်စွာတရားသည်၊ ဝိဟာသိ၊
နေတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာသံအဇ္ဈေတိတိအာဒိသုဝိယ၊ မာသံ
အဇ္ဈေတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဥပယောဂတ္ထ ဇောတနတ္ထံ၊ ဒုတိ
ယာဝိဘတ်၏အနက်ကိုထွန်းပြခြင်း၌၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဥဒါန်းအလားတူကျင်းတို့
၌၊ ဥပယောဂ ဝစနေန၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊
ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ကေန၊ ထိုသို့အဘိဓမ္မာဥဒါန်းမှတစ်ပါးသောသုတ်ပုဒ်တို့
၌အဓိကရဏတ္ထဘာဝေနဘာဝလက္ခဏတ္ထကိုထွန်းပြတတ်သောဘုဒ္ဓဝစ
နဝိနည်း၌ ဟေတွတ္ထကရဏကိုထွန်းပြတတ်သော ကရဏဝစနဤဥဒါန်း
ဥဒါန်းနှင့်အလားတူကျင်းတို့၌ အစ္စန္တသံယောဂတ္ထကိုထွန်းပြတတ်သော
ဥပယောဂဝစနဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ တံတံအတ္ထမပေက္ခိတွာဘုဓမ္မနကရ
ဏေနစ အညတ္ထသမယောဝုတ္တော ဥပယောဂေနသောဇ္ဈမတိ၊ တံတံ
အတ္ထမပေက္ခိတွာဘုဓမ္မနကရဏေနစအညတ္ထသမယောဝုတ္တော ဥပယော
ဂေနသောဇ္ဈမဟူသော၊ ဧတံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
တံတံအတ္ထံ၊ ထိုထိုသောအဓိကရဏဘာဝေနဘာဝလက္ခဏာစသောအနက်
ယုံ၊ အပေက္ခိတွာ၊ ဝုစ္စိ၊ ဘုဓမ္မနစ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကရဏ
နစ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညတ္ထ၊ ဥဒါန်းဥဒါန်းနှင့်အလားတူ
ကျင်းမှတစ်ပါးသော အဘိဓမ္မာဝိနည်းတို့၌၊ သမယော၊ သမယ သဒ္ဓါကို၊
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဇ္ဈမ၊ ဤဥဒါန်းနှင့်အလားတူသောသုတ်ပုဒ်
တို့၌ကား၊ ဥပယောဂေန၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်
၏။ ပေါရာဏာပန၊ ရှေးဆရာတို့သည်ကား၊ ယသ္မိံသမယေတိဝါ၊ ယသ္မိံ
သမယေဟူ၍လည်းကောင်း၊ တေနသမယေနာတိဝါ၊ တေနသမယေနဟူ
၍လည်းကောင်း၊ ဧကံသမယန္တိဝါ၊ ဧကံသမယံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧသ
ဧသောနိဒ္ဒေသော၊ ဤညွှန်းခြင်းသည်၊ အဘိလာပမတ္တတေဒေါ၊ သဒ္ဓါမျှသာ
ထူး၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဘုဒ္ဓမေဝ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်၏အနက်သည့်သာ
လျှင်တည်း၊ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူ၍၊ ဝုတ္တောပိ၊ ဟောတော်မူအပ်
သော်လည်း၊ ဧကသ္မိံသမယေတိ၊ ဧကသ္မိံသမယေဟူ၍၊ အတ္တော၊ အနက်

ကိုဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်္ဂါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ ဘဂဝတိ၊
ဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ဂရု၊ အလေးပြုထိုက်သော၊ ဝုတ္တိ၊ လ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏။ လောကေ၊ လူ၌။ ဂရုံ၊ အလေးပြုထိုက်သောသူကို၊
ဘဂဝတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အယဉ္ဇဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း၊ သဗ္ဗဂုဏာဝိသိဋ္ဌတာယ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့
ဖြင့်ထူးကဲလွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသတ္တဝါ၊ အလုံးစုံသော
သတ္တဝါတို့၏၊ ဂရု၊ အလေးပြုထိုက်သောသူသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအင်္ဂါ၊ ပေါရာဏဟိဝိ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ ဘရာမြတ်တို့သည်လည်း၊
ဘဂဝတိဝစနံသေဋ္ဌံ ဘဂဝတိဝစနမုတ္တမံ ဂရုဂါရဝ ယုတ္တောသော
ဘဂဝါတေနဝုတ္တတိတိ၊ ဘဂဝတိဝစနံသေဋ္ဌံ ဘဂဝတိဝစနမုတ္တမံ ဂရု
ဂါရဝယုတ္တောသော ဘဂဝါတေနဝုတ္တတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘဂ
ဝတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ သေဋ္ဌံသေဋ္ဌဝါစကံ၊ အမြတ်ကို
ဟောသော၊ ဝစနံ၊ သဒ္ဓါတည်း၊ ဘဂဝတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသောသဒ္ဓါ
သည်၊ ဥတ္တမံဥတ္တမဝါစကံ၊ အမြတ်ကိုဟောသော၊ ဝစနံ၊ သဒ္ဓါတည်း၊
ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဂရုဂါရဝယုတ္တော၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွအရိုအသေအလေး
အမြတ်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်း
ဖြင့်၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂဝတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊
ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထတိသံဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သေဋ္ဌန္တိ၊ သေဋ္ဌံ
ဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ သေဋ္ဌဝါစကံ၊ အမြတ်ကိုဟောသော၊ ဝစနံ၊ သဒ္ဓါ
တည်း။ သေဋ္ဌဂုဏသဟစရဏတော၊ မြတ်သောကျေးဇူးနှင့် တကွဖြစ်
သောအားဖြင့်၊ သေဋ္ဌန္တိ၊ သေဋ္ဌံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝစနံ၊ ဝစနမည်၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏။ ဘဂဝတိဝစနံသေဋ္ဌန္တိ၊ ဘဂဝါ
တိဝစနံသေဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတိဣမိနဝစနေန၊ ဘဂဝါဟူသော
ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝစနိယော၊ ဟောအပ်သော၊ ယောအတ္ထော၊ အကြင်အနက်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအနက်သည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘဂဝါတိဝစနမုတ္တမန္တိ၊ ဣ
ဝိ၊ ဘဂဝတိဝစနမုတ္တမံဟူသောဤပါဠိလည်း၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်္ဂါ၊

ဂါရဝယုတ္တောတိ၊ ဂါရဝယုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဂရုဂုဏယောဂတော၊ အရိအသေပြုအပ်သောကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုဘဝယုတ္တော၊ အရိအသေပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမိသေသံ၊ အထူးအကဲနှင့်တကွ၊ ဂရုကရုဏာရဟတာယ၊ အရိအသေပြုခြင်းငှါထိုက်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဂါရဝယုတ္တော၊ အရိအသေပြုထိုက်သောအဖြစ်နှင့်ယှဉ်၏။ ဧံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘဂဝါတိ ဣဒံစနံ၊ ဘဂဝါဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ဂုဏဝိသိဋ္ဌသတ္တုတ္တမဂရုဂါရဝါမိဝစနံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်ထူးကဲစွာ သတ္တဝါတကာတို့ထက်မြတ်သော အရိအသေပြုထိုက်သောဂုတ္တုလ်ကိုဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

အပိစအပရော၊ တပါးသောနယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဂုတ္တုတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ယောဇိနော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂိ၊ ဣဿရိယစသောဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဘဇိ၊ ဈာန်ဝိမောက္ခစသောဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာသို့လည်းကပ်တော်မူတတ်၏။ ဘာဂိ၊ သီလစသောကောင်းမှုအထူးကျေးဇူးတရားနှင့်လည်းပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဝိဘတ္တဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာတရားရတနာကို ဝေတန်ခွဲခြမ်း၍ဟောတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဂုတ္တုတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယောဇိနော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂံ၊ ကိလေသာကိုပျက်ဆီးခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဂစ္ဆဟိ၊ ခပ်ထိမ်းသောဆရာတို့သည်၊ ဘဂဝါ၊ လည်းကပ်ကိုးကွယ်ထိုက်သော ဘုန်းကြွက်သရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဗဟူဟိ၊ ဈာန်စွာကုန်သောဥာယေဟိ၊ အသင့်ဖြစ်သောနည်းတို့ဖြင့်၊ သုဘာဝိတတ္တနော၊ ကောင်းစွာတရား ရတနာကို ဝေတန်တတ်သော စိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဘဝန္တဂေါ၊ ဘဝအဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ကြွသွားတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဂုတ္တုတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗေသေ၊ မဟာနိဗ္ဗေသန္တိ၊ အာဂတနယေန၊ လာသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ ယောတထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂဝါ၊ ဧဝဂုတ္တုစသည်ငါးတန်ငါးပါးမာဂ်ကိုပါရမီမဂ်ဘုန်းရောင်စက်ဖြင့်ချိုးပျက်တော်မူတတ်၏။ ဘဇျဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ချမ်းသာသုခကိုပြီးစေနိုင်သော ဒါနပါရမီအရ ကောင်းမှုအထူးလည်းရှိတော်မူ၏။ ဘဂေဟိစ၊ လွန်စွာကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို အစိုးရ

ခြင်းတည်းဟူသောအာယုသိယစသောဘုန်းတော်ခြောက်ပါးတို့နှင့်လည်း၊
ယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ ဝိတတ္ထဝါ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဝိပါက်ကိရိယာ
ခန္ဓာအာယတနခေတ်စသည်ဖြင့် တရားရတနာကိုဝေစာန့်၍ဟောတော်မူ
တတ်၏။ ဘတ္ထဝါ၊ ဗိဗ္ဗုတိဟာရဗြဟ္မာတိဟာရတည်းဟူသော ဝိဟာရသုံးပါး
စသော ဥတ္တရိမနုဿတရားတို့ကိုလည်း ဖြစ်တော်မူတတ်၏။ ဘဝေသု၊
ကာမရူပအရူပဟူသောဘဝသုံးပါးတို့၌၊ ဝန္တကမနော၊ တမိပ္ပာယသွား
စေတတ်သောအဝိဇ္ဇာတဏှာဟူသော အဆိပ်တရားကိုလည်း အနိစ္စေ
တော်မူတတ်၏။ တတော တသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောတထာ
ဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
^{၁၁} ဣသယဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝါတိပဒသ၊
ဘဂဝါဟူသောဝုဒ်၏။ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သော
ပနာယံသောပနအယံအတ္တော၊ ထိုအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဝရိတဗ္ဗော၊ ဖွင့်ပြအပ်၏။ အဝိစအပရော၊ တပါး
သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊
ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်ဆည်းကပ်အပ်သော
ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မတို့ကို၊ ဝနိ၊ ဖြစ်တော်မူတတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယော
ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝေ၊ ဘဝတရားတို့ကို၊ ဝမိ၊ အနိ
စ္စေတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်၌ဦး
အံ့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနသီလာဒိပါရမီဓမ္မေ၊ ဒါနသီလာ
အစရှိသော ပါရမီတရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဈာနဝိမောက္ခာဒိ ဥတ္တရိ
မနုဿဓမ္မေ၊ ဈာနဝိမောက္ခ အစရှိသော ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝနိတဇိသေဝိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အကာသိ၊
ပြုတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ အထဝါ၊
တနည်းကား၊ တေယေဝ၊ ထိုဈာနဝိမောက္ခစသောဥတ္တရိမနုဿဓမ္မတို့ကို
သာလျှင်၊ ဝေနေယျသတ္တသန္တာနေယျ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏သန္တာန်တို့
၌၊ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝနိယာမိပတ္ထယတိ၊ တောင့်တတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်

မူ၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ ဘဂဝသ်၊ ဘဂဝဟု ဆိုအပ်သော၊ ဣဿရိယဉ္ဇ၊ အစိုးရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယဿဉ္ဇ၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝမိဉ္ဇဂ္ဂိရိ၊ အနံထွေးတော်မူ၏။ ခေဋ္ဌဝိဇ္ဇံဝိယ၊ တံထွေးပေါက်ကဲ့သို့။ အနုပေက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆန္ဒယိ၊ စွန့်တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ တယာတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်တော်သို့ရောက်ပြီးသော။ စက္ကဝတ္တိသိရိ၊ စကြာဝတေးမင်း၏အသရေတော်ကို။ ဒေဝလောကာမိ ပစ္စသဒိသံ၊ နတ်ပြည်၌ အစိုးရခြင်းနှင့်တူသော။ စတုဒ္ဓိဝိဿရိယံ၊ လေးကျွန်းလုံးကိုအစိုးရသော အသရေတော်ရှိသော။ စက္ကဝတ္တိသန္နိသာယဉ္ဇ၊ စကြာဝတေးမင်း အသရေရဝေးရာဖြစ်သော ရွှေနန်းတော်ကို လည်းကောင်း။ သတ္တရတနသမုဇ္ဈလံ၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ကောင်းစွာတောက်ပသော။ ယသံ၊ စည်းမိပ်ချမ်းသာကို။ တိဏာယဝိ၊ မြက်မျှသည်။ အမညမာနော၊ အမှတ်မမူဘဲ။ နိရုပေက္ခော၊ ဝဲကွက်ခြင်း ကင်းတော်မူလျက်။ ပဟာယ၊ ပပယ်စွန့်တော်မူ၍။ အဘိနိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်တော်မူ၍။ သမ္မာသမ္ဗောမိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမေသိရိအာဒိကော၊ ဤအသရေတော် အစရှိကုန်သော။ ဘဂဝ၊ ဘုန်းတော်တို့ကို။ ဝမိ၊ အနံထွေးတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ ဘာနိနာမ၊ ဘာနိမည်သည်တို့ကား။ နက္ခတ္တာနိ၊ နက္ခတ်တို့တည်း။ တေဟိ၊ ထိုဘာနိမည်သောနက္ခတ်တို့နှင့်။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ဂစ္ဆန္တိပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝမည်ကုန်၏။ သိနေရယုဂန္ဓရဥတ္တရကုရုဟိမေ န္ဓာဒိဘာဇန လောကဝိသေသသန္နိသာယာ၊ မြင့်မိုရ်ယုဂန္ဓိရ်မြောက်ဥတ္တရကုရုကျွန်း ဟိမဝန္တာတောင် အစရှိသောဩကာသလောကဖြစ်သော ကောင်းသောမြို့ရာအလူးတို့သည်။ ကပ္ပဗြိတိယတာဝတော၊ ကပ္ပာပတ်လုံးတည်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုဘဂဝမည်သောနက္ခတ်တို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သောဩကာသလောကတို့ကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝမိ၊ အနံထွေးတော်မူ၏။ တန္တိဝါသိသတ္တာဝါသသမတိက္ကမနတော၊ ထိုဩကာသလောက၌နေကုန်တည်ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို ကောင်းစွာလွန်သောအားဖြင့်။ တပ္ပနိဗန္ဓဆန္ဒရာဂပဟာနေန၊ ထိုဩကာသလောက၌တစ်သောစန္ဒရာဂကိုပယ်သ

ဖြင့်ပဇာတိ၊ စွန့်တော်မူပြီး၊ ဣတိဇေဝဓိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘာဝေ၊ ဘာဝမည်ကုန်သော၊
 ဩကာသလောက သတ္တလောကတို့ကို။ ဝမိ၊ ထွေးအနံတော်မူတတ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဝါ၊ ဘာဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိဇေဝမာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ ဘာဝါတိပဒဿ၊ ဘာဝါဟူသော
 ဝုဒ္ဓိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဝါကျတချက်တခန်း
 တက်ပြီးအံ့၊ ဧတ္တာဝတာဧတ္တကေနဝစနက္ကမေန၊ ဧဝံမေသုတံဇကံသမယံ
 ဘာဝါဟူသောဤစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဧတ္တဇေတသ္မိနိဒါနဝစနေ၊ ဤနိဒါနိး
 စကား၌၊ ဧဝံမေသုတန္တိဝစနေန၊ ဧဝံမေသုတံဟူသောစကားဖြင့်၊ ယထာသု
 တံ၊ အကြင်အကြင်ကြားနာရသည့်အတိုင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘာသန္ဓေသ၊
 ဆိုတော်မူသော အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဓမ္မသရီရံ၊ တရားတည်းဟူသောကိုယ်တော်ကို၊ ပစ္စက္ခံ၊ ချက်မှောက်ကို၊
 ကရေတိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထိုဧဝံမေသုတံ ဟူသောစကားဖြင့်၊ ဣဒံပါဝစနံ၊
 ဤမြတ်စွာဘုရားစကားတော်သည်။ အတိက္ကန္တသတ္ထုကံ၊ လွန်ပြီးသော
 ဆရာရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏။
 သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္ထု၊ ဘုရားမြတ်စွာကို၊ အဒဿနေန၊
 မမြင်လိုက်ရသဖြင့်၊ ဥက္ကဋ္ဌိတံ၊ ဆန့်ကျင်သော၊ မဟာဇနံ၊ လူများအ
 ပေါင်းကို၊ သမဿာသေတိ၊ သက်သာရာရစေ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်စွာ၊ ဘာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ မယော၊
 ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ယောဓေဗ္ဗာစ၊ အကြင်သုတ်
 အဘိဓမ္မာကိုလည်း၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊ ယောဝိနယောစ၊ အ
 ကြင်ဝိနည်းကိုလည်း၊ ပညတ္ထော၊ ပညတ်တော်မူအပ်ပြီး၊ သောဓမ္မဝိန
 ယော၊ ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းသည်။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား၊ မမစ္စယော
 န၊ ငါလွန်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရစ်လတ္တံ့၊
 ဣတိဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တေ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်
 ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဧကံသမယံဘာဝါတိဝစနေန၊ ဧကံသမယံဘာဝါဟူသောဤစကား
 ဖြင့်၊ ယသ္မိသမယေ၊ အကြင်ပဋ္ဌမသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌၊ ဘာဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဇ္ဇမာနဘာဝံ၊ ထင်ရှားမရှိပရိနိဗ္ဗာနဝံပြီးသော
 အဖြစ်ကို၊ ဒသောဓန္တော၊ ပြသျက်၊ ရူပကာယပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ရူပကာယတော်၏
 ပရိနိဗ္ဗာနဝံယူတော်မူသော အဖြစ်ကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဧဝံဝိဓဿနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကို၊

ဒေသေတာ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ ဒသဗလဓရော၊ ကိုယ်တော်အား
 ဆယ်ပါးဥာဏ်တော်အားဆယ်ပါးကိုဆောင်တော်မူသော၊ ဝဇီရသင်္ဃာ
 တသမာနကာယော၊ ဝရဇိန့်နှင့်တူစွာတခဲနက်စင်ကြယ်စွာသောဓူပကာ
 ယနာမကာယ တော်ရှိသော၊ သောဝိဒဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်
 လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရချေသေး၏၊ အညေန၊ ဘုရားမှတပါး
 သော၊ ကေန၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇီဝိတော၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌၊ အာသာ၊
 တောင့်တနှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဇနေတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဇီဝိတမတ္တံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့် မာန်ယစ်သော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊
 သံဝေဇေသိ၊ ထိတ်လန့်စေ၏၊ သဒ္ဓမ္မေစ၊ သူတော်ကောင်းတရားမြတ်စွာ
 ဘုရားသာသနာတော်၌ လည်း၊ အဿ၊ ထိုလူအပေါင်းအား၊ ဥဿာဟံ၊
 အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧဝန္တိ စ၊ ဧဝံဟူ၍လည်း၊ ဘဏန္တော၊
 ဆိုသောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဒေသနာသမ္ပတ္တိံ၊ ဒေသနာနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ နိဇ္ဈိသတိ၊ ညွှန်းပြတော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 မူကား၊ ဝက္ခမာနဿ၊ ချိုလတ္တံ့သော၊ သကလသုတ္တဿ၊ အလုံးစုံသော
 ဥဒါန်း တကျင်းလုံးကို၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူ၍၊ နိဒဿနတော၊ ညွှန်းပြခြင်း
 ကြောင့်တည်း၊ မေသုတန္တိ၊ မေသုတံဟူသောစကားကို၊ ဘဏန္တော၊ ဆို
 သောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သာဝကသမ္ပတ္တိံ စ၊ နာတတ်သော တရားနှင့်
 ပြည့်စုံသောသူ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဝနသမ္ပတ္တိံ စ၊ နာအပ်သော
 တရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဇ္ဈိသတိ၊ ညွှန်းပြ
 တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ပဋိသန္တိဒါပတ္တေန၊
 ပဋိသန္တိဒါလေးပါးသို့အပြားအားဖြင့်ရောက်သော၊ ပဉ္စသုဋ္ဌာနေသု၊ ငါးပါး
 သောအရာတို့၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဒေဝု၊ ဧတဒဂ်အရာ
 တို့၊ ဌဝိးတန၊ ထားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကေန၊ တရားရွှေတိုက်
 စိုးအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သုတဘာဝံ၊ ကြားနာရသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိပန
 တော၊ ပြခြင်းကြောင့်တည်း၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုတရားတော်ကိုလည်း၊ မယာဝ၊
 ငါ၏ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်၏၊ နအနုဿုတိကံ၊ အဆင့်
 ကြားမဟုတ်၊ နပရံပရာဂကံ၊ အဆက်ဆက်သောဆရာတို့မှ လာသော
 တရားလည်းမဟုတ်၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤအနက်အ
 မိပ္ပါယ်ကို၊ ဒိပနတော၊ ပြခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံ
 ဟူ၍၊ ဘဏန္တော၊ နောက်မှလိုက်ပါဆိုတော်မူသော အရှင်အာနန္ဒာမဟာ
 ထေရ်မြတ်သည်၊ ကာလသမ္ပတ္တိံ၊ တရားနာရသောကာလနှင့်ပြည့်စုံသော

အဖြစ်ကို နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းပြတော်မူ၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥရုဝေလာယံ၊ ဥရုဝေလတော၌၊ ဝိဟ
 ရနသမသဘာဝေန၊ နေတော်မူသောအခါ၏၊ အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒပစ္စို
 မဏ္ဍိတဘာဝဒီပနတော၊ ဘုရားဖြစ်သောအခါဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော
 အဖြစ်ကိုပြခြင်းကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒပ
 ခမာ၊ ဘုရားမြတ်စွာဖြစ်သောအခါမြတ်သည်သာ၊ ကာလသမ္ပဒါ၊ ကာလ
 နှင့်ပြည့်စုံသောအခါမည်သောကြောင့်တည်း။ ဘဂဝါတိပဒံ၊ ဘဂဝါဟူ
 သောပုဂ္ဂိုလ်တဏှော၊ ခိုတော်မူသောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဒေသက
 သမ္ပတ္တိ၊ ဒေသနာတော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏၊ အဖြစ်ကို နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းပြတော်
 မူ၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဂုဏဝိသိဋ္ဌသတ္တုတ္တမဂဇု
 ဘာဝဒီပနတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ထူးကဲစွာသတ္တဝါတို့ထက်မြတ်သောအ
 ရ်အသေအလေးပြုထိုက်သောဆရာ၏၊ အဖြစ်ကိုပြတော်မူသောကြောင့်
 တည်း။ ဥရုဝေလာယန္တိ၊ ဥရုဝေလာယံဟူသည်ကား၊ မဟာဝေလာယံ၊
 သဲကမ်းချိုကြီးရှိသောတောအုပ်၌၊ မဟန္တေ၊ ကြီးစွာသော၊ ဝါလိကာရာ
 သိဒ္ဓိ၊ သဲရ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဝါလိကာ၊ သဲကို၊ ဥရုတိ၊ ဥရုဟူ၍၊ ဂုဏတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မရိယာ
 ဒါ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ဝေလာယံ၊ ဝေလာဟူ၍၊ ဂုဏတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေလာ
 တိတ္ထမနဟေတု၊ အပိုင်းအခြားကိုလွန်သောအကြောင်းဖြင့်၊ အာဟရော၊
 ဆောင်ယူဝံ့ရအပ်သော၊ ဥရု၊ သဲရတည်း၊ ဥရုဝေလာ၊ အပိုင်းအခြားကို
 လွန်၍ဆောင်ယူဝံ့ရအပ်သောသဲရသဲဝံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥရုဝေ
 လာပုဂ္ဂိုလ်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဖတ်အပ်၏၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော
 အခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မပွင့်မီး၊ ဒသသဟာသတာပသာ၊
 တသောင်းသောရသေ့တို့သည်၊ တသ္မိံ၊ ပဌမသေ့ထိုအရပ်၌၊ ဝိဟရန္တော
 ကိရ၊ နေကြကုန်သတုံ၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ကာပတ
 ကဗ္ဗဝစိကဗ္ဗာနိ၊ ကာပတံဝစိကံတို့သည်၊ ပရေသံပိ၊ သူတပါးတို့အား
 လည်း၊ ပါကဇ္ဇာနိ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မနောကမ္မံပန၊
 မနောကံသည်ကား၊ အပါကဋ္ဌံ၊ မထင်ရှား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယော၊
 အကြင်ရသေ့သည်၊ မိစ္ဆာဝိတက္ကံ၊ မိစ္ဆာဝိဘက်ကို၊ ဝိတက္ကတိ၊ ကြံ
 အောက်မေ့၏၊ သော၊ ထိုမိစ္ဆာဝိဘက်ကိုကြံမိသောရသေ့သည်၊ အတ္တနာ
 ဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ စောဒေတွာ၊ စောဒနာ၌၊ ပတ္တ
 ပုဇ္ဇန၊ ဗက်ခွက်ဖြင့်၊ ဝါလိကံ၊ သဲကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဣမသ္မိံ

ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ အာကိရတု၊ လောင်းရလော၊ ဣဒံ၊ ဤသဲပုံရခြင်းသည်၊
 အဿ၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်နှိုင်းစက်သောရသေ့၏၊ အဏ္ဏကမ္ဘံ၊ အဏ္ဏအမှုတည်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတိကဝတ္တံ၊ ကတိကဝတ်ကို ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုနေရာ၊
 ပဌာယ၊ စ၍၊ ယောတာပယော၊ အကြင်ရသေ့သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သံ
 ဘာရှိသော၊ ဝိကက္ကံ၊ မိစ္ဆာဝိတက်ကို၊ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံစည်၏၊ သောတာ
 ပယော၊ ထိုရသေ့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ပတ္တပုဇေန၊ ဖက်ခွက်ဖြင့်၊ ဝါလိ
 ကံ၊ သဲကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ အာကိရတိ၊ လောင်းရ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 အစဉ်အတိုင်း လောင်းသဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်
 သဖြင့်၊ မဟာဝါလိကရာသိ၊ ကြီးစွာသောသဲအရသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊
 တတော၊ ထိုနေ့ကံမှ၊ နံမဟာဝါလိကရာသိ၊ ထိုသဲပုံကြီးကို၊ ပန္နိမဇေန
 တာ၊ နောင်လာလူအပေါင်းတို့သည်၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ စေတိယဌာနံ၊
 ပူဇော်ရာအရပ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တံဌာနံ၊ ထိုသဲပုံစေတိအရပ်ကို၊ သန္ဓာ
 ယ၊ ရှည်၍၊ ဥရုဝေလယန္တိ၊ မဟာဝေလယံ မဟန္တေ၊ ဝါလိက ရာသိမှတိ
 အတ္ထောဒဋ္ဌဗ္ဗေတိ၊ ဥရုဝေလယန္တိ မဟာဝေလယံ မဟန္တေ၊ ဝါလိကရာ
 သိမှတိ အတ္ထောဒဋ္ဌဗ္ဗေဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိဟရတိတိ၊
 ဝိဟရတိဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဣရိယာ
 ပထမိဗ္ဗဟူအရိယ ဝိဟာရေသု၊ ဣရိယာပထဝိဟာရမိဗ္ဗဝိဟာရေဟူဝိ
 ဟာရ အရိယဝိဟာရတို့တွင်၊ အညတရဝိဟာရသမ္ပေတိတာ၊ တပါးပါး
 သောဝိဟာရနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပရိဒီပနံ၊ ပြသောသဒ္ဒါတည်း၊
 ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဌာနနိသိန္နဝမေန သယနပ္ပဘောဒေသု၊ ရပ်ခြင်း
 ထိုင်ခြင်းသွားခြင်း လျောင်းခြင်း အပြားရှိကုန်သော၊ ဣရိယာပထေသု၊
 ဣရိယာပုတ်တို့တွင်၊ အာသနသင်္ခါတ ဣရိယာပထသမာယောဂ ပရိ
 ဒီပနဉ္စ၊ အာသနဟုဆိုအပ်သော ဣရိယာပထနှင့် ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်း
 ကိုပြသောသဒ္ဒါသည် လည်းကောင်း၊ အရိယဝိဟာရ သမ္ပေတိပရိဒီပနဉ္စ၊
 အရိယဝိဟာရနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော
 ဣရိယာပထဝိဟာရတို့တွင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကံဣရိယာ
 ပထဗာစနံ၊ တခုသော ဣရိယာပုတ်ဖြင့် ညောင်းညာကျင်နာခြင်းကို၊ အ
 ညေန၊ တပါးသော၊ ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုတ်ဖြင့်၊ ဝိန္နိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊
 အပရိပတန္တံ၊ ဒုက္ခန္တမကျစေသော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟရတိပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ တသ္မာ၊

ထိုကြောင့်၊ ဝိဟရတိဘိပဒဿ၊ ဝိဟရတိဟူသောပုဒ်၏၊ ဣရိယာပထဝိ
ဟာရဝသေန၊ ဣရိယာပထဝိဟာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဗိဗ္ဗဝိဟာရာဒိတိ၊ ဗိဗ္ဗဝိဟာရအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊
သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟရတိဥပနေတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊
ဖြစ်စေတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိုဗိဗ္ဗဝိဟာရသည်တို့
၏လည်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောသတ္တဝါ
တို့၏အစီးအပွားကို၊ ဟရတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နန္ဒာဘိ၊ နန္ဒာဟူသည်ကား၊ နဒတိ
သန္တတိ၊ စီးတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဒိ၊ နဒိမည်၏၊ တဿာနန္ဒာနဒိ
ယာနန္တဝါယ၊ ထိုစီးသွားချိုင်းဝှမ်းရာဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ နေရုဇ္ဈရာယာတိ၊ နေရုဇ္ဈရာယဟူသည်ကား၊ နေလံ
ဇလောယာတိ၊ နေလံဇလောယဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ လကာရဿ၊
လအက္ခရာ၏၊ ရကာရံ၊ ရအက္ခရာကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ နေရုဇ္ဈရာယာတိ၊ နေရုဇ္ဈ
ရာယဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကဒ္ဒမသေဝါလ ပဿကာဒိဒါသ ရဟိတ
သလိလာယ၊ ရေညှန်မှော်ရေညှိ အစရှိသော အပြစ်မှကင်းသော ချိုမြိန်
သောရေရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေဝိ၊
အချို့သောဆရာတို့သည်၊ နိလဇလောယာတိ၊ နိလဇလောယဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေ၊
ဆိုအပ်လျက်၊ နေရုဇ္ဈရာယာတိ၊ နေရုဇ္ဈရာယံဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတံ၊ ဤနေရုဇ္ဈရာဟူသောအမည်
သည်၊ ဧတိဿာနဒိယာ၊ ထိုဖြစ်၏၊ နာမမေဝ၊ အမည်မျှသာတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တဿာနဒိယာ၊ ထိုနေရုဇ္ဈရာဖြစ်၏၊ တိရေ၊
ကမ်းနား၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာသိ၊
နေတော်မူ၏၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ဝိသေသကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဗောဓိ
ရုက္ခမူလေတိ၊ ဗောဓိရုက္ခမူလဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ ဝစနေ၊
ထိုဗောဓိ ရုက္ခမူလဟူသောစကား၌၊ ဗောဓိဝုစ္စတိစတုသု မဂ္ဂေသုညာ
ဏန္တိဧတ္ထ၊ ဗောဓိဝုစ္စတိစတုသုမဂ္ဂေသုညာဏံဟူသောဤပါဠိ၌၊ မဂ္ဂေသုညာ
မဂ်ညာဏံကို၊ ဗောဓိဘိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပပ္ဖောတိဗောဓိံ၊ ဝရ
ဘူရိမေသောဘိဧတ္ထ၊ ပပ္ဖောတိဗောဓိံ ဝရဘူရိမေသောဟူသောဤပါဠိ
၌၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံတော်ကို၊ ဗောဓိဘိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊

ဂုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတ္ထရက္ခေ။ တရာသန်
 တောင်အမြင့်ဆောင်သောဤညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်မင်း၌။ တဒုတယံပိဗေမိ။
 ထိုနှစ်ပါးသော အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတ္တော။ ရောက်
 တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ရက္ခေဝိ။ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်မင်းသည်
 လည်း။ ဗေမိရက္ခေတွေဝနာမံ။ ဗေမိပင်ဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်။
 လဘိ။ ရ၏။ အထဝါ။ တနည်းသော်ကား။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ။ ခုနစ်ပါးသော
 ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို။ ဗုဒ္ဓိ။ သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
 ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗေမိ။ ဗေမိမည်တော်မူ၏။ တေနဗုဒ္ဓန္တေန။
 ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတရားရတနာကို သိတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်။
 သန္နိသိယတ္တာ။ ကောင်းစွာမှီရာဖြစ်သောကြောင့်။ ရက္ခေဝိ။ သစ်ပင်သည်
 လည်း။ ဗေမိရက္ခေတိနာမံ။ ဗေမိပင်ဟူသောအမည်ကို။ လဘိ။ ရ၏။
 တဿဗေမိရက္ခဿ။ ထိုဗေမိပင်၏။ မူလေတိ။ မူလဟူသည်ကား။ သမိ
 ပေ။ အနီး၌။ အယံမူလသဒ္ဓေါ။ ဤမူလသဒ္ဓါသည်။ မူလသန္နိ။ အမြစ်တို့ကို။
 ဥဒ္ဓရေယျ။ ထုတ်ရာ၏။ အန္တမသော။ အယုတ်သဖြင့်။ ဥသိရနာဠိမတ္တာနိဝိ။
 ပန်းရင်းမြစ်ကိုမျှလည်း။ ဣတိအာဒိသု။ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ မူလမူလေ။
 မူလမူလ၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ လောဘောအကုသလမူလန္တိအာဒိသု။ လော
 ဘောအကုသလမူလံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ အသာဓာရေဏ ဟေတုဋ္ဌိ။
 မဆက်ဆံသောအကြောင်း၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ မတ္တနိကေကာလေ။ မွန်း
 တည့်သောအခါ၌။ ယာဝတော။ အကြင်မျှလောက်သောကာလတိုင်အောင်။
 ဧဝယာ။ အရိပ်သည်။ ဗရတိန္နံ။ နိဝါတေ။ လေဆိတ်သောအခါ၌။ ယာဝ
 တာ။ အကြင်ရွှေလောက်သောအရပ်၌။ ပဏ္ဏာနိ။ အရှက်တို့သည်။ ပတန္တိ။
 ကျကုန်၏။ ဧတ္တာဝတော။ ဤမျှလောက်သောအရပ်သည်။ ရက္ခမူလံ။ သစ်ပင်
 ရင်းမည်၏။ ဣတိအာဒိသု။ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ သမိပေ။ အနီးဟူသော
 အနက်၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ဣဝေပိ။ ဤအရာ၌လည်း။ သမိပေ။ အနီးဟူသော
 အနက်၌။ အဓိပ္ပေတော။ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဗေမိရက္ခဿ။
 ဗေမိပင်၏။ မူလေသမိပေ။ အနီး၌။ ဣတိဝေ။ ဤသို့။ ဧတ္ထ။ ဤဗေမိရက္ခမူ
 လေဟူသောဝန်၌။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဖွတ်အပ်၏။ ပဌမာဘိ
 သမ္ပုဒ္ဓေါတိ။ ပဌမာဘိသမ္ပုဒ္ဓေါဟူသည်ကား။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာ။ အဘိ
 သမ္ပုဒ္ဓေါ။ သစ္စာလေးပါးကိုဆရာမရှိအလိုလိုသိတော်မူသောဘုရားသည်။
 ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပဌမံယေဝ။ ခင်သိမ်းသောသူတို့၏ရှေးဦးစွာသာလျှင်။
 ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဧတ္တာဝတော။ ဤမျှသော

စကားဖြင့်၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကေန၊ တရားရွှေတိုက်စိုးအရှင်အာနန္ဒာသည်၊
ဥဒါနဒေသနာယ၊ ဥဒါန်းဒေသနာတော်၏၊ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို၊ ဌပေန္တေန၊ ကား
သဖြင့်၊ ကာလဒေသဒေသကာ၊ ဟောသောအခါဟောရာအရပ်ဟောတတ်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သဟာရိသေသနေ၊ အထူးပြုခြင်းနှင့်တကွ၊ ပကာသိ
တာ၊ ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ စောဒနာကိုပြဦးအံ့၊ ဧတ္ထ
ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ စောဒကော၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ
အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အထိဓမ္မဝိနည်းကို၊ သင်
ဟေ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ နိဒါန
ဝစနံ၊ နိဒါန်းစကားကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊
ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတဝစနံယေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်
သော တရားတော်ကို သာလျှင်၊ သင်ဟော၊ သင်္ဂါယနာ တင်ခြင်းကို၊
ကာတဗ္ဗောနန၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
ပရိဘာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊
ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၏၊ ဝိရုဠိတိအသဗ္ဗောသသဇ္ဇေယျဘာဝသမ္ပါ
ဒနတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာတည်သဖြင့် မမေ့မလျော့ယုံကြည်အပ်သော ဝုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ နိဒါနဝစနံ၊ နိဒါန်းစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကာလဒေသဒေသကဝတ္ထု၊ အာဒိဟိ၊ ဟောသောအ
ခါဟောရာအရပ်ဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပနိဗန္ဓိတွာ၊
ဖွဲ့၍၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်သော၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်၊ ဝိရုဠိတိကာ
စ၊ မြင့်ရှည်စွာတည်သည်လည်းကောင်း၊ အသဗ္ဗောသစ၊ မမေ့မလျော့
သည်လည်းကောင်း၊ သဇ္ဇေယျာစ၊ ယုံကြည်တိုက်သည် လည်းကောင်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဝိနိစ္ဆယောဝိယ၊ အဘယ်အဆုံးအဖြတ်ကဲ့သို့နည်း
ဟူမူကား၊ ဒေသကာလကတ္ထုသောတုနိမိတ္တေဟိ၊ ဒေသကာလကတ္ထာ
ပရိသတ်တည်းဟူသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပနိဗန္ဓော၊ ဖွဲ့ရှက်အပ်သော၊
ဝေါဟာရဝိနိစ္ဆယောဝိယ၊ ဝေါဟာရအဆုံးအဖြတ်ကဲ့သို့တည်း၊ တေနေ
ဝစ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ အာယသ္မတာမဟာကဿပေန၊ အရှင်မဟာကဿ
ပသည်၊ အာဝုသောအာနန္ဒ၊ ငါရှင်အာနန္ဒာ၊ ပဌမဥဒါနံ၊ ပဌမဥဒါန်းကို၊
ကတ္ထု၊ အဘယ်ပြည်၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊
ဤသို့အစရှိ သည်ဖြင့်၊ ဒေသာဒိဝုစ္ဆာယ၊ ဒေသစသည်ကို မေးသော၊
ကထာယ၊ စကား၏၊ ဝိသုဇ္ဇနံ၊ အဖြေကို၊ ကရောဇ္ဇေန၊ ပြုလိုသော၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာ
ဂါရိကေန၊ တရားရွှေတိုက်စိုးအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဧဝံမေသုတန္တိ၊ အာဒိ

နာ၊ ဇေဝေသုတံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဥဒါနဿ၊ ဥဒါန်းဒေသနာတော်၏၊
 နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ
 သည်းရစွတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ သတ္ထု၊ သမ္ပတ္တိပကာသနတ္ထံ၊ ဆရာ၏ပြည့်စုံခြင်း
 ကိုပြအံ့သောဌ၊ နိဒါနဝစနံ၊ နိဒါန်းစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ဘဝဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ
 သော၊ တသဝတဿ၊ ဝိပဿိအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လောခြင်း
 ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပုဗ္ဗရစနာနု၊ မာနာဂမတက္ကာ
 ဘာဝတော၊ ပုဗ္ဗရစနာနုမာန အာရုံကြံခြင်းတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓဘာဝသိဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအဖြစ်၏ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 ပုဗ္ဗရစနာဒိဟိ၊ ပုဗ္ဗရစနအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ နအတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရာ
 ၌၊ အပ္ပနိပါတဉာဏစာရိတ္တာယစ၊ အဝိတ်အပင်မရှိဉာဏ်တော်၏ကျက်
 စားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥေယျဓမ္မေသု၊ ဥေယျဓံ
 တရားတို့၌၊ ဧကပ္ပမာဏတ္တာစ၊ တူသောပမာဏရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗရစနာဒိဟိ၊ ပုဗ္ဗရစနအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အ
 ကျိုးသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာစရိယမုပ္ပါဒေမန္တရိယသာသ
 နသာဝကာနုရာဂါဘာဝတော၊ အာစရိယမုပ္ပါဒေမန္တရိယသာသနသာဝ
 ကအနုရာဂ၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာသဝတ္ထသိဒ္ဓိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်၏ပြီး
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဗ္ဗသော၊
 ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ပရိဝိဇ္ဇာသဝဿ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကုန်ပြီးသော
 အာသဝေါရှိသောရဟန္တာအား၊ ကတ္ထမိပိ၊ တစုံတခုသောအရာ၌လည်း၊
 အာစရိယမုပ္ပါဒအာဒိနံ၊ ဆရာ၏လက်ဆုပ်စသည်တို့၏၊ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်သင့်
 ခြင်းသည်၊ နပဟာတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓဿ၊ အလွန်
 စင်ကြယ်စွာသောရဟန္တာ၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်၊ ပရာ
 နုဂ္ဂဟပဝတ္ထိ၊ သူတပါးအားဦးမြှောက်ခြင်း၌၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသကဒေါသဘူတာနံ၊ တရားဟောဝုတ္တုလ်၏အပြစ်
 ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိသီလသမ္ပတ္တိဒ္ဓသကာနံ၊ အယူသီလပြည့်စုံခြင်း
 ကိုဗျက်သီးတတ်ကုန်သော၊ အဝိဇ္ဇာ တဏှာနံ၊ အဝိဇ္ဇာ တဏှာတို့၏၊
 အပ္ပန္တံ၊ စင်စစ်၊ အဘာဝသုစကဟိ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်ကုန်

သော၊ ဥာဏသမ္ပဒါပဟာနသမ္ပဒါဗျဉ္ဇကေဟိစ၊ ဥာဏသမ္ပဒါပဟာနသမ္ပဒါ
 ဒါတို့ကိုကောင်းစွာပြုတတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ပုဒ္ဓိသုဒ္ဓိဘာ
 ဝေဟိ၊ သမ္ပုဒ္ဓိ၏ စင်ကြယ်သောအဖြစ်တို့ဖြင့်၊ ဝုရိမဝေသာရန္တနုယသိဒ္ဓိ၊
 ရှေးဖြစ်သော ဝေသာရန္တဉာဏ်နှစ်ပါး၏ ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတောစတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုရှေးဖြစ်သော ဝေသာရန္တဉာဏ်နှစ်ပါး၏
 ပြီးခြင်းကြောင့်လျှင်၊ အန္တရာယိက နိယျာနိက ဓပွေသု၊ အန္တရာယ်ကို
 ပြုတတ်သောတရားထွက်မြောက်တတ်သောတရားတို့၌၊ သမ္မောဟာဘာ
 ဝသိဒ္ဓိတော၊ တွေဝေခြင်းမရှိသည်၏ပြီးခြင်းကြောင့်၊ ပန္နိမဝေသာရန္တနု
 ယသိဒ္ဓိ၊ နောက်ဖြစ်သောဝေသာရန္တဉာဏ်နှစ်ပါး၏ ပြီးခြင်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ စကု
 ဝေသာရန္တသမန္နာဂမော၊ လေးပါးသော ဝေသာရန္တဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်
 ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တဟိတပရဟိတပရိပတ္တိစ၊ မိမိအကျိုးငှါကျင့်ခြင်း
 သူတပါး အကျိုးငှါကျင့်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နိဒါနဝစနေန၊ နိဒါနီးစ
 ကားဖြင့်၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်သို့၊ သမ္ပတ္တပရိ
 သာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ အဇ္ဈာသယာနုရူပံ၊ အဇ္ဈာသယ
 အားလျော်စွာ၊ ဌာနုပ္ပတ္တိကပဋိဘာနေန၊ ဌာနုပ္ပတ္တိကပဋိဘာနိဉာဏ်တော်
 ဖြင့်၊ ဓမ္မဓေသနာဒိပနတော၊ တရားဟောခြင်းကိုကောင်းစွာပြုတတ်သော
 ကြောင့်တည်း။ ။

ဣပေန၊ ဤသုတ်၌ကား၊ ဝိမုတ္တိသုခပဋိသံဝေဒနံ၊ ဝိမုတ္တိသုခကိုခံစား
 ခြင်းကို၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒမနသိကာနေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္ထု၊ သမ္ပတ္တိ
 ပကာသနတ္ထိနိဒါနဝစနေန္တိ၊ သတ္ထု၊ သမ္ပတ္တိပကာသနတ္ထိနိဒါန ဝစနံဟူ၍၊
 မသ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊
 သာသနသမ္ပတ္တိပကာသနတ္ထံ၊ သာသနာ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုပြခြင်းငှါ၊ နိဒါန
 'ဝစနံ၊ နိဒါနီးစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 ဥာဏကရုဏာ ပရိဂ္ဂဟိတသဗ္ဗကိရိယသ၊ ဥာဏကရုဏာသိမ်းဆည်း
 အပ်သောအလုံးစုံသော ကိရိယာရှိသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ နိရုတ္တက၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်သော၊ ပရိပတ္တိ၊ အကျင့်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ အတ္တဟိတံ၊ လိုဟ်တော်အစီးအပွားဖြစ်သော၊ ပရိပတ္တိ၊ အ
 ကျင့်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရေသံ၊

ယောဝံ၊ သူတပါးတို့၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဝတ္တသဗ္ဗကိရိယံ၊ ဖြစ်သောအလုံးစုံသောကိရိယာရှိသော၊ သမ္ဘာသမ္မုန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သကလမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ကာယဝစီမနောကမ္မံ၊ ကာယကံဝစီကံမနောကံတော်သည်၊ ယထာပဝတ္တံ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဝုတ္တမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသံပရာဟိကပရမတ္ထေဟိ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သောအကျိုးတမလွန်၌ ဖြစ်သောမြတ်သောအကျိုးတို့ဖြင့်၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုသာသနဋ္ဌေန၊ အတန်တလဲလဲဆုံးမတတ်သောအနက်အားဖြင့်၊ သာသနံ၊ သာသနာမည်၏၊ တံပနသတ္ထုစရိတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ကာလဒေသပရိသာဒေသာဒိဟိ၊ ကာလဒေသပရိသတ်ဒေသစသည်တို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုကျမ်းတို့၌၊ နိဒါနဝစနေန၊ နိဒါန်းစကားဖြင့်၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ပကာသိပတိ၊ ပြအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤဥဒါန်းကျမ်း၌ကား၊ အဘိသမ္ဗောဓိမိမုတ္တိသုခပဋိသံဝေဒနပဋိစ္စသမုပ္ပါဒမနသိကာရေန၊ မြတ်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့ရောက်ခြင်းမိမုတ္တိသုခကိုခံစားခြင်းပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သာသနသမ္ပတ္တိပကာသနတ္ထံနိဒါနဝစနန္တိ၊ သာသနသမ္ပတ္တိပကာသနတ္ထံနိဒါနဝစနံဟူ၍၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ သတ္ထုနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပမာဏာဘာဝပ္ပကာသနေန၊ ပမာဏအဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ ပမာဏာဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ပမာဏအဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ နိဒါနဝစနံ၊ နိဒါန်းစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အဿနိဒါနဝစနဿ၊ ထိုနိဒါန်းစကားတော်၏၊ သာပမာဏဘာဝဒဿနတာ၊ ထိုပမာဏဘာဝကိုပြသောအဖြစ်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယောနုသာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကိုအစဉ်ပြီးသဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တထာဝတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရာဂဒေါသမောဟာဒိသဗ္ဗကိလေသမလရုက္ခရိတာဒိဒေါသပဟာနဒိပနေနစ၊ ရာဂဒေါသမောဟအစရှိသော အလုံးစုံသောကိလေသာအညစ်အကြေးရုက္ခရိုက်အစရှိသောအဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းကိုပြတတ် သည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမဘာဝဒိပနေနစ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ထက်မြတ်သောအဖြစ်ကိုပြတတ်သည် လည်းဖြစ်သော၊ အနုညာသာဝရဏ ဥာဏကရူ

ဏာဒိယောဂပရိဒီပနေနစ၊ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော သဗ္ဗညုတ
ညာဏ်ဟောကရဏာအစရှိသည်တို့နှင့် သွဉ်သော အဖြစ်ကို ပြတတ်သည်
လည်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝါတိပဒေန၊ ဘဂဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အယံအတ္ထော၊
ဤအနက်ကို၊ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပကာသိ
တော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤဥဒါန်း
အဋ္ဌကထာကျမ်း၌၊ နိဒါနဝစန ပယောဇနဿ၊ နိဒါန်းစကားကို ဆိုခြင်း
အကျိုး၏၊ မုခမတ္တဒဿနံ၊ အမြွက်မျှကို ပြခြင်းတည်း၊ တမ္ပနေတံတံပနဇေတံ
နိဒါနဝစနံ၊ ထိုနိဒါန်းစကားသည်၊ ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံဟူ၍၊ အာ
ရဘိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ယာဝဣဒံဥဒါနံဥဒါနေသီတိပဒံ၊ ဣဒံဥဒါနံဥဒါနေ
သီတိုင်အောင်သောပုဒ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောပုဒ်
အပေါင်းကို၊ ဣမဿဥဒါနဿ၊ ဤဥဒါန်းကျမ်း၏၊ နိဒါနန္တိ၊ နိဒါန်းဟူ၍၊
ဇေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တထာဘံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊
တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်
တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊
ဥဒါနေသီ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ တဿ
ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယိကစေတသိက ပဋိပတ္တိယာ၊
ကိုယ်၌ဖြစ်သော အကျင့်စိတ်၌ဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ ပကာသနတ္ထံ၊ ပြခြင်း
ငှါ၊ သင်္ကီတိကာရကေဟိ၊ သင်္ကီယနာတင်သရာတို့သည်၊ သင်္ကီတိကာလေ၊
သင်္ကီယနာတင်သောအခါ၌၊ တာသိတံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားတည်း
နန္တစစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ ဣမသ္မိံ သတိဣဒံဟောတိတိအာဒိ၊ ဣမသ္မိံ
သတိဣဒံဟောတိဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ ဘဂဝတော၊ ဧဝံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏သာလျှင်၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ တပိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိနန္တံ၊
ထိုက်သည်မဟုတ်လော၊ ဟံသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ မုဗ္ဗိတွာ၊ လွှတ်၍၊ အညော၊ ဘုရားမှတပါးသောသူသည်၊ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဒေသေဟံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်း
နိုင်သောသူမည်သည်၊ နဟောတိနန္တံ၊ မရှိသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသင်စောဒကဆရာ
ဆိုသောစကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင် မှန်သော်လည်း၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌၊ ဓမ္မသဘာ
ဝပစ္စဝေက္ခဏာဝသေန၊ ပရမတ္ထဓမ္မသဘာဝကို ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်ကို၊ မနဿကာသိ

ယထာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသံသျှင်၊ နံပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဗောဓနေယျဗန္ဓဝါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိ
လတ္တံ့ ကုန်သောဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို၊ ဗောဓနတ္ထံ၊ သိစေခြင်းအကျိုး
ငှါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သိဟနာဒသုတ္တာဒိသု၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သိဟနာဒသုတ်အစ
ရှိသည်တို့၌၊ ဒေသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သောသုတ်၏၊ ဝစနံ၊ စကား
ကို၊ ဒေသိတာကာရဿ၊ ဟောသောအခြင်းအရာ၏၊ အနုကရုဏာဝသေန၊
အထူးပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မနသိကာရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
၌နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမဿဥဒါ
နဿ၊ ဤဥဒါန်း၏၊ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကာ၊ ဓမ္မကိုသင်္ဂါဟနာ
တင်ကုန်သော၊ မဟာထေရာ၊ မဟာထေရ်တို့သည်၊ သင်္ဂါယိံသု၊ သင်္ဂါ
ယနာတင်ကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာရတ္တဝစနံ၊ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသေဝေသုတ်မှစ၍အစဉ်အဆက် ဥဒါနံဥဒါနေသိတိုင်အောင်
သောစကားအပေါင်းသည်၊ သင်္ဂါယကာရာနမေဝ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာ
တို့၏သာလျှင်၊ ဝစနံ၊ စကားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ နိဗ္ဗိသု၊
ဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဣတော၊ ဤပဌမဗောဓိသုတ်မှ၊ ပရေသု၊
နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တန္တေသုပိ၊ သုတ္တန်တို့၌လည်း၊ သေဝနယော၊
ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤတေနခေါပန သမယေနအစရှိသောပဌမ
ဗောဓိသုတ်ကိုဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာ၏ အစ၌လည်း၊ သုတ္တနိက္ခေပါ၊ သုတ်
ထားခြင်းတို့သည်၊ အတ္တဣာသယော၊ အတ္တဣာသယ လည်းကောင်း၊
ပရေဣာသယော၊ ပရေဣာသယ လည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆာ ဝသိကော၊
ပုစ္ဆာဝသိက လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိကော၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိက လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗြာ၊ သိအပ်ကုန်
၏၊ အနေကသတ အနေကသဟဿဘောဒါနိပိ၊ အရာမက အသောင်မက
များစွာ အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်၊ သံ
ကိလေသ ဘာဂိယာဒိ ပဋ္ဌာနနယေန၊ သံကိလေသဘာဂိယ အစရှိသော
ပြဋ္ဌာန်းသောနည်းဖြင့်၊ သောဇ္ဇသဝိတေ၊ သောဇ္ဇသဝိတအဖြစ်ကို၊ နာတိ
ဝတ္တန္တိ ယထာ၊ လွန်၍မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တာနိသဗ္ဗာ
နိပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောသုတ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တဣာသယာဒိသုတ္တနိက္ခေ
ပဝသေန၊ အတ္တဣာသယအစရှိသောသုတ္တနိက္ခေပတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
စတုဗ္ဗိဘောဝံ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်

ကြောင့်။ နာဘိဝတ္တန္တိ၊ လွန်၍မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတ္တ
 နိက္ခေပါ၊ သုတ်ထားခြင်းတို့ကို၊ စက္ကာရောတိ၊ လေးပါးတို့ဟူ၍ သာသျှင်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ္တနိက္ခေပလေးပါးတို့၌၊ အတ္တဇ္ဈာ
 သယသ၊ အတ္တဇ္ဈာသယသုတ္တနိက္ခေပ၏။ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိယာစ၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၌
 လည်း၊ ပရုဇ္ဈာသယပုစ္ဆာဟိ၊ ပရုဇ္ဈာသယပုစ္ဆာတို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
 သံသဂ္ဂတေဒေါ၊ ရောသွက်ခြင်းအပြားသည်၊ ကာမဗ္ဗသန္တ ဝတိ၊ စင်စစ်
 ဖြစ်သင့်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဇ္ဈာသယာနုသန္တိ
 ပုစ္ဆာနုသန္တိသန္တ ဝတော၊ အဇ္ဈာသယအနုသန္တ ပုစ္ဆာအနုသန္တဖြစ်
 သင့်သောကြောင့်တည်း။ အတ္တဇ္ဈာသယသ၊ အတ္တဇ္ဈာသယသုတ္တနိက္ခေ
 ပ၏။ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိယာ၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၌၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သံသဂ္ဂေါ၊ ရော
 ယွက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရဝသေသော၊
 အကြွင်းမဲ့၊ ပဋ္ဌာနနယော၊ ပဋ္ဌာန်းနည်းသည်၊ နသန္တ ဝတိ၊ မဖြစ်သင့်၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သန္တ ဝါနံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သင့်
 ကုန်သော ပဋ္ဌာန်းနည်းတို့၏။ တဒဇ္ဈာဝတ္ထောဝါ၊ ထိုအတ္တဇ္ဈာသယ၌
 အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝိသေသနိက္ခေပါနံ၊ ဝိသေသ
 နိက္ခေပတို့၏။ မူလနိက္ခေပဝသေန၊ မူလနိက္ခေပ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စက္ကာ
 ရောသုတ္တနိက္ခေပါတိ၊ လေးပါးသောသုတ္တနိက္ခေပတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
 တတြစတုသုတ္တနိက္ခေပေသု၊ ထိုလေးပါးသောသုတ္တနိက္ခေပတို့၌၊ အယံ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ပစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်တည်း၊ နိက္ခိပနံ၊ ထားခြင်း၊ နိက္ခေ
 ပေါ၊ ထားခြင်း။ သုတ္တဿ၊ သုတ်ကို၊ နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်း။ သုတ္တနိက္ခေပေါ၊
 သုတ်ကိုထားခြင်း။ သုတ္တဒေသနာ၊ သုတ်ကိုဟောခြင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိက္ခိပိယတိ၊ ထားအပ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိက္ခေပေါ၊ နိက္ခေပမည်၏။ သုတ္တံဂေ၊ သုတ်သည်
 သာသျှင်၊ နိက္ခေပေါ၊ ထားအပ်သောတရားတည်း။ သုတ္တနိက္ခေပေါ၊ သုတ်
 သည်သာသျှင်ထားအပ်သောတရား၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောမြတ်
 စွာဘုရား၏။ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုတော်တည်း။ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ မိမိဟု
 ဆိုအပ်သောမြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်၊ ကာရဏာဘူတော၊ အကြောင်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောအတ္တဇ္ဈာသယော၊ ထိုအတ္တဇ္ဈာသယသည်၊ အဿ
 သုတ္တဿ၊ ထိုသုတ်အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝံသုတ္တံ၊
 ထိုသုတ်သည်၊ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ အတ္တဇ္ဈာသယမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 တေသာသုတ္တဿ၊ ထိုသုတ်အား၊ အတ္တနောအဇ္ဈာသယော၊ မိမိဟုဆိုအပ်

သောအလိုတော်သည်။ အတ္တိရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသုတ္တံ၊ ထို
သုတ်သည်။ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ အတ္တဇ္ဈာသယမည်၏။ ပရဇ္ဈာသယော၊
ပရဇ္ဈာသယသွယ်လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ပုစ္ဆာယ၊
ပုစ္ဆာ၏။ ဝသော၊ အစွမ်းတည်း။ ပုစ္ဆာဝသော၊ ပုစ္ဆာ၏ အစွမ်းသော
ပုစ္ဆာဝသော၊ ထိုပုစ္ဆာ၏အစွမ်းသည်။ ဧတဿ သုတ္တဿ၊ ထိုသုတ်
အား၊ အတ္တိရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ ပုစ္ဆာဝသိ
ကမည်၏။ သုတ္တဒေသနာယ၊ သုတ်ကိုဟောခြင်း၏။ ဝတ္ထုဘူတဿ၊ အ
ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တဿ၊ အကျိုး၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ
သုတ်ကို ဟောခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော အကျိုး၏ ဖြစ်ခြင်း၊
အဋ္ဌပ္ပတ္တိဝေ၊ သုတ်ကိုဟောခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော အကျိုး၏
ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိမည်၏။ သာအဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ ထို
အဋ္ဌပ္ပတ္တိသည်၊ ဧတဿသုတ္တဿ၊ ထိုသုတ်အား၊ အတ္တိရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကော၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကမည်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
ဧတေနဓမ္မေန၊ ဤသောမနဿသဟဂုတ်မဟာကိရိယာဉာဏသမ္ပယုတ်
ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ နိက္ခိယတိ၊ ထားအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ နိက္ခေပေါ၊ နိက္ခေပမည်၏။ အတ္တဇ္ဈာသယာဒိ၊ အတ္တဇ္ဈာသယ
အစရှိသည်တည်း။ ဧတသ္မိံ ပနအတ္ထဝိကဗ္ဗေ၊ ဤနောက်နည်းအတ္ထဝိကပ်ဉ္စ
ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ အလိုတည်း။ အတ္တဇ္ဈာသယော၊
မိမိ၏အလို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ အလိုတည်း။ ပရဇ္ဈာ
သယော၊ သူတပါးတို့၏အလို၊ ပုစ္ဆိယတိ၊ မေးအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပုစ္ဆာ၊ ပုစ္ဆာမည်၏။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ပုစ္ဆနဝသေန၊ မေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဓမ္မ
ပဋိဂ္ဂဟကာနံ၊ တရားနာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝစနံ၊ ကောင်းသည်၊ ပုစ္ဆာဝသံ၊ ပုစ္ဆာ
ဝသမည်၏။ တဒေဝ၊ ထိုပုစ္ဆာဝသသဒ္ဓါကိုပင်လျှင်၊ နိက္ခေပသဒ္ဓါပေက္ခာ
ယ၊ နိက္ခေပသဒ္ဓါကိုငဲ့သဖြင့်၊ ပုစ္ဆာဝသိကောတိ၊ ပုစ္ဆာဝသိကဟူ၍၊ ပုလ္လိင်
ဝသေန၊ ပုလ္လိင်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယေဝ၊
အဋ္ဌပ္ပတ္တိရှိသောသုတ်သည်သာလျှင်၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကော၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကမည်
၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
အပ်၏။ ဧတ္ထစ၊ ဤလေးပါးသောသုတ္တနိက္ခေပတို့၌လည်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါး
တို့၏၊ ဣန္ဒြိယပရိပါကာဒိကာရဏနိရုပေက္ခတ္တာ၊ ဣန္ဒြေရင့်ခြင်းအစရှိသော
အကြောင်းကိုငဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တဇ္ဈာသယဿ၊ အတ္တဇ္ဈာသယ

သုတ္တန်ကွေပဏ္ဍိ၊ ဝိသု၊ အသီးဖြစ်သော၊ သုတ္တန်ကွေပဘာဝေါ၊ သုတ္တန်ကွေပ
 ဏ္ဍိအဖြစ်သည်၊ ယုတ္တော၊ သင့်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကေဝလံ၊
 သက်သက်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အဇ္ဈာသယေနေဝ၊ အလိုတော်
 အားဖြင့်သာသျှင်၊ ဓမ္မ တန္တိ၊ ပါဠိတော်အစဉ်ကို၊ ဌပနတ္တံ၊ ထားခြင်းငှါ၊
 ပဝတ္တိတဒေသနတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ဒေသနာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသု၊
 အသီးဖြစ်သော၊ သုတ္တန်ကွေပဘာဝေါ၊ သုတ်ကိုထားသောအဖြစ်သည်၊
 ယုတ္တော၊ သင့်၏၊ ပရဇ္ဈာသယပုစ္ဆာဝသိကာနံ၊ ပရဇ္ဈာသယသုတ္တန်ကွေ
 ပပုစ္ဆာဝသိက သုတ္တန်ကွေပတို့၏ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အဇ္ဈာ
 သယပုစ္ဆာနံ၊ အလိုကိုမေးခြင်းတို့၏၊ ဒေသနာပဝတ္တိဟေတုဘူတာနံ၊ ဒေ
 သနာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိယံ၊
 ဖြစ်ခြင်း၌၊ ပဝတ္တိတာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သောသုတ္တန်ကွေပတို့၏၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ
 ယံ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်း၌၊ အနုဝိရောဓော၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ ကထံ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပုစ္ဆာဝသိကအဋ္ဌ၊ ပုတ္တိကာနံဝါ၊
 ပုစ္ဆာဝသိကသုတ္တန်ကွေပအဋ္ဌ၊ ပုတ္တိကသုတ္တန်ကွေပတို့၏လည်း၊ ပရဇ္ဈာ
 သယာနုရောဓေန၊ သူတပါးတို့၏အလိုနှင့်မဆန့်ကျင်သဖြင့်၊ ပဝတ္တိတာနံ၊
 ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သောသုတ္တန်ကွေပတို့၏၊ ပရဇ္ဈာသယေ၊ သူတပါးတို့၏အလို
 အဇ္ဈာသယ၌၊ အနုဝိရောဓော၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ ကထံ ဟောတိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိဧတံစောဒနံ၊ ဤစောဒနာကို၊ နစောဒေတဗ္ဗံ၊
 မစောဒနာအပ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါး
 တို့၏၊ အဘိနိဟာရ ပရိပုစ္ဆာဒိဝိနိရုတ္တဿေဝ၊ ရှေးရှုလုံးသွင်းခြင်းမေး
 လျှောက်တောင်းပန်ခြင်းစသည်တို့မှလွတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သုတ္တ
 ဒေသနာကာရဏုပ္ပာဒဿ၊ သုတ်ကိုဟောခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ခြင်း၏၊
 အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိဘာဝေန၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရဇ္ဈာသယပုစ္ဆာဝသိကာနံ၊ ပရဇ္ဈာသယသုတ္တန်ကွေပ
 ပုစ္ဆာဝသိက သုတ္တန်ကွေပတို့ကို၊ ဝိသု၊ အသီး၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗြဟ္မဇာလ
 ဓမ္မဒါယာဒသုတ္တာဒိနံ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်ဓမ္မဒါယာဒသုတ်အစရှိသည်တို့၏၊
 ဝဇ္ဈာဝဇ္ဈာအာမိသုပ္ပါဒါဒိ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းကဲ့ရဲ့ခြင်း အာမိသကိုဖြစ်စေခြင်း
 စသည်တို့ကို၊ ဒေသနာနိမိတ္တံ၊ ဒေသနာ၏အကြောင်းဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်တောင်းပန်ခြင်းကို၊ ဝိနာ၊
 ကြဉ်၍၊ အဇ္ဈာသယမေဝ၊ အလိုသက်သက်ကိုသာလျှင်၊ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်း

ကိုကတွာပြု၍၊ ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်သောသုတ်သည်၊ ပရဏ္ဍာသယော၊ ပရဏ္ဍာသယသုတ်မည်၏၊ ပုစ္ဆာဝသေန၊ ပုစ္ဆာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော သုတ်သည်၊ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ ပုစ္ဆာဝသိကသုတ်မည်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ပါကဓော၊ ထင်ရှား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ငွှတ်အပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုနိက္ခေပသို့ သက်ဝင်ကုန်သော ဥဒါန်းကျမ်း၌ အကျုံးဝင်သောသုတ်အပေါင်းတို့တွင်၊ ပဌမာဒီနိ၊ ပဌမဗောဓိသုတ်အစရှိကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးသုတ် ကုန်သော၊ ဗောဓိသုတ္တာနိစ၊ ဗောဓိသုတ်တို့ လည်းကောင်း၊ မုစလိန္ဒသုတ္တံ၊ မုစလိန္ဒသုတ်လည်းကောင်း၊ အာယုသင်္ခါရောဿဇ္ဇနသုတ္တံ၊ အာယုသင်္ခါရဩဿဇ္ဇနသုတ် လည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခဏသုတ္တံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏသုတ်လည်းကောင်း၊ ပပဉ္စသညာသုတ္တံ၊ ပပဉ္စသညာသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံဥဒါနာနံ၊ ဤဥဒါန်းတို့၏၊ နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ အတ္ထဏ္ဍာသယော၊ အတ္ထဏ္ဍာသယသုတ္တံနိက္ခေပမည်၏၊ ဟုဟုက်သုတ္တံ၊ ဟုဟုက်သုတ်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဇာတိကသုတ္တံ၊ ဗြာဟ္မဇာတိကသုတ်လည်းကောင်း၊ ဗာဟိရသုတ္တံ၊ ဗာဟိရသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံဥဒါနာနံ၊ ဤဥဒါန်းတို့၏၊ နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ ပုစ္ဆာဝသိကသုတ္တံနိက္ခေပမည်၏၊ ရာဇသုတ္တံ၊ ရာဇသုတ်လည်းကောင်း၊ သက္ကာရသုတ္တံ၊ သက္ကာရသုတ်လည်းကောင်း၊ ဥစ္ဆာဒနသုတ္တံ၊ ဥစ္ဆာဒနသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကသုတ္တံ၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကသုတ်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပသုတ္တံ၊ သိပ္ပသုတ်လည်းကောင်း၊ ဂေါပါလသုတ္တံ၊ ဂေါပါလသုတ်လည်းကောင်း၊ သုန္ဒရိကာသုတ္တံ၊ သုန္ဒရိကာသုတ်လည်းကောင်း၊ မာတုသုတ္တံ၊ မာတုသုတ် လည်းကောင်း၊ သံဃာဘေဒသုတ္တံ၊ သံဃာဘေဒသုတ် လည်းကောင်း၊ အဓိပါတသုတ္တံ၊ အဓိပါတသုတ် လည်းကောင်း၊ တထာဂတုပ္ပါဒသုတ္တံ၊ တထာဂတုပ္ပါဒသုတ်လည်းကောင်း၊ ထုနေယျသုတ္တံ၊ ထုနေယျသုတ်လည်းကောင်း၊ ပါရုလိဂါမိယသုတ္တံ၊ ပါရုလိဂါမိယသုတ်လည်းကောင်း၊ ဧဒိ၊ ဒုစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဗ္ဗသုတ္တာနိ၊ ဧဗ္ဗသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသံဥဒါနာနံ၊ ဤဒါန်းတို့၏၊ နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ အဋ္ဌပုတ္တိကော၊ အဋ္ဌပုတ္တိကသုတ္တံနိက္ခေပမည်၏၊ ပါလိလေယျသုတ္တံ၊ ပါလိလေယျသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝိယသုတ္တံ၊ ဝိယသုတ်လည်းကောင်း၊ နာဂသမာလသုတ္တံ၊ နာဂသမာလသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝိသာခါသုတ္တံ၊ ဝိသာခါသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံဥဒါနာနံ၊ ဤဥ

ဒါနံတို့၏၊ နိက္ခေပေါ၊ ထားကြောင်းတည်း။ အတ္တဇ္ဈာသယောစ၊ ကိုယ်
တော်၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းလည်းမည်၏။ ပရုတ္တာသယောစ၊ သူတပါး
တို့၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းလည်းမည်၏။ သေသာနံ၊ ဆိုပြီးသည်မှကြွင်း
ကုန်သော၊ တေပညာသာယ၊ ငါးဆဲ့သုံးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ သုတ္တာနံ၊
သုတ်တို့၏၊ နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းသည်။ ပရုတ္တာသယောစ၊ သူတပါးတို့၏
အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းမည်၏။ ဧဝံယထာဝုတ္တနယေန ဧဝံ၊ အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတေသံဃဒါနာနံ၊ ထိုဥဒါနံတို့၏၊
အတ္တဇ္ဈာသယောဒိဝသေန၊ အတ္တဇ္ဈာသယစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
နိက္ခေပပိသေသော၊ နိက္ခေပအထူးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထစ၊
ဤဥဒါနံတရားတော် အပေါင်း၌လည်း၊ ယဒိဥဒါနာနံ၊ အကြင်ဥဒါနံ
တရားတော်တို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
အား၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တာနိ
ဥဒါနာနံ၊ ထိုဥဒါနံတို့ကို၊ တေဟိဘိက္ခုဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ယထာဘာ
သိတာနိသုတ္တာနိ၊ အကြင်အကြင်မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင်ဌာနက
ရိုက်ကုံးကိုထိစေ၍ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော ဥဒါနံသုတ်တို့ကို၊ ဝစ
သာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိပိတာနိ၊ လေ့လာအပ်ကုန်၏၊ မနသာ၊ ပိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိ
တာနိ၊ အပနိတလဲလဲရှုဆင်ခြင်အပ်ကုန်၏၊ ဓမ္မာဏ္ဍာဂါရိကဿ၊ တရား
ရွှေတိုက်စိုးအရှင်အာနန္ဒာအား၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊
ယဒိပနဥဒါနာနံ၊ အကြင်ဥဒါနံတို့ကိုကား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အသဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဘာသိတာနိ၊ ဟော
တော်မူအပ်ကုန်၏၊ တာနိပိဥဒါနာနံ၊ ထိုဥဒါနံတို့ကိုလည်း၊ အပရတာဂေ၊
နောက်အဖို့၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မာဏ္ဍာဂါရိကဿ၊
တရားရွှေတိုက်စိုး အရှင်အာနန္ဒာအား၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဘာသိတာနိ၊ ဟော
တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံဣဒိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊
သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိဥဒါနာနံ၊ ထိုဥဒါနံတို့ကို၊
'အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဧကန္တိ၊ တပေါင်းတည်း၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်လျက်၊ ဘိက္ခုနုဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း၊
ဝါစေန္တော၊ ချပို့လျက်၊ အပရတာဂေ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောနောက်
ကာလ၌၊ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကာလေ၊ ပဌမမဟာသင်္ဂီယနာတင်သောအ
ခါ၌၊ ဥဒါနံတွေဝ၊ ဥဒါနံဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသို့၊ အာရော
ပေသိ၊ တင်ထားတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တေနခေါပနု

သမယေနာတိအာဒိသု၊တေနခေါပနသမယေနဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊
တေနသမယေန။ ထိုဗောဓိရုက္ခပလ္လင်မဝယ်ထက်ဝယ်၊ဖွဲ့ခွေနေတော်မူစ
ပဌမသတ္တာဟ၌၊ဣတိစ၊ဤသို့လျှင်၊ဘုမ္မတ္ထေ၊သတ္တမိအနက်၌၊ကရုဏာဝစ
နံ၊ကရိုဏ်းဝိဘတ်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ခေါပနာတိအယံ၊ခေါပနဟူသော
ဤပုဒ်သည်၊နိပါတော၊ ပဒုမ္မရုဏဝါစာသိလိဋ္ဌအနက်မရှိသောနိပါတ်ပုဒ်
တည်း၊တသ္မိံသမယေ။ ထိုဗောဓိမူလပဌမသတ္တာဟာဝယ် တထက်ဝယ်
တည်းနေတော်မူသောအခါ၌၊ဣတိအတ္ထော၊ဤသို့သောသတ္တမိအနက်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ပန၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ယသ္မိံသမယေ၊အကြင်အခါ
၌၊ယံသမယံ၊ အကြင်အခါပတ်လုံး၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဥရုဝေ
လာယံ၊ကြီးစွာသော သဲပုံစေတီရှိသောအရပ်၌၊ နေရုဇ္ဈရာယ၊မှော်ညွန့်ရေ
ညှိမရှိချိုမြိန်သောရေရှိသော၊ နန္ဒော၊မြစ်၏၊ တိရေ၊ကမ်းနား၌၊ ဗောဓိရုက္ခ
မူလေ၊ ဗောဓိပင်၏ အနီး၌၊ ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ရှေးဦးစွာသစ္စာလေးပါး
တရားကိုထိုတွင်း၍သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊တသ္မိံ
သမယေ၊ထိုအခါ၌၊သတ္တာဟန္တိ၊သတ္တာဟံဟူသည်ကား၊သတ္တ၊ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊အဟာနိ၊ရက်တို့တည်း၊သတ္တာဟံ၊၊ခုနစ်ရက်၊ ဇေတံ၊ဤသတ္တာ
ဟဟူသောပုဒ်သည်၊အစ္စန္တသံယောဂတ္ထေ၊ အစ္စန္တသံယောဂအနက်၌၊
ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ ယသ္မာ၊အကြင်
ကြောင့်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တံသတ္တာဟံ၊ထိုခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊
နိရန္တရတာယ၊မဟာကရုဏာသာမာပတ်စသည်မခြားမူ၍၊ အစ္စန္တမေဝ၊
စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဗလသမာပတ္တိသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်
ချမ်းသာဖြင့်၊ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သတ္တာဟံ၊ခုနစ်
ရက်ပတ်လုံး၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အစ္စန္တသံယောဂဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာ
ပတ်ဝိတ္တုပ္ပါဒ်ဟူသောဒြပ် ထိုအရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ်ကို ဝင်စား၍နေ
ခြင်းဂုဏ်ကိရိယာနှင့် မပြတ်ယှဉ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပယောဂဝ
စနံ၊ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ဧကပလ္လင်္ဂေနာတိ၊ဧကပလ္လင်္ဂေန
ဟူသည်ကား၊ဝိသာခါပုဏ္ဏမာယ၊ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊သုရိယေ၊နေသည်၊
အနတ္တင်္ဂတေယောဝ၊ မဝင်မီသာလျှင်၊ အပရာဇိတပလ္လင်္ဂဝရေ၊ မာရ်တ
ကာတို့သည်မအောင်နိုင်ရာပလ္လင်မြတ်ဖြစ်သော၊ ဝဇီရာသနေ၊ဘုရားနေ
ရာ၌၊ နိသိန္နကာလတော၊ နေတော်မူသောအခါမှ၊ ပဌာယ၊စ၍၊ သင်္ကမ္ပိ၊
တကြိမ်မျှလည်း၊ အနုဋ္ဌဟိတွာ၊မထမူ၍၊ ယထာအာဘုဇိတေန၊ အကြင်
အခြင်းဖြင့် ဖွဲ့ခွေအပ်သော၊ ဧကေနဝပလ္လင်္ဂေန၊ တထက်ဝယ်တည်း

ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတိ၊ ဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒိဟူသည်
ကား၊ ဝိမုတ္တိသုခံပဌမာပတ္တိသုခံ၊ ဝိမုတ္တိချမ်းသာ ပဌမာပတ်ချမ်း
သာကို၊ ဝေဒိယမာနေ၊ ခံစားလျက်၊ နိဿိန္ဒေ၊ နေတော်မူသည်ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိ
အပ်၏။ ။

တက္ကတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒိဟူသော ဘုရားဟော
ဖော်ပါဠိတော်၌၊ ဝိမုတ္တိတိ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၊ တဒင်္ဂဝိ
မုတ္တိ လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ လည်းကောင်း၊
သုမုစ္ဆေဒ ဝိမုတ္တိ၊ သုမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ လည်းကောင်း၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိ၊
နိဿရဏဝိမုတ္တိလည်းကောင်း၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဝိမုတ္တိ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဝိမုတ္တိလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိမုတ္တိယော၊ ငါးပါးသော ဝိမုတ္တိတို့ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗေ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တာသု၊ ထိုငါးပါးသောဝိမုတ္တိတို့တွင်၊ ဒေယျဓမ္မပ
ရိစ္ဆာဂါဒိဟိ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကိုစွန့်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ တေဟိတေဟိဂု
ဏာဒင်္ဂဟိ၊ ထိုထိုသောဂုဏ်အင်္ဂါတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒါ
ဒိဝိပဿနာဒင်္ဂဟိ၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြားခြင်းအစရှိကုန်သောဝိပဿနာအင်္ဂါ
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ တဿတဿဂုဏာင်္ဂ
ဿ၊ ထိုထိုဂုဏ်အင်္ဂါ၏၊ အပရိဟာနိဝသေနစ၊ မယုတ်သည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှ
လောက်သောကာလပတ်လုံး၊ တံတံပဋိပက္ခတော၊ ထိုထိုဆန့်ကျင်ဘက်မှ၊
မုစ္စနတော၊ လွတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိမုစ္စနပဟာနံ၊ လွတ်ခြင်းပယ်ခြင်းသည်၊
တဒင်္ဂဝိမုတ္တိနာမ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဣဒံပဟာနာနိ၊ ဤပယ်ခြင်းတို့သည်
သေယျဿကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ဒါနေန၊ အလှူဖြင့်၊
မုစ္ဆရိယလောဘာဒိတော၊ ဝန်တို့ခြင်းလိုချင်ခြင်းစသည်မှ၊ သိလေန၊ သိ
လဖြင့်၊ ပါဏာတိပါတာဒိတော၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းစသည်မှ၊
နာမရူပဝတ္ထုဒေန၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းဖြင့်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
ယာ၊ သက္ကာယအယူမှ၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေန၊ အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းခြင်း
ဖြင့်၊ အဟေတုရိယမဟေတုဒိဋ္ဌိဟိ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိဝိသမဟေတုကဒိဋ္ဌိ
တို့မှ၊ တသေဝ၊ ထိုပစ္စယပရိဂ္ဂဟိတဉာဏ်၏သာလျှင်၊ အပဇာတာဂေန၊
နောက်အတို့၌ဖြစ်သော၊ ကင်္ခါဝိတရဏေန၊ ကင်္ခါဝိတရဏဉာဏ်ဖြင့်၊ ကလံ
ကထိတာဝတော၊ သို့လောသို့လောဟုတွေးတောသောအဖြစ်မှ၊ ကလာပ
သမ္ပယနေန၊ အပေါင်းကိုကောင်းစွာသုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်၊ အဟံမမာ

တိဂါဟတော၊ အဟံမမဟူ၍စွဲလမ်းခြင်းမှ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဝဝတ္ထာနေန၊ မဂ်ဟုတ်
သည်မဂ်မဟုတ်သည်ကိုပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းဖြင့်၊ အမဂ္ဂေ၊ မဂ်မဟုတ်
သည်၌၊ မဂ္ဂသညာယ၊ မဂ်ဟူသောသညာမှ၊ ဥဒယဒဿနေန၊ ဖြစ်ခြင်းကို
ရှုသဖြင့်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယာ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမှ၊ ဝယဒဿနေန၊ ပျက်ခြင်းကိုရှု
သဖြင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိယာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိမှ၊ တယဒဿနေန၊ တေးဟူ၍ရှုသ
ဖြင့်၊ ဘယေ၊ တေးရှိသောသံသုံးပါး၌၊ အဘယသညာယ၊ တေးမရှိဟူသော
သညာမှ၊ အာဒိနဝဒဿနေန၊ အပြစ်ကိုမြင်တတ်သောဥပဇာန်ဖြင့်၊ အဿာ
ဒသညာယ၊ သာယာသောသညာမှ၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနေန၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာ
ဥပဇာန်ဖြင့်၊ အရုတိသညာယ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏ဟူသောသညာမှ၊ မုတ္တိတု
ကမျှတာဥပဇာန်၊ မုတ္တိတုကမျှတာဥပဇာန်ဖြင့်၊ အမုတ္တိတုကမျှတာယ၊ သံ
သုံးပါးမှလွတ်လိုသည်၏အဖြစ်မှ၊ ဥပေက္ခာဥပဇာန်၊ ဥပေက္ခာဥပဇာန်
ဖြင့်၊ အနုပေက္ခာယ၊ လျော်လျှူမှုရှိခြင်းမှ၊ အနုလောမေန၊ အနုလောမဥပဇာန်
ဖြင့်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိယံ၊ တရား၌တည်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ပဋိလောမတာဝတော
ပဋိလောမအဖြစ်မှ၊ ဂေါတြဘုနာ၊ ဂေါတြဘုဥပဇာန်ဖြင့်၊ သင်္ခါရနိမိတ္တတာ
ဝတော၊ သင်္ခါရနိမိတ်အဖြစ်မှ၊ ဝိမုစ္စနံ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊
ဤလွတ်ခြင်းသည်၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိနာမ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဥပစာရပ္ပနာ
ဘောဒေန၊ ဥပစာရအပ္ပနာအပြားရှိသော၊ သမာဓိနာပန၊ သမာဓိဖြင့်ကား၊
ယာဇ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဿသမာဓိဿ၊ ထိုသမာဓိ၏၊ အပရိဟာနိ
ဇ္ဇသေန၊ မယုတ်စေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ကာမန္တန္ဒာဒိနိဝရဏာနုဉ္စေဝ၊ ကာမန္တန္ဒာအစရှိ
သောနိဝရဏတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကာဒိနံ၊ ဝိတက်အစရှိတုန်သော၊
ပစ္စနိကဓမ္မာနုဉ္စေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပတ္တိသည်
ဘံ၊ မဖြစ်ခြင်းဟုမှတ်အပ်သော၊ ယံဝိမုစ္စနံ၊ အကြင်လွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ အယံဝိမုစ္စနံ၊ ဤလွတ်ခြင်းသည်၊ ဝိက္ခမ္ဘ နဝိမုတ္တိနာမ၊ ဝိက္ခမ္ဘ နဝိမုတ္တိ
မည်၏၊ စာသုန္ဒါလေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂါနံ၊ အရိယမဂ်တို့ကို၊ ဘာဝိ
တက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံတံမဂ္ဂဝတော၊ ထိုထိုမဂ်နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ အရိယဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ယထာ
ရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနံပဟာနာယာတိအာဒိနာ၊ ဒိဋ္ဌိ
ဂတာနံ ပဟာနာယဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဂုတ္တဿ၊ ဟော
တော်မူအပ်သော၊ သမုဒယပက္ခိယဿ၊ သမုဒယအတို့ရှိသော၊ ကိလေ
သဂဏဿ၊ ကိလေသာအပေါင်း၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ အစ္စန္ဒ အပဝတ္တိတာဝေန၊

စင်စစ်မဖြစ်စေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမုန္တေဒပဟာနဝသေန၊ အကြွင်းမဲ့
 ဖြတ်သုတ်ပတ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယံဝိမုတ္တံ၊ အကြင်မဂ်ဇာတိကိလေ
 သာတို့မှအကြွင်းမဲ့လွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤကိလေသာတို့မှ
 လွတ်ခြင်းသည်၊ သမုန္တေဒဝိမုတ္တိနာမ၊ သမုန္တေဒဝိမုတ္တိမည်၏။ ဗလက္ခ
 ဏေပန၊ ဖိုလ်ဇာတိကား၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ ယံပဋိပ္ပဿန္တိ၊
 အကြင်ငြိမ်းသော အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤငြိမ်းသောအဖြစ်
 သည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဝိမုတ္တိနာမ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဝိမုတ္တိမည်၏။ သဗ္ဗသင်္ခတနိဿ
 ဇုတ္တာ၊ အလုံးစုံသင်္ခတတရားမှလွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရ
 ဝိမုတ္တံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရမှလွတ်သော၊ နိဗ္ဗာနံပန၊ နိဗ္ဗာန်သည်ကား၊
 နိဿရဏဝိမုတ္တိနာမ၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိမည်၏။ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊
 ဗလဝိမုတ္တိ၊ ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သောလွတ်ခြင်းကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အငြိမ့်အပ်၏။
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတိဝိမုတ္တိသုခံဗလသမာပတ္တိသုခံ
 ပဋိသံဝေဒိယမာနောတိ၊ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတိ ဝိမုတ္တိ သုခံဗလသမာ
 ပတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိယမာနောဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဝိမုတ္တိ ဘိစ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည်လည်း၊ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ညစ်ညူးကြောင်း
 ဖြစ်ကုန်သောကိလေသာတို့မှ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဝသေန၊ ငြိမ်းစေသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဗိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝိမုတ္တိဘာဝေါ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗိတ္တမေ၊ စိတ်သည်သာလျှင်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တာယ
 ဝိမုတ္တိယာ၊ ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်
 သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ သုခံ၊ သုခတည်း၊ ဝိမုတ္တိ
 သုခံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌ဖြစ်သော ယှဉ်သော
 သုခ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယလယံဥပေက္ခာ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်
 သောဥပေက္ခာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာအယံဥပေက္ခာ၊ ထိုဥပေက္ခာကို
 သန္တေ၊ ငြိမ်သက်သော၊ သုခေ၊ ချမ်းသာ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူ
 သောကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရဟတ္တဗလသမာပတ်၌၊ ဥပေက္ခာဝိ၊ ဥပေက္ခာကို
 လည်း၊ သုခမိစ္ဆေ၊ သုခဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တထာတံ
 ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ စသန္တံ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗောဟာဝိနောဒနိယံ၊ သဗ္ဗောဟာဝိနော
 ဒနိ၌၊ ဥပေက္ခာပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ယှဉ်သောဥပေက္ခာကိုကား၊ သန္တိတ္တာ၊

ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခမိစ္ဆေဝ၊ သုခဟူ၍သာလျှင်၊ တာထိ
 တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနိကံ၊ စတုတ္ထဈာန်
 နှင့်ယှဉ်သော၊ အရဟတ္တံသမာပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကို၊ သမာ
 ပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသောဈာန်ကို၊ နသမာပဇ္ဇ
 တိ၊ ဝင်စားတော်မူ၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ တေသံဂူပသမောသုခေါတိ
 အာဒိသု၊ တေသံဂူပသမောသုခေါ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရင်တို့၌၊ သင်္ခါရ
 ဒုက္ခပသမော၊ သင်္ခါရမှငြိမ်းခြင်းကို၊ သုခေါတိ၊ သုခဟူ၍၊ ဝုတ္တိယထာ၊
 ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သကလကိလေသဒုက္ခပသမော
 ဝတော၊ အလုံးစုံသောကိလေသဒုက္ခမှ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂ
 ဗလေ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌၊ လတ္တ မာနာပဒိုပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိဧဝ၊ ရအပ်
 သောပဒိုပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိကိုသာလျှင်၊ ဣဝံ၊ ဤဝိမုတ္တိသုခံဟူသောပါဌ၌၊ သု
 ခန္တိ၊ သုခဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တယိဒံတံဣဒံဝိမုတ္တိသုခံ၊ ထိုဝိမုတ္တိသုခ
 သည်၊ မဂ္ဂဝိတိယံ၊ မဂ်ဝိတိ၌လည်းကောင်း၊ ကာလန္တရေ၊ ကာလတစ်ပါး၌
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗလဝိတ္တံ၊ ဖိုလ်စိတ်၏၊ ပဝတ္တံ၊ ဝိဘာဏေန၊ ဖြစ်
 ခြင်းကိုဝေသာန်ခြင်းဖြင့်၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧကေကဿ၊ တစ်ပါးတစ်ပါးသော၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိ
 ယမဂ်၏၊ အနန္တရာ၊ အခြားမရှိရာ၌၊ တဿတဿဝရိပါကတုတာနိ၊ ထိုထို
 အရိယမဂ်၏ဝိပါကဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏာနိ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံ
 ရှိကုန်သော၊ တိဏိဝါဗလဝိတ္တာနိ၊ သုံးကြိမ်သောဖိုလ်စိတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဧဒေါဗလဝိတ္တာနိ၊ နှစ်ကြိမ်သောဖိုလ်စိတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လောကုတ္တရ
 ကုသလာနံ၊ လောကုတ္တရာကုသိုလ်တို့၏၊ အနန္တရိပါကတ္တာ၊ အခြားမဲ့၌
 အကျိုးကိုပေးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယသ္မိံ ဇဝနဝါရေ၊ အကြင်
 ဇော၏ဝါရ၌၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထတသ္မိံ
 ဇဝနဝါရေ၊ ထိုဇော၏ဝါရ၌၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဧဒေနုလောပေနိ၊ နှစ်
 ကြိမ်သောအနုလုံတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တတိယံ၊
 သုံးကြိမ်မြောက်၊ ဂေါတြိဘု၊ ဂေါတြဘုသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထံ၊
 လေးကြိမ်မြောက်၊ မဂ္ဂဝိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေတာဗရံ၊ ထို
 မှနောက်၌၊ တိဏိဗလဝိတ္တာနိ၊ သုံးကြိမ်သောဖိုလ်စိတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ယဒါပနယသ္မိံ ဇဝနဝါရေပန၊ အကြင်ဇော၏ဝါရ၌ကား၊ တိဏိ

အနုလောမာနိ၊ သုံးကြိမ်သောအနုလုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒါ
 တတ္ထိ၊ ဇေတုဝါရေ၊ ထိုဇေတုဝါရ၌၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်၊ ဂေါတြဿ၊
 ဂေါတြဿသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်၊ မဂ္ဂမိတ္တံ၊ မဂ်မိတ်
 သည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ နေမလဗိတ္တာနိ၊ နှစ်ကြိမ်
 သောဗိုလ်မိတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ နိဗ္ဗာန်သောဝုတ္တနယော
 န၊ ဤအကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ စတုတ္ထပဉ္စမံ၊ စတုတ္ထပဉ္စမမိတ်
 သည်၊ အပ္ပနာဝသေန၊ အပ္ပနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော
 ပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ ဘဝသမ္ဘဝ၏၊ အာသန္နတ္တာ၊ နည်းသောကြောင့်တည်း၊ ကေမိပန၊
 အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဆဋ္ဌာရိမိတ္တံ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်သော
 မိတ်သည်လည်း၊ အပ္ပေတိ၊ အပ္ပနာဝသေနဥပ္ပန္နတိ၊ အပ္ပနာ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဋ္ဌကထာ
 သု၊ အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂမိတ္တံ၊ မဂ်မိတ်
 ၌၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ကာလန္တရဖလံပန၊ ကာလတပါးခြားရာ ဖိုလ်မိတ် ဖြစ်ခြင်းကိုကား၊
 ဖလသမာပတ္တိဝသေန၊ ဖလသမာပတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊
 နိရောဓ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠဟန္တဿ၊ ထသောအနာဂါမ်ရဟန္တာ
 အား၊ ဥပ္ပန္နမာနန္တ၊ ဖြစ်သောဖိုလ်မိတ်ကိုလည်း၊ ဧတေနော၊ ထိုကာလန္တရ
 ဖိုလ်မိတ်၌သာလျှင်၊ သင်္ဂဟိတံ၊ ရေတွက်အပ်၏၊ သာပနာယံသာပနအယံ
 ဖလသမာပတ္တိ၊ ထိုဖလသမာပတ်ကို၊ အတ္ထတော၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်၊
 လောကုတ္တရ ကုသလာနံ၊ လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်တို့၏၊ ဝိပါကဘုတား၊
 ဝိပါကဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိသော၊ အပ္ပ
 နာတိ၊ အပ္ပနာဟူ၍၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧက၊ အဘယ်မည်သော ဝုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ တံသမာပတ္တိ၊ ထိုသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားကုန်
 သနည်း၊ ဧက၊ အဘယ်မည်သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နသမာပဇ္ဇန္တိ၊ မဝင်စား
 နှိုက်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေးခြားအံ့၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဝုဿန္တနာ၊ ဝုဿဇဉ်တို့သည်၊ နသမာပဇ္ဇန္တိ၊ မဝင်စား နှိုက်ကုန်၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ အနုမိဂတတ္တာ၊ မရေဘူးသော
 ကြောင့်တည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဟောဗြာမ၊ အောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယာ
 အရိယာဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဥပရိမံ၊ အထက်ဖြစ်သော ဖလသမာပတ်ကို၊
 နသမာပဇ္ဇန္တိ၊ မဝင်စားနှိုက်ကုန်၊ ဥပရိမာ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ အရိယာဝဂ်၊

အရိယာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဟေဋ္ဌိမံ၊ အောက်ဖြစ်သောဖလ
သမာပတ်ကို၊ နုသမာပဇ္ဇန္တိယေဝ၊ မဝင်စားကုန်သည်သာတည်း၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပုဂ္ဂလန္တရတာဝူပဂမနေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တပါး
အဖြစ်သို့ ကပ်သဖြင့်၊ ပဋိပ္ပဿန္တိ ဘာဝတော၊ တဖန်ငြိမ်းပြီး ဖြစ်သော
ကြောင့်တည်း၊ တေတေအရိယာ၊ ထိုထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္တ
နောဇေယံ၊ မိမိရသောဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားကုန်၏၊
ကေဝိပန၊ အချို့သောသူတို့သည်ကား၊ သောတာပန္န သကဒါဂါမိနော၊
သောတာပန်သကဒါဂါမ်တို့သည်၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊
နုသမာပဇ္ဇန္တိ၊ မဝင်စားကုန်၊ ဥပရိမာ၊ အထက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဒေယေဝ၊
အနာဂါမ်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့သည်သာလျှင်၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်
စားကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သမာဓိပရိပူရကာရိ
ဘာဝတော၊ သမာဓိ၏အားကြီးစွာဖြစ်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံစေနံ၊ ထိုစကားသည်၊
အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
ပုထုဇ္ဇနဿပိ၊ ပုထုဇဉ်အားလည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပဋိလဒ္ဓလောကီယ
သမာဓိံ၊ ရအပ်သောလောကီသမာဓိကို၊ သမာပဇ္ဇနတော၊ ဝင်စားသော
ကြောင့်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ကာရဏဝိန္နာယ၊
အကြောင်းကိုကြံသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
စကားသည်မှန်၏၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ်၌၊ ကတမေဒသသင်္ခါ
ရုပေက္ခာ၊ အဘယ်မည်သော ဆယ်ပါးသော သင်္ခါ ရုပေက္ခာတို့သည်၊
ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊
ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဂေါတြတူ
ဓမ္မာ၊ ဂေါတြတူတရားတို့သည်၊ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိဣမေသံပဉ္စာနံ၊ ဤပြဿနာတို့
၏ဝိဿဇ္ဇနေန၊ ဖြေသဖြင့်၊ သောတာပတ္တိဖလသမာပတ္တက္ကယသ သကဒါ
ဂါမိဖလသမာပတ္တက္ကယသဟိ၊ သောတာပတ္တိဖလသမာပတ္တက္ကယသသက
ဒါဂါမိဖလသမာပတ္တက္ကယသဟူ၍၊ တေသံပိအရိယာနံ၊ ထိုသောတာပန်
သကဒါဂါမ်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း၊ ဖလသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနံ၊ ဖလ
သမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘာဝတော၊ မြတ်စွာ
တရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေပိအရိ
ယာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရိယာတို့သည်လည်း၊ ယထာသကံ၊ အကြင်အကြင်

မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဗလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ နိဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ တေအရိယာ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားကုန်သနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဗိဠမဗ္ဗာရဝိဟာရတ္ထံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားကုန်၏၊ ဟိတံပါကဉ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့၊ ရာဇာနောမင်းတို့သည်၊ ရေဇ္ဇသုခံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဗိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝန္တိယထာ၊ ခံစားကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောကုတ္တရသုခံ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိဿာမ၊ ခံစားကုန်အံ့၊ ဣတိမနသိကာတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အဒ္ဓါနပရိစ္ဆေဒံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣန္ဒြိယာတွဏေ၊ အလိုရှိသောခဏ၌၊ ဗလသမာပတ္တိံ၊ ဗလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားကုန်၏၊ အဿာသမာပတ္တိယာ၊ ထိုဗလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားခြင်းသည်၊ ကတဉ္စ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဌာနံ၊ သမာပတ်၌တည်ခြင်းသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဝုဠာနံ၊ သမာပတ်မှတည်ခြင်းသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အကာရေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဿာသမာပတ္တိယာ၊ ထိုသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗာနတော၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံကို၊ အမနသိကာရာစ၊ နှလုံးမသွင်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မနသိကာရာစ၊ နှလုံးသွင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အကာရေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဧေခေါအာရုဿောပစ္စယာ၊ အနိမိတ္တာယ စေတောဝိရတ္တိယာ၊ သမာပတ္တိယာ၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနုဉ္စအမနသိကာရော၊ အနိမိတ္တာယစဓာတုယာ၊ မနသိကာရေဟိ၊ ဧေခေါအာရုဿော(ပ) မနသိကာရောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာရုဿော၊ ငါရှင်တို့ခေါ်စင်စစ်၊ အနိမိတ္တာယစေတောဝိရတ္တိယာ၊ အနိမိတ္တစေတောဝိရတ္တိဖြစ်သော၊ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်၏၊ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဧေနှစ်ပါးတို့တည်း၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့ကို၊ အမနသိကာရေဟိ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တာယစဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ အမနသိကာရေဟိ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၍၊ နှစ်ပါးတို့

တည်း၊ အယံပန၊ ဤသိသတ္တံ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသောပုစ္ဆာ၌၊
 သမာပဇ္ဇနက္ခမော၊ ဝင်စားသောအစဉ်တည်း၊ ဗလသမာပတ္တိတ္ထိကေန၊
 ဗလသမာပတ်ကိုအလိုရှိသော၊ အရိယသမာဝကေန၊ အရိယသမာဝကသည်
 ရဟောဝကတေန၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသန္ဓိနေန၊ တယောက်
 ထည်းငြိမ်သက်စွာနေချက်၊ ဥဒယဗ္ဗယာဒိဝသေန၊ ဥဒယဗ္ဗယစသည်တို့
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ ဝိပဿိတဗ္ဗာ၊ ဝိပဿနာရှုအပ်
 ကုန်၏၊ ပဝတ္တာနုပုဗ္ဗဝိပဿနဿ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သောဝိပဿနာရှုခြင်း
 ရှိသော၊ တဿေဝပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုအရိယတပည့်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား
 သာလျှင်၊ သင်္ခါရာဓမ္မဏဂေါတြဘူညာဏာနန္တရံ၊ သင်္ခါရတရားလျှင်အာ
 ရုံရှိသောဂေါတြဘူညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌၊ ဗလသမာပတ္တိဝသေန၊ ဗလသမာ
 ပတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိရောဓေနိဗ္ဗာန်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အပ္ပေတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဗလသမာပတ္တိနိန္ဒ ဘာဝေနစ၊ ဗလသမာပတ်၌ ညွတ်သဖြင့်သာလျှင်၊
 သေက္ခဿစာပိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဗလသမာပတ္တိယေဝ၊ ဗလ
 သမာပတ်သည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊
 ယေပန၊ အကြင်ဆရာတို့သည်ကား၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်
 သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ဗလသမာပတ္တိ၊ ဗလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိဿာမိ၊ ဝင်စားအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါ
 ဂါမ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သကဒါဂါမိစ၊ သကဒါဂါမ်သည်လည်း၊ အနာ
 ဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုဆရာတို့ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်၊ အရဟတ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ၊ အရဟတ၊ ရဟန္တာသည်လည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာအဘိနိဝေ
 သံ၊ အကြင်အကြင်နှလုံးသွင်းအားလျော်စွာ၊ ယထာဣာသယံ၊ အကြင်
 အကြင်အဣာသယအားလျော်စွာ၊ ဝိပဿနာအတ္ထံ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူ
 သော အကျိုးကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေနိုင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သေက္ခဿပိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဗလမေဝ၊ ဖိုလ်သည်သာ
 လျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဗလမ္ပိ၊ ဖိုလ်သည်
 နည်း၊ သဝေ၊ အကယ်၍၊ အနေနပုဂ္ဂလေန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမဣာနိ

ကော။ ပဌမဈာန်နှင့်ယှဉ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ အဓိဂတော။ ရအပ်၏။ ပဌမ
 ဣာနိကမေဝ။ ပဌမဈာန်နှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဗလံ၊ ဖိုလ်သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယာဒီသု၊ ဒုတိယဈာန်နှင့်ယှဉ်သောမဂ်သည်တို့တွင်၊
 အညတရဣာနိကော၊ တပါးပါးသောဈာန်နှင့်ယှဉ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊
 အဓိဂတော၊ ရအပ်သည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဒုတိယာဒီသု၊
 ဒုတိယဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ဖိုလ်သည်တို့တွင်၊ အညတရဣာနိကမေဝ၊
 တပါးပါးသော ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ဖိုလ်မိတ်သည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ ၊

ပနစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗပလသမာတ္တိ ဗလသမာပဇ္ဇန၊
 အရာ၌၊ မဂ္ဂဉာဏပုရေစာရိကံ၊ မဂ်ဉာဏ်၏ရှေ့သွားဖြစ်သော၊ ဂေါတြာတု
 ဉာဏံ၊ ဂေါတြာတုဉာဏ်သည်၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံဝိယ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသကဲ့
 သို့၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စော
 ဒနာခြင်းတည်း၊ ဗလဉာဏာနံ၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တို့၏၊ အနိယျာနိကဘာဝတော၊
 နိယျာနိက မဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊
 အရိယမဂ္ဂဓမ္မာယေဝ၊ အရိယမဂ်တရားတို့သည်သာလျှင်၊ နိယျာနိကား၊
 နိယျာနိက မည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကတမေဓမ္မာနိ
 ယျာနိကာစက္ကာရော၊ အရိယမဂ္ဂါအပရိယာပန္နာတိ၊ ကတမေဓမ္မာနိယျာ
 နိကာစက္ကာရောအရိယမဂ္ဂါအပရိယာပန္နာဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကတမေ
 ဓမ္မာ၊ အဘယ်မည်သောတရားတို့သည်၊ နိယျာနိကား၊ နိယျာနိကမည်
 ကုန်သနည်း၊ အပရိယာပန္နာ၊ ဘုံသုံးပါး၌ အကျုံးမဝင်ကုန်သော၊ စက္ကာ
 ရောမဂ္ဂါ၊ လေးပါးသောမဂ်တရားတို့သည်၊ နိယျာနိကား၊ နိယျာနိကမည်
 ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကန္တေနော၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဉာယ
 တော၊ နှစ်ပါးစုံမှ၊ ဝုဋ္ဌာနတာဝေန၊ ထသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တမာနဿ၊
 ဖြစ်သော၊ နိယျာနိက ဘာဝဿ၊ နိယျာနိကအဖြစ်၏၊ အနန္တရပစ္စယဘူ
 တေန၊ မဂ်ဉာဏ်သည် အနန္တရပစ္စည်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဉာဏေန၊ ဖိုလ်
 ဉာဏ်သည်၊ နိမိတ္တတော၊ သင်္ခါရနိမိတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတေနော၊ ထမြောက်သည်
 သာလျှင်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿဗလဉာ
 ဏဿ၊ ထိုမဂ်ဉာဏ်လျှင်ရှေ့သွားရှိသောဖိုလ်ဉာဏ်၏၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏတာ၊
 နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ယုတ္တာ၊ သင့်လျော်၏၊ ပန၊ စင်စစ်၊

အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်၏၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပါးပေအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တဿအရိယမဂ္ဂဿ၊ ထိုအရိယမဂ်၏၊ ဝိပါကဘာဝေ၊ အကျိုး၏
 အဖြစ်၌၊ ပဝတ္တမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
 အသမုတ္တိန္နတော၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ အနိယျာနိကတ္တာ၊
 နိယျာနိကသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝုဋ္ဌာနသဘာဝါနံ၊ ဝုဋ္ဌာ
 နသဘောမရှိကုန်သော၊ မလညာဏာနံ၊ ဖိုလ်ညာဏ်တို့၏၊ ဝုရေစာရိကညာ
 ဏဿ၊ ရှေ့သွားဖြစ်သောဝေါဟာရတို့၏၊ ကဒါဝိဝိ၊ တရံတဆစ်မျှ
 လည်း၊ နိဗ္ဗာနာမ္မဏတာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်သည်းနယုတ္တံ၊
 မသင့်လျော်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဥတယတ္ထ၊ မဂ္ဂဝိထိ
 မလဝိထိနှစ်ပါး၌၊ အနုလောမညာဏာနံ၊ အနုလောမညာဏ်တို့၏၊ အတုဇျာ
 ကာရတော၊ တူသောအခြင်းအရာမရှိသောကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ အရိယမဂ္ဂဝိထိယံ၊ အရိယမဂ်ဝိထိ၌၊ အနုလောမညာ
 ဏာနိ၊ အနုလောမညာဏ်တို့သည်၊ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗာနံ၊ ရှေး၌မပောက်ခွဲဘူးကုန်
 သော၊ ထူလထူလာနံ၊ ရှုန်ရင်းအလွန်ရှုန်ရင်းကုန်သော၊ လောဘက္ခန္ဓာဒီနံ၊
 လောဘက္ခန္ဓစသည်တို့ကို၊ သာတိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ ပဒါလန
 န၊ ပောက်ခွဲရသဖြင့်၊ လောကီယညာဏေန၊ လောကီညာဏ်ဖြင့်၊ ဥက္ကံသပါ
 ရမိပတ္တာနိ၊ အလွန်အထွဋ်သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဠုညာဏာနုကုဿ
 နိ၊ မဂ်ညာဏ်အားလျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မလသမာပတ္တိ
 ဝိထိယံပန၊ မလသမာပတ္တိဝိထိ၌ကား၊ တာနိအနုလောမညာဏာနိ၊ ထိုအနု
 လောမညာဏ်တို့သည်၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့်၊ တေသံတေသံ
 ကိလေသာနံ၊ ထိုထိုကိလေသာတို့ကို၊ သမုတ္တိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်အပ်
 ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုကိလေသာကို ဖြတ်သောအရာ၌၊
 နိရုဿုက္ကာနိ၊ အားထုတ်ခြင်းကင်းကုန်သည်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အရိ
 ယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ မလသမာပတ္တိသုခသမာဓိတာဝဿ၊ မလ
 သမာပတ်ချင်းသာနှင့် ပြည့်စုံသောအဖြစ်၏၊ ပရိကမ္မပတ္တာနိ၊ ပရိကံသို့
 ရောက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တေသံအနုလောမညာဏာနံ၊ ထိုအနုလောမညာဏ်တို့၏၊ ကုတော
 ဝိ၊ တရံတရသောသင်္ခါရတရားမှ၊ ဝုဋ္ဌာနသမ္ပဝေါ၊ ထခြင်း၏ဖြစ်သင့်ခြင်း
 သည်၊ နပဟာတိ၊ မဖြစ်၊ ယတောယသ္မာကာရတာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေ
 သံ၊ ထိုအနုလောမညာဏ်တို့၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ညာဏံ၊ မဂ်ညာဏ်
 ဖိုလ်ညာဏ်သည်၊ သင်္ခါရနိမိတ္တဝုဋ္ဌာနတော၊ သင်္ခါရနိမိတ်မှထမြောက်သည်

၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသည်၊ သိယသ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 ဧဝံစကတွာဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ သေက္ခဿ
 သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဖလသမာပတ္တိဝဋ္ဋေနတ္ထာယ၊ ဖလ
 သမာပတ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥဒယဗ္ဗယာဒိဝသေန၊ ဥဒယဗ္ဗယစ
 သည်ဘို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သမ္ပသန္တဿ၊
 သုံးသပ်သည်ရှိသော်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိပဿနာဉာဏာနဲ့
 ပုပ္ဖာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏အစဉ်ဖြစ်သောရှေးအတို့၌၊ ဖလမေဝ၊ ဖိုလ်သည်
 သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ အယဉ္ဇအတ္ထော၊ ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်သည်လည်း၊ သမာ
 ပတ္တိတော၊ သမာပတ်အားဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဖလသမာပတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇနံ၊ ဝင်စားခြင်းဘို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အနိမိတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံ
 ရှိသော၊ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်၏၊ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်း၏၊
 ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊
 အလုံးစုံသောရုပ်ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဉ်တို့ကို၊ အမနသိကာရော
 စ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တာယဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်
 ကိုးမနသိကာရောစ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ မဝင်စားမီရှေး
 အတို့၌၊ အဘိသင်္ခါရောစ၊ မိဋ္ဌာန်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊
 ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊
 အဿာသမာပတ္တိယာ၊ ထိုဖလသမာပတ်၏၊ တိဟာကာရေဟိ၊ သုံးပါးသော
 အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဌာနံ၊ တည်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထတသ္မိ
 ဝစနေ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ပုဗ္ဗေအဘိသင်္ခါရေတိ၊ ပုဗ္ဗေအဘိ
 သင်္ခါရေဟူသည်ကား၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်
 သောကာလ၌၊ အသုကသ္မိနာမကာလေ၊ ဤမည်သောကာလ၌၊ ဝုဋ္ဌဟိဿာ
 မိ၊ ထအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာလပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကာလကိုပိုင်းခြားခြင်းတည်း၊
 အဿာသမာပတ္တိယာ၊ ထိုဖလသမာပတ်၏၊ ပရိန္နိန္ဒတ္တာဟိပရိန္နိန္ဒတ္တာ
 ဧဝံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှ
 လောက်၊ သောကာလော၊ ထိုအခါသည်၊ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာမရောက်သေး၊
 တာဝံ၊ ထိုမျှလောက်မရောက်သေးသောကာလပတ်လုံး၊ ဌာနံ၊ တည်ခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အနိမိတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာ
 ရုံရှိသော၊ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာနဿ၊ ထခြင်း၏။

ပစ္စယာ။ အကြောင်းတို့သည်၊ နှစ်ပါးတို့သာတည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ။ အလုံးစုံသော ရုပ်ဝေဒနာသညာသင်္ခါရိညာဉ်တို့ကို၊ မနုဿိကာရောစ။ နှလုံးသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တယသောတုယာ။ နိဗ္ဗာနခတ်ကို၊ အမနုဿိကာရောစ။ နှလုံးမသွင်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနတောပန။ ဟောတော်မူသောကြောင့်ကား။ အဿာသမာပတ္တိယာ။ ထိုဖလသမာပတ်၏။ ဧဟာကာရဟိန္ဒါ၊ နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဂုဠာနံ။ ထခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနန္တိ။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံဟူသည်ကား၊ ရူပဝေဒနာသညာသင်္ခါရိညာဉ်တို့ကို၊ နှလုံးသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာနေဝံ။ အလုံးစုံသောလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတာနိအာရမ္မဏာနံ။ ထိုအာရုံတို့ကို၊ ဧကတောတပေါင်းတည်း။ ကာမဉ္စနမနုဿိကာရောတိ၊ စင်စစ်သဖြင့် နှလုံးမသွင်း၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့တပေါင်းတည်းနှလုံးမသွင်းသော်လည်း။ သဗ္ဗသင်္ခါဟိကာဝသေန၊ အလုံးစုံကို သိမ်းကျုံ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝင်္ဂဿ၊ ဘဝင်၏။ ယံအာရမ္မဏံ၊ အကြင်အာရုံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုအာရုံကို၊ မနုဿိကာရေန၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ဖလသမာပတ္တိတော၊ ဖလသမာပတ်မှ၊ ဂုဠာနံ၊ ထခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿာသမာပတ္တိယာ၊ ထိုဖလသမာပတ်မှ၊ ဂုဠာနံ၊ ထခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓုဒေရထံ၊ ပြင်းပြီးသောပူပန်ခြင်းရှိထသော။ အမတာရမ္မဏံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိထသော။ ဝန္တိလောကာမိသံ၊ အနံထွေးအပ်ပြီးသောလောကာမိသရှိထသော။ သန္တိအတိသန္တိ။ အလွန်ငြိမ်သက်စွာထသော။ ဥတ္တမံအတိဥတ္တမံ၊ အလွန်မြတ်လွန်းစွာထသော။ သာမညဖလံသာဓဉ္ဇဖလဘူတံ၊ သာမညဖိုလ်ဖြစ်၍ဖြစ်ထသော။ ဧဝံပိဓံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော။ အရဟတ္တဖလဘူတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သုခံအတိသုခံ၊ အလွန်သောချမ်းသာကို၊ တယိဒံတံဣဒံသမာပန္နနဂုဠာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်မှ ဝင်စားခြင်းထခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတိ၊ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိဟူ၍၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတိဝိမုတ္တိသုခံဖလသမာပတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိယမာနေတိ၊ ဝိမုတ္တိသုခံ(ပ)ပဋိသံဝေဒိယမာနေဟူ၍၊ ဟောဠာ၊ အောက်၌၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ အထာတိ၊ အထဟူသောဝုန်သည်။ အဓိကာရက္ခ၊ လွန်သော အနက်

၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ခေါ်တိ၊ ခေါ်ဟူသောပုဒ်တည်း။ ပဒုပ္ပရဏော၊
 ပုဒ်ပြည့်ကာမျှ၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊
 အဓိကာရတ္ထေန၊ လွန်သောအနက်ရှိသော၊ အထာတိ၊ ဣမိနာပဒေန၊ အထ
 ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိသုခပဋိသင်္ခဝေဒနတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာ
 ကိုခံစားသည်မှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ အဓိကာရံ၊ လွန်သောအခြင်းအရာ
 ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဧသောအဓိကာရော၊ ထိုလွန်သောအခြင်းအရာသည်၊
 ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒမနသိကာရော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုနှလုံး
 သွင်းခြင်းတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အထာတိ၊ အထဟူသောပုဒ်တည်း၊
 ပစ္ဆာတိတေတ္ထိ၊ အတ္ထေ၊ ပစ္ဆာဟူသောဤအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်
 ပုဒ်တည်း၊ တေန၊ ထိုပစ္ဆာအနက်ရှိသောအထသဒ္ဓါဖြင့်၊ တဿသတ္တာ
 ဟဿ၊ ထိုပလ္လင်္ဂသတ္တာဟ၏၊ အစ္စယေနာတိ၊ အစ္စယေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊
 ဝက္ခမာနံ၊ ခိုလတ္တံ့သော၊ ဝေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဇောတေတိ၊ ထွန်းပြု၏၊
 တဿသတ္တာဟဿာတိ၊ တဿသတ္တာဟဿဟူသည်ကား၊ ပလ္လင်္ဂ
 သတ္တာဟဿ၊ ပလ္လင်္ဂသတ္တာဟ၏၊ အစ္စယေနာတိ၊ အစ္စယေနဟူသည်
 ကား၊ အပဂမေန၊ ကင်းသဖြင့်၊ တဗ္ဗာသမာဓိဗ္ဗာတိ၊ တဗ္ဗာသမာဓိဗ္ဗာဟူ
 သည်ကား၊ အရဟတ္တဖလသမာဓိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိမှ၊ ဣပန၊
 ဤအရေ၌ပင်သျှင်၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သတ္တ
 သတ္တာဟာနိ၊ ခုနစ်သတ္တာဟတို့ကို၊ ဒေသတဗ္ဗာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ တာနိ၊ ထိုသတ္တာဟ
 တို့ကို၊ ဝိတ္ထာရယိ၊ သု၊ ချဲ့ကုန်၏၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား၊ တာနိ၊ ထိုခုနစ်
 သတ္တာဟတို့ကို၊ ခန္ဓကပါဠေန၊ မဟာဝါခန္ဓကပါဠိနှင့်၊ ဣမိဿာဥဒါနပါဠိ
 ယာ၊ ဤဥဒါန်းပါဠိတော်၏၊ အဝိရောဓဒဿနမုခေန၊ မဆန့်ကျင်စွာပြခြင်း
 ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ပြကုန်အံ့၊
 ရတ္တိယာတိ၊ ရတ္တိယာဟူသောပုဒ်တည်း၊ အဝယဝသမ္ပန္နော၊ အဝယဝသမ္ပန္န
 အနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်တည်း၊ ရတ္တိယာ၊
 ညဉ့်၏၊ ပဌမန္တိ၊ ပဌမံဟူသည်ကား၊ အစ္စန္တသံယောဂတ္ထေ၊ အစ္စန္တသံ
 ယောဂအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿာရတ္တိယာ၊ ထို
 ညဉ့်၏၊ သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဌမယာမံ၊ ပဌမယာဝ
 ပတ်လုံး၊ တေနဝမနသိကာရေန၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်
 သာသျှင်၊ ယုတ္တော၊ သင့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို

ကြောင့်၊ အစွန္တသံယောဂတ္ထေ၊ အစွန္တသံယောဂအနက်၌၊ ဥပယောဂစ
စနံ၊ ဒုတိယသဝိဘတ်သည်၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒန္တိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသည်ကား၊ ပစ္စယဓမ္မံ၊ အကြောင်း
တရားအပေါင်းကို၊ ဟိသမ္ဘံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဝိဇ္ဇာဒယော၊ အဝိဇ္ဇာ
အစရှိကုန်သော၊ ပစ္စယဓမ္မော၊ အကြောင်းတရားအပေါင်းတို့သည်၊ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏၊ ဣဒံကာရဏံ၊ ဤပစ္စယဓမ္မ၏ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်မည်ကြောင်းကို၊ ကထံဇာနိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း၊
ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေနေန၊ ဝကား
တော်ဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသမ္ဘံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ္မာတိဟာနန္တ ဇေသဝဟေတု ဇေတိဒါနံ ဇေသ
သမုဒယောဇေသပစ္စယော ဇရာမရဏဿယဒိဒံဇာတိ(ပ)သင်္ခါရာနံယဒိဒံ
အဝိဇ္ဇာတိ၊ တသ္မာတိဟာနန္တဇေသဝဟေတုဇေတိဒါနံ ဇေသသမုဒယော
ဇေသပစ္စယောဇရာမရဏဿယဒိဒံဇာတိ(ပ)သင်္ခါရာနံယဒိဒံ အဝိဇ္ဇာဟူ
၍၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အဝိဇ္ဇာဒယော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဟေတုတိ၊ ဟေတု
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အာနန္တံ၊ အာနန္တော၊ ဣဟ၊ ဤပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်စက်ရဟတ်၌၊ ယဒိဒံယာအယံဇာတိ၊ အကြင်ဇာတိသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဇေသဝ၊ ဤဇာတိသည်သာလျှင်၊ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏၊ ဟေ
တု၊ အကြောင်းမည်၏၊ ဇေတိဓမ္မံ၊ ဤဇာတိတရားသည်၊ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာ
မရဏ၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းမည်၏၊ ဇေသေသောဇာတိဓမ္မော၊ ဤဇာတိတရား
သည်၊ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းမည်၏၊ ဇေသ
သောဇာတိဓမ္မော၊ ဤဇာတိတရားသည်၊ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏
ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့မည်၏၊ (ပ)၊ ယဒိဒံယာအယံအဝိဇ္ဇာ၊ အကြင်
အဝိဇ္ဇာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာသည်၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏၊
ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့မည်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့
ဟောတော်မူသနည်း၊ ခွါဒသပစ္စယောခွါဒသ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတိ၊ ခွါဒသ
ပစ္စယောခွါဒသပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတြတတ္ထိ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသဒ္ဓေ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသဒ္ဓါ၌၊ အယံ၊ ဤထိုလတ္တံ့သည်
ကား၊ ဝေနေတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်တည်း၊ ယေအဝိဇ္ဇာဒိပစ္စယဓမ္မော၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာ
အစရှိကုန်သောပစ္စည်းတရားတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းခြင်း၊ ပဋိစ္စပဋိ
မုခံကတွာ၊ ရှေ့ရှုပြု၍၊ ကာရဏသမဝါယံ၊ အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းကို၊
အပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ မပယ်မူ၍၊ သဟိတေ၊ တကွဖြစ်ကုန်သောသင်္ခါရတရား

တို့ကို ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေအဝိဇ္ဇာဒိ
 ပစ္စယာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာအစရှိကုန်သောပစ္စည်းတရားတို့သည်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ
 ဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပစ္စေတဗ္ဗံ၊ ရှေးရှုသွား
 အပ်သော၊ ပစ္စယာနုပံ၊ ပစ္စည်းထိုက်သော၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းသို့၊ ပဋိစ္စ
 ပဋိဝဇ္ဇံ၊ ရှေးရှုသွား၍၊ တေန၊ ထိုအကြောင်းနှင့်၊ နဝိနာ၊ မကင်းမူ၍၊
 သမ္ပန္နဿ၊ စပ်သောအကျိုးတရား၏၊ ဥပ္ပါဒေ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒေ၊ အကြောင်းသို့ ရှေးရှုသွား၍စပ်သော အကျိုး၏ဖြစ်ခြင်း၊ စ၊
 သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌၊ သမုပ္ပါဒပဋ္ဌာနဝစနံ၊ ကောင်းစွာ
 အကြောင်းတရားတို့၏ ပြဋ္ဌာန်းသဖြင့်ဖြစ်သောတည်ရာကောင်းကို၊ ပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒေတိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဟူ၍၊ ဝိညေယျာ၊ သိအပ်၏၊ ဗလဿ၊ ဖိုလ်
 ၏၊ ဥပ္ပါဒနုသမတ္တတာယုတ္တော၊ ဖြစ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်
 သော၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပစ္စယသမပ္ပဝတ္တိမတ္တံ၊
 အကြောင်းတရားတို့၏ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းမျှကို၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယောပစ္စယဓမ္မော၊ အကြင် ပစ္စည်းတရားသည်၊
 ပစ္စေတံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရှေးရှုကပ်၍ရခြင်းငှါ၊ အရဟော၊ ထိုက်သည်တည်း၊
 ပဋိစ္စော၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရှေးရှုကပ်၍ရခြင်းငှါထိုက်သည်၊ သမံ၊ အမျှ၊ ဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ သာ၊ တကွနက်၊ ဗလဓမ္မော၊ အကျိုးတရားတို့ကို ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်
 စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမုပ္ပါဒေါ၊ သမုပ္ပါဒ်မည်၏၊ ပဋိစ္စော
 စ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ရှေးရှုကပ်၍ရတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထို
 ဥာဏ်ဖြင့်ရှေးရှုကပ်၍ရတတ်သည်ဟူသည်၊ သမုပ္ပါဒေစ၊ အညီအညွတ်
 တကွအကျိုးတရားတို့ကိုဖြစ်စေတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

အနုလောမန္တိ၊ အနုလောမံဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိ
 အာဒိနာ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အဝိဇ္ဇာဒိကော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊
 ပစ္စယာကာရော၊ အကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အကျိုးတရားတို့
 ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စကရုဏာတော၊ ပြုအပ်သော
 ကိစ္စကိုပြုသောကြောင့်၊ အနုလောမောတိ၊ အနုလောမဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အန္တံ၊ အဆုံး
 သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်

ကြောင့်၊ ဝါးတနည်းကား၊ ပဝတ္ထိယသံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ အနုလောမတော၊
အလျော်အသင့်အားဖြင့်၊ အနုလောမံ၊ အနုလောမမည်၏၊ သာဓကံမန
သာကာသီတိ၊ သာဓကံမနသာကာသီဟူသည်ကား၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေ့စွာ၊
မနသိ၊ စိတ်၌၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ယေပစ္စယဓမ္မာ၊ အကြင်ပစ္စည်းတရားတို့
သည်၊ ယဿပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မဿ၊ အကြင်သင်္ခါရအစရှိသောပစ္စယုပ္ပန်တရား
အား၊ ယထာယထာဟေတုပစ္စယာနိနာ၊ အကြင်အကြင်ဟေတုပစ္စည်း
အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ
တထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တေပစ္စယာ၊ ထိုပစ္စည်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊ အဝိပရိတံ၊ မတောက်မပြန်၊ အပရိဟာ
ပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော
အားဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခဏဝသေန၊ ဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတ္တေ၊
စိတ်၌၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း
ပနဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဝဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဒိုစ္စသရပ္ပါဒါ၊ ပဒိုစ္စသရပ္ပါဒ်တို့ကို၊ အနုလောမံ၊
အနုလုံကို၊ မနသိ၊ စိတ်တော်၌၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထို
အကြောင်းကို၊ သင်္ခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒသေတုံ၊
ပြခြင်းငှါ၊ ဣတိဣမသ္မိံ သတိဣဒံဟောတိဣမဿုပ္ပါဒါဣဒံဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဣတိ
ဣမသ္မိံ သတိဣဒံဟောတိဣမဿုပ္ပါဒါဣဒံဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဘုရားဟောဖော်ပါဠိတော်၌၊ ဣတိတိ၊ ဣတိဟူသည်
ကား၊ ဧဝံအနေနပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား
ဣတိသဒ္ဓါ၏အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိံ သတိဣဒံဟောတိတိ၊ ဣမသ္မိံ သတိဣဒံ
ဟောတိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ အဝိဇ္ဇာဒိကေ၊ ဤအဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊ ပစ္စ
ယေ၊ ပစ္စည်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သင်္ခါရာဒိကံ၊ သင်္ခါရအစရှိသော၊ ဣဒံ
ဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမဿုပ္ပါဒါဣဒံဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဣမ
ဿုပ္ပါဒါဣဒံဥပ္ပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာဒိကဿ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊
ဣမဿပစ္စယဿ၊ ဤအကြောင်း၏၊ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရာဒိ
ကံ၊ သင်္ခါရအစရှိသော၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဣမသ္မိံ အသတိဣဒံနဟောတိဣမဿနိ
ရောဓာဣဒံနိရုဇ္ဈတိတိ၊ ဣမသ္မိံ အသတိဣဒံနဟောတိဣမဿနိရောဓာဣဒံ
နိရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာဒိနံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝေ၊
မဖြစ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သင်္ခါရာဒိနံ၊ သင်္ခါရအစရှိသည်တို့၏၊

အာဘဝဿ၊ မဖြစ်ခြင်း၏။ အဝိဇ္ဇာဒိန္နံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏။ နိရောဓော၊
ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရေဒိန္နံ၊ သင်္ခါရအစရှိသည်တို့၏။ နိရောဓော၊
ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယတတိယသုတ္တေ၊ ဒုတိယသုတ်
တတိယသုတ်၌၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ တေသ္မိပစ္စယ လက္ခဏေ၊ ဤပစ္စ
ယလက္ခဏာ၌၊ နိယမော၊ မှတ်ခြင်းကို၊ ဒဿိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိသတိဇံနာသတိ ဣမသုပ္ပါဒါ အနိရောဓာဝေ နနိရော
ဓာတိ၊ ဣမသ္မိသတိဇံနာသတိ ဣမသုပ္ပါဒါ အနိရောဓာဝေ နနိရော
ဓာဟူ၍၊ ဒဿိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနဒဿနေန၊ ထို
ပြခြင်းဖြင့်၊ ဣမ၊ ဤပစ္စယလက္ခဏာ၌၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
၏။ ဧတံလက္ခဏန္တောဂဓနိယမံ၊ ဤလက္ခဏန္တော ဂဓနိယမကို၊ ဂုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ နိရောဓောတိစ၊ နိရော
ဓောဟူသည်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာဒိန္နံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏။ ဝိရာဂါဝိဂမေ
န၊ အကြွင်းမဲ့ကင်းသဖြင့်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ အပ္ပဝတ္တိ၊
မဖြစ်ခြင်းတည်း၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဝိဇ္ဇာ
ယတွေဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓာသင်္ခါရနိရောဓောတိအာဒိ၊ အဝိဇ္ဇာယ
တွေဝအသေသဝိရာဂနိရောဓာသင်္ခါရနိရောဓောဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နိရောဓ
ဝိရောဓိစ၊ ချုပ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်လည်း၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်း
သဘောတည်း၊ သောဥပ္ပါဒေါ၊ ထိုချုပ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
ဖြစ်ခြင်းသဘောကို၊ ဝိရောဓိဘာဝေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊
ဣမဿ နိရောဓာဣဒ္ဓနိရုဏ္ဏတိတိ၊ ဣမဿနိရောဓာဣဒ္ဓ နိရုဏ္ဏတိဟူ၍၊
☞ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေန၊ ထိုဣမဿနိရောဓာဣဒ္ဓနိရုဏ္ဏတိဟူ
သောဝိရောဓိလက္ခဏာဖြင့်၊ ဧတံအဓိပ္ပါယ်၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအဓိပ္ပါယ်
ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ အနိရောဓော၊ မဂ်ဖြင့်မချုပ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပါဒေါနာမ၊
ဖြစ်ခြင်းမည်၏။ သောဥပ္ပါဒေါ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းသဘောကိုလည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
အရာ၌၊ အတ္ထိဘာဝေါတိပိ၊ ရှိသောသဘောဟူ၍လည်း၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။
ဣတိဣဒံအဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထို
စကားသည်မှန်၏။ ဣမသ္မိသတိဣဒ္ဓဟောတိတိ၊ ဣမသ္မိသတိဣဒ္ဓဟောတိ
ဟူ၍၊ ဣဒမေဝလက္ခဏံ၊ ဤလက္ခဏာကိုသာလျှင်၊ ပရိယာယန္တရေန၊ ပရိ
ယာယတပါးဖြင့်၊ ဣမသုပ္ပါဒါဣဒ္ဓဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဣမသုပ္ပါဒါဣဒ္ဓဥပ္ပဇ္ဇတိ
ဟူ၍၊ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝရိဓံပဒံ၊ ရှေးပုဂံ

ကိုးဝိသေသိတံ။ အထူးပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ရေမာနတံယေဝ။ ထင်ရှားဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော သဘောကိုသာ
လျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဣမသ္မိံ သတိတိ၊ ဣမသ္မိံ သတိဟူ၍။ နုရတ္တံ၊ မဟော
အပ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ အနိရုဒ္ဓဘာဝဉ္စ၊ မချုပ်
သောအဖြစ်ကိုလည်း။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ ။

ဣမသ္မိံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရေသော
အကျိုးတရားသည်။ နုဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣမဿ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ၏။ နိရောဓာ၊
အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရေသော
အကျိုးတရားသည်။ နိရုတ္တိတိ၊ ချုပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဘဝိ၊ နှစ်ပါးအပြား
အားဖြင့်လည်း။ နိဒ္ဒဿ၊ ပြုအပ်သော၊ လက္ခဏဿ၊ လက္ခဏာ၏။ နိဒ္ဒေသံ၊
ညွှန်းပြခြင်းကို။ ဝဒန္တေန၊ ဆိုသဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။
အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အကြွင်းမဲ့အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ချုပ်ခြင်းကြောင့်။
သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ နိရောဓောဇေဝ၊ ချုပ်ခြင်းကိုသာလျှင်။
ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
နတ္ထိဘာဝေါပိ၊ မရှိသောအဖြစ်သည်လည်း။ နိရောဓောဇေဝ၊ ချုပ်သည်သာ
လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသသိတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နတ္ထိဘာဝ
ဝိရုဒ္ဓါ၊ မရှိသောအဖြစ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ အတ္ထိဘာဝေါ၊ ရှိသည်
၏အဖြစ်သည်။ အနိရောဓော၊ မချုပ်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသသိတံ၊ ပြု
အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိရောဓသင်္ခါတေန၊ အနိရောဓဟုဆိုအပ်
သော၊ တေနအတ္ထိဘာဝေန၊ ထိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပ္ပါဒံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။
ဝိသေသေတိ၊ အထူးပြု၏။ တတော၊ ထိုအထူးပြုအပ်သောကြောင့်။ ဣမ၊ ဤ
အရာ၌။ အတ္ထလာဘမတ္တံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောပရမတ္ထဓမ္မသရုပ်ကိုရခြင်း
မျှသည်။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဥပ္ပါဒ်မည်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ နအဓိပ္ပေတော၊
အလိုမရှိအပ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အနိရောဓသင်္ခါတော၊ မချုပ်
ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထိဘာဝေါဝ၊ ရှိသောအဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပါ
ဒေါ၊ ဥပ္ပါဒ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝိဘာဝိတော၊
ထင်စွာပြုအပ်၏။ ဣတိဇံအာကာရေန၊ ဤသို့ထင်စွာပြုသောအခြင်းအရာ
ဖြင့်။ ဇေတံလက္ခဏန္ဒယဝစနံ၊ ဤလက္ခဏာစကားနှစ်ပါးသည်။ အညမည်။
အချင်းချင်း၊ ဝိသေသိတဗ္ဗဘာဝေန၊ အထူးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သတ္ထ

ကံ၊ အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အယံ အနိရောဓောနာမ၊
ဤမချုပ်ခြင်းမည်သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ယောအတ္ထိဘာဝေါ၊
အကြင်ရှိသော အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေါတိ၊ ဥပ္ပါဒေါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောအတ္ထိဘာဝေါ၊ ထိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊
အနိရောဓော၊ အနိရောဓမည်၏၊ အနိပ္ပတ္တိတဖလတာဟာရာဟာနေဟိ၊
မပြီးသေးသော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းကို
မပယ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အပ္ပတိနဘာဝေါစ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်သေးသော အဖြစ်
သည်သည်၊ အနိရောဓောနာမ၊ အနိရောဓမည်၏၊ ဗလသနုပ္ပါဒနာရဟတာ
စ၊ အကျိုးကိုအဖန်ဖန်ဖြစ်စေခြင်းငှါထိုက်သည်၏အဖြစ်သည်သည်၊ အနိ
ရောဓောနာမ၊ အနိရောဓမည်၏၊ ယောအကုသလာဓမ္မာ၊ အကြင်အကုသိုလ်
တရားတို့ကို၊ ပကာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ တေသံ အကုသလာဓမ္မာနံ၊
ထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂနံ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ အသမုပ္ပါဒုတိ
ဘာဝေါ၊ အကြွင်းမဲ့မခွါမနွှတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အနိရောဓောနာ
မ၊ အနိရောဓမည်၏၊ ယောကုသလာဗျာကတဓမ္မာ၊ အကြင်ကုသိုလ်အဗျာ
ကတတရားတို့ကို၊ နပကာတဗ္ဗာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ တေသု၊ ထိုမပယ်
အပ်ကုန်သေးသော ကုသိုလ်အဗျာကတတရားတို့၌၊ ယာနိသံယောဇနာ
နိ၊ အကြင်သံယောဇဉ်တို့သည်၊ အဝိဿာသဝါနံ၊ အာသဝေါမကုန်သေး
သောဝုသုဇဉ်တို့အား၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ သံယောဇနာနံ၊ ထို
သံယောဇဉ်တရားတို့၏၊ အပရိက္ခိဏတာစ၊ မကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်
သည်၊ အနိရောဓောနာမ၊ အနိရောဓမည်၏၊ အသမုပ္ပါဒုတိ နုသယတာ
ယစ၊ အကြွင်းမဲ့မဂ်ဖြင့် မခွါမနွှတ်အပ်သေးသော အနုသယ ရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်သည်၊ သသံယောဇနာ၊ သံယောဇဉ်နှင့်တကွဖြစ်သေး
ယာဓန္ဓပဝတ္တိ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါး၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဓန္ဓ
ပဝတ္တိ၊ ထိုသံယောဇဉ်နှင့်တကွဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
ပဗ္ဗိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဗ္ဗိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယာယစတိက္ခဝ အဝိဇ္ဇာယနိဂုတဿဖလဿ (ပ)ဇာတိ
ဇာတိယာဇရာယဤသို့အဝရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာယစ
အဝိဇ္ဇာယ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာသည်၊ နိဂုတဿ၊ မြှေးရှက်အပ်သော၊ ယာယစ
တဏှာယ၊ အကြင်တဏှာသည်၊ သံယုတ္တဿ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သော၊ ဗာ

လဿ၊ သူရိက်အား၊ အယံ ကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ သမုဒါဂတော၊
 ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဗာလဿ၊ သူရိက်အား၊ သာဓကဇိဇ္ဇာ၊ ထိုအဇိဇ္ဇာကို၊
 အပဟိနာ၊ မပယ်အပ်၊ သာဓကဏ္ဍာ၊ ထိုကဏ္ဍာသည်လည်း၊ အပရိက္ခိ
 ဏာ၊ မကုန်၊ ဝံ၊ ထိုအဇိဇ္ဇာကို မပယ်နှိုင်းခြင်း ကဏ္ဍာမကုန်ခြင်းသည်၊
 ကိဿဟောတု၊ အတယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဗာလော၊ သူရိက်သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဒုက္ခကုန်ခြင်း
 ဌ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောသီတင်းကို၊ နအစရိ၊ မကျင့်၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗာလော၊ သူရိက်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ ကာယူပဂေါ၊ ခန္ဓာကိုယ်သို့ကပ်မြဲ
 ကပ်ပြန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဗာလော၊ ထိုသူရိက်သည်၊ ကာယူ
 ပဂေါ၊ ခန္ဓာကိုယ်သို့ကပ်မြဲကပ်ပြန်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်၍၊ ဇာဘိယာ၊ ပဋိ
 သမန္ဓနေခြင်းမှ၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ၊ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ဝိကာသံယောနော
 နံပန၊ သံယောဇဉ်ကုန်ပြီးသောရဟန္တာတို့အားကား၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ
 ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏၊ အဘာဝတော
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ တဏှုပါဒါနံ၊ တဏှာဥပါဒါနံတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိ
 ခြင်းကြောင့်၊ ဥပါဒါနာဝဂါနံ၊ ဥပါဒါနံဘဝတို့၏၊ အသမ္ဘဝေါ၊ မဖြစ်သင့်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဋ္ဋဿ၊ ဝဋ်တရား၏၊
 ဥပစ္ဆေဒေါ၊ ပြတ်ခြင်းကို၊ ပညာပိယတိ၊ ပညတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဆန္ဒံတွေဝဿာယတ
 နာနံ၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာယသနိရောဓောယသနိရောဓာဝေဒနာနိရော
 ဓောတိအာဒိ၊ ဆန္ဒံတွေဝဿာယတနာနံ (ပ) နိရောဓောဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဆန္ဒံတွေဝဿာယတနာနံ၊ ခြောက်ပါးသော ဗုဒ္ဓာယတနတို့၏သာ
 လျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြွင်းမဲ့တပ်ခြင်းကင်းသဖြင့် ချုပ်
 ခြင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓာနိရောဓော၊ ဗုဒ္ဓ၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဗုဒ္ဓာနိရောဓော၊ ဗုဒ္ဓ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏
 ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားကိုဆိုသင့်စွ၊ အဂ္ဂမဂ္ဂါ
 ဝိဂမတော၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှ
 လောက်၊ နပရိနိဗ္ဗာနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မဝင်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော
 ကာလပတ်လုံး၊ သဗ္ဗာယတနာဒီနံ၊ ခြောက်ပါးသောအာယတနစသည်တို့
 ၏၊ အပ္ပဝတ္တံ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်

၁၀

ကား၊ နတ္ထိတာ၊ မရှိသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နိရောဓသဒ္ဓါဝစနိ
ယတာ၊ နိရောဓသဒ္ဓါ ဟောခြင်းငှါ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ နိယာသံယောဇနတ္ထာ၊ ကုန်ပြီးသောသံယောဇနရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို၊
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အပိတ၊ တနည်းသော်ကား၊ စိရကတန္တိ၊
ကြာမြင့်စွာပြုအပ်ပြီးသည် လည်းဖြစ်သော၊ ကမ္ဘံ၊ ကံသည်၊ အနိပ္ပတ္တိဖ
လတာယစ၊ မပြီးသေးသော အကျိုးရှိသည်၏ အမြင့်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ အပဟိနာဟာရတာယစ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်သေးသောအဟာ
ရရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဖလ္လာရဟံနာမ၊ အကျိုးကိုဖြစ်
စေခြင်းငှါထိုက်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တံဝေနာမ၊ ထင်ရှား
ရှိသည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိပ္ပတ္တိတဖလံ၊ ပြီးပြီးသော
အကျိုးရှိသည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဟိန္ဒာ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ကုန်
သည်၊ နာပိဟောန္တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်၊ ဖလုပ္ပတ္တိပစ္စယာနံ၊ အကျိုးဖြစ်
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရာဒီနံ၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရအစ
ရှိသည်တို့၏၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဖလ္လာရဟ
တာဝေါ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငှါထိုက်သောအဖြစ်ကို၊ အနိရောဓောတိ၊
အနိရောဓဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ ဇေံ၊
ဤသို့၊ အနိရုဒ္ဓတာဝေနေဝ၊ မချုပ်သေးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ယေန
ဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ နသန္တ
ဝတိ၊ မဖြစ်၊ တံကာရတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အတိတာနိဝိ၊ အတိတ်ပင်ဖြစ်
သော်လည်း၊ ဣမသ္မိံသတိတိဣမိနာဝစနေန၊ ဣမသ္မိံသတိဟူသောဤစ
ကားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတောယေဝစ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
အဝုသိတဗြဟ္မစရိယသာ၊ မဂ်တည်းဟူသောသိတင်းကိုမသုံးသေးသော
ဝုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အပဝတ္တိခမ္ဘတံ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောသို့၊ အနာပန္နော၊ မ
ရောက်သေးသော၊ ပစ္စယုပ္ပါဒေါ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာလဘေဒံ၊
ကာလအသွေးကို၊ အနာမသိတွာ၊ မသုံးသပ်မူ၍၊ အနိပ္ပတ္တိနာယဇေ၊ မဖြစ်
ခြင်းသဘောကိုသာလျှင်၊ ဣမဿဥပ္ပါဒေါတိ၊ ဣမဿဥပ္ပါဒေါဟူ၍၊ ဝာဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်း
သော်ကား၊ အဝသေသပစ္စယသမဝါယေ၊ ကြွင်းသော ပစ္စည်းတို့၏ညီ
ညွတ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇာမာနုဿာပိ၊ ထင်ရှားမရှိသော်လည်း၊
ဝိဇ္ဇာမာနုဿာပိယ၊ ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာမာနုဿ၊ ထင်ရှားရှိမူကား၊ ပဝေ

၀။ အဘယံဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ပလုပ္ပတ္တိ၊ အကျိုးဖြစ်ခြင်းကို၊ ယာအဘိ၊ မုဒိတာ၊ အကြင်ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာအဘိမုဒိတာ၊ ထိုအကျိုးဖြစ်ခြင်းသို့ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣမဿဥပ္ပါဒေါတိ၊ ဣမဿဥပ္ပါဒေါဟူ၍၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာသုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တဒါ၊ ထိုအကျိုးသို့ရှေးရှုသောအခါ၌၊ တဒတာဟေတုတော၊ ထိုအကြောင်းမှ၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒဝတ္ထပလဿ၊ ထိုအခိုက်အတန့်ဖြစ်လတ္တံ့သောအကျိုး၏၊ ဥပ္ပါဒနဘာဝေန၊ ဖြစ်လတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥဗ္ဗိတံ၊ ရှေးရှုထင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပတ္တိတံနာမ၊ ဖြစ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝိဇ္ဇမာနန္တိ၊ ထင်ရှားမရှိသော်လည်း။ တဒဝတ္ထတန္တိ၊ ထိုအခိုက်အတန့်အစဉ်ကို၊ တဒဝတ္ထတာဥပ္ပါဒေါတိ၊ တဒဝတ္ထတာဥပ္ပါဒေါဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထတသ္မိံ၊ စနေ၊ ထိုစကား၌၊ သတိတိဣဒိနာ၊ သတိဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာမတ္ထေန၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်မျှဖြင့်၊ ပစ္စယတာဝံ၊ ပစ္စည်း၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ၏၊ အဗျာပါရတံ၊ ဗျာပါရကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဥပ္ပါဒေါတိဣဒိနာ၊ ဥပ္ပါဒဟူသောဤသဒ္ဒါဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိမ္မတံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အသဗ္ဗကာလဘာဝိတဉ္စ၊ အခါခပ်သိမ်းဖြစ်လေ့မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပလုပ္ပတ္တိအဘိမုဒတဉ္စ၊ အကျိုးဖြစ်ခြင်း၏ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိပေန္တော၊ ပြဿန၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏၊ အနိစ္စတံ၊ မမြဲသောအဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ သတိနာသတိဥပ္ပါဒါနနိရောဓာတိပန၊ သတိနာသတိဥပ္ပါဒါနနိရောဓဟူသောဤပုဒ်တို့ဖြင့်ကား၊ ဟေတုအတ္ထေဟိ၊ ဟိတ်အနက်ရှိကုန်သော၊ ဘုမ္မနိဿက္ကဝစနေဟိ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်ပဉ္စဝီဝိဘတ်တို့ဖြင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏၊ သမတ္တိတံ၊ ပြည့်စုံစွာဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ နိဒါနသမုဒယဇာတိပဘဝတာဝံ၊ နိဒါနသမုဒယဇာတိပဘဝအဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟေတုအတ္ထဝတော၊ ဟိတ်အနက်ရှိသော၊ ဘုမ္မာစနေဿ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်၏၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ တဒဝိနာဘာဝိ၊ ထိုအနက်၌ကင်း၍ဖြစ်လေ့မရှိသော၊ ပလဿ၊ အကျိုး၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်ကို၊ လက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအကျိုး၌၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အနေနံ၊ ဥစ္စာမရှိကုန်သောသူတို့အား

ခနေ၊ ဥစ္စာသည်၊ အနုပ္ပဒိယမာနေ၊ မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒလိန္ဒိယံ၊ သူဆင်း
ရဲ၌၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောကြွယ်ဝခြင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
လည်းကောင်း၊ သဿေသု၊ ကောက်တို့သည်၊ နိပ္ပန္နေသု၊ ပြည့်စုံကုန်သည်
ရှိသော်၊ သုတိက္ခံ၊ ဝပြောခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ နိဿက္ကပစနဿပိ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်၏လည်း၊
ဟေတု အတ္ထေ၊ ဟိတ်အနက်၌၊ ဗလဿ၊ အကျိုး၏၊ ဘာဝေစ၊ ဖြစ်ခြင်း၌
လည်းကောင်း၊ ပကတိယဉ္စ၊ ပကတိ၌လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်တည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ကလလော၊
☐ ရေကြည်မှ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ အမြှုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ အမြှုပ်မှ၊ ပေ
သိ၊ သားတစ်သည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဟိမဝ
တော၊ ဟိမဝန္တာတောင်မှ၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ ပဘဝတိ၊ အမွန်စ၍လာ
၏၊ ဂင်္ဂိတော၊ ဂင်္ဂါမှ၊ ပူရော၊ ပြည့်သည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့၊ အဝိဇ္ဇာဒိဘာဝေစ၊
အဝိဇ္ဇာအစရှိသောအဖြစ်၌ လည်း၊ တဒဝိနာဘာဝေန၊ ထိုအဝိဇ္ဇာအစရှိ
သည်နှင့်မကင်းသည်အဖြစ်ဖြင့်၊ သင်္ခါရာဒိဘာဝေါ၊ သင်္ခါရအစရှိသော
အဖြစ်ကို၊ လက္ခိယတိ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အဝိဇ္ဇာဒိဟိစ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့မှ
လည်း၊ သင်္ခါရာဒယော၊ သင်္ခါရအစရှိသည်တို့သည်၊ ပဘဝန္တိစ၊ အမွန်
လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ပကရိယန္တိစ၊ အပြားအားဖြင့်လည်းပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တော့၊ ထိုအဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့သည်၊ တေဝံ၊ ထို
သင်္ခါရသည်တို့၏၊ ပဘာဝေါစ၊ အမွန်လည်းဖြစ်၏၊ ပကတိစ၊ အပြားအား
ဖြင့်လည်းပြုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထဒိပနတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကိုပြအံ့
သောငှါ၊ သလိဥပ္ပါဒါတိ၊ သတိဥပ္ပါဒါဟူ၍၊ ဟေတု အတ္ထေ၊ ဟိတ်အနက်၌၊
ဘုမ္မနိဿက္ကနိန္ဒေသာ၊ သတ္တမိဝိဘတ်ပဉ္စမိဝိဘတ်ဖြင့်ညွှန်းပြခြင်းတို့ကို၊
ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်
ကြောင့်လည်း၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ ဣမသ္မိံ သတိဣဒ်ဟောတိဣမသုပ္ပါဒါဣဒ်
ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဣမသ္မိံ သတိဣဒ်ဟောတိဣမသုပ္ပါဒါဣဒ်ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍၊ သင်္ခါ
ပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ပရိစ္စသမုပ္ပါဒဿ၊ ပရိစ္စသ
မုပ္ပါဒ၏၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိအာဒိကော၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ
ဤသို့အစရှိသော၊ နိန္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဟောတော်မူအပ်သော၊ အတ္ထိ
ဘာဝေါစ၊ ရှိသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေါစ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း

ကောင်း၊ တေသံပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မာနံ၊ ထိုပစ္စည်းပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့၏၊
 ပစ္စယသဘာဝေါတိ၊ အကြောင်း၏မရှိခြင်းဟူ၍၊ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏၊
 ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နနိရုဇ္ဈတာသင်္ခါတံ၊ ချေ့ပ်သောအဖြစ်ဟု
 ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထိဘာဝံဝါ၊ ရှိသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနိဝတ္တသံ
 ဘာဝသင်္ခါတံ၊ မနစ်သောသဘောဟုဆိုအပ်သော၊ ဥပ္ပါဒံဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥဒယာဝတ္တတာသင်္ခါတံ၊ ဖြစ်သောအ
 ခိုက်အတန်အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သတိဇေ နာသတိဥပ္ပါဒါဇေ နနိရော
 ဓာတိ၊ သတိဇေ နာသတိဥပ္ပါဒါဇေ နနိရောဓာဟူ၍၊ အန္တောဂမနိယမေဟိ၊
 အန္တောဂမနိယမဖြစ်ကုန်သော၊ ဝစနေဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်၊ အဘိဟိတံ၊ စိ
 ရင်အပ်သော၊ အတ္ထိဘာဝဉ္စ၊ ရှိသောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒဉ္စ၊ ဖြစ်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မုဗ္ဗိတွားလွှတ်၍၊ အညပစ္စယသဘာဝေါနာမ၊ တပါး
 သောပစ္စည်း အဖြစ်မည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာဝုပ္ပတ္တိ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊
 အတ္ထိဘာဝေါစ၊ ရှိသောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေါစ၊ ဖြစ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ပစ္စယ သဘာဝေါတိ၊ ပစ္စည်းသဘောဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ ပဋ္ဌာနေ၊ ပဋ္ဌာန်းကျင်း၌၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊ ဟေတုအာ
 ဇယော၊ ဟေတုအစရှိကုန်သော၊ စတုရိသတိ၊ နှစ်ဆယ်လေးပါးကုန်သော၊
 ယေဝိပစ္စယာ၊ အကြင်ပစ္စည်းတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိ
 ပစ္စယာ၊ ထိုပစ္စည်းတို့သည်လည်း၊ ဧတေသေဝပစ္စယသဘာဝဿ၊ ထိုပစ္စယ
 သတ္တိ၏သာလျှင်၊ ဝိသေသာ၊ ထူးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ယထာယေနအာကာရေန၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အနုလောမပနိစ္စသ
 မုပ္ပါဒံ၊ အနုလောမပနိစ္စသမုပ္ပါဒကို၊ မနသိ၊ စိတ်၌၊ အကာသိ၊ ပြုတော်
 မူ၏၊ တံအာကာရံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒသေတု၊ ပြုတော်မူခြင်းငှါ၊
 ယဒိဒံအဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာသင်္ခါရာတိအာဒိ၊ ယဒိဒံအဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာသင်္ခါရာ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုယဒိဒံ
 အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာအစရှိသော ဘုရားဟောပါဠိတော်၌၊ ယဒိဒန္တိ၊
 ယဒိဒံဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတံ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တဿ၊ ထိုယဒိဒံဟူ
 သောနိပါတ်ပုဒ်၏၊ ယောအယန္တိ အတ္ထော၊ ယောအယံဟူသောအနက်ကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာတိအာဒိသု၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာဤသို့အ
 စရှိသည်တို့၌၊ ဝစနေတ္ထော၊ ဝိပြုဟ်ကို၊ ဝေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ကာ

တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ အဝိဒ္ဓိယံ၊ မရထိုက်သော၊ ကာယဒုစရိတာဒိ၊ ကာယဒုစရိတ်သည်ကို၊ ဝိဒ္ဓိတိ၊ ရတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏၊ ဝိဒ္ဓိယံ၊ ရထိုက်သော၊ ကာယဒုစရိတာဒိ၊ ကာယဒုစရိတ်အစရှိသည်ကို၊ နဝိဒ္ဓိတိ၊ မရတတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏၊ ဓမ္မာနံ၊ ပရမတ္ထဓမ္မတို့၏၊ အဝိပရိတသဘာဝံ၊ မဘောက်ပြန်သောသဘောကို၊ အဝိဒိသံ၊ မသိအပ်သောအဖြစ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏၊ အန္တရိရဟိတေ၊ အဆုံးကင်းသော၊ သံသာဓရေ၊ သံသာရ၌၊ ဘဝါဒိသု၊ တဝစသည်တို့၌၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဇဝါပေတိ၊ မြှောစေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏၊ အဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိကုန်သော ဣတ္ထိဝုရိသစသည်တို့၌၊ ဇဝတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိကုန်သော ခန္ဓာအာယတနခတ်တို့၌၊ နဇဝတိနပဝတ္တတိ၊ အမှန်အားဖြင့်မဖြစ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏၊ ဝိဇ္ဇာပဒိုပက္ခာ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏၊ သာအဝိဇ္ဇာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသည်၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသောအားဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဓာ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းတရားကို၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧတေန၊ ဤအဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းတရား၌၊ နဝိနာ၊ မကင်းမူ၍၊ ဧတသ္မာ၊ ဤအဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းတရားမှ၊ ဖလံ၊ သင်္ခါရစသော အကျိုးတရားသည်၊ ဧတိဥပ္ပဇ္ဇတိစေတ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်တတ်၏၊ ပဝတ္တတိစ၊ တည်လည်းတည်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောအဝိဇ္ဇာဒိဓမ္မော၊ ထိုအဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်းတရားအပေါင်းသည်၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စယသန္တိသည်၊ ဥပကာရက္ခော၊ ဥပကာရအနက်ရှိ၏၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာလည်းဟုတ်၏၊ သာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဟူသည်၊ ပစ္စယောစ၊ ပစ္စည်းလည်းဟုတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယော၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယမည်၏၊ တသ္မာအဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရေန္တိ၊ ပြုပြင်စီမံတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရမည်ကုန်၏၊ လော

ကိယာ၊ လောကသုံးပါး၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ကုသလာ ကုသလစေတနာ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာတည်း။ သာဓေတနာ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာသည်၊ ပုညာပုညာနေဇ္ဇာဘိသင်္ခါရဝသေန၊ ပုညာဘိသင်္ခါရအပုညာဘိသင်္ခါရ အာနေဇ္ဇာဘိသင်္ခါရတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိဝေ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအင်၏၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဝိစာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်မည်၏၊ တံဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဉ်သည်၊ လောကီယဝိပါကဝိညာဏဝသေန၊ လောကီဝိပါကဝိညာဉ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ န္တတ္ထိံ သဝိဇံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသို့၊ မနတိ၊ ညွတ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ နာဗံ၊ နာမ်မည်၏၊ ဝေဒနာဒိဓန္တတ္ထယံ၊ ဝေဒနာအစရှိသော ဓန္တာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းတည်း။ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ ရုပ္ပတိ၊ ဘောက်ပြန်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏၊ ဘူတရူပဉ္စ၊ ဘူတရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ စက္ခာဒိဥပါဒါရူပဉ္စ၊ စက္ခုအစရှိသော ဥပါဒါရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ လဟ္တတိ၊ ရှေ့အပ်၏၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ အာယံ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ တနတိ၊ ချဲ့ထွင်တတ်၏၊

အာယတနဉ္စ၊ ရှည်စွာလည်းဖြစ်သော၊ သံသာရေဒုက္ခံ၊ သံသရာဆင်းရဲသို့၊ နယတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ အာယတနံ၊ အာယတနမည်၏၊ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ တွေ့တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောသဘာဝေါ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ ဗသော၊ ဗသမည်၏၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ အာရမ္မဏာရသံ၊ အာရုံ၏အရသာကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာမည်၏၊ ဣဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ဤဗုဒ္ဓဝေဒနာ နှစ်ခုရှိသည်လည်း၊ ခွါရဝသေန၊ ခွါရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဆဗ္ဗိဇံ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏၊ ဝိပါကဝသေန၊ ဝိပါက၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂဟဏေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဆတ္ထိံ သဝိဇံ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ ပရိတဿတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပွတ်သိပ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

သာဓမ္မဇာတိ။ ထိုတရားသဘောသည်၊ တဏှာ၊ တဏှာမည်၏။ သာ
တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ ကာမတဏှာဒိဝသေန၊ ကာမတဏှာစသည်
တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ယိဝိဓ၊ သုံးပါး
အပြားရှိ၏၊ ဝိက္ခာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌသတဝိဓ၊ တရားရှစ်
ပါးအပြားရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရား
သဘောသည်၊ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲသင်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ
ဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံမည်၏။ တံဥပါဒါနံ၊
ထိုဥပါဒါနံသည်၊ ကာမုပါဒါနာဒိ ဝသေန၊ ကာမုပါဒါနံ စသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဓံလေးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံဓမ္မ
ဇာတံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ ဘဝတိတဝိယတိ၊ ဖြစ်တတ်ဖြစ်စေ
တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊
ဘဝေါ၊ ဘဝမည်၏၊ သောဘဝေါ၊ ထိုဘဝသည်၊ ကမ္မုပပတ္တိဘဝတော၊
ကမ္မဘဝဥပပတ္တိဘဝအပြားအားဖြင့်၊ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ဇနနံ၊ ဖြစ်
ခြင်း၊ ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ဇိရုဏံ၊ ရင့်ခြင်း၊ ဇရာ၊ ရင့်ခြင်း၊ တေနဓမ္မဇာတေန၊ ထို
တရားသဘောဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေတတ်ကုန်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ မရဏံ၊
မရဏမည်၏၊ သောစနံ၊ မိုးရိပ်ခြင်း၊ သောဏာ၊ မိုးရိပ်ခြင်း၊ ပရိဒေဝနံ၊
ငိုကြွေးခြင်း၊ ပရိဒေဝေါ၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရားသဘော
သည်၊ ဒုက္ခယတိ၊ ဆင်းရဲစေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာ
တံ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယံဓမ္မဇာ
တံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ ဥပ္ပါဒဋ္ဌိတိဝသေန၊ ဥပါဒဋ္ဌိတို့၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ နွေခ၊ နှစ်တို့အားဖြင့်၊ ခဏိ၊ တူးမြိုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊ ဒုမနဿ၊
မကောင်းသောစိတ်၏၊ တာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း၊ ဒေါမနဿံ၊ မကောင်းသော
စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်၊ ဘူသော၊ ပြင်းစွာသော၊ အာယာသော၊ ပင်ပန်းခြင်း
တည်း၊ ဥပါယာသော၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း၊ သမ္ဘဝန္တိတိ၊ သမ္ဘဝန္တိဟူ
သည်ကား၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊
သောကာဒိဟိယေဝ၊ သောကအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်သာလျှင်၊ သမ္ဘဝန္တိတိ
ပဒဿ၊ သမ္ဘဝန္တိဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ နယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်သည်မဟုတ်၊
အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ သဗ္ဗပဒေဟိ၊ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊
သမ္ဘဝန္တိတိပဒဿ၊ သမ္ဘဝန္တိဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊

ကာတဗ္ဗ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ခပ်သိမ်း
သောပုဒ်တို့နှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ သင်္ခါရာ၊ လောကီကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံဟူသောသင်္ခါရတရား
တို့သည်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နဝဝတ္ထာ
နံ၊ ပစ္စည်းပစ္စယုပ္ပန်ကို ခိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကို၊ ဒသပိတံ၊ ပြုအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဧသနယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာပစ္စယာအစရှိသောပုဒ်စွယ်ပုဒ်တရားဖြစ်၌
အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အညာဏလက္ခဏာ၊ မသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သဗ္ဗော
ဟနရသာ၊ တွေဝေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သာဒနပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းလျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ပဋိသန္တိပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ရှေ့နောက်စပ်ခြင်းလျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဒုက္ခအာသဝပဒဋ္ဌာနာ၊ ဒုက္ခအာသဝလျှင်
နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အဘိသင်္ခါ
ရဏလက္ခဏာ၊ ပြုပြင်ခြင်းလက္ခဏာရှိကုန်၏။ အာယုဟနရသာ၊ အား
ထုတ်ခြင်းကိစ္စရှိကုန်၏။ သံဝိဒဟနပစ္စုပ္ပန်နာ၊ စီရင်ခြင်းလျှင် ထင်သော
အခြင်းအရာရှိကုန်၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်၊ ဝိဇ္ဇာနလက္ခဏံ၊ အာရုံကိုသိခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ပဋိသန္တိပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ရှေ့
နောက်စပ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သင်္ခါရပဒဋ္ဌာနံ၊ သင်္ခါရ
တရားလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝတ္ထုရမ္မဏ
ပဒဋ္ဌာနံ၊ ဝတ္ထုအာရုံလျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ နာမံ၊ နာမ်သည်၊
နမနလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ညွတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပယောဂရသံ၊ အချင်း
ချင်းယှဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အဝိနိဗ္ဗာဂပစ္စုပ္ပန်နာ၊ အဝိးမဖြစ်ခြင်းလျှင်
ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ၊ ဝိညာဉ်လျှင် နီးစွာသော
အကြောင်းရှိ၏။ ချပ်၊ ချပ်သည်၊ ခုပ္ပနလက္ခဏံ၊ ဘောက်ပြန်သောလက္ခဏာ
ရှိ၏။ အနာရမ္မဏရသံ၊ အာရုံကိုမယူခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အပ္ပဟေယုဘာဝပစ္စု
ပ္ပန်နာ၊ မင်ဖြင့်မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။
ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ၊ ဝိညာဉ်လျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ သဗ္ဗာယတနံ၊
သဗ္ဗာယတနံသည်၊ အာယတနလက္ခဏံ၊ သံသရာကိုဖြတ်စေခြင်းလက္ခဏာ
ရှိ၏။ ဒဿနရသံ၊ မြင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝတ္ထုန္တိရဿာဝပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ဝတ္ထုန္တိရအ
ဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ နာမရူပပဒဋ္ဌာနံ၊ နာမ်ရုပ်တရားလျှင်နီး
စွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဖဿော၊ ဖဿသည်၊ ဖုဿနလက္ခဏာ၊ အာရုံကို
စွဲထိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သံဗန္ဓနရသော၊ ဝတ္ထုအာရုံတို့၏ထိခိုက်ခြင်း

ကိစ္စရှိ၏၊ သင်္ခါပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဝတ္ထုအာရုံရှိ၏၊ ပေါင်းမိခြင်းလျှင်ထင်သော
အခြင်းအရာရှိ၏၊ သဗ္ဗာယတနပဒဋ္ဌာနော၊ သဗ္ဗာယတနတရားလျှင်နီးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အနုတဝနလက္ခဏာ၊ အာရုံ
ကိုခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝိသယရသသမ္ပာကရသာ၊ အာရုံ၏အရသာ
ကိုသုံးဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ သုခဒုက္ခပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ သုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာ
လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဗဿပဒဋ္ဌာနော၊ ဗဿတရားလျှင်နီးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဟေတုလက္ခဏာ၊ အကြောင်း
ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ အဘိနန္ဒနရသာ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏၊
အဘိတ္တဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ မရောင့်ရဲသောအဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်း
အရာရှိ၏၊ ဝေဒနာပဒဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏၊ ဥပါဒါ
နံ၊ ဥပါဒါနံသည်။ ဂဟဏလက္ခဏံ၊ အာရုံကိုပြင်းစွာစွဲကိုင်ခြင်း ယူခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏၊ အမုဉ္ဇနရသာ၊ ယူမိသောအာရုံကို မလွှတ်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏၊
တဏှာဒဋ္ဌတ္ထဒိဋ္ဌိပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ တဏှာဖြင့်ပြင်းစွာအာရုံကိုယူသောအဖြစ်
လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ တဏှာပဒဋ္ဌာနံ၊ တဏှာလျှင်နီးစွာသော
အကြောင်းရှိ၏၊ တဝေါ၊ တဝသည်။ ကမ္မကမ္မဗလလက္ခဏော၊ ကံကံ၏
အကျိုးလျှင်လက္ခဏာရှိ၏၊ တဝနဘာဝနရသော၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်စေခြင်းကိစ္စ
ရှိ၏၊ ကုသလာကုသလာဗျာကတပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်အဗျာ
ကတတရားလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဥပါဒါနပဒဋ္ဌာနော၊ ဥပါဒါနံ
လေးပါးလျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊ တတ္ထတတ္ထ
ဘဝ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပဌမာဘိနိဗ္ဗာန်လက္ခဏာ၊ ငှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာ
ရှိ၏၊ နိယျာတနရသာ၊ ဆောင်ရှင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ အဝီတ ဘဝတော၊
အဝီတံဘဝမှ၊ ဣဓပ္ပဇ္ဇနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဤပစ္စုပဋ္ဌာန်ဘဝ၌ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင်
သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒုက္ခဝိစိတ္တတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
ဒုက္ခ၏ဆန်းကြယ်သောအဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဇရာ၊ ဇရာ
သည်၊ ဇီရဏလက္ခဏာ၊ ရင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ မရဏပနယနရသာ၊ သေခြင်း
အနီးသို့ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ယောဗ္ဗနဝိနာသပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ အရွယ်ပျက်စီး
ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ မရဏံ၊ မရဏသည်။ ရုတိလက္ခဏံ၊
ရွှေ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝိသံယောဂရသံ၊ မယှဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ဂတိဝိပ္ပဝါ
သပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဂတိမှ ကွေကွင်းခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏၊
သောကော၊ သောကသည်။ အန္တောနိဗ္ဗာနလက္ခဏော၊ အတွင်း၌လောင်
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ စေတသောနိဗ္ဗာနရသော၊ စိတ်၏ပူလောင်ခြင်းကိစ္စ

၁၀၉

ရှိ၏။ အနုသောစနပစ္စုပဋ္ဌာနော။ အဖန်တလဲလဲစိုးရိမ်ခြင်းလျှင်ထင်သော
 အခြင်းအရာရှိ၏။ ပရိဒေဝေါ။ ပရိဒေဝသည်။ လာလပ္ပနလက္ခဏော။ ပိုမိုပြည့်
 တမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဂုဏဒေါသာဘိကိတ္တနုရသော။ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 အပြစ်တို့ကိုကြားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သမ္ဘူ မပစ္စုပဋ္ဌာနော။ အလွန်ချာချာလည်
 ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဒုက္ခံ။ ဒုက္ခသည်။ ကာယဝိဇ္ဇနလက္ခ
 ဏံ။ ကိုယ်ကိုနှိပ်စက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဒုပ္ပညာနံ။ ပညာနည်းသောသူတို့
 အား။ ဒေါမနဿကရဏရသံ။ ဒေါမနဿာကိုပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယိကာ
 ဗာပပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ ကိုယ်၌ဖြစ်သောကျင်နာခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာ
 ရှိ၏။ ဒေါမနဿံ။ ဒေါမနဿသည်။ ဗိတ္တဝိဇ္ဇနလက္ခဏံ။ စိတ်ကိုနှိပ်စက်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိ၏။ မနောဝိဇာတနရသံ။ နှလုံးပင်ပန်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မာနသဗျာ
 ဗိပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဥပါယာ
 သော။ ဥပါယာသည်။ ဗိတ္တပရိဒဟနလက္ခဏော။ စိတ်၏လောင်ခြင်း
 အလွန်ပူခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ နိတ္ထုနုရသော။ ကျဉ်းညည်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။
 ဝိသာဒပစ္စုပဋ္ဌာနော။ နှလုံးဆင်းရဲခြင်း မသက်သာခြင်းလျှင် ထင်သော
 အခြင်းအရာရှိ၏။ ဧဝံဣမိနာအာကာရေန။ ဤသို့သော အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်။ ဧတအဝိဇ္ဇာဒယော။ ဤအဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့ကို။ လက္ခဏာဒိတော
 ပိ။ လက္ခဏာအစရှိသောအားဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ဣတိအယံ။
 ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေါ။ အကျဉ်း
 တည်း။ ဝိတ္ထာရောပန။ အကျယ်ကိုကား။ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နံ။ အလုံးစုံသော
 အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝိနိစ္ဆယံ။ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဣစ္ဆန္တေန။
 အလိုရှိသောသူသည်။ သဗ္ဗောဟဝိနောဒနိယာ။ သဗ္ဗောဟဝိနောဒနိမည်
 သော။ ဝိဘင်္ဂဋ္ဌကထာယ။ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာမှ။ ဂဟေတဗ္ဗော။ ယူအပ်၏။
 ဝေန္တိ။ ဧဝံဟူသောသဒ္ဒါသည်။ နိဗ္ဗိဋ္ဌဿ။ ညွှန်းပြအပ်သောဓမ္မကို။ နိဒဿ
 နံ။ ညွှန်းပြသော သဒ္ဒါတည်း။ တေန။ ထိုနိဗ္ဗိဋ္ဌနိဒဿန အနက်ရှိသောဧဝံ
 သဒ္ဒါဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာဒိယေဝ။ အဝိဇ္ဇာအစရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာရ
 ဏေဟိ။ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဣဿရနိဗ္ဗာနာဒိဟိ။ ဗြဟ္မာဝိဿနိုးစသောသူ
 ဖန်ဆင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ကြောင့်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒသေ
 တိ။ ပြ၏။ ဧတဿာတိ။ ဧတဿဟူသည်ကား။ ယထာဂုတ္တဿ။ အကြင်
 အကြင်ဟောတော်မူအပ်သော။ ကေဝလဿာတိ။ ကေဝလဿဟူသည်
 ကား။ အသံဝိဿဿ။ ချမ်းသာစသည်နှင့်မရောသော။ ဝါ။ တနည်းကား။
 သကလဿ။ အလုံးစုံသော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿာတိ။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿဟူသည်ကား။

ဒုက္ခသမူဟဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ သမုဒယော၊
 ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇီဝဿာ၊ ဇီဝ၏လည်း၊ သမုဒယော၊
 ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ နာပိဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သုတသုခါဒိနံ၊ သုတသုခ
 စသည်တို့၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ နာပိဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမုဒ
 ယောဟောတိတိ၊ သမုဒယောဟောတိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းပြီး
 ခြင်းသည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ တေမတ္ထံဝိဒိတွာဟူ
 သည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာဒိဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခါ
 ရာဒိကဿ၊ သင်္ခါရအစရှိသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအစု၏၊ သွာယံသော
 အယံသမုဒယော၊ ထိုဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တေ
 မတ္ထံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ။

တာယံဝေလယန္တိ၊ တာယံဝေလယံဟူသည်ကား၊ တာယံတဿ
 အတ္တဿ ဝိဒိတဝေလယံ၊ ထိုအနက် သဘောကို သိသော အခါ၌၊
 ဣဉ္ဇဒါနံဉ္ဇဒါနေသိတိ၊ ဣဉ္ဇဒါနံဉ္ဇဒါနေသိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဝိဒိတေ၊ သိတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဟေတုတောစ၊
 အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟေတုသမုပ္ပန္နဓမ္မဿစ၊ အကြောင်းတရား
 ကြောင့်ကောင်းစွာဖြစ်သောတရားကိုလည်းကောင်း၊ ပဇာနဿ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိခြင်း၏၊ အာနုဘာဝဒိပကံ၊ အာနုဘော်ကိုပြတတ်သော၊ ယဒါဟ
 ဝေပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာတိအာဒိကံ၊ ယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာဤသို့အစရှိ
 သော၊ သောမနဿသမ္ပယုတ္တဉ္ဇာဏသမုဋ္ဌာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာနှင့်
 ကောင်းစွာယှဉ်သောဉ္ဇာဏဖြစ်သော၊ ဣဉ္ဇဒါနံ၊ ဤဉ္ဇဒါနံကို၊ ဉ္ဇဒါနေ
 သိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ အတ္တမနဝါစံ၊ နှစ်လိုဘွယ်ရှိသောစကားကို၊ နိစ္ဆာ
 ရေသိ၊ မြွက်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာစသောဉ္ဇဒါနံဂါယာ၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယဒါယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဟဝေတိ၊
 ဟဝေဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ ဗျတ္တန္တိ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဗျတ္တံဟူသောဤအ
 နက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ ကေဝိပနံ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊
 ဟဝေတိ၊ ဟဝေဟူသောသဒ္ဓါကို၊ အာဟဝေယုဇ္ဇေတိအတ္ထံ၊ အာဟဝေ
 ယုဇ္ဇေဟူသောဤ အနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်
 မြတ်စွာတရားသည်၊ စေတမာရံ၊ အောင်အပ်သော ကိလေသမာရ်ကို၊
 ပညာဝုဇ္ဇေန၊ ပညာတည်းဟူသောလက်နက်ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊

ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ကိလေသမာရေန၊ ကိလေသမာရ်နှင်း၊ ယုတ္တန
သမယေ၊ စစ်ထိုးသောအခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုကေစိဆရာ
တို့၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပါတုဘဝန္တိတိ၊ ပါတုဘဝန္တိဟူ
သည်ကား၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ အနုလောမ
ပစ္စယာကာရပဋိဝေသောကော၊ အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုထိုးထွင်း၍
သိခြင်းကိုပြီးစေတတ်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား
တို့သည်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါတုဘဝန္တိတိ၊ ပါတုဘဝန္တိဟူသည်
ကား၊ ပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှားပြကုန်၏၊ အဘိသမယဝသေန၊ အဘိသမယ
၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗျတ္တာပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ စတုအရိယသစ္စဓမ္မာ၊ လေးပါးသောအရိယ
သစ္စာတရားတို့သည်၊ ကိလေသတာပနဋ္ဌေန၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်
သောအနက်ကြောင့်၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာတာပေါ၊ အာတာပေါဟူ၍၊
ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာတာပိနောတိ၊ အာတာပိနောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗပ္ပဓာ
နဝီရိယဝတော၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနိက္ခိတတ်သောဝီရိယရှိသော၊ ဈာယတောတိ၊
ဈာယတောဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေန၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနချာန်
ဖြင့်၊ ဈာယန္တဿ၊ မကောင်းမှုကိုဖျတ်ကြည်းပြီးသော၊ ဗြာဟ္မဏဿာတိ၊
ဗြာဟ္မဏဿ ဟူသည်ကား၊ ဗာဟိတပါပဿ၊ အပဋ္ဌိအပ်ပြီး သောမ
ကောင်းမှုရှိသော၊ ဝိကာသဝဿ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ အထဿကင်္ခါဝပယန္တိသဗ္ဗာတိ၊ အထဿကင်္ခါဝပယန္တိသဗ္ဗာ
ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပါတုဘု
တဓမ္မဿ၊ ထင်ရှားဖြစ်သောဗောဓိပက္ခိယတရားရှိသော၊ အဿဗြာဟ္မ
ဏဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကောနုခေါဘန္တေဗုသတိတိနောကလ္လော
ပဉ္ဇောတိဘဂဝါ အဝေါစာတိအာဒိနာ၊ ကောနုခေါဘန္တေဗုသတိတိနော
ကလ္လောပဉ္ဇောတိဘဂဝါ အဝေါစဤသို့အစရှိသော၊ နယေနစ၊ နည်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ကတမံနုခေါဘန္တေဇရာမရဏံ ကဿစ ပနိဒံဇရာမရ
ဏန္တိနောကလ္လောပဉ္ဇောတိဘဂဝါ အဝေါစာတိအာဒိနာ၊ ကတမံနုခေါ
ဘန္တေဇရာမရဏံကဿစ ပနိဒံဇရာမရဏန္တိ နောကလ္လောပဉ္ဇောတိဘဂ
ဝါအဝေါစဤသို့အစရှိသော၊ နယေနစ၊ နည်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပစ္စယာ
ကာရေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ ယာတောကင်္ခါ၊ အကြင်ယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ သာစကင်္ခါ၊
ထိုယုံမှားခြင်းတို့သည်လည်း၊ ပစ္စယာကာရသေဝ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသာ

လျှင်၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အတိတအန္တိနံ၊ လွန်လေပြီးသောသံသရာကလအဖို့၌၊ အဟောသိနု
 ခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီလေ။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်း
 ဖြင့်၊ သောဠေသ၊ တဆွဲခြောက်ပါးကုန်သော၊ ယာကင်္ခါ၊ အကြင်ယုံမှား
 ခြင်းတို့သည်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ တာသဗ္ဗာ၊ ထိုအလုံးစုံသောယုံမှား
 ခြင်းတို့သည်၊ အထတသ္မိံ၊ ကာလ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝပယန္တိ၊ အပဂစ္ဆန္တိ၊ ကင်း
 ကုန်၏၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝပယန္တိ၊ ကင်းကုန်
 သနည်း၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊
 သဟေတုဓမ္မံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် တရားမြတ်ကို၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိတော်မူ၏၊ အဝိဇ္ဇာဒိကေန၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိ
 သော၊ ဟေတုနာ၊ အကြောင်းဖြင့်၊ သဟေတုကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်
 သော၊ သင်္ခါရာဒိကံ၊ သင်္ခါရအစရှိသော၊ ကေဝလံ၊ ချမ်းသာစသည်နှင့်
 မရောယှက်သော၊ ဣဓိနုက္ခက္ခန္ဓဓမ္မံ၊ ဤဆင်းရဲအရဖြစ်သောတရားအပေါင်း
 ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဇာနာတိအညာသိ၊ သိတော်မူပြီး၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊
 ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝပယန္တိ၊ အပဂစ္ဆန္တိ၊
 ကင်းကုန်၏၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ ကဒိပန၊ အဘယ်အခါ၌ကား၊ အသာ
 တဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာဝါ၊ ဗောဓိပက္ခိယ
 တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ စတုသစ္စဓမ္မာဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရား
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါတုဘဝန္တိဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်လာကုန်သနည်း၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လာကုန်သနည်း၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂ
 ဉာဏောသု၊ ဝိပဿနာဉာဏ်မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်သောအခါတို့၌၊ ပါတုဘဝန္တိ
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်လာကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လာ
 ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်မဂ်ဉာဏ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝိပဿနာဉာဏ
 သမ္ပယုတ္တာ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ သတိအာဒယောဝစ၊ သတိ
 အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဉာဏဉ္စ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ အတ္တနောမိ
 မိ၏၊ ဝိသယောသု၊ အာရုံတို့၌၊ တဒင်္ဂပ္ပဘာနဝသေန၊ တဒင်္ဂပဟာန်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ သုဘသညာဒိကေ၊ သုဘသညာစသည်တို့ကို၊ ပဇာနိ၊ ပယ်
 စွန့်ကုန်၏၊ ကာယာနူပဿနာဒိသေန၊ ကာယာနူပဿနာအစရှိသည်တို့
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိသုဝိသု၊ အသီးအသီး၊ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂက္ခဏော
 ပုန၊ မဂ်ခဏ၌ကား၊ ဧတ၊ ထိုသတိအစရှိသော ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့

သည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာလဗ္ဗိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ သမုဒ္ဓေဒဝသေန၊
 သမုဒ္ဓေဒပဟာနိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိပက္ခေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
 အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဗဟုန္တ၊ ပယ်စွန့်ကုန်လျက်၊ စတုသုပါ၊ လေး
 ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယသစ္စေသု၊ အရိယ သစ္စာတရားတို့၌၊
 အသမ္ဘောဟပဋိဝေနေဝသေန၊ မတွေ့မဝေထိုးထွင်း၍သိသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ သင်္ကဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣတ္ထ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသဏ္ဌာန်တော်၌၊ ဗောဓိပက္ခိယ
 ဓမ္မာနံ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်သောသဘောဖြင့်၊ ပါတု
 ဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အရိယသစ္စဓမ္မာနံ
 ပန၊ အရိယသစ္စာတရားတို့၏ကား၊ လောကိကာနံ၊ လောကီဖြစ်သောအရိ
 ယသစ္စာတို့၏၊ ဝိပဿနက္ခဏေ၊ ဝိပဿနာခဏ၌၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်၏၊ အာရမ္မဏကရဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ လော
 ကုတ္တရာနံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောအရိယသစ္စာတို့၏၊ တဒဓိမုတ္တတာဝ
 သေန၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားကို နှလုံးသွင်းသောအဖြစ်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ခဏ၌၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ အာရမ္မဏာဘိ
 သမယဝသေန၊ အာရုံကိုထိုးထွင်း၍သိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံ
 ပိ၊ အလုံးစုံသောအရိယသစ္စာတို့၏လည်း၊ ကိစ္စာဘိသမယဝသေန၊ ကိစ္စ
 အဘိသမယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါကုဋ ဘာဝတော၊ ထင်ရှားသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပကာသနဋ္ဌေန၊ ထင်ရှားပြတတ်သောအနက်အားဖြင့်၊ ပါ
 တုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားသောအဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိဣမိနာ
 ပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ တာဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာ
 ကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 တရားတို့၏၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်တော်အား၊ ပါကုဋ
 ဘာဝေ၊ ထင်ရှားသောအဖြစ်သည်၊ သတိပ၊ ရှိသော်လည်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ
 မူလေန၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကိုအရင်းမူသဖြင့်၊ ဝိပဿနာဘိနိဝေသဿ၊ ဝိပဿ
 နာကိုနှလုံးသွင်းခြင်း၏၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စယာဝိ
 ကာရဿ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်၏၊ နိပုဏဂန္တိရသုဒ္ဓသတာယ၊
 နူးညံ့သိမ်မွေ့နက်နဲသော အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သော သဘောတရားဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ တံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားမြတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊
 ဆင်ခြင်၍၊ ဥပ္ပန္နဗလဝ သောမနသော၊ ဖြစ်သော အားကြီးသော ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိပက္ခသမုဒ္ဓေဒဝိဘာဝနေန၊ ဆန့်

ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းကို ထင်စွာပြု
 ခြင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တဒတိသမယာနုဘာဝဒီပကမေ
 ဝ၊ ထိုပရိစ္ဆသမုပ္ပါဒ်တရားဖြတ်တို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိသော အာနုဘောဓ်ကိုပြု
 တတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဧတ္ထ၊ ဤပရိစ္ဆသမုပ္ပါဒ်တရားတို့ကို အာနု
 လောမမနသိကာရ၏အဆုံး၌၊ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိ အစ
 ရှိသော ဥဒါနံးတော်ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤတွင်ပဌမ
 ဥဒါနံးအခန်းအပြီးတည်း။ အယဓိဥဒါနောဝုတ္တောဘဂဝတာ၊ ဣတိမေသု
 တန္တိ၊ အယဓိဥဒါနောဝုတ္တောဘဂဝတာ၊ ဣတိမေသုတံဟူသော၊ အယံပါဠိ၊
 ဤပါဠိသည်၊ ကေသုဝိယဝေပါဠိကေသု၊ အချို့သောပေတိ၌သာလျှင်၊ ဒိဿ
 တိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထတသ္မိံပါဠေ၊ ထိုအယဓိဥဒါနောဝုတ္တောဘဂဝတာ၊ ဣတိ
 မေသုတံ အစရှိသောပါဠိတော်၌၊ အယဓိတိဧတ္ထ၊ အယဓိဟူသော ဤပါဠိ၌၊
 ဝိသဒ္ဓေါ၊ ဝိသဒ္ဓါသည်၊ ဣဒဓိဗုဒ္ဓေရတနံပဏီတံ အယဓိပါရမီကောဟော
 တိတိအာဒိသုဝိယ၊ ဣဒဓိဗုဒ္ဓေရတနံပဏီတံ အယဓိပါရမီကောဟောတိ
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်၌ ဝိသဒ္ဓါကဲ့သို့၊ သမ္ဘိဏ္ဍနုတ္တော၊ ပေါင်းခြင်း
 အနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသမ္ဘိဏ္ဍနု အနက်ရှိသော ဝိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဥပရိမံ၊ အထက်
 ဖြစ်သော ဒုတိယသုတ်တတိယသုတ်၌ဆိုလတ္တံ့ သောဥဒါနံးကို၊ သမ္ဘိဏ္ဍ
 တိ၊ ပေါင်း၏၊ ဝုတ္တောတိဧတ္ထ၊ ဝုတ္တောဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အယံဝုတ္တသဒ္ဓေါ၊
 ဤဝုတ္တသဒ္ဓါသည်၊ ကေသောဟာရဏဝပန ဝါပသမိကရဏဇီဝိတဝုတ္တိ
 ပရတ္တဘာဝပါဝစနပဝတ္တနသန္ဓနကထနာဒိသု၊ ဆံရိတ်ခြင်းစိုက်ပျိုးခြင်း
 သမန်းညှိခြင်းအသက်မွေးခြင်းလွတ်ခြင်း ဖြတ်သောစကား၏အဖြစ်ဖြင့်
 ဖြစ်စေခြင်းသရဏ္ဍာယ်ခြင်းဆိုခြင်းအစရှိသော အနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်
 ၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သေသောဝုတ္တ
 သဒ္ဓေါ၊ ဤဝုတ္တသဒ္ဓါသည်၊ ဝုတ္တသိရော၊ ဆံရိတ်ပြီးသောဦးခေါင်းရှိ၏၊ ပရိ
 ကော၊ သူငယ်တို့၏ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ မာဏဝေါဒဟာရော၊
 အလွန်ပျိုနုသောသူငယ်သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစ
 ရှိသည်တို့၌၊ ကေသောဟာရဏေ၊ ဆံရိတ်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ
 ၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား၊ နရုတ္တ တိ၊ မပြစ်
 မှား၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ ပဇာယန္တိ၊ ကြီးပွားကုန်၏၊
 ခေဇတ္ထ၊ လယ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သောမျိုးစေ့သည်၊ ဝိရုဠတိ၊ စည်ပင်ပြန့်
 ပွား၏၊ ဝုတ္တာနံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သောမျိုးစေ့တို့အား၊ ပသေသ္မာ၊ နှစ်သက်သွယ်
 သော အသီးကိုလေခင်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝပနေ၊

စိုက်ပျိုးခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊လော၏၊ နောစခေါပဋိဝုတ္တန္တိ အာဒိသု၊
 နောစခေါပဋိဝုတ္တံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ အဋ္ဌဒန္တကာဒိဟိ၊ထွန်သွား
 ရှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ဝါပသဒိပကရဏော၊သမန်းညှိခြင်းအနက်၌၊အာဂတော၊
 လော၏၊ပန္နလောမော၊မာန်တည်းဟူသောအမွှေးကိုနှုတ်ပြီးသော၊ ပရဒတ္တ
 ဝုတ္တော၊သုတပါးပေးအပ်သောပစ္စည်းဖြင့်အသက်မွေးသောရဟန်းသည်၊
 မိဂဘူတေန၊သမင်နှင့်တူသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊စေတသ၊၊ စိတ်ဖြင့်၊ဗိဟ
 ရတိ၊နေရ၏၊ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ဇိဝိတဝုတ္တိယံ၊အသက်
 မွေးခြင်းဟူသောအနက်၌၊အာဂတော၊လော၏၊ပန္နနာ၊အညှာမှပဝုတ္တော၊
 ကြွေကျသော၊ပဏ္ဍုပလာသော၊ပက်ရွက်ရော်သည်၊ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌၊ ပရတ္တဘာဝေ၊ လွတ်သည်အဖြစ်ဟူသော အနက်၌၊
 အာဂတော၊လော၏၊ သမိဟိတံ၊ ပြီးရယ်ခြင်းရှေးရှိသော၊ ဂိတံ၊ သာယာ
 သောအသံကို၊ ပဝုတ္တံ၊မိန့်ကြွက်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
 ပါဝစနဘာဝေန၊စကား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝုတ္တိတေ၊ဖြစ်ခြင်းအနက်၌၊ အာ
 ဂတော၊လော၏၊ ဝုတ္တောပရာယနောတိအာဒိသု၊ ဝုတ္တောပရာယနောဤသို့
 အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သဇ္ဈာနေ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊
 လော၏၊တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊မေမမ၊ငါဘုရား၏၊ဓမ္မဒါယာဒါ၊လောကုတ္တရာ
 တရားအမွေခံတို့သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော၊ အာမိသဒါယာဒါ၊
 ပစ္စည်းအမွေခံတို့သည်၊ မာဘဝထ၊မဖြစ်ကြကုန်လင့်၊ ဣတိတေဝံစနံ၊ဤ
 စကားကို၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကထနေ၊ဆိုခြင်းအနက်၌၊ အာဂ
 တော၊လော၏၊ ဣဝေါ၊ဤအရေ၌လည်း၊ ကထနေဝေ၊ဆိုခြင်းအနက်၌သာ
 လျှင်၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ တေန၊ထိုကထာအနက်ရှိသောဝုတ္တသဒ္ဓါဖြင့်၊
 အယမိဥဒါနေ၊ဤဥဒါန်းတရားတော်ကိုလည်း၊ ဘာသိတော၊ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ။

ဣတိတိ၊ ဣတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ မေသုတန္တိ ပဒနယဿ၊မေ
 သုတံဟူသောဝုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ နိဒါနဝဏ္ဏနာယ၊
 နိဒါန်းအဖွင့်၌၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ဝုဗ္ဗော၊ရှေး၌၊ ဧဝံမေသုတန္တိ၊ဧဝံမေသုတံဟူ၍၊ နိဒါနဝေသန၊နိဒါန်း
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝုတ္တောယေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊

အနက်ကို၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ နိဂမနဝသေန၊ နိဂုံး၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣတိမေ
 သုတန္တိ၊ ဣတိမေသုတံဟူ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသမ္ဘံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝုတ္တံယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊
 အတ္ထဋ္ဌါရေ၊ အနက်ကိုထုတ်ရာ၌၊ ဧဝံသဒ္ဓေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါနံ၊ သမာနတ္ထတာ
 ယ၊ တူသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံမေသုတန္တိတ္ထေဝိယ၊ ဧဝံမေ
 သုတံဟူသောဤပါဌ၌ကဲ့သို့၊ အတ္ထယောဇနာစ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို
 လည်း၊ ဣတိဝုတ္တကဝဏ္ဏနာယံ၊ ဣတိဝုတ်အဖွင့်၌၊ အဓမ္မာ၊ ငါတို့သည်၊
 ပကာသိတော ယေဝ၊ ပြအပ်ခဲ့ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမ
 ဗောဓိသုတ်အပြီးတည်း၊ ပရမတ္ထဒီပနိယာ၊ ပရမတ္ထဒီပနိမည်သော၊
 ခုဒ္ဒကနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာ၏၊ ဥဒါနသံဝဏ္ဏနာ
 ယ၊ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ၌၊ ပဌမဗောဓိသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမဗောဓိသုတ်၏အဖွင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုတိယဗောဓိသုတ်၊

ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဗောဓိသုတ်၌၊ ပဋိလောမန္တိ၊ ပဋိလောမံဟူသည်ကား၊
 အဝိဇ္ဇာနိရောဓသင်္ခါရနိရောဓောတိအာဒိနာ၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓသင်္ခါရ
 နိရောဓောဤသို့အစရှိသောနေယေနည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဘောတော်မူအပ်
 သော၊ အဝိဇ္ဇာဒိကောယေဝ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊
 ပစ္စယာကာရော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ အနုပ္ပါဒ်နိရောဓေန၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်း
 အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းအားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈမာနော၊ ချုပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စဿ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို၊ အကရုဏာတော၊ မပြုခြင်း
 ကြောင့်၊ ပဋိလောမောတိ၊ ပဋိလောမဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ပဝတ္တိယာ၊ သံသရာဖြစ်ခြင်းအား၊ ဝိလောမနတော၊ မလျော်မသင့်
 ခြင်းကြောင့်၊ ပဋိလောမော၊ ပဋိလောမမည်၏၊ ပန၊ မလျော်မသင့်သည်ကို
 ဆိုအံ့၊ အန္တတောဝါ၊ အဆုံးမှလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈတောဝါ၊ အလယ်မှလည်း

ကောင်း၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အာဒိ၊ အစသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ အဝုတ္တတ္တာ၊
မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက်၊
အဓိပ္ပာယ်မှ၊ အညေန၊ တပါးသော၊ အတ္ထေန၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤ၊
အရာ၌၊ ပဋိလောမတာ၊ ပဋိလောမမည်သောအဖြစ်သည်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊
ပဋိလောမန္တိ၊ ပဋိလောမဟူသောသဒ္ဒါသည်လည်း၊ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်
စန့်သူရှိသာ၊ လနေတို့သည်၊ ပရိဝုတ္တန္တိ၊ လည်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ၊
ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတို့ကဲ့သို့၊ ဘာဝနပုံသက နိဒ္ဒေသော၊ ဘာဝနပုံ
သကကိညွှန်းသောသဒ္ဒါတည်း၊ ဣမသို့ အသတိဣဒံနဟောတိတိ၊ ဣမသို့
အသတိဣဒံနဟောတိဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာဒိကော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊
ဣမသို့ ပစ္စယေ၊ ဤပစ္စည်းတရားသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊
ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ သင်္ခါရာဒိကံ၊ သင်္ခါရအစရှိသော၊ ဣဒံ
ဖလံ၊ ဤအကျိုးတရားသည်၊ နဟောတိနပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဣမဿနိရောဓာ
ဣဒံနိရုဇ္ဈတိတိ၊ ဣမဿနိရောဓာဣဒံ နိရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာဒိ
ကဿ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊ ဣမဿပစ္စယဿ၊ ဤပစ္စည်းတရား၏၊ နိရော
ဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ အနုဋ္ဌတ္တိဓမ္မတံ၊
တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပါဒိတတ္တာ၊ ရောက်စေ
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခါရာဒိကံ၊ သင်္ခါရအစရှိသော၊ ဣဒံဖလံ၊
ဤအကျိုးတရားသည်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဝေဝိ၊ ဤဒုတိယဗောဓိသုတ်၌လည်း၊
ဣမသို့ သတိဣဒံနဟောတိ ဣမဿုပ္ပါဒါဣဒံဥပ္ပဇ္ဇတိတိဧတ္ထ၊ ဣမသို့ သတိ
ဣဒံနဟောတိဣမဿုပ္ပါဒါ ဣဒံဥပ္ပဇ္ဇတိဟူသော ဤအနုလောမမနသိကာရ
ပါဠိ၌၊ ဣမသို့ သတိယေဝနာသတိဣမဿုပ္ပါဒါဝေနနိရောဓောတိ၊ ဣမသို့
သတိယေဝနာသတိဣမဿုပ္ပါဒါဝေနနိရောဓောဟူ၍၊ အန္တောဂမနိယမ
တာ၊ အန္တောဂမနိယမအဖြစ်ကို၊ ဒဿိတာယထာ၊ ပြအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣမသို့ အသတိယေဝ နာသတိဣမဿနိရောဓောဝေန
ဥပ္ပါဒါတိ၊ ဣမသို့ အသတိယေဝနာသတိဣမဿနိရောဓောဝေနဥပ္ပါဒါဟူ
၍၊ အန္တောဂမနိယမဟာယ၊ အန္တောဂမနိယမဖြစ်သော၊ လက္ခဏာယ၊
လက္ခဏာကို၊ ဒဿိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊
ဤဒုတိယဗောဓိသုတ်၌၊ သေသံ၊ တြွင်းကျန်သော၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ပဌမဗောဓိသုတ္တဝတ္ထနာယ၊ ပဌမဗော
ဓိသုတ်အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တနယာနုသာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို အစဉ်ဖို့

သဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဧဝံယထာဝရတ္ထနယောနံ၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပဋိလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒါနိ၊ ပဋိလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့ကို၊
မနုဿိ၊ စိတ်၌၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တံအာကာရံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊
သင်္ခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဒဿိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိတ္ထာ
ရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဒဿေတံ၊ ပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာတိ
အာဒိ၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိတ္ထာရဒေသနာ၌၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာတိ၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာဟူ
သည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝ
သေသနိရောဓာ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိချုပ်ခြင်းသည်၊ အနုပ္ပတ္တိပဟာနဝသေ
န၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကိုပယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏၊ အစ္စန္တသမုပ္ပါတတော၊ စင်စစ်ကောင်းစွာ
သတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ပောဗ္ဗိမမဂ္ဂေဟိ၊ အောက်မဂ်တို့ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊
ပဟိယမာနာဝိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော်လည်း၊ အစ္စန္တသမုပ္ပါတဝသေန၊ စင်
စစ်ကောင်းစွာ သတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ယဒိပဟိယျတိ၊
အကပ်၍ကားပယ်အပ်၏နှင့်၊ တထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ပယ်အပ်သော်လည်း၊
အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ နပဟိယျတိ၊ မပယ်
အပ်၊ အပါယဂမနိယာဟိ၊ အပါယဂမနိယာဇေ၊ အပါယ်သို့သွားစေတတ်
သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဌမမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိ
မဂ်ဖြင့်၊ ပဟိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဣမသ္မိလောကော၊ ဤ
ကာမလောကဓာတ်၌၊ သဗ္ဗတ္ထစ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အနရိယဘူမိယံ၊
မသူတော်တို့၏အရာ၌၊ သကိဇေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဥပပတ္တိပစ္စယဘူ
တာ၊ ခန္ဓာငါးပါး ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊
အဝိဇ္ဇာကို၊ ဒုတိယတတိယမဂ္ဂေဟိ၊ ဒုတိယမဂ်တတိယမဂ်တို့ဖြင့်၊ ပဟိ
ယျတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးသော အဝိဇ္ဇာကို၊ နပဟိယျတိ၊
ဒုတိယမဂ် တတိယမဂ်တို့ဖြင့်မပယ်နိုင်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရ
ဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သာအဝိဇ္ဇာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာကို၊
အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပဟိယျတိ၊ ပယ်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ သင်္ခါရနိရောဓာတိ၊ သင်္ခါရနိရောဓာဟူသည်ကား၊ သင်္ခါ
ရာနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အနုပ္ပါဒ်နိရောဓော၊ တဖန်မဖြစ်သောအားဖြင့်ချုပ်

၁၂၀

ခြင်းသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိရုဒ္ဓါနံ၊ အကြွင်းမရှိချုပ်ကုန်သော၊
သင်္ခါရာနိပဓာ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏သာလျှင်၊ နိရောဓော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်
အကြွင်းမရှိချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်သည်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊
ချုပ်၏၊ ဝိညာဏာဒိနံ၊ ဝိညာဉ်စသည်တို့၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်
လည်း၊ နာမရူပါဒိနိ၊ နာမ်ရုပ်စသည်တို့သည်၊ နိရုဒ္ဓါနိဝေ၊ ချုပ်ကုန်သည်
သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊
သင်္ခါရနိရောဓာဝိညာဏနိရောဓောတိအာဒိ၊ သင်္ခါရနိရောဓာဝိညာဏ
နိရောဓောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဧဝမေတဿ
ကေဝလဿ၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ နိရောဓောဟောတိတိ၊ ဧဝမေတဿကေဝ
လဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿနိရောဓောဟောတိဟူ၍၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ ဒုတိယသုတ္တံ၊ ထိုဒုတိယ
ဗောဓိသုတ်၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထို
စကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ပဋ္ဌမဗောဓိသုတ်၌၊ ဝုတ္တနုယမေ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဋိလော
မနမထိကာရအရာ၌၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓသင်္ခါရနိရောဓောသင်္ခါရနိရောဓာ
ဝိညာဏနိရောဓောတိ၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓောသင်္ခါရနိရော
ဓာဝိညာဏနိရောဓောဟူ၍၊ ဧတ္တာဝတာပိ၊ ဤမျှဖြင့်လည်း၊ သကလဿ၊
အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်း
မရှိသောအားဖြင့်၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်
သည်၊ ကိဉ္စာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏နှင့်၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဟော
အပ်သော်လည်း၊ အနုလေ၊ အနုလေ၊ မနွံ၊ ယဿ၊ ယဿပဗ္ဗယဿဓမ္မဿ၊
အကြင်အကြင်ပစ္စည်းတရား၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊
ယောယောပဗ္ဗယုပ္ပန္နဓမ္မော၊ အကြင်အကြင် ပစ္စယုပ္ပန်တရားသည်၊ နနိ
ရုဇ္ဈတိ၊ မချုပ်၊ ပဝတ္ထတိဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဣမဿ
အတ္ထဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဝိဇ္ဇာပဗ္ဗယာ
သင်္ခါရာ(ပ) သမုဒယောဟောတိတိ၊ အဝိဇ္ဇာပဗ္ဗယာသင်္ခါရာ(ပ)သမု
ဒယောဟောတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ တပ္ပဋိပက္ခတော၊ ထို၏ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ တဿတဿ
ပဗ္ဗယဓမ္မဿ၊ ထိုထိုပစ္စည်းတရား၏၊ အဘာဝေ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊
ရှိသော်၊ သောသောပဗ္ဗယုပ္ပန္နဓမ္မော၊ ထိုထိုပစ္စယုပ္ပန်တရားသည်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊
ချုပ်၏နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ မြင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣဝေ၊

ဤပုဂ္ဂိုလောမနသိကာရေ၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓော သင်္ခါရနိရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓော ဝိညာဏနိရောဓာ နာမရူပနိရောဓော (ပ) ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓောဟောတိတိ၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓော သင်္ခါရနိရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓော ဝိညာဏနိရောဓာ နာမရူပနိရောဓော (ပ) ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓောဟောတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အနုလောမဝိယ၊ အနုလောမဋ္ဌကဲ့သို့၊ ကာလတ္တယ၊ ပရိယာပန္နဿ၊ ကာလသုံးပါး၌အကျုံးဝင်သော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏၊ နိရောဓဒဿနတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ နဝုတ္တံ၊ မဟောအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အနာဂတသေဝ၊ အနာဂတ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာယ၊ အရိယမဂ်ကိုပွားခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟဿ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏၊ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာယ၊ အရိယမဂ်ကိုပွားခြင်း၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို၊ ဣတ္ထိတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိအယမ္ပိဝိသေသော၊ ဤအထူးကိုလည်း ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာဒိဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ခြင်း အစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခါရာဒိကဿ၊ သင်္ခါရအစရှိသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏၊ ယ္ဓာသံယောအယံနိရောဓော၊ အကြင်ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံဥဒါနံ ဥဒါနေသိတိ၊ ဣမံဥဒါနံဥဒါနေသိဟူသည်ကား၊ ဣမသို့ အညွှော့ ဤအနက်ကို၊ ဝိဒိတော၊ သိအပ်သည်ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓော၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရ၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပကာသိတဿ၊ ပြတော်မူအပ်သော၊ အဝိဇ္ဇာဒိနံ၊ အဝိဇ္ဇာစသည်တို့၏၊ ခယဿ၊ ကုန်ခြင်း၏၊ အဝပေဝာနုဘာဝဒိပကံ၊ ထိုးလွင်း၍ သိခြင်းအာနုဘော်ကို ပြတတ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ယဒါဟဝေပါကုဘဝန္တိစသောဒုတိယဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အညွှော့အနက်တည်း။

တဏှတသို့ ဥဒါနေ၊ ထိုဒုတိယဥဒါနံပါမ္ပိတော်၌၊ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခါပညော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ အဝိဇ္ဇာဒိနံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိကုန်သော၊ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတရားတို့၏၊ အနုပ္ပါဒနိရောဓသင်္ခါဝံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ခယံ၊ အရေ

ဟတ္ထမဂ်ဖြင့်ကုန်ခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဝေဒိအညာသိပမ္ပိ
 ဝိန္နိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းဖြင့်၊ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လ
 ရှိတသော၊ ဈာယတော၊ မကောင်းမှုကိုရုတ်ကြည်းပြီးတသော၊ ဧတဿ
 ပြာဟ္မဏဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂုတ္တပ္ပကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 အပြားရှိကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့သည်၊
 ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပကာသေန္တိ၊ မိမိ
 ဉာဏ်အားထင်ရှားပြတတ်ကုန်၏၊ ဇယတတ္ထိ၊ ကာလေ၊ ထိုသို့ဗောဓိပက္ခိ
 ယတရားတို့ကိုထင်ရှားပြသောအခါ၌၊ ပစ္စယနိရောဓဿ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိ
 သောပစ္စည်းတရားတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အဝိဒိတတ္ထာ၊
 ထိုးထွင်း၍မသိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿပြာဟ္မဏဿ၊ ထိုရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂုတ္တပ္ပဘေဒါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော၊
 ကင်္ခါ၊ ပမ္ပိစ္ဆသမုပ္ပါဒ်၌ယုံမှားခြင်း သစ္စာလေးပါး၌ ယုံမှားခြင်းတို့သည်၊
 ဥပ္ပန္နဗျူ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တာကင်္ခါ၊
 ထိုယုံမှားခြင်းတို့သည်၊ ဝပယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏၊ နိရုဏ္ဏန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကုန်သောစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်ပဌမဗောဓိသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဒုတိယ ဗောဓိသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယ ဗောဓိသုတ်
 အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဗောဓိဝဂ်-၃-တတိယဗောဓိသုတ်၊

တတိယ၊ တတိယဗောဓိသုတ်၌၊ အနုလောမပမ္ပိလောမန္တိ၊ အနုလော
 မပမ္ပိလောမိဟူသည်ကား၊ အနုလောမဉ္စ၊ အနုလောမကို လည်းကောင်း၊
 ပမ္ပိလောမဉ္စ၊ ပမ္ပိလောမကိုလည်းကောင်း၊ ယထာဂုတ္တအနုလောမဝသေန
 စေဝ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနုလောမ၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ယထာဂုတ္တပမ္ပိလောမဝသေနစ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောပမ္ပိလောမ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စစောဓေမိ၊ စေနေနာဦးအံ၊ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌
 လည်း၊ အနုလောမဝသေန၊ အနုလောမ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပမ္ပိလောမ

ဝသေန၊ ပဋိလောမဇ္ဈိအတွင်းအားဖြင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား
၌၊ မနသိကာရပ္ပဝတ္တိ၊ နှလုံးသွင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို၊ သုတ္တ
စ္စယ၊ သုတ်နှစ်ခုအပေါင်း၌၊ ဝုတ္တာနန္တ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်မဟုတ်
လော၊ ဣဒ၊ ဤတတိယမောဓိသုတ်၌၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊
တဒုဘယဝသေန၊ ထိုနှစ်ပါး၌အတွင်းအားဖြင့်၊ မနသိကာရပ္ပဝတ္တိ၊ နှလုံး
သွင်းသောအခြင်းအရာအဖြစ်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်လေသနည်း၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ တဒုဘယဝသေန၊
ထိုနှစ်ပါး၌အတွင်းအားဖြင့်၊ တတိယဝါရံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၊ တတ္ထ၊ ထို
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၌၊ မနသိကာရသမ္ဘုလုံးသွင်းခြင်း၏၊ ပဝတ္တိတတ္ထာ၊
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပနစောဒေမိ၊ ဆင့်၍စော
ဒနာဦးအံ့၊ တဒုဘယဝသေန၊ ထိုနှစ်ပါး၌အတွင်းအားဖြင့်၊ မနသိကာရော၊
နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်
သနည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒယ၊
အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၏၊ အပုဗ္ဗံအစရှိမံ၊ မရှေးမနှောင်း၊ ပဋိလော
မံ၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊
ပဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည် မဟုတ်လော၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ တဒုဘယံ၊ ထို
အနုလောမပဋိလောမနှစ်ပါးကို၊ ဧကတ္ထံတပေါင်းတည်း၊ မနသာကာသိ၊
နှလုံးသွင်းတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဧတံအဓိပ္ပါယ်၊ ဤ
အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဒဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ မမှတ်အပ်၊ အယခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊
ဝါရေန၊ အထည်အလည်အားဖြင့်၊ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏၊
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမံ၊ ပဌမ
ယာဝပတ်သုံး၊ အနုလောမဝသေန၊ အနုလောမဇ္ဈိအတွင်းအားဖြင့်၊ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ မနသိကာရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ တဒနုဂ္ဂံ၊
ထိုအနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်လျော်သော၊ ပဌမံဥဒါနံ၊ ပဌမဥဒါနံကို၊
ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယယာဝပတ်သုံး၊ ပဋိလောမ
ဝသေန၊ ပဋိလောမဇ္ဈိအတွင်းအားဖြင့်၊ တံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ကို၊ မနသိကာရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ တဒနုဂ္ဂပမေဝ၊ ထိုပဋိလောမ
ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်နှင့် လျော်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ထိုဒုတိယဥ
ဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတိယဝါရေပန၊ တတိယဝါရံ၌
ကား၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ အနုလောမံ၊ အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ကာလေ

န၊ရံခါ၊ ပဋိလောမံ၊ ပဋိလောမပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို၊ မနသိကာရ ဝသေန၊
နှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနုလောမပဋိလောမံ၊ အနုလံပဋိလံ၊
မနသိဗိတ်၌၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အနုလောမပဋိ
လောမန္တိ၊ အနုလောမပဋိလောမံဟူသည်ကား၊ အနုလောမဉ္စ၊ အနုလော
မကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိလောမဉ္စ၊ ပဋိလောမကိုလည်းကောင်း၊ ယထာဂုတ္တ
အနုလောမဝသေနစေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနုလောမ၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယထာဂုတ္တပဋိလောမဝသေနစ၊ အကြင်
အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပဋိလောမ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဣဒံတတိယဝါရံ၊ ဤတတိယဝါရသည်၊ အသပဋိစ္စသမုပ္ပါ
ဒဿ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ မနသိကာရဿ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၏၊ ပဂုဏဗလဝ
ဘာဝေါ၊ အလေ့အကျက်အားကြီးသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပကာ
သိတော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအနုလောမပဋိလောမ
မနသိကာရအရာ တတိယဝါရ၌လည်း၊ အနုလောမံ၊ အနုလောမပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်ကို၊ မနသိကာရိဿာမိ၊ နှလုံးသွင်းအံ့၊ ပဋိလောမံ၊ ပဋိလောမပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်ကို၊ မနသိကာရိဿာမိ၊ နှလုံးသွင်းအံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပဂုတ္တနံ၊ ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဘာဝါနံ၊ ရှေးအဘို့၌ဖြစ်ကုန်သောဇေတိတံတော်တို့၏၊ ဝ
သေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုအနုလောမပဋိလောမတို့၏၊ ဝိဘာဂေါ၊
ဝေသန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအနုလောမပဋိလောမပ
ဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ အဝိဇ္ဇာယတေဝါတိ၊ အဝိဇ္ဇာယတေဝဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာ
ဝေတု၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓတိ၊ အသေသဝိရာဂ
နိရောဓဟူသည်ကား၊ ဝိရာဂသင်္ခါတေန ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သော၊ မဂ္ဂေ
န၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အသေသနိရောဓ၊ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊
အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အနဝသေသအနုပ္ပါဒပဟာနာ၊ အကြွင်းအ
ကျန်မရှိတဖန်မဖြစ်ပြန်ကောင်းသောပယ်ခြင်းသည်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သင်္ခါရနိရောဓောတိ၊ သင်္ခါရနိရောဓောဟူ
သည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါရနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊
အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ အနုပ္ပါဒနိရောဓော၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းမရှိသော
ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဟေဋ္ဌိမေနမဂ္ဂတ္ထယေန၊
အောက်မဂ်သုံးခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့်၊ ဧကမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ သင်္ခါရော၊
သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ ဧကမိ၊ အချို့ကုန်သော၊

သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ နနိရုဏ္ဏန္တိ၊ မချုပ်ကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယံ
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏၊ သာဝသေသနိရောဓော၊
 အကြွင်းရှင်တကွချုပ်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေနပန၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဖြင့်ကား၊ သာအဝိဇ္ဇာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသည်၊ အနဝသေသနိရောဓော၊ အကြွင်း
 အကျန်မရှိချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊
 သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ နနိရုဏ္ဏန္တိ၊ မချုပ်ကုန်သည်ကား၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်၊ နိရုဏ္ဏန္တိ ဝေ၊ ချုပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာဒိ
 ဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခါရာဒိကဿ၊ သင်္ခါရ
 အစရှိသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏၊ ယွာယံယောအသံသမုဒယေဝ
 စ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယွာယံယောအသံ နိရောဓောစ၊
 အကြင်ချုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာဒိနံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့
 ၏၊ သမုဒယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်း
 သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊
 ဣမံဥဒါနံ ဥဒါနေသိတိ၊ ဣမံဥဒါနံဥဒါနေသိဟူသည်ကား၊ ယေနမဂ္ဂေန၊
 အကြင်အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏၊ သမုဒယနိရောဓ
 သင်္ခါတော၊ ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယောအတ္ထော၊ အကြင်
 အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ကိစ္စဝသေနစ၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အာရမ္မဏကရိယာယစ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဒိတော၊
 သိတော်မူအပ်၏၊ တဿအရိယမဂ္ဂဿ၊ ထိုအရိယမဂ်၏၊ အာနုဘာဝဒိ
 ပကံ၊ အာနုဘော်ကိုပြတတ်သော၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား
 ရှိသော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤတတိယဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊
 တတြ၊ ထိုတတိယဥဒါန်း၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခါပတ္ထော၊
 အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ အာတာပိနေ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေ
 တတ်သော သမ္ပပ္ပဓနံကိစ္စတတ်သောလုံ့လရှိထသော၊ ဈာယတော၊ မ
 ကောင်းမှုကို ဖုတ်ကြည်းပြီးထသော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြု
 ပြီးသောရဟန္တာအား၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဟဝေကောန္တေန၊
 စင်စစ်သဖြင့်၊ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်၊ ပါဘုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားထင်ရှားဖြစ်
 ခြင်းကြောင့်၊ သောပြာဟ္မဏော၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်

၀၀၀

သော၊ တေဟိဗောဓိပက္ခိယဓမ္မေဟိ၊ ထိဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ယဿအရိယမဂ္ဂဿ၊ အကြင်အရိယမဂ်အား၊ စတုသစ္စဓမ္မ၊ သစ္စါ
လေးပါးတရားတို့သည်၊ ပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ တေနအရိယ
မဂ္ဂေနဝါ၊ ထိုအရိယမဂ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဓုပယံတိဋ္ဌတိမာရေသေနန္တိ၊
ဝိဒ္ဓုပယံတိဋ္ဌတိမာရေသနံဟူသည်ကား၊ ကာမာ၊ ကိလေသာကာမကို၊
တေ၊ သင်၏၊ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရမာရေသ
နံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသောမာရ်စစ်သည်တကျိပ်ကို၊ ဝိဒ္ဓုပေဇ္ဇော
ဝိဓမ္မေဇ္ဇောဝိဒ္ဓံသေဇ္ဇော၊ ပျက်ဆီးလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ကထံတိဋ္ဌတိ၊
အဘယ်သို့တည်သနည်းဟုမူတား၊ သူရိယော၊ တက်လာသောနေမင်း
သည်၊ အန္တလိက္ခံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ဩဘာသယံဩဘာသယသေဇ္ဇော၊ ထွန်း
လင်းတောက်ပလျက်၊ တိဋ္ဌတိဣဝ၊ တည်သကဲ့သို့တည်း၊ အန္တုဂ္ဂတော၊
တက်လာသော၊ သူရိယော၊ နေမင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဘာယ၊
အရောင်ဖြင့်၊ အန္တလိက္ခံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ဩဘာသေဇ္ဇောဝ၊ ထွန်းလင်း
တောက်ပလျက်သာလျှင်၊ အန္တကာရံ၊ အဓိကတိုက်ကို၊ ဝိဓမ္မေဇ္ဇော၊ နှိပ်
နင်းလျက်၊ တိဋ္ဌတိယဿ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သောဝီ
ကာသဝဗြာဟ္မဏော၊ ထိုကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောရဟန္တာသည်၊
တေဟိဓမ္မေဟိ၊ ထိုဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေန
မဂ္ဂေန၊ ထိုမဂ်တရားဖြင့်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ပရိဝိဇ္ဇာဇ္ဇော
ဝ၊ ထိုးထွင်း၍သိသဖြင့်သာလျှင်၊ မာရေသနံ၊ မာရ်စစ်သည်တကျိပ်ကို၊
ဝိဒ္ဓုပေဇ္ဇော၊ နှိပ်နင်းလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဌယာ
ကာရေပဇာနနဿ၊ ပရိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု
မြောက်၊ ပစ္စယက္ခယာမိဂမဿ၊ ပစ္စည်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော
အကြောင်းတရားကုန်ခြင်းကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်
မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏၊ အာနုဘာဝပ္ပကာသနာနိ၊ အာနုဘော်ကို ပြတတ်ကုန်
သော၊ ဣမာနိတိဏိဥဒါနာနိ၊ ဤဥဒါန်းတရားသုံးပါးတို့ကို၊ တိသုယာ
မေသု၊ သုံးပါးသောယာဝတို့၌၊ ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော် မူအင်ကုန်၏၊
ကတရာယ၊ အဘယ်မည်သော၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌၊ ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော်
မူအပ်ကုန်သနည်း၊ အဘိသမ္မောမိတော၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်
တော်မူသောနေ့မှ၊ သတ္တမာယ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်

၌၊ ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်၌
 ဦးအုံးဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိသာခါပုဏ္ဏမာယ၊ ကဆုန်လပြည့်
 နေ့၌၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာသံ၌၊ ပုဗ္ဗေဒိဝါသံ၊ ရှေး၌
 နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အစဉ်အောက်မေ့၍၊ မဇ္ဈိမ
 ယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာသံ၌၊ ဗိဗ္ဗတက္ခု၊ ဗိဗ္ဗတက္ခုကို၊ ဝိသောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊
 ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာသံ၌၊ ပရိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ ပရိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်
 ကို၊ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍၊ နာနာနယေဟိ၊ အထူးထူးသော နည်းတို့ဖြင့်၊
 တေဘူမကသင်္ခါရေ၊ တေဘူမကသင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသင်ဆင်
 ခြင်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရုဏော၊ အရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂမိဿတိ၊ တက်
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအခါ၌၊ သမ္ပာသမ္ပောမိ၊ သမ္ပညာဘုရားအဖြစ်သို့၊
 ပါဝုဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ သမ္ပညတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတ္တသမနန္တရေမ
 ဝစ၊ ရောက်သည်၏အခြားမဲ့သလျှင်၊ အရုဏော၊ အရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂန္တ
 တိ၊ တက်လာ၏။ တတောပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ တေန ဝပလ္လင်္ကနံ၊ ထို
 တက်ဝယ်ဖြင့် သလျှင်၊ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌၊ သတ္တာဟံ၊
 ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေတော်မူလျက်၊ သတ္တမာယ၊
 ခုနစ်ရက်မြောက်သော၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌၊ ဝိသုယာမေသု၊ သုံးပါးသော
 ယာသံတို့၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပရိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပရိစ္စသ
 မုပ္ပါဒ်ကို၊ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အ
 တိုင်း၊ ဣမာနိဥဒါနာနိ၊ ဤဥဒါန်းသုံးပါးတို့ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ
 ၏၊ ခန္ဓကေပန၊ မဟာဝါခန္ဓကန္ဓကား၊ ဝိသုပိဝါရေသု၊ သုံးပါးသောဝါရတို့
 ၌၊ ပရိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပရိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ အနုလောမပရိလောမံ၊ အနုလုံပရိလုံ၊
 မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂတတ္ထာ၊ လာသော
 ကြောင့်၊ ခန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝိသုပိယာမေသု၊ သုံးပါး
 သောယာသံတို့၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ပဌမံဥဒါနံ၊
 ရှေးဦးစွာသောဥဒါန်းကို၊ ပစ္စယာကာရပစ္စဝေက္ခဏာဝသေန၊ ပရိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 ကိုဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဥဒါန်းကို၊
 ပစ္စယနိရောပပစ္စဝေက္ခဏာဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာစသောအကြောင်းတရားတို့၏
 ချုပ်ခြင်းကိုဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော
 ဥဒါန်းကို၊ မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာဝသေန၊ မဂ်ကိုဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဣဘိဇံ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာနိဥဒါနာနိ၊ ဤဥဒါန်းတို့
 ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တမ္ပိဝစနံ၊

ထိုစကားသည်လည်း၊ နိမိရုတ္တတိ၊ မဆန့်ကျင်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတနာစာရသတ္တဘဟံ၊ ရတနာစာရ
သတ္တဘဟကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သေသေသု၊ ရတနာစာရ သတ္တဘဟမှ
ကြွင်းကုန်သော၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ သတ္တဘဟေသု၊ သတ္တဘဟ
တို့၌၊ အန္တရန္တရ၊ ကြီးကြားကြီးကြား၊ ဓမ္မံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ ပစ္စ
ဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ယေဘုယျေန၊ ချားသောအားဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒိ၊ ခံစားလျက်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊
ရတနာစာရသတ္တဘဟပန၊ ရတနာစာရသတ္တဘဟ၌ကား၊ အဘိဓမ္မပရိစ
ယဝသေနေဝ၊ အဘိဓမ္မာရနစ်ကျမ်းကိုစိစစ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ တတိယ
ဗောဓိသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တတိယဗောဓိသုတ်အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဗောဓိဝဂ်-၄-နိဂြောဓသုတ်။

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အဗပါလနိဂြောဓေတိ၊ အဗပါလနိဂြောဓ
ဟူသည်ကား၊ တဿနိဂြောဓဿ၊ ထိုညောင်ပင်၏၊ ဆာယာယံ၊ အရိပ်၌၊
အဗပါလာ၊ ဆိတ်ကျောင်းသားတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ နိသိဒန္တိ၊ ကံရ၊
နေကုန်သတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿနိဂြောဓဿ၊ ထိုပညောင်ပင်
အား၊ အဗပါလနိဂြောဓေတေဝ၊ အဗပါလပညောင်ပင်ဟူ၍ သာလျှင်၊
နာမံ၊ အမည်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ယင်ရှားဖြစ်၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့
သည်ကား၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ နိဂြောဓရက္ခမူလေ၊ ထိုပညောင်ပင်ရင်း၌၊ ဝေဒေ၊
ဗေဒင်တို့ကို၊ သဏ္ဌာယိတုံ၊ သဏ္ဌာယိခြင်းငှါ၊ အသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်
သော၊ မဟလ္လကပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားအိုတို့သည်၊ ပါကာရပရိက္ခေပယုတ္တာ
နိ၊ တံတိုင်းအခြံအရံနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ နိဝေသနာနိ၊ အိပ်တို့ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောပုဏ္ဏားအိုတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဝသိ၊ သု၊ နေကြကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗပါလနိဂြောဓေတိ၊ နာမံ၊
အဗပါလနိရောဓဟူသောအမည်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတြတသ္မိံ၊ ပန္နိမဝါကျေ၊ ထိုနောက်ဝါကျ၌၊ အယံ၊
ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်တည်း၊ ယေနေ၊ အကြင်
ပုဏ္ဏားအိုတို့သည်၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ နုပေန္တိနသဏ္ဌာယန္တိ၊ မသဏ္ဌာယံ

နှိုင်းကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုပုဏ္ဏားအိုတို့သည်၊ အဇပါ၊
 အဇပါမည်ကုန်၏၊ မန္တနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ အနုဏ္ဏာယကာ၊ မသရဏ္ဍာယ်
 နှိုင်းကုန်သောသူတို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ နဝုဗ္ဗဇ
 ပဓာတ်၏အနက်တည်း၊ ဧတ္ထရုက္ခမူလေ၊ ဤပညောင်ပင်ရင်း၌၊ အဇပါ၊
 ဗေဒင်ကို မသရဏ္ဍာယ်နှိုင်းကုန်သော ပုဏ္ဏားအိုတို့သည်၊ နိဝါသံ၊ နေရာ
 ကို၊ လန္တိအာဒိယန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့နေရာကိုယူရာဖြစ်
 သောကြောင့်၊ တံနိဂြောဓ ရုက္ခမူလံ၊ ထိုပညောင် ပင်ရင်းသည်၊ အဇ
 ပါလော၊ အဇပါလမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဇ္ဈိကသမယေ၊ မွန်း
 တည့်သောအခါ၌၊ အန္တောပဗိဇ္ဇာအဇေ၊ အတွင်းသို့ ဝင်လာကုန်သော
 ဆိတ်တို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သာယာယ၊ အရိပ်ဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ပါလေတိရုက္ခတိ၊ စောင့်တတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿနိ
 ဂြောဓဿ၊ ထိုပညောင်ပင်အား၊ အဇပါလောတိနာမံ၊ အဇပါလဟူသော
 အမည်ကို၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ရုဋ္ဌန္တိ၊ တင်စား၍ခေါ်ကုန်
 ၏၊ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဧတံ၊ ဤအဇပါလ
 ဟူသော အမည်သည်၊ တဿရုက္ခဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ နာမံ၊ အမည်
 တည်း၊ တဿရုက္ခဿ၊ ထိုအဇပါလပညောင်ပင်၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤအမည်သည်၊ သမိပတ္ထေ၊ သမိပအနက်
 ၌၊ ဘုဒ္ဓံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း၊ အဇပါလနိဂြောဓေ၊ အဇပါလပညောင်ပင်
 အရိပ်ကြီး၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတိ၊
 ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိဟူ သည်ကား၊ တဩဝိ၊ ထိုအဇပါလပညောင်ပင်ရင်း
 ဝယ်ချနစ်ရက်နေတော်မူသောအခါ၌လည်း၊ ဓမ္မံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊
 ဝိနိနန္ဒောယေဝ၊ ရွေးချယ်စိစစ်လျက်လျှင်၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား
 ၌၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒေန္တော၊ ခံစားလျက်၊
 နိသိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဗောဓိရုက္ခတော၊ ဗောဓိပင်၌၊ ပုရုတ္တိမဒိသာဘာဝေ၊
 အရှေ့မျက်နှာအဖို့၌၊ သေရုက္ခော၊ ဤအဇပါလပညောင်ပင်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သတ္တာဟန္တိ စက္ခဒံ၊ သတ္တာဟံဟူသောဤစကားသည်
 လည်း၊ ပလ္လင်္ကသတ္တာဟတော၊ ပလ္လင်္ကသတ္တာဟမှ၊ အနန္တရသတ္တာဟံ၊
 အခြားမဲ့ဖြစ်သော သတ္တာဟသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပလ္လင်္ကသတ္တာဟတော၊ ပလ္လင်္က
 သတ္တာဟမှ၊ အပရာနိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ သတ္တာဟာနိ၊ သတ္တာဟတို့ကို၊ ဗောဓိသမိပေယေဝ၊ ဗောဓိပင်၏အ

နီး၌သာလျှင်၊ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ 'တတြိတသ္မိ' သတ္တဘာဝ
စနေ၊ ထိုသတ္တဘာဝကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗ
ကထာ၊ သတ္တဘာဝနေမဉ်စကားတည်း၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သမ္ဗာသဓမ္မာမိ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သတ္တပဟံ၊ ခုနစ်ရက်၊
ဧကပလ္လကေန၊ တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်၊ နိသိန္နေ၊ နေတော်မူသည်ရှိ
သော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဂဋ္ဌာသိ၊ ထတော်မူသေးတ
ကား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ အဇ္ဈာပိ၊ ယခုနေ့တိုင်အောင်လည်း၊ ဗုဒ္ဓတ္တကရာ၊
ဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊
ရှိလေသေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကပ္ပာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊
နတ်တို့အား၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒကိရ၊ ဖြစ်ပြန်သတတ်၊
အယခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊ ရှစ်
ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်
မူ၍၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊
ကင်္ခါ၊ ပိဓမနတ္ထံ၊ ယုံမှားခြင်းကိုပျောက်ခြင်းငှါ၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်
သို့၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ယုံတက်၍၊ ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ ရေမီးအစုံသောတန်ခိုး
ပြာဋိဟာကု၊ ဒေသတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ တေသံဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊
ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ပိဓမေတွာ၊ ပျောက်၍၊ ပလ္လကံတော၊ ပလ္လင်မှ၊ ဤသ
ကံ၊ စဉ်းပတ်၊ ပါစိနနိသယိတော၊ အရှေ့အရပ်ကိုမှီသော၊ ဥတ္တရဒိသာတာ
ဝေ၊ မြောက်မျက်နှာအတိုင်း၊ ဌတွာ၊ ရပ်တော်မူ၍၊ စတ္တာရိအသင်္ခေယျာနိစ၊
လေးသင်္ချေပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဥပစိတာနံ၊ ဆည်းပူအပ်ကုန်သော၊ ပါရမီနံ၊ ပါရမီ
တော်တို့၏၊ ဗလောမိဂမနဋ္ဌာနံ၊ အကျိုးကိုရရာအရပ်ဖြစ်သော၊ ပလ္လကံဉ္စ၊
ရှေ့ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဓိရုက္ခဉ္စ၊ ဗောဓိပင်ကိုလည်းကောင်း၊ အနိ
မိသေဟိ၊ မမှီတ်ကုန်သော၊ စက္ခုဟိ၊ မျက်စိတော်တို့ဖြင့်၊ ဩသောကယ
မာနော၊ ဩညှံတော်မူလျက်၊ သတ္တဘဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို၊ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်
စေတော်မူ၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်၊ အနိမိသစေတိယံနာမ၊ အနိမိသစေ
တိမည်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ။

အထပတ္တော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပလ္လကံဿစ၊ ပလ္လင်၏လည်းကောင်း၊ ဗြတဋ္ဌာ
နဿစ၊ ရပ်တော်မူရာအရပ်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ပုရတ္ထိ
မတောစ၊ အရှေ့မျက်နှာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမတောစ၊ အနောက်
မျက်နှာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာယတေ၊ အလျားရှည်စွာသော၊ ရုတန

စက်မေ၊ရတနာစင်္ကြံ၌၊ စက်မန္တော၊စင်္ကြံကြွတော်မူလျက်၊ သတ္တာဟံ၊
 ခုနစ်ရက်ကို၊ဝိတိနာမေသိ၊လွန်စေတော်မူ၏၊ တတောတသ္မာကာရဏာ၊
 ထိုသို့စင်္ကြံကြွရာဖြစ်သောကြောင့်၊တံဌာနံ၊ထိုအရပ်သည်၊ ရတနစက်မ
 နာမ ရတနာစင်္ကြံမည်သည်၊ဇာတံ၊ဖြစ်၏၊ တတောပစ္ဆာ၊ထိုနောင်မှ၊
 ပစ္ဆိမဒိသာတာဝဂ၊ အနောက်မျက်နှာအဖို့၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊
 ရတနဗာရံ၊ရတနာခုနစ်ပါးအတိပြီးသောအိမ်ကို၊ မာပယိ'သု၊ဘန်ဆင်း
 ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုရတနာဗာရေအိမ်၌၊ ပလ္လင်္ကန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိဝီ
 ဒိတွာ၊နေတော်မူ၍၊ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို၊ ဝိသေသ
 တော၊အထူးအားဖြင့်၊ အနန္တနယသမန္တပဌာနံ၊ အဆုံးမရှိသောနည်းရှိ
 သောသမန္တ ပဌာန်းကျင်းမြတ်ကို၊ ဝိစိနန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊
 သတ္တာဟံ၊ခုနစ်ရက်ကို၊ဝိတိနာမေသိ၊လွန်စေတော်မူ၏၊တံဌာနံ၊ထိုအရပ်
 သည်၊ ရတနာဗာရေစက်ပိနာမ၊ ရတနာဗာရေစက်မည်သည်၊ ဇာတံ၊
 ဖြစ်၏၊ ဇေဏ္ဍိနယထာဝရတ္ထနယန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
 ဗောဓိသမိပယေဝ၊ ဗောဓိပင်၏အနီး၌သာလျှင်၊ စတ္တာရိသတ္တာဘာနိ၊
 လေးသတ္တာဟာတို့ကို၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေတော်မူ၍၊ ပဉ္စမေသတ္တာ
 ဟေ၊ငါးသတ္တာ ဘ၌၊ ဗောဓိရုက္ခတော၊ ဗောဓိပင်မှ၊ အဇပါလနိဂြောဓံ၊
 အဇပါလပညောင်ပင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်တော်မူ၍၊ တဿအဇပါ
 လနိဂြောဓဿ၊ ထိုအဇပါလပညောင်ပင်၏၊မူလေ၊အရင်း၌၊ ပလ္လင်္ကန၊
 ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိဝီဒိ၊နေတော်မူ၏၊ တဌာသမာဓိဌာဝသိတိ၊တဌာ
 သမာဓိဌာ ဝုဋ္ဌာသိဟူသည်ကား၊ တတောဗလ သမာဓိတော၊ ထိုဖိုလ်
 သမာဓိမှ၊ ယထာကာလပရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင်ကာလ အပိုင်းအခြားဖြင့်၊
 ဝုဋ္ဌာသိ၊ထတော်မူ၏၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာစပန၊ထတော်မူပြီး၍လျှင်၊ တတ္ထတသ္မိ
 အဇပါလနိဂြောဓေ၊ ထိုအဇပါလပညောင်ပင်ရင်း၌၊ တဂဝတိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ နိဝီဇ္ဇေဝ၊နေတော်မူစဉ်လျှင်၊ ဧကော၊တယောက်သော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ဟုဟုတ်မည်သောဝုဋ္ဌာားသည်၊ဂစ္ဆံ၊သွား၍၊ပဉ္ဇံ၊ပြဿနာ
 ကို၊ဝုတ္တံ၊မေးလျှောက်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အထခေါအညတရောတိအာ
 ဒိ၊အထခေါအညတရောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုအထခေါအညတရောဟူသောပါဌ်၌၊ အညတရောတိ၊
 အညတရောဟူသည်ကား၊ နာမဂေါတ္တဝသေန၊အမည်အနွယ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ နအဘိညာတော အပါကဇော၊ မသင်ရှားသော၊ ဧကော၊
 တယောက်သော၊ ဟုဟုတ်အဘိကောတိ၊ ဟုဟုတ်အဘိကောဟူသည်

ကား၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကော၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ
အယုဒ္ဓါ၊ မာနထဇ္ဈေး၊ မာနခက်ထန်၏။ မာနဝသေနစ၊ မာန၏အစွမ်းအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကောဝေသေနစ၊ အမျက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အဝေက္ခဇာတိကံ၊ မိမိအောက်ယုတ်သော
ဇာတ်ရှိသောသူကို၊ လေတော၊ မြင်၍၊ ဇိဂုစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊
ဟုဟုန္တိ၊ ဟုဟုံဟူ၍၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိစရ
တိကိရ၊ သွားသတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟုဟုကံဇာတိကောတိ၊ ဟု
ဟုကံဇာတိကဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟုဟုက္ကဇာတိကောတိဝိ၊ ဟုဟုက္က
ဇာတိကောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗြာဟ္မဏောတိ၊
ဗြာဟ္မဏောဟူသည်ကား၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
ကည်း၊ ယေနဘဂဝါတိ၊ ယေနဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ယသံဒိသာယံ၊
အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဿိန္နော၊ နေတော်မူ၏။
ဟိသန္တံ၊ ထိုကားသည်မှန်၏။ ဧတံ၊ ဤယေနဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဘုမ္မတ္ထေ၊
သတ္တမိအနက်၌၊ ကရုဏာဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ယေနဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဘို့ဖြင့်၊ ဘဂဝါဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ကပ်အပ်၏။ တေနဒိသာဘာဂေန၊
ထိုအရပ်မျက်နှာအဘို့ဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
ယေနာတိ၊ ယေနဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဟေတုအတ္ထေ၊ ဟိတ်အနက်၌၊ ကရုဏာ
ဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်ပြဿနာကိုမေးလို
ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဧဝေမနုဿေ
ဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ကပ်အပ်၏။ တေနကာရဏေန၊
ထိုပြဿနာကို မေးလိုသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေနစကာရဏေန၊
အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္က
မိတဗ္ဗော၊ ကပ်အပ်သနည်း၊ နာနပ္ပကာရေရာဂဒုက္ခာဘိဝိဋ္ဌိတတ္ထာ၊ အထူး
ထူးအပြားပြားသော ရောဂါဆင်းရဲသည် အလွန်နှိုင်းကပ်အပ်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ အာတုရကာယေဟိ၊ ကျင်နာသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ မဟာဇ
နေဟိ၊ လူများအပေါင်းတို့သည်၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ
သော၊ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသမားကို၊ ရောဂတိကိစ္ဆနတ္ထံ၊ အနာကိုကုခြင်းငှါ၊
ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗောဝိယ၊ ကပ်အပ်သကဲ့သို့၊ နာနာဝိစ ကိလေသဗျာဓိဝိဋ္ဌိ
တတ္ထာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောကိလေသာအနာသည်နှိပ်စက်အပ်

သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာတုရစိတ္တေဟိ၊ ကျင်နာသောစိတ်ရှိကုန်သော၊
 ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ကိလေသဗျာဓိတိကိစ္ဆနတ္ထံ၊ ကိလေ
 သာတည်းဟူသောအနာကို ကုစားအံ့သောငှါ၊ ဓမ္မသဝန ပဉ္စာသုတ္တနံ၊ မိ
 ကာရဏေဟိ၊ တရားနာခြင်းပြဿနာမေးလိုခြင်းအစရှိသောအကြောင်း
 တို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ကပ်
 အပ်၏၊ အယမိဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ တေနကာရဏေန၊ ထို
 ဗြာဟ္မဏမည်ကြောင်းပြဿနာကိုမေးလိုသောအကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တ
 နောမိမိ၏၊ ကင်္၊ ယံမှားခြင်းကို၊ ခဗ္ဗိတုကာမော၊ ဖြတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာဟိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာဟူသောသဒ္ဓါ
 သည်၊ ဥပသင်္ကမန ပရိယောသာနဒီပနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်း ဣရိယာပုထ်
 ဆည်းကပ်ခြင်းအဆုံးရှိသော သဒ္ဓါကိုပြခြင်းတည်း၊ အထဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ယံဌာနံ၊ အကြင်အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ တတောဝိ၊ ထို
 ကပ်သောအရပ်ထက်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမိပဘူတံ၊
 အနီးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာသန္နတရဋ္ဌာနံ၊ အလွန်နီးရာအရပ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆာ၊
 ကပ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗောဒိတိ၊
 သဗ္ဗောဒိဟူသည်ကား၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗာ၊
 ကောင်းစွာ၊ မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းတည်း၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်း၊ အနေန၊ ဤပုဏ္ဏားနှင့်၊ သောဝိ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်လည်း၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ ကမ္မိဘောတောမနိယံ၊ ကမ္မိယာပနိယန္တိ
 အာဒိနာ၊ ကမ္မိဘောတောမနိယံ၊ ကမ္မိယာပနိယံ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ပမိသန္ဓာ
 ရကဏာသေန၊ အစေ့အစပ်ပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမပ္ပဝတ္တမော
 ဒေါ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 သဗ္ဗောဒနိယန္တိ၊ သဗ္ဗောဒနိယံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗောဒနာရဟံ၊ ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းငှါထိုက်သော၊ သဗ္ဗောဒဇနနယောဂံ၊ ဝမ်းမြောက်သောအဖြစ်နှင့်
 ယှဉ်သော၊ ကထန္တိ၊ ကထံဟူသည်ကား၊ ကထာသလ္လာပံ၊ စကားပြောဆို
 ခြင်းကို၊ သာရဏိယန္တိ၊ သာရဏိယံ ဟူသည်ကား၊ သရိတဗ္ဗယုတ္တံ၊
 အောက်မေ့အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ သာရဇနေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့
 သည်၊ ပဝတ္တေတဗ္ဗကာလန္တရေဝါ၊ ဖြစ်စေအပ်သောကာလတပါး၌လည်း
 မိန္တေတဗ္ဗံ၊ ဤစဉ်အောက်မေ့အပ်သောစကားကို၊ ဝီတိသာရေတွာဟိ၊
 ဝီတိသာရေတွာဟူသည်ကား၊ နိစ္ဆာရေတွာ၊ ဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တန္တိ၊ ဧက
 မန္တိဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒသော၊ ဘာဝနပုန်းကိုညွှန်းပြ

သောသဒ္ဓါတည်း၊ ကေတ္တိဋ္ဌာနေ၊ တသုသောအရပ်၌၊ အတိသမ္ပုခါဒိကေ၊
 အလွန်ရှေးရှုခြင်း အစရှိသော၊ ဆဋ္ဌာနဒေါသေ၊ ခြောက်ပါးသော နေရာ
 အပြစ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ကေတ္တိပဒေသေ၊ တသုသောအရပ်၌၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတဒဝေါစာတိ၊ ဧတ
 ဒဝေါစဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊
 ကိတ္တာဝတာနုခေါတိ အာဒိဝစနံ၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါ ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ နားထောင်လျှောက်၏၊ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုကိတ္တာ
 ဝတာစသော ဝုတ္ထာစကား၌၊ ကိတ္တာဝတာတိ၊ ကိတ္တာဝတာဟူသည်
 ကား၊ ကိတ္တကေနပမာဏေန၊ အဘယ်မျှလောက်သောပမာဏ၌၊ နုတိ၊ နု
 ဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ သံသယတ္ထေ၊ သံသယအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်
 ဝုန်တည်း၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ပဒပူရဏေ၊ ဝုန်ပြည့်ခြင်း၌၊
 နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုန်တည်း၊ ဘောတိ၊ ဘောဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ပြာဟ္မ
 ဏာနံ၊ ဝုတ္ထာတို့၏၊ ဇာတိသမုဒါအာဂတံ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ကောင်းစွာလာ
 သော၊ အာလပနံ၊ အာလုပ်ဝုန်တည်း၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်
 သာလျှင်၊ ဘောဝါဒိနာမသောဟောတိသစေဟောတိအကိဉ္ဇနောတိ၊ ဘော
 ဝါဒိနာမသောဟောတိသစေဟောတိအကိဉ္ဇနောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဂေါတမောတိ၊ ဂေါတမဟူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ၏၊ ပနစောဒေမိ၊ စောဒနာဦး
 အံ၊ အယံပြာဟ္မဏော၊ ဤဝုတ္ထာသည်၊ သမ္ပတိသမာဂတော၊ ငယ်ကပေါင်း
 ဘော်ဖွားဘက်တော်ကဲ့သို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်
 ကို၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ အယံပြာဟ္မဏော၊ ဤဝုတ္ထာသည်၊
 သမ္ပတိသမာဂတော၊ ငယ်ကပေါင်းဘော်ဖွားဘက်တော်ကဲ့သို့ကောင်း
 စွာတကွလာကြသောသူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်
 တို့ပတ်သုံး၊ ပဓာနကရဏကာလေ၊ ခုတ္တရေရိယာကျင့်သောအခါ၌၊ ဥပဋ္ဌ
 ပာန္တေဟိ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေဟိ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့၌၊
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ စရမာနေ၊ ကျင့်လျက်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ တံဘ
 ဝဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဥရုဂေလာယံ၊ ဥရုဂေလ
 တော၌၊ သေနနိဂမေ၊ သေနနိရုံး၌၊ ဧကောအဒုတိယော၊ အပေမလှောက်
 တယောက်ယည်းသာ၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလိုငြါ၊ စရမာနေ၊
 ဝိသွားသောအခါ၌လည်း၊ ဧတနုပြာဟ္မဏေန၊ ထိုဝုတ္ထာသည်၊ ဒိဋ္ဌဝုဗ္ဗော

စေတ၊ မြင်လည်းမြင်ဘူး၏။ သလ္လပိတပုဗ္ဗေဝ၊ အတူတကွလည်းပြော
ဆိုမေးမြန်းဘူး၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သောပြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေဟိ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရှိသည်၊ ဂဗ္ဘမာနံ၊ ယူအပ်သော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ အနုဿရန္တော၊
အောက်မေ့၍၊ ဂေါတမောတိ၊ ဂေါတမဟူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဂေါတ္ထေန၊ အနွယ်ဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပာ
တော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာ
ဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို၊ နိက္ခမန္တော၊ တောထွက်
တော်မူချက်၊ အနောမနဒိတိရေ၊ အနော်မာမြစ်ကမ်း၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊
ရဟန်းပြုတော်မူ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ သမဏောဂေါတ
မောတိ၊ သမဏောဂေါတမောဟူ၍၊ စန္ဒောဝိယ၊ လကဲ့သို့၊ သူရိယောဝိ
ယ၊ နေကဲ့သို့၊ ပါကဇော၊ တင်လည်းတင်ရှား၏၊ ပညာတော၊ အများပညတ်
သမုတ်အပ်သည်လည်းဖြစ်၏။ တဿပြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဂေါတ္တ
ဇာနနေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ အနွယ်တော်ကို သိသည်၌၊ ကာရဏံ၊ အ
ကြောင်းကို၊ နဂဝေသိတဗ္ဗံ၊ မရှာအပ်။ ပြာဟ္မဏကာရကောတိ၊ ပြာဟ္မဏ
ကာရကဟူသည်ကား၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားအဖြစ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်
ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏကာရကော၊ ပြာဟ္မဏကာရက
မည်ကုန်၏။ ပြာဟ္မဏဘာဝကရာ၊ ပုဏ္ဏားအဖြစ်ကို ပြုတတ်သောတရား
တို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣစ္ဆေ၊
ဤပုစ္ဆာ ပါဌ၌လည်း၊ ကိတ္တာဝတာတိတေတေန၊ ကိတ္တာဝတာ ဟူသော
ဤပါဌဖြင့်၊ ယေဟိဓမ္မဟိ၊ အကြင်တရားတို့ဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်း
အရှည်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ကတမေတိပနဣမိနာ၊ ကတမေဟူသောဤပါဌ
ဖြင့်ကား၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ သရူပံ၊ သရုပ်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။
ဧတမတ္ထဝိဒိတွာတိတေ၊ ဧတမတ္ထဝိဒိတွာဟူသောဤစကားသည်၊ တေန
ပြာဟ္မဏေန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပုဋ္ဌဿ၊ မေးအပ်သော၊ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာ၏၊
သိခါပတ္တံ၊ အထွဋ်သို့ရောက်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ
၍၊ တာယံဝေလ္လာယံ၊ ထိုသိတော်မူသောအခါ၌၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥ
ဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ တဿပြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ဓမ္မံပန၊
တရားကိုကား၊ နဒေသေသိ၊ မဟော၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊ ဓမ္မဒေသနာ အဘာဇနဘာဝတော၊ တရားဒေသနာ၏ တည်ရာမူ

ဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တထာဝံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
 ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ တဿဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သစ္စာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းသည်၊
 နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဣမဿယထော၊ ဤပုဏ္ဏားကဲ့သို့ပင်လျှင်၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုပုဏ္ဏားနှင့်အလားတူစွာ၊ ဥပကဿအာဇီဝကဿ၊ ဥပကတက္ကတွန်း
 အား၊ ဗုဒ္ဓဂုဏပကာသနဗုဒ္ဓဂုဏပကာသနံဧ၊ ဘုရားဂုဏ်ကိုပြကာမျှ
 သည်သာလျှင်၊ အဿဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
 ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနတော၊ ဓမ္မစကြာတရားရတနာကိုဖြစ်စေသည်မှ၊ ပုဗ္ဗဘာ
 ဂေ၊ ရှေးအဘို့၌၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သည်ကို၊ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ သုဏန္ဒာနံ၊ နာကြားသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ တဗုဿဘလ္လိကာနံ၊ တဗုဿဘလ္လိကညီနောင်တို့အား၊
 သရဏဒါနံ၊ သရဏဂုံပေးခြင်းကဲ့သို့၊ ဝါသနာဘာဂိယမေဝ၊ ဝါသနာ
 အဘို့၌တည်သည်သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ဖြစ်၏။ သေက္ခဘာဂိယံ၊ သေက္ခအဘို့ရှိ
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိဗ္ဗေဘာဂိယံ၊ နိဗ္ဗေအဘို့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်စွာသော၊ ဤသို့ဓမ္မစကြာမလည်ခင်သတ္တ
 ဝါတို့မဂ်ဒိဏ်မရခြင်းသည်၊ ဓမ္မတော၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဓမ္မတာပင်တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိနာပါဌ၌၊ ယောဗြာဟ္မဏောတိ၊ ယောဗြာဟ္မဏောဟု
 သည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်၊ ဗာဟိတပါပဓမ္မတာယ၊ အပသို့ပြု
 အပ်သောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်
 ၏၊ ဒိဋ္ဌမဂ်လိကတာယ၊ ဒိဋ္ဌမဂ်လာအယူရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟုဟုက်
 ရကသာဝါဒိ ပါပယုတ္တော၊ ဟုဟုပြုတတ်သော ကိလေသာ ဟူသောဖန်
 ရည်အစရှိသော ပါပဓမ္မနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေလံ၊ သက်
 သက်၊ ဇာတိမတ္တကေန၊ ဗြာဟ္မဏဇာတ်သို့ကပ်ခါမျှဖြင့်၊ ဗြာဟ္မညံ၊ ဗြာဟ္မ
 ဏအဖြစ်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိတတ်၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုဗြာဟ္မဏမည်
 သောသူသည်၊ ဗာဟိတပါပဓမ္မတ္တာ၊ အပသို့ပြုအပ်သောပါပဓမ္မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟုဟုကာရပဟာနေန၊ တဟုံဟုံပြုအပ်သောမာန်ကိုပယ်
 သဖြင့်၊ နိဟုံဟုံကော၊ တဟုံဟုံလည်းမပြုတတ်၊ ရာဂါဒိကသာဝါဘာဝေ
 န၊ ရာဂအစရှိသောဖန်ရည်မရှိသဖြင့်၊ နိက္ကသာဝေါ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောဖန်ရည်မရှိ၊ ဘာဝနာနုယောဂယုတ္တပိတ္တတာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်စီးဖြန်းခြင်း
 လုံ့လနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း

စိဖြန်းခြင်းလုံ့လနှင့်ယှဉ်သောစိတ်လည်းရှိ၏။ ဝါ။ တနည်းကား၊ သီလသံ
ယမံနု၊ သီလကိုစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ သံယတဗိတ္တတာယ၊ ကိုယ်နှုတ်နှု
လုံးသုံးပါးလုံးကို စောင့်စည်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတတ္ထော၊
ကိုယ်နှုတ်နှုလုံးသုံးပါးလုံးကို စောင့်ထိန်းကြောင်းကောင်းသောစိတ်လည်း
ရှိ၏။ စတုမဂ္ဂဉာဏာသင်္ခါတေဟိ၊ လေးပါးသော မဂ္ဂဉာဏ်ဟုဆိုအပ်ကုန်
သော၊ ဝေဒေဟိ၊ ဉာဏ်ဘို့ဖြင့်၊ အန္တသင်္ခါ၊ ခုပရိယောသာနံ၊ သင်္ခါ၊ ရှေ့ရှိ၏
ဆုံးရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝါ။ တနည်းကား၊ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်တို့၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ ဂတတ္တာ၊ ရောက်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဒန္တဂ္ဂ၊ ဗေဒင်တို့၏ ကမ်းတဘက်သို့လည်း
ရောက်၏။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ္ဂတည်းဟူသောမြတ်သောသီတင်းကို၊
ဝုသိဘတ္တာ၊ သုံးအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊
သုံးအပ်ပြီးသောမဂ္ဂတည်းဟူသောမြတ်သောသီတင်းလည်းရှိ၏။ ဗြာဟ္မ
ဏော၊ ဗြာဟ္မဏ မည်သောသူသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓမ္မေနဉာယေန၊ အ
သင့်အားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဝါဒံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍ကြိုးဝါးခြင်းကို၊ ဝေဒယျ၊ ဆိုရာ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤအယူကို၊ ဓမ္မေနဉာယေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဝေဒ
ယျ၊ ဆိုသည်မည်ရာ၏။ ယဿဝုပ္ပလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သကလေ
လောကသန္တိဝါသေ၊ အသုံးစုံသောလောကအစည်းအဝေး၌၊ ကုဟိပ္ပိကော
ရမ္ပဏေ၊ တစုံတခုသောအာရုံ၌၊ ရာဂုဿဒေါ၊ ရာဂဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒေါ
သုဿဒေါ၊ ဒေါသဖြစ်ခြင်းသည်၊ မောဟုဿဒေါ၊ မောဟဖြစ်ခြင်းသည်၊
မာနုဿဒေါ၊ မာနဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌုဿဒေါ၊ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဣမေဉာယဒေါ၊ ဤဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ နတ္ထိသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ အနဝသေသံ၊
အကြွင်းမဲ့၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ စတုပ္ပတ္တသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ စတုပ္ပတ္တသုတ်အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဗောဓိဝဂ်-၅-ထေရသုတ်။

ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ သာဝဏ္ဏိယန္တိ၊ သာဝဏ္ဏိယံဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာ
မကေ၊ ဤသို့သာဝဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ မြို့၌၊ သာဝဏ္ဏဿနာမ၊ သာ
ဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဣသိနာ၊ ရေသို့၏၊ နိဝါသဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊ မာဝိ
တတ္တာ၊ ဘန်ဆင်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာဝဏ္ဏိတိ၊ သာဝဏ္ဏိဟူ၍၊
(၁၀)

ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာ၊ အဘယ်ပြည်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ကာရုဏီတိ၊
ကာရုဏီဟူသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အက္ခရေပိန္နကော၊ သဒ္ဓါ
ကျင်းဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အဋ္ဌကထာစရိယာပန၊ အဋ္ဌကထာ
ဆရာတို့သည်ကား၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဥပဘော
ဂပရိဘောဂံ၊ အတွင်းအပအသုံးအဆောင်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံအသုံး
အဆောင်ကာမဂုဏ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြည်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အတ္ထသမာယော
ဂေ၊ သဗ္ဗအနက်ရှိသော သဒ္ဓါ၏အနက်နှင့် ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊
ဧတ္ထ၊ ဤပြည်၌၊ ကိံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
ဘဏ္ဍာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဝိဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဥပါဒါ
ယ၊ ထောက်၍၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏ္ဍိ၊ ဆိုကုန်
၏။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗုပကရဏံ၊ အလုံးစုံသောအဆောက်
အဦသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သမောဟိတံ၊ စုဝေး၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအဆောက်အဦအသုံးအဆောင်များဖြောင်
စွာအခါမလပ်စုဝေးသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တံနဝရံ၊ ထိုပြည်ကို၊ သာဝတ္ထိ
တိ၊ သာဝတ္ထိဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ တိသံသာဝတ္ထိယံ၊ ထိုသာဝတ္ထိ
ပြည်၌၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသာဝတ္ထိယံဟူသောပုဒ်သည်၊ သဒ္ဓိပတ္တေ
သဒ္ဓိပအနက်၌၊ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တဝိဝိဘတ်တည်း၊ ဇေတဝနေတိ၊ ဇေတ
ဝနေဟူသောပါဌ်၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယောရာဇပုတ္တော၊ အကြင်မင်းသားသည်၊ အတ္ထ
နော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူတို့ကို၊ ဖိနာတိ၊ အောင်တတ်
၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောရာဇပုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊
ဇေတော၊ ဇေတမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ရေညှာမင်း၌၊ ပစ္စတ္ထိကဇနော၊ ဆန့်
ကျင်ဘက်ဖြစ်သောရန်သူတို့ကို၊ ဖိတေ၊ အောင်သည်ရှိသော်၊ ဇေတော၊
ဘွားသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောရာဇပုတ္တော၊ ထိုမင်း
သားသည်၊ ဇေတော၊ ဇေတမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မင်္ဂလသမတာယ၊
မင်္ဂလာဟု သမုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿရာဇပုတ္တဿ၊ ထို
မင်းသားအား၊ ဧဝံနာမမေဝ၊ ဤဇေတဟူသောအမည်ကိုသာသျှင်၊ ကတံ၊
ပြုအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတော၊ ဇေတမည်၏၊ ယံဌာနံ၊ အကြင်
အရပ်သည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိ၌၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝနယတိ၊ ဆည်းကပ်စေ

တဘိန္န၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိကြောင့်၊ တံဌာနံ၊ ထိအရပ်သည်၊ ဝနံ၊ ဝနမည်၏၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
 အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ဘတ္တိ၊ သည်းကပ်လာသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဥပ္ပါ
 ဒေကိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝနု၊ တယာစတေ၊ တောင်းပန်တတ်၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊
 ထိကြောင့်၊ ဝနံ၊ ဝနမည်၏၊ နာနာဝိကောသုမဂန္ဓသမောဒန္ဒေကာကိလာဒိ
 ဝိဟဂ်ရုတာယာပေဟိစ၊ အသီးသီးအထူးထူးအပြားပြားသော ပန်းတို့၏
 အနံအပေါင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာမွေ့လျော်လျက် ယစ်ကုန်သော ဥဒ္ဓြာ
 အစရှိသောဌာန်အပေါင်းတို့၏ရင့်ကြွေးမြူးပျော်ဖော်ခေါ်တွံထူးကျူးအေး
 သောအသံတို့ဖြင့် သည်းကောင်း၊ မနွမာရတစလိာ ရုက္ခသာခါပလ္လဝ
 ပတ္တဟိစ၊ ဖြည်းညှင်းသာယာစွာ လာကုန်သော လေပြေ လေညှင်းခပ်
 သဖြင့်တုန်လှုပ်ကုန်သော သစ်ပင်သစ်ခက် သစ်ညွန့်ရွက်ဖူးရှက်ရင့်တို့
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထေ၊ လာကြကုန်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့
 သည်းပရိဘုဉ္ဇသ၊ သုံးဆောင်လှည့်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစတိဝိယ၊ တောင်း
 ပန်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဇေတဿ၊ ဇေတမင်းသား၏၊ ဝနံ၊ တောတည်း၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတ
 မင်းသား၏တော၊ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသည်သင့်စွာ၊ တံဝနံ၊ ထိုတော
 ကို၊ ဇေတေန၊ ဇေတအမည်ရှိသော၊ ကုမာရေန၊ မင်းသားသည်၊ ချေဝိတံ၊
 ပိုက်ပျိုးအပ်၏၊ သံဝဒ္ဓိတံ၊ ကြီးပွားစေအပ်၏၊ ပရိပါလိတံ၊ စောင့်ရှောက်
 လိုစေအပ်၏၊ သောဝ၊ ထိုမင်းသားသည်သာလျှင်၊ တဿဝနဿ၊ ထို
 တော၏၊ သာမိ၊ အရှင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိကြောင့်၊ ဇေတ
 ဝနန္တိ၊ ဇေတဝနံဟူ၍၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မိံ၊ ဇေတဝနော၊ ထိုဇေတမင်း
 သားပိုက်ပျိုးအပ်သောဥဒ္ဓြာ၌တော၌၊ အနာထဝိဇ္ဈိကဿာ ရာမေတိ၊
 အနာထဝိဇ္ဈိကဿာရာမေဟူသည်ကား၊ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့
 သည်၊ ဂဟိတနာမာန္တယေန၊ ယူအပ်မှည့်အပ်သောအနွယ်အမည်ဖြင့်၊
 သုဒတ္တာနာမ၊ သုဒတ္တမည်၏၊ သောမဟာသေဋ္ဌိ၊ ထိုသူးဌေးကြီးသည်၊
 သဗ္ဗကာမ သမိဒ္ဓိတာယစ၊ အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့် သည်းကောင်း၊ ဝိဂတမလမန္တေရတာယစ၊ ဝန်တိုခြင်း
 အညစ်အကြေးမှကင်းဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကရုဏာ
 ဒိဂုဏ သမာပိတာယစ၊ ကရုဏာစသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အနာထာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာ

မရှိကုန်းသောပုန်းတောင်းယာစကောတို့အား၊ ပိဏ္ဍိ၊ ထမင်းကို၊ နေတိ၊ ပေးပေ
တတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာထပိဏ္ဍိကောတိ၊ အနာထပိဏ္ဍိက ဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထဝနေ၊ ဤတော၌၊ ပါဏိနေ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိသေ
သေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာရမန္တိ၊ အလွန်မွေ
့လျော်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရာမော၊ အာရာမမည်၏၊ ပုပ္ဖ
မလာဒိ သောတတာယစ၊ အပွင့်အသီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် တင့်တယ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နာတိဒုရုဇ္ဈာသန္တတာဒိပဗ္ဗဝိသေ
နာသနာသမ္ပတ္တိယာစ၊ မဝေးလွန်းမနီးလွန်းသည်၏အဖြစ်အစရှိသောငါး
ပါးအပြားရှိသောသေနာသနအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ အာဂဗ္ဗ၊ လာလတ်၍၊ ရမန္တိ
အဘိရမန္တိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်၏၊ အနုတ္တဏ္ဏိတာ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊
အနက်တည်း၊ ဝါးတနည်းကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား
ရှိသော၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်တပါးသို့၊
ဂတေဝိ၊ သွားကုန်သောသူတို့ကိုလည်း၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အတ္တန္တရေ
အတ္တန္တရံ၊ အတွင်းသို့၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ရမေတိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်
၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရာမော၊ အာရာမမည်၏၊ သောအာရာမော၊
ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်အရပ်သို့၊ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ အနာထပိဏ္ဍိ
အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိနာ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဇေတသ္မရာဇကုမာမုဿ၊
ဇေတမင်းသား၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ အဋ္ဌာရသဟိဟိရညကောဋီဟိ၊
ဌေအသပြာ တဆွဲရှစ်ကုဋေတို့ဖြင့်၊ ကောဋိသန္ဓာရေန၊ အစွန်းနှင့်စပ်စေ
လျက်စီသဖြင့်၊ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍၊ အဋ္ဌာရသဟိဟိရညကောဋီဟိ၊ ဌေ
အသပြာတဆွဲရှစ်ကုဋေတို့ဖြင့်၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရာ
ပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ အဋ္ဌာရသဟိဟိရညကောဋီဟိ၊ ဌေအသပြာ
တဆွဲရှစ်ကုဋေတို့ဖြင့်၊ ဝိဟာရမဟိ၊ ကျောင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာ၊
ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုပညာသဟိရညကောဋိပရိနာဂေန၊ ငါးဆွဲ
လေးကုဋေသောဌေအသပြာတို့ကိုစွန့်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓပရမဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိ
သော၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိယျာဒိ
တော၊ အပ်နှင်းအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အာရာမော
တိ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿအာရာမောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မိ၊ အနာထ
ပိဏ္ဍိကဿအာရာမေ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိကသုဌေးသည်ဆောက်လုပ်အပ်သော

အရပ်၌၊ ဧတ္တဝ၊ ဇေတဝနေ အနာထဝိဇ္ဈိကဿ အာရာမေဟူသော ဤနှစ်
 ဝုဒ္ဓိသည်း၊ ဇေတဝနေတိဝစနံ၊ ဇေတဝနေဟူသောစကားသည်၊ ဝုဒ္ဓိမ
 သာမိကိတ္တနံ၊ ရှေးဦးအရှင်ကို ကြားသိစေသောစကားတည်း၊ အနာထ
 ဝိဇ္ဈိကဿာရာမေတိဝစနံ၊ အနာထဝိဇ္ဈိကဿာရာမေဟူသော စကား
 သည်၊ ပစ္ဆိမသာမိပရိကိတ္တနံ၊ နောက်အရှင်ကိုကြားသိစေသောစကား
 တည်း၊ ဥဘယံဝိ၊ နှစ်ဝုဒ္ဓိဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သူတော်ကောင်းနှစ်ယောက်တို့၏၊
 ပရိစ္ဆာဂဝိသေသပရိဒီပနေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းအထူးကိုပြသဖြင့်၊ ဝုညကာမာနံ၊
 ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့အား၊ အာယတိ၊ နောင်
 အခါ၌၊ ဗိဇ္ဇာနဂတိအာပဇ္ဇနတ္ထံ၊ မြင်သဖြင့်အတုလိုက်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်
 ယောက်သောသူတို့တွင်၊ ဇေတဿ၊ ဇေတုမင်းသား၏၊ ပရိစ္ဆာဂေါ၊ စွန့်ကြဲ
 ခြင်းသည်ကား၊ ခွါရကောဋ္ဌကပါသာဒကရအဝသေန၊ ဟံခါးမုတ်ပြာသာဒ
 ကိုပြုလုပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘူမိဝိက္ကယလဒ္ဓေါ၊ မြေရောင်းသဖြင့်ရ
 အပ်သော၊ အဋ္ဌာရသဟိရညကောဋီယောစ၊ တဆွဲရှစ်ကုဋေသောဋ္ဌေ
 အသပြာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနေကကောဋီအတ္တနကာ၊ အကုဋေ
 မကအတိုးထိုက်ကုန်သော၊ ရုက္ခာစ၊ သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနာထဝိဇ္ဈိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဈိကသုဋ္ဌေး၏၊ ပရိစ္ဆာ
 ဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းသည်၊ စတုပညာသကောဋီယော၊ ငါးဆွဲလေးကုဋေသော
 ဋ္ဌေအသပြာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ နေ
 သံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းနှစ်ယောက်တို့၏၊ ပရိစ္ဆာဂပရိကိတ္တနေန၊ စွန့်ခြင်း
 ကိုကောင်းစွာကြားသဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုညကာမာ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိ
 ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ တရားရွှေတိုက်စိုးအရှင်
 အာနန္ဒာသည်၊ အညေးတပါးကုန်သော၊ ဝုညကာမေဝိ၊ ကောင်းမှုကိုအလို
 ရှိကုန်သောသူတို့ကိုလည်း၊ တေသံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းနှစ်ယောက်တို့၏၊
 ဗိဇ္ဇာနဂတိ၊ မြင်သဖြင့်အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇနေ၊ ရောက်စေခြင်း၌၊
 နိယောဇေတိ၊ ဘိုက်တွန်းနှိုးဆော်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဓမ္မာ၊
 သိအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိံဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်း
 သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံသိယာ၊ အတယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယဒိ
 ဝိဟရတိ၊ အကယ်၍ နေတော်မူအံ့၊ ဇေတဝနေတိ၊ ဇေတဝနေ ဟူ၍၊

နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ယဒိဟ၊ ရဟိတ၊
 အကယ်၍ နေတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ သာဝတ္ထိယန္တိ၊ သာဝတ္ထိယံဟူ၍၊ န
 ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်စွာ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံတို့၌၊ ကေ
 သမယံ၊ တပြိုင်နက်၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မေတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဇေတဝနိပ္ပာယ်၊ ဤ
 အနိပ္ပာယ်ကို၊ ဇေတု၊ ဤသို့စောဒကဆရာအလိုရှိတိုင်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ န
 ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ သမိပတ္တဇေတံတုပ္ပဝစနန္တိ၊ သမိပတ္တဇေတံတုပ္ပဝစနံ
 ဟူ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဝေါ
 ရဗ္ဗာနန္တံ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသည်မဟုတ်ကုန်လော၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယဒိဒံ၊ ဤ
 ဇေတဝနံ၊ အကြင်ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံဇေတ
 ဝနံ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ သမိ
 ပေ၊ အနီး၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စာတ္ထံ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟ
 ရန္တော၊ နေတော်မူသည်ကို၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး၌၊ ဇေတဝ
 နေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဟိတဒေဝယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်တင့်လျောက်ပတ်၏၊ အဿာ
 နေနထေရေန၊ ထိုသာဝတ္ထိယံဇေတဝနေဟူသောသဒ္ဓါတို့ကိုရှုတ်တော်မူ
 သောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဂေါစရဂါမနိဒဿနတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို
 ပြခြင်းငှါ၊ သာဝတ္ထိဝစနံ၊ သာဝတ္ထိသဒ္ဓါကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဗ္ဗဇိတာနုဇ္ဈပ
 နိဝါသဋ္ဌာနဒဿနတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လျောက်ပတ်သောနေရာကိုပြခြင်းငှါ၊
 သေသဝစနံ၊ ကြွင်းသောသဒ္ဓါကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာယသ္မာစသာရိ
 ဝုတ္တောတိအာဒိသု၊ အာယသ္မာစသာရိဝုတ္တောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာ
 ယသ္မာတိ၊ အာယသ္မာဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ဝိယဝစနံ၊ ချစ်၍ဆို၊ သာသဒ္ဓါ
 တည်း၊ စသဒ္ဓါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ သမုစ္စယတ္တော၊ သမုစ္စည်းအနက်ရှိ၏၊ ဂူပ
 သာရိယာနာမ၊ ဂူပသာရိ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ဝုဇ္ဈေးမ၏၊
 ဝုတ္တော၊ သားတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာရိဝုတ္တော၊ ဂူပသဒ္ဓါ
 ကြေလျက်သာရိပုတ္တရာမည်၏၊ မဟာမောဂ္ဂလာနောတိ၊ မဟာမောဂ္ဂလာ
 နောဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ပူဇာဝစနံ၊ ပူဇော်သဖြင့်ဆိုသော သဒ္ဓါတည်း၊
 ဂုဏဝိသေသေဟိ၊ တန်ခိုးဂုဏ်အထူးတို့ဖြင့်၊ မဟာဇန္တာ၊ ပူဇော်ထိုက်သော
 မောဂ္ဂလာနော၊ မောဂ္ဂလာနံမထေရ်သည်၊ ဣတိဟိ ဣတိတသ္မာစေ၊ ထို
 ကြောင့်သာလျှင်၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနမည်၏၊ ရေဝ
 တောတိ၊ ရေဝတဟူသည်ကား၊ ခဒိရေဝနိပနံ၊ ရှားတော၌နေလေ့ရှိသော၊

ရေဝတော၊ ရေဝတတည်း။ ကင်္ခါရေဝတော၊ ကင်္ခါရေဝတသည်း။ န၊
မဟုတ်၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်၌ဦးအံ၊ ကေသ္မိဒိဝသေ၊ တနေသေနေဦး၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရတ္တသာဏိပရိက္ခိတ္တော၊ နိမြန်းသောကမ္မ
လာတင်းတိန်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏဓူပပါရိယ၊ ရွှေစေတီကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဇာလဝရပရိပါရိတော၊ အလှူပြောင်ပြောင်တောက်ပ
သောငါးခုသောဒီးပုံကြီးတို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတောရိယ၊ ရွှေ
တောင်ကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နဂုတိဟံသသဟာသ ပရိဝါရိတော၊
ကိုးသောင်းသောရွှေဟင်္သာတို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ ဓတရဋ္ဌောဟံသရဇာ
ရိယ၊ ဓတရဋ္ဌရွှေဟင်္သာမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သတ္တရတနသမုဇ္ဈလာ
ယ၊ ရတနာခုနစ်ပါး၏အရောင်ဖြင့်တောက်ပသော၊ စတုရဝီရိယ၊ အင်္ဂါ
လေးပါးရှိသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သော၊
စက္ကဝတ္တိရာဇာရိယ၊ စကြာဝတေးမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟာဘိက္ခု
သံဃပရိဝုတော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဂဂနမဇ္ဈေ
ကောင်းကင်အလယ်၌၊ စန္ဒ၊ လမင်းကို၊ ဥဋ္ဌာပေဇ္ဇာရိယ၊ ထွက်စေသကဲ့
သို့၊ စတုန္ဒ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသနံ၊ ပရိသတ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်
၌၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဒေသဇ္ဇော၊ ဟောတော်မူလျက်၊ နိသိန္ဒော
နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမေအဂ္ဂ
သာဝကာစ၊ ဤအဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်စုံတို့ကို၊ ဝန္ဓနုတ္တယ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကမိသု၊
ကပ်လာကြကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ အာမဇ္ဇေသီတိ၊ ဘိက္ခု၊ အာမဇ္ဇေသီဟူသည်
ကား၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ နိသိန္ဒဘိက္ခု၊
နေကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ တေအာယသ္မဇ္ဇေ၊ ထိုအရှင်တို့ကို၊ အာ
ဂစ္ဆဇ္ဇေ၊ လာသည်တို့ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြ၍၊ အဘာသိမိနံတော်မူပြီး
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သီလသမာ
ဓိပညာဒိဂုဏသမ္ပန္နေ၊ သီလသမာဓိပညာအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်
ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရမေန၊ မြတ်သော၊ ဥပသမေန၊ ပြင်သက်ခြင်းနှင့်၊ သ
မန္တာဂတေ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရမာယ၊ မြတ်ဗျာသော၊ အာကပ္ပသမ္ပတ္တိ
ယာ၊ ရဟန်းအသွင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ ယုတ္တကုန်သော၊ တေအာ
ယသ္မဇ္ဇေ၊ ထိုအရှင်တို့ကို၊ ဥပသင်္ကမဇ္ဇေ၊ အထံတော်သို့ကပ်လာသည်
တို့ကို၊ ပသပိတွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ တေသံ၊ ထိုအရှင်တို့၏၊ ဂုဏဝိသေသပရိကိတ္တနုတ္တံ၊ ဂုဏ်

ကျေးဇူးအထူးကို ကောင်းစွာကြားခြင်းငှါ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဧဟေ
 ဘိက္ခုဝေပြာဟန္တာ အာဂစ္ဆန္တိ ဧတေဘိက္ခုဝေပြာဟန္တာ အာဂစ္ဆန္တိ တိ၊
 ဧတေဘိက္ခုဝေ ပြာဟန္တာ အာဂစ္ဆန္တိ ဧတေဘိက္ခုဝေ ပြာဟန္တာ အာ
 ဂစ္ဆန္တိ ဟူ၍၊ အာမေန္တသိ၊ ဝိနိတေဝံမူ၏၊ ဧတံအာမေဓိုတံ၊ ဤအာမေဓိုတံ
 ကို၊ ပဿဒဝသေန၊ ကြည်ညိုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဿ
 သာဝသေန၊ မြီးပွမ်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံဝုတ္တေတိ၊ ဧဝံဝုတ္တေဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတေအာယသ္မန္တေ၊ ထိုအရှင်တို့ကို၊ ပြာဟန္တာတိ၊
 ပြာဟန္တာတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဝိနိတေဝံအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရောတိ၊
 အညတရောဟူသည်ကား၊ နာမဂေါတ္တေန၊ အမည်အနွယ်အားဖြင့်၊ အပါ
 ကဇော၊ မထင်ရှားသော၊ တဿပရိသာယံ၊ ထိုပရိသာတ်၌၊ နိသိန္နော၊ နေ
 သော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း၊ ပြာဟန္တာဇောတိ
 ကောတိ၊ ပြာဟန္တာဇောတိကောဟူသည်ကား၊ ပြာဟန္တာကုလေ၊ ဝုတ္တေားမျိုး
 ၌၊ ဇောတော၊ ဖြစ်သောရဟန်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥဇ္ဇာရဘောဂါ၊ ပြန်ပြောသောစည်းစိမ်ရှိသော၊
 ပြာဟန္တာမဟာသာလကုလော၊ ဝုတ္တေားသူကြွယ်မျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ရဟန်း
 ပြု၏၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊
 အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣမေ
 လောကီယာ၊ ဤလောကီဆရာတို့သည်၊ ဥဘတော၊ ခံဘနှစ်ပါးမှ၊ သုဇောတိ
 ယာစ၊ ခုနစ်ဆက်တိုင်တိုင် အနွယ်ဆိုင်၍ ကောင်းစွာ ဖြစ်လေ့ရှိသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပြာဟန္တာသိက္ခာနိဗ္ဗတ္တိယာစ၊ ပြာဟန္တာသိက္ခာတင်သဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပြာဟန္တာ၊ ပြာဟန္တာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အည
 ထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပြာဟန္တာ၊ ပြာဟန္တာမည်သည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်း၊ ဧတေအာယသ္မန္တေ၊ ထိုအရှင်တို့ကို၊ ပြာဟန္တာတိ၊ ပြာဟန္တာ
 တို့ဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဟန္တ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ပြာဟန္တာလက္ခဏံ၊ ပြာဟန္တာလက္ခဏာကို၊ ဝုစ္ဆေယျံ၊ မေး
 လျှောက်အံ့၊ ဣတိဧတံ၊ ဤအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတဒတ္တမေဝ၊ ထိုအကျိုးငှါသလျှင်၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေထေရေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို၊
 ပြာဟန္တာတိ၊ ပြာဟန္တာတို့ဟူ၍၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပြာဟန္တံ၊

ဗေဒင်ကို၊ ဘာသာသန္တာယတိ၊ သန္တာယတိတိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မဏမည်၏၊ ဣတိဟိ၊ ဤဝိပြိုဟ်ကား၊ ဇာတိ
 ပြာဟ္မဏာနံ၊ ဇာတိပြာဟ္မဏတို့၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ဝိပြိုဟ်တည်း၊ အနိယာပန၊ အနိ
 ယာတို့သည်ကား၊ ဗဟိတပါပတာယ၊ ကိုယ်မှအပပြုအပ်သောမကောင်း
 မှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပြာဟ္မဏမည်ကုန်၏၊ ဟိတဒေဝ
 ယုတ္တံ၊ ထိုစကားသည်လျှင်သင့်၏၊ ဗဟိတပါပတ္တာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော
 မကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မဏမည်၏၊ သမေဓိ
 ယာ၊ ငြိမ်းစေအပ်သော မကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏော၊
 သမဏမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိဇေတံဝစနံ၊ ဤသို့သော
 စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

ဗဟိတွာ ပါပကေခေမ္မတိ၊ ဗဟိတွာပါပကေခေမ္မဟူ၍၊ ဝက္ခတိစ၊
 ဆိုသည်းဆိုလတ္တံ့၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊
 ပြာဟ္မဏသဒ္ဓဿ၊ ပြာဟ္မဏသဒ္ဓါ၏၊ ပရမတ္ထတော၊ မဘောက်မပြန်သော
 အားဖြင့်၊ သိခါပတ္တမတ္ထံ၊ အထွဋ်သို့ရောက်သောအနက်ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ
 ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ပရမတ္ထပြာဟ္မဏဘာဝဒီပကံ၊
 မဘောက်မပြန်မြတ်သော ပြာဟ္မဏအဖြစ်ကို ပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့သောဗဟိတွာ ပါပကေခေမ္မစသော ဥဒါနံတရားတော်ကို၊
 ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဥဒါနံပါဠိတော်၌၊ ဗာဟေတွာတိ၊
 ဗာဟေတွာဟူသည်ကား၊ ဗဟိကတွာ၊ အပသို့ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 သန္တာနတော၊ ခန္ဓာငါးပါးအရမှ၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန
 ဝသေန၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဗဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပါပကေခေမ္မတိ၊ ပါပကေ
 ခေမ္မဟူသည်ကား၊ လာမကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ခေမ္မတရားတို့ကို၊
 ဒုစရိတဝသေန၊ ဒုစရိတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဝိဓဒုစရိတခေမ္မသုံးပါးအ
 ပြားရှိသော ဒုစရိတ်တရားတို့ကို၊ ဗိတ္တုပ္ပါဒဝသေန၊ ဗိတ္တုပ္ပါဒ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဒွါဒသကုသလ ဗိတ္တုပ္ပါဒေ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အကုသိုလ်
 ဗိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ကို၊ ကမ္မပထဝသေန၊ ကမ္မပထ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒသကုသ
 လကမ္မပထေ၊ ဆယ်ပါးသောအကုသလကမ္မပထတရားတို့ကို၊ ဖိသယိတ
 ဘေဒဝသေန၊ ရောယှက်သောတရားအထူး၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနေက
 ဘေဒတိန္ဒေ၊ တပါးမကများစွာအပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိအကုသလခေမ္မ၊
 အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊

အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေစရန္တိ ယဒါသတာတိ၊ ယေစရန္တိ ယဒါသတာ
 ဟူသည်ကား၊ ယေသပ္ပုရိသာ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သတိဝေ
 ဝုလ္လပတ္တတာယ၊ သတိ၏ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဆသုပိအာရမ္မ
 ဏေသု၊ ခြောက်ပါးသောအာရုံတို့၌လည်း၊ ဆသတတဝိဟာရဝသေန၊
 ခြောက်ပါးသောဝိဟာရတို့ဖြင့်မြဲပြီစွာနေလေ့ရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 သတာသတိမန္တော၊ သက်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ စေတုဟိဇ္ဇာ
 ယာပထေဟိ၊ လေးပါးသော ဇ္ဇာယာပုထ်တို့ဖြင့်၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊
 သတိဂဟဏေနဝစ၊ သတိကိုယူသဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သမ္ပ
 ဇေတိ၊ သမ္ပဇေတိကိုလည်း၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ ။

ဒိဿသံယောဇနာတိ၊ ဒိဿသံယောဇနာဟူသည်ကား၊ စေတုဟိဝိ၊ လေး
 ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ အရိယမဂ်တို့ဖြင့်၊ ဒသဝိဓေ၊
 ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ သံယောဇနဿ၊ သံယောဇဉ်ကို၊ သမုန္တိန္ဒတ္တာ၊
 ကောင်းစွာ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိက္ခိဏသံယောဇနာ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ ကုန်ပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါတိ၊ ဗုဒ္ဓါဟူ
 သည်ကား၊ စတုသစ္စသမ္မောနေ၊ လေးပါးသောသစ္စာကိုထိုးထွင်း၍သိ
 သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊
 တေပပနဗုဒ္ဓါ၊ ထိုဗုဒ္ဓတို့သည်ကား၊ သာဝကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိရိစ္ဆာ၊ သုံးပါးအ
 ပြားရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသုံးတို့တွင်၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ သာဝကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝက
 ဗုဒ္ဓကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေဝေလောကသ္မိ၊ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ တေ
 ဝေလောကသ္မိ၊ ဗြာဟ္မဏာဟူသည်ကား၊ တေဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ထိုသစ္စာလေး
 ပါးကိုထိုးထွင်း၍သိကုန်သော ဘုရားတပြည့်သားတော်တို့သည်၊ သေဋ္ဌ
 ဇ္ဈေန၊ မြတ်သောအနက်အားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏသင်္ခါတေ၊ ဗြာဟ္မဏဟုဆိုအပ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မ၊ တရားတို့ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အရိယာယံ၊
 အရိယာဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏဘူတဿ၊ ဗြာဟ္မ
 ဏဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရသပုတ္တာ၊ ရွှေရင်
 တော်နှစ်သားတော်စစ်ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမသ္မိ၊
 သတ္တလောကေ၊ ဤသတ္တလောက၌၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊
 ဗြာဟ္မဏာနာမ၊ ဗြာဟ္မဏမည်ကုန်၏၊ ဇာတိဂေါတ္တမတ္တေဟိ၊ လောကီ

ဗြာဟ္မဏဇာတ် လောကီဗြာဟ္မဏအနွယ်သို့သက်ဝင်ကာမျှဖြင့်၊ နဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ မည်ကုန်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧဇ္ဇာဓာရဏာဒိ၊ ဧတ္တေန၊ ဆန်ကျပ်ဦးစွန်းကို ဆောင်ခြင်းအစရှိကာမျှဖြင့်၊ နဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မဏမ မည်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊

ဣမေသုဒ္ဓိသုသုတ္တေသု၊ ဤနှစ်သုတ်သို့၌၊ ဗြာဟ္မဏကရာ ဗြာဟ္မဏအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပေ တွာ၊ နောက်စေ၍၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ ၏၊ နာနုဇ္ဈာသယတာယပန၊ အထူးထူးသော အဇ္ဈာသယရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒေသနာပိလာသေန၊ ဒေသနာ၏ဘင့်တတ်ခြင်း ဖြင့်၊ အဘိလာပနာနုတ္တေန၊ သဒ္ဓါအထူးဖြစ်သဖြင့်၊ ဒေသနာနာနုတ္တံ၊ ဒေသ နာထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပဉ္စမသုတ္တံ၊ ဝဇ္ဇနာ၊ ပဉ္စမ သုတ်အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ဗောဓိဝဂ်-၆-ကဿပသုတ်၊

ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ရာဇဂဟေဘိ၊ ရာဇဂဟေဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့ရာဇဂဟအမည်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ ပြည်၌၊ ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏၊ တံနဂရံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို၊ မန္ဒာတုမဟာဂေါဝိန္ဒာဒိဟိ၊ မန္ဒာတ် မင်းမဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားစသောဘုန်းရှိသောသူတို့သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတတ္တော၊ သိမ်းယူရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ရာဇဂဟန္တိ၊ ရာဇဂဟဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ် ၏၊ နုရသိဘဝနိယတ္တာ၊ အဝေး၌တည်သောမင်းတပါးတို့ကိုအလွန်လွှမ်း မိုးရာအရပ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိရာဇုနံ၊ တပါးသောမင်းတို့ကို၊ ဂဟဘူ တံ၊ သိမ်းယူရာဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂဟ မည်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အညပိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပကာရေ၊ အပြားတို့ကို၊ ဧတ္တ၊ ဤရာဇဂဟသဒ္ဓါ ၌၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဘွင့်ကုန်၏။ တေဟိပကာရေဟိ၊ ထိုအပြားတို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း၊ ဧတံ၊ ဤရာဇဂဟဟူသော အမည်သည်၊ ကဿန ဂရဿ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏၊ နာမမတ္တံ၊ အမည်မျှသာတည်း၊ တံပနေတံ နဂရံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်၊ ဗုဒ္ဓကာလေစ၊ ဘုရားဖြစ်သောအခါ၌လည်း ကောင်း၊ စက္ကဝတ္တိကာလေစ၊ စကြာဝတေးမင်းဖြစ်သော အခါ၌လည်း

ကောင်း၊ နဂရံ၊ ပြည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသကာလေ၊ ဘုရားကြော
ဝတေးမင်းမဖြစ်သောအခါ၌၊ သုညံ၊ လှဆိတ်၏။ ယက္ခပရိဂ္ဂဟိတံ၊ တိလူးတို့
သည်သိမ်းဆည်းအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုဘိလူးတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်
သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနေကလန္ဒကနိဝါပေတိ၊ ဧတ္ထ၊
ဝေဇ္ဇ၊ ဝနေကလန္ဒကနိဝါပေဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနန္တိ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနံဟူ
သည်ကား၊ တဿဝိဟာရဿ၊ ထိုကျောင်းတော်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။
တံဝိဟာရံ၊ ထိုကျောင်းတော်ကို။ အဇ္ဇာရသဟတ္ထဗ္ဗေနေ၊ တဆွဲရှစ်
ကောင်မြင့်သော၊ ပါကာရေန၊ တံတိုင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တံကိရ၊ ခြံရံအပ်
သတတ်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝသနာနုန္တဝိကာယ၊ နေခြင်းဌာလျောက်ပတ်
သော၊ မဟတိယာ၊ ကြီးမားသော၊ ဂန္ဓကုမ္ဘိယာစ၊ ဂန္ဓကုမ္ဘိတိုက်တော်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပါသာဒကုမ္ဘိလေဏ မဏ္ဍပ
စက်မန္တရကောဋ္ဌကာဒိဟိစ၊ ပြာသာဒကုမ္ဘိလိုက်မဏ္ဍပ် ကြံတံခါးရတ်
စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိမဏ္ဍိတံကိရ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သတတ်၊
ဗဟိ၊ အပဋ္ဌ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဟိ၊ ဝါးပင်တို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ခြံရံအပ်သည်။ အဟောသိ
ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ နိလောဘာသံ၊ စိမ်းညိုသောအရောင်ရှိ၏။ မနောရမံ၊
နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနန္တိ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနံဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဥယျာဉ်၌၊ ကလန္ဒကာနံပိ၊ ရှဉ့်နက်တို့အားလည်း၊
နိဝါပံ၊ အစာကို၊ အဒံ၊ သု၊ ပေးကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကလန္ဒကနိဝါပေါ
တိ၊ ကလန္ဒကနိဝါပေါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကိရေဝိတ္တာရေမိ၊ အဆင့်
စကား ကြားဘူးသည်ကိုချီးဦးအံ့။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အညတရော၊ တယောက်
သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တံဥယျာနံ၊ ထိုဥယျာဉ်သို့၊ ကိဇ္ဇနတ္ထံ၊ ကစားအံ့
သောဌ၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ သုရာမဒမတ္တော၊ သေယစ်၍မေ့
လျော့သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဒိဝါသေယျံ၊ နေ၌အိပ်ခြင်းသို့၊ ဥပဂတော၊
ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုပိ၊ အိပ်ပျော်၏။ ပရိဇနောပိ၊ အချင်းအရင်းတို့သည်
လည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သုတ္တော၊ အိပ်ပျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သံ
ကြကုန်၍၊ ဝုပ္ပဗလ္လာဒိဟိ၊ အပွင့်အသီး စသည်တို့ဖြင့်၊ ပလောဘိယမာ
နော၊ ပြားယောင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣတောစိတော၊ ထိုမှဤမှ၊ ပတ္တာမိ၊ ဖဲခွဲကုန်
၏။ အယတတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုသို့အချင်းအရင်းတို့ ဖဲသောအခါ၌၊ သုရာဂန္ဓ
န၊ သေနံကြောင့်၊ အညတရသ္မာ၊ တခုသော၊ ရုက္ခသုသိရာ၊ သစ်ခေါင်းမှ၊
ကဏ္ဍသပ္ပေါ၊ မြွေဟောက်သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ရုညော၊ မင်းသို့၊

အဘိဓမ္မာ၊ ရှေးရှု၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ တံကဏ္ဍသပ္ပံ၊ ထိုမြွေဟောက်ကို၊
 အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခဝိုးနတ်သည်၊
 ရညော၊ မင်းအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊
 ကလန္တကဝေသန၊ ရှဉ့်နက်အသွင်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာ၍၊ ကဏ္ဍမူလေ၊ နား
 ရင်း၌၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓိ၊ နိုး၏၊ ကဏ္ဍ
 သပ္ပေါ၊ မြွေဟောက်သည်၊ နိဝေတ္တာ၊ ပြန်နစ်၏၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊
 တံကလန္တကံ၊ ထိုရှဉ့်နက်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣမာယကာလကာယ၊ ဤရှဉ့်
 နက်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊
 ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ကာလကာနံ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား၊ နိဝါပံ၊ အစာကို၊ တတ္ထ၊
 ထိုဥယျာဉ်၌၊ ပဌာပသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အာယာစဿသဉ္စ၊ ဘေးမဲ့ပေးသော
 ကြွေးကြော်ခြင်းကိုလည်း၊ စောဿာပေတိ၊ ကြွေးကြော်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တေတာ၊ ထိုနေ့မှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ တံဥယျာနံ၊ ထိုဥယျာဉ်သည်၊
 ကသန္ဓကနိဝါပန္တိ၊ ကသန္ဓကနိဝါပဟူ၍၊ သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊
 ရောက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကလန္တကသိနာမံ၊ ကလန္တကဟူသောအမည်
 သည်၊ ကာလကာနံ၊ ရှဉ့်နက်တို့၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ကလန္တကနိဝါပေ၊
 ရှဉ့်နက်တို့အားအစာကျွေး၍မွေးရာဖြစ်သော၊ တသ္မိံ၊ ဝေဇ္ဇဝနေ၊ ထိုဝေဇ္ဇ
 ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ မဟာကဿပေါတိ၊ မဟာကဿပေါဟူသည်ကား၊
 မဟာန္တေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သီလက္ခန္ဓာဒီဟိ၊ သီလကျေးဇူးစသည်တို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတတ္ထာ၊ ပြည်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာန္တော၊ မြတ်သော၊
 ကဿပေါ၊ ကဿပအနွယ်ဖြစ်သော မထေရ်ကြီးတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ မဟာကဿပေါ၊ မဟာကဿပမည်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်
 ကား၊ ကုမာရကဿပတ္ထရံ၊ ကုမာရကဿပမထေရ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊
 အယံမဟာထေရော၊ ဤတထိယသာဝက အရှင်မဟာကဿပမထေရ်
 ကြီးကို၊ မဟာကဿပေါတိ၊ မဟာကဿပဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိပ္ပလိ
 ဂုဟာယန္တိ၊ ဝိပ္ပလိဂုဟာယံဟူသည်ကား၊ တဿာဂုဟာယ၊ ထိုလိုဏ်၏၊
 န္ဒါရသမိပေ၊ တံခါး၏အနီး၌၊ ဧကော၊ တပင်သော၊ ဝိပ္ပလိရက္ခော၊ ညောင်
 ချပ်ပင်သည်၊ အဟောသိကရ၊ ရှိသတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သာဂုဟာ၊
 ထိုလိုဏ်သည်၊ ဝိပ္ပလိဂုဟာတိ၊ ဝိပ္ပလိဂုဟာဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ သင်ရှား၏၊
 တသ္မံဝိပ္ပလိဂုဟာယံ၊ ထိုညောင်ချပ်ပင်ရောက်ရာလိုဏ်၌၊ အာဗာမိကော
 တိ၊ အာဗာမိကောဟူသည်ကား၊ အသာထေရဿ၊ ထိုအရှင်မဟာကဿပ
 မထေရ်အား၊ အာဗာသော၊ အနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

၁၄၉

သောထေရော၊ ထိုအရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်။ အာဗမိကော၊
 အာဗမိကမည်၏။ ဗျာဓိကော၊ အနာရှိသည်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒုက္ခိတောတိ၊ ဒုက္ခိတောဟူသည်ကား၊ အဿထေ
 ရဿ၊ ထိုမထေရ်အား၊ ကာယသန္နိဿယံ၊ ရူပကာယနာမကာယနှစ်ပါး
 ကိုကောင်းစွာမှီသဖြင့်၊ သဗ္ဗဘဝံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဒုက္ခိ
 တော၊ ဒုက္ခိတမည်၏။ ဒုက္ခပတ္တော၊ ဆင်းရဲသို့ရောက်သည်။ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဗာဠုဂိလာနောတိ၊ ဗာဠုဂိလာနောဟူ
 သည်ကား၊ အဓိမတ္တဂေလညော၊ အလွန်ထန်၍ပြင်းစွာကျင်နာသည်။ တံပန
 ဂေလညံ၊ ထိုပြင်းစွာကျင်နာသောဂေဒနာကို၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဓိဝါ
 သေတိ၊ သည်းခံ၏။ အထတတ္ထိ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအရှင်မဟာ
 ကဿပ၏၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုပြင်းပြစွာနာသောအကြောင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှင်မဟာကဿပနေရာ
 ပိပ္ပလိလိုက်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပရိတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်ပရိတ်
 တော်ကို၊ အတာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေနစ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ဒေသနာတော်ဖြင့်
 ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ အာဗမော၊ အနာသည်၊ ဂူပသမိ၊ ငြိမ်း၏။
 ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောစကားကို၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ
 သံယုတ္တေ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ တေနခေါပနသမယေန၊
 ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ ပိပ္ပလိ
 ဂုဏာယံ၊ ညောင်ချပ်ပင်ရောက်ရာလိုက်၌၊ အာဗမိကော၊ အနာနိုင်စက်
 သည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသို့ရောက်သည်။ ဗာဠုဂိလာနော၊ ပြင်းပြစွာကျင်
 နာခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ ပဋိသလ္လဓနာ၊
 ကိုယ်တော်ထည်းကိန်းအောင်းတော်မူရာမှ၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထူတော်မူပြီးသော်
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပ
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်တော်မူ၏။ ဥပ
 သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်တော်မူပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊
 နေရာတော်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ နိသန္ဓခေါ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီးသော
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ပ)၊ အာမဇ္ဈေတိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣဿပ၊
 ချစ်သားကဿပ၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ တေ၊ သင်ချစ်သားကဿပအား၊ ခမနိယံ

သည်းခံသာပါ၏လော၊ ကမ္ဘိ၊ အသို့နည်း၊ တော၊ သင်ချစ်သားအား၊ ယာပနိယံ
 မှတပါ၏လော၊ ကမ္ဘိ၊ အသို့နည်း၊ တော၊ သင်ချစ်သားအား၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်
 သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပဋိက္ခမန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၏လော၊ နော
 အဘိက္ခမန္တိ၊ မတိုးပွားကုန်၏လော၊ ပဋိက္ခမောသာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအဆုံး
 သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်ပါ၏လော၊ နောအဘိက္ခမော၊ မတိုးပွားအံ့သော
 အကြောင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ နမမနိယံ၊
 သည်းမခံသာပါ၊ နယာပနိယံ၊ မမျှနိုင်ပါ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊
 တပည့်တော်၏၊ ဗာဠာ၊ ပြင်းပြစွာနာကျင်ကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်
 သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ အဘိက္ခမန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏၊ နောပဋိက္ခ
 မန္တိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၊ အဘိက္ခမောသာနံ၊ တိုးပွားခြင်း အကြောင်း
 သည်သာလျှင်၊ ပညာယတိ၊ ထင်မြင်ပါ၏၊ ပဋိက္ခမော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း
 သည်၊ နောပညာယတိ၊ မထင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကဿ
 ပ၊ ချစ်သားကဿပ၊ မယာ၊ သင်တို့ဆရာငါဘုရားသည်၊ သမ္မဒက္ခတော၊
 ကောင်းစွာရှုအပ်ကုန်သော၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ ဗဟုလိ
 ကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဤအရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော
 ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားတို့သည်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥပဇာတ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ၊
 သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အလိုငှါ၊ သံ
 ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ဟူသည်၊ ကဏမေ၊
 အကယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ကဿပ၊ ချစ်သားကဿပ၊ မယာ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ သမ္မဒက္ခတော၊ ကောင်းစွာရှုအပ်သော၊ ဘာဝိတော၊ ပွားများ
 အပ်သော၊ ဗဟုလိကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော၊ သတိသမ္မော
 ဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်သည်၊ ခေါ၊ အဟုတ်သဖြင့်၊ အဘိညာယ၊ ထူး
 သောဥပဇာတ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ၊
 နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ကဿပ၊ ချစ်သား
 ကဿပ၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ သမ္မဒက္ခတော၊ ကောင်းစွာရှုအပ်သော၊
 ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သော၊ ဗဟုလိကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သော၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်သည်၊ ခေါ၊ အကယ်
 မလွဲသဖြင့်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥပဇာတ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ၊
 သစ္စာ လေးပါးကို သိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊

ဖြစ်၏။ ကဿပ။ ချစ်သားကဿပ။ မယော။ ငါတုရားသည်။ သမ္မာဒက္ခာ
 တာ။ ကောင်းစွာ ရှုအပ်ကုန်သော။ သာဝိတာ။ ပွားစေအပ်ကုန်သော။ ဗ
 ဟုလိကတာ။ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သော။ သတ္တု၊ ခနစ်ပါးကုန်သော။
 ဣမေခေါဗောဇ္ဈင်္ဂါ။ ဤဗောဇ္ဈင်တို့သည်။ အတိညဿ။ ထူးသောဥာဏ်
 ဖြင့်သိခြင်းငှါ။ သမ္ပေဓဿ။ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနဿ။
 နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတေ။ ဤစကားကို။ ဗောဇ္ဈင်္ဂံသံ
 ယုတ္တေ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂံသုတ်၌။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်။ တဋ္ဌ။ ကောင်းပေစွာသုဂတ၊ ကောင်း
 သောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။ ဗောဇ္ဈင်တို့
 သည်။ တဋ္ဌ။ ကောင်းပေစွာ။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဈေယျာဏ်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ။ ဤဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 အာယသ္မာမဟာကဿပေါ။ အရှင်မဟာကဿပသည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်
 သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ။
 ဟောတော်မူအပ်သော ဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို။ အတိနန္တိ။ အလွန်နှစ်
 သက်၏။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ။
 အရှင်မဟာကဿပသည်။ တဌာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာဌာ၊ ဝုဠာဟိ၊ ဝုဠာဟိ
 ဇေ၊ ထမြောက်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
 ဖြင့်။ အာယသ္မတောမဟာကဿပဿ။ အရှင်ဟောကဿပသည်။ သော
 အာဗာဓော၊ ထိုအနာကို။ ပဟိန္ဒော။ ပပင်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အထခေါအာယသ္မာ
 မဟာကဿပေါ အပရေနသမယေနတဌာ အာဗာဓာဝုဠာ သိတိ။ အထ
 ခေါအာယသ္မာမဟာကဿပေါ အပရေနသမယေနတဌာအာဗာဓာဝုဠာ
 သိဟူ၍။ ဗောဇ္ဈင်္ဂံသံယုတ္တေ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံသံယုတ်၌။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ။ အရှင်မဟာကဿပ
 သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ တဌာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာ
 ဌာ၊ ဝုဠာဟိ၊ ထမြောက်၏။ ဇေဒဟောသိတိ၊ ဇေဒဟောသိဟူသည်ကား။
 ဝုဠေ၊ ရှေးအတို့၌။ ဇေလညဒိဝသေသု၊ နာသောနေတို့၌။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေ
 ဟိ၊ အတူနေတပည့်တို့သည်။ ဥပနိတံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော။ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်း
 ကို၊ ပရိတုပ္ပိတွာ၊ ဘုဉ်းပေး၍။ ဝိဟာရေဇေ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်။ အဟော
 သိ၊ နေသည်ဖြစ်၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ။ တဌာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာ
 ဌာ၊ ဝုဠိတဿ၊ ထမြောက်ပြီးသော။ အဿထေရေဿ၊ ထိုအရှင်မဟာ

ကဿပအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကိတံ၊ ကြံအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ကိ' အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာ
 ဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဓိသေယျံ၊ ဝင်ရောက်ကား၊ ယံနန္တ
 သာရ၊ ကောင်းပေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကိတံ၊ ကြံအပ်သည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗမတ္တာနိဒေဝ တာသတာနိတိ၊ ပဗ္ဗမတ္တာနိဒေဝ တာသတာနိ
 ဟူသည်ကား။ ဒေဝရညော၊ နတ်ကို၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကဿ၊ သိကြား
 မင်း၏၊ ပရိဝါရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗသတာ၊ ငါးရာကုန်
 သော၊ ကုက္ကုဉ္ဇပါဒိနိယော၊ ခိုခြေအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာယော၊
 နတ်သမီးတို့သည်။ ဥဿုက္ကံ အာပန္နာနိ ဟောန္တိတိ၊ ဥဿုက္ကံ အာပန္နာနိ
 ဟောန္တိ ဟူသည်ကား။ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား။
 ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နတော၊ ကြံ၍၊ ပဗ္ဗပိဏ္ဍ
 ပါတသတာနိ၊ ငါးရာသောဆွမ်းတို့ကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍၊ သုဝဏ္ဏဘာ
 ဇနေဟိ၊ ရွှေခွက်ဘို့ဖြင့်၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊
 ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ နောအမှာကံ၊ တပည့်တော်မ
 တို့၏၊ ဣဒံပိဏ္ဍပါတံ၊ ဤနတ်ဆွမ်းကို၊ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်၊ နောအမှာ
 ကံ၊ တပည့်တော်မတို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ မြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြု
 တော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တာနိ၊ ဆိုကုန်လျက်၊ ပိဏ္ဍပါတဒါနေ၊
 ဆွမ်းကိုလှူခြင်း၌၊ ယုတ္တပယုတ္တာနိ၊ အားထုတ်ကုန်အလွန်အားထုတ်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာယသ္မတော မဟာ
 ကဿပဿ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိလာဘာ ယာတိ၊ အာယသ္မတော မဟာ
 ကဿပဿပိဏ္ဍပါတပဋိလာဘာယ ဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုချီး
 အံ့၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ
 မထေရ်၏၊ ပိတ္တပာတ္တိံ၊ စိတ်အကြံဖြစ်သည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အန္တရာယော
 ငါးရာသောနတ်သမီးတို့ကို၊ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ တုဌေ၊ သင်နတ်
 သမီးတို့သည်၊ ဂန္ထထ၊ သွားကြချေကုန်၊ အယုဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ မဟာ
 ကဿပတ္ထေရဿ၊ မဟာကဿပမထေရ်အား။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊
 ဒတွာ၊ လှူ၍၊ အတ္တေနာမိမိ၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာကို၊ ကရောထ၊ ပြုကြလေ
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 အာယဒေဝရာဇဿ၊ ထိုသိကြားနတ်မင်းအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ' အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဂတာသု၊

သွားကြကုန်သော။ ဣမာသုသဗ္ဗာသု၊ ဤအလုံးစုံငါးရာသော နတ်သွီးတို့
 တွင်းကဒါမိ၊ တရံတသစ်၊ ကေဝိယာပိဒေဝဓိတာယ၊ တယောကံသော
 နတ်သွီး၏လည်း၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ယေရော၊ အရှင်
 မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံရာ၏၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်။
 တယာဒေဝဓိတာယ၊ ထိုနတ်သွီးအား၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလ
 ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ တဝိသတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဥယျာဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏၊ ယေရော၊ အရှင်မဟာကဿပ
 မထေရ်သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ မယံ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ပိဏ္ဍာ
 ပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်၊ မယံ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ပိဏ္ဍာပါ
 တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိယော၊ ဆိုကြ
 ကုန်သော၊ ဒေဝဓ္မရာယော၊ နတ်သွီးတို့ကို၊ တုမ္မာ၊ သင်နတ်သွီးတို့သည်၊
 ဝဓ္မထ၊ သွားကြကုန်၊ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ဝဲကြကုန်၊ တုမ္မာ၊ သင်နတ်သွီးတို့သည်၊
 ကတပုညာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်၏၊ မဟာတောဂါ၊ ကြီးကျယ်
 သောစည်းစိမ်ချမ်းသာရှိကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နုတ္တတာနံ၊ သူဆင်းရဲတို့
 အား၊ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊
 မိန့်တော်မူ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ မာနာ
 သေထ၊ မပျက်ပါကုန်လင့်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်း
 ကို၊ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိယော၊ ဆိုကုန်သော
 နတ်သွီးတို့ကို၊ ဝုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟိတွာ၊ ပယ်တော်မူ၍၊ ဝုနပိ၊ တဖန်
 လည်း၊ အဝဇ္ဇန္တံ၊ မသွားဘဲနေခြင်းငှါ၊ အနိစ္ဆမာနာ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော၊
 ယာဝဇ္ဇန္တိယော၊ တောင်းပန်သော နတ်သွီးတို့ကို၊ တုမ္မာ၊ သင်နတ်သွီးတို့
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ နဇာနာယ၊ မထိကြ
 ကုန်၊ အပဝဇ္ဇထ၊ ဝဲကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ အတ္တရံ၊
 လက်ဖြစ်ကို၊ ပဟရိ၊ တီးခတ်၏၊ တာ၊ ထိုနတ်သွီးတို့သည်၊ ထေရဿ၊ အရှင်
 မဟာကဿပမထေရ်၏၊ အတ္တရာသန္တံ၊ လက်ဖြစ်တီးခတ်သံကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ ဌာတုံ၊ ရပ်တည်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိယော၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရ
 ကား၊ ပလာယိတွာ၊ ပြေးကြ၍၊ ဒေဝလောကဓေဝ၊ တာဝတိံသာနတ်
 ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတာ၊ သွားကြလေကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စမတ္တာနိ
 ဒေဝတာသတာနိ ပဋိဂ္ဂဟိတွာတိ၊ ပဉ္စမတ္တာနိဒေဝတာ သတာနိ ပဋိဂ္ဂ
 ဟိတွာဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ သင်္ဂဟာဝရိယေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာ

တို့သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပုဗ္ဗန္တသမယန္တိ၊ ပုဗ္ဗန္တသမယံဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗန္တေနံ နက်အခါ၌၊ ဧကံသမယံ၊ တခုသောအခါ၌၊ ဧကတ္ထိံ ကါလေ၊ တပါးသောအခါ၌၊ နိဝါသေတွာတိ၊ နိဝါသေတွာဟူသည်ကား၊ ဝိဟာရနိဝါသနပရိဝတ္တနဝသေန၊ ကျောင်၌ဝတ်သောသင်းပိုင်ကို အောက်အသက်ပြန်ထွန်သည်၏အခွမ်းအားဖြင့်၊ နိဝါသနံ၊ သင်းပိုင်ကို၊ ဒဠံ၊ မြို့တွာ၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ပတ္တဝီဝရမာဒါယာတိ၊ ပတ္တဝီဝရမာဒါယဟူသည်ကား၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဟဒတ္တနံ၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ဝိဏ္ဏာယပါဝိသိတိ၊ ဝိဏ္ဏာယပါဝိသိဟူသည်ကား၊ ဝိဏ္ဏပါတတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအယိုဌာ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ဒလိဒ္ဓဝိသိခါတိ၊ ဒလိဒ္ဓဝိသိခါဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂတမနုဿာနံ၊ လူဆင်းရဲတို့၏၊ ဝသနာကာသော၊ နေရာအရပ်တည်း၊ ကပဏဝိသိခါတိ၊ ကပဏဝိသိခါဟူသည်ကား၊ ဘောဂပါရိဇုညပတ္တိယာဒိနံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာပျက်စီးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝါသော၊ နေရာတည်း၊ ပေသကာရဝိသိခါတိ၊ ပေသကာရဝိသိခါဟူသည်ကား၊ တန္တဝါယဝါသော၊ ရက်ကန်းသည်တို့ နေရာအရပ်တည်း၊ အဒ္ဓသခေါဘဂဝါတိ၊ အဒ္ဓသခေါဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်သနည်း၊ အာဗာဓာ၊ အနာမှ၊ ဝုဋ္ဌိတာ၊ ထမြောက်ပြီးသော၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်၊ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ မဟာကဿပဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ၏၊ ပဉ္စဟံ၊ အစ္ဆရာသတေဟိ၊ ငါးရာသောနတ်သွီးတို့သည်၊ ဥပနိတံ၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့သော၊ အနေကသုဝံ၊ များသောဝဲနောက်ဟင်းလျာရှိသော၊ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသောလက်သုတ်ဟင်းလျာရှိသော၊ ဗိဗ္ဗပိဏ္ဏပါတံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောဆွမ်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်တော်မူခဲ့၍၊ ယာအယံကပဏ၊ ဇနာနံဂဟပဋိပတ္တိ၊ အကြင်လူဆင်းရဲတို့အားပြီးမြောက်ခြင်းအကျင့်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုငါးရာသောနတ်သွီးတို့ဆောင်ခဲ့သော နတ်ဆွမ်းဟင်းလျာတို့ကိုပယ်၍ လူဆင်းရဲတို့အားပြီးမြောက်ခြင်း၌ ကျင့်တော်မူသောအကြောင်းကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ပရမပိစ္ဆိတာမုခေန၊

အလွန်မြတ်သော အလိုနည်းသောအဖြစ်ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ခဏာ
သဝါနုဘာဝဗီဇကံ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသောရဟန္တာ၏အာနုဘော်ကိုပြ
တတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ
တိသံဥဒါနဂါယာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါယာသံ၊ အနညပေါသန္တိတ္ထေ၊ အနညပေါ
သံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိပြုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊
ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ အညံ၊ သူတပါးကို၊ ပေါသေတိ၊ ကျွေးမွေးတတ်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညပေါသိ၊ အညပေါသိမည်၏၊ အညပေါသိ၊
သူတပါးကိုကျွေးမွေးတတ်သည်၊ န၊ ဟုတ်၊ အနညပေါသိ၊ သူတပါးကို
ကျွေးမွေးတတ်သည်မဟုတ်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပေါသေတဗ္ဗဿ၊ ကျွေး
မွေးအပ်သောသူ၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အဒုတိယော၊ အဘော်
မရှိ၊ ကေံ၊ ကိုယ်တော်တပါးထည်းကိုသာလျှင်၊ ပေါသိ၊ မွေးကျွေး၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိုအနညပေါသိဟူ
သောပါဌ်ဖြင့်၊ ဝေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ၏၊ သုဘရဏံ၊ မိမိကိုယ်ကို
မိမိမွေးမြူလွယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ ဝေရော၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်
ဖြင့်ယူဆောင်အပ်သော၊ ဝီဝရေန၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့်၊ ကုန္တိပရိဟာရိ
ကေန၊ ဝမ်းဖြင့်သာဆောင်အပ်သော၊ ပိဏ္ဍပါတေနစ၊ ဆွမ်းဖြင့်လည်း၊
အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပေါသေန္တော၊ ကျွေးမွေးလျက်၊ ပရမ
ပိန္နော၊ အလွန်အလိုနည်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အညံ၊
ကိုယ်မှတပါးသော၊ ဥာတိမိတ္တာဒိသု၊ ဆွေမျိုးခင်ပွန်းစသည်တို့တွင်၊ ကိစ္ဆိ၊
တစုံတယောက်ကို၊ နပေါသေတိ၊ မကျွေးမွေး၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၌၊ အလဂ္ဂဘာဝတော၊
ကပ်ငြိခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
အညေနအညတရေန၊ တယောက်ယောက်သော၊ ပေါသေတဗ္ဗတာယ၊
မိမိကိုမွေးကျွေးအပ်သောဒါယကာ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊
အနညပေါသိ၊ အနညပေါသိမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေတ္ထိယေဝပစ္စယဒါယကေန၊ တယောက်သာ
လျှင်ဖြစ်သော ပစ္စယဒါယကာနှင့်၊ ပဒိုဗန္ဓစတုပစ္စယော၊ စင်ယွက်သော
ပစ္စည်းလေးပါးရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနညပေါသိနာမ၊
သူတပါးတို့သည် မကျွေးမွေးကိုယ်ကို ကျွေးမွေးသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကောယတ္တဝုတ္တိ

တော၊ တယောကံသောဒါယကာဇ္ဈိပစ္စည်းနှင့်စပ်ရှက်လျက်အသက်မွေး
 ခြင်းရှိသောကြောင့်တည်း၊ ထေရောပန၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်
 ကား၊ ယထာဝိဘမရောပုပ္ဖန္တိ ဂါယာယ၊ ယထာဝိဘမရောပုပ္ဖဟူသောဂါ
 ထာန္တိ၊ ဝုတ္တနံယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဇဗ်ဗလံ၊ သလုံးအားကို၊
 နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရန္တော၊ သွားလျက်၊ ကုလေသု၊
 ခါယကာတို့၌၊ နိစ္စနဝေါ၊ အခြံအသစ်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ မိဿကတတ္ထေန၊
 ရောရှက်သောဆွမ်းဖြင့်၊ ယာပေတိ၊ မျှစေတော်မူ၏၊ တထာဟိတတော
 ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နံထေရံ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ တဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စန္ဒူပမပဋိပဒါယ၊ လလျှင်ဥပမာရှိသောအကျင့်ဖြင့်၊
 ထောမေတိ၊ ငြီးမွမ်းတော်မူ၏၊ အညာတန္တိ၊ အညာတံဟူသည်ကား၊
 အဘိညာတံ၊ အလိုနည်းခြင်း ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း ကျေးဇူးတို့ဖြင့် အလွန်
 သိအပ်သော၊ ယထာဘူပုဏ္ဏဟိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီး
 သောဟုတ်တိုင်းမှန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ပတ္တဓူယသံ၊ သမုဒ္ဒရာ၌
 သွင်းအပ်သော ဆိကဲ့သို့ ပြန့်နှံ့သောကျော်စောခြင်းရှိသော၊ တေနဝ၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တံထေရံ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ အနည
 ပေါသိတာဝေ န၊ သူတပါးကိုကျေးမွေးခြင်းမရှိကိုယ်ကိုသာကျေးမွေးခြင်း
 ရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ အဝိစ္စ တာသန္တုဗ္ဗိတာတိ၊ အလိုနည်းသောဂုဏ်ရောင့်
 ရဲလွယ်သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဥာတံ၊ လူနတ်တို့သိကြ
 ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အညာတန္တိ၊ အညာတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗ
 သော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ပဟိနတဏှတာယ၊ ပယ်အပ်သောတဏှာ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လာဘသက္ကာရ သိလောကနိကာမန ပောထု၊
 လာဘပူဇော်ကျော်စောခြင်းကိုဝံ့ခြင်းကင်းသော အကြောင်းဖြင့်၊ အတ္တာ
 နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဇာနာပနဝသေန၊ သိစေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နဉာ
 ဝံ၊ မသိအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဝိတတဏှော၊ မကင်း
 သောတဏှာရှိသော၊ ပါဝိန္ဒော၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသော၊ ကုဟကတ္ထာ
 ယ၊ ပလ္လားဝါကြားခြင်းအကျိုး၌၊ သန္တာဝနာမိပ္ပါယေန၊ ငြီးမွမ်းခြင်းကို
 အလိုရှိသဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဇာနာပေတိ၊ သိစေ၏၊ ဒန္တန္တိ၊ ဒန္တဟူ
 သည်ကား၊ ဆဋ္ဌင်္ဂပေက္ခာဝသေန၊ ဆဋ္ဌင်္ဂပေက္ခာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣန္ဒြ
 ယေသု၊ စက္ခုအစမနအဆုံးရှိသောဣန္ဒြေတို့၌၊ ဥတ္တမဒမနေန၊ မြတ်သောဆုံး
 မခြင်းဖြင့်၊ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော၊ သာရေပတိဗ္ဗိတန္တိ၊ သာရေပတိဗ္ဗိတံဟူ
 သည်ကား၊ ဝိမုတ္တိသာရေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အနှစ်၌၊ အဝဗ္ဗိ

တံ၊ ကောင်းစွာတည်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အသေကွ သီလကွနွာဒိကေ၊
 အသေကွသီလကျေးဇူးအစရှိကုန်သော၊ သီလသဒ္ဓါသာရေ၊ သီလအစရှိ
 သောအနှစ်သာရေ၊ ပတိဗ္ဗိတံ၊ တည်သော၊ ဝိကာသဝန္တေဒေါသန္တိ၊ ဝိကာ
 သဝန္တေ ဒေါသံဟူသည်ကား၊ ကာမာသဝါဒိနံ၊ ကာမာသဝဇ္ဇာစရှိကုန်
 သော၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို၊ အန
 ဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပပင်အပ်ပြီးသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိကာ
 သံ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 ရာဂါဒိဒေါသာနံ၊ ရာဂအစရှိသောအဖြစ်တို့ကို၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော
 အားဖြင့်၊ ဝန္တတ္တာ၊ အနံအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝန္တဒေါသံ၊ အန
 ထွေးအပ်ပြီးသော ရာဂအစရှိသော အဖြစ်ရှိထသော၊ တမဟံ မြို့မိပြာဟွ
 ဏန္တိ၊ တမဟံမြို့မိပြာဟွဏံ ဟူသည်ကား၊ ယထာဂုတ္တဂုဏံ၊ အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဂုဏ်ရှိသော၊ တံဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်တို့ကို၊ ပရမတ္ထ
 ပြာဟွဏန္တိ၊ ပရမတ္ထပြာဟွဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤတွင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း၊
 ဣဓာပိ၊ ဤဆဋ္ဌသုတ်၌လည်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနုယေနေ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသနာနာနတ္တံ၊ ဒေသနာထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဆဋ္ဌသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၏အတွင်သည်၊ နိဋ္ဌ
 တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဗောဓိဝဂ်-၇-ပါဝါသုတ်၊

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ပါဝါယန္တိ၊ ပါဝါယံဟူသည်ကား၊ ဇေနာမ
 ကေ၊ ဤသို့ပါဝါဟုအမည်ရှိသော၊ မလ္လရာဇုနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊
 အဇကလာပကေစေတိယေတိ၊ အဇကလာပကေစေတိယေဟူသည်ကား၊
 အဇကလာပကေနနာမ၊ အဇကလာပကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခေ၊ တိလူး
 သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဇကလာ
 ပကန္တိ၊ အဇကလာပကဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊
 မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဖိတ္တိကတဋ္ဌာနေ၊ အရိအသေပြုရာအရပ်၌၊ ကိရိဝိတ္ထာ
 ရေမိ၊ ကြားဘူးသည်ကိုခွဲပြီးအံ့၊ သောယက္ခေ၊ ထိုတိလူးသည်၊ အဇ
 ကလာပေ၊ သိတ်အပေါင်းတို့ကို၊ ကတွာ၊ အရအဝေးပြု၍၊ ဗန္ဓနေန၊ နှောင်ဖွဲ့

ခြင်းရှိသော၊ အဓကောဠာသေန၊ ဆိတ်အရုဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခဗလိ၊ အနန္တံ
 အတုတ်ပူဇော်သက္ကာကို၊ ပဋိစ္စတိ၊ ခံ၏၊ အညယာ၊ တပါးသောအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ နပဋိစ္စတိ၊ မခံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓကလာပကောတိ၊ အဓ
 ကလာပကဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့ဆရာတို့သည်
 ကား၊ အဓကေဝိယ၊ ဆိတ်တို့ကဲ့သို့၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ လာပေတိ
 စောသာပေတိ၊ ကြွေးကြော်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓက
 လာပကောတိ၊ အဓကလာပကဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိရ၊ အဆင့်စ
 ကားကြားလိုက်ဘူးသည်ကား၊ တဿယက္ခဿ၊ ထိုဘီလူးအား၊ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗလိ၊ ပူဇော်သွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဥပနေတွာ၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့
 ၍၊ အဓသဒ္ဓံ၊ ဆိတ်သံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗလိ၊ ပူဇော်သက္ကာကို၊ ယဒါ၊ အ
 ကြင်အခါ၌၊ ဥပယာရန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောယက္ခော၊
 ထိုဘီလူးသည်၊ တုဿတိ၊ နှစ်သက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓကလာပ
 ကောတိ၊ အဓကလာပကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝိ၊ အချို့
 သောဆရာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ သောပနယက္ခော၊ အဓကလာပက
 အမည်ရှိသောထိုဘီလူးသည်ကား၊ အာနုဘာဝသမ္ပန္နော၊ အာနုဘောသ်နှင့်
 ပြည့်စုံ၏၊ ကက္ခန္ဓော၊ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်၏၊ ဗရသော၊ ရှုရင်း၏၊ တတ္ထဝေ၊
 ထိုအရပ်၌လည်း၊ သန္တိဟိတော၊ အမြဲနေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဌာနံ၊
 ထိုအရပ်ကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဗိတ္တိံ၊ အရိအသေပူဇော်သည်ကို၊ က
 ခောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဗလိ၊ ပူဇော်သက္ကာကို၊ ဥပ
 ဟရန္တိ၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဓကလာပကေတေတိ
 ယေတိ၊ အဓကလာပကေတေတိယေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အဓကလာပကဿ ယက္ခဿာဘဝနေတိ၊ အဓကလာပကဿယက္ခ
 ဿဘဝနေဟူသည်ကား၊ တဿယက္ခဿ၊ ထိုအဓကလာပကဘီလူး၏၊
 ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ကြားဘူးသည်ကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ တဒါတသ္မိံ
 ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံယက္ခံ၊ ထိုအဓကလာ
 ပကဘီလူးကို၊ အမေတုကာမော၊ ဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သာယန္တသ
 မယ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ ဧကောအနုတိယော၊ အဖော်မပါကုန်လျှင်တော်
 တပါးတည်း သာလျှင်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သမိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊
 အဓကလာပကဿ၊ အဓကလာပကဘီလူး၏၊ ဘဝနန္ဒိရံ၊ ဗိမာန်တံခါးသို့၊
 ဝတ္တံ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ တဿယက္ခဿ၊ ထိုဘီလူး၏၊ ဒေါဝါရိကံ၊ တံ
 ခါးစောင့်ကို၊ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်သို့၊ ပဝိသနတ္ထာယ၊ ဝင်ခြင်းအကျိုး၌၊ ယာဝိ၊

အခွင့်တောင်း၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဇကလာပကော၊ အဇကလာ
 ပကအမည်ရှိသော၊ သောယက္ခော၊ ထိုဘီလူးသည်၊ ကက္ခန္ဓော၊ ခက်ထန်း
 ကြမ်းကြုတ်၏။ သမဏောတိ ဝါ၊ ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏော
 တိ ဝါ၊ ဗုဒ္ဓဏ္ဍားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝါရံ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊
 တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တုဋ္ဌေဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနာထ၊
 သိတော်မူပါကုန်လော၊ မယံပန၊ တပည့်တော်တံခါးစောင့်တို့သည်ကား၊
 အဿယက္ခဿ၊ ထိုအဇကလာပကဘီလူးအား၊ အနာရေစနံ၊ အကြောင်း
 မကြားဘဲနေခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်ပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဆိုခဲ့၍၊ တာ
 ဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်၊ ယက္ခဿမာဂမံ၊ နတ်ဘီလူး အစည်းအဝေးသို့၊
 ဂတဿ၊ သွားသော၊ အဇကလာပကဿ၊ အဇကလာပက ဘီလူး၏၊
 သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဝါတဝေဂေန၊ လေ၏လျှင်ခြင်းဖြင့်၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊
 တတ္ထတတ္ထိံ ကာလေ၊ ထိုသွားသောအခါ၌၊ အန္တောဘဝနံ၊ ဗိမာန်တွင်းသို့၊
 ပဗိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ အဇကလာပကဿ၊ အဇကလာပကဘီလူး၏၊ နိဝိဒန
 မဏ္ဍပေ၊ နေရာမဏ္ဍပ်၌၊ ပညတ္တံ၊ သနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌၊ နိဝိဒိ၊
 ထိုင်နေတော်မူ၏။ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏၊ ဩရောခေ၊ မောင်းမကိုယ်လုပ်တို့
 သည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး
 ၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ တာသံ၊ ဩရောခေ၊ ထိုကိုယ်လုပ်မောင်းမတို့အား၊ ကာလ
 ယုတ္တံ၊ အခါ၌လျောက်ပတ်သော၊ ဓမ္မိကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဝါယံဝိဟရတိ၊ အဇကလာပကဧဝ
 တိယေ၊ အဇကလာပကဿ ယက္ခဿဘဝနေတိ၊ ပါဝါယံဝိဟရတိ၊ အဇက
 လာပကဧတိယေ၊ အဇကလာပကဿ ယက္ခဿဘဝနေဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊
 ပါဠိတော်၌၊ သင်္ဂါယနာစရိယေတိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏။ တတ္ထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သာတာဂိရိဟေမဝတာ၊ သာတာ
 ဂိရိနတ်မင်းဟေမဝတနတ်မင်းတို့သည်၊ အဇကလာပကဿ၊ အဇကလာ
 ပကဘီလူး၏၊ ဘဝနမတ္ထကေန၊ ဗိမာန်၏အထက်ဖြင့်၊ ယက္ခဿမာဂမံ၊ နတ်
 ဘီလူးအစည်းအဝေးသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနေ၊
 မိမိတို့၏၊ ဂမနေ၊ သွားခြင်းသည်၊ အသမ္ပန္နမာနေ၊ မပြည့်စုံကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ၊ နှုခေါ၊ အဘယ်သို့ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်ကုန်လတ်သော်၊ အဇကလာပကဿ၊ အဇက
 လာပကဘီလူး၏၊ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊ နိဝိဒန္တံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊

မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိရာသို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝနိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ ယက္ခသမာဂမံ၊ နတ်ဘီလူးအစည်းအဝေး သို့၊ ဂမိဿာမ၊ သွားပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပုန္နိတွာ၊ ခွင့်ပန်သျှောက် ကြား၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယက္ခသန္နိဝါ သေ၊ နတ်ဘီလူးအစည်းအဝေး၌၊ အဇကလာပကံ၊ အဇကလာပကဘီလူး ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝုပ္ပိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ၊ ပဝေဒယိံသု၊ ကြားကြ ပေကုန်၏၊ ကိံပဝေဒယိံသု၊ အဘယ်သို့ကြားကုန်သနည်း၊ အာရသော အဇကလာပက၊ အဆွေအဇကလာပကဘီလူးမင်း၊ တေ၊ သင်ဘီလူးမင်း အား၊ လာဘာ၊ ရတော်လေစွ၊ ယဿတေ၊ အကြင်ဘီလူးမင်း၏၊ တဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ သတ္တဿာကန္တံ၊ အဂ္ဂ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဿိန္နော၊ နေတော်မူ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိ ရှုပါသသု၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လေလော၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သုဏ္ဍာဟိ၊ နာပါလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝေဒယိံသု၊ ပြောကြားကြလေ ကုန်၏၊ သောယက္ခော၊ ထိုအဇကလာပကဘီလူးမင်းသည်၊ တေသံ၊ ထို သာတာဂိရိနတ်မင်းဟေမဝတနတ်မင်းတို့၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဣမေ၊ ဤနတ်မင်းကြီးတို့သည်၊ မုဏ္ဍကဿ၊ ဦးပြည်းသော၊ တေဿသမဏဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ မမေ၊ ငါ၏၊ တဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊ နိဿိန္နတာဝံ၊ နေသောအဖြစ်ကို၊ ကထေန္တံ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောဓာတိ ဘူတော၊ အမျက်ရှိစက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ တေနသမဏေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ သင်္ဂါမော၊ စစ်ထိုးခြင်း သည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ယက္ခသန္နိပါ တေတာ၊ နတ်ဘီလူးအစည်းအဝေးမှ၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဒက္ခိဏံပါဒံ၊ လကျာခြေကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီကြ၍၊ သဗ္ဗိယောဇနမတ္တံ၊ ယူဇနာခြောက် ဆယ်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတကူ၌၊ တောင်ထွဋ်ကို၊ အက္ကမိနင်း၏၊ တံ၊ ထိုတောင် ထွဋ်သည်၊ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲပျက်၍၊ ခွဲခွာနှစ်ပြာ၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္တ၊ ဤ အဇကလာပကသုတ်၌၊ သေဝံ၊ ကြွင်းကျန်သော၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ အာဇ္ဇာဓကသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ အာဇ္ဇာ ဝကသုတ်အဖွင့်၌၊ အာဂတနယောနေဝ၊ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဇကလာပကသမာ

ဂမေဝ၊ အဇကလာပကဘိလူးအစည်းအဝေးသည်၊ အာဇ္ဇာဝကသမာဂမသ
 ဒိသောဝ၊ အာဇ္ဇာဝကဘိလူးအစည်းအဝေးနှင့်တူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဒုဿာဝုခေဝိဿန္တနဉ္စ၊ ဘွဲ့ပြုလက်နက်လွှတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဘဂဝတော၊ ဗိမာန်မှ၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ နိက္ခမနဉ္စ၊ လွှတ်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဝိသနဉ္စ၊ ဝင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဋ္ဌဇေတွာပန၊ ချန်ထားခဲ့၍
 လျှင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစစ်ထိုးခြင်းနတ် ဗြဟ္မာတို့၏စည်းဝေးခြင်းသည်၊
 အာဇ္ဇာဝကသမာဂမသဒိသောဝ၊ အာဇ္ဇာဝကအစည်းအဝေးနှင့်တူသည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကုလ်ချဲ့ဦးအံ၊ အဇကလာပကော၊ အဇကလာပက
 ဘိလူးသည်၊ အာဂန္တုန္တောယေဝ၊ ဘိလူးအစည်းအဝေးမှလာကတည်း
 ကပင်လျှင်၊ ဧတေဟိယေဝ၊ ထိုလေပွေ့မုတိုင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ တံသမ
 ဏံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို၊ မလာပေံသာမိ၊ ပြေးစေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗိန္တော၊ ကြံ၍၊ ဝါတမဏ္ဍလိကေန၊ လေပွေ့အဝန်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
 ဝသေစ၊ မိဗန်းတို့ကိုလည်း၊ သမုဋ္ဌဇေတွာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေ၍၊ တေဟိ၊
 ထိုမိဗန်းရည်မိဗန်းပေါက်တို့နှင့်တကွသော လေပွေ့မုတိုင်းတို့ဖြင့်လည်း၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ စလနမတ္တံပိ၊ လှုပ်ရှားရုံကိုမျှလည်း၊ ကာ
 တံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ နာနာပိပေဟာရဏ
 ဟံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောလက်နက်လက်စွဲလျက်၊ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ ဘယာနက ချပေ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအဆင်းကိုဆောင်
 ယူကုန်သော၊ ဘုတဂဏ၊ ဘုတ်ဘိလူးအပေါင်းတို့ကို၊ နိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း
 ၍၊ တေဟိ၊ ထိုအထူးထူးအပြားပြား လက်နက်လက်စွဲကုန်သော ဘုတ်
 ဘိလူးအပေါင်းတို့နှင့်၊ သဗ္ဗံ၊ တကွ၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသက်
 ပိတွာ၊ ကပ်၍၊ အန္တန္တေနော၊ အနီးအပါးအစွန်းနား၌သာလျှင်၊ စရန္တော၊
 ဟုည့်ပတ်သွားလာလျက်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယောင်ပတ်လုံး၊ နာနပ္ပကာရံ၊
 အထူးထူးအပြားပြားသောကြောက်မက်ဘွယ်ကို၊ ကတွာပိ၊ ပြု၍လည်း၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကိဗ္ဗိ၊ ရိုးစဉ်း၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံပိ၊ တစ်ချည်
 ဖျားမျှလည်း၊ နိသိန္နဋ္ဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ၊ စာလနံ၊ လှုပ်ရှားခြင်းကို၊
 ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ကေဝလံပန၊ သက်သက်ကား၊
 အသံသမကော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဝံ၊ ငါတို့၊ အနာဂုန္တော၊ ပေန်ကြားတဲ့၊ မယံ၊
 ငါ၏၊ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိသိဒတိ၊ နေလာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကောဓေသန၊ အမျက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဇ္ဇလတိ၊ ဒေါသဖိုးတောက်

လောင်၏။ အထတတ္ထိကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဿယက္ခဿ၊ ထိုအလောပကဝီရိယသုတ်၏၊ ဗိတ္တုပ္ပတ္တိ၊ ဗိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊
 ဥက္ခာ၊ ထိတော်မူ၍၊ သေယျထာဝရနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ စဗ္ဗကုက္ကု
 ရဿ၊ ကြမ်းတန်းကိုက်တတ်သောခွေး၏၊ နာဿယံ၊ နှာခေါင်း၌၊ ဗိတ္တံ၊
 မြွေ၏သည်းခြေကို၊ ဘိန္ဒုယျ၊ သွင်းလောင်းမှုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သွင်းလောင်း
 သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုကြမ်းတန်းသွေးသောခွေးသည်၊ ဘိန္ဒုယျသော
 မတ္တဿ၊ အပိုင်းထက်အလွန်၊ စဗ္ဗတရော၊ အလွန်ကြမ်းတန်းကိုက်
 တတ်သည်၊ အဿယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝေမာ၊ ဤအဘူသာလျှင်၊ အ
 ပံသက္ခာ၊ ဤအဇကလာပကဝီရိယသုတ်၊ မယိ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣမေ၊ ဤ
 ဗိမာန်တွင်း၌၊ နိဿိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ပဒုသေတိ၊ ဒေါသ
 မီးတောက်လောင်၍ပျက်စီးခဲ့ရာ၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗဟိ၊ ဗိမာန်ပြင်
 ပသျှိ၊ နိက္ခမယျ၊ ထွက်ရမှုကား၊ ယံနုနဿာရ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်အလိုလိုပင်လျှင်၊ ဘဂ
 နတော၊ ဗိမာန်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊
 နိဿိဒတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပနဿမယေနဘဂဝါ
 ရတ္တန္တကာရတိမိဿာယံ၊ အဗ္ဗောကာသေနိဿိန္နောဟောတိတိ၊ တေနခေါပ
 နအမယေနဘဂဝါရတ္တန္တကာရတိမိဿာယံ၊ အဗ္ဗောကာသေနိဿိန္နောဟော
 တိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ရတ္တန္တကာရတိ
 မိဿာယန္တိ၊ ရတ္တန္တကာရတိမိဿာယံဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ အန္တ
 ကရဏတမယိ၊ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောအရိုက်တိုက်၌၊ စက္ခု
 ဝိညာဏုပ္ပတ္တိပိရဟိတေစ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြစ်ခြင်းကင်းသော၊ ဗဟလန္တကာ
 ရေ၊ အလွန်သည်းစွာသော အရိုက်တိုက်၌၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဒါတတ္ထိကာလေ၊ ထိုအဇကလာပကဝီရိယသုတ်
 ကိုဆုံးမလျက်လွင်တီးခေါင်သို့ထွက်၍စေတော်မူသောအခါ၌၊ စတု
 ရင်သမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အန္တကာရော၊ အရိုက်
 တိုက်သည်၊ ပဝတ္တိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ ဒေဝေါတိ၊ ဒေဝါဟူသည်ကား၊ မေဇော၊ မိန့်သည်၊ ဧကေကော၊
 တပေါက်တပေါက်၊ ဖုသိတကံ၊ တည်စေသော၊ ဥဒကမိန္ဒု၊ မိန့်ပေါက်
 ကို၊ ပါးတဘိ၊ ကျစေ၏၊ အထတတ္ထိကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ယက္ခော၊ အဇ
 ကလာပကဝီရိယသုတ်၊ ဣမိနာသန္ဓေန၊ ဤအသံဖြင့်၊ တာသေတွာ၊ လိတ်
 လန့်စေ၍၊ ဣမံသမဟံ၊ ဤရဟန်းကို၊ ပလသေပဿာမိ၊ ပြေးစေအံ့၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတော၊ ကြိန္ဒ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အတ္တု၊ လောတိအာဒိနာ၊ အတ္တု၊ လောဤသို့စသည်ဖြင့်၊ တံဘိ
သနံ၊ ထိုကြောက်မက်သွယ်အသံကို၊ အကာသိ၊ ပြုလေ၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ အထခေါအဇကလာပကောတိအာဒိ၊ အထခေါအဇကလာပကော
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ သင်္ဂါယနာစရိယေဟိ၊
သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊
ဘယန္တိ၊ ဘယံဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တု၊ ကြာသံ၊ စိတ်၏ဝိတ်လန့်ခြင်းတည်း၊
သန္တိတတ္တန္တိ၊ သန္တိတတ္တံဟူသည်ကား၊ ဦးရထန္တကံ၊ ပေါင်တို့၏သီတိုင်
ကဲ့သို့တောင့်တင်းခိုင်မာခြင်းရှိသော၊ သရီရဿ၊ ကိုယ်၏၊ သန္တိတဘာဝံ၊
တုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ လောမဟံသန္တိ၊ လောမဟံသံဟူသည်ကား၊
လောမာနံ၊ အမွှေးတို့၏၊ ဟဋ္ဌဘာဝံ၊ ရွှင်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝီဟိဝိပဇေဟိ၊
သုံးပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဘယုပ္ပတ္တိမေဝ၊ ဘေးဖြစ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဒေသတိ၊
ပြု၏၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ ပနစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အယံယက္ခော၊ ဤဘီလူးသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အလိုသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေသနည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကာတဗ္ဗဝိပ္ပကာရံ၊ ပြုအပ်သော ဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊
အကာသိနု၊ ပြုပြီးသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊
စောဒနာခြင်းတည်း၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ပြီးသည်ကား၊ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏၊ ပန၊
ထိုသို့ပင်မှန်သော်လည်း၊ တံဝိပ္ပကာရံ၊ ထိုရှေးကဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ သေ
သေယက္ခော၊ ဤဘီလူးသည်၊ အန္တောဘဝနေ၊ ဗိမာန်တွင်း၌၊ ခေမဋ္ဌာ
နေ၊ ဘေးမရှိရာအရပ်၌၊ ထိရဘူမိယံ၊ မြေမြိုင်ခုံသောမြေ၌၊ ဌတဿ၊ တည်
သောသူအား၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတရကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နအသက္ခိံ၊ မတတ်
နိုင်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗဟိ၊ မိမိဗိမာန်အတွင်း၌၊ ဌတံ၊ တည်သော၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နောက်မပြုလတ္တံ့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘိ
သာပေတွာ၊ ကြောက်စေ၍၊ ပလာပေတု၊ ပြေးစေခြင်းငှါ၊ သတ္တံ၊ တတ်
ကောင်းရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ ဖွတ်ထင်၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ တဖန်ကပ်
လေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံယက္ခော၊ ဤဘီလူးသည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်တည်ရာ အရပ်ကို၊ ထိရဘူမိတိ၊ တရံ
တယောက်သောသူသည် ဖွတ်ချောက်ခြားနိုင်သောမြေဟူ၍၊ မညတိ၊
ဖွတ်ထင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမြေ၌၊ ဌတတ္ထာ၊ တည်သောကြောင့်၊ အယံသမကော၊
ဤရဟန်းသည်၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတောဝံ၊

ဤ၍လျှင်၊ တိက္ခန္တု၊ အတ္တုလောတိ၊ အတ္တုလပတ္တုလိကံ၊ အကာသီတိ၊
 တိက္ခန္တု၊ အတ္တုလောတိ၊ အတ္တုလပတ္တုလိကံ၊ အကာသီ ဟူသည်ကား၊
 တယောဝါရေသုံးကြိမ်၊ အတ္တုလောပတ္တုလောတိ၊ အတ္တုလောပတ္တုလော
 ဟူ၍၊ ဘိသိသပတုကာမတာယ၊ ကြောက်စေလိုသဖြင့်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့
 သဘာဝရှိသော၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ အယံသဒ္ဓေါ၊ ဤအတ္တုလောပတ္တုလောဟူသောအသံသည်၊ အနု
 ကရုဏာသဒ္ဓေါ၊ ဝဲတင်ထပ်သောအသံတည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 တဒါတထွံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ သောယက္ခော၊ ထိုဘီလူးသည်၊ သိနေရုံ၊
 မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို၊ ဥက္ခိပန္နောပိယစ၊ ချီကြွလိုဘိသကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း၊ မဟာပထဝီ၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထွရှိသောမြေကြီးကို၊ ပရိ
 ဝတ္တန္တောပိယစ၊ အောက်အထက်ထွန်နှိုင်းဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မ
 ဟတာဥဿာဟောန၊ ကြီးစွာသောအားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဧကေသ္မိ၊ တခုသော၊
 ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဝုဇ္ဇကတံ၊ အပုံအရပြုအပ်သော၊ အသနိသတသဒ္ဓသဗင်္ဃာ
 တံပိယ၊ မိမိ၏၊ ဤသံတရာတပေါင်းတည်းကြသကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝိနိစ္ဆရန္တံ၊ အထူးသဖြင့်ထွက်သော၊ ဒီပိရာဇာနံ၊ သစ်မင်းတို့၏၊ ကတဂဗ္ဗိ
 တံ၊ မာန်နှင့်တကွချိန်းဟိန်းသံကို၊ ကေသရသီဟာနံ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့
 တို့၏၊ သီဟနိန္ဒာဒံ၊ ခြင်္သေ့တို့၏ဟောက်သံကို၊ ယက္ခာနံ၊ ဘီလူးတို့၏၊ ဟိ
 ကာရသဒ္ဓံ၊ ဟိန်ဟူသောအခြင်းအရာရှိသောအသံကို၊ ဘူတာနံ၊ မြေထုတ်
 ဘီလူးတို့၏၊ အဋ္ဌမဟာသဒ္ဓံ၊ ရှစ်ပါးသောကျယ်စွာသောအသံကို၊ အသု
 ရာနံ၊ အသုရာတို့၏၊ အဗ္ဗောဓုဗောသံ၊ လက်ပန်းပေါက်သံကို၊ ဣန္ဒဿဒေ
 ဝရဉ္ဇော၊ သိကြားနတ်မင်း၏၊ ဝဇီရေနိဗ္ဗေသနိဋ္ဌေသံ၊ ဝဇီရ်လက်နက်
 ကြောက်မက်စွယ်ရှိသောအသံကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝန္တိရတာယစ၊
 နက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဗ္ဗာရိကတာယစ၊ ကျယ်ပြန့်
 သည်အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တယါနကတာယစ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဝသေသသဒ္ဓံ၊ မိမိအသံမှကြွင်းသော
 ဆိုခဲ့ပြီးသောအသံကို၊ အဝဟသန္တမိဝစ၊ ပျက်ရယ်မှုပြုသကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ အဘိဘဝန္တမိဝစ၊ နှိပ်နင်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကပ္ပဝုဇ္ဇာန
 မဟာဝါတမဏ္ဍလိကပိယ၊ ကမ္ဘာပျက်အံ့သောအခါလာသောလေမုန်
 တိုင်းကြီးအသံကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌေသံ၊ အလွန်ပြင်းစွာသောအသံ
 ရှိသော၊ ဝုဿန္တနာနံ၊ ဝုဿန္တဝုဂ္ဂိလ်တို့၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ ဖာလေန္တဝိ
 ယ၊ ရွဲအံ့သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ပရိဘယ နိဋ္ဌေသံ

သံ၊ တဖန်ပြင်းပြသောအသံရှိသော၊ အဗျတ္တကွန်၊ မပြီပြင်သောအက္ခရာရှိ
 သော၊ တိက္ခတ္တ၊ သုံးကြိမ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ယက္ခဂဇ္ဇိတံ၊ တိလူးတို့၏ကြီး
 ဝါးသံကို၊ ဇေတန၊ ဤအသံဖြင့်၊ ဣမံသမဏံ၊ ဤရဟန်းကို၊ ဘိံသာပေတွာ၊
 ကြောက်စေ၍၊ ပဿာပေဿာမိ၊ ထွက်ပြေးစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊
 ကြံ၍၊ ဂဇ္ဇိ၊ ကြီးဝါး၏၊ ယံယံဒိသာဘာဂံယသ္မိံယသ္မိံဒိသာဘာဂေ၊ အကြင်
 အကြင်အရပ်မျက်နှာအတို့၌၊ နိန္ဒရတိဗရတိ၊ နှံ့စပ်၏၊ တေနတေနဒိသာ
 ဘာဂေန၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗတာ၊ တောင်တို့သည်၊ ပပဋိ
 ကံ၊ အလွှားအလွှား၊ မုဉ္ဇိံသု၊ သွားကြကုန်၏၊ ဝနပ္ပတိဇေဋ္ဌကေ၊ တောစိုး
 သစ်ပင်ကြီးတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ရုက္ခလ
 တာရုဗ္ဗေသု၊ သစ်ပင်နွယ်ချိုတို့၌၊ ပတ္တဖလပုပ္ဖာနိ၊ အရွက်အသီးအပွင့်တို့
 သည်၊ သိဒိဃိံသု၊ ကြွေကြကုန်၏၊ တိယောဇနသဟဿဝိတ္ထတာယတော
 ပိ၊ ယူဇနသုံးထောင်အပြန်ကုလ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟိမဝန္တာပဗ္ဗတ
 ရာဇေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်၊ သံကမ္မိ၊ ပြင်းပြစွာတုန်လှုပ်၏၊ သမ္ပ
 ကမ္မိ၊ ထိုမှဤမှပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏၊ သမ္ပဝေဒိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာအရပ်ရှစ်
 မျက်နှာပြင်းထန်စွာတုန်လှုပ်၏၊ ဘုဗ္ဗဒေဝတာ၊ ဘုဗ္ဗစိုးနတ်တို့ကို၊ အာဒိ
 ကတွာ၊ အစပြု၍၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဒေဝတာနမ္ပိ၊ နတ်တို့
 အားလည်း၊ ဘယံ၊ ကြောင့်ခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်သော အဖြစ်သည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေညှင်းထဲခြင်းသည်၊
 အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ပဂေဝ၊
 အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ အညေသံ၊ လူနတ်တို့မှတစ်ပါးကုန်သော၊
 အပဒမ္ပိပဒေတုပ္ပဒါနဗ္ဗ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါအခြေနှစ်ချောင်းရှိသော
 သတ္တဝါ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့အားလည်း၊ မဟာပထဝီ
 ယာ၊ မြေကြီးသည်၊ ဥဇ္ဇိယနကာယောဝိယ၊ ပျိုကွဲပျက်စီးအံ့သောအခါကဲ့
 သို့၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ ဝိဘိံသကာ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော
 ကြောက်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သကလသ္မိံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဓမ္မုဒ္ဓိ
 ပတလေ၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပါကျွန်းအပြင်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ကောလာဟလံ၊
 အုတ်အုတ်ကြက်ကြက်သည်၊ ဥပဒါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်ကား၊ တံသဒ္ဓံ၊ ထိုအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ကိသ္မိန္တိ၊
 အဘယ် အသံနည်းဟူ၍၊ အမညမာနော၊ အမှတ်မပြုမူ၍၊ နိဗ္ဗလော၊
 မတုန်မလှုပ်၊ နိသိဒ္ဓိံ၊ နေတော်မူ၏၊ ကဿာပိ၊ တမံ တယောက်သော

ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမိနာသဒ္ဓေန၊ ဤအသံကြောင့်၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်
 သည်၊ မာဟောဓု၊ မဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌာတိ၊ အဓိ
 ဋ္ဌာနိတော်မူ၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ သောသဒ္ဓေါ၊ ထိုအ
 သံသည်၊ အက္ခလဗက္ခလ ဣတိဣမိနာ အာကာရေန၊ အက္ခလဗက္ခလ
 ဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သောတပထံ၊ သော
 တဝိညာဉ်၏ အာရုံ၏အဖြစ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တဿသဒ္ဓဿ၊ ထိုအသံ၏၊ အနုကရဏပသေန၊ ပဲ့တင်ထပ်
 သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အက္ခလဗက္ခလသတိ၊ အက္ခလဗက္ခလဟူ၍၊
 ယက္ခဿစ၊ ဘီလူး၏လည်း၊ တဿနိဋ္ဌောသနိဋ္ဌာရဏာယံ၊ ထိုခြင်း
 ပြသောအသံကို ခြွက်ခြင်း၌၊ အက္ခလဗက္ခလ ကရဏံ၊ အက္ခလဗက္ခလ
 လကိုပြုခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိကတွာ
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အက္ခလဗက္ခလိကံအကာသိတိ၊ အက္ခလဗက္ခလ
 လိကံအကာသိဟူ၍၊ သင်္ဂံ၊ သင်္ဂါယနာသို့၊ သင်္ဂဟာစရိယသ၊ သင်္ဂါယ
 နာတင်ဆရာတို့သည်၊ အာရာပယိ သု၊ တင်ကုန်၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သော
 ဆရာတို့သည်ကား၊ အာကုလဗျာကုလဣတိပဒ္ဒယဿ၊ အာကုလဗျာကု
 လဟူသောဤဝန်နှစ်ခု၏၊ ပရိယာယာဘိဓာနဝသေန၊ ပရိယာယ်ဖြစ်သော
 အမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အက္ခလဗက္ခလောတိဘာသသဒ္ဓေါ၊ အက္ခလ
 ဗက္ခလောဟူသောဘီလူးတို့၏ ဘာသသဒ္ဓါကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကံဧကကန္တိယထာ၊ ဧကံဧကကံဟူသကဲ့
 သို့တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော
 သတ္တဝါသည်၊ ပဋ္ဌမပ္ပတ္တိဝသေနော၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်
 သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာကုလော၊ အာကုလ
 မည်၏၊ ဣတိတ္ထေ၊ ဤဝါကျ၌၊ အာကာရော၊ အာအက္ခရာသည်၊ အာဒိ
 အတ္ထော၊ အာဒိအနက်ရှိ၏၊ ကဿစ၊ ကအက္ခရာ၏လည်း၊ ကကာရာဝံ၊
 ကအက္ခရာနှေး ဘော်လာသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာကာရဿ၊ အစဉ်
 တည်သောအာအက္ခရာ၏၊ ရဿတ္ထံ၊ ရဿအဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အက္ခလ
 လောတိ၊ အက္ခလောဟူ၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏၊ ဧဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဇာတောပန၊ ဖြစ်သော သတ္တဝါသည်ကား၊ ဗက္ခလ
 လော၊ ဗက္ခလမည်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤဝါကျ၌လည်း၊ ကုလသဒ္ဓေါ၊ ကုလသဒ္ဓါ
 သည်၊ ဇာတိပရိယာယော၊ ဇာတ်၏ ပရိယာယ်တည်း၊ ကောလံကောလော
 တိအာဒိသုဝိယ၊ ကောလံကောလောဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့၊ ဝတ္ထု

အဓိပ္ပါယ်သုခိယာယစ၊ ဝတ္ထု၊ အဓိပ္ပါယ်နှစ်ပါးပြားရေ၌လည်း။ သဒ္ဓပယော
 ဂေါ၊ သဒ္ဓါကိုယှဉ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ပဌမေန၊ ပဌမဖြစ်သော၊ ပဒေန၊ အတ္ထု၊ လောဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဇလာဗုဇေဝိ
 ဟဗျုပ္ပာဒယော၊ ဇလာဗုဇဖြစ်သောခြင်္သေ့ကျားအစရှိသောသတ္တဝါတို့
 ကိုး၊ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယဖြစ်သော၊ ပဒေန၊ ဗတ္ထု၊ လဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ အ၊ ဣဇ
 အာသိဝိသကဏ္ဍသပ္ပါဒယော၊ အဣဇဖြစ်သော သတ္တဝါလျှင်သောအ
 ဆိပ်ရှိသော ခြွေဟောက်အစရှိသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိဟာဒိကောဝိယစ၊ ခြင်္သေ့အစရှိသောသတ္တဝါတို့
 ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အာသိဝိသာဒိကောဝိယစ၊ လျှင်သောအဆိပ်ရှိသော
 ခြွေဟောက်အစရှိသောသတ္တဝါတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တေ၊ သင်၏၊ ဇိဝိတဟာရကော၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်သောသူတည်း။
 ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ပဒန္ဒယေန၊ ဝုန်နှစ်ခုအ
 ပေါင်းဖြင့်၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေ၊ တပါးသောဆရာထိုသည်။
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ အက္ခု၊ လော
 ဘက္ခု၊ လောတိ၊ အက္ခု၊ လောဘက္ခု၊ လောဟူ၍၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
 အက္ခေတံ၊ သင်၏အသက်ကုန်စေခြင်းငှါ၊ ခေပေတံ၊ သင်အားသမုဒ္ဓရာ
 တဘက်သို့လွှင့်ပစ်ခြင်းငှါ၊ ဝိနာသေတံ၊ သင်၏ခန္ဓာကိုယ်ကိုပျက်စီးစေ
 ခြင်းငှါ၊ ဥလတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အက္ခု
 လော၊ အက္ခုလမည်၏။ ဘက္ခေတံ၊ သင်အားကျွပ်ကျွပ်ဝါး၍ စားခြင်းငှါ၊
 ဥလတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘက္ခုလော၊
 ဘက္ခုလမည်၏။ သော၊ ထိုအသက်ကိုကုန်စေတတ်သောသူကျွပ်ကျွပ်ဝါး
 ၍စားတတ်သောသူကား၊ ကောပန၊ အဘယ်သူပေနည်း၊ ယက္ခက္ခေသဝိ
 သာဝသိဟဗျုပ္ပာဒိသု၊ ဘီလူးရကျွတ်မြေထုတ်ဘီလူးခြင်္သေ့ကျားအစရှိ
 သည်တို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်ယောက်ဖြစ်သော၊ ယောကောစိ၊
 အမှတ်မရှိသော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အနတ္ထာဝဟော၊ အစီးအပွားကိုပြု
 တတ်သောသူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုအက္ခုလဘက္ခုလဟူသော
 ဝုန်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣဝာပိ၊ ဤအပရေဝါဒ၌လည်း၊
 ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အဓိပ္ပါယ်
 ယောဇနာ၊ အဓိပ္ပါယ်တ္ထ ယောဇနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဧသော
 တေသမဏာဝိသာစေတိ၊ ဧသောတေသမဏာဝိသာစော ဟူသည်ကား၊
 အတ္ထေသမဏ၊ အိုရှင်ရဟန်း၊ တဝ၊ ရှင်ရဟန်းအား၊ ပိသာစော၊ မြေထုတ်

၂

ဘီလူးသည် ဥပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့တည်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
သော၊ ဘေရဝဉ္စပံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊
ဘန်ဆင်း၍၊ တကဝေတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုရတော၊ ရှေ့တော်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်
၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ဝဒတိ၊
ဆို၏။ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ ဧတနယက္ခေ
နံ၊ ဤဘီလူးသည်။ ကာယဝါစာတိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ ပဝတ္တိယမာနံ၊ ဖြစ်
စေအပ်သော၊ ဧတံဝိပ္ပကာရံ၊ ထိုဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ တေနစ၊ ထိုဘောက်
ပြန်ခြင်းဖြင့်လည်း။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်အား၊ အနဘိဘဝနိယဟေတု
ဘူတံ၊ ယွမ်းရိုးနှိုင်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ လောကဓမ္မေသု၊
လောကဓံတရားတို့၌၊ နိရုပတ္တိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကင်းသည်ကို၊ သဗ္ဗာ
ကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တာယံ ဝေ
ဇာယန္တိ၊ တာယံဝေဇာယံဟူသည်ကား၊ တာယံဝိပ္ပကာရကရဏဝေဇာ
ယံ၊ ထိုဘောက်ပြန်စွာပြုသော အခြင်းအရာကိုသိသောအခါ၌၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊
ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ တံဝိပ္ပကာရံ၊ ထိုဘောက်ပြန်သော အခြင်းအရာ
ကို၊ အဂဏေတွာ၊ မရေတွက်မူ၍၊ တဿဝိပ္ပကာရဿ၊ ထိုဘောက်ပြန်
ခြင်းကို၊ အဂဏနဟေတုဘူတံ၊ မရေတွက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်
သော၊ ဓမ္မာနုဘာဝဒီပကံ၊ တရား၏ အာနုဘော်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါ
နံ၊ ဤယဒါသကေသုဓမ္မေသု အစရှိသောစကားကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်
တော်မူ၏။ တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါနဂါထာ၌၊ ယဒါသကေသု
ဓမ္မေသုတိ၊ ယဒါသကေသုဓမ္မေသုဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်
အခါ၌၊ သကအတ္တတာဝသင်္ခါတေသု၊ မိမိ၏အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်ကုန်
သော၊ ပဉ္စသုဥပါဒါနက္ခန္ဓဓမ္မေသု၊ ငါးပါးကုန်သောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရား
တို့၌၊ ပါရဂူတိ၊ ပါရဂူဟူသည်ကား၊ ပရိညာဘိသမယပါရိပုရိဝသေန၊ ပိုင်း
ခြား၍သိခြင်းပြည့်စုံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါရဂူတော၊ ကမ်းတဘက်သို့
ရောက်၏။ တတောယေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
တို့၏၊ ဟေတုဘူတေ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမုဒယေဝ၊ သမုဒယံ
သစ္စာ၌လည်းကောင်း၊ တဒပဝတ္တိလက္ခဏေ၊ ထိုသမုဒယသစ္စာ၏မဖြစ်
ခြင်းသဘောရှိသော၊ နိရောဓေ၊ နိရောဓသစ္စာ၌လည်းကောင်း၊ နိရောဓ
ဂါမိနိယာ၊ နိရောဓသစ္စာဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ ပဋိပဒါယစ၊ ကောင်းသော အကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာ၌လည်း
ကောင်း၊ ပဟာနသန္တိကိရိယာဘာဝနာသိသမံယပါရိပုရိဝသေန၊ ယသ္မိံ

ခြင်းမျက်မှောက်ပြုခြင်း ပွားစေခြင်း ထိုးထွင်း၍သိခြင်း ပြည့်စုံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါရဂူတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဗြာဟ္မဏောဟူသည်ကား၊ ဧဝံဣဒိနာယထာဝရတ္ထ ပကာရေန၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗာဟိတပါပတ္တာ၊ အပသို့ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏောနာမ၊ ဗြာဟ္မဏမည် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်၊ သက အတ္တဘာဝဗောဓေနပိ၊ မိမိအတ္တဘောကို ထိုးထွင်း၍ သိသဖြင့်လည်း၊ စတုသစ္စာတိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏၊ စသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣမသ္မိံယေဝဗျာမမတ္တေကဋ္ဌေဝ ရေသသည်မြှီသမနကေလောကဉ္စ လောကသမုဒယဉ္စ ပညပေမိတိအာဒိ၊ ဣမသ္မိံယေဝဗျာမမတ္တေကဋ္ဌေဝရေသသည်မြှီ သမနကေလောကဉ္စလော ကသမုဒယဉ္စပညပေမိ၍သို့အစရှိသော၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သသည်မြှီ၊ မိမိ သညာရှိသော၊ သမနကေ၊ မိမိစိတ်ရှိသော၊ ဗျာမမတ္တေ၊ တလံမျှလောက် သော၊ ဣမသ္မိံယေဝကဋ္ဌေဝရေ၊ ဤအကောင်ဝပ်၌၊ လောကဉ္စ၊ လောကကို လည်းကောင်း၊ လောက သမုဒယဉ္စ၊ လောက၏ ဖြစ်ခြင်းကို လည်း ကောင်း၊ ပညပေမိ၊ ပညတ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သကေသုဓမ္မေသုတိ၊ သကေသုဓမ္မေသုဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မာနာမ၊ တရားတို့မည်သည်သည်ကား၊ အတ္တကာမဿ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သီလသမ္ပာ၊ သီလ အစရှိသောတရားတို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သီလသမာဓိ ပညာပိမုတ္တိအာဒယော၊ သီလသမာဓိပညာပိမုတ္တိအစရှိကုန်သော၊ ဝေ၊ ဒါနဓမ္မာ၊ ပြုစင်သောတရားတို့သည်၊ ဧကန္တဟိတသုရုပ္ပါဒေန၊ စင်စစ်စီး ပွားချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မာနာမ၊ တရားမည်ကုန်၏၊ အနတ္တာဝဟာ၊ အကျိုးစီး ပွားမဲ့ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ သံကိလေသဓမ္မာ၊ ညစ်ညူးကြောင်း တရားတို့သည်၊ ပရမဓမ္မာပိယ၊ မြတ်သောတရားမည်သကဲ့သို့၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပါရဂူတိ၊ ပါရဂူဟူသည်ကား၊ တေသံသီလသဒ္ဓိနံ၊ ထိုသီလစသည်တို့ ကို၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ ပါရိပရိယန္တ၊ ကမ်းအဆုံးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသီလသမာဓိစသောတရားအပေါင်းတို့တွင်၊ သီလံ၊

သီလသည်၊ တာဝ၊ သမာဓိသည်တို့၏ရှေးဦးစွာ၊ လောကီယလောကုတ္တရ
ဝသေန၊ လောကီသီလလောကုတ္တရာသီလ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုဝိဇ္ဇာနှစ်ပါး
အပြားရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ လောကီယံ၊ လောကီသီလသည်၊
ဝုဗ္ဗာဒဝသီလံ၊ မဂ်၏ရှေ့အတို့၌တည်သောသီလတည်း၊ တံသီလံ၊ ထိုမဂ်
၏ရှေ့အတို့၌ တည်သောသီလသည်၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊
ပါတိမောက္ခ သံဝရာဒိဝသေန၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုပ္ပိဇ္ဇံ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်
အားဖြင့်ကား၊ အနုကပ္ပဘေဒံ၊ တပါးမကများသောအပြားရှိ၏၊ လော
ကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာသီလသည်၊ မဂ္ဂဖလသီလဝသေန၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော
သီလဒီလံနှင့်ယှဉ်သောသီလ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုဝိဇ္ဇာနှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊
အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ သမ္မာဝါစာကမ္မန္တာဇီဝါ၊ သမ္မာဝါစာသမ္မာ
ကမ္မန္တသမ္မာအာဇီဝတို့ပင်တည်း၊ သီလံယထာစ၊ သီလကဲ့သို့ပင်လျှင်၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ သမာဓိပညာစ၊ သမာဓိပညာတို့သည်လည်း၊ လောကီ
ယလောကုတ္တရဝသေန၊ လောကီသမာဓိပညာလောကုတ္တရာသမာဓိပညာ
တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုဝိဇ္ဇာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ ဟတ္ထံ၊ ထိုလောကီ
လောကုတ္တရာနှင့်ဖြာသောသမာဓိတို့တွင်၊ လောကီယသမာဓိ၊ လောကီ
သမာဓိသည်၊ သဥပစာရေန၊ ဥပစာရနှင့်တကွ၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊
ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့တည်း၊ လောကုတ္တရသမာဓိ၊ လောကုတ္တရာ
သမာဓိသည်၊ မဂ္ဂပရိယာပနော၊ မဂ်၌အကျိုးဝင်သော သမာဓိတည်း၊
ပညာဝိ၊ ပညာသည်လည်း၊ သုတမယာ၊ သုတမယဉာဏ်သည်လည်း၊
ကောင်း၊ ဝိန္တာမယာ၊ ဝိန္တာမယဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ တာဝနာမယာ၊
တာဝနာမယဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရား၏
အာရုံဖြစ်ကုန်သောပညာတို့သည်လည်းကောင်း၊ လောကီယာ၊ လောကီ
ပညာမည်ကုန်၏၊ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာစ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊
ဖလသမ္ပယုတ္တာစ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊
လောကုတ္တရာပန၊ လောကုတ္တရာပညာမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဖလ
ဝိမုတ္တိာ၊ ဖိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်လည်းကောင်း၊
ဝိမုတ္တိနာမ၊ ဝိမုတ္တိမည်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဝိမုတ္တိ၊ ထိုဝိမုတ္တိသည်၊
လောကုတ္တရာဝ၊ လောကုတ္တရာသာတည်း၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိ
ဉာဏ်အမြင်သည်၊ လောကီယမေဝ၊ လောကီသာလျှင်တည်း၊ တံဝိမုတ္တိ
ဉာဏဒဿနံ၊ ထိုဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်သည်၊ ပစ္စဝေက္ခဏ ဉာဏဘာဝ

တော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကျေနပ်သတိဝိဇ္ဇာ၊ တရုယုတ်
နှစ်ဆယ်အပြားရှိ၏၊ ဧဝံဣဒိနာအာကာရေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ တောသံသိလာဒိဓမ္မာနံ၊ ထိုသိလအစရှိသောတရားတို့၏၊
အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သန္တာနေ၊ ခန္ဓာအစဉ်၌၊ အရဟတ္တဖလသမိဂမေ
န၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော
အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တပါရိပုရိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပြီးခြင်းပြည့်စုံသဖြင့်၊ ပါရိပရိယန္တံ၊
ကမ်းအဆုံးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သကေ
သု၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ လောကီလောကုတ္တရာ သိလသမာဓိ
အစရှိသောတရားတို့၌၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သောသူတည်း၊
အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သောတာပတ္တိဖလသမိဂမေန၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
ကိုရသဖြင့်၊ သိလသ္မိံ၊ သိလ၌၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသော
တာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သိလေသု၊ သိလတို့၌၊ ပါရိပုရေကာရိတိ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြု
လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သောတာပန္နဂဟ၊ ဧကေနဝ၊
သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူသဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသိလပါရဂူအရာ၌၊
သကဒါဂါမိမိ၊ သကဒါမိပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာဂါမိဖလသမိဂမေန၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို ရသဖြင့်၊
သမာဓိသ္မိံ၊ သမာဓိ၌၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သောသူမည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုအနာဂါ
မိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သမာဓိသ္မိံ၊ သမာဓိတရား၌၊ ပါရိပုရေကာရိတိ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြု
လေ့ရှိသောသူဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အရဟတ္တဖလသမိဂမေန၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကိုရသဖြင့်၊ ဣတရေသု၊ သိလသမာဓိမှတစ်ပါးကုန်သော၊ တိသု၊ သုံးပါး
ကုန်သောပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတို့၌၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့
ရောက်သောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
အရဟာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညာဝေပုလ္လပတ္တိယာ၊ ပညာ၏ပြန်ပြော
ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂဘူတာယ၊ အမြတ်အထွဋ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
အကုပ္ပါယ၊ မပျက်သောသဘောရှိသော၊ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စေတော
ဝိမုတ္တိကို၊ အမိဂတတ္တာစ၊ ရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စ
ဝေက္ခဏာဉာဏဿ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တော်၏၊ ပရိယောသနဂမနတော
စ၊ အဆုံးသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပညာဝိမုတ္တိဝိမုတ္တိဉာဏ
ဒဿနေသု၊ ပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿတရားတို့၌၊ ပါရဂူနာမ၊ ကမ်း

တဘက်သို့ရောက်သောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတိန္ဒရီနာယကံ
 ဝုတ္တနယေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗထာဝရံ၊ ခပ်
 သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယ
 သစ္စေသု၊ အရိယသစ္စာတို့၌၊ စတုမဂ္ဂဝသေန၊ မဂ်လေးပါး၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ပရိညာဒိသောဋ္ဌသဝိဓာယ၊ ပရိညာအစရှိသော တဆွဲခြောက်ပါး
 အပြားရှိသော၊ ကိစ္ဆနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ကိစ္ဆပြီးခြင်းကြောင့်၊ ယတ္ထိကာလေ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ယထာဝုတ္တေသု၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ် ကုန်ပြီးသော၊
 သကသုဓမ္မေသု၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သောဝီလသမာဓိပညာစသောတရား
 တို့၌၊ ပါရင်တော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုတ္တား
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထိုဝုတ္တားသည်၊ ဗာဟိတ
 ပါပဓမ္မတာယ၊ အပသို့ပြုအပ်သောမကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပရမတ္ထဗြာဟ္မဏော၊ မြတ်သောဝုတ္တားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတဇေ
 ဝိသာစဉ္စဗန္ဓုလဉ္စာတိဝတ္တတိတိ၊ အထဇေဝိသာစဉ္စဗန္ဓုလဉ္စာတိဝတ္တ
 တိဟူသည်ကား၊ တတောယထာ ဝုတ္တပါရ ဝမနတော၊ ထိုသို့အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မိမိဥစ္စာဖြစ်သော တရားတို့၏ ကမ်းတဘက်
 သို့ရောက်သောကြောင့်၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်အသို့ဖြစ်သော အခါ၌၊
 အဇကလာပက၊ အဇကလာပကဘီလူး၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒသိဝံ၊
 ပြအပ်သော၊ ဝိဘိ'သာပနတ္ထံ၊ အထူးသဖြင့် ကြောက်မက်သွယ်ကိုဖြစ်
 စေတတ်သော၊ အာဂတံ၊ ငါ၏အနီးသို့လာရောက်သော၊ ဇေတံဝိသာစဉ္စ၊
 ထိုမြေဘုတ် ဘီလူးကိုလည်းကောင်း၊ ဘယဇနနတ္ထံ၊ ဘေးကို ဖြစ်စေခြင်း
 ၄၊ သရဋ္ဌာပိတံ၊ သင်သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဇေတံအတ္တုလဗန္ဓုလဉ္စ၊ ထို
 အတ္တုလဗန္ဓုလအသံကိုလည်းကောင်း၊ အတိဝတ္တတိအတိတ္တမတိ၊ လွန်
 မြောက်တော်မူ၏၊ အဘိဘဝတိ၊ ယွမ်းမိုးတော်မူနိုင်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုသင်
 ပြုသမျှအလုံးစုံကို၊ နဘာယတိ၊ ငါကြောက်တော်မူ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အယဗ္ဗိဂါထာ၊ ဤဂါထာကိုလည်း၊ အရ
 ဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ဥလ္လပ္ပိတွာ၊ ခြီးမွမ်း၍၊ ကထိတာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဇကလာပကော၊ အဇ
 ကလာပကဘီလူးသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊ တထာ
 ချာပန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိဘိ'သနေန၊ အထူးသဖြင့်ကြောက်မက်
 သွယ်ရှိသော ဘောက်ပြန်ခြင်းဖြင့်၊ အကမ္ပနိယဿ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်း
 တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တံတာဒိဘာဝံ၊ ထို

သည်းခံခြင်း ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ
မနုဿော၊ ဤလူသားတရားသည်၊ အဟောအန္တရိယံဝတ၊ ဩဝါဒအံဩ
ဘွယ်ရှိစွာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ပေါထုန္တနိကာယ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏ဥပဿာဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါယ၊ ပစ္စိကြည်
ခြင်းသည်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ နိဝိဋ္ဌသာဝံ၊ သက်ဝင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာ
ဝေန္တော၊ ထင်စွာပြုလျက်၊ သတ္တု၊ တရားသခင်၏၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်
တော်၌၊ ဥပါသကတ္တံ၊ ဆည်းကပ်တတ်သောဥပါသကအဖြစ်ကို၊ ပဝေ
ဒေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ သတ္တမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သတ္တမသုတ်အဖွင့်
သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၈-ဗောဓိဝဂ်-၈-သင်္ဂါမဇိသုတ်၊

အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သင်္ဂါမဇိတိ၊ သင်္ဂါမဇိဟူသည်ကား၊ ဇေနာ
မော၊ ဤသို့သင်္ဂါမဇိအမည်ရှိသော၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုရှု၍ဆိုပြီး
အံ၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတ
ရဿ၊ တယောက်သော၊ မဟာဝိဘဝဿ၊ များသောစည်းစိမ်ဥပဿာရှိသော၊
သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေး၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ ဝယပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့
ရောက်သောအခါ၌၊ မာတာဝိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ပတိဂ္ဂပေန၊ သင့်
တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဒါရေန၊ မယားနှင့်၊ ယောဇေတွာ၊ ရံဖက်၍၊ သာပ
တေယျံ၊ ဥပဿာရှိကို၊ နိယျာဒေတွာ၊ ဆောင်ရှင်း၍၊ ဗာရဗန္ဓနေန၊ အိမ်၏အ
ရှောင်အဖွဲ့ဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့ထားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောသေဋ္ဌိပုတ္တော၊
ထိုသူဌေးသားသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်၌နေထိုင်သော၊ ဥပါသကော၊ ဝိတင်းသည်တို့ကို၊ ပုဗ္ဗသမယံ၊ နံ
နက်အခါ၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သမာဒိယိတွာ၊
ဆောက်တည်၍၊ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ သုန္နဝတ္ထေ၊ စင်
ကြယ်သောအဝတ်တို့ကို၊ သုန္နုတ္တရာသင်္ဂေ၊ စင်ကြယ်သောစုလျားတ
တက်တို့ကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ဝတ်ရုံ၍၊ ဝန္ဓမာလာဒိဟတ္ထေ၊ နံသာပန်းစသည်
လက်စွဲကုန်လျက်၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားနားခြင်းအကျိုး၌၊ ဇေတဝံနာတိ
မုခေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ရှေ့ရှု၊ ဝန္တန္တေ၊ သွားကြကုန်သည်တို့ကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သမ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊

ကထံ၊ အဘယံ အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျသွားကြကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓိ
 တွာ၊ မေး၍၊ ဓမ္မသာနတ္ထံ၊ တရားနာခြင်းငှါ၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
 တော်၌၊ သတ္တု၊ ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂစ္ဆေယျသွားပါ
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊
 အာရိ၊ ဝါသည်လည်း၊ ဂမိဿာမိ၊ လိုက်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တေဟိ၊
 ထိုသီတင်းသည်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
 သို့၊ အဂမာသိ၊ လိုက်လေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လျှင်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကဗ္ဗနဂဟာယံ၊ ရွှေကုဉ်၊ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း
 ဟောကံသံကို၊ နန္ဒေန္တော၊ ဟောကံသော၊ ကေသရသီဟောဝိယ၊ ကေသရာ
 ဇာခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မမဏ္ဍပေ၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုနာရာမဏ္ဍပ်
 သဘင်၌၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ ဝရေဗ္ဗါသနေ၊ မြတ်သောဘုရား
 နေရာတော်၌၊ နိဝီဇိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်
 လေးပါးအလယ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 အထတတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဥပါသကာ၊ ထိုသီတင်းသည်တို့
 သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝီဇိသု၊ နေကြကုန်၏၊ သင်္ဂါမဇိ၊ သင်္ဂါမ
 ဇိအမည်ရှိသော၊ ကုလပုတ္တောပိ၊ အမျိုးကောင်းသားသည်လည်း၊ တဿ
 ပရိသာယ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ ပရိယန္တေ၊ အစွန်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သု
 ကန္တော၊ နာလျက်၊ နိဝီဇိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပုဗ္ဗိ
 ကထံ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သောတရားစကားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်
 မူပြီး၍၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ပကာသေသိ၊ ပြ
 တော်မူ၏၊ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပြတော်မူသည်၏အဆုံး
 ၌၊ အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော၊ ပါဏသဟာဿာနံ၊ အထောင်မကကုန်
 သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ဂါမဇိ၊ သင်္ဂါမဇိအမည်ရှိသော၊ ကုလပုတ္တောပိ၊
 အမျိုးသားသည်လည်း၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်၍၊ ပရိသာယ၊ သရိသတ်သည်၊ ဝုပ္ပိတာယ၊ ထပြီးသော်၊ တဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ ထွံ၊ သင့်ကို၊
 မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ပဗ္ဗန္တုယ၊ ရဟန်းပြုစိမ့်သောငှါ၊ အနု

ညာတော၊ ခွင့်လွှတ်သည်။ အသိပန၊ ဖြစ်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်ကို၊ မာတာဝိ
တုဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ နအနုညာတော၊ ခွင့်မပြုပါသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝါဝ၊ လျှောက်၏၊ သင်္ဂါမဇိ၊ သတို့သားသင်္ဂါမဇိ၊ တထာဂတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားတို့သည်၊ မာတာဝိတုဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ အနုညာတံ၊ ခွင့်မ
ပြုအပ်သော၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ နခေါပဗ္ဗဇေန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းမပြုကုန်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းဖြင့်ပြုသည်ရှိသော်၊ မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ မာတာဝိတရော၊
အမိအဘတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ အနုဇာနန္တိ၊ ခွင့်ပြုကုန်
လတ္တံ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်၊ က
ရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ လျှောက်၍၊ ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒေက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မာ
တာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အဗ္ဗတာတာ၊ အိုမိ
ခင်ဘခင်တို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ အနုဇာနထ၊
ခွင့်လွှတ်ကြပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတောပရံ၊ ထိုသားခွင့်ပန်
သည်မှနောက်၌၊ ရဋ္ဌပါလသုတ္တော၊ ရဋ္ဌပါလသုတ်၌၊ အာဂတနယေန၊ သာ
သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ သောကုလ
ဝုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အတ္တာနံ၊
ကိုယ်ကို၊ ဒသေဿာမိ၊ တဘန်ပြုလာပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိညံ၊ ဝန်ခံခြင်း
ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ မာတာဝိတုဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ အနုညာတော၊ ခွင့်
လွှတ်လတ်သော်၊ ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊
ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာဝိ၊ တောင်းပန်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တု၊ ရှင်သာမဏေအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
ဥပသမ္ပဒန္တု၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အလတ္တံ၊ ရေလသည်သာ
တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ပြပြီးအံ့၊ အဓိဗ္ဗပသမ္ပဒော၊ ရဟန်းဖြစ်၍ ကြောမြင့်မိုး
သောစကုလဝုတ္တော၊ ထိုသင်္ဂါမဇိသတို့သားသည်လည်း၊ ဥပရိက္ခေတ္တာ
ယ၊ အထက်မဂ်အကျိုးငှါ၊ ဃာဓေန္တော၊ စေ့ဆော်လျက်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့
လပြုလို၍၊ အညတရသို့၊ အမှတ်မရှိသော၊ အရညာဝါသေ၊ တောကျောင်း
၌၊ ဝသံဝသိတွာ၊ ဝါဆို၍၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ကိုရ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တော၊ သော၊ ဝါကျွတ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ ဒသနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ မာတာဝိတုနု၊ အမိအဘတို့အား

လည်း၊ ပဋိသန္ဓေဝေဒနာ၊ ဝန်ခံခြင်းမှကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တောနုခေါ်ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသင်္ဂါမဇိ၊ အရှင်သင်္ဂါမဇိသည်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်တည်း၊ သောဟိအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သင်္ဂါမဇိသည်၊ ဓရဂါမေ၊ အဦးရွာ၌၊ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်၍၊ ပဗ္ဗာတတ္ထံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ပိဏ္ဏပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတပဋိသန္ဓာရော၊ ပြုအပ်သော အစေ့အစပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရိတွာ၊ ကြား၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ် ထည့်သည်ကို ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေနေခြင်းကို၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏၊ အထတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသင်္ဂါမဇိ၏၊ မာတာပိတရောစ၊ အမိအဘတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥာတိမိတ္တာစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဂမနံ၊ ရောက်လာသည်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သင်္ဂါမဇိ၊ ငါတို့သားသင်္ဂါမဇိသည်၊ ဣမ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂတောကိရ၊ လာသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓုဠဟဠာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်စွာဖြစ်၍၊ ဓုရိတဓုရိတာ၊ ဆောဆောလျှင်လျှင်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပရိယေသန္တာ၊ ရှာကြကုန်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ နံ၊ ထိုသားသင်္ဂါမဇိကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စကားအစေ့အစပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပုတ္တကံ၊ သားမှကင်းသော၊ နော၊ ငါတို့၏၊ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ မာဟရေယျံ၊ မယူဆောင်ပါစေကုန်လင့်၊ ဒါယာဒါဝ၊ အမွေခံတို့သာလျှင်၊ တံသာပတေယျံ၊ ထိုဥစ္စာနှစ်ကို၊ ဂဏှေယျံ၊ ယူဆောင်ပါစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုကြကုန်သည်ရှိသော်၊ အဗ္ဗတာတာ၊ အိုမိခင်ဘခင်တို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအား၊ အလံအပ္ပဋိရူပံ၊ မေလျောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ တာတ၊ ချစ်သားသင်္ဂါမဇိ၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ ဝိဗ္ဗမေလူထွက်ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိံ၊ သုတောင်းပန်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣမေ၊ ဤငါ၏ မိဘဆွေမျိုးတို့

သည်၊ မဟံ၊ ငါးအား၊ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ အနတ္တိကဘာဝံ၊ အလို
မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကြကုန်၊ ဂုဏ်ခါဒိ၊ မစင်ကိုခဲကုန်သော
ခွေးဝက်တို့သည်၊ ဂုဏ်ပိဏ္ဍိ၊ မစင်ရကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိကုန်သကဲ့သို့၊
ကာမေသု၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့၌၊ အလ္လိယနံ၊ ငြိတွယ်မက်မောခြင်း
ကို၊ ဣမေ၊ ဤငါ၏အမိအဘမှစ၍ပုထုဇဉ်မိက်တို့သည်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ
ကုန်၏၊ ဣမေ၊ ဤအမိအဘတို့ကို၊ ဓမ္မကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ ပညာ
ပေတု၊ သိစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊
အသုဏန္တိယံ၊ မကြားသကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့
သည်၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြား၊ ယာဝိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အဂဏ္ဌန္တံ၊ မလိုက်နာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
ဗာရံ၊ အိမ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တဿ၊ ထိုသင်္ကါမဇိမထေရ်၏၊ ပုတ္တေန၊
သားငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဘရိယံ၊ မယားဟောင်းကို၊ သပရိဝါရံ၊ အခြံ
အရံနှင့်တကွ၊ ဥယျောဇေသုံ၊ လွှတ်လိုက်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နာနပ္ပ
ကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားတံ၊ ထိုငါတို့သားသင်၏လင်ကို၊ ယာဝိန္ဒာဝိ၊
တောင်းပန်ပါသော်လည်း၊ တဿ၊ ထိုငါတို့သားသင်လင်၏၊ မနံ၊ မိတ်ကို၊
အယာဘိတွာ၊ မရဲခဲ့ကြ၍၊ အာဂတာ၊ လာခဲ့ကြကုန်ပြီ၊ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်ချွေး
မတွဲ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေဦး၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဘတ္တာရံ၊ လင်ဖြစ်သော
ငါတို့သားကို၊ ပုတ္တသန္ဓဿနေန၊ သားကိုပြသဖြင့်၊ ယာဝိတွာ၊ တောင်းပန်
၍၊ ပညာပေဟိ၊ သိစေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ခို၍၊ ဥယျောဇေသုံ၊ လွှတ်
လိုက်ကုန်၏၊ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ တာယ အာပန္နသတ္တာယ၊
ထိုသားငယ်သန္ဓေတည်သောအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတောကိရ၊ ရဟန်းပြုသတတ်၊
ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့သားကိုမြင်ကချစ်ခင်သောမိတ်ဖြင့် လူထွက်လို
ခြင်းကိုလုံးပိုက်၍၊ သာဇ္ဈတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ သာရူတိ၊ ကောင်းပြီဟု၊
သဗ္ဗုဒ္ဓိန္ဒိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဒါရေကံ၊ သူငယ်ကို၊ အာဒါယ၊ ချီ၍၊ မဟတာ၊ များစွာ
သော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊
အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တံဇ္ဈတ္ထိဂမနံ၊ ထိုမယားဟောင်းကျောင်းတော်သို့
သွားသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အသောသိခေါ အာယသ္မတောသင်္ကါမ
ဇိဿာတိအာဒိ၊ အသောသိခေါအာယသ္မတောသင်္ကါမဇိဿာဤသို့အစရှိ
သောစကားကို၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအသောသိခေါအစ
ရှိသောပါဠိတော်၌၊ ပုရာဏဒုတိယိကာတိ၊ ပုရာဏဒုတိယိကာ ဟူသည်
ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ဂိတိကာလေ၊ လူလက်ထက်၌၊ ပါဒပရိစနေဝသေ

န၊ ခြေရင်း၌လုပ်ကျွေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နုတ်ယော၊ မိမိမှနှစ်ယောက်
 မြောက်ဖြစ်သော၊ ဘရိယာ၊ မယားတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊ အယျာတိ၊ အယျာဟူသည်ကား၊ အယျဝုတ္တော
 တိ၊ အယျဝုတ္တောဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ ဗုဒ္ဓဇီတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား
 အနုစ္စဝိကဝေါဟာရေန၊ လျောက်ပတ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို
 ၏၊ ကိရာတိ၊ ကိရဟူသောသဒ္ဒါသည်။ အနုဿဝတ္တေ၊ အဆင့်ကြားခြင်း
 အနက်၌၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တဿ၊ ထိုကိရသဒ္ဒါ၏၊ အနုပုတ္တော
 ကိရ၊ အစဉ်လာပြီတဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ ခုဒ္ဒပုတ္တံဟိသမဏ၊ ပေါသမဏ၊ ပေါသမံဟူ
 သည်ကား၊ အာပန္နသတ္တမေဝ၊ သင်၏သားငယ်သန္ဓေတည်သောအခါ၌
 သာသျှင်၊ မံ၊ အက္ခန္တိကို၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုဘိ၏၊ သာ
 ဟံ၊ ထိုအက္ခန္တိသည်၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ခုဒ္ဒပုတ္တော၊ ငယ်သောသားရှိ
 ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုမျှလောက်ဆင်းရဲခံရသော၊ မံ၊ အက္ခန္တိကို၊ ဆန္ဒေတွာ၊
 စွန့်၍၊ တဝ၊ ရှင်ရဟန်း၏၊ သမဏဓမ္မကရဏံ၊ ရဟန်းကရားကိုကြိုးစား
 အားထုတ်ခြင်းသည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်တင့်ပါ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမဏ၊
 ရှင်ရဟန်း၊ ပုတ္တဒုတိသံ၊ သားငယ်လျှင် နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ မံ၊
 တပည့်တော်မကို၊ စာသန္တာဒနာဒိတိ၊ အစားအဝတ်စသည်ကိုပေးခြင်း
 တို့ဖြင့်၊ ဘရဿ၊ မွေးပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟအဝေါစ၊ လျောက်
 တောင်းပန်၏၊ အာယသ္မာပနသင်္ဂါမဇီ၊ အရှင်သင်္ဂါမဇီသည်ကား၊ ဣန္ဒြိ
 ဟာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဩက္ခိဝိဟ္တာ၊ အောက်သို့မျက်နှာချ၍၊ တံ၊
 ထိုသားအမိနှစ်ယောက်ကို၊ နေဝဩဇာသကတိ၊ ကြည့်လည်းမကြည့်၊
 နာဝိအာယပတိ၊ စကားလည်းမဆို၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေဝုတ္တေအာယသ္မာ
 သင်္ဂါမဇီ တုဏှိအဟောသီတိ၊ ဇေဝုတ္တေအာယသ္မာ သင်္ဂါမဇီတုဏှိ
 အဟောသီဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာ
 ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအဘူသလျှင်၊
 ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ တုဏှိဘူတမေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံ
 အာယသ္မန္တံ၊ ထိုအရှင်သင်္ဂါမဇီကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပုရိသာနာမ၊ ယောက်ျား
 တို့မည်သည်ကား၊ ဘရိယာသု၊ မယားတို့၌၊ နိရပေက္ခာပိ၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်း
 ကင်းဝေးလည်း၊ ပုတ္တေသု၊ သားတို့၌၊ သာပက္ခာပိ၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်းရှိကုန်
 သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုတ္တသိနေပေသ၊ သား၌ချစ်ခြင်းသည်၊
 ဝိတု၊ အဘ၏၊ အဗ္ဗိမိန္တံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို၊ အာဟတ္ထံ၊ ထိ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်

၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုတ္တပေမေနာပိ၊ သား၌ချစ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ မယံ၊
 ငါ၏၊ ဝသေ၊ အလိုတို့ကို၊ ဝတ္တေယျ၊ လိုက်လည်း၊ လိုက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မညမာနာ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ထေရဿ၊
 မထေရ်၏၊ အကေ၊ ရင်ခွင်၌၊ နိက္ခိပိတွာ၊ တင်ထားခဲ့၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျှောက်ပတ်ရာသို့၊ အပတ္တမိ၊ ဖဲခဲ့၏၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဒေသာ၊ ဤသူငယ်
 ကား၊ တေ၊ ရှင်ရဟန်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ နံ၊ ထိုသားကို၊ ပေါသ၊ မွေး
 ကျွေးပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်၍၊ ထောကံ၊ အတံငယ်၊ အဓမာ
 သိ၊ သွားလေ၏၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ သမဏတေဇေန၊ ရဟန်း၏တန်
 ခိုးကြောင့်၊ အဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သမ္ပူဓေ၊ ချက်မှောက်၌၊ ဌာတုံ၊
 တာရှည်စွာရပ်နေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊
 ဒါရကံပိ၊ သူငယ်ကိုလည်း၊ နေဝဩလောကေတိ၊ ကြည့်လည်း၊ မကြည့်၊ နာ
 ပိအာလပိ၊ ကောင်းလည်းမဆို၊ အာထပန္နော၊ ထိုအတံငယ်သွားပြီးသည်
 နောက်မှ၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊
 ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ မုခံ၊ မထေရ်၏ချက်နှာကို၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်၍၊ ဩလော
 ကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ အာကာရံ၊ အခြင်း
 အရာကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ တတန်ပြန်ခဲ့၍၊ ပုတ္တေနပိ၊ သားဖြင့်
 လည်း၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ အနုတ္တိကော၊ အလိုမရှိ၏ရှင်၊
 အညေပိပန၊ တပါးသောမယားရွှေငွေ ခြွေရံပရိသတ်တို့ဖြင့်ကား၊ ကိ
 အတ္ထော၊ အဘယ်မှာအလိုရှိခြေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပုတ္တံ၊
 သားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ပတ္တာမိ၊ ဖဲလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါ
 အာယသ္မတော သင်္ဂါမဇိဿပုရာဏာဒုတိယိကာတိအာဒိ၊ အထခေါအာ
 ယသ္မတောသင်္ဂါမဇိဿပုရာဏာဒုတိယိကာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
 ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထို
 အထခေါအာယသ္မတောသင်္ဂါမဇိဿ အစရှိသောပါဠိတော်၌၊ ပုတ္တေန
 ပိတိ၊ ပုတ္တေနပိဟူသည်ကား၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ဩရသပုတ္တေနပိ၊ ရင်၌ဖြစ်သောသားဖြင့်လည်း၊ အနုတ္တိကော၊ အလို
 မရှိတိသေ၊ ၏ရှင်၊ အညေဟိ၊ သားမှတပါးသောမယားစပါးဆန်ရွှေငွေ
 စသောဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာလျှင် အလိုရှိတုံအံ့နည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဝိပ္ပါယော၊ ထိုမိန်းမအလိုတည်း၊ ဒိဗ္ဗေနာတိတ္ထေ၊
 ဒိဗ္ဗေနဟူသောပါဌ်၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိပြုတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ ဒိဗ္ဗေနုတ်၌၊ ဘဝံ၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နုတ်၌ဖြစ်သည်၊ ဟံသစ္စံ၊

ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ သုပရိတ ကမ္မနိဗ္ဗတ္တံ၊
 ကောင်းမှုကံကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တသေမှရဟိရာဒိဟိ၊ သည်းခြေသလိပ်
 သွေးစသည်တို့သည်၊ အပလိဗုဒ္ဓံ၊ မမှေးရှက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နှုးရပ်၊ အဝေး
 နှ့်လည်း၊ အာလောစနသမတ္ထံ၊ မြင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ဗိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်
 သော၊ ပဿာဒစက္ခု၊ ပဿာဒစက္ခုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုတ္ထဇ္ဈာန
 သမာဓိနိဗ္ဗတ္တံ၊ စတုတ္ထဈာန်သမာဓိသည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဣဒံဝိအဘိညာ
 စတုတ္ထဇ္ဈာနစက္ခု၊ ဤအဘိညာဉ်စတုတ္ထဈာန်စက္ခုသည်သည်၊ တာဒိသံ၊
 ထိုဗိဗ္ဗစက္ခုနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗံဝိယံ၊
 နတ်မျက်စိနှင့်တူသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗံ၊ ဗိဗ္ဗမည်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဗိဗ္ဗံ ဘာရသန္တိသယေန၊ ဗိဗ္ဗံ ဘာရကိုကောင်းစွာမြဲသဖြင့်
 လဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗံ၊ ဗိဗ္ဗမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 မဟာဇုတိကတ္တာ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာ
 ဂတိကတ္တာ၊ တိုက်နံရံစသည်ခြားရာတို့၌သော်လည်းမငြိမရှောက်ဘောက်
 ထွင်းလျက်သွားတတ်သောကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗံ၊ ဗိဗ္ဗမည်၏၊ တေနိဗ္ဗေန၊ ထိုဗိဗ္ဗ
 စက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓေနာတိ၊ ဝိသုဒ္ဓေနဟူသည်ကား၊ နိဝရဏာဒိသံ
 ကိလေသဝိဂမေန၊ နိဝရဏစသော ညစ်ညူးခြင်းကင်းသဖြင့်၊ သုပရိ
 သုဒ္ဓေန၊ အလွန်စင်ကြယ်စွာထသော၊ အတိက္ကန္တ မာနုဿကေနာတိ၊
 အတိက္ကန္တ မာနုဿကေနဟူသည်ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝိသယာ
 တိက္ကမေန၊ မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊ ဣမံဝေရူပံဝိပ္ပကာရန္တိ၊ ဣမံဝေရူပံ
 ဝိပ္ပကာရံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီး
 သော၊ ဣမံဝိပ္ပကာရံ၊ ဤဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ ရဟန်းတို့၌၊
 အသာရုပ္ပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ အင်္ဂေ၊ ရင်ခွင်၌၊ ဝုတ္တဋ္ဌပနသင်္ခါတံ၊ သားကို
 ထားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိရူပကိရိယံ၊ ဘောက်ပြန်သော အမူအရာ
 ကို၊ ဧတမတ္တန္တိ၊ ဧတမတ္တံဟူသည်ကား၊ အာယသ္မာတောသင်္ဂါမဇိဿ၊
 အရှင်သင်္ဂါမဇိ၏၊ ဝုတ္တဒါရာဒိသု၊ သားမယားအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊
 အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်တို့၌၊ နိရုပေက္ခဘာဝသင်္ခါတံ၊ ဝဲကွက်ခြင်းကင်း
 သည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဧတံအတ္ထံ၊ ထိုအဓိပ္ပါယ်ကို၊ သဗ္ဗာကာ
 ရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊
 ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌာဒိသု၊ အလိုရှိအပ်အလို
 မရှိအပ်သော ဝတ္ထုအစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိတာဝဒိပကံ၊ တာဒိအဖြစ်ကို
 ပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤအာယကိ' နာဘိနန္ဒတိစသော ဥဒါန်းကို၊

ဥဒါနိသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ တတ္ထတိသံ ဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါနိး
 ဂါထာ၌၊ အာယန္တိန္၊ အာယန္တိဟု သည်ကား၊ အာဂန္တိန္၊ ရှေ့သို့
 ရောက်လာသော၊ ဂုဏဏရုတိယိကံ၊ မယားဟောင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ နာဘိနန္ဒတိတိ၊ နာဘိနန္ဒတိ
 ဟုသည်ကား၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဒေဠု၊ ဖူးမြင်ခြင်း၌၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နနန္ဒတိနုတုဿတိ၊ မနှစ်သက်၊ ပက္ကမန္တိ၊ ပြန်သွားလေသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ အယံတရိယာ၊ ဤမယားဟောင်းသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 အသမ္ပောဒိတာဝ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မပြောဟောသောကြောင့်သာ
 လျှင်၊ ဂန္တတိ၊ ပြန်သွားရလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ ဗိတ္တ
 သန္တာပံ၊ မိတ်၏ပူပန်ခြင်းသို့၊ နအာပန္နတိ၊ မရောက်၊ ယေနပနကာရဏန၊
 အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ နာဘိနန္ဒတိ၊
 မနှစ်သက်၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒသေ
 တံ၊ ပြခြင်း၌၊ သင်္ဂါသင်္ဂါမဇိ၊ မုတ္တန္တိ၊ သင်္ဂါသင်္ဂါမဇိ၊ မုတ္တံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ဂါသင်္ဂါမဇိ၊ မုတ္တံ ဟူသောပါဌ၌၊
 သင်္ဂါတိ၊ သင်္ဂါဟုသည်ကား၊ ရာဂသင်္ဂါ၊ ရာဂဟူသော ကပ်ငြိခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိသင်္ဂါ၊ ဒေါသဟူသောကပ်ငြိခြင်း
 မောဟဟူသော ကပ်ငြိခြင်း မာနဟူသော ကပ်ငြိခြင်းဒိဋ္ဌိဟူသောကပ်
 ငြိခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိခေဝိ၊ ငါးပါးအပြား ရှိသည်
 လည်း ဖြစ်သော၊ သင်္ဂါ၊ ကပ်ငြိခြင်းကို၊ သမုန္တေဒပ္ပဒိုပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ
 တိ၊ သမုန္တေဒဝိမုတ္တိပဒိုပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိတို့ဖြင့်၊ မုတ္တံ၊ လွတ်သော၊ သင်္ဂါမ
 ဇိ၊ သင်္ဂါမဇိအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ တမဟံမြူမိပြာဟူဏန္တိ၊
 တမဟံမြူမိ ပြာဟူဏံဟုသည်ကား၊ တာဒိတာဝပတ္တိံ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ တံဇီကာသံ၊ ထိုအာသဝေါကုန်
 ပြီးသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်း
 သောအားဖြင့်၊ ဗဟိတပါပတ္တာ၊ အပယျံပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြာဟူဏံ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်အပြီးတည်း၊ အဋ္ဌမ
 သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁-ဗောဓိဝဂ်-၉-ဇေဒိလသုတ်၊

နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊ ဂယာယန္တိတ္ထေ၊ဂယာယံဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဂါ
မောဝိ၊ ရွာကိုလည်းကောင်း၊ တိတ္ထံဝိ၊ဆိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂယာတိ၊
ဂယာဟူ၍၊ဂုဏ်တိ၊ဆိုအပ်၏၊ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ဂယာ
ဂါမဿ၊ဂယာရွာ၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဝိဟရန္တော၊နေ
တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂယာယံ၊ဂယာရွာ
၌၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဂယာ
တိတ္ထဿ၊ ဂယာဆိပ်အား၊ တထာ၊ထိုအတူသိပါစေရပင်တည်း၊ ဟိ
သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဂယာတိတ္ထန္တိ၊ ဂယာတိတ္ထံဟူသည်ကား၊
ဂယာဂါမဿ၊ဂယာရွာ၏၊အဝိဒ္ဓုရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ကော၊တခု
သော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ လေးထောင့်ကန်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ နဒီဝိ၊မြစ်သည်
လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တဒုဘယံ၊ထိုနှစ်ပါးရံကို၊ ပါပပဝါဟနတိတ္ထန္တိ၊ ပါပ
ပဝါဟနဆိပ်ဟူ၍၊ လောကီယမဟာဇနော၊ လောကီ လူအပေါင်းသည်၊
ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ သမုဒါစရတိ၊ခေါ်ဝေါ်သမုတ်အပ်၏၊ ဂယာ
သီးသတိ၊ဂယာသီးသဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ ရာဇကရိသေ
န၊မင်းပယ်ဖြင့်၊အဗ္ဗကရိသပရိမာဏော၊ရှစ်ပယ်ပမာဏရှိသော၊ဂဇာဝိသ
သဒိသသိခရော၊ဆင်၏ဦးကင်းနှင့်တူသောအတွံ့ရှိသော၊ဂယာသိသနာ
မကော၊ဂယာသိသအမည်ရှိသော၊ဧကော၊တခုသော၊ပဗ္ဗတော၊တောင်
သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ယတ္ထ၊အကြင်ဂယာသိသတောင်၌၊ ယတ္ထိကုန္တသဒိ
သေ၊ဆင်ဦးကင်းနှင့်တူသော၊ဝိဗ္ဗုပါသာဏေ၊ကျောက်ဖျား၌၊တိက္ခ၊သဟ
ဿဿ၊ရဟန်းတထောင်၏၊ဩကာသော၊နေရာသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
တတြပါသာဏေ၊ ထိုကျောက်ဖျား၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟ
ရတိ၊နေတော်မူ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဂယာယံဝိဟရတိ၊ဂယာသိသေတိ၊
ဂယာယံဝိဟရတိ ဂယာသိသဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဇေဒိလသတိ၊ ဇေဒိလဟူသည်ကား၊ တာပဿ၊ ခုသေ့တို့
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊တေ၊ထိုရသေ့တို့ကို၊ဇေဒ္ဓာခေါ်တာ
ယ၊ ဆံကျစ်ကို ဆောင်ကုန်သောကြောင့်၊ ဇေဒိလသတိ၊ ဇေဒိလတို့ဟူ၍၊
ဂုတ္တာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အန္တရုဋ္ဌကေဟိမပါတသမယေတိ၊ အန္တရုဋ္ဌကေ
ဟိမပါတသမယေဟူသည်ကား၊ ဟေမန္တဿဥဝုနေ၊ဆောင်းဥဝု၏၊
အန္တန္တရတုတေ၊အတွင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မာဃမာသဿ၊တပို့တွဲလ၏၊

အဝသာနေ၊ အဆုံး၌၊ စတ္တာရော၊ လေးရက်တို့လည်းကောင်း၊ ပေဂ္ဂုဏမာ
သဿ၊ တပေါင်းလ၏၊ အာဒိမ္ပိ၊ အစ၌၊ စတ္တာရော၊ လေးရက်တို့လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဒိဝသပရိမာဏော၊ ရှစ်ရက်ပမာဏရှိသော၊ ဟိမ
ဝါတနသမယေ၊ ဆီးနှင်းကျသောအခါ၌၊ ဂယာယံဥမ္မုန္တန္တိတိ၊ ဂယာယံ
ဥမ္မုန္တန္တိဟူသည်ကား၊ ဧကမိ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ တတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထို
အတ္တန္တရစ်ရက်၌၊ တတ္ထသမ္ပတေ၊ ထိုဂယာဟူ၍သမုတ်အင်သောဖြစ်
၌၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နိမုပ္ပသကလသရိရော၊ ဂုတ်သောအလုံးရံ
သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုဂုတ်ရာမှ၊ ဥမ္မုန္တန္တော၊ ပေါ်ကုန်
လျက်၊ ဝုဠဟန္တိ၊ ထကုန်၏၊ ဝိလဝန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏၊ နိမုန္တန္တိတိ၊ နိမုန္တန္တိ
ဟူသည်ကား၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဩသိဒန္တိ၊
ဂုတ်ကုန်၏၊ ဥမ္မုန္တနိမုန္တမ္ပိကရောန္တိတိ၊ ဥမ္မုန္တနိမုန္တမ္ပိကရောန္တိ ဟူသည်
ကား၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အပနိတလဲလဲ၊ ဥမ္မုန္တနိမုန္တနာနိ၊ ပေါ်ကုန်ဂုတ်ကုန်သည်တို့
ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂုတ်ခြင်းပေါ်ခြင်းကိုပြုရာ၌၊ ဧကမိ၊ အချို့
သောသူတို့သည်၊ ဧကဥမ္မုန္တနေန၊ တကြိမ်ပေါ်သဖြင့်၊ ပါပသုဒ္ဓိ၊ မကောင်း
မှုမှစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇံဒိဋ္ဌိကာ၊ ဤသို့မှားသော အယူ
ရှိကုန်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဥမ္မုန္တနမေဝ၊ တကြိမ်ပေါ်သည်ကိုသာ
လျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝန္တန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ နိမုန္တနမန္တရေန၊ ဂုတ်ခြင်း၌ကင်း
သော၊ ဥမ္မုန္တနာမ၊ ပေါ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိနာဘာဝတော၊ မကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
နိမုန္တနမ္ပိ၊ ဂုတ်ခြင်းကိုလည်း၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကရောန္တိယေဝ၊ ပြုကုန်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ယေဝိ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဧကနိမုန္တနေနေဝ၊
တကြိမ် ဂုတ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပါပသုဒ္ဓိ၊ မကောင်းမှုမှ စင်ကြယ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇံဒိဋ္ဌိကာ၊ ဤသို့မှားသော အယူရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်
သာလျှင်၊ နိမုန္တတွာ၊ ဂုတ်၍၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အဝိနာ
ဘာဝတော၊ မကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥမ္မုန္တနမ္ပိ၊ ပေါ်သည်ကိုလည်း၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တမန္တိ၊ ၁ ကုန်၏၊ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ တတ္ထိံ
တိတ္ထေ၊ ထိုဂယာသိသဆိပ်၌၊ နိမုန္တနေနေဝ၊ ဂုတ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပါပသုဒ္ဓိ၊
မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇံဒိဋ္ဌိကာ၊ ဤသို့
မှားသော အယူရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊

ဩသိဉ္စန္တိ။ သွန်းလောင်းကုန်၏။ အပရေ။ တပါးသောသူတို့သည်။ စာရေ
 ထိ။ အိုးတို့ဖြင့်။ ဥဒကံ။ ရေကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ တိရေ။ ကမ်းနား၌။ ဌတွာ။
 ရပ်၍။ တထာ။ ထိုအတူ။ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ အဂ္ဂိဇုဟန္တိတိ။ အဂ္ဂိဇု
 ဟန္တိဟူသည်ကား။ ကေမိ။ အချို့သောသူတို့သည်။ ဂယာတိရေ။ ဂယာမြစ်
 ကမ်း၌။ ဝေဒိ။ ယဇ်မြေကို။ သဇ္ဇေတွာ။ စီရင်၍။ ဣရမရမ္ဘ ဇာဒိကေ။ ယဇ်
 စာချက်အိုးယဇ်မွှေယောင်းမအစရှိကုန်သော။ ဥပကရေတေ။ အဆောက်
 အဦတို့ကို။ ဥပနေတွာ။ ယူဆောင်၍။ အဂ္ဂိဟုတံ။ မီးအားပူဇော်ခြင်းကို။
 ဇုဟန္တိ။ ပူဇော်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဟုတံပရိစရန္တိ။ ဣမိနာသုဒ္ဓိတိ။ အဂ္ဂိဟုတံပရိစ
 ရန္တိ။ ဣမိနာသုဒ္ဓိဟူသည်ကား။ ဂယာယံ။ ဂယာမြစ်ရေ၌။ ဣမိနာဥမ္မုဇ္ဇနာဒိ
 နာစ။ ဤပေါ်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာအဂ္ဂိပရိစရနေနစ။
 ဤသို့မီးအားလုပ်ကျွေးခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါပမေထေတာ။
 မကောင်းမှု အညစ်အကြေးမှ။ သုဒ္ဓိ။ စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ ပါပပဝါဟနံ။
 မကောင်းမှုကိုမြှော့ခြင်းသည်။ သံသာရသုဒ္ဓိဝေဝါ။ သံသရာမှစင်ကြယ်
 ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဇေမိဗ္ဗိကာ။ ဤသို့မှားသောအယူ
 ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကုန်၍။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်
 တည်း။ ဧတ္ထ။ ဤအရာ၌။ ဥမ္မုဇ္ဇနာဒိစ။ ဥမ္မုဇ္ဇနစသည်ကိုပြုခြင်းသည်လည်း။
 နိဒဿနမတ္တံ။ နိဒဿနနည်းမျှသာဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဒဠဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေသု။ ထိုဂယာ
 မြစ်သို့ရောက်လာသောသူအပေါင်းတို့တွင်။ ကေမိ။ အချို့သောသူတို့သည်။
 ဥဒကဝါသံ။ ရေ၌နေခြင်းကို။ ဝသန္တိ။ နေကုန်၏။ ကေမိ။ အချို့သောသူတို့
 သည်။ ဥဒကံ။ ရေကို။ အဉ္စလိ။ လက်အုပ်ချီခြင်းကို။ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။
 ကေမိ။ အချို့သောသူတို့သည်။ တသ္မိံ။ ဥဒကေ။ ထိုရေ၌။ ဌတွာ။ တည်ကုန်၍။
 စန္ဒမသုရိယေ။ ထနေတို့ကို။ အနုပရိဝတ္တန္တိ။ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ အနေကသ
 ဟဿဝါရံ။ အကြိမ်တထောင်မက။ သာဝတ္ထိအာဒိကေ။ သာဝတ္ထိအစရှိ
 သောကျမ်းတို့ကို။ ဇေယန္တိ။ ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ကုန်၏။ ကေမိ။ အချို့သောသူ
 တို့သည်။ ဣန္ဒအာဂစ္ဆာဟိတိအာဒိနာ။ ဣန္ဒအာဂစ္ဆာဟိတိဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇာဇပံ။ မန်းမှတ်ရွတ်သဖြင့်။ အဂ္ဂါယန္တိ။ နတ်ခေါ်ကုန်၏။ ကေမိ။
 အချို့သော သူတို့သည်။ မဟာတုဥပဋ္ဌာနံ။ ဗြဟ္မာအားတောင်းပန်ခြင်းကို။
 ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ဝေဠု။ ဤသို့လျှင်။ ကရောန္တော။ ပြုကုန်လျက်။ ကေမိ။
 အချို့သောသူတို့သည်။ ဩတရန္တိ။ သက်ဆင်းကုန်၏။ ကေမိ။ အချို့သော
 သူတို့သည်။ ဥတ္တရန္တိ။ ကူးကုန်၏။ ကေမိ။ အချို့သော သူတို့သည်။ ဥတ္တ

ရိတွာ၊ ကူး၍၊ သုဒ္ဓိကအာစမနံ၊ စင်ကြယ်စွာဆေးကြောခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ အန္တောဥဒကေ၊ ရေ၏အတွင်း၌၊ ဦတဝိ၊ တည်ကုန်လျက်လည်း၊ တာနိ၊ ထိုရေတို့ကို၊ ဘရန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ဗီဏံ၊ စောင်းကို၊ ဝါဒေန္တိ၊ တီးကုန်၏၊ ဣတိဇေမာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ နာနပ္ပကာရကိရိယာ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ အမူအရာတို့ကို၊ ဒေသန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေ၊ ထိုရေသို့စသော သူတို့သည်၊ ဇေဓ္မပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝိကာရကိရိယာ၊ တောက်ပြန်သောအမူအရာတို့ကို၊ ကရောန္တဝိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း၊ တသ္မိဥဒကေ၊ ထိုရေ၌၊ နိမ္မုန္တနုပုဗ္ဗကမေဝ၊ ဂုတ်ခြင်းရှေးရှိသဖြင့်သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ နိမ္မုန္တနုပုဗ္ဗန္တောဂမေဝ၊ ဂုတ်ခြင်းပေါ်ခြင်းအတွင်း၌ဝင်သည်ကိုသာလျှင် ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥမ္မုန္တန္တိ ဝိဘိအာဒိ၊ ဥမ္မုန္တန္တိဝိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂယျာမိတ်၌၊ အါကုလဗျာကုလေ၊ နောက်ရှက်အုတ်အော်အထူးသဖြင့် ကြွေးကြော်သောင်းထဲ ရေဂုတ်ဝွဲသည်၊ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ တောင်ထိပ်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုရေသို့အပေါင်းအစရှိကုန်သောရေဂုတ်သောသူတို့၏၊ တံကောလာဟလံ၊ ထိုအုတ်အုတ် ကျက်ကျက်အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ဧတံ၊ ဤအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အသံကား၊ ကိ'နုခေါ၊ အဘယ်ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်၊ တံကိရိယာဝိကာရံ၊ ထိုတောက်ပြန်သော အမူအရာကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ တံအဒ္ဓသနံ၊ ထိုသို့မြင်တော်မူခြင်းကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ အဒ္ဓသခေါဘဂဝါ၊ ပ-ဣဓိနာသုဒ္ဓိတိ၊ အဒ္ဓသခေါဘဂဝါ၊ ပ-ဣဓိနာသုဒ္ဓိဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံအတ္တံ၊ ထိုအဒ္ဓသခေါဘဂဝါစသောဝါကျ၏အနက်သည်၊ ဂတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊

တေမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ တေမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ ဥဒကောရောဟနာဒိ၊ ရေသို့သက်သဖြင့် မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်ခြင်းအစရှိသော၊ အသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်း၌၊ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရေသို့၏၊ ဧတံပရာသနဉ္စ၊ ထိုမှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သစ္စာဒိက၊ သစ္စာအစရှိသော၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်း၌၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဧတံအဝိပရိတာဝဗောဓဉ္စ၊ ထိုသို့မ

၉

ဘောကံမပြန်ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်
သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံ
ဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ဥဒကသုဒ္ဓိယာ၊ ရေဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်း၏၊ အသုဒ္ဓိမဂ္ဂဘာ
ဝဒီပကဉ္စ၊ မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်ခြင်း၏၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်
ကိုပြတတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သစ္စာဒိဓမ္မာနုဉ္စ၊ သစ္စာအစရှိသောတရား
တို့၏လည်း၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂဘာဝဒီပ
ကဉ္စ၊ မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်ခြင်း၏၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကိုပြတတ်သည်
လည်းဖြစ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤနဥဒကေနသုစိဟောတိ အစရှိသောဥဒါန်း
တရားတော်ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ နဥဒကေနသုစိဟော
တိတိဇ္ဈေ၊ နဥဒကေနသုစိဟောတိဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဥဒကေနာတိ၊ ဥဒကေ
နဟူသည်ကား၊ ဥဒကုမ္မုန္တနာဒိနာ၊ ရေ၌ပေါ်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဥဒ
ကုမ္မုန္တနာဒိတိဣဒံ၊ ဥဒကုမ္မုန္တနာဒိဟူသောဤပါဌ်ကို၊ ဥတ္တရပဒလောပေန၊
ဥမ္မုန္တနာဟူသောနောက်ဝှက်ကို ချေသောအားဖြင့်၊ ဥဒကန္တိ၊ ဥဒကံဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ပါဌ်တို့၌ ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ရူပဘ
ဝေါရူပန္တိယထာ၊ ရူပဘဝေါဆိုလိုချက်ဘဝဝှက်ကိုချေဖျက်သဖြင့်၊ ချုပ်ဟူ
၍ဆိုသကဲ့သို့တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥဒကေနာတိ၊ ဥဒကေနဟူ
သည်ကား၊ ဥမ္မုန္တနာဒိကြိယာယ၊ ပေါ်ခြင်းအစရှိသောကြိယာဖြင့်၊ သာဓန
တုတေန၊ ပြီးစေတတ်သည်ဖြစ်၍သော၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ သတ္တဿ၊ သတ္တ
ဝါ၏၊ သုစိသုဒ္ဓိနာမ၊ မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်သော မည်သည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊
တနည်းကား၊ သုစိတိ၊ သုစိဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ တေနဥဒကေန၊ ထိုရေဖြင့်၊ ပါပမလတော၊ မကောင်းမှု
အညစ်အကြေးမှ၊ သုစိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော၊ သတ္တောနာမ၊ သတ္တဝါမည်
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ တိ
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇ္ဈေ၊ ဤဝယာမည်သောဆိပ်၌၊ ဗဟုဇနော၊ များ
စွာသောလူအပေါင်းသည်၊ နှာယတိ၊ ရေချိုး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဥဒကောရာဟနာဒိနာ၊ ရေ
သို့သက်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ပါပသုဒ္ဓိနာမ၊ မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်ခြင်း
မည်သည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဇ္ဈေဥဒကေ၊ ဤရေ၌၊ ဗဟု၊ များ
စွာသော၊ မာတုဇာတာဒိ ပါပကမ္မကာရိ၊ အမိကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော

မကောင်းမှု နိဗ္ဗိလေ့ရှိသော၊ ဇနာ၊ လူ အပေါင်းသည်၊ နှာယတိ၊ ရေချိုး၏၊
အညောဝါ၊ ထိုမှ ဘဝါးလည်းဖြစ်သော၊ ဂေါမဟိ သာဒိကော၊ နွားကွဲအစ
ရှိသော၊ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ မန္တကန္တပေ၊ ငါးလိပ်တို့ကို၊ ဥပါ
ဒါယ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗဿာဝိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊
တဿသတ္တသမူဟဿ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းအားပါပသုဒ္ဓိ၊ မကောင်းမှု
မှစင်ကြယ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့မူကား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်
ပါနဲ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ နှာနဿ၊ ရေချိုးခြင်း၏၊ ပါပ
ဟောတုနံ၊ မကောင်းမှုအကြောင်းတို့၏၊ အပ္ပဒိပက္ခဘာဝတော၊ ဆန့်ကျင်
ဘက်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
ယံအကုသလကမ္မံ၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံကို၊ ယံကုသလကမ္မံ၊ အကြင်
ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဝိနာသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ သောအကုသလဓမ္မော၊ ထို
အကုသိုလ်တရားသည်၊ တဿကုသလဓမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်တရား၏၊
ပဒိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိမိဝ၊ လောကဥပမာ
အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ အန္တကာ
ရဿ၊ အမိက်တိုက်၏၊ ပဒိပက္ခောယထာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာသည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာ၏၊ ပဒိပက္ခော
ယထာစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
နှာနံ၊ ရေချိုးခြင်းသည်၊ ပါပဿ၊ မကောင်းမှု၏၊ ပဒိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်
ဘက်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ သုစိ၊ မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်
အပ်၏၊ ယေနပန၊ အကြင်ကုသိုလ်တရားဖြင့်ကား၊ သုစိ၊ မကောင်းမှုမှစင်
ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်တရားကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြတော်
မူခြင်းငှါ၊ ယဒိသစ္စဉ္စာတိအာဒိ၊ ယဒိသစ္စဉ္စဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထတသ္မိံ ဝါကျေ၊ ထိုဝါကျ၌၊ ယဒိတိ၊ ယဒိပု
သည်ကား၊ ယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူသည်ကား၊
ဝစိသစ္စံ၊ ဝစိသစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရတိသစ္စံ၊ ဝိရတိသစ္စာသည်
လည်းကောင်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူသည်ကား၊ ဥာဏ
သစ္စံစေရ၊ ဥာဏသစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထသစ္စန္တိ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ
သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂဓမ္မောစ၊ အရိ
ယမဂ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ ဖလဓမ္မောစ၊ အရိယမဂ်တရားသည်

လည်းကောင်း၊ သောသဗ္ဗေဝါ၊ ထိုအသုံးစုံကိုလည်း၊ ယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဥပလက္ခ တိ၊ အပ်၏၊ သောသုမိသောစပြာဟ္မဏောတိ၊ သောသုမိ
 သောစပြာဟ္မဏောဟူသည်ကား၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဝိကာ
 သူဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ သောအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိ
 ယပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အစ္စန္တသုဒ္ဓိယာ၊ စင်စစ်သဖြင့်မကောင်းမှမှ စင်ကြယ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုမိဝ၊ မကောင်းမှမှစင်ကြယ်သော သူမည်သည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏောစ၊ ဖြတ်သောပုဏ္ဏားသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပနစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ၊ ကဿော၊ အထယ်ကြောင့်၊
 ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ ဓမ္မေတော၊ တရားမှ၊ ဝိသု၊ အသီး၊ ကတွာ၊
 ငြိ၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူတော်မူအပ်သနည်း၊ သစ္စဿ၊ သစ္စာ၏၊ ဗဟုကာရတ္တာ၊
 များသောအပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကား
 သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သစ္စံ၊ သစ္စာတရားသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အမတာဝါစာ၊
 အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သာယာလှစွာဖြစ်သောစကားမည်၏၊ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်၊ ဟဝေ၊
 စင်စစ်၊ ရသသနံ၊ ရသာတကာတို့ထက်၊ သာရတရံ၊ လွန်မြတ်သောအရ
 သာမည်၏၊ သန္တော၊ တရားအစရှိသောသုတော်ကောင်းတို့သည်၊ သစ္စေ၊
 သစ္စာတရား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်လျက်၊ အဇ္ဈေစ၊ အကျိုးတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မေစ၊ အကြောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာဟု၊ ဆိုတော်မူကုန်
 ၏၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သစ္စေ၊ သစ္စာ၌၊ ဋ္ဌိတာ၊ တည်
 ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်
 သော၊ သုတ္တပဒေသု၊ သုတ်ပုဒ်တို့၌၊ သစ္စဂုဏာ၊ သစ္စာကျေးဇူးတို့ကို၊ ပကာ
 လိတာ၊ ပြတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်စကားတရပ်တည်း။
 နဝမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ နဝမသုတ်အပွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဗောဓိဝဂ်-၁၀-ဒါရုမိသုတ်၊

၉ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဗာဟိယောတိ၊ ဗာဟိယော ဟူသည်ကား၊
 တဿ၊ ထိုဗာဟိယ၏နာမ်၊ အမည်တည်း၊ ဒါရုမိရိယောတိ၊ ဒါရုမိရိယော
 ဟူသည်ကား၊ ဒါရုမယစီရော၊ သစ်ဖြင့်ပြီးသောသင်္ကန်းကိုဆောင်းသော
 သူတည်း၊ သုပါဒကေတိ၊ သုပါဒကေဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့
 သုပါဒကအမည်ရှိသော၊ ပဏ္ဍနေ၊ သင်္ဘောဆိပ်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ အယံ၊ ဤ

သူသည်၊ ကောပန၊ အဘယံကြောင့်ကား၊ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယဉေ
သနည်း။ ကဘံစ၊ အဘယံကြောင့်လျှင်၊ ဒါရုစိရေရော၊ သစ်ဖြင့်ပြီးသော
သင်္ကန်းကို ဆောင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကထံ၊ အဘယံ
ကြောင့်၊ သုပါဒကေ၊ သုပါဒကအမည်ရှိသော၊ ပဋ္ဌနေ၊ သင်္ဘောဆိပ်၌၊
ဝသထိ၊ နေသနည်း၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ တာတြိ
တိသံပုစ္ဆာယံ၊ ထိုပုစ္ဆာသုံးပါး၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗ
ကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတော၊
ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတသဟဿမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်
၌၊ ပရမတ္ထရ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပရမတ္ထရမြတ်စွာဘုရားထက်ထက်
တော်၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ကုလဝုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ ဟံသာ
ဝတီနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဓ
သနံ၊ တရားဓမ္မသနာတော်ကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာစဉ်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ကေံ၊ တဦးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ခိပ္ပာဘိညာနံ၊ ခိပ္ပာဘိညပုဂ္ဂိုလ်တို့
တွင်၊ ဧတေဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားသည်ကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ယော၊
အကြင်ရဟန်းကို၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေဂ္ဂေ၊
ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပိယတိ၊ ထားအပ်၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ လာဘာ
ဝဘ၊ ရတော်ပေစွ၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဧ
ရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ
သနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဧဒိသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဌာနေ၊ ခိပ္ပာဘိညအရာ၌၊ ဧတေဂ္ဂေ၊
ဧတဒဂ်အရာ၌၊ အယံဘိက္ခုယသော၊ ဤရဟန်းကဲ့သို့၊ ဌပေတဇ္ဇော၊ ထားအပ်
သည်၊ ဘေဝယျံ၊ ဖြစ်ရပါမူကား၊ အဟောဝတေ၊ ဪကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုခိပ္ပာဘိညရာထူးကို၊ ပဗ္ဗတ္တတွာ၊ တောင့်တ၍၊ တဒနု
ရူပံ၊ ထိုနှင့်လျော်သော၊ အဓိကာရေ၊ ဆုတောင်းသောအမှုကုသိုလ်ကံ
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ သဂ္ဂပရာသနော၊ နတ်ရွာလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်
ရှိသော်၊ ကဿပဒသဗလဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာ
သနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပရိပုဏ္ဏာသိလော၊ ပြည့်စုံသောသိလ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်သာ
လျှင်၊ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ပဝ္ဗော၊ ရောက်၍၊ ဒေဝလောကေ၊

နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ သော၊ ထိုအရှင် ဒါရစ်သည်။ ကံ
ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားရှစ်ဆူတို့၏တရသောအကြားကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝလော
ကေ၊ နတ်ရွာ၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ဣမတ္ထိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါဘုရားလက်
ထွက်တော်၌၊ ဗာဟိယရုဋ္ဌေ၊ ဗာဟိယတိုင်း၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးကောင်း
အိမ်၌။ ပရိသန္တိ၊ ပရိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယူလေ၏။ တံကုလဝုတ္တံ၊ ထိုအမျိုး
ကောင်းသားကို၊ ဗာဟိယရုဋ္ဌေ၊ ဗာဟိယတိုင်း၌၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သော
ကြောင့်၊ ဗာဟိယေသတိ၊ ဗာဟိယဟူ၍၊ သဗ္ဗာနိသုသိကြကုန်၏။ သော
ကုလဝုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ဝယပတ္တော၊ အရွယ်သို့
ရောက်သည်ရှိသော်၊ စာရာဝါသံ၊ လူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော၊ အိမ်ရာထောင်
၍နေသဖြင့်၊ ဝါဏိဇ္ဇတ္တာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းငှါ၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော၊
ဘဏ္ဍာနံ၊ ဘဏ္ဍာတို့ကို၊ နာဝံ၊ သင်္ဘောကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သမုဒ္ဒံ၊
သမုဒ္ဒရာသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ အပရာပရံ၊ ခေါက်တုံ့၊ ခေါက်ပြန်၊ သတ္တဝါ
ရေး၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အပေါင်းနှင့်၊ သန္တိယေဝ၊
တကွသာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်လေ၏၊ အဋ္ဌမေ
ဝါရေပန၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သောအခေါက်၌ကား၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ၊ သထုံပြည်
သို့၊ ဂမိသာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ အာရောပိတာဘဏ္ဍော၊
တင်အပ်သောဘဏ္ဍာရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာဝံ၊ သင်္ဘောသို့၊ အတိရူဟိ၊ တက်
လေ၏။ နာဝါ၊ သင်္ဘောသည်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ အဇ္ဈောဂါ
ဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဣန္ဒြိယဒေသံ၊ လိုအပ်သောအရပ်သို့၊ အပတွာဝ၊
မရောက်မူ၍သာလျှင်၊ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌၊ ဝိပန္နာ၊ ပျက်စီးခဲ့
၏။ မဟာဇနော၊ သင်္ဘောသားအာပါင်းသည်၊ မစ္ဆကန္တပတာက္ခော၊ ငါး
လိပ်အစာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ကြလေ၏၊ ဗာဟိယေဝပန၊ ဗာဟိယသည်
ကား၊ နာဝါ၊ သင်္ဘောမှ၊ ကံ၊ တရသော၊ မလကံ၊ ပျဉ်ချပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ တရုန္တော၊ ကူးသည်ရှိသော်၊ ဗြိမိဝေဂေန၊ တံပိုးအဟုန်ဖြင့်၊ မန္ဓမန္ဓံ၊
ညှင်းညှင်းသာသာ၊ ခိဗ္ဗမာနော၊ ပစ်မြှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တမဒိဝ
သေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သုပါဒကပနုနသမိပေ၊ သုပါဒကသင်္ဘော
ဆိပ်အနီး၌၊ တီရံ၊ ကမ်းသို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လာ၏။ သော၊ ထိုဗာဟိယ
လုလင်သည်။ ဝတ္ထာနံ၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့၏။ ဂလိတွာ၊ လျော၍၊ သမုဒ္ဒေ၊
သမုဒ္ဒရာ၌၊ ပတိတတ္တာ၊ ကျသောကြောင့်၊ ဇာတဂ္ဂပေနေဝ၊ မိဖွေးတိုင်းသာ
လျှင်၊ သမုဒ္ဒတိရေး၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းနား၌၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းလျက်၊ ပရိသမံ၊
ပိုင်ပန်းခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ အဿာသမတ္တံ၊ သက်သာရုံမျှ

ကိုလသိတွာ၊ရေ၍၊ဥဋ္ဌာယ၊ထလတ်၍၊လဇ္ဇာယ၊ရှက်သောကြောင့်၊ဂုဏ်
 ရံ၊ချုံတွင်းသို့၊ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊ကာယသန္တာဒနံ၊ ကိုယ်ကိုဖုံးလွှမ်းရာဖြစ်
 သော၊ အညံ့၊မရိုးပင်မှတပါးသော၊ ကိစ္ဆံ၊တရံတခုကို၊ အပဿန္တော၊
 မမြင်သည်ဖြစ်၍၊အက္ခနာဋ္ဌာနိ၊မရိုးပင်တို့ကို၊ဆီခွံတွာ၊ဖြစ်၍၊ဝါကေဟိ၊
 ။လျှော်မြင်တို့ဖြင့်၊ ပလိဝေဋ္ဌေတွာ၊ရစ်ပတ်၍၊ နိဝါသနပါဝုရဏာနိ၊ကိုယ်
 ဝတ်အရံတို့ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ အန္တောဒေသိ၊ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၏၊ ကေစိပန၊
 အချို့သော ဓာရာတို့သည်ကား၊ ဒါရုမယကာနိ၊ပျဉ်ချပ်တို့ကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ၊
 ဖောက်၍၊ ဝါကေန၊လျှော်မြင်ဖြင့်၊ အာဝုနိတွာ၊သိ၍၊ နိဝါသနပါဝုရဏံ၊
 ကိုယ်ဝတ်အရံကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊အန္တောဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သဗ္ဗဒါဝိ၊အခါ
 ခပ်သိမ်းလည်း၊ ဒါရုမယစိရဓာရိတာယ၊ သစ်သားဖြင့်ငြီးသောသင်္ကန်း
 ကိုသာ ဆောင်လေ့ရှိသောကြောင့်၊ ဒါရုစိရိယောတိစ၊ ဒါရုစိရိယဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ဗုဒ္ဓိမဝေါဟာရေန၊ ရှေးအခေါ်ဝေါ်ဖြင့်၊ ဗာဟိယောတိစ၊
 ဗာဟိယဟူ၍လည်းကောင်း၊ပညာယိတ္ထ၊ကျော်စောထင်ရှား၏သောဒါရု
 စိရိယော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ ဧကံ၊တခုသော၊ ကပါလံ၊ အိုးကွဲကို၊
 ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဝုတ္တနိယာမေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအမှတ်ဖြင့်၊သုပါဒက
 ပဋ္ဌေန၊ သုပါဒကသင်္ဘောဆိပ်၌၊ ဝိဇ္ဈာယ၊ထမင်းအလို၌၊ စရန္တံ၊သွား
 သည်ကို၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊စိန္တေသံ၊ကြံကြကုန်၏၊လော
 ကေ၊လောက၌၊ အရဟန္တာနာမ၊ရဟန္တာမည်သောသူတို့သည်၊သစေ
 ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဧဝံဝိဓေဟိ၊ဤသူနှင့်တူသောသ
 ဘောရှိသောသူတို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏၊ကိံနုခေါ၊ အကြောင်းအသို့
 နည်း၊ အဟံ၊အယျော၊ဤအရှင်သည်၊ဝတ္ထံ၊အဝတ်သင်္ကန်းကို၊ဒိယျမာနံ၊
 ဣအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂဗ္ဘတိ၊ခံယူအံ့သော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊
 အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နဝဏ္ဏေယျ၊မယူဘဲနေရာ
 သလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိမိသန္တာ၊ရံစမ်းလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊နာနာဒိသာဟိ၊
 အထူးထူးသောအရပ်တို့မှ၊ဝတ္ထာနိ၊အဝတ်တို့ကို၊ဥပနေသံ၊ဆောင်ကုန်
 ၍၊ သောဒါရုစိရိယော၊ထိုဒါရုစိရိယသည်၊စိန္တေသံ၊ကြံ၏၊ကိံစိန္တေသံ၊
 အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊သစေ၊အကယ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ဣမိနာနိယာမေန၊
 န၊ ဤအမှတ်ဖြင့်၊အာဂမိဿံ၊လာခဲ့အံ့၊ဧဝံ၊ဤသို့လာသည်ရှိသော်၊ဣမေ၊
 ဤသူတို့သည်၊မယိ၊ငါ၌၊နပသိဒေယျံ၊မကြည်ညိုကုန်ရာ၊အဟံ၊ငါသည်၊
 ဣမာနိ၊ဤအဝတ်တို့ကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ပယ်၍၊ ဣမိနာဝပိဟာရေန၊ဤနေ

ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယံဝိဟာသေယျံ၊ အတြင်နေရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နေသည်
ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘပူဇော်သက္ကာသည်၊
ဥပုဇ္ဈိဿတိနန္ဒ၊ ဖြစ်ရာသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊
သေသ၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ ကောဟညေ၊
ဝါကြားပလ္လားခြင်း၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ နပဋိဂ္ဂဏ္ဍိ၊
မခံ၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အယံအယျော၊ ဤအရှင်ကား၊ အဟောအပ္ပိန္နော
ဝတ၊ ဩော်အလိုနည်းပေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိယျောသော၊ မတ္တာယ၊
အတိုင်းထက်အလွန်၊ ပဿန္တမာနသာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ မဟန္တ၊ များစွာသော၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊
နံ၊ ထိုဒါရုစိရိယကို၊ ကရိသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ သေသ၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်
လည်း၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ထမင်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဗိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေး
သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ကေဝံ၊ တခုသော၊ ဒေဝါယတနံ၊ နတ်ကွန်းသို့၊ အဝမာ
သိ၊ သွားလေ၏၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ တေန၊ ထိုဒါရုစိရိယ
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ဧဝံ၊ တကွသာလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တံဒေဝါယတနံ၊ ထိုနတ်ကွန်း
ကို၊ ပဋိဇ္ဇိတွာ၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလေ၏၊ သေသ၊ ထိုဒါရု
စိရိယသည်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ မပ္ပံ၊ ငါ၏၊ စိရောရဏမတ္တေ၊ သစ်ဖြင့်
ပြီးသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ခါမျှ၌၊ ပသိဒ္ဓိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ နံ၊ ထိုငါ့ကို၊
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဝတ္တိ
နာမ၊ မြတ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသောသူမည်သည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်း
၌၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သဗ္ဗဟုကပရိက္ခာ
ရော၊ ပေါ့သောပရိက္ခရာရှိသည်၊ အပ္ပိန္နောဝ၊ အလိုနည်းသည်သာလျှင်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ အရဟတိပန၊ ရဟန္တာဟူ၍သာလျှင်၊
တေဟိ၊ ထိုလူတို့သည်၊ သန္တာဝိယမာနော၊ ခြီးမွမ်းထောမနာအပ်သည်
ဖြစ်၍၊ အရဟတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အမည်း၊ ဖတ်ထင်
၏၊ ဥပရူပရိစ၊ အထက်၌အဆင့် အဆင့်လျှင်၊ အဿ၊ ထိုဒါရုစိရိယ
အား၊ သက္ကာရဂရုကာရော၊ အရိအသေ အလေးအမြတ် ပြုခြင်းသည်၊
အဘိဝဓိ၊ အလွန်ပွားများ၏၊ ဥဠာရာနံ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊ ပစ္စယာနံ၊
ပစ္စည်းတို့ကို၊ လာဘိစ၊ လွယ်သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပနသမယေန ဗာဟိယောဒါရုစိရိယော သုပါဒကော
ပုပ္ဖိဝသတိသက္ကတောဂရုကတောတိအာဒိ၊ တေနခေါပနသမယေန ဗာဟိ

ယောဒါရုဗိရိယော သုပါဒကေပဋိဝသဘိ သက္ကတော ဂရုကတောဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိသံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
ဘေဒနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယံတိုင်းသားဖြစ်
သော၊ ဒါရုဗိရိယော၊ ဒါရုဗိရိယသည်၊ သုပါဒကေ၊ သုပါဒကသဘော
ခေါ်၌၊ သက္ကတော၊ လူတို့အရိုအသေပြုသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဝသဘိ၊ နေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဘေဒနခေါပနသမယေနသောပင်၌၊ သက္ကတောတိ၊ သက္က
တောဟူသည်ကား၊ သက္ကစ္စံအာဒရေန၊ ရှိသောစွာ၊ ဥပဋ္ဌာနဝသေန၊ လုပ်
ကျွေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သက္ကတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်၏၊ ဂရုကတော
တိ၊ ဂရုကတောဟူသည်ကား၊ ဂုဏဝိသေသေန၊ ဂုဏ်အထူးနှင့်၊ ယုတ္တော၊
ယှဉ်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပါသာဏ
ဆတ္တဝိယ၊ ကျောက်ထီးကဲ့သို့၊ ဂရုကရုဏဝသေန၊ အလေးပြုသည်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ ဂရုကတော၊ အလေးပြုအပ်၏၊ မာနိတောတိ၊ မာနိတောဟူ
သည်ကား၊ မနဿာစိတ်ဖြင့်၊ သမ္ဘာဝနဝသေန၊ ငြီးမွမ်းသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ မာနိတော မြတ်နိုးအပ်၏၊ ပူဇိတောတိ၊ ပူဇိတောဟူသည်ကား၊
ပုပ္ဖဂန္ဓာဒိဟိ၊ ပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇနဝသေန ပူဇော်သည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ အပစိတောတိ၊ အပစိတောဟူသည်
ကား၊ ပသန္နစိတ္တေဟိ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်တို့ဖြင့်၊ မဂ္ဂဒါနအာသနာဘိဟ
ရဏာဒိဝသေန၊ ခရီးပေးခြင်းနေရာမှရှေးရှုဆောင်၍ပေးခြင်းတို့၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ အပစိတော၊ အရိုအသေပြုအပ်၏၊ လာဘိစိဝရ(ပ)ပရိက္ခာရာ
နန္တိ၊ ကာဘိစိဝရ(ပ)ပရိက္ခာရာနံ ဟူသည်ကား၊ ပဏီတပဏီတာနံ၊
မြတ်ကုန်အလွန်မြတ်ကုန်သော၊ ဥပဗ္ဗပရိဥပနံယျမာနာနံ၊ အဆင့်အဆင့်
ပြု၍ရှေးရှုဆောင်ခဲ့ကုန်သော၊ စိဝရဒိနံ၊ သက်နိုးအစရှိကုန်သော၊ ဂတုန္တံ
ပစ္စယာနံ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ကို၊ လာဘနဝသေန၊ လေ့လာသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ လာဘိ လာဘ်ရှိသည်မည်၏။ ။ အပရော၊ တပါးသော၊
နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ သက္ကတောတိ၊ သက္က
တောဟူသည်ကား၊ သက္ကာရပတ္တော၊ အရိုအသေပြုထိုက်သောအဖြစ်သို့
ရောက်သည်၊ ဂရုကတောတိ၊ ဂရုကတော ဟူသည်ကား၊ ဂရုကာရ
ပတ္တော၊ အလေးအမြတ်ပြုထိုက်သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ မာနိတော
တိ၊ မာနိတောဟူသည်ကား၊ ဗဟုမတော၊ များသောအားဖြင့်၊ မနဿာ၊
စိတ်ဖြင့်၊ ဝိယာယိကော၊ ချစ်အပ်ချစ်ထိုက်သည်၊ ပူဇိတောတိ၊ ပူဇိတော
ဟူသည်ကား၊ စတုပစ္စယာဘိပူဇာပာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုအလွန်ရှိသောစွာ

၁၆

ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်ပူဇော်ထိုက်သည်၊ အပဓိတောတိ၊
အပဓိတော ဟူသည်ကား၊ အပစာယနပတ္တော၊ ကိပ်နုတ်နှလုံးသုံးပါး
ဖြင့်ကျိုးနွံပျပ်ဝပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဓိဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ သုအဘိသင်္ခါ
ရေ၊ ကောင်းစွာအလွန်အရိအသေ ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်သော၊ ပဏီတ
ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်အလွန်မြတ်ကုန်သော၊ စတ္တာရေပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း
လေးပါးတို့ကို၊ သက္ကတွာ၊ ကောင်းစွာပြု၍၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊
ထိုအရိအသေပြု၍ လှူအပ်သောပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ သက္ကတော၊ သက္ကတမည်၏၊ ယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဂရု
တာဝံ၊ အလေးပြုအပ်သော အဖြစ်ကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ ရှေးရှုဖြစ်စေ၍၊
ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂရုကတော၊ အလေးပြု
အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပိယာ
ယန္တိ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏၊ ဗဟုမညန္တိ၊ များစွာမြတ်နိုးအပ်ကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂ
လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊
ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇောသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ပူဇနဝသေန၊
ပူဇော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဝါဒနပစ္စုပ္ပာနုည္ဇလိကမ္မာဒိဝသေန၊ ရှိခိုးခြင်း
ရှေးရှုဆည်းကပ်စားခြင်း လက်ခုတ်ချီခြင်းကိုပြုခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပရမနိပစ္စာကာရံ၊ အလွန်ရှိသောသောအခြင်းအရာကို၊ ကရောန္တိ၊
ပြုကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပဓိတော၊ အလွန်အရိအသေ
ပြုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဗာဟိယဿပန၊ ဗာဟိယအားကား၊ တေဇနာ၊
ထိုလူတို့သည်၊ ဇောသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ ဗာဟိယောဒါရုစိရိယောသုပါဒကေပဋိဝသတိ သက္ကတောတိ
အာဒိ၊ ဗာဟိယောဒါရုစိရိယောသုပါဒကေပဋိဝသတိသက္ကတော ဤသို့
အစရှိသော စကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဗျေစ္ဆစ၊ ဤပါဠိတော်၌လည်း၊ သောဒါရုစိရိယော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ စိဝ
ရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ အဂဏ္ဌန္တောပိ၊ မခံငြားသော်လည်း၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊
ဇော၊ ကြွေတော်မူပါ၊ ဣမံဝတ္ထံ၊ ဤအဝတ်ဝတ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟာပိ၊ ခံတော်
မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပနာမနဝသေန၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့၍ ညွတ်သည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိဝရဿပိ၊ သင်္ကန်း၏လည်း၊ လာဘီတေဝ၊ ရလွယ်

၏ဟူ၍သာသျှင်၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ ရဟောဂ တဿာ
တိ၊ ရဟောဂတဿ ဟူသည်ကား၊ ရဟသိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့၊ ဂတ
ဿ၊ ကပ်ထသော၊ ပဋိသလ္လိနဿာတိ၊ ပဋိသလ္လိနဿ ဟူသည်ကား၊
ဧကိတူတဿ၊ တယောက်ထည်းဖြစ်၍ ဖြစ်ထသော၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာ
ကုန်သော၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဂုတ္တမာနဿ၊ ဆိုလတ္တံ့ သော၊ ဣဒါနိ၊ ယ
ခုအခါ၌၊ ဂုတ္တမာနာကာရေန၊ ဆိုလတ္တံ့ သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ စေတသော၊
စိတ်၏၊ ယေသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏၊ ဗိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဗိန္ဒာသင်္ကပ္ပေါ၊ မှားသောအကြံသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်
၏၊ ကထံ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ယေ
ကေမိခေါ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ အရဟန္တာဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့၊ သမာပန္နာဝါ၊ ရောက်သောသူတို့
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုသူ
အပေါင်းတို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်ပါဝင်သောသူတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗိန္ဒာသင်္ကပ္ပေါ၊ မှားသောအကြံသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿပါဌဿ၊
ထိုကထံယေဝခေါ စသောပါဌ်၏၊ အတ္တော၊ အနက်ကား၊ ဣမသ္မိံသတ္တ
လောကေ၊ ဤသတ္တလောက၌၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဟတတ္တာ၊
သတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပူဇာသက္ကာရာဒိနဉ္စ၊ ပူဇော်သက္ကာအစ
ရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ အရဟတာဝေန၊ ခံထိုက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ယေ
အရဟန္တာဝါ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကိလေသာမီနံ၊
ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကို၊ ဟနနေန၊ သတ်တတ်သော၊ အရ
ဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရတ္တမဂ်နှင့်၊ ယောသမ္ပန္နောဝါ၊ အကြင်ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
တွင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧကော၊ တယောက်အဝင်အပါတည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဂုရုဏဿလောဟိတာတိ၊ ဂုရု
ဏဿလောဟိတာဟူသည်ကား၊ ပုရိမသ္မိံတဝေ၊ ရှေးဖြစ်သော တဝဉ္စ၊
သာလောဟိတာ၊ နီးစပ်သော၊ ဗန္ဓုသဒိသာ၊ ဆွေမျိုးနှင့်တူသော၊ ကေ
တော၊ တကွနက်၊ ကတသမဏဓမ္မဒေဝတာ၊ ရဟန်းတရားကို ကြိုးစား
အားထုတ်ဘက်ဖြစ်သော နတ်သားသည်၊ ကေမိပန၊ အချို့သောဆရာတို့
သည်ကား၊ ဂုရုဏဿလောဟိတာတိ၊ ဂုရုဏဿလောဟိတာဟူသည်
ကား၊ ဂုရုဏကာလေဟဝန္တရေ၊ ရှေးလွန်လေသောတဝဉ္စ၊ သာလောဟိတ
တူဟာ၊ သွေးနီးစပ်သော ဆွေမျိုးဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဧကော၊ တယောက်

သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံဝစနံ၊
ထိုကေမိ ဆရာတို့ဆိုသော စကားကို၊ အဋ္ဌကထာယ၊ အဋ္ဌကထာ၌၊
ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ ပုရိမောယေဝအတ္ထော၊ ရှေးဖြစ်သောအနက်ကိုသာ
လျှင်၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ ကိရိတ္တရေမိ၊ ထိုသူတို့စကားကို ကြားဘူး
သည်အလျောက်ချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ကဿပဒသဗလဿ၊
ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ သာမဏေဘုဒ္ဓိနံ၊
သာမဏေစသည်တို့၏၊ ဝိပ္ပကာရံ၊ တောက်ပြန်သောအကျင့်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်
၍၊ သတ္တတိက္ခ၊ ခုနစ်ဦးသောရဟန်းတို့သည်၊ သံဝေဂပတ္တော၊ ထိတ်လန့်
ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ သာသနံ၊ သာ
သနာတော်သည်၊ နအန္တရောယတိ၊ မကွယ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်
သာသနာတော်မကွယ်သေးသောအတွင်း၌၊ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏၊ ပတိဋ္ဌံ၊
တည်ရာကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်ကုန်၍၊ သုဝဏ္ဏစ
တိယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောကဿပမြတ်စွာဘုရားစေတီတော်ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး
၍၊ အရည်၊ တောသို့၊ ပရိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ ကေ၊ တခုသော၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို၊
ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဇိဝိတော၊ အသက်၌၊ သာလယာ၊ တပ်ခြင်းရှိသော သူတို့
သည်၊ နိဝတ္တန္တ၊ ပြန်နစ်စေကုန်သတည်း။ နိရာလယာ၊ တပ်ခြင်းကင်း
သောသူတို့သည်၊ ဣမံပဗ္ဗတံ၊ ဤတောင်ကို၊ အဘိရူဟန္တ၊ တက်စေကုန်
သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိဿေဏိံ၊ ထန်းကျင့်လှေခါးကို၊
ဗန္တိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံခုနစ်ဦးသော ရဟန်းတို့သည်၊ တံပဗ္ဗတံ၊ ထို
တောင်သို့၊ အဘိရုဿ၊ တက်၍၊ နိဿေဏိံ၊ ထန်းကျင့်လှေခါးကို၊ ပါ
တေတွာ၊ ချ၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏၊ တေသု၊ ထို
ခုနစ်ဦးသောရဟန်းတို့တွင်၊ သံဃာတ္ထေရော၊ သံဃာထေရ်သည်၊ ဧကတ္တော
တိက္ကမေနော၊ တညဉ့်လွန်သဖြင့်သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဥတ္တရေကုရတော၊
မြောက်ကျွန်းမှ၊ ဝိဇ္ဇူပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ တေတိက္ခ၊
ထိုမြောက်ယောက်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣတော၊
ဤငါ၏သပိတ်မှ၊ ဝိဇ္ဇူပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ကြ
ပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုမြောက်ဦးသောရဟန်း
တို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ထုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကတ္တံ၊ ပြုတော်မူ၏၊
မယဗ္ဗိ၊ တပည့် တော်တို့ သည်လည်း၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ကုမ္ပေယံ၊

အရှင်တရားတို့ကဲ့သို့၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဒိုလ်တရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တိဿာမ၊ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်အံ့၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ အာဟာရိတွာယူဆောင်၍၊ ဘုဒ္ဓိဿာမ၊ စားပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သျှောက်ဆို၍၊ ဘုဒ္ဓိတုံ၊ စားခြင်းငှါ၊ နုဇ္ဈန္တိယု၊ အလိုမရှိကြကုန်၊ တတောပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဒုတိယတ္ထေရော၊ ဒုတိယမထေရ်သည်၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ သောဝိ၊ ထိုဒုတိယ မထေရ်သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးမထေရ်အတူသာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းများရှိရာသို့၊ ဂတ္တာသွား၍၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးကုန်သောငါးဦးသော ရဟန်းတို့ကို၊ နိမန္တေသိ၊ ဘိတ်၏၊ တေဝိ၊ ထိုငါးဦးသောမထေရ်တို့သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူ သာလျှင်၊ ပဋိက္ခိဝိသု၊ ပယ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုချန်ဦးသော မထေရ်တို့တွင်၊ အရဟတ္တပစ္ဆော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်၊ သုဒ္ဓါဝါသဘူမိယံ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ပဉ္စဇနာပန၊ ငါးဦးသောရဟန်းတို့သည်ကား၊ စာဓုန္တော၊ စေ့ဆော်ကုန်လျက်၊ ဝါယမန္တာဝိ၊ သုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ကုန်သော်လည်း၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဒိုလ်တရားထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိယု၊ မတတ်နိုင်ကြလေကုန်၊ တေ၊ ထိုငါးဦးသောမထေရ်တို့သည်၊ အသက္ကောန္တာ၊ မဂ်ဒိုလ်ရခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုတောင်၌သာလျှင်၊ ပရိသုသဝိတွာ၊ ခြောက်တတ်၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၏၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောတရားတို့၏ တရသောအကြားကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဣမတ္ထိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာတရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရတေ၍၊ တတ္ထတတ္ထကုလဗာရေ၊ ထိုထိုအမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိယု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေသု၊ ထိုသူ ငါးယောက်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ ပက္ခယသတိ၊ ပက္ခယသတိအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ ကုမာရကသပေါ၊ ကုမာရကသပသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ ဒဗ္ဗာဒဗ္ဗအမည်ရှိသော၊ မလ္လပုတ္တော၊ မလ္လာမင်းသားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ သဘိယော၊

သတိယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိတိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယအမည်ရှိသော၊
 ဒါရုစီရိယော၊ ဒါရုစီရိယသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရုနစ်ယောက်
 သောသူတို့တွင်၊ ယောသော အနာဂါမိ၊ အကြင်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ တံ၊ ထိုအနာဂါမ်
 ဗြဟ္မာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုရုဏသာလောဟိတာဒေဝတာတိ၊ ဝုရုဏ
 သာလောဟိတာဒေဝတာဟူသော၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒေဝပုတ္တောဝိ၊ နတ်သားကို
 လည်း၊ ဒေဝဓိတာဝိယ၊ နတ်သို့ကဲ့သို့၊ ဒေဝေါဝေ၊ နတ်သည်သာလျှင်၊
 ဒေဝတာ၊ နတ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အထခေါအညတရာဒေဝ
 တာတိအာဒိသုဝိယ၊ အထခေါအညတရာဒေဝတာဤသို့အစရှိသောပါဌ
 တို့၌ကဲ့သို့၊ ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝတာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ
 ၌ကား၊ ဗြဟ္မာဒေဝတာ၊ ဗြဟ္မာနတ်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဿ၊ ဗြဟ္မာနေ၊ ထိုအနာဂါမ်ဗြဟ္မာအား၊
 တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာတံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တသမနန္တရမေဝ၊ ဖြစ်သည်၏အခြားမဲ့၌သာ
 လျှင်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဗြဟ္မသမ္ပတ္တိံ၊ ဗြဟ္မာ၏စည်းစိမ်ကို၊ ဩယောကေ
 တွာ၊ ကြည့်၍၊ အာဂတဋ္ဌာနံ၊ လာသောအကြောင်းကို၊ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊
 ဆင်ခြင်လတ်သော်၊ သတ္တန္တံ၊ ရုနစ်ဦးကုန်သော၊ ဇနာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ပဗ္ဗတံ၊
 တောင်သို့၊ အာရုယျ၊ တက်၍၊ သမဏဓမ္မကရဏံ၊ ရဟန်းတရားကိုအား
 ထုတ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုရုနစ်ဦးတို့တွင်၊ ကေဿ၊ တဦး
 သောရဟန်းအား၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝေါစ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၏အဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏လည်း၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့၊
 ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာတံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဘာဝေါစ၊ ဖြစ်သောအဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ဂွေးရှုထင်လာ၏၊ သော၊ ထိုဗြဟ္မာသည်၊
 ကတ္ထုနုခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌လျှင်၊ ဣတရေ၊ ငါတို့မှတပါးကုန်သော၊ ပဉ္စ
 ဇနာ၊ ငါးဦးသောရဟန်းတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇံ၊ သု၊ ဖြစ်လေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ကာမာဝစရ ဒေဝလောကော၊
 ကာမာဝစရနတ်ပြည်၌၊ တေသံ၊ ထိုငါးဦးသောသူတို့၏၊ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ ဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ ကာလာနု
 ကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ကိံ၊ နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကရောန္တိ၊ ပြု၍နေကြကုန်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုငါးဦးသောသူတို့၏၊ ပဝတ္တိံ၊ ဖြစ်ငြင်းကို၊

ဩလောကေတိယေဝ။ ကြည့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမသ္မိ'ပနကာလေ၊
 ဤအခါ၌၊ ကထံနုခေါ၊ အကြောင်းအသို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊
 ဆင်ခြင် ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်၊ ဗာဟိယံ၊ ဗာဟိယကံ၊ သုပါဒကပရူပံ၊
 သုပါဒကသင်္ဘောဆိပ်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဒါရုစိရောဂါကောဟညော
 န၊ သစ်ဖြင့်ပြီးသောသင်္ကန်းကို ဆောင်လျက်ဝါကြွားပလွှားခြင်းဖြင့်၊ ဇီဝိ
 တံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေန္တံ၊ မွေးသည်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤဗာဟိယ
 သည်၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့၊ အဘိဂ္ဂဟိတွာ၊ တက်
 ၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ နိဿေဏိံ၊ ထွေးခါးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့၊
 အဘိဂ္ဂဟိတွာ၊ တက်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု
 သည်ရှိသော်၊ အတိသလ္လေရေတ္တိယာဝ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသောအသက်
 မွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဇီဝိတေ၊ အသက်၌၊ အနပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်
 ခြင်းကင်းလျက်၊ အရဟတာပိ၊ ရဟန္တာသည်လည်း၊ အာဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့
 သော၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အပရိဘုပ္ပိတွာ၊ မစားမူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 သမ္ဘာဝနာမိပ္ပါယော၊ မြီးမွမ်းခြင်းကိုအလိုရှိလျက်၊ အနရဟာဝ၊ ရဟန္တာမ
 ဟုတ်ပါဘဲလျက်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဝိစရေ
 တိ၊ ထူည့်လည်၏၊ သာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လောဘ်ပူဇော် အရှိန်အစော်
 အကျော်အစောကို၊ နိကာမယမာနေ၊ မက်မောတောင့်တလျက်၊ ဒသ
 ဗလသမ္ပ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ ပွင့်တော်မူသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိလေ၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ နံ၊ ထိုဒါရုစိရိယကို၊ သံဝေဇေတွာ၊
 ယိတ်လန့်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူခြင်းကို၊ ဇာနာပေဿာမိ၊ သိစေ
 အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဗြဟ္မလောကတော၊
 ဗြဟ္မာပြည်မှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ခဲ့၍၊ ရေတ္တိဘာဝေ၊ ညဉ့်အသို့၌၊ သုပါဒက
 ပရူပေ၊ သုပါဒကသင်္ဘောဆိပ်၌၊ ဒါရုစိရိယဿ၊ ဒါရုစိရိယ၏၊ သမ္ဗုဓေ၊
 မျက်မှောက်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယသည်
 အတ္တေနာ၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဥဇ္ဇာဓိဩဘာသံ၊ လွန်သော
 အရောင်အလင်းကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဇေတံ၊ ဤအရောင်အလင်းသည်၊ ကိံနု
 ခေါ၊ အဘယ်အရောင်အလင်းနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်၊ အာကာသေ၊ ကောင်း
 ကင်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ မဟာဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာကြီးကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ အဇ္ဈတိံ
 လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ တုဓှေ၊ အရှင်နတ်မင်းတို့သည်၊ ကေ၊ အဘယ်
 သူတို့ပေနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗိ၊ မေး၏၊ အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊

အဿ၊ ထိုဒါရုစိရိယအါး၊ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်၊ အဟံ၊ ငါကါး၊ တေ၊
သင်၏၊ ပေါရာဏသဟာယော၊ ရှေးကာလကအစွဲခင်ပွန်းဟောင်းတည်း
တဒါ၊ ထိုရဟန်းတရားကိုအားထုတ်သောအခါ၌၊ အနာဂါမိဗလံ၊ အနာ
ဂါမိရိယံ၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်
၏၊ တံပန၊ သင်သည်ကား၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရသော၊ ဝိသေသံ၊ တရားအထူး
ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်၍၊ ဝုယုဇ္ဇနကာ
လကိရိယံ၊ ဝုယုဇဉ်၏သေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်
သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ တိတ္ထိယဝေသခရိ၊ တိတ္ထိအသွင်ကို
ဆောင်လျက်၊ အနာရဟာဝ၊ ရဟန္တာမဟုတ်သည်သာလျှင်၊ သမာနော၊
ဖြစ်လျက်၊ အရဟန္တိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ ဣဝံလဒ္ဓိံ၊ ဤအယူကို၊ ဂဟေတွာ၊
ပူ၍၊ ဝိစရေသိ၊ သွားလာသိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အာဂတော၊ လာခဲ့
၏၊ ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ နေဝအရဟာဝ၊ ရဟန္တာ
မဟုတ်တကား၊ ပါဝိကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဇေတိဗ္ဗိဂတံ၊ ဤမှားသောအယူကို၊
ပဋိနိဿန္တ၊ စွန့်လေ၏၊ ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ၊ တေ၊ သင်အား၊ ဒီဃရတ္တံ၊
ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့ ခြင်းငှါ၊
နက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ သော
ဟိတာဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည် သာလျှင်၊ အရဟာဝ၊ ရဟန္တာပေ
တည်း၊ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေလော၊ နံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိ
ရူပါသဿ၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါ ဗာဟိယဿ ဝုရာဏသ၊ လောဟိ
တာဒေဝတာတိအာဒိ၊ အထခေါဗာဟိယဿ ဝုရာဏသ၊ လောဟိတာ
ဒေဝတာဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊
ထို အထခေါစသောပါဌ်၌၊ ဗာဟိယဿ၊ ဗာဟိယအား၊ အနုကမ္ဘိကာ
အနုဂ္ဂဟသီလာ၊ အစဉ်ပြီးမြောက်လေ့ရှိသော၊ ကရုဏာမိကာ၊ သနား
ခြင်းလွန်သော၊ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ ဟိတကာမာ၊ အ
ကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော၊ မေတ္တာမိကာ၊ ချစ်ခြင်းလွန်သော၊ ဧတ္တစ၊ ဤ
နှစ်ပုဒ်တွင်လည်း၊ ဝုရိမပဒေန၊ အနုကမ္ဘိကာဟူသောရှေးပုဒ်ဖြင့်၊ တဿ၊
ဒေဝတာယ၊ ထိုအနာဂါဝိဗြဟ္မာ၏၊ ဗာဟိယဿ၊ ဗာဟိယအား၊ နက္ခာပ
နယနကာမတံ၊ ဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊
ပြု၏၊ ပန္နိမေနပဒေန၊ အတ္တကာမတံဟူသော နောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ ဟိတုပသံ

ဟာရုံ၊ အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတီးပြု၏၊
 စေတသတီး၊ စေတသဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စိတ္တနု၊ စိတ်ဖြင့်၊
 နေ့စဉ်၊ စေတသဟူသောပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ စေတောသိသေန၊ စိတ်ကိုအ
 ရင်းပြုသဖြင့်၊ စေတောပရိယဉာဏံ၊ စေတောပရိယဉာဏ်ကို၊ ဂဟိတံ၊
 ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စေတောပရိဝိတက္ကန္တိ၊ စေ
 တောပရိဝိတက္ကံဟူသည်ကား၊ တဿဗဟိယဿ၊ ထိုဗဟိယ၏၊ စိတ္တ
 ပဝတ္တိ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ အညာယတိ၊ အညာယ ဟူသည်ကား၊ ဇာ
 နိတွာ၊ သိ၍၊ တေနုပသင်္ကဒိတိ၊ တေနုပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ သေယျသာ
 ဝိနာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
 သည်၊ သမဉ္ဇိတံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗဟံဝါ၊ မောင်းကိုမူလည်း၊ ပသာရေ
 ယျယထာ၊ ဆန့်တန်းရာသကဲ့သို့၊ ပသာရိတံ၊ ဆန့်တန်းအပ်သော၊ ဗဟံ
 ဝါ၊ မောင်းကိုမူလည်း၊ သမဉ္ဇေယျယထာ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊
 ဤအထူသာသျှင်၊ ဗြဟ္မလောက၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့
 ၍၊ ဗဟိယဿ၊ ဗဟိယ၏၊ ဝုရုတော၊ ရွှေ၌၊ ပါကုဘဝနဝသေန၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဇေတဒေါဝါတတိ၊ ဇေတ
 ဒေါဝဟူသည်ကား၊ ယေခေါကေမိအရဟန္တာတိအာဒိ၊ ယေခေါကေမိ
 အရဟန္တာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဝတ္တိမိစ္ဆာပရိဝိတက္ကံ၊ ဖြစ်သောမှား
 သောအကြံရှိသော၊ ဗဟိယံ၊ ဗဟိယကို၊ သဟောဇနံ၊ ခိုးထုပ်နှင့်တကွ
 သော၊ စောရံ၊ ခိုးသူကို၊ ဂဏ္ဌန္တာဝိယ၊ ဖမ်းယူသကဲ့သို့၊ နေဝခေါတွံဗဟိ
 ယအရဟတိအာဒိကံ၊ နေဝခေါတွံဗဟိယအရဟတ ဤသို့အစရှိသော၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဇေတံဝုတ္တမာနဝစနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ ဗြဟ္မာ၊
 အနာဂါဝိဗြဟ္မာသည်၊ အဝေါဝ၊ ဆို၍၊ နခေါအရဟတိဇေတန၊ နခေါအရ
 ဟာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ တဿဗဟိယဿ၊ ထိုဗဟိယ၏၊ အသေက္ခ
 ဘာဝံ၊ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို၊ ပဒိုက္ခိပတိ၊ ပယ်၏၊ နာပိအရဟတ္တမဂ္ဂ
 သမာပန္နောတိဇေတန၊ နာပိအရဟတ္တမဂ္ဂသမာပန္နောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊
 သေက္ခဘာဝံ၊ သေက္ခ၏ အဖြစ်ကို၊ ပဒိုက္ခိပတိ၊ ပယ်၏၊ ဥဘယေနပိ၊ ရှေ့
 နောက်ဖြစ်သောပုဒ်နှစ်ခုဖြင့်လည်း၊ အဿ၊ ထိုဗဟိယ၏၊ အနရိယဘာဝ
 မေဝ၊ အရိယာမဟုတ်သောအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ နိပေတိ၊ ပြု၍၊ သာပိတေပဒို
 ပဒါနိတ္ထိယာယတွံအရဟာဝါအဿ အရဟတ္တမဂ္ဂဝါ သမာပန္နောတိဣဒိ
 နာ၊ သာပိတေပဒိုပဒါနိတ္ထိယာယတွံအရဟာဝါအဿအရဟတ္တမဂ္ဂဝါသ
 မာပန္နောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဿဗဟိယဿ၊ ထိုဗဟိယ၏၊ ကလျာ

ဏာပုထုဇ္ဇနဘာဝဓိ၊ ကလျာဏာပုထုဇဉ်အဖြစ်မျှကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌိ၌၊ ပဋိပဒါတိ၊ ပဋိပဒါဟူသည်ကား၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအာဒ
 ယော၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအစရှိကုန်သော၊ ဆဝိသုဒ္ဓိယော၊ ခြောက်ပါးသောဝိသုဒ္ဓိ
 တို့လည်း၊ ဧတာယ၊ ထိုသီလဝိသုဒ္ဓိစသည်ဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်
 ကို၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်မည်၏၊
 အဿဝီတိ၊ အဿသိဟူသည်ကား၊ ဘဝယျာသိ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဿဗာဟိ
 ယဿ၊ ထိုဗာဟိယအား၊ အယဉ္ဇအရဟတ္တာမိမာနော၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်
 ကိုရ၏ဟူသော အမှတ်သည်၊ ကိ၊ အတယ်တရားကို၊ နိဿယ၊ ခြံ၍၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးခြားအံ့၊ အပ္ပိစ္ဆတယ၊ အလိုနည်း
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တုဗ္ဗိတိယ၊ ရောင့်ရဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သလ္လ
 ခတယ၊ ကိလေသာခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ဖြင့်
 စွာသောနေညဉ့်ပတ်လုံး၊ ကတာမိကာရတ္တာ၊ ပြုခဲ့ပြီးသောဆုတောင်းခြင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဒင်္ဂပ္ပဟာနဝသန၊ အနိုက်အတံ့ ပယ်သည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ဝိဟတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ အမိမာနော၊ ရနိုးခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကမိ၊
 အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့ သည်ကား၊ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယ
 သည်၊ ပဌမာဒိဇ္ဈာနစတုက္ကလာဘိ၊ ပဌမချာန်အစရှိသောချာန်လေးပါးအ
 ပေါင်းကိုရသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုဗာဟိယအား၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနေန၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့်၊
 ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အသမုဒါစာရေတော၊ တရံတဆစ်မျှမကျင်
 လည်ဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟတ္တာမိမာနော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
 ရနိုးခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ တဒုဘယမ္ဘိ၊
 ထိုနှစ်ပါးစုံသည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုကေမိအပရေဆရာတို့၏၊ မတိမတ္တ
 မေဝ၊ အယူမျှသာတည်း၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သန္တုဗ္ဗာဝ
 နာမိပ္ပါယော၊ မြီးမွမ်းစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်
 ပူဇော်သက္ကာရကျပ်စောခြင်းကို၊ နိကာယယမာနော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ အာဂတတ္တာ၊ လာသော
 ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုကေမိအပရေဆရာတို့၏၊ မတိမတ္တမေဝ၊ အယူမျှသာ
 လျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝတ္တန
 ယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗာဟိယ၏မိမိကိုယ်

ကိုရဟန္တာထင်ရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယသည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သော၊ မဟာဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာကြီးကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဗိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဗိဇ္ဇေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အရဟတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ အဟောတာရိယံ၊ ဩဝါဒလွန်ဝန်လေးစွာသော၊ ကမ္မဿ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ဗိဇ္ဇေသိ၊ ကြံမိပေပြီ၊ အယဉ္ဇ၊ ဤဗြဟ္မာသည်လည်း၊ အရဟတ္တဂါမိနိပဒ္ဓိပဒါဝိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ကြောင်းကောင်းသော အကျင့်မျှသည်လည်း၊ ဧတ၊ သင်အား၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်သော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောနောက်မှ၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဘေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထကော၊ စရဟိဒေဝတေ၊ အရဟန္တာဝါ အရဟတ္တမဂ္ဂံဝါ သမာပန္နောတိ၊ အထကော၊ စရဟိဒေဝတေ၊ အရဟန္တာဝါ အရဟတ္တမဂ္ဂံဝါ သမာပန္နောဟူသော ဤစကားကို၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုလေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာဟိယမေးသော ဝုစ္ဆာပါဌ၌၊ အထာတိ၊ အထဟူသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာရဇ္ဇေ၊ မေးခြင်းငှါအားထုတ်ခြင်းအနက်၌၊ နိပါဇံတာ၊ နိပါတ်ဝန်တည်း၊ ကောစရဟိတိ၊ ကောစရဟိဟူသည်ကား၊ ကွစရဟိ၊ အဘယ်သူကျင့်သနည်း၊ လောကေတိ၊ လောကဟူသည်ကား၊ ဩကာသလောကေ၊ ဩကာသလောက၌၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပြဿနာပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဘာဇနလောကဘူတေ၊ ဩကာသလောကဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သကလတ္ထိံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇမ္ဗုဒိပတလေ၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်းအပြင်၌၊ အသုကတ္ထိံ၊ ဤမည်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ အရဟန္တာဝါ၊ ရဟန္တာသည်လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့၊ သမာပန္နောဝါ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧ၊ တရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်သနည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တေပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝဋုဒုက္ခတော၊ ဝဋုဆင်းရဲမှ၊ မုဉ္ဇိဿာမ၊ လွတ်ရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဥတ္တရေသုတိ၊ ဥတ္တရေသုဟူသည်ကား၊ သုပါဒကပဋနတော၊ သုပါဒကသင်္ဘောဆိပ်မှ၊ ပုပ္ဖုတ္တရဒိသာဘာဂံ၊ အရှေ့မြောက်တောင့်အရပ်အဘို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အရ

ဟိန္ဒိ၊ အရဟံဟူသည်ကား၊ အာရဟတ္တ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်
မူသောကြောင့်၊ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ အလွန်ဝေး တော်မူသော၊
ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗ
ကိလေသေဟိ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှ၊ အာရဟံသုဝိဇ္ဇုရိယေ၊ အ
လွန်ဝေးသည်ထက်ဝေးသောအရပ်၌၊ ဦးတော၊ တည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ သဝါသနာနံ၊ ဝါသနာနှင့်တကွဖြစ်
ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိဒ္ဓံသိတတ္ထာ၊ ပျက်ဆီးအပ်ပြီး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရိနံ၊ ကိလေသာတည်း
ဟူသောရန်သူတို့ကို၊ ဟတတ္ထာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သတ်အပ်ပြီးသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကိုအရဟတ္တ
မဂ်ဖြင့်သတ်တော်မူပြီးသော၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိလေသာရာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်
သူတို့ကို၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ အရိယ
မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဟတာသမုန္တိန္ဒာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟံ၊ အရဟ
မည်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရာနံ၊ သံသရာစက်တည်းဟူသောအ
ကန်တို့ကို၊ ဟတတ္ထာ၊ ပျက်ဆီးအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟံ၊ သံ
သရာစက်တည်းဟူသောအကန်တို့ကိုပျက်ဆီးတော်မူပြီးသော၊ အဝိဇ္ဇာ
ဘဝတဏှာမယနာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာဖြင့်ပြီးသောပုန်းတောင်းချက်
ရှိသော၊ ပုညာဒိအဘိသင်္ခါရာရံ၊ ပုညာဘိသင်္ခါရအစရှိသောအကန်ရှိသ
သော၊ ဇရာမဇဏနမိ၊ ဇရာမဇဏတည်းဟူသောအကွပ်ရှိသော၊ ဟိ
ဘဝရဏ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသောရထား၌၊ အာသဝသမုဒယမယေ
န၊ အာသဝသမုဒယဖြင့်ပြီးသော၊ အက္ခေန၊ ဝင်ရိုးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတော၊ လျှို၍၊
သမာယောဇိတံ၊ ကောင်းစွာကအပ်သော၊ အနာဒိကာလပ္ပဝတ္တံ၊ အစမရှိ
သောကာလ၌ ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ယဉ္ဇသံသာရစက္ကံ၊ အကြင်သံသရာ
စက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿာသံသာရစက္ကပတ္တိယာ၊ ထိုသံသရာစက်
၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ အနေန၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်
၌၊ ဝိရိယပါဒေဟိ၊ ဝိရိယတည်းဟူသောခြေတော်အရံတို့ဖြင့်၊ သီလဇထဝိ
ယံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတည်းဟူသောမြေပြင်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်ရပ်တော်
မူ၍၊ သဒ္ဓါဟတ္ထေန၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသောလက်ဖြင့်၊ ကမ္မက္ခယကရံ၊ ကံကုန်
ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဥာဏဖရသုံ၊ ဥာဏတည်းဟူသောပေါက်ဆိန်ကို၊

ဂေဟတွာ၊ ကိုင်၍၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရာ၊ အကန်
 တို့ကို၊ ဟတာဝိဟတာဝိန္ဒသိတာ၊ ပျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်
 မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရဟတိ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံခြင်းငှါထိုက်တော်
 မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်
 တကွသော၊ လောကော၊ လောက၌၊ အဝ္ဗဒက္ခိဏေယျတ္တာ၊ မြတ်သောအလှူ
 ကိုခံထိုက်သောကြောင့်၊ ဥဠာဇေ၊ များမြတ်ကုန်သော၊ စိဝရာဒိပစ္စယေစ၊
 သင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းလေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇာဝိသေသန္ဓေ၊
 ပူဇော်အထူးကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတိ၊ ထိုက်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ အရဟဘာဝတော၊ ဆိတ်ငွေ့ဝပ်ရာအရပ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တတာ
 ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်လိမ်းသောအားဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒ
 ရာဂါဒိကိလေသတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီးသော ရာဂအစရှိသောကိ
 လေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပကိလေသဿာဝိ၊ ယုတ်မာစွာသော
 ကိလေသာ၏လည်း၊ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ပါပကရ
 ဏော၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်း၌၊ ရဟာဘာဝတောဝိ၊ ဆိတ်ငွေ့ဝပ်ရာမရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အရဟန္တိ၊ အရဟဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 သမ္မာ၊ မတောက်မပြန်၊ သာမဉ္ဇေ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊
 အလုံးစုံသော တရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိညေယျဓမ္မေ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်
 သောတရားတို့ကို၊ အဘိညေယျတော၊ ထိုးထွင်း၍ သိသောအားဖြင့်၊
 ပရိညေယျဓမ္မေ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သော တရားတို့ကို၊ ပရိညေယျတော၊
 ပိုင်းခြား၍ သိသောအားဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗဓမ္မေ၊ ပယ်စွန့်အပ်သောတရား
 တို့ကို၊ ပဟာတဗ္ဗတော၊ ပယ်စွန့်သော အားဖြင့်၊ သန္တိကာတဗ္ဗေ၊
 မျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားတို့ကို၊ သန္တိကာတဗ္ဗတော၊ မျက်မှောက်
 ပြုသောအားဖြင့်၊ ဘာဝေတဗ္ဗေ၊ ပွားများအပ်သောတရားတို့ကို၊ ဘာဝေ
 တဗ္ဗတော၊ ပွားများအပ်သောအားဖြင့်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်
 မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဘိညေယျံ၊ အဘိညာတ်၊ ဘာဝေ
 တဗ္ဗဉာဝိတံ၊ ပဟာတဗ္ဗံ ပယ်နံမေ၊ တသ္မာဗုဒ္ဓေါသ္မိ၊ ဖြာဟ္မဏာတိ၊

အဘိညေဃာအဘိညာတံ၊ ဘာဝတဗ္ဗဉ္စဘာဝိတံ၊ ပဟာတဗ္ဗံပဟိနံမေ
 တသ္မာ ဗုဒ္ဓေါသိဗြာဟ္မဏ ဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာဝတား
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 မေမယား၊ ငါဘုရားသည်၊ အဘိညေဃာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောတရား
 ကို၊ အဘိညာတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီး၊ ဘာဝတဗ္ဗဉ္စ၊ ပွားများအပ်သော
 တရားကိုလည်း၊ ဘာဝိတံ၊ ပွားများအပ်ပြီး၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သော
 တရားကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီး၊ တသ္မာကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူသည်အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ကုသ
 လေဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အနုဝဇ္ဇ သုခဝိပါကတော၊ အပြစ်ရှိ
 ကောင်းသောအကျိုးကိုပေးတတ်သော အားဖြင့်၊ အကုသလေဓမ္မေ၊ အ
 ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကတော၊ အပြစ်နှင့်တကွမကောင်း
 သောအကျိုးကိုပေးတတ်သောအားဖြင့်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
 သဗ္ဗတိက ဒုကာဒိဝသေန၊ အလုံးစုံသော တိက်ဒုက်အစရှိသည်တို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိပရိတံ၊ မတောက်မပြန်၊ သယမ္ဘူညာဏေန၊ သယမ္ဘူညာဏ်
 တော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗ
 ဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို၊ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဘုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤ
 ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်း
 သည်း၊ ဝိတ္ထာရောပေန၊ အကျယ်ကိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ်၊ အာဂ
 တနယေနော၊ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အ
 ရဟတ္ထာယာတိ၊ အရဟတ္ထာယဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂဗလပဋိလာတာယ၊ အ
 ရဟတ္တဗိုလ်ကိုရစေခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံဒေသေသိတိ၊ ဓမ္မံဒေသေသိဟူသည်ကား၊
 အာဒိကလျာဏာဒိ ဂုဏဝိသေသယုတ္တံ၊ အာဒိကလျာဏအစရှိသော ဂုဏ်
 အယူးနှင့်ယှဉ်သော၊ သိသာဒိပဋိပဒါဓမ္မံ၊ သိထအစရှိသော ကျင့်ဝတ်
 တရားကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မမေဝ၊ သမထဝိပဿနာ
 တရားကိုသာလျှင်၊ ဝိနေယျဇ္ဈာသယာနုဇ္ဈာ၊ ဝေနေယျတို့၏ အလိုအား
 လျော်စွာ၊ ဥပဒိသတိ၊ ညွှန်းပြတော်မူ၏၊ ကထေတိ၊ ဟောကြားတော်မူ
 ၏၊ သံဝေဇိတောတိ၊ သံဝေဇိတောဟူသည်ကား၊ တော၊ အချင်း၊ ပုထုဇ္ဇန
 ဘာဝဿ၊ ပုထုဇဉ်အဖြစ်၏၊ ဝတ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဝိရတ္ထ၊ စက်ဆုပ်ငြုပ်
 ရှိစွာ၊ ယေနာဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ အနုရဟာဝသမာနော၊ ရဟန္တာမဟုတ်

ဘဲလျက်သာလျှင်၊ အရဟတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ အမည်၊ သင်မှတ်မိပြီး၊ သမ္မ
သမ္မုဒ္ဓန္တ၊ မသောကံမပြန် သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့်သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ
၍၊ ဓမ္မ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ ဒေသန္တံ၊ ဟောတော်မူသည်ကို၊ နဇာနိ၊ ငါမသိ
ရပါ၊ ပေန၊ စင်စစ်၊ ဣဒံဇိဝိဘံ၊ ဤအသက်သည်၊ ဒုဇ္ဈာနံခေါဒုဇ္ဈာနံ၊ သိနိုင်
ခက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒံမရေတံ၊ ဤသေခြင်းတရားသည်၊ ဒုဇ္ဈာနံ၊
သိနိုင်ခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပါဒိတော၊ ရောက်
စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယထာရတ္တေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊
အာကာရေန၊ အခြင်းအရာရှိသော၊ ဒေဝတာဝစနေန၊ နတ်၏စကားဖြင့်၊
သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တာဝဒေဝါတိ၊ တာဝဒေဝဟူသည်ကား၊
တတ္ထိ'ယေဝေဏေ၊ ထိုဗြဟ္မာပြန်သောဓာတ်ပင်လျှင်၊ သုပါဒကာပက္ကမိတိ၊
သုပါဒကာပက်မိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေါဘိနာမံ၊ ဘုရားဟူသောအမည်ကို၊
သန္တေနုအဝိ၊ ကြားကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မကာ
ယ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝီတိယာစ၊ ဝီတိဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံဝေဂေ
နစ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ စောဒိယမာနဟဒယေ၊ တိုက်တွန်း
အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုပါဒကပနုနတော၊ သုပါဒကသင်္ဘောဆိပ်
မှ၊ ယာဝယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သောအရပ်၌၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်ရှိရာ အရပ်သို့၊
ပက္ကန္တော၊ ဖဲလ၏၊ သဗ္ဗတ္ထကေရတ္တိပရိဝါသေနာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထကေရတ္တိပရိ
ဝါသနဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထိ'မဂ္ဂေ၊ အလုံးစုံသောခရီး၌၊ ကေရတ္တိဝါသေ
နေဝ၊ တညဉ့်စီးနေသဖြင့်သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ သုပါဒကပနုနတော၊ သုပါဒကသင်္ဘောဆိပ်မှ၊ သာဝတ္ထိ၊
သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ ဝိသယောဇနသတေ၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်ထက်၌၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ယံအဋ္ဌါနမဂ္ဂံ၊ အကြင်အခွန်
ရှည်သောခရီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအဋ္ဌါနမဂ္ဂံ၊ ထိုအခွန်ရှည်သောခရီးကို၊
ကေရတ္တိဝါသေန၊ တညဉ့်တည်းနေသဖြင့်သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ
၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သုပါဒကတော၊ သုပါဒကသင်္ဘော
ဆိပ်မှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်၏၊ တဒဟော၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊ သာဝတ္ထိ'၊ သာ
ဝတ္ထိပြည်သို့၊ သမ္မတ္တော၊ ရောက်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝါ၊ အချို့သော
ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကထံပန၊ အဘယ်သို့သောတန်ခိုး

အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ အယံ၊ ဤဗာဟိယသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားနိုင်
လေသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဒေဝတာနုဘာဝေနစ၊ နတ်တို့၏
အာနုဘော်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေနစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
အာနုဘော်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဂမာသိ၊ သွားနိုင်လေ၏၊ ဣတိပိ၊
ဤသို့လျှင်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဆိုသော်လည်း၊ သဗ္ဗတ္ထကော
ရတ္ထိပရိဝါသေနာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထကောရတ္ထိ ပရိဝါသေနဟူ၍၊ ဗုတ္တတ္တာ၊ ဆို
အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂဿစ၊ ခရီး၏လည်း၊ ဝိသယောဇနသတိ
ကတ္တာ၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆပင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တရေ၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး
အကြား၌၊ ဂါမနိမေရာဇဋ္ဌာနိဿယ၊ ရွာနိဂုံး မင်းနေပြည်တို့တွင်၊ ယတ္ထ
ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်ရောက်ရာရွာစသည်၌၊ ရတ္ထိယံ၊ ညဉ့်၌၊ ဝသတိ၊
နေ၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုရောက်ရာရွာစသည်၌၊ ဒုတိယံအရဏံ၊ နှစ်ရက်
မြောက်သောအရဏ်ကို၊ အနုဋ္ဌာပေတွာ၊ မတက်စေမူ၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
ရောက်ရာအရပ်၌၊ ဧကရတ္ထိဝါသေနော၊ တညဉ့်စီသာ နေသဖြင့်သာ
လျှင်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဣတိအယံ
အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိဝိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တယိဒံတံဣဒံအဓိပ္ပါယ်၊ ထိုအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထသဗ္ဗတ္ထိ၊ ဝိသယောဇနသတိကော၊ အလုံးစုံယူဇနာ
တရာနှစ်ဆပင်ရှိသော၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ ဧကကရတ္ထိဝါသေန၊ တညဉ့်စီနေ
သဖြင့်၊ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ အလိုရှိ
အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကကရတ္ထိမတ္တံ၊ တညဉ့်တညဉ့်မျှသာ၊
သော၊ ထိုဗာဟိယသည်၊ ယထိယထိ၊ မဂ္ဂေ၊ အကြင်အကြင်ခရီး၌၊
ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ပစ္ဆိမဒိဝသော၊ အလုံးစုံဖြစ်သောနေ၌၊ ဗုပ္ပန္နသမယေ၊ နံနက်
အခါ၌၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်လေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဗာဟိ
ယဿ၊ ဗာဟိယ၏၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ ထိတော်မူ၍၊ တာဝ၊
ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ အဿ၊ ထိုဗာဟိယ၏၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊
ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ နဂတာနိ၊ မရောက်ကုန်သေး၊
ဓဏန္တရေန၊ တဓဏကိုလွန်သဖြင့်၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂမိဿန္တိ၊
ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုဗာဟိယ၏၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့
၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းကို၊ အာဂမယမာနော၊ ငုံ့လင့်တော်မူလျက်၊ မဟာ
ဘိက္ခုသံဃပရိဂူတော၊ များစွာသောရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ တထိ

ခဏော၊ ထိုဗာဟိယ ရောက်လတ္တံ့ သောခဏန္တံ၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်
သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ သောစ၊ ထိုဗာဟိယ
သည်သည်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝနကျောင်းတော်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
တုတ္တပါတ၊ ဤသေ။ နံနက်ဆွမ်းစားကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ကာယာသလသိယ၊
ဝိမောစနတ္တံ၊ ကိုယ်၏ပျင်းချခြင်းဆွမ်းဆီယစ်ခြင်းမှကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ၊
အာရဟံ၊ ကာသေးလွင်တီးပြင်၌၊ စက်မန္တေ၊ စင်္ကြံသွားကုန်သော၊ သမ္ပဟု
လေ၊ များစွာကုန်သော၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပသသိတွာ၊ မြင်၍၊ တေရဟိ၊
ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံ၊ အတယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်တော်
မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တံပန၊ သင်သည်ကား၊ ကုတော၊ အဘယ်
အရပ်မှ၊ အာဂတော၊ လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ သူ
မေးကြကုန်၏။ သုပါဒကတော၊ သုပါဒကသင်္ဘောဆိပ်မှ၊ အာဂတော၊
လာသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုလတ်သော်၊ ခုရတောဝိ၊
အသေးမှလည်း၊ အာဂတော၊ လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ယာဝ၊ အကြင်
ရွှေလောက်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂမိသတိ၊ ကြွလာတော်
မူလတ္တံ့၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊
မက္ခာလေတွာ၊ ဆီလိပ်၍၊ နိယိဒိ၊ နေဦးလော၊ ထောက်၊ အတန်ငယ်၊ ပိသံ၊ ခာ
ဟိ၊ အပင်အပန်းဖြေပါဦးလော၊ အာဂတကာလေ၊ ကြွလာတော်မူသော
အခါ၌၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒက္ခသိ၊ ဘူးမြင်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟံ၊ သုဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇိဝိတန္တရာဟံ၊ အသက်၏၊ အန္တရာဟံ၊ နှစ်ရာဟံ၊
မသိပါ၊ ကာတိပယဒိဝသေဟိ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ဖြင့်၊ ကတ္ထမိဝိ၊ တစ်တစ်
သောအရပ်၌လည်း၊ ပိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ အဋ္ဌတွာ၊ မတည်မူ၍၊ အနိဝိဒိတွာ၊
မထိုင်မူ၍၊ ပိသယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်ရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခ
ရီးကို၊ အာဂတော၊ လာခဲ့ပါ၏။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသသိတွာ၊ ဖူး
မြင်ပြီး၍သာလျှင်၊ ပိသမိသာမိ၊ အပင်အပန်းဖြေပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ ဟရမာနုပေါ၊ သျှင်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာ
ဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ အနောပမာယ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာမရှိ
သော၊ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အသရေတော်ဖြင့်၊ ပိရောစမာနံ၊ တင့်
တယ်တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသသိ၊ မြင်လေ၏။ တေန၊

ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပနသမယေနသမ္ပဟုလာဘိက္ခူ၊ အဗ္ဗေကာသေစက်
မန္တိအထခေါဗဟိယောဒါရုစိရိယောယေနတေဘိက္ခူ၊ တေနပသကံမိတိ
အာဒိ၊ တေနခေါပနသမယေနသမ္ပဟုလာဘိက္ခူ၊ အဗ္ဗေကာသေစက်မန္တိ
အထခေါဗဟိယော ဒါရုစိရိယောယေနတေဘိက္ခူ၊ တေနပသကံမိ ဤသို့
အစရှိသော စကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်၏။
တတ္ထ၊ ထိုတေနခေါပနသမယေန အစရှိသောပါဌ၌၊ ကဟန္တိ၊ ကဟံဟု
သည်ကား၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ နုတိ၊ နုဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ သံသ
ယေ၊ ယံမှားခြင်းအနက်၌၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ငဒပုရဏေ၊
ပုန်ပြည့်ကာမျှ၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုန်တည်း၊ ကသ္မိန္ဒခေါ ပဒေသေ၊
အဘယ်မည်သော အရပ်၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဗ္ဗေကာ၊ အနက်
တည်း၊ ဒဿနကာမာတိ၊ ဒဿနကာမာဟူသည်ကား၊ ဒဗ္ဗုကာမာ၊ ဖူးမြင်
ခြင်းငှါအလိုရှိပါ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုကောင်းသည်မှန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တံ
ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္ဓေ၊ သူကန်းသည်၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊
ဣန္ဒြေန္တောရိယ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ပမိရော၊ နာ ငင်းသောသူသည်၊ သောတံ၊
နားကို၊ ဣန္ဒြေန္တောရိယ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ မူဂေါ၊ သူအသည်၊ ကဿာဏ
ဝတ္တရဏတံ၊ ကောင်းစွာဆိုနိုင်အံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒြေန္တောရိယ၊ အလို
ရှိသကဲ့သို့၊ ဟတ္ထပါဒဝိကလော၊ လက်ခြေချိုတွဲသောသူသည်၊ ဟတ္ထပါဒေ၊
လက်ခြေတို့ကို၊ ဣန္ဒြေန္တောရိယ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဒလိဒ္ဓေါ၊ သူဆင်းရဲသည်၊
နေသမ္ပဒံ၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဣန္ဒြေန္တောရိယ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ကန္တာ
ရန္တိနပဋိပန္နော၊ ခရီးသို့သွားသောသူသည်၊ ခေမန္တဘူမိ၊ တေးဖွဲ့ရာအရပ်
ကို၊ ဣန္ဒြေန္တောရိယ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ရောဂါဘိဘူတော၊ အနာနှိပ်စက်သော
သူသည်၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိခြင်းကို၊ ဣန္ဒြေန္တောရိယ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊
မဟာသမုဒ္ဓေ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာ၌၊ ဘိန္နနာဝါ၊ သင်္ဘောပျက်သော သူတို့
သည်၊ မဟာကုလ္လံ၊ ဘောင်ကြီးကို၊ ဣန္ဒြေန္တောရိယ၊ အလိုရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ငေယျ
တံစ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပသကံမိတံစ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဒဿဟိ၊ ပြပါလော၊ တရမာနရူပေါတိ၊ တရမာနရူပေါဟူသည်ကား၊
တရမာနာကာရော၊ လောလျှင်သော အခြင်းအရာတည်း၊ ပါသာဒိကန္တိ၊
ပါသာဒိကံ ဟူသည်ကား၊ ဗာဏ္ဍိသ မဟာဓုရိသ လက္ခဏအသိတိ
အနုဗျဉ္ဇနဗျာ မပ္ပတာ၊ ကေတုမာလာလက်တံလ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော
ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်

ဇယံတင့်တယ်ပြောင်ရွန်း အဝန်းတလန် ခြောက်တန်သော ရောင်ခြည်
 တော်အလယ် အလွန်တင့်တယ်သော ရောင်လျှံတော်ဖြင့် တန်ဆာဆင်
 အပ်သော၊ သမန္တပါသာဒိကာယ၊ လက်ဝန်းကျင်မှ အလွန်ကြည်ညို
 ဘွယ်ရှိသော၊ အတ္တနောသရိရသောဘာသမ္ပတ္တိယာ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော
 ကိုယ်တော်၏ တင့်တယ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိထသော၊ ရူပကာယဒဿန
 ဗျာဝဇူသော၊ အဆင်းတော်ကိုရှုခြင်းငှါ လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်ခြင်းရှိ
 သော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ သဗ္ဗဘာဝတော၊ ခပ်သိမ်းသောအတို့
 အားဖြင့်၊ ပဿာဒါဝဟံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်ကတ်သော၊ ပဿာဒနိ
 ယန္တိ၊ ပဿာဒနိယံဟူသည်ကား၊ ဒသဗလစတုဝေသာရန္တောအသာဝေ
 ရုဏဉာဏအဋ္ဌာရသာဝေဇာဏိယဗုဒ္ဓဓမ္မဘူတိအပ္ပရိမာဏဂုဏဂဏသမန္တာ
 ဝတာယ၊ ဒသဗလဉာဏ်စတုဝေသာရန္တဉာဏ်အသာဝေရုဏဉာဏ်တ
 ဆဲ့ရှစ်ပါးသောအာဝေဇာဏိကဗုဒ္ဓဓမ္မဖြစ်၍ ဖြစ်သောမနှိုင်းယှဉ်အပ်သော
 ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့်ကောင်းစွာပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဓမ္မကာယသမ္ပတ္တိ
 ယာသရိက္ခကဇနဿ၊ ဓမ္မကာယနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုကောင်းစွာရှုလေ့ရှိသော
 လူအပေါင်း၏၊ ပဿာဒနိယံပဝိဒိတဗ္ဗယုတ္တံ၊ ကြည်ညိုအပ်ကြည်ညိုထိုက်
 သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ ငါးတနည်းကား၊ ပဿာဒကရံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်
 ကိုပြုတတ်သော၊ သန္တိန္ဒြိယန္တိ၊ သန္တိန္ဒြိယံဟူသည်ကား၊ စက္ခာဒိပဉ္စိန္ဒြိယ
 လောလဘာဝါပဂမနေန၊ စက္ခုအစရှိသော ငါးပါးသောဣန္ဒြိယတို့၏သျှပ်
 ပေါ်လောလီသော အဖြစ်မှကင်းသဖြင့်၊ ဂူပသန္တပဉ္စိန္ဒြိယံ၊ ငြိမ်သက်သော
 ငါးပါးသော ဣန္ဒြိယတော်မူထသော၊ သန္တမာနသန္တိ၊ သန္တမာနသံဟူ
 သည်ကား၊ ဆဋ္ဌဿ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ မနိန္ဒြိယဿ၊ မနိန္ဒြိယ၏၊ နိဗ္ဗိ
 သေဝနာဘာဂူပဂမေန၊ နိဗ္ဗိသေဝနအဖြစ်သို့ကပ်သဖြင့်၊ ဂူပသန္တမာနသံ၊
 ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိတော်မူထသော၊ ဥတ္တမဒမထသမထမနုပ္ပတ္တိန္တိ၊
 ဥတ္တမဒမထသမထာမနုပ္ပတ္တံဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တရပညာဝိမုတ္တိစေ
 တောဝိမုတ္တိသင်္ခါတံ၊ လောကုတ္တရာတရားနှင့်ယှဉ်သောပညာဝိမုတ္တိစေ
 တောဝိမုတ္တိဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဒမထဉ္စ၊ ဆုံးမခြင်းသို့
 လည်းကောင်း၊ သမထဉ္စ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပတွာ
 အစဉ်ရောက်တော်မူ၍၊ အဓိဂတိံ၊ အာရုံပြု၍၊ ဌိတုံ၊ တည်သော၊ ဒန္တန္တိ၊
 ဒန္တဟူသည်ကား၊ သုပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရတာယ၊ အလွန်စင်ကြယ်
 သော ကာယသမာစာရ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထ
 ပါဒကုက္ကုစ္ဆာ ဘာဝတော၊ လက်ခြေထုပ်ခြင်း မရှိသည် အဖြစ်ကြောင့်

လည်းကောင်း၊ ဒဝါဒိအဘာဝတော၊ မြူးတူးခြင်း အစရှိသည်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော၊ ဂုတ္တန္တိ၊ ဂုတ္တံဟူသည်ကား၊ သုပရိသုဒ္ဓမ္မဝစိသမာစာရတာယ၊ အလွန် စင်ကြယ်သော ဝစိသမာစာရရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ နိရုတ္တက ဝါစာဘာဝတော၊ အကျိုးမရှိသော စကားမရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒဝါရဝါဘာဝတော၊ ရယ်မြူးလိုသည်၏အဖြစ် ချွတ်ချော်မှားရှင်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံတော်မူသော၊ ယတိန္ဒြိယန္တိ၊ ယတိန္ဒြိယံဟူသည်ကား၊ သုပရိသုဒ္ဓမ္မမနောသမာစာရတာယ၊ အလွန်စင်ကြယ်သောမနောသမာစာ ရရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အရိယိဒ္ဓိယောဂေန၊ အရိယိဒ္ဓိနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ အဗျာဝ ဇ္ဇံအပ္ပရိသရ်ပေက္ခာဘာဝတော၊ ကြောင့်ကြမဲ့ဖြစ်ခြင်းကိုရှုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မနိန္ဒြိယဝသေန၊ မနိန္ဒြိယံ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယတိန္ဒြိယံ၊ စောင့်စည်းသော ဣန္ဒြိရှိတော်မူထသော၊ နာဂန္တိ၊ နာဂံဟူ သည်ကား၊ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ဆန္ဒအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဂမ နတော၊ မလိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဟိန္ဒာနံ၊ ပဟ် အပ်ကုန်ပြီးသော၊ ရာဂါဒိကိလေသာနံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့၏ ဝုနာနာဂမတောအပစ္စာဂမနတော၊ တဘန်မပြန်ဖြစ်ပြန်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကဿပိပိ၊ တရံ တရုထည်းဖြစ်သော၊ အာဂုဿ၊ မကောင်းမှုကို၊ သဗ္ဗကာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ အကရုဏတော၊ မပြုခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ဝုနန္တံ၊ ဝဿ၊ တဘန်ဘာဝသစ်၏၊ အဂမနတောအပဝတ္တနတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဟိကာရုဏဟိ၊ ဤအကြောင်း တို့ဖြင့်၊ နာဂံ၊ နာဂမည်တော်မူ၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပုဒ်အပေါင်းတို့ဝဠင်လည်း၊ ပါ သာဒိကန္တိဣမိနာ၊ ပါသာဒိကံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဂူပကာယေန၊ ဂူပကာယ ဖြင့်၊ ဘာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပမာဏဘူတတံ၊ ပမာဏဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ပဿာဒနိယန္တိဣမိနာ၊ ပဿာဒနိယံဟူသောဤ ပါဌ်ဖြင့်၊ ဓမ္မကာယေန၊ ဓမ္မကာယဖြင့်၊ ပမာဏဘူတတံ၊ ပမာဏဖြစ်သည် ၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ သန္တိန္ဒြိယန္တိ အာဒိနာ၊ သန္တိန္ဒြိယံဤသို့လည်း ဖြင့်၊ သေသေဟိ၊ ကြွင်းကုန်သောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ပမာဏဘူတတံ၊ ပမာဏဖြစ် သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ တေနဒိပေန၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်၊ စတုပ္ပမာဏိ ကေ၊ လေးပါးသောပမာဏရှိသော၊ လောကသန္တိပါသေ၊ လူအပေါင်း၌၊ အနုဂ

သေသကော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ သတ္တဝါတို့
အား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပမာဏဘာဝေါ၊ ပမာဏအဖြစ်ကို၊
ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတံဘူတဗ္ဗု၊
ဤသို့ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္တရေဝိတိယံ၊
ခရီးအကြား၌၊ ဝန္တိန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မေမယာ၊
ငါသည်၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ရသည်ကား၊ ဗိရဿံ
ဝတ၊ ကြာမြင့်စွာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ အလွန်နှစ်သက်ရှင်
လန်းသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဝဏ္ဏာယ၊ ငါးပါးသောအဆင်းရှိသော၊ ဝိတိယာ၊ ဝိ
တိဖြင့်၊ နိရန္တရံ၊ မပြတ်၊ ဗုဒ္ဓသရိရော၊ ပြန့်နှံ့သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိ
ဝိဗ္ဗာရိကဝိဝဇ္ဇနိစ္စလလောစနေ၊ ပြန့်နှံ့သောဝိတိရှိသောမခတ်မမှိတ်တုန်
လှုပ်ခြင်းမရှိစိနိစိနိ ရှုကြည့်သောမျက်စိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌဌာနတော၊ မြင်
ရာအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဩဏတသရိရော၊ အောက်သို့ညွတ်သောကိုယ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိပဘာဝေမန္တံ၊ ကိုယ်
တော်အရောင်တော်အဝန်း၌၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ တတ္ထ၊ ထို
ကိုယ်တော်အရောင်၌၊ နိမုဇ္ဈန္တော၊ ငုပ်လျှိုးတိုးဝပ်လျက်၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒိပံ၊ အနီးသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊
ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ သမ္ဗာဟန္တော၊ ဆုပ်နယ်လျက်၊ ပရိရမ္မန္တော၊ နင်း
လျက်၊ ဒေသေတုမေဘဂဝါဓမ္မန္တံ၊ ဒေသေတုမေဘဂဝါဓမ္မဟူ၍၊ အာဟာ၊
နားတော်လျှောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတောပါဒေသိရဿ၊ (ပ)
သုခါယာတိ၊ ဘဂဝတောပါဒေသိရဿ (ပ)သုခါယဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ
တော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ပါဒေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ သိရဿ၊ ဦးဖြင့်၊ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ ကိ
အဝေါစ၊ အဘယ်သို့နားတော်လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဓမ္မံ၊ မဂ်ဖိုလ်တရား
ကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို
သာဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရား
သည်၊ မမံ၊ တပည့်တော်အား၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊
ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝံ
ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊

နားတော်လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ သုဂတောဟိ၊ သုဂတောဟူ
သည့်ကား၊ သောတာဏဂမနတ္တာ၊ တင့်တယ်သောသွားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ သုန္ဒရိဌာနံ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဂတတ္တာ၊ ကြွတော်မူ
တတ်သောကြောင့်၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ ဂတတ္တာ၊ ကြွသွားတော်မူတတ်
သောကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ စ၊ တနည်းကား၊ သမ္ဗော၊
ကောင်းစွာ၊ ဂတတ္တာ၊ ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတ
မည်တော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဂမနန္တိ၊ သွားခြင်းကိုလည်း၊
ဂတန္တိ၊ ဂတံဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဉ္စဂမနံ၊ ထိုသွားခြင်းသည်လည်း
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သောတာဏံ၊ တင့်တယ်၏။ ပရိသုန္ဒံ၊
အလွန်စင်ကြယ်၏။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ တံဂမနံ၊ ထိုသွားခြင်းသည်၊ ကိ
ပန၊ အဘယ်နည်း၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်တည်း၊ သေသောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေနဂမနေန၊ ထိုတင့်တယ်သော အရိယမဂ်
တည်းဟူသောသွားခြင်းဖြင့်၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ ဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သောအရပ်သို့၊ အသန္တမာနော၊ မငြိမတွယ်၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။
အညေဝိ၊ တပါးသောသူတို့ကိုလည်း၊ ဂမေတိ၊ သွားစေတတ်၏။ ဣတိသော
ဘဏဂမနတ္တာ၊ ဤသို့တင့်တယ်သောသွားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ စ၊ တနည်းသော်ကား၊ သေသော
ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းသော၊ ဌာနံ၊ အမတ်နိဗ္ဗာန်၊
သေခြင်းကင်းရာနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူတတ်၏။ ဣတိ
သုန္ဒရိဌာနံဂတတ္တာ၊ ဤသို့ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ ကြွသွားတော်မူ
တတ်သောကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ စ၊ တနည်း
လည်း၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့်၊ ပဟိန္နံ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော၊
ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပုန၊ တတန်၊ အပစ္စာဂမနတော၊ မဖြစ်ပြန်
ခြင်းသို့ရောက်စေသဖြင့်၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ
တတ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန (ပ)နပစ္စာ
ဂစ္ဆတိတိသုဂတောဟိ၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန (ပ)နပစ္စာဂစ္ဆတိတိသုဂ
တောဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သောတာ
ပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ယေကိလေသေ၊ အကြင်ကိလေသာတို့
ကို၊ ပဟိန္နံ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီး၊ တေကိလေသေ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို၊ နပုနေ
တိနပစ္စေတိနပစ္စာဂစ္ဆတိ၊ တတန်ပြန်၍မဖြစ်ပြန်စေတတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊
ဤကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သကဓါဂါဝိမဂ္ဂေန၊ သကဓါ

ဂါမိမဂ်ဖြင့်(ပ) အရဟတ္တ မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ယေကိလေသာ၊
 အကြင်ကိလေသာဘို့ကို၊ ပဟိန္ဒာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေကိလေသေ၊ ထို
 ကိလေသာဘို့ကို၊ နုပုနေတိနပစ္စေတိ နပစ္စာဂစ္ဆတိ၊ တာဝန်မဖြစ်ပြန်စေ
 တတ်၊ ဣတိဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ အထ
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမ္မာဂတတ္တာ၊ ကောင်းစွာကြွသွားတော်မူတတ်သော
 ကြောင့်၊ ဝီသုပိအဝတ္ထာသု၊ သုံးပါးသောအခိုက်အတန့်တို့၌၊ သမ္မာပဋိ
 ပတ္တိယာ၊ ကောင်းစွာကျင့်သဖြင့်၊ ဂတတ္တာ၊ ကြွသွားတော်မူတတ်သော
 ကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သုပ္ပဋိပန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာကျင့်
 ကော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အပ္ပေညာ၊
 အနက်သည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒီပင်္ကရ ပါဒမူလတော၊
 ဒီပင်္ကရမြတ်စွာဘုရား၊ ခြေတော်ရင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ
 လောက်၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍာ၊ မဟာဗောဓိမတိုင်မီလေးသင်္ချေနှင့် ကန္တာ
 တသိန်း တွက်ကိန်းများစွာ ဤအခါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေ
 လောက်ကာလပတ်လုံး၊ သမတိ၊ သပါရမီပူရိတာယ၊ အမျှသုံးဆယ်သော
 ပါရမီ ဘိဖြည့်သဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ ကောင်းစွာကျင့်သဖြင့်၊
 ဥာတတ္ထစရိယာယ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏အကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်းဖြင့်၊
 လောကတ္ထစရိယာယ၊ သတ္တလောက၏ အစီးအပွားအကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ကောဋီ၊ အဆုံးသို့၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗလောကဿ၊
 အဆုံးရုံသော သတ္တလောက၏၊ ဟိတသုခမေဝ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုသာ
 လျှင်၊ ပရိဖြူဘန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပွားစေလျက်၊ သဿတံ၊ သဿတ
 ဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ ကာမသုခံ၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ၊ အတ္တကိလ
 မထံ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂ၊ ဣတိဣမေအန္တေ၊ ဤအယုတ်တရားနှစ်
 ပါးတို့ကို၊ အနုပဂစ္ဆန္တိယာ၊ မကပ်သော၊ အနုတ္တရဗျာ၊ အကုမရှိသော၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂိတာဝနာသင်္ခါတာယ၊ ဗောဇ္ဈင်ကိုပွားစေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
 မဇ္ဈိမာပဋိပဒါယ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ အရိယသစ္စေသု၊
 အရိယသစ္စာတို့၌၊ တတော၊ ထိုမဇ္ဈိမပဋိပဒါမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သမဂ္ဂတ
 ဓမ္မာဓိပတေယျာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်သော လောကုတ္တရာတရားကို
 အလေးပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗသစ္စေသု၊ အဆုံးရုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ အဝိသယာ
 ယ၊ အရာမဟုတ်သော၊ သမ္မာပဋိပတ္တိယာဝ၊ ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဂတောပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သမ္မာဂတတ္တာ၊
 ကောင်းစွာ ကျင့်သောကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သေ

သောဘဝဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာစ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊
 ဂဒတိ၊ ဆိုတော်မူတတ်၏၊ ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဆိုသင့်ဆိုထိုက်သော အရေ၌၊
 ယုတ္တမေဝ၊ ဆိုသင့်ဆိုထိုက်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်
 မူတတ်၏၊ ဣတိဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတဉာဏ်တော်မူ၏၊
 စသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကာလဝါဒီဘူတဝါဒီအတ္ထဝါဒီဓမ္မဝါဒီဝိနယ
 ဝါဒီနိဒါနဝတိ' ဝါစံဘာသိ တာကာလေန သာပဒေသံ ပရိယန္တဝတိ'
 အတ္ထသံဟိတန္တိ၊ ကာလဝါဒီဘူတဝါဒီအတ္ထဝါဒီဓမ္မဝါဒီဝိနယဝါဒီနိဒါန
 ဝတိ' ဝါစံဘာသိတာကာလေနသာ ပဒေသံပရိယန္တဝတိ' အတ္ထသံဟိတံ
 ဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဋ္ဌကထာသု၊ အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာလဝါဒီ၊
 ဆိုခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော အခါ၌သာ ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဘူတဝါဒီ၊ ဟုတ်
 သည်ကိုသာဆိုလေ့ရှိ၏၊ အတ္ထဝါဒီ၊ အကျိုးရှိအံ့သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏၊
 ဓမ္မဝါဒီ၊ လောကီလောကုတ္တရာတရားကိုသာဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဝိနယဝါဒီ၊ ဝိသိ
 န္နတ်နှလုံးသုံးပါးလုံးကို ဆုံးမရာဆုံးမကြောင်းကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏၊ နိဒါန
 ဝတိ'၊ အကြောင်းရှိသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ကာလေန၊ ဆိုခြင်းငှါလျောက်
 ပတ်သောအခါ၌၊ သာပဒေသံ၊ ထိုဥဒါဟရုဏ် ပုံသက်သေနှင့်တကွ၊
 ပရိယန္တဝတိ'၊ အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္ထသံဟိတံ၊
 အကျိုး စီးပွားနှင့် စပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုတော်မူ
 တတ်၏။ ။

အပရစ္စိတပါးလည်း၊ အဋ္ဌကထာသု၊ အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ကိ' ဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း၊ ယာသာဝါစာအဘူတာအတန္တော
 အနုတ္တသံဟိတာ၊ သာစပရေသံ အပ္ပိယာ အမနာပါနတံတထာဂတော
 ဝါစံဘာသတိတိအာဒိ၊ ယာသာဝါစာအဘူတာ အတန္တောအနုတ္တသံဟိ
 တာ၊ သာစပရေသံ အပ္ပိယာအမနာပါနတံတထာဂတောဝါစံ ဘာသတိ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယာသာဝါစာ၊ အကြင်သို့
 သဘောရှိသောစကားသည်၊ အဘူတာ၊ မဟုတ်၊ အတန္တော၊ မမှန်၊ အနုတ္တ
 သံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားကို၊ တထာဂ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၊ ယဉ္ဇဝါစံ၊ အကြင်
 စကားကိုလည်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အပ္ပိယာ၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပါ၊
 မနှစ်သက်အပ်၊ တဉ္ဇဝါစံ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ နဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္မာဂဗ္ဗောရိ၊ ကောင်း

စွာဆိုတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်
 တော်မူ၏၊ ယံမမဿဒိဃာရတ္တံဟိတာယသုခါယာတိ၊ ယံမမဿဒိဃာရတ္တံ
 ဟိတာယသုခါယ ဟူသည်ကား၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ ဥပနိဿာ
 ယ၊ ဖြစ်၍၊ နှစ်ခုကလံ၊ ကာလမကြာမြင့်မီ၊ မမ၊ တပည့်တော်အား၊ ဈာန
 ဝိမောက္ခာဒိဟိတာယစ၊ ဈာနဝိမောက္ခအစရှိသော အစီးအပွားငြိလည်း
 ကောင်း၊ တဒမိဂန္ဓဗ္ဗသုခါယစ၊ ထိုဈာနဝိမောက္ခသည်ကိုရသဖြင့်ချမ်း
 သာခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဒေသ
 တု၊ ပောတော်မူပါလော၊ အကာလောခေါတာဝဗောဟိယာတိ၊ အကာလော
 ခေါတာဝဗောဟိယ ဟူသည်ကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်ဆွမ်းခံသော
 အခါသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ဆွမ်းခံသော အခါသည်၊
 ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၏၊ နကာလော၊ အခါမဟုတ်သေး၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပနစောဒဒမိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သတ္တဟိတပဋိပတ္တိယာ၊ သတ္တဝါတို့၏
 အစီးအပွားငြိကျင့်သောကြောင့်၊ အကာလောပိနာမ၊ အခါမဟုတ်သော
 မည်သည်လည်း၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိသည်မဟုတ်လော၊ ယတော၊ အကြင်
 တရားဟောခြင်း၌ အခါမဟုတ် မရှိသောကြောင့်လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ကာလဝါဒီ၊ ကာလဝါဒီမည်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊
 မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ ကာလောတိစတ္ထေ၊
 ကာလောဟူသော ဤပါဌ်၌လည်း၊ ဝေနေယျာနံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏၊
 ဣန္ဒြိယပရိပါကကာလော၊ ဣန္ဒြိရင့်သောအခါကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိ
 အပ်၏၊ တခါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗာဟိယဿ၊ ဗာဟိယအား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏၊ ပရိပက္ခာပရိပက္ခဘာဝေါ၊ ရင့်သည်၏အဖြစ်မရင့်၏၊
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ နုဗ္ဗိညေယျော၊ သိနိုင်ခဲ့
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဝဇ္ဇာ
 မဆိုမူ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အန္တရေဝိထိယံ၊ ရွာတွင်းလမ်းမခရီး၌၊
 ဝိတဘာဝံ၊ တည်သောအဖြစ်ကို၊ အဿ၊ ထိုဗာဟိယအား၊ ကာရဏံ၊ အ
 ကြောင်းကို၊ အပဒိသန္တာ၊ ယွန်ပြလိုရကား၊ အန္တရဗာရံပရိဋ္ဌမှတ်၊
 အန္တရဗာရံပရိဋ္ဌဟူ၍၊ အဘ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒုဇ္ဈာနန္တိ၊ ဒုဇ္ဈာန်ဟူသည်
 ကား၊ နုဗ္ဗိညေယျံ၊ သိနိုင်ခဲ့၏၊ ဇိဝိတန္တရာယာနန္တိ၊ ဇိဝိတန္တရာယာနံဟူ
 သည်ကား၊ ဇိဝိတဿ၊ အသက်၏၊ အန္တရာယကရေဓမ္မာနံ၊ အန္တရာယ်ကို

ပြုတတ်သောတရားတို့၏။ ပဝတ္ထာနံပဝတ္ထာနံစ၊ ဖြစ်ကုန် ဖြစ်ကုန်သော
တရားတို့၏လည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ကာမော၊ ဆိုလိုလျက်၊ သန္တ မဝသေန၊
ကြောက်ရွံ့ ကုန်လွှပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဇိဝိတန္တရာယာနန္တိ၊ ဇိဝိ
တန္တရာယာနံဟူ၍၊ အာဟာ၊ သျှောက်၏။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အနေကပစ္စယပဋိဗဒ္ဓဝတ္ထိ၊ များစွာသောအကြောင်းနှင့်စပ်သ
ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဇိဝိတံဇိဝိတဿ၊ အသက်၏။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်
တို့သည်၊ အနေကဉ္စပါ၊ များသောဖြစ်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဟိ
သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အဇ္ဇေဝကိစ္စံအာတဗ္ဗံ၊ ကောဇညာမရဏံသု
ဝေ၊ နဟိနောသင်္ကရန္တေန၊ မဟာသေနေနမစ္စုနာတိ၊ အဇ္ဇေဝကိစ္စံအာတဗ္ဗံ
ကောဇညာမရဏံ သုဝေ၊ နဟိနော သင်္ကရန္တေန၊ မဟာသေနေ နမစ္စု
နာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေပင်သျှင်၊ ကိစ္စံ၊ ပြု
ဘွယ်ကိစ္စဟူသမျှကို၊ အာတဗ္ဗံ၊ ပြီးစီးအောင်အားထုတ်အပ်၏။ သုဝေ၊
နက်ဖြန်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဇညာဇနေယျ၊
သိနိုင်အံ့နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မဟာသေနေန၊ များသောစစ်
သည်ရှိသော၊ တေနမစ္စုနာ၊ ထိုသေမင်းနှင့်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ သင်္ကရံ၊
အချိန်းအချက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ
ပင်သျှင်၊ ကိစ္စံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စဟူသမျှကို၊ အာတဗ္ဗံ၊ ဆောဆောလျှင်လျှင်ပြီး
စီးအောင်အားထုတ်ပြုရာ၏။ ကသ္မာပန၊ အတယ်ကြောင့်ကား၊ အယံ၊
ဤဗာဟိယသည်၊ ဇိဝိတန္တရာယမေဝ၊ အသက်၏ အန္တရာယ်ကိုသာ
လျှင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပုရက္ခာရော၊ ရှေးတည်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်
လေသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးပြားအံ့၊ နိမိတ္တညုတာယ၊ နိမိတ်ထင်သဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌကောသလ္လေန၊ ခန္ဓာပဉ္စက၏အနိဋ္ဌအဖြစ်၌ လိမ္မာ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေ
ဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အပရေ၊ တပါးသောဆရာ
တို့သည်၊ ဒေဝတာယ၊ အနာဂါဝိဠာယ၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဇိဝိတန္တ
ရာယဿ၊ အသက် အန္တရာယ်၏။ သုတတ္ထာ၊ ကြားခဲ့ရသောကြောင့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အန္တိ၊ မဘဝိကတ္တာပန၊ အန္တိ၊ မဘဝသားဖြစ်
သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဥပနိဿယသမုတ္တိယာ၊ ဥပနိဿယ၏ပြည့်စုံခြင်း
၏။ စောဒိယမာနေ၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
သျှောက်ဆို၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေသံ၊ ထိုပစ္စိ၊ မဘဝသား
တို့အား၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်တရားသို့၊ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဇိဝိတက္ခ

ယော၊ အသက်ကုန်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကိံ ပနကာရတံ၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဗာဟိယ
အား၊ ဓမ္မံ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ ဒေသေတုကာမောဝ၊ ဟောတော်မူလိုလျက်
သာယျင်၊ ဗိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူသနည်း၊ အဿဘဂဝ
တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧဝံ၊ ပရိဝါတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊
အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဣမဿဗာဟိယဿ၊ ဤဗာဟိယအား၊ မိ၊
၁၂ ဝါဘုရားကို၊ ဒိဋ္ဌကာလတော၊ မြင်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ရှေး၊ သကာလသရိ
ရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို၊ ပီတိယာ၊ ပီတိသည်၊ နိရုန္တရံ၊ မပြတ်၊ ဖုဋ္ဌံ၊ တွေ့၏၊ ယာဝ၊
အကြင်ရှေ့လောက်ကာလပတ်လုံး၊ ပီတိဝေဂေါ၊ ပီတိအဟုန်သည်၊ အတိ
ဗလဝါ၊ အလွန်အားကြီး၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက် ကာလပတ်လုံး၊
ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာပိ၊ နာ၍လည်း၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ န
သက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ယာဝပနယတ္တကာပန၊ အကြင်အခါ၌
ကား၊ မဇ္ဈတ္တပေက္ခာ၊ မဇ္ဈတ္တပေက္ခာသည်၊ သဗ္ဗာတိ၊ တည်လာလတ္တံ့၊
တာဝတတ္တကာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလ၌သာယျင်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿာမိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့၊ အဿ
ဗာဟိယဿ၊ ထိုဗာဟိယ၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ မဂ္ဂံ၊ အာဂတတ္တာ၊ ခရီး
ရောက်ဆိုက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒရေထာပိ၊ ပူပန်ခြင်းသည်လည်း၊ ယာဝ၊
အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး၊ ဗလဝါ၊ အားကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သောဝိဒရေထော၊ ထိုပူပန်ခြင်းသည်လည်း၊ ပဋိ
ပဿန္တတု၊ ငြိမ်းစေဦး၊ ဣတိတဿ၊ ထိုသို့အကြံရှိတော်မူသောကြောင့်၊
ဗိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏၊ ကေမိပန၊ အချိုသောဆရာတို့
သည်ကား၊ ဓမ္မသဝနေ၊ တရားနာခြင်း၌၊ အာဒရဇနနတ္တံ၊ ရိုသေခြင်းကိုဖြစ်
စေခြင်းငှါ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တတိယဝါရံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၊ ယာဝ
တော၊ ဈောက်တောင်း ပန်သော၊ အဿဗာဟိယဿပန၊ ထိုဗာဟိယ
၏ကား၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဒရေထပဋိပဿန္တိ၊ ငြိမ်းငြိမ်းသောပူပန်ခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈတ္တပေက္ခာ၊ မဇ္ဈတ္တပေက္ခာသည်၊ ပဗ္ဗု၊ ပဗ္ဗိတဗ္ဗ၊ ရှေးရှုတည်
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇိဝိတန္တရာယဉ္ဇ၊ အသက်၏အန္တရာယ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရား
ဟောခြင်း၏၊ ကာယော၊ အခါတန်ငြိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တုတွာ၊ ကြံတော်မူ၍၊
ကဿာတိ၊ ဟာတိ၊ အာဒိနာ၊ တဿာတိ၊ ဟဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဓမ္မဒေသနံ၊

တရားဟောခြင်းကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတသွာတိ
 ပာအစရှိသောဒေသနာတော်၌၊ တသွာတိ၊ တသွာဟူသည်ကား၊ ယသွာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဥဿုတ္တဇာတော၊ ဖြစ်သောလုံ့လပြုခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ မံ၊ ငါတရားကို၊ မာယာစသိ၊ မတောင်းပန်
 လင့်၊ ယသွာဝါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ ဇိဝိတန္တရ၊ ယသံ၊ အသက်၏အန္တ
 ရာယ်တို့၏၊ ဒုဇ္ဈာနကံ၊ သိန္နင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒသိ၊ သင်ဆိုတိ၏၊
 တေ၊ သင်၏၊ ဣန္ဒြိယာနိစ၊ ပညိန္ဒြေတို့သည်လည်း၊ ပရိပါကံ၊ ရှေ့ခြင်းသို့၊
 ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ တသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိဟာတိ၊ တိဟဟူသော
 သဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊
 တယာ၊ သင်သည်၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဝတ္တဗ္ဗာကာရံ၊ ဆိုလတ္တံ့သောအခြင်းအရာကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊
 သိက္ခိတဗ္ဗဟူသည်ကား၊ အမိဝိလသိက္ခာဒိနံ၊ အမိဝိလသိက္ခာအစရှိကုန်
 သော၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာနံ၊ သိက္ခာတို့၏လည်း၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းဖြင့်၊ သိက္ခာနံ၊ ကျင့်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ယထာပန၊ အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်ကား၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုကျင့်အပ်သော
 အခြင်းအရာကို၊ ဒသေယန္တော၊ ပြလိုရကား၊ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ ဘဝိဿတိတိအာ
 ဒိ၊ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ ဘဝိဿတိတိ၌သို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 တရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံစသောပါဠိ၌၊
 ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တန္တိ၊ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံဟူသည်ကား၊ ရူပါယတနေ၊ ရူပါယတန၌၊
 စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်ကာမျှသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာဓရမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဆိုဦးအံ့၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်
 သည်၊ ရူပမတ္တမေဝ၊ ရူပါရုံမျှကိုသာလျှင်၊ ပဿတိယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့၊
 အနိစ္စာဒိသာဘာဝံ၊ အနိစ္စအစရှိသောသဘောကို၊ နပဿတိယထာ၊ မမြင်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သောတဒ္ဓါရိကဝိညာဏဟိဝိ၊ သော
 တဒ္ဓါရိန၌ဖြစ်သောဝိညာဉ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဒိဋ္ဌမေဝ၊ မြင်ခြင်း
 မျှသည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံ၌၊ ဒိဋ္ဌနာမ၊ မြင်ရုံမျှသာ ဟူသည်ကား၊
 စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ ရူပဝိစာနနံ၊ ရူပါရုံကို
 သိခြင်းမျှသာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 မတ္တာတိ၊ မတ္တာဟူသည်ကား၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်တည်း၊ ဧတဿ

ဝိညာဏာဒဏ္ဍိယံ။ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်သဘောအား၊ နိဗ္ဗာန်မြင်ခြင်းဟုဆိုအပ်
သော၊ မတ္တာပမာဏာ။ အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တံစက္ခုဝိညာဏံ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်မတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်မတ္တံ
၏၊ စက္ခုဝိညာဏမတ္တမေဝ၊ စက္ခုဝိညာဉ်မျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပာယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆို
လိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာပါတဂတေ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ရူပေ၊
ရူပါရုံ၌၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ နရဇ္ဇတိယထာ၊ မတင်မက်
သကဲ့သို့၊ နဒုဿတိယထာ၊ မပြစ်မှားသကဲ့သို့၊ နမုယုတိယထာ၊ မငဲ့တွင်
သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ရာဂါဒိရိရဟေ န၊ ရာဂအစရှိသည်မှကင်း
သော၊ စက္ခုဝိညာဏမတ္တမေဝ၊ စက္ခုဝိညာဉ်မျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဇဝနံ၊
ဇောသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ စက္ခုဝိညာဏပ္ပမာဏေနော၊ စက္ခု
ဝိညာဉ်ပမာဏဖြင့်သာလျှင်၊ ဇဝနံ၊ ဇောကို၊ ဥပေဿာမိ၊ ထားအံ့၊ ဣတိဣဒံ
အဓိပ္ပာယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်မတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်မတ္တံသည်ကား၊ စက္ခု
ဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်မြင်အပ်သော၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံတည်း၊ မတ္တံ
နာမ၊ မတ္တံမည်သည်ကား၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်၏ အာရုံဖြစ်သော
ရူပါရုံ၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယနိဗ္ဗာနာဝေါဋ္ဌဗ္ဗနသင်္ခါတံ၊
သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယနိဗ္ဗာနာဝေါဋ္ဌဗ္ဗနသင်္ခါတံ၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယနိဗ္ဗာနာဝေါဋ္ဌဗ္ဗနသင်္ခါတံ၊
သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယနိဗ္ဗာနာဝေါဋ္ဌဗ္ဗနသင်္ခါတံ၊ ထိုသမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယနိဗ္ဗာနာဝေါဋ္ဌဗ္ဗနသင်္ခါတံ၊
သည်၊ အာပါတဂတေ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ နရဇ္ဇတိ
ယထာ၊ မတင်သကဲ့သို့၊ နဒုဿတိယထာ၊ မပြစ်မှားသကဲ့သို့၊ နမုယုတိယ
ထာ၊ မငဲ့တွင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အာပါတဂတေ၊ ထင်ခြင်း
သို့ရောက်သော၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ တေနောသမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယနိဗ္ဗာနာဝေါဋ္ဌဗ္ဗနသင်္ခါတံ၊
နိဗ္ဗာန်မြင်အပ်သောပမာဏဖြင့်သာလျှင်၊ ဇဝနံ၊ ဇောကို၊ ဥပ္ပါဒယိဿာမိ၊
ဖြစ်စေအံ့၊ အထာ၊ ထိုသမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယနိဗ္ဗာနာဝေါဋ္ဌဗ္ဗနသင်္ခါတံ၊ တမ္ပ
မာဏံ၊ ထိုပမာဏကို၊ အတိတ္တမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ရန္တနာဒိဝေသေန၊ ထင်ခြင်း
အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ နဒုဿာမိ၊ ငါမပေး
အံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ ငှတ်
အပ်၏၊ သုတမုတေ၊ သုတမုတ၌၊ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ စ၊
ဆက်၍ပြဋ္ဌိအံ့၊ မုတန္တိ၊ မုတံဟူသည်ကား၊ တဒါရုဓမ္မဏဝိညာဏေဟိ၊ ထို့

ဂန္ဓရသပောဋ္ဌဗ္ဗလျှင် အာရုံရှိကုန်သောစာဒနဇိဝါ ကာယဝိညာဉ်တို့နှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဂန္ဓရသပောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ၊ ဂန္ဓာရုံရသာရုံပောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝိညာဏေဝိညာ တမတ္တန္တိ ဧတ္ထပန၊ ဝိညာဏေဝိညာတ
မတ္တံဟူသောဤပါဌ်၌ကား၊ ဝိညာတံနာမ၊ ဝိညာတမည်သည်ကား၊ မနော
ဒွါရာဝဇ္ဇနေန၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းဖြင့်၊ ဝိညာတာရမ္မဏံ၊ သိအပ်သောဓမ္မာရုံ
တည်း၊ တသ္မိံ ဝိညာဏေ၊ ထိုမနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းဖြင့် သိအပ်သောဓမ္မာရုံ၌၊
ဝိညာတမတ္တန္တိ၊ ဝိညာတမတ္တံဟူသည်ကား၊ အာဝဇ္ဇနပ္ပမာဏံ၊ အာဝဇ္ဇန်း
ပမာဏရှိသောတရားအရတည်း၊ အာဝဇ္ဇနံ၊ အာဝဇ္ဇန်းသည်၊ နဝိရုဇ္ဈတိယ
ထာ၊ မတပ်သကဲ့သို့၊ နုဿတိယထာ၊ မပြတ်မှားသကဲ့သို့၊ နမုယတိယထာ၊
မတွေဝေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ရုဇ္ဈနာဒိဝသေန၊ တင်ခြင်းအငှါ
သည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊
အာဝဇ္ဇနပ္ပမာဏေနေဝ၊ အာဝဇ္ဇန်းပမာဏဖြင့်သာလျှင်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဌ
ဝိဿာမိ၊ ထားအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာဒေသနာ၌၊
အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံဟိတေဗာဟိယသိက္ခိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ဧဝံဟိတေ
ဗာဟိယသိက္ခိတဗ္ဗံဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဧဝံဣမာယပဋိပဒါယ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်၊
ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိမောက္ခာနံ၊ ဝိမောက္ခတို့၏၊
အနုပတ္တနဝေသန၊ အစဉ်လိုက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာဟိယဿ၊ ဗာဟိယ
အား၊ ဝပ်ပိတ္တရုစိတာယ၊ အကျဉ်းကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟိ
ဝိညာဏကာယေဟိ၊ ခြောက်ပါးသောဝိညာဏကာယတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊
သာရမ္မဏဘောဒဘိန္တံ၊ ခြောက်ပါးသောအာရုံအပြားဖြင့်ပြားသော၊ ဝိပဿ
နာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ ဒိဋ္ဌာဒိဟိ၊ မြင်ခြင် အစရှိကုန်သော၊
စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကောဋ္ဌာသေဟိ၊ အရတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇ္ဇိတွာ၊
ဝေတန်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောအရ၌၊ အဿ၊ ထိုဗာဟိယ
အား၊ ဥာတဝီရဏပရိညံ၊ ဥာတပရိညာဉ်ဝီရဏပရိညာဉ်ကို၊ ဒသေတိ၊
ပြု၏၊ ကထံဒသေတိ၊ အဘယ်သို့ပြသနည်း၊ ဟိဝိက္ခာဇေမိ၊ အကျယ်၌ဆို
ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသောအရ၌၊ ဂူပါယတနံ၊ ဂူပါယတနသည်၊ ပဿိ
တဗ္ဗန္တေန၊ မြင်အပ်သောအနက်အားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌနာမ၊ ဒိဋ္ဌမည်၏၊ ဧက္ခ၊ ဝိညာ
ဏံပန၊ ဧက္ခ၊ ဝိညာဉ်သည်ကား၊ တံခွါရိကဝိညာဏေဟိ၊ ထိုဧက္ခ၊ နှစ်ဖြစ်
သောဝိညာဉ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သောအနက်အား
ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌနာမ၊ ဒိဋ္ဌမည်၏၊ တရတယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးရံသည်တည်း၊ ယထာယုပ္ပယံ၊

အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ပဝတ္တမာနဓမ္မမတ္တမေဝ၊ ဖြစ်သောပရမတ္ထဓမ္မ
အရမျှသာတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤတရားအရင်းကော၊ တရံတရသော၊ ကတ္တာ
ဝါ၊ ပြုတတ်သော သင်္ခကတ္တာသည် လည်းကောင်း၊ ကာရေတာဝါ၊
ပြုစေတတ်သောဟောတုကတ္တာသည် လည်းကောင်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယ
တောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံသဘာဝံ၊ ထိုသဘောတရား
အပေါင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိခြင်းဟူသောအနက်
အားဖြင့်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဥဒယဗ္ဗယပဋိဝိဋ္ဌနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသည်
မပြတ်နှိပ်စက်တတ်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏။ အဝသဝတ္တနဋ္ဌေန၊
အလိုသို့မလိုက်အစိုးမရသောသဘောဖြစ်သောကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အစိုး
မရ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌမတ္တစသောပါဌ်၌၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သုတာဒိသုဝိ၊ သုတစသည်တို့၌လည်း၊ အယံ
အဓိပ္ပါယော၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥာတတိရဏပရိညာသု၊ ဥာတပရိညာဉ်တိရဏ
ပရိညာဉ်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတဿ၊ တည်သောဗာဟိယအား၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
သဟာဂ္ဂပလေန၊ မဂ်ဖိုလ်နှင့်တကွ၊ ပဟာနပရိညံ၊ ပဟာနပရိညာဉ်ကို၊
ဒေသထံ၊ ပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ ယတောခေါတေဗာဟိယာတိအာဒိ၊ ယတော
ခေါတေဗာဟိယဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်တော်မူ
အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုယတောခေါအစရှိသောပါဌ်၌၊ ယတောတိ၊ ယတောဟူ
သည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ တတောတိ၊ တတောဟူ
သည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေနာ
တိ၊ တေန ဟူသည်ကား၊ တေနဒိဋ္ဌာဒိနာ၊ ထိုမြင်ခြင်း စသည်ဖြင့်၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ဒိဋ္ဌာဒိပဋိပဇ္ဇေန၊ မြင်ခြင်းစသည်နှင့် စပ်သော၊ ရာဂါဒိနာ၊
ရာဂအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ၊ တဝ၊ သင်အား၊
ယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေနကာရဏေန၊ အ
ကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာဒိသု၊ မြင်ခြင်းစသည်တို့၌၊ မယော၊ ငါတုရားသည်၊
ဝုတ္တမိမိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအစီအရင်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တဿ၊ ကျင့်သော၊ တဝ၊
သင်ချစ်သားအား၊ အဝိပရိတသဘာဝါဝပောဓေန၊ မတော့က်မပြန်သော
သဘောကိုထိုးထွင်း၍သိသဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာဒိမတ္တံ၊ ဒိဋ္ဌစသည်မျှသည်၊ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေနကာရ

ကောနိယိအကြောင်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာဒိပဋိပန္နန၊ မြင်ခြင်းစသည်နှင့်စပ်သော၊
 ရာဂါဒိနာ၊ ရာဂစသည်နှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊
 ရုတ္တောဝါ၊ တစ်နှစ်သက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌောဝါ၊ ပြစ်မှား
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မုဋ္ဌောဝါ၊ တွေဝေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဟိနရာဂါဒိကတ္တာ၊ ရာဂအစရှိသည်ကိုယ်
 အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေနဒိဋ္ဌာဒိနာ၊ ထိုမြင်
 ခြင်းစသည်နှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ ပဋိပန္နော၊ စပ်ယှဉ်သည်၊ နဘာဝိဿတိ၊
 မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော
 ဝုတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတောတံဗဟိယနတတ္ထာ
 တိ၊ တတောတံ ဗဟိယနတတ္ထာဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ တေနရာဂေန၊
 ထိုရာဂဖြင့်၊ ရုတ္တော၊ တစ်နှစ်သက်သည်၊ တေနဒေါသေနဝါ၊ ထိုဒေါသဖြင့်
 လည်း၊ ဒုဋ္ဌော၊ ပြစ်မှားသည်၊ တေနမောဟေနဝါ၊ ထိုမောဟဖြင့်လည်း၊
 မုဋ္ဌော၊ တွေဝေသည်၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ တတ္ထဒိဋ္ဌာဒိကော၊ ထိုမြင်
 ခြင်းစသည်၌၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ တသ္မိဒိဋ္ဌောဝါ၊ ထိုမြင်အပ်မြင်
 တတ်သောတရား၌လည်း၊ တသ္မိသုတမုတပိညာတေဝါ၊ ထိုကြားအပ်
 ကြားတတ် တွေအပ်တွေတတ် သိအပ်သိတတ်သော တရား၌လည်း
 ကောင်းတော်၊ ဤသည်ကား၊ မမ၊ ငါပင်တည်း၊ ဒေသော၊ ဤတရားသည်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသော၊ ဤသဘောသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 အတ္တာ၊ ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့
 နှင့်၊ အဇ္ဈိနာ၊ ကပ်ငြိလျက်၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ဣတ္ထာဝတော၊ ဤမျှသောပါဠိပဒေသတို့ဖြင့်၊ ပဟာနုပရိညံ၊ ပဟာ
 နုပရိညာဉ်ကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဒိကာ
 သဝဘူမိ၊ ဒိကာသဝဘူမိကို၊ ဒသမိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတောတံဗဟိယ နေဝိနဟုရံ နဥဘယန္တရေနောတိ၊ တတောတံဗဟိ
 ယနေဝိနဟုရံန ဥဘယမန္တရေနဟူသည်ကား၊ ဗဟိယ၊ ဗဟိယ၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တေနရာဂါဒိနာ၊ ထိုရာဂအစရှိသည်
 ဖြင့်၊ တတ္ထဒိဋ္ဌာဒိသု၊ ထိုမြင်ခြင်းစသည်တို့၌၊ ပဋိပန္နော၊ ဖွဲ့သောစိတ်သည်၊
 နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣလောကေ၊
 ဤလောက၌၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ပရလောကေ၊ တမလ္လုနလောက၌၊

နဟောတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ၊ ဥဘယဗ္ဗ၊ နှစ်ပါးသောလောကန္တံ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်
 လတ္တံ၊ ဇေယဝန္တောဒုက္ခဿာတိ၊ ဇေယဝန္တောဒုက္ခဿဟူသည်ကား၊
 အယမေဝဟိ အယံဘာဝေါဇေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကန္တံမဖြစ်ခြင်းတမလွန်
 လောကန္တံ မဖြစ်ခြင်းနှစ်ပါးရုံသောလောကန္တံမဖြစ်ခြင်းသဘောသည်သာ
 လျှင်၊ ကိသေသဒုက္ခဿာ၊ ကိသေသဒုက္ခဏိလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ
 စ၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဏိလည်းကောင်း၊ အန္တော၊ ဆုံးရာတည်း၊ အယံပရိစ္ဆေဒေါ၊ ဤ
 အပိုင်းအခြားသည်၊ ပရိဝရုမဘာဝေါ၊ ဝဇ္ဇတရား၌တဘန်မလည်သော
 သဘောတည်း၊ ဣတိအယမေဝဟိ ဣတိအယံဝေအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
 သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဇေယဝန္တောဒုက္ခဿဟူသောပါဠိတော်၌၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဖွတ်
 အပ်၏၊ ယေပန၊ အကြင်ဆရာဘို့သည်ကား၊ ဥဘယမန္တရေ နာတိပဒံ၊
 ဥဘယမန္တရေနဟူသောပုဒ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ အသီးယူ၍၊ အန္တရာဘဝံနာ
 မ၊ အန္တရာဘဝမည်သည်ကို၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအပရေ
 ဆရာဘို့၏၊ ဘံ၊ ထိုအလိုသည်၊ မိစ္ဆာ၊ အမှားပင်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ အန္တရာဘဝဿ၊ အန္တရာဘဝ၏၊ အဘာပေါ၊
 မရှိခြင်းကို၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဋိက္ခိတ္တော
 ယေဝ၊ ပတ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊
 ထိုတပါးသောဆရာဘို့၏၊ ဘံ၊ ထိုအလိုသည်၊ မိစ္ဆာ၊ အမှားပင်တည်း၊
 အန္တရေနာတိဝစနံပန၊ အန္တရေနဟူသောဤသဒ္ဒါသည်ကား၊ ဝိကပ္ပန္တရေ
 ပနံ၊ ဝိကပ်တပါးကိုပြသောသဒ္ဒါသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဥဘယမန္တရေနဟူသောပါဠိ၌၊ အယံ
 အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကန္တံ၊
 နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ၊ ဟုရံ၊ တမလွန်လောကန္တံ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်
 လတ္တံ၊ အပရော၊ တပါးသော၊ ဝိကပ္ပေါ၊ အကြံအထူးဖြစ်ပြန်သည်ကား၊
 ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးရုံသောဘဝ၌ပင်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အယဝါ၊ တနည်းကား၊ အန္တရေနာ
 တိဝစနံပန၊ အန္တရေနဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်ကား၊ ဝိကပ္ပန္တရာဘာဝ
 ဒိပနံ၊ အထူးကြံတွယ်မရှိသော အဖြစ်ကို ပြသောသဒ္ဒါတည်း၊ တဿ၊
 ဝိကပ္ပန္တရာ ဘာဝဒိပနတ္ထရှိသော အန္တရေနသဒ္ဒါ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကန္တံ၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ၊ ဟုရံ၊ တမလွန်
 လောကန္တံ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ၊ ဥဘယမန္တရေနပန၊ လောကနှစ်ပါး
 ဖွတ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ အညဿ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်

ဖြစ်ခြင်းသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယေဝိစ၊ အကြင်တပါးသော ဆရာတို့သည်လည်း။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိသ မ္ဘဝေသိတိစ၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိသ မ္ဘဝေသိဟူကုန်သော။ ဣမေသံသုတ္တပဒါနံ၊ ဤသုတ်ပုဒ်တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အယောနိသော၊ မသင့်တင့်သောအားဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အန္တရာဘဝေါ၊ အကြား၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ယိုကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုဆရာတို့သည်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အဝိဟာဒိသု၊ အဝိဟာအစရှိသောတုံတို့တွင်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုတုံ၌၊ အာယုဝေမဇ္ဈံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားကို၊ အနုတိတ္ထမိတွာ၊ မလွန်မူ၍၊ အန္တရာ၊ အာယုဝေမဇ္ဈအတွင်း၌၊ အဂ္ဂမဂ္ဂါဇီဝမေန၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ အနဝသေသ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိမည်၏။ အန္တရာဘဝဘူတာ၊ အန္တရာဘဝဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ နဒဠဗ္ဗော၊ မမှတ်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ သုတ္တပဒဿ၊ သုတ်ပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပန္နိမဿစ၊ နောက်ဖြစ်သောသုတ်ပုဒ်၏လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘူတာဝေ၊ ဘူတသာမည်ကုန်၏။ နဘဝိဿန္တိ၊ ဘဝိဿန္တိ ပုဂ္ဂိုလ်မမည်ကုန်၊ တေဒိဏာသဝါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပုရိမပဒေ၊ ရှေးပုဒ်၌၊ ဘူတာတိ၊ ဘူတဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ သေက္ခာစ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗန္တေနာစ၊ ပုဗ္ဗဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဟိနဘဝသံယောဇနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဗ္ဗိဒ္ဓရတာယ၊ ထိုဘူတနဘဝိဿန္တိလက္ခဏာမှ အလွန်ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သမ္ဘဝံ၊ နောက်ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘဝသစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမ္ဘဝေသိနော၊ သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတုသုယောနိသု၊ လေးပါးသော ယောနိတို့တွင်၊ အဏ္ဏဇဇလောဗုဇသတ္တာ၊ အဏ္ဏဇသတ္တဝါဇလောဗုဇသတ္တဝါတို့သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဏ္ဏကောသဉ္စ၊ ဥစ္စတွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိကောသဉ္စ၊ သူငယ်အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ နဘိန္နန္တိ၊ မဘောက်ခွဲကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သမ္ဘဝေသိနာမ၊

သန္တဝေသိမည်ကုန်၏၊ အဏ္ဏကောသတောစ၊ ဥဒ္ဓံမှလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိ
ကောသတောစ၊ သူငယ်အိမ်မှ လည်းကောင်း၊ ဗဟိ၊ အပသ္မိနိက္ခန္ဓာ၊
ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊ သံသေဒဇာစ၊ သံ
သေဒဇတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဩပပါတိကာစ၊ ဩပပါတိကတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ပဌမဝိတ္တက္ခဏေ၊ ပဌမဝိတ္တက္ခဏန္တံ၊ သန္တဝေသိနာမ၊
သန္တဝေသိမည်ကုန်၏၊ ဇုတိယဝိတ္တက္ခဏတော၊ ဇုတိယဝိတ္တက္ခဏမှ၊ ပဌာ
ယ၊ စ၍၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေနုဇ္ဈရိယာပ
ယေန၊ အကြင်ဇုရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟာဝ၊ အကြင်မျှ
လောက်၊ တတော၊ ထိုဖြစ်ဆဲသောဇုရိယာပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ အညံ၊ တပါးသောဇုရိ
ပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သန္တဝေ
သိနာမ၊ သန္တဝေသိမည်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုဖြစ်ဆဲဇုရိယာပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ ပရံ၊
နောက်၌ကား၊ ဘူတာ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ဝဇ္ဇိက္ခိဝိ
တဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဥဇုကော၊ ဖြောင့်
ဖြောင့်၊ ပါဠိအနုဂတေ၊ ပါဠိတော်သို့အစဉ်လိုက်သော၊ အတ္ထေ၊ အနက်
သည်၊ သတိ၊ ရှိသူက်၊ အနုဇ္ဈာရိတသာမတ္ထိယေန၊ မထုတ်အပ်သောပါဠိ၏
အစွမ်းရှိသော၊ ပရိကပ္ပိတေန၊ ကြိယကာမျှဖြင့်ဖြစ်သော၊ အန္တရာဘဝေန၊
အန္တရာဘဝဖြင့်၊ ကိံပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ယေပန၊ အကြင်ဆရာတို့သည်ကား၊ သန္တာနဝသေန၊
အစဉ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊
အဝိဇ္ဇာဇန၊ မပြတ်သောအားဖြင့်၊ ဒေသန္တရေသု၊ အရပ်တပါးတို့၌၊ ပါတု
ဘာဝေ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒိဗ္ဗော၊ မြင်အပ်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်
ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ တံ၊ ထိုအန္တရာဘဝသည်၊ ဝိဟိအာဒိအဝိညာဏက
သန္တာနေ၊ ကောက်အစရှိသောအဝိညာဏကသန္တာန်၌ကဲ့သို့၊ သဝိညာဏ
ကသန္တာနုပိ၊ သဝိညာဏကသန္တာန်၌လည်း၊ အဝိဇ္ဇာဇန၊ မပြတ်သော
အားဖြင့်၊ ဒေသန္တရေသု၊ အရပ်တပါးတို့၌၊ ပါတုဘာဝေန၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်း
ဖြင့်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယဉ္ဇနယော၊ ဤနည်းသည်လည်း၊ အန္တရာ
ဘဝေ၊ အန္တရာဘဝသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ အညယာ၊
တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ယုတ္တိ၊ အသင့်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊
ဣဒ္ဓိမတော၊ ဣဒ္ဓိဝိအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ စေတောဝသိပတ္တယာ၊

စေတောဝသီဘော်သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိတ္တာနုဂတိကံ၊ ဝိတ်သို့
 အစဉ်လိုက်သော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ အဓိဋ္ဌစာန္တဿ၊ မိဋ္ဌာန်အပ်သည်ရှိ
 သော၊ စေတနာ၊ မျက်စိတံ၊ လက်ဖြစ်တတွက်စေခြင်း၊ ဗြဟ္မဇောက
 တော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ၊ ဣဇုပသကံ၊ မနေ၊ ဤလူ့ပြည်သို့ကပ်ခြင်း၌၊ ဣတောဝါ၊
 ဤလူ့ပြည်မှလည်း၊ ဗြဟ္မဇောက ဂမနေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ သွားခြင်း၌၊
 ယုတ္တိ၊ အသင့်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ ဝိန္တိန္ဒဒေသေ၊ ပြတ်သောအရပ်၌၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်
 ခြင်းကို၊ ယဒိနုဣန္တိတာ၊ အကယ်၍ အလိုမရှိအံ့၊ ဣန္ဒိမန္တာနံ၊ ဣန္ဒိမန္တပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏၊ ဣန္ဒိဝိသယော၊ တန်ခိုးအရာကို၊ အဓိန္ဒေယျောတိ၊ ကြံအပ်ဟူ၍၊
 ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ ကားဖြစ်ပါ၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဣဓာဝိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊
 ပမာဏံ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းပင်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ ကမ္မဝိပါကော အဓိန္ဒေယျောတိ၊ ကမ္မဝိပါကော အဓိန္ဒေယျောဟူ၍၊
 ပစနတော၊ ပောတော်မူသောကြောင့်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထို
 ပရဝါဒီဆရာတို့၏စကားသည်၊ တေသံ၊ ထိုပရဝါဒီဆရာတို့၏၊ မတိမတ္တမေ
 ဝ၊ အယုဇ္ဈသာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဘာဝဓမ္မော၊
 သဘာဝဓမ္မတို့သည်၊ အဓိန္ဒေယျသဘာဝါ၊ အဓိန္ဒေယျသဘောရှိကုန်၏၊
 တေ၊ ထိုသဘာဝဓမ္မတို့သည်၊ ကတ္တဝိ၊ အချို့သောအရာ၌၊ ပစ္စယဝသေန၊
 အကြောင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိန္တိန္ဒဒေသေ၊ ပြတ်သောအရပ်၌၊ ပါတု
 ဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ကတ္တဝိ၊ အချို့သောအရာ၌၊ အဝိန္တိန္ဒဒေသေ၊
 မပြတ်သောအရပ်၌၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ တထာပတိတတော
 ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မုခယောသာဒိဟိ၊ မျက်နှာအသံအစရှိကုန်သော၊
 ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အညတရတ္ထံ၊ တပါးသော၊ ဒေသေ၊ အရပ်
 ၌၊ အာဒါသပဗ္ဗတပဒေသာဒိကေ၊ ကြေးမုံတောင်ကမ်းအစရှိသောအရပ်
 ၌၊ ပဋိဗိမ္ဗပဋိဗောဿာဒိကံ၊ မျက်နှာရိပ်တင်သံအစရှိသော၊ ပစ္စယုပ္ပန္နံ၊
 ပစ္စယုပ္ပန်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ၌၊ နဥပနေ
 တဗ္ဗံ၊ မဆောင်အပ်၊ ဣတိ၊ အသံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေ
 ပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္တာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ ပဋိဗိမ္ဗဿ၊ မျက်နှာ
 ရိပ်၏၊ ဥဒါဟရတာဘာဝသာဝနာဒိကော၊ ဥဒါဟရုဏ်၏အဖြစ်ကိုပြီးစေ
 တတ်သော၊ အန္တရာဘဝဝိစာရော၊ အန္တရာဘဝကိုအထူးစိစစ်ခြင်းကို၊

ကထာဝတ္ထုပကရဏဿ၊ ကထာဝတ္ထုကျင်း၏၊ ခိုကာယံ၊ ခိုကာ၌၊ ဂဟေ
တဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ ဣဝာတိ၊
ဣဓဟူသည်ကား၊ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘဝကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟုရန္တိ၊
ဟုရံဟူသည်ကား၊ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘဝကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥဘယ
မန္တရေနာတိ၊ ဥဘယမန္တရေန ဟူသည်ကား၊ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘဝကို၊
ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အညော၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ဣဝာတိ၊ ဣဓဟူ
သည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့တည်း၊ ဟုရန္တိ၊
ဟုရံဟူသည်ကား၊ ဗာဟိရာယတနာနိ၊ ဗာဟိရာယတနတို့တည်း၊ ဥဘယ
မန္တရေနာတိ၊ ဥဘယမန္တရေနဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တဝေတသိကာ၊ ဗိတ်ဝေ
တသိက်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣဝာ
တိ၊ ဣဓဟူသည်ကား၊ ပစ္စယဓမ္မော၊ အကြောင်းတရားတို့ကို၊ ဟုရန္တိ၊ ဟုရံ
ဟူသည်ကား၊ ပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မော၊ ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကို၊ ဥဘယမန္တရေနာ
တိ၊ ဥဘယမန္တရေန ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဏတ္တိဓမ္မော၊ ပညတ်တရားတို့ကို၊
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊
ထိုအလုံးစုံသောတရားသည်၊ အဋ္ဌကထာသု၊ အဋ္ဌကထာတို့၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဇေ၊ ဤသို့၊ တဝဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ တဝိဿတိတိအာဒိနာ၊ တဝဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံ
တဝိဿတိဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာဒိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌစသည်တို့၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ စတုမာ၊ လေးပါးအပြားဖြင့်၊ တေဘူမကဓမ္မော၊ တေဘူမ
ကတရားတို့ကို၊ သုဘသုခ၊ နိစ္စအတ္တဂါဟ၊ ပရိစ္ဆေဒမုခေန၊ သုဘသုခ
နိစ္စအတ္တဟု စွဲလမ်းခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊ အသု
ဘာနိစ္စဒုက္ခာနုတ္တာနုပဿနာ၊ အသုဘာအနိစ္စဒုက္ခအနတ္တဟူ၍ အဖန်တလဲလဲ
ရှုခြင်းကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌိမာဟိ၊ အောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓိဟိ၊ စင်ကြယ်ခြင်း
တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သင်္ခေပေနော၊ အကျဉ်အားဖြင့် သာသျှင်၊ ဝိပဿ
နာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ "ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတောတုံဗာဟိ
ယနတေနာတိဣမိနာ၊ တတောတုံ ဗာဟိယနတေန ဟူသောဤ ပါဠိဖြင့်၊
ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂစသည်တို့ကို၊ သမုဇ္ဈေဒဿ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းကို၊
အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ အသိရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ကထိ
ကော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတောတုံဗာဟိယ နတတ္ထာတိ၊ ဣမိနာ၊
တတောတုံဗာဟိယနတတ္ထာဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ နေဝိဓာဒိနာ၊ နေဝိဓာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အနုပါ

ဒီသေသသနိဗ္ဗာနသေသနာတို့၊ အနုပါဒီသေသနိဗ္ဗာနသေသနာတို့၊ ကထိတာ၊ ပောတော်မူအပ်၏။ အတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗ၊ ငှက်အပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါဗဟိယသ၊ ပ၊ အာသဝေဟိစိတ္တံဝိမုတ္တတိတိ၊ အထခေါ ဗဟိယသ၊ ပ၊ အာသဝေဟိစိတ္တံဝိမုတ္တတိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်၏။ သံဝိတ္တပဒါယ၊ ကျဉ်းသောဝုန်ရှိသော၊ ဣမာယဒေသနာယ၊ ဤဒေသနာတော်ဖြင့်၊ တာဝဒေဝါတိ၊ တာဝဒေဝဟူသည်ကား၊ တသ္မိယေဝခဏေ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ကာလန္တရေ၊ ကာလတပါး၌၊ န၊ ဟုတ်၊ အနုပါဒါယာတိ၊ အနုပါဒါယဟူသည်ကား၊ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ အာသဝေဟိတိ၊ အာသဝေဟိ ဟူသည်ကား၊ အာဘဝဂ္ဂံ၊ ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ လည်းကောင်း၊ အာဂေါတြိသုံ၊ ဂေါတြဘူတိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ သဝနတောပဝတ္တနတောစ၊ ဖြစ်တတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိရပရိဝါသိယဋ္ဌေန၊ ကြာမြင့် စွာထုံခြင်းရှိသော၊ မုဒိရာဒိအာသဝ သဒိ သတာယစ၊ မုဒရက်သီး အစရှိသော အရက်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာသဝါတိ၊ အာသဝတို့ဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေဟိ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ကာမရာဂါဒိတိ၊ ကာမရာဂစသည်တို့မှ၊ ဝိမုတ္တိ၊ လွတ်၏၊ သမုန္တေဒဝိမုတ္တိယာစ၊ သမုန္တေဒဝိမုတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဒိုပဿန္တိဝိမုတ္တိယာစ၊ ပဒိုပဿန္တိဝိမုတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိနိသဇ္ဇိ၊ ကင်းလွတ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောဒါရုစိရိယော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏန္တောဝေ၊ နာလျက်သာလျှင်၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ယထာလဒ္ဓစိတ္တသမာဓိံ၊ အကြင်အကြင်ရအပ်သော စိတ္တသမာဓိကို၊ နိဿယ၊ ခြံ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဗ္ဗာဘိညတာယ၊ လျှင်သော အဘိညာဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုတရားအဆုံး၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အဆုံးရုံသော အာသဝေါတို့ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ သဟပဒိုသန္တိဒါဟိ၊ ပဒိုသန္တိဒါလေးပါးတို့နှင့်တကွ၊ အရောတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ သောဒါရုစိရိယော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ သံသာရသောတံ၊ သံသာရာအယဉ်ကို၊ ခဏိန္ဒတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကတဝရူပရိယန္တော၊ ပြုအပ်သောဝရူအဆုံးရှိသော၊ အန္တိမေဓဟစရော၊ အဆုံးဖြစ်သောခန္ဓာ ကိုယ်ကိုဆောင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကေနဝိ သတ်ဝိဓာယ၊ တရဟုတ် နှစ်ဆယ့်အပြားရှိသော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာယ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာစောသည်၊ ပဝတ္တယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မတာယ၊ ဓမ္မတာသဘော

ဖြင့်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်လေ၏၊ ဒါရုစိရိ
 ယ၊ ဒါရုစိရိယ၊ တေ၊ သင်အား၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းသည်၊ ပရိ
 ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော၊ မေးတော်မူ သည်ရှိသော်၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နပရိပုဏ္ဏံ၊ မပြည့်စုံပါသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ လျှောက်၍၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှန်ဒါရုစိရိယံ၊ ထိုဒါရုစိရိယကို၊
 သက္ကဋ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ပတ္တစိဝရံ၊
 သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ပရိယေသ၊ ရှာဖွေလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 မိန့်တော်မူ၍၊ ပဏ္ဍမိ၊ ဖဲတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါဘဂဝါ၊ ပ၊
 ပတ္တမိဘိ၊ အထခေါဘဂဝါ၊ ပ၊ ပတ္တမိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊
 ပောတော်မူအပ်၏၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုချွေဆို
 ဦးအံ့၊ သောဒါရုစိရိယော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ ကဿပ ဒသဗလဿ၊
 ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေးသာသနာတော်၌၊ ဝိသတိဝဿသ
 ဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ ပတ်လုံး၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊
 ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည် သည်ကား၊
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ယထာ၊ အကြင်အ
 မြင်းဖြင့်၊ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကို၊ အကရောန္တော၊ မပြုဘဲ၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသာ
 လျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇိဘုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်
 ဧကဿ၊ တဦးသော၊ ဘိက္ခုသမ္ပိ၊ ရဟန်းအားလည်း၊ ပတ္တေနဝါ၊ သပိတ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ စိဝရေနဝါ၊ သင်္ကန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက်
 မြင်းကို၊ နအကာသိ၊ မပြု၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿဒါရုစိရိယဿ၊ ထိုဒါရု
 စိရိယအား၊ ဧဟိ ဘိက္ခု၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဧဟိ ဘိက္ခု၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်၏၊ ဥပနိဿ
 ယော၊ မြီရာသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ကေမိပနံ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်
 ကား၊ အာဟု၊ တနည်းဆိုကုန်သေး၏၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ကေမိတို့ဆိုဟန်ကို
 ချွေဆိုဦးအံ့၊ သောဒါရုစိရိယော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ ဗုဒ္ဓသုညေ၊ ဘုရား
 ခံဘိသော၊ လောက၊ လောက၌၊ စောရောရိုးသူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဓနုကလသပံ၊ လေးတောင့်ကို၊ သန္တယိတွာ၊ လွယ်၍၊ အရေညေ၊ တော၌၊ စော
 ရိကံ၊ ရိုးမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဧကံ၊ တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပတ္တစိဝရေလောတေန၊ သပိတ်သင်္ကန်းကိုလိုချင်
 သောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဥသုနာ၊ မြားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ပစ်၍၊
 ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဏ္ဍိယူလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊

ထိုဒါရုစိရိယအား၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရံ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောသပိတ်သင်္ကန်းသည်။ နဥပုဇ္ဈိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေမိ၊ အချိုးသောဆရာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဖေဟိတိက္ခုဘာဝေန၊ ဖေဟိတိက္ခုအဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ နအဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပတ္တစိဝရပရိယေသနံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ရှာဖွေခြင်းသို့၊ စရမာနံ၊ သွားသော၊ တဗ္ဗိ၊ ထိုအရှင်ဒါရုစိရိယကိုလည်း၊ ကော၊ တကောင်သော၊ ခေန၊ သားငယ်ရှိသောနွားမသည်၊ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ၊ အာပတန္တိ၊ ပြေးလာလတ်၍၊ ပဟရိတွာ၊ ငွေ၍၊ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏၊ တံဇိဝိတက္ခယံ၊ ထိုအသက်ကုန်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အထခေါအဓိရပက္ကန္တဿ၊ ဘဝဝတော ဗဟိယံဒါရုစိရိယံ၊ ဂါဝိတရုဏဝန္တော၊ အဓိပတိတွာ၊ ဇိဝိတာဝေါရောပေသိတိ၊ အထခေါအဓိရပက္ကန္တဿ၊ ဘဝဝတော ဗဟိယံဒါရုစိရိယံ၊ ဂါဝိတရုဏဝန္တော၊ အဓိပတိတွာ၊ ဇိဝိတာဝေါရောပေသိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအထခေါ အစရှိသော ပါဠိတော်၌၊ အဓိရပက္ကန္တဿာတိ၊ အဓိရပက္ကန္တဿဟူသည်ကား၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နဓိရပက္ကန္တဿ၊ ဩတော်မူ၍မကြာမြင့်မီ၊ ဂါဝိတရုဏဝန္တောတိ၊ ဂါဝိတရုဏဝန္တောဟူသည်ကား၊ ကော၊ တယောက်သော၊ ယက္ခိနိ၊ ဘိလူးမသည်၊ တရုဏဝန္တော၊ နွားငယ်ရှိသော၊ ခေနူပါ၊ နွားမအသွင်ကို၊ အဓိပတိတွာတိ၊ အဓိပတိတွာ ဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ မန္တိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဇိဝိတာဝေါရောပေသိတိ၊ ဇိဝိတာဝေါရောပေသိဟူသည်ကား၊ ဝရိမသ္မိံ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ လန္တု၊ ရအပ်သော၊ ဗာတတယ၊ သတ်ခဲ့ဘူးသောကံကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌမတ္တေနေဝ၊ မြင်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေရမိတ္တံ၊ နေပြုံးဖွဲ့သောပိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သိင်္ဂေန၊ ဦးချိုဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ ငွေခတ်၍၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ ဝေါရောပေသိ၊ ကျစေ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်တော်မူပြီး၍၊ ကကာဘတ္တကိစ္စာ၊ ပြုအပ်သောဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ သမ္ပဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နဝရတော၊ မြို့မှ၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်တော်မူလျက်၊ ဗာဟိယသ၊ ဗာဟိယ၏။ သရိရံ၊ အလောင်းကို၊ သင်္ကာ၊ ငွေသန်း၊ တမြက်ချေးရုချအရပ်၌၊ ပတိတံ၊ လည်းလျက်နေသည်ကို၊ ဖိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခု။

ရဟန်းတို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကောသ္မိ၊ တရုဒဿ၊ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိပ်တံခါ၊ ဌ၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ မဇ္ဇကံ၊ ညောင်
 စောင်းကို၊ အာဘရာပေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍၊ ဣဒံသရိရံ၊ ဤအလောင်းကို၊
 နဂရတော၊ မြို့မှ၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဈာပေတွာ၊ မီးသပြိုင်ဖ်၍၊ ထူပံ၊ စေတီ
 ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းတော်မူ
 ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုဘုရားစေတော်မူတိုင်း၊ အကံသု၊
 ပြုကြကုန်၏။ ကတွာပ၊ ပြုပြီး၍လည်း၊ ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂန္တိာ၊ သွား၍၊
 သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိတို့သည်၊
 ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စကို၊ အာရောစေတွာ၊ နားတော်သျှောက်၍၊
 တဿ၊ ထိုဒါရုဗိရိယ၏။ အဘိသဗ္ဗရူပံ၊ ဘဝတပါးသို့လားရာခရီးကို၊
 ဝုတ္တိံသု၊ မေးလျှောက်ကြကုန်၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ နေသံဘိက္ခုနံ၊
 ထိုရဟန်းတို့အား၊ တဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဒါရုဗိရိယ၏။
 ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၏။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့
 သည်၊ ဗာဟိယံ၊ ဗာဟိယတိုင်းသားဖြစ်သော၊ ဒါရုဗိရိယော၊ ဒါရုဗိရိယ
 သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏ဟူ၍၊ ဝဒေ၊ မိန့်
 တော်မူကုန်၏။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ သော၊ ထိုဒါရုဗိရိယသည်၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိံသု၊ မေး
 လျှောက်ကုန်၏။ မမေဝါဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတကာလေ၊ နာ
 သောအခါ၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကဒါပန၊ အ
 ဘယ်အခါ၌လျှင်၊ အဿ၊ ထိုဒါရုဗိရိယအား၊ တုမှေဟိ၊ အရှင်တို့သည်၊
 ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ပိဿာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရန္တော၊
 တည်လည်တော်မူစဉ်၊ အန္တော၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ အန္တရုဇိယံ၊ မြို့လယ်ခရီး
 မဉ္ဇးဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုမှေဟိ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့သည်၊ အန္တရုဇိယံ၊ မြို့လယ်ခရီး၌၊ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍၊
 သောကထိတ ဓမ္မော၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်သည်၊
 အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းငယ်မျှသာတကား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော ရာ
 တောင်းခြင်းဖြင့်၊ သောဒါရုဗိရိယော၊ ထိုဒါရုဗိရိယသည်၊ တာဝတကော

န၊ ထိုမျှအနည်းငယ်သောတရားဖြင့်၊ ဝိသေသံ၊ အယောက္ခယိလ်တရားထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ နားတော်လျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကိ၊ အတပင်ကြောင့်၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အပ္ပဝါဗဟူတိ၊ နည်းသည်များသည်ဟူ၍၊ မညထ၊ သင်တို့မှတ်ထင်ကြကုန်သိသနည်း၊ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဂါထာသဟဿာနိဝိ၊ ဂါထာတထောင်ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ အနတ္ထနိဿိတံ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကိုမရှိသည်ရှိသော်၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ အတ္ထနိဿိတံပန၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးထူးနှင့်စပ်၍သည်ရှိသော် ကား၊ ဧကမ္ဘိ၊ တခုလည်းဖြစ်သော၊ ဂါထာပဒံ၊ ဂါထာပုဒ်သည်၊ သေယျော၊ မြတ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေန္နော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဟဿမပိစေဂါထာ၊ အနတ္ထပဒသဉ္စိတာ၊ ဧကံဂါထာပဒံသေယျော၊ ယံသုတွာ ဥပသမ္ပတိတိ၊ သဟဿမ ပိစေဂါထာ၊ အနတ္ထပဒသဉ္စိတာ၊ ဧကံ ဂါထာပဒံသေယျော၊ ယံသုတွာ ဥပသမ္ပတိဟူ၍၊ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒကျမ်း၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝတွာန၊ ဟောတော်မူ၍၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ပရိနိဗ္ဗာနမတ္တေန၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါမျှဖြင့်သာလျှင်၊ အထခေါမမသာဝကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ အဂ္ဂတာဝေနပိပူဇာရဟောတိ၊ အထခေါမမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ နိဗ္ဗာနံ၊ အဂ္ဂတာဝေနပိ ပူဇာရဟောဟူ၍၊ ဒသေန္နော၊ ဟောတော်မူလျက်၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံဘိက္ခုနံ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ယဒိဗ္ဗာဟိယောတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံဘိက္ခုနံ၊ နိဗ္ဗာနံ ယဒိဗ္ဗာဟိယောဟူ၍၊ တံအာယသ္မန္တံ၊ ထိုအရှင်ဗာဟိယကို၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဥပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ အနတ္ထပဒသဉ္စိတာ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့နှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာသည်၊ စေသဟဿန္တိ၊ အကယ်၍တထောင်မျှလောက်ပင် များသော်လည်း၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ အတ္ထပဒသဉ္စိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ ဧကံ၊ တပုဒ်သော၊ ဂါထာပဒံ၊ ဂါထာပုဒ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ယံပဒံ၊ အကြင်တပုဒ်သာရှိသောဂါထာကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဥပသမ္ပတိ၊ ခန္ဓာငါးပါးငြိမ်းခဲ့၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုရဟန်းတို့မေးလျှောက်သောအခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ လျှင်သောအဘိညာဉ်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယကို၊ အဂ္ဂတာဝေနပိ၊ မြတ်သောအဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ပူဇာ

ရဟော၊ ပုဇေဝ်ခြင်း၍ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
မမ၊ ငါတုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိပ္ပာဘိညာနံ၊
လျှင်သောအဘိညာဉ်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒယော
အယံဗာဟိယော၊ အကြင်ဗာဟိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဧသောဗာဟိ
ယော၊ ဤဗာဟိယသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ တံဧတဒဂ္ဂဗ္ဗာနံ၊ ထိုဧတဒဂ်
ထားသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အထခေါဘဂဝါသာဝတ္ထိယံ ဝိဇ္ဇာယ
စရိတွာ(ပ)ပရိနိဗ္ဗုတောဘိက္ခဝေဗာဟိယောတိ၊ အထခေါဘဂဝါ သာ
ဝတ္ထိယံဝိဇ္ဇာယစရိတွာ(ပ)ပရိနိဗ္ဗုတောဘိက္ခဝေဗာဟိယောဟူ၍၊ ပါဠိ
ယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ပစ္ဆာ
ဘတ္တန္တိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တံဟူသည်ကား၊ ဘတ္တကိစ္စတော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ
မှ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပရိယေသနတော၊ ဆွမ်းခံရာမှပဋိနိဝတ္တ
တော၊ ပြန်တော်မူသောအခါ၌၊ ပဒစ္စယနဝိ၊ ပုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်းဖြင့်လည်း၊
ကာဘဘတ္တ ကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုသိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဟရိတွာတိ၊ နိဟ
ရိတွာဟူသည်ကား၊ နဂရတော၊ မြို့မှ၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊
ဈာပေထာတိ၊ ဈာပေထဟူသည်ကား၊ ဗဟထ၊ မီးသဖြိုဟ်ကြကုန်သော၊
ထုပဉ္စ ကရောထာတိ၊ ထုပဉ္စကရောထ ဟူသည်ကား၊ အသဗာဟိ
ယဿ၊ ထိုဗာဟိယ၏၊ သရိရောထုယော၊ သရိရောတ်တို့ကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍၊ စေတိယဉ္စ၊ စေတိကိုလည်း၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်သော၊ တတ္ထ၊
ထိုပါဠိရပ်တို့တွင်၊ သဗြဟ္မစာရိဝေါ ဘိက္ခဝေကာလင်္ကတောတိ၊ သဗြဟ္မ
စာရိဝေါဘိက္ခဝေ ကာလင်္ကတော ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ကာဇေတံ၊ စေတိ
ထိုက်သောအကြောင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တာသ၊ ထိုသဗြဟ္မစာ
ရိဝေါဘိက္ခ ဝေသောပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်ချစ်သား
တို့သည်၊ သေဋ္ဌတ္ထေန၊ မြတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော၊ ယံအဓိ
သိလာဒိပဋိပတ္တိဓဋ္ဌံ၊ အကြင်အဓိသိလအစရှိသော ပဋိပတ်တရားကို၊
စရထ၊ ကျင့်ကြကုန်၏၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်ချစ်သားတို့နှင့်၊ သမာနံ၊ တူသော၊
တံဗြဟ္မံ၊ ထိုမြတ်သောတရားကို၊ သောဗာဟိယော၊ ထိုဗာဟိယသည်၊
အစရိ၊ ကျင့်ပြီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗြဟ္မစာရိ၊ သီတင်းသုံးတော်
မည်၏၊ မရဏကာလဿ၊ သေချိန်အခါ၏၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်သောကြောင့်၊
ကာလင်္ကတော၊ သေခဲ့၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသရိရံ၊ ထိုသင်တို့၏
သီတင်း သုံးတော်ဗာဟိယ၏ အလောင်းကို၊ မဉ္ဇကေန၊ ဧညာင်းစောင်း

ငယ်တစ်ဦးနှင့်နဝရတော၊ ခြုံမှန်းဟိတော၊ ထုတ်၍၊ ချာပေထ၊ မီးသဖြိုဟ်
 ကြကုန်လော၊ အဿဗဟိယဿ၊ ထိုဗဟိယဿ၊ သရိရောတုယော၊ သရိ
 ရောတံတို့ကို၊ ထုပ်၊ စေတီကို၊ ကရေထ၊ ပြုကြကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဿကောဂတိတိ၊ တဿကောဂတိ
 ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသုဂတိသု၊ ငါးပါးသောဂတိတို့တွင်၊ တဿဗဟိ
 ယဿ၊ ထိုဗဟိယဿ၊ ဥပပတ္တိဘဝသုတော၊ ဥပပတ္တိဘဝဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 ဂတိ၊ လားရာဂတိသည်၊ ကတော၊ အဘယ်နည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂတိတိ၊
 ဂတိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးခြင်းတည်း၊ အရိယောဝါ၊ အရိယာသည်
 လည်းကောင်း၊ ပုထုဇ္ဇနောဝါ၊ ပုထုဇဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကာနိဋ္ဌာ၊ အဘယ်ပြီးခြင်းနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အဘိသမ္ဘရာယောတိ၊ အဘိသမ္ဘရာယော ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စ
 ဘဝပတ္တိ၊ ငါးပါးသောဘဝသို့ရောက်ခြင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘဝနိရောဓော၊
 ဘဝ၏ချုပ်ခြင်း၊ တဿဗဟိယဿ၊ ထိုဗဟိယဿ၊ ထုပကရဏာဏတ္တိ
 ယာဝ၊ စေတီတည်ခြင်းကိုတိုက်တွန်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာ
 ဝေါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအဖြစ်သည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ပကာ
 သိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ကိဉ္စာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏နှင့်၊ ပန၊
 ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ယေဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထို
 မေးလျှောက်သောအစည်းအဝေး၌၊ တတ္ထကေနဝစနေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊
 နုဇာနိံ သု၊ မသိကုန်၊ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တဿကောဂတိတိ၊
 တဿကောဂတိဟူ၍၊ ပုစ္ဆိံ သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါ
 ကဋ္ဌတရံ၊ အလွန်ထင်ရှားစွာ၊ ကောရာပေတုကာမာ၊ ပြုလိုကြကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုစ္ဆိံ
 သု၊ မေးလျှောက်ကြကုန်၏၊ ပဏှိတောတိ၊ ပဏှိတောဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂ
 မဂ္ဂပညာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပဏှောန၊ လောကုတ္တရာပညာဖြင့်၊ ဣတောပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သည်
 တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိ၏၊ သစ္စဝါဒီတိ၊ သစ္စဝါ
 ဒီဟူသည်ကား၊ ပရိပတ္တိ၊ မှန်သောစကားကိုပြောဆို၍ကျင့်လေ့ရှိ၏၊ ဓမ္မဿ၊
 တိ၊ ဓမ္မဿဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တရာဓမ္မဿ၊ လောကုတ္တရာတရားအား၊
 အနုဓမ္မန္တိ၊ အနုဓမ္မဟူသည်ကား၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအာဒိပရိပဒါဓမ္မံ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိ
 အစရှိသောအကျင့်တရားကို၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဓမ္မဿာတိ၊ ဓမ္မဿ
 ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်တရားအား၊ အနုဗျံ၊ လျှောက်ငတ်

သော၊ အရိယမဂ္ဂဗလဓမ္မံ၊ အရိယမဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ နစမံဓမ္မာမိကရဏန္တိ၊
 နစမံဓမ္မာမိကရဏံဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဒေသနာဟောတု၊ တရားဟောခြင်း
 အကြောင်းဖြင့်၊ မံ၊ ငါတရားကို၊ နဝိဟေသေဟိ၊ မညှင်းဆဲပေ၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ပဋိ
 ပန္နတ္တာ၊ ကျင့်သောကြောင့်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယော
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ
 တော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ နပဋိပစ္ဆတိ၊ မကျင့်၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိဟေသေသိ
 နာမ၊ ညှင်းဆဲသည်မည်၏၊ ယံကာရဏံ၊ အကြင်အကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ ဝိဟိ' သသညီပဂုဏ်နဘာသိဓမ္မံပဏီတံမနုဇေသုဗြဟ္မတိ၊ ဝိဟိ'
 သသညီပဂုဏ်နဘာသိဓမ္မံပဏီတံမနုဇေသုဗြဟ္မဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ဗြဟ္မေ၊ သတံပတိဗြဟ္မာမင်း၊ ပဂုဏံ၊ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္မာ
 တသိန်း ကာလပတ်လုံးငါသည် အလေ့အကျင့် ပြုအပ်သော၊ ပဏီတံ၊
 မြတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ မနုဇေသု၊ လူအပေါင်းတို့၌၊ ဝိဟိ'
 သသညီ၊ ငါသည်ပင်ပန်းကာမျှဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟုအမှတ်ရှိတော်မူ၍၊ နဘာသိ၊
 ငါဟောတော်မူ၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ နစမံဓမ္မာမိကရဏန္တိ၊ နစမံဓမ္မာ
 မိကရဏံဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါတရားကို၊ ဓမ္မာမိကရဏံ၊ ဝနီဆင်းရဲမှထွက်
 မြောက်ကြောင်း ကောင်းသော ရဟန်းတရားကိုကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ နစဝိ
 ဟေသေသိ၊ တရားဖြင့်မညှင်းဆဲပေ၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော
 အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝနုဒုက္ခတော၊
 ဝနီဆင်းရဲမှ၊ နိယျာနဟောတုတူတံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 မမ၊ ငါတရား၏၊ ဣမံသာသနဓမ္မံ၊ ဤအဆုံးအမဖြစ်သော တရားတော်ကို၊
 သုပ္ပနိပန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာကျင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မံ၊ ငါတရားကို၊
 နဝိဟေသေသိ၊ မညှင်းဆဲပေ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒုပ္ပနိပန္နော၊
 မကောင်းသဖြင့် ကျင့်သောသူသည်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊
 တိန္ဒန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသရီရေ၊ လော
 ကုတ္တရာတရားကိုးပါးတည်းဟူသောဓမ္မကာယ၌၊ ပဟာရံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်း
 ကို၊ ဒေတိနာမ၊ ပေးသည်မည်၏၊ အယံပန၊ ဤအရှင်ဗာဟိယသည်ကား၊
 သမ္မာပဋိပတ္တိံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ မတ္တကံ၊ အဆုံးသို့၊ ပါပေတွာ၊
 ရောက်စေ၍၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းအကျန်မရှိ

သော၊ နိဗ္ဗာနသေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနသေတံဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာနံပြု၏။ တေ၊
ထိုကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတောဘိက္ခဝေ ဗာဟိယောဒါရုစိရိယောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗု
တောဘိက္ခဝေ ဗာဟိယောဒါရုစိရိယောဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ တေမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ တေမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊
ဗာဟိယံ၊ ဗာဟိယံ အမည်ရှိသော၊ ထေရုဿ၊ မထေရ်၏၊ အနုပါဒိသေ
သာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းအကျန်မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနသေတုယာ၊
နိဗ္ဗာနသေတံဖြင့်၊ တေပရိနိဗ္ဗုတဘာဝဉ္စ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာနံပြုသော အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတနဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာနံပြု
သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဇာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့၏၊ ဂတိ၊ လားရာ
ကို၊ ယာပရုရဇနေဟိ၊ အကြင်များစွာသောပုထုဇဉ်တို့သည်၊ တေဒုဗ္ဗိညေ
ယုဘာဝဉ္စ၊ ထိုသို့နိုင်ခဲ့သော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရ
တော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါ
နန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ အပ္ပတိမ္ဘိတံ၊ တည်ရာကင်းသော၊ ပရိနိဗ္ဗာနာနု
ဘာဝဒီပကံ၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၏အာနုဘော်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤယတ္ထ
အာပေါစပထဝီအစရှိသောဥဒါန်းစကားကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးဝှေ့တော်မူ
၏၊ တတ္ထတာသုဥဒါနံ ဂါယာသု၊ ထိုဥဒါန်းဂါယာတို့၌၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထ
ဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ နိဗ္ဗာနေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာနံ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အာပေါစ၊ ရေသည်လည်းကောင်း၊ နဂါဓ
တိ၊ မတည်၊ ပထဝီစ၊ မြေသည်လည်းကောင်း၊ တေဇောစ၊ မီးသည်လည်း
ကောင်း၊ ဝါယောစ၊ လေသည်လည်းကောင်း၊ နဂါဓတိနုပတိဋ္ဌာတိ၊ မ
တည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာနံ၏၊ အသင်္ခ
တသဘာဝဉ္စ၊ အသင်္ခတသဘောဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာနံ၌၊ သင်္ခတဓမ္မာနံ၊ သင်္ခတတရားတို့၏၊
လေသေသပိ၊ အမြွက်မျှသည်လည်း၊ နသန္တ ဝတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ သုက္ကာတိ၊
သုက္ကာဟူသည်ကား၊ သုက္ကဝဏ္ဏတာယ၊ ပြုသောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ သုက္ကာတိ၊ သုက္ကဟူ၍၊ ယဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊
သဟနက္ခတ္တတာရကာ၊ နက္ခတ်နှင့်တကွကြယ်အပေါင်းတို့သည်၊ နဇော
တန္တိ၊ မထွန်းပကုန်၊ နဘာသန္တိ၊ မတောက်ပကုန်၊ အါဒိဇ္ဈာနပကါသတိတိ၊
အာဒိဇ္ဈာနပကာသတိဟူသည်ကား၊ တိသုဒ္ဓိပေသု၊ သုံးကျိန်းတို့၌၊ ဧကသ္မိံ
ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌၊ အာလောကဗရဏသမတ္ထော၊ အရောင်
ဖြင့်နှံ့စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ အာဒိဇ္ဈာပိ၊ နေမင်းသည်လည်း၊ အဘာဝေ

နေဝ၊ မရှိသဖြင့်သာသျှင်၊ နိဗ္ဗာန်၊ မတောက်ပနိုင်၊ နတတ္ထစန္ဒိမာဘာဝီတိ၊
 နတတ္ထစန္ဒိမာဘာဝီ ဟူသည်ကား၊ ကန္တသီတလကရဏော၊ နှစ်သက်
 ဘွယ်ချမ်းသာအရောင်ကိုပြုတတ်သော၊ စန္ဒာပိ၊ လမင်းသည်လည်း၊
 ဝိသာယုသုဘာဝေ၊ အထူးသဖြင့်ရဲရင့်စေတတ်သောအရောင်သည်၊ သတိ
 ပါရှိသော်လည်း၊ တထွိန်ဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ အဘာဝတောဝေ၊ မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်သာသျှင်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဇုဏ္ဍဝိဇ္ဇာသန္ဓေ၊ အရောင်ကို
 ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်တော်၊ မတွန်းတောက်ပနိုင်၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ စန္ဒိ
 မသုရိယာဒယော၊ လနေအစရှိသည်တို့သည်၊ ယဒိနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိကုန်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ လောကန္တရောပိယ၊ လောကန္တရာဇ်ရဲကဲ့သို့၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
 သည်၊ နိစ္စန္ဒကာရမေဝ၊ အမြဲတစဲနက်အဓိကံသည်သာလျှင်၊ ဘဝယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသကံ၊ ယုံမှားသင်္ကာဖြစ်ရာသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ တမောတတ္ထနိဇ္ဇတိတိ၊ တမောတတ္ထနိဇ္ဇတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ရူပဘဝေ၊ ရူပဘဝ၌၊ တမောနာမ၊ အဓိကံမည်သည်၊ သိယာ၊
 ဖြစ်ရာသည်၊ သတိရှိသော်၊ တတ္ထနိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ တမော၊ အဓိကံ
 သည်၊ သိသာကဝေယျ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ယဒါစအတ္တနောဝေဒိမုနိမော
 နေန ပြာဟ္မဏောတိ၊ ယဒါစအတ္တနောဝေဒိမုနိမောနေ၊ ပြာဟ္မဏောဟူ
 သည်ကား၊ စတုသစ္စမောနနတော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းကြောင့်၊ မော
 နန္တိ၊ မောနံဟူ၍၊ လန္ဓနာမေန၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ မဂ္ဂဉာဏေန၊ မဂ်
 ဉာဏ်ဖြင့်၊ ကာယမောနေယျာဒိတိ၊ ကာယမောနေယျ အစရှိသည်တို့နှင့်
 လည်း၊ သမန္ဓာဂတတ္ထာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊
 လန္ဓနာမော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ အနိယသဘာဝကပြာဟ္မဏော၊ အနိ
 ယာ၏တပည့်ဖြစ်သော ပြာဟ္မဏသည်၊ မောနသင်္ခါတေန၊ မောနဟုဆို
 အပ်သော၊ တနေဝပဋိဝေဓဉာဏေန၊ ထိုပဋိဝေဓဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ယ
 ဒါယထိကာလေ အဂ္ဂဂ္ဂေက္ခဏေ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်ဇာတိ၊ အတ္တနာ
 သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ အနုသဝါဒိကေ၊ အဆင့်ကြီးကြီး
 အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အတ္တပစ္စက္ခံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပျက်
 မှောက်ပြုသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဝေဒိအညာသိပဋိဝိဇ္ဇာ
 တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ၊ အဝေတိတိ၊ အဝေတိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့
 ရှိ၏၊ အညာသိ၊ သိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖတ်
 အပ်၏၊ အထရူပါအရူပါစ၊ သုခဒုက္ခာပဝုစ္စတိတိ၊ အထရူပါအရူပါစ၊ သုခ
 ဒုက္ခာပဝုစ္စတိဟူသည်ကား၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တဿနိဗ္ဗာနဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်

ကို၊ ဇာနည်တော၊ သိသောအခါမှ၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌၊ ရူပါတိ၊ ရူပါဟူသည်
 ကား၊ ရူပဓမ္မာ၊ ရုပ်တရားမှ၊ တေန၊ ထိုရူပါဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ပဉ္စဝေါကာရ
 ဘဝေါ၊ ပဉ္စဝေါကာရဘဝကိုလည်းကောင်း၊ ဧကဝေါကာရဘဝေါ၊
 ဧကဝေါကာရဘဝကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အရူပါတိ၊ အရူပါဟူသည်ကား၊ အရူပဓမ္မာ၊ နာမ်တရားမှ၊ တေန၊ ထို
 အရူပါဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ရူပေန၊ ရုပ်၌၊ အမိသိကတော၊ မရောသည်ကိုပြု
 တတ်သော၊ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘဝကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သောအရူပဘဝေါ၊ ထိုအရူပဘဝကို၊ စတုဝေါကာရဘဝေါတိ
 ဝိ၊ စတုဝေါကာရဘဝဟူ၍လည်း၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုခဒုက္ခာတိ၊ သုခ
 ဒုက္ခဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောတုံ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကသုခ ဒုက္ခ
 တော၊ ဖြစ်သောသုခဒုက္ခမှ၊ ဝိဝရ္ဇကော၊ အထူးသဖြင့် ကင်းလွတ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ရူပါတိ၊ ရူပဟူသည်ကား၊ ရူပ
 သောကပဋိသန္ဓိတော၊ ရူပတုံ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ အရူပါတိ၊ အရူပဟူ
 သည်ကား၊ အရူပသောကပဋိသန္ဓိတော၊ အရူပတုံ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊
 သုခဒုက္ခာတိ၊ သုခဒုက္ခဟူသည်ကား၊ ကာမာဝစပဋိသန္ဓိတော၊ ကာမာ
 ဝစပဋိသန္ဓေမှ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘဝ
 သည်၊ ဗျာမိသာသုခဒုက္ခော၊ နေ့ပြင်းသောချမ်းသာဆင်းရဲရှိ၏၊ ဧဝံယထာ
 ဂုတ္တနပေနေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သကလတောဝိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်သော၊ ဧဘသ္မာဝရူတော၊ ထိုဝရူတရားအပေါင်းမှ၊ အစ္စန္တမေ
 ဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊ မုစ္ဆတိ၊ လွတ်၏၊ ဂါထာဒွယေနပိ၊ ဂါထာနှစ်ခု
 အပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ တရားသည်၊ မဟံ၊ ငါတရား၏၊
 ပုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော၊ ဗာဟိယဿ၊ ဗာဟိယ၏၊ ဂတိ၊ လားရာသည်၊
 ဧဝံရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဒသမ
 သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒသမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊
 ဗေမိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဗေမိဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၁-မုစလိန္ဒသုတ်၊

မုစလိန္ဒဝဂ္ဂဿ၊ မုစလိန္ဒဝဂ်၏၊ ပဌမ၊ ပဌမသုတ်၌၊ မုစလိန္ဒမူလေတိ
 ဧတ္ထ၊ မုစလိန္ဒမူလေဟူသောဤပါဌ်၌၊ နိဗ္ဗရူက္ခော၊ တမာပင်ကို၊ မုစလိန္ဒော
 တိ၊ မုစလိန္ဒဟူ၍၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောရူက္ခော၊ ထိုသစ်ပင်ကို၊ နိရုလော

တိပိ၊ ကြည်းပင်ဟူ၍လည်း။ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿရုက္ခဿ၊ ထို
 ကြည်းပင်၏။ သမိပပ၊ အနီး၌၊ ကေစိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား။
 မုစလောတိ၊ မုစလဟူသောအမည်သည်။ တဿရုက္ခဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏။
 နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဝနဇေဋ္ဌကတာယပန၊ တော၌အကြီးဖြစ်သောကြောင့်
 ကား။ မုစလိန္ဒောတိ၊ မုစလိန္ဒဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏။ မဟာအကာလ မေဃောတိ၊ မဟာအကာလမေဃော ဟူသည်
 ကား။ ဝဿကာလေ၊ ချိမ်းကာလသည်။ အသမ္ပတ္တေ၊ မရောက်မီ။ ဥပ္ပန္န
 မဟာမေဃော၊ ဖြစ်သောချိမ်းကြီးတည်း။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
 သောမေဃော၊ ထိုချိမ်းသည်။ ဂိဗ္ဗာနံ၊ နွေလတို့၏၊ ပစ္ဆိမေသော၊ နောက်
 ဆုံးဖြစ်သောဝါဆိုလဆန်းပက္ခ၌၊ သကလစက္ကဝါဠကတ္တံ၊ စကြာဝဠာတို့၏
 အသုံးကို၊ ပူဇရန္တော၊ ပြည့်စေချက်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သတ္တာဟဝဒ္ဓ
 လိကာတိ၊ သတ္တာဟဝဒ္ဓလိကာဟူသည်ကား။ တသ္မိံ၊ ထိုချိမ်းကြီးသည်။
 ဥပ္ပန္နေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ အဝိန္တိန္နု၊ ဂုဋ္ဌိကာ၊
 မပြတ်သော ချိမ်းရည်ချိမ်းပေါက်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သီတာဝါ
 တဒုန္နိနိ၊ သီတာဝါတဒုန္နိနိဟူသည်ကား။ သာစ၊ ထိုအကာလချိမ်းသည်
 လည်း။ သတ္တာဟဝဒ္ဓလိကာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးအလျှင် မပြတ်ရွာသည်ရှိ
 သော်၊ ဥဒကဗုသိတသမ္ဘိဿန၊ ချိမ်းရည်အတွေနှင့်ရောသော၊ သီတာဝါ
 တေန၊ ချမ်းအေးသောလေဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိတ္တ
 မန္တေန၊ အခုတ်ရှစ်မျက်နှာပတ်ပတ်လည်သဖြင့်၊ နုသိတဒိဝသတ္တာ၊ ပျက်
 ဆီးအပ်သောခုနစ်ရက်ရှိသည်။ ဒုန္နိနိနာမ၊ ဒုန္နိနိမည်သည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ မုစလိန္ဒနာမနာဂရာဇာတိ၊ မုစလိန္ဒနာနာဂရာဇာဟူသည်
 ကား။ တဿဝမုစလိန္ဒရုက္ခဿ၊ ထိုကြည်းပင်၏သာလျှင်၊ သမိပပ၊ အနီး
 ၌၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ လေးထောင့်ကန်၏။ ဟောဠာ၊ အောက်၌၊ နာဂဘဝနံ၊
 နဂါးဘုံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုနဂါးဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ မဟာ
 နူဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းတည်း။
 သကဘဝနာတိ၊ သကဘဝနာဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နာဂဘဝန
 တော၊ နဂါးဘုံမှ၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ဘောဂေဟိ ပရိက္ခိပိတွာတိ၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊
 ဘောဂေဟိပရိက္ခိပိတွာဟူသည်ကား။ သတ္တဝါရေ၊ ခုနစ်ပတ်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ သရိရဘောဂေဟိ၊ ကိုယ်အခွေတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ ကာယံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဥပရိမုဒ္ဓနိမဟန္တံ၊ ဖက်ဝိ
 ဟုရွာတိ၊ ဥပရိမုဒ္ဓနိမဟန္တံ၊ ဖက်ဝိဟုရွာဟူသည်ကား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်

စွာဘုရား၏။ မုဒ္ဒပဒေသဿ၊ ဦးထိပ်တော်အရပ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မဟန္တ၊ ကြီးစွာသော။ ဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို။ ပဿာရေတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဖဏံကရိတွာတိပိ၊ ဖဏံကရိတွာဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဝေဝအတ္ထော၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကိုသာ ချဉ်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ကိရုပိတ္တာရေမိ၊ ထိုနဂါးမင်းအကြံဖြစ်သည်ကို ခွဲဆိုပြီးအံ့။ တဿနာဂ ရာဇဿ၊ ထိုနဂါးမင်းအား။ ဇေတံသေသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ မေဟံ၊ ငါ၏။ ဘဝနသမိပေ၊ ဗိမာန်၏အနီး၌။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူလာ၏။ အယဉ္ဇသတ္တာဟဝဒ္ဓလိကာ၊ ဤရုနစ်ရက်စွေသော မိဗန်းကြီးသည်လည်း။ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဝါသာဂါရံ၊ နေရာကျောင်းတော်ကို။ လဇ္ဈ၊ ခြင်း၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သောနာဂရာဇာ၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ သတ္တရတနမယံ၊ ရတနာရုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ နိဗ္ဗိနိတုံ၊ ဘန်ဆင်းခြင်း၌။ သက္ကောန္တောပိ၊ တတ်နိုင်ငြားသော်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကာယကာရော၊ ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်။ နဘိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ကာယဝေယျာဝစ္စံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုကြီးငယ်ကိုရှက်ဆောင်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္နတ္တတွာ၊ ကြံ၍။ မဟန္တ၊ ကြီးစွာသော။ အတ္တဟာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ရုနစ်ကြိမ်။ ဘောဂေဟိ၊ အခွေတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရစ်၍။ ဥပရိ၊ ထိပ်တော်၌။ ဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို။ ဓာရေသိ၊ ဆောင်းမိုး၏။ ပရိက္ခေပန္တန္တရံ၊ အခွေအပတ်အတွင်းသည်။ လောဟပါသာဒေ၊ လောဟပါသာဒ်၌။ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ ဗ္ဗပမာဏံ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ပမာဏရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခန္ဓကအဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာဝါခန္ဓက အဖွင့်အဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏။ မဇ္ဈိမ အဋ္ဌကထာယံပန၊ မဇ္ဈိမနိကာယအဋ္ဌကထာ၌ကား။ ဟေဋ္ဌာလောဟ ပါသာဒပမာဏံ၊ လောဟပါသာဒ အောက်အပြင်ပမာဏရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတေန၊ အလိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသော၊ ဣရိယာပံထေန၊ သွားခြင်းပသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာဂရာဇဿ၊ နဂါးမင်း၏။

အဇ္ဈာသယော၊ အလိုသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တဂဝါပန၊
 ဖြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ယထာနိသိန္နောဝ၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ဖြတ်တိုင်းဖြင့်သာ
 လျှင်းသတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို၊ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေတော်မူ၏၊ တဗ္ဗဌာနံ၊ ထို
 မုစလိန္နနဂါးမင်း၏ ပါးပျဉ်းဖုံးသစ်ခုနစ်ထပ်ရစ်ခွေနေရာ၏ အတွင်းသည်
 ကား၊ သုပိယိတဝါတပါနံ၊ ကောင်းစွာပိတ်ထားအပ်သောလေသာတံခါး
 ရှိ၏၊ သုဗုသိတအဂ္ဂဇ္ဇာ၊ ကုမ္မာဝါနိယ၊ ရွက်ခြင်းစေ့စပ်ကောင်းစွာတပ်
 သောတံခါးသိကြားကျွန်ယုံဝိသကြိုဘန်ဆင်းသည်နှင့်တူသော စုလစ်မွန်
 ချွန်တပ်သော ပြာသာန်ကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မာဘဂဝန္တံသိတန္တိ
 အာဒိ၊ မာဘဂဝန္တံ သိတံဤသို့အစရှိသော စကားသည်၊ တဿ၊ ထို
 နဂါးမင်း၏၊ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဌာနကာရအပရိ
 ဒိပနံ၊ နေရာပြုခြင်း၏ အကြောင်းကိုပြသော စကားတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ သောနာဂရာဇာ၊ ထိုနဂါးမင်းသည်၊ တဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ သိတံ၊ အချင်းသည်၊ မာဗာဓယိတ္ထ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊
 ဥဏှံ၊ အပူသည်၊ မာဗာဓယိတ္ထ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ ခုံသာဒိသမ္ပုသော၊
 ခြင်အစရှိသည်တို့၏အတွေသည်၊ မာဗာဓယိတ္ထ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တတွာ၊ ကြံ၍၊ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊
 အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တတ္ထတတ္ထသတ္တာဟဝန္တိလိကာယ၊ ထိုခုနစ်ရက်မပြတ်
 မိဗ်းရှာရာ၌၊ ဥဏှမေဝ၊ အပူသည်သာလျှင်၊ ကိဉ္ဇာဝိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား
 မရှိ၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊
 မေဃော၊ မိဗ်းသည်၊ သဝေဝိဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍လင်းငြားအုံးဥဏှံ၊ အပူ
 သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တမ္ပိဥဏှံ၊ ထိုအပူသည်လည်း၊ မာဗာဓယိတ္ထ၊
 မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုနဂါးမင်းအား၊ စိန္တ
 တံ၊ ကြံခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏၊ ကေမိပန၊ အချို့သော
 ဆရာတို့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဥဏှဂဟဏံ၊ ဥဏှသဒ္ဓါကိုယူခြင်း
 သည်၊ ဘောဂပရိက္ခေပဿ၊ အခွေအပတ်၏၊ ဝိပုလဘာဝကရဏော၊ ကြီး
 ပြန့်သောအဖြစ်ကိုပြုခြင်း၌၊ ကာရဏတိတ္ထနတ္ထံ၊ အကြောင်းကိုကြားခြင်း
 ငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ခုဒ္ဒကေ၊ ငယ်သော
 အခွေကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ တသ္မိံ၊ ထိုကျဉ်းမြောင်းသော
 အခွေအတွင်း၌၊ တဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ နာရဿ၊ နဂါးမင်း၏၊ သရိရ
 သန္တု၊ တာ၊ ကိုယ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဥဿ၊ အခွေသည်၊ ဗာဓေယျ၊ နှိပ်
 စက်ရာ၏၊ ဝိပုလဘာဝကရဏေနပန၊ ကြီးပြန့်သော အဖြစ်ကိုပြုသဖြင့်

ကား၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဥဏှံ၊ အပူသည်၊ မာဗာပေယိတ္ထံ၊
မညဉ်းဆဲစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း
အရာဖြင့်၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
ဝိဒ္ဓန္တိ၊ ဝိဒ္ဓဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗိန္ဒ၊ မိန်းမန်းဆွဲခြင်းကင်းသော၊ စေတဝိဂမေန၊
မိန်းမန်းရည်ကင်းသဖြင့်၊ ဧရိဘူတံ၊ ဝေးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣတိ၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိဂတဝလ္လာဟကန္တိ၊ ဝိဂတဝလ္လာ
ဟကံဟူသည်ကား၊ အပဂတမေဃံ၊ ကင်းသော မိန်းမန်းတိမ်ရှိသော၊ ဝေ
ဝန္တိ၊ ဝေဝံဟူသည်ကား၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ဝိဒိတွာတိ၊ ဝိဒိတွာ
ဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ ဝိ
ဂတဝလ္လာဟကော၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိပြီ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ သီတာဒိဥပဒ္ဒဝေါ၊ အချင်းအစရှိသောတေးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိနိဝေဋ္ဌေတွာတိ၊ ဝိနိဝေဋ္ဌေတွာဟူသည်ကား၊ အပ
နေတွာ၊ အဓွေအပတ်ကိုပယ်၍၊ သကဝဏ္ဏန္တိ၊ သကဝဏ္ဏံဟူသည်ကား၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နာဂဗျပ်၊ နဂါးအသွင်အပြင်ကို၊ ပဋိသံဟရိတွာတိ၊ ပဋိ
သံဟရိတွာဟူသည်ကား၊ အန္တရဝေပေတွာ၊ ကွယ်ဝေ၍၊ မာဏဝကဝဏ္ဏ
န္တိ၊ မာဏဝကဝဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ ကုမာရကဗျပ်၊ သင်္ကံသားအသွင်ကို၊
တေမတ္တန္တိ၊ တေမတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝိဝေကသုခပဋိသံဝေဒိနော၊ ဝိဝေက
သုခကိုခံစားသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌၊
သုခမေဝ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးချင်းသာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာနေ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ဝိဝေကသု
ခါနုဘာဝဒီပကံ၊ ဝိဝေကသုခ၏အာနုဘော်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤသု
ခေါဝိဝေကောတုဋ္ဌဿအစရှိသောဥဒါန်းတရားတော်ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူး
ရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတာသုဥဒါနဂါထာသု၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာတို့၌၊ သုခေါ
ဝိဝေကောတိ၊ သုခေါဝိဝေကောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟု
ဆိုအပ်သော၊ ဥပမိဝိဝေကော၊ ဥပမိဝိဝေကသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊
တုဋ္ဌဿာတိ၊ တုဋ္ဌဿဟူသည်ကား၊ စတုမဂ္ဂဥါဏသန္တောသေန၊ လေးပါး
သောမဂ္ဂဥါဏနှင့်ယှဉ်သောရောင့်ရဲခြင်းဖြင့်၊ တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲသော၊ သုတ
ဓမ္မဿာတိ၊ သုတဓမ္မဿဟူသည်ကား၊ ပကာသနဓမ္မဿ၊ ထင်ရှားပြတတ်
သောတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဿတောတိ၊ ပဿတောဟူသည်ကား၊
တံဝိဝေကံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောဥပမိဝိဝေကကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊

ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဿိတဗ္ဗနာမ၊ မြင်အပ်သောတရားမည်သည်၊
 အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံသောတရားကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝိရိယ
 ဗလောဓိဂတေန၊ ဝိရိယ၏အစွမ်းအားဖြင့် ရအပ်သော၊ ဥာဏစက္ခုနာ၊
 ဥာဏ်ဘည်းဟူသော စက္ခုဖြင့်၊ ပဿန္တဿ၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 အဗျာပဇ္ဇန္တိ၊ အဗျာပဇ္ဇ်ဟူသည်ကား၊ အကုပ္ပနဘာဝေါ၊ အမျက်မထွက်
 သောအဖြစ်သည်၊ ဇေတေန၊ ဤအဗျာပဇ္ဇ်ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာ
 ဝေါ၊ မေတ္တာပြဋ္ဌာန်းသောအဖြစ်ကို၊ ဒသဝိတော၊ ပြအပ်၏၊ ပါဏဘူတေသု
 သံယမောတိ၊ ပါဏဘူတသုသံယမောဟူသည်ကား၊ သတ္တေသုစ၊ သတ္တ
 ဝါတို့၌လည်း၊ သံယမော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ အဝိဟိံသနဘာဝေါ၊
 မညှဉ်းဆဲသော အဖြစ်သည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတေန၊ ဤပါဏဘူတေသု သံယမောဟူ
 သောပါဌ်ဖြင့်၊ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဝေါ၊ ကရုဏာပြဋ္ဌာန်းသောအဖြစ်ကို၊ ဒသဝိ
 တော၊ ပြအပ်၏၊ သုခါဝိရာဂတာလောကေတိ၊ သုခါဝိရာဂတာလောကေ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိဂတရာဂတာဝိ၊ ကင်းသောရာဂရှိသော အဖြစ်သည်
 လည်း၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ သမတိက္ကမော၊ လွန်
 မြောက်ခြင်းသည်၊ ကိံဒိသော၊ အတပင်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ယာဝိတ
 ရာဂတာဝိ၊ အကြွင်ရာဂကင်းသော အဖြစ်ကိုလည်း၊ ကာမာနံသမတိက္က
 မောတိ၊ ကာမာနံသမတိက္ကမောဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာဝိတရာဂတာ
 ဝိ၊ ထိုရာဂကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတေန၊ ဤသုခါဝိရာဂတာလောကေ
 ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ အတ္ထိမာနဿဝိနယောတိ၊ အတ္ထိမာနဿဝိနယောဟူသော ဤ
 ပါဌ်ဖြင့်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အတ္ထိမာနဿပဋိ
 ပဿဒ္ဓိဝိနယောတိ၊ အတ္ထိမာနဿပဋိပဿဒ္ဓိဝိနယောဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ စ၊ ဆက်၍ပြဦးအံ့၊ ဣတော၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာထက်၊ ပရံ၊ လွန်
 သော၊ သုခံနာမ၊ ချမ်းသာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတံဝေ
 ပရမံသုခန္တိ၊ ဇေတံဝေပရမံသုခံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အရဟံတ္တေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ၏၊ ကုဋံ၊ အထွဋ်
 ကို၊ ဂဏှိ၊ ယူတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်အပြီးတည်း၊ ပဌမသုတ္တ
 ဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂-မုဂ္ဂလိဒ္ဓဝဂ်-၂-ရာဇသုတ်

ဧဝံ ခုတိယေ၊ ခုတိယသုတ်၌၊ သမ္ပဟုဿာနန္တိ၊ သမ္ပဟုဿာနံဟု သည်ကား၊
ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်းပရိယာယ်အားဖြင့်၊ တယောဇနာ၊ သုံးယောက်
သောရဟန်းတို့ကို၊ သမ္ပဟုဿာတိ၊ သမ္ပဟုဿာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တ
တော၊ ထိုသုံးယောက်ထက်၊ ပရံ၊ လွန်မှုကား၊ သံဃော၊ သံဃာမည်၏၊
သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ တယော၊ သုံးယောက်
တို့သည်၊ တယောဇဝ၊ သုံးယောက်တို့သာလျှင်တည်း၊ တတော၊ ထိုသုံး
ယောက်ထက်၊ ဥဒ္ဓံ၊ လွန်မှုကား၊ သမ္ပဟုဿ၊ သမ္ပဟုဿ မည်ကုန်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်
ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ သမ္ပဟုဿ၊ သမ္ပဟုဿကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဥပဋ္ဌာနသာဿယန္တိ၊ ဥပဋ္ဌာနသာဿယံဟု သည်ကား၊ ဓမ္မသတ၊ ဓမ္မ
ပေ၊ တရားသဘင်မဏ္ဍပ်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ အာဂတဿ၊ ကြွ
တော်မူလာသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း
တို့၏၊ ဥပဋ္ဌာနကရဏဋ္ဌာနံ၊ စည်းဝေးခြင်းကို ပြုရာအရပ်တည်း၊ ဣဝိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပဋ္ဌာနသာဿာတိ၊ ဥပဋ္ဌာနသာဿဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိ
နယံ၊ ဝိနည်းကို၊ ဝိနိစ္ဆိနန္တိ၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေန္တိ၊ ဟော
ကုန်၏၊ သာကန္တိ၊ တရားစကားဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းသို့၊ သမာဇန္တိ၊
ကောင်းစွာရောက်ကုန်၏၊ သန္နိပတိတဝသေန၊ စည်းဝေးသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပကတိယာ၊ ပြကတော့အားဖြင့်၊ ဥပတိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ သာ
ဿာပိ၊ စရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပေါပိ၊ မဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာ
နသာဿာတွေဝ၊ စည်းဝေးရာစရပ်ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ
သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တတ္ထာပိ၊ ထိုစည်းဝေးရာအရပ်၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓါ
သနံ၊ ဘုရားနေရာတော်ကို၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဗညတ္တမေဝ၊ ခင်းထားအပ်သည်
သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏၊ ဓရမာနကာလေ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူသောအခါ၌၊
ဣဒံဝတ္ထံ၊ ဤကျင့်ဝတ်သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ စာရိတ္တံ၊ အလေ့အကျင့်
တည်း၊ သန္နိသိန္နာနန္တိ၊ သန္နိသိန္နာနံဟု သည်ကား၊ နိသဇ္ဇဝသေန၊ ထိုင်

သည့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံဂဗ္ဗတကွပေါင်း၍၊ နိဿိန္ဒာနံ၊ နေကုန်သော၊
သန္တိပတိတာနန္တံ၊ သန္တိပတိတာနံ ဟူသည်ကား၊ တတောတတော၊ ထို
ထိုအရပ်မှ၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ သန္တိပတနဝသေန၊ စည်းဝေးသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္တိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကြကုန်သော၊ အထဝါ၊
တနည်းကား၊ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားနေရာတော်ကို၊ ပုရတော၊ အရှေ့အရပ်သို့၊
ကတွာ၊ မျက်နှာပြု၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခေယ၊ မျက်မှောက်၌
ကဲ့သို့၊ အာဒရပ္ပတ္တိယာ၊ အရိုအသေဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကစ္စနိသီဒနဝသေန၊
အရိုအသေနေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္တိသိန္ဒာနံ၊ ကောင်းစွာနေထိုင်
ကုန်သော၊ သမာနဇ္ဈာသယတာ၊ ကောင်းစွာ အလိုတူသည်၏ အဖြစ်
ဖြင့်၊ အညမညသို့၊ တယောကံ သည်တယောက်၌၊ အဇ္ဈာသယေန၊
အသိုအားဖြင့်၊ သဗ္ဗု၊ သဗ္ဗု၊ အလွန်ကောင်းစွာသာလျှင်၊ နိပတနဝသေန၊
ရိသေကြီး၌သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္တိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးနေထိုင်
ကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ အယန္တိ၊ အယံဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၏၊ အန္တရာ
ကထာတိ၊ အန္တရာကထာဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရဥဒ္ဓေသပရိ
ပုစ္ဆာဒီနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့နှလုံးသွင်းခြင်း ပါဠိသင်ခြင်းအဋ္ဌကထာ သင်ခြင်း
စသည်တို့တွင်၊ အန္တရာအညာ၊ တပါးသော၊ ကော၊ တခုသော၊ ကထာ၊
စကားတည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ မဇ္ဈိမိကော၊ ပွန်းတည့်သောအခါ၌၊
လဒ္ဓဿ၊ ရအပ်သော၊ သုဂတောဝါဒဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်
ကို၊ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ လဘိတဗ္ဗဿ၊ ရအပ်သော၊ ဓမ္မသဝနဿ၊
စတုရားနာခြင်း၏လည်းကောင်း၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သော
ကြောင့်၊ အန္တရာကထာ၊ အန္တရာကထာမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမဏ
သဗ္ဗာဝါဒဿဝ၊ ရဟန်းတို့၏ကောင်းသောအယူ၏သာလျှင်၊ အန္တရာ၊
အကြား၌၊ ပဝတ္တတာ၊ ဖြစ်သော၊ အညာ၊ တပါးသော၊ ကော၊ တခုသော၊
ကထာ၊ စကားတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တရာကထာ၊ အန္တရာ
ကထာမည်၏၊ ဥဒပါဒိတိ၊ ဥဒပါဒိဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေသံဒိန္နံ
ရာဇနန္တိ၊ ဣမေသံဒိန္နံရာဇနံ ဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ နိဗ္ဗါရဏော၊ နိဗ္ဗါရဏ
အနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်အဆုံးရှိသောသဒ္ဓါတည်း၊ မဟဒ္ဓန
တရောဝါတိအာဒိသု၊ မဟဒ္ဓနတရောဝါ၍သို့အစရှိသည်တို့၌၊ တေဿ၊
ထိုမင်းအား၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ ခဏိတွာ၊ တူး၍၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊
သတ္တရတနနိဗယသနိ၊ ၂၀၊ ခုနစ်ပါးသောရတနာအရဟု ဆိုအပ်သော၊

မဟန္တ၊ များမြတ်သော၊ ခန့်၊ ဥဗ္ဗာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ မဟဒ္ဒနော၊ မဟဒ္ဒနမည်၏၊ ဒွိသု၊ နှစ်ယောက်
သောမင်းတို့တွင်၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်၊ အတိသယေန၊ အလွန်အေး
ဖြင့်၊ မဟန္တနော၊ များသောဥဗ္ဗာရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောရာ
ဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ မဟဒ္ဒနတရော၊ မဟဒ္ဒနတရမည်၏၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါ
သည်၊ ဝိကပ္ပတ္တော၊ အထူးကြံခြင်းအနက်ရှိ၏၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်း
သောပုဒ်သို့လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အယံပန၊ ဤသို့
လတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ဧတသ၊ ထိုမင်းအား၊
နိစ္စပရိဗ္ဗယဝသေန၊ အမြဲအသုံးအဆောင်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဟန္တော၊
များသော၊ တောဂေါ၊ အသုံးအဆောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ မဟာတောဂေါ၊ မဟာတောဂမည်၏၊
ဧတသ၊ ထိုမင်းအား၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ ပရိသနအာယဘူတော၊ ဝင်
သောအခွန်အတုတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဟန္တော၊ များသော၊ ကောသော၊
ဥဗ္ဗာအရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်း
သည်၊ မဟာကောသော၊ မဟာကောသမည်၏၊ အပရေပန၊ တပါးသော
ဆရာတို့သည်ကား၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ ပရိသနအာယဘူတံ၊ ဝင်သော
အခွန်အတုတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဏိသာရမေဂ္ဂ၊ ကုပ္ပါဒိဘေဒသိန္နံ၊ ပတ္တမြား
မျိုးနှစ်ဆွဲလေးပါးအစရှိသော ပတ္တမြားဥဗ္ဗာလောဟရနစ်ပါး ကဟာပဏာ
အစရှိသောသင်္ဂရဗဥဗ္ဗာ မွေရာအခင်း ရှေ့တွင်ကျင်းပ တောင်ဌေးဘိနပ်
သားမွေးယပ်စသော မေဂ္ဂဥဗ္ဗာစန့်ကူး အကျော်မာလကုပ္ပါသကေန္တနံ
အနှစ်စသော ကုပ္ပဥဗ္ဗာစသော အပြားဖြင့်ပြားသော၊ ပရိဂ္ဂဟဝတ္ထု၊ သိမ်း
ဆည်းအပ်သော ဝတ္ထုရှိသော၊ ခန့်၊ ဥဗ္ဗာတည်း၊ တဒေဝ၊ ထိုဥဗ္ဗာနှစ်
အပေါင်းကိုပင်လျှင်၊ သာရဂဗ္ဘာဒိသု၊ မြတ်သော တိုက်ခန်းစသည်တို့၌၊
နိဟိတံ၊ သိမှီးသိမ်းဆည်းအပ်သည်ကို၊ ကောသောတိ၊ ကောသဟူ၍၊
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝဇီရော၊ ဝဇီရမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ မဟာ
နိလော၊ မဟာနိလမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒနိလော၊ ဣန္ဒနိလ
ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ မဟာရဂေါ၊ မဟာရဂမည်သော ပတ္တမြားလည်း
ကောင်း၊ ဝေဠုရိယော၊ ဝေဠုရိယမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ပဒုမ
ရာဂေါ၊ ပဒုမရာဂမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ဖုဿရာဂေါ၊ ဖုဿ
ရာဂမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ကတ္ထဝါနော၊ ကတ္ထဝါနမည်သော
ပတ္တမြား လည်းကောင်း၊ ပုဿကော၊ ပုဿကမည်သော ပတ္တမြားလည်း

ကောင်း၊ ဝိမ္မလော၊ ဝိမ္မလမည်သောပတ္တမြား လည်းကောင်း၊ လောဟိ
 တကော၊ လောဟိတကံမည်သော ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ဖဉ္စိကော၊
 ဖဉ္စိကမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ပဝါဇ္ဇော၊ ပဝါဇ္ဇမည်သော ပတ္တ
 မြားလည်းကောင်း၊ ဇောဘိရသော၊ ဇောဘိရသမည်သောပတ္တမြားလည်း
 ကောင်း၊ ဂေါမုတ္တကော၊ ဂေါမုတ္တကမည်သော ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊
 ဂေါမေဒကော၊ ဂေါမေဒ ကမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ သောဂန္ဓိ
 ကော၊ သောဂန္ဓိကမည်သော ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ မုတ္တာ၊ မုတ္တမည်
 သောပတ္တမြား လည်းကောင်း၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခမည်သော ပတ္တမြားလည်း
 ကောင်း၊ အဗ္ဗနမူလော၊ အဗ္ဗနမူလမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ဂဇာ
 ဝဇ္ဇော၊ ဂဇာဝဇ္ဇမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ အမာသကော၊ အမ
 တံသကမည်သော ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ သယကော၊ သယကမည်
 သောပတ္တမြား လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏိဝ၊ ဗြဟ္မဏိမည်သော ပတ္တမြား
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရိသတိ၊ နှစ်ဆယ်လေးပါးသောကျောက်
 မျိုးသည်၊ မဏိနာမ၊ ပတ္တမြားမည်၏၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ လော ဘာနိ
 စ၊ လောဟာမျိုးတို့လည်းကောင်း၊ က ဘာပဏောစ၊ အသပြာလည်းကောင်း၊
 သာရာနာမ၊ သာရာဥစ္စာမည်ကုန်၏၊ သယနန္တောဒနပါ၊ ခုရဏာဂဇဒန္တထိ
 လာဒီနိ၊ အိပ်ရာနေရာအဝတ်သုဆိုး အပေါ်ရှိ ဆင်စွယ်မဏိမျိုးနှစ်ဆဲ့လေး
 ပါးမှကြွင်းသောဥစ္စာတို့ သည်၊ ဖေဂ္ဂုနာမ၊ ဖေဂ္ဂုဥစ္စာမည်ကုန်၏၊ ဝန္ဓနာဂရ
 ကုက္ကိမတဂ္ဂရ ကပ္ပုရာဒိ၊ ဝန္ဓကူးအကျော်မဝလာ ကျိုကျူတောင်စောက်
 ပရုပ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ကုပ္ပိနာမ၊ ကုပ္ပဥစ္စာမည်ကုန်၏၊ ဘတ္ထ၊ ထိုမဏိ
 အစရှိသော ဥစ္စာလေးပါးတို့တွင်၊ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော၊ အာဒိသဒ္ဓန၊
 အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်၊ သာလိဝိတိ အာဒိမုဂ္ဂမာသာဒိပုဗ္ဗဏ္ဏာပရုဏ္ဏ ဘောဓဇည
 ဝိကာဘိ၊ သလေးကောက်အစရှိသော ဝဲနောက်ဝဲကြီး စသည်အပြားရှိ
 သောကောက်ဝဲအထူးကို၊ အာဒိ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့
 ၏၊ ဥပဘောဂပရိဘောဂဘူတံ၊ အတွင်းအပအသုံးအဆောင်ဖြစ်၍ ဖြစ်
 သော၊ ယံဝတ္ထု၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊
 သင်္ဂယာ၊ နေတွက်အပ်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုမင်းအား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်
 သော၊ ဝိဇိတံ၊ အောင်အပ်သော၊ ဓုဗ္ဗံ၊ တိုင်၊ နိုင်ငံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ မဟာဝိဇိတော၊ မဟာဝိဇိ
 တမည်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုမင်းအား၊ မဟန္တော၊ များသော၊ ဟတ္ထိအဿာဒိဝါ
 ဟနော၊ ဆင်ခြင်းအစရှိသော ယာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို

ကြောင့်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ မဟာဝါဟနော၊ မဟာဝါဟနမည်၏၊
 တေဿ၊ ထိုမင်းအား၊ မဟန္တ၊ များသော၊ အနဝသေသသေနာဗလဉ္ဇေဝ၊
 အကြွင်းမရှိသောစစ်သည်ဗိုလ်ပါအားသည်လည်းကောင်း၊ ထာမဗလဉ္ဇေ၊
 ကိုယ်အားသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော
 ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ မဟဗ္ဗလော၊ မဟဗ္ဗလမည်၏၊ တေဿ၊ ထိုမင်းအား၊
 ဣန္ဒိတနိပ္ပတ္တိသင်္ခါတာ၊ အလိုရှိတိုင်းပြီးစေအပ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော၊
 ဝုညကမ္မနိပ္ပန္နာ၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်ပြီးသော၊ မဟတိ၊ ကြီးမြတ်သော၊ ဣန္ဒိ
 တနိဗ္ဗိသေသ်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်း
 သည်၊ မဟိန္ဒိကော၊ မဟိန္ဒိကမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေဿ၊ ထိုမင်း
 အား၊ တေဇသင်္ခါတော၊ တန်ခိုးဟုဆိုအပ်သော၊ ဥဿာဟမဟန္တပတု
 သတ္တိသင်္ခါတော၊ အားထုတ်ခြင်းကြီးမြတ်ခြင်း အစိုးရခြင်းရဲရင့်ခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သော၊ မဟန္တော၊ ကြီးသော၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘောသ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ မဟာနုဘာ
 ဝေါ၊ မဟာနုဘာဝမည်၏၊ ဣတ္ထစ၊ ဤပုဒ်တို့တွင်လည်း၊ ပဌမေန၊ ဇွေးဦးစွာ
 သောမဟန္တတရောဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံရာဇုနံ၊ ထိုမင်းတို့အား၊
 အာယသမ္ပဒါ၊ အခွန်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယမြောက်သော မဟာဘောဝ တရောဝါဟူ
 သောပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံရာဇုနံ၊ ထိုမင်းတို့အား၊ ဝိတ္တ၊ ပကရဏသမ္ပဒါ၊ ဒုတိ
 သက်ဘွယ်သော အဆောက်အဦနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိ
 တာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတိယေန၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော
 မဟာကောသတရောဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံရာဇုနံ၊ ထိုမင်းတို့အား၊
 ဝိဘဝသမ္ပဒါ၊ ဥစ္စာနှစ်စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပ
 ကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုတ္ထေန၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်
 သောမဟာဝိဇိတတရောဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံရာဇုနံ၊ ထိုမင်းတို့
 အား၊ ဇနပဒသမ္ပဒါ၊ ဇနပုဒ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြ
 အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စမေန၊ ငါးခုမြောက်သော မဟာဝါဟန
 တရောဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံရာဇုနံ၊ ထိုမင်းတို့အား၊ ယာနသမ္ပဒါ၊
 ယာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဆဋ္ဌေန၊ ခြောက်ခုမြောက်သော မဟာဗလတရောဝါဟူသောပုဒ်
 ဖြင့်၊ တေသံရာဇုနံ၊ ထိုမင်းတို့အား၊ ပရိဝါရသမ္ပဒါယ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အတ္တသမ္ပဒါ၊ လုံးရပ်သဏ္ဌာန် ကျန်အပ်

လက္ခဏာနှင့်တကွသောအတ္တဘောနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တမေန၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောမဟိန္ဒီကတရောဝါဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ တေသံရာဇုနံ၊ ထိုမင်းတို့အား၊ ဗုညသမ္ပဒါ၊ ကောင်းမှုနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌမေန၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော မဟာနန္ဒာဝတရောဝါဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ တေသံရာဇုနံ၊ ထိုမင်းတို့အား၊ ပဘဝသမ္ပဒါ၊ အမွန်ဖြစ်သော အာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနပကာသနေနံ၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်၊ သာမိသမ္ပတ္တိ၊ အရှင်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အမတ္တသမ္ပတ္တိ၊ အမတ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သေနာသမ္ပတ္တိ၊ စစ်သည်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌသမ္ပတ္တိ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဘဝသမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မိတ္တသမ္ပတ္တိ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ဒုဂ္ဂ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ယာတာပကာသိသမ္ပဒါ၊ အကြင်ပကတေ့ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့အား၊ ဣန္ဒြိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာသမ္ပဒါ၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ပရိဒီပိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဒါနာဒီဟိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်လေးပါးကို၊ ရဇ္ဇေတိ၊ နှစ်သက်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရာဇာ၊ ရာဇာမည်၏၊ မဂဓနံ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းသူတို့ကို၊ ဣဿရော၊ အစိုးရသည်တည်း၊ မဂဓော၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းသူတို့ကိုအစိုးရသည်မဟာတိယာ၊ ချားစွာသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်နှင့်၊ သမန္တာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သေနိယဂေါတ္တတ္တာ၊ သေနိယအနွယ်၌ဖြစ်သောကြောင့်၊ သေနိယော၊ သေနိယမည်၏၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို၊ မိဇ္ဇိတိ၊ မိဇ္ဇိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ခိုအပ်၏၊ တသ္မာသာရမိဇ္ဇိဝဏ္ဏတာယ၊ ထိုရွှေ၏အဝင်းနှင့်တူသောအသင်းရှိသောကြောင့်၊ မိဇ္ဇိသာရော၊ မိဇ္ဇိသာရမည်၏၊ ကောပိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဧတံ၊ ထိုမိဇ္ဇိသာရဟူသော အမည်သည်၊ တဿရုညော၊ ထိုမင်း၏၊ နာမမေဝ၊ အမည်မျှသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ခိုဆိုကုန်၏၊ ပစ္စုန္နပရသေနံ၊ တပါးသောစစ်သည်ကို၊ ဖိနာတိ၊ အောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိမည်၏၊

ကောသလရဋ္ဌဿ၊ ကောသလတိုင်း၏၊ အဓိပတိ၊ အရှင်တည်း၊ ဣတိ
 တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောသလော၊ ကောသလမည်၏၊ အယဉ္ဇရဟိတိ၊ ဧတ္ထ၊
 အယဉ္ဇရဟိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝရဟိတိ၊ ဝရဟိဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ နိပါတ
 မတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝိပ္ပကဘာတိ၊ ဝိပ္ပကဘာဟူသည်ကား၊ အငရိ
 ယောသိတာ၊ အပြီးမသတ်သေးသောစကားတည်း၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထို
 ရဟန်းတို့အား၊ အယအန္တရကထာ၊ ဤအကြား၌ဖြစ်သောစကားသည်၊
 အနိဋ္ဌတာ၊ အပြီးအဆုံးသို့မရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သာယန္တသမယန္တိ၊ သာယန္တသမယံ
 ဟူသည်ကား၊ သာယန္တ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊
 အခါ၌၊ ပဋိသလ္လာနာဝုဋ္ဌိတောတိ၊ ပဋိသလ္လာနာဝုဋ္ဌိတော ဟူသည်ကား၊
 တတောတတောရူပါဒိအာရမ္မဏတော၊ ထိုထိုရူပါရုံအစရှိသောအာရုံမှ၊
 ဝိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ပဋိသံဘရဏတော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်စားမြင်
 တတ်သောကြောင့်၊ ပဋိသလ္လာနသင်္ခါတာယ၊ ပဋိသလ္လာနဟုဆိုအပ်သော၊
 ဖလသမာပတ္တိတော၊ ဖလသမာပတ်မှ၊ ယထာကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ အကြင်
 အကြင်ပိုင်းခြားအပ်သောကာလ၌၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေ
 မိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဋ္ဌန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ
 ၌၊ ဘိက္ခုသံဃံပရိဝုဋ္ဌော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ သုလဘဝိဇ္ဇာပါတံ၊
 ရလွယ်သောဆွမ်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီး
 သောဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ဝိဟာ
 ရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဂန္ဓကုဋိပရေ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်
 အပြီး၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်တော်မူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍၊ ဌတာနံ၊
 တည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ယထာသမုပိတံ၊ အကြင်အကြင်
 စရိုက်အားလျော်စွာ၊ သုဂတောဝါဒံ၊ ဘုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ဌတွာ၊
 ပေးတော်မူ၍၊ အရညရုက္ခမူလာဒိ ဒိဝါဌာနံ၊ တောသစ်ပင်ရင်း အစရှိ
 သောနေနေရာအရပ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဂတေ
 သု၊ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိတော်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်
 တော်မူ၍၊ ဖလသမာပတ္တိသုခေန၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဒိဝသဘာ
 ဝံ၊ နေအတို့ကို၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ယထာကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ အကြင်
 အကြင်ပိုင်းခြားအပ်သောကာလ၌၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာ

ယ၊ထတော်မူ၍၊ မဟံ၊ငါအား၊ဥပဂမနံ၊ ခည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ အာဂမယ
မာနာ၊လာ၍ ငုံ့လင့်ကြကုန်သော၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိ
သာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ သကလဝိဟာရံ၊ ကျောင်းအလုံးကို၊ ပရိပူ
ရေန္တိယော၊ ပြည့်စေကုန်လျက်၊နိသိန္နာ၊ နေကြကုန်ပြီး၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊
မေ၊ငါသည်၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဟော တော်မူခြင်းငှါ၊ ဓမ္မသတာ
မဏ္ဍလံ၊ တရားသတင်အဝန်းသို့၊ ဥပဂန္တု၊ ကပ်တော်မူခြင်းငှါ၊ ကာ
လော၊အခါတန်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ အာသနတော၊နေ
တော်မူသော အရပ်မှ၊ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ကေသရာသိဟော၊ ကေ
သရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ကဗ္ဗနဂဟာယ၊ ရွှေဂူလိုဏ်ဝမှ၊ နိက္ခန္တော
ဝိယ၊ ထွက်သကဲ့သို့၊ သုရသိဂဗ္ဗ ကုမ္ပိတော၊ အလွန်မွေ့ လျော်ဘွယ်
ကောင်းသော အနံ့ရှိသော ဂဗ္ဗကုမ္ပိတ္တိုက်တော်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ထွက်
တော်မူ၍၊ယူထံ၊ ဆင်အပေါင်းသို့၊ဥပသင်္ကမန္တော၊ ကပ်သော၊မတ္တဝရ
ဝါရဏောဝိယ၊ အမုန်ရစ်သောသဒ္ဓန်ဆင်မင်းကဲ့သို့၊ဝေရုပက္ကန္တဂမနော၊
အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောသွားခြင်းဖြင့် သွားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊အသိ
တိအနုဗျဉ္ဇနပဋိမဏ္ဍိတ ဗမတ္တိံ၊သမဟာ ပရိသလက္ခဏာ သမုဇ္ဈသာယ၊
ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော သုံး
ဆယ်နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးအရောင်တို့
ဖြင့်ပြောင်ပြောင်တောက်ပ ခြင်းရှိသော၊ ဗျာမပ္ပဘာ ပရိက္ခေပဝိလာသ
သမ္ပန္နာယ၊ တလန်အဝန်းပတ်လည်လွှမ်းသော ရောင်ခြည်တော်တို့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဘဿရကေတုမာလာလက်တာယ၊ ဦးထိပ်
တော်အလယ်ချက်၌ပြီးပြီးဖြတ်သော ကေတုမာလာဟူသော ရောင်လျှံ
တော်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ နိလဝိတ လောဟိတောဒါတမဉ္ဇေဥပ
ဘဿရာနံ၊ ညိုသောရောင်ခြည်တော် ရွှေသောရောင်ခြည်တော်နီသော
ရောင်ခြည်တော်ဖြူသောရောင်ခြည်တော် မောင်းသော ရောင်ခြည်တော်
ပြီးပြီးပြက်သောရောင်ခြည်တော်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊သဗ္ဗဏ္ဏဗုဒ္ဓ
ရံသိယော၊ ခြောက်သွယ်သော ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိဿန္တန္တိ
ယော၊လွှတ်ကုန်လျက်၊ အစိန္တေယျာနုဘာဝါယံ၊ မကြံအပ်မကြံစည်နိုင်
သောအာနုဘော်တော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊အနုပမာယ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ
ဥပမာမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌာယ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ထင်တယ်စွယ်တော်မူ
ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာယ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ရူပကာယသမ္ပတ္တိယာ၊
ရူပကာယတော်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊သကလဝိဟာရံ၊အလုံးစုံသောကျောင်း

တော်ကို၊ ကောလောကံ၊ တပြိုင်နက်အလင်းကို၊ ကုရုမာနော၊ ပြုတော်မူ
လျက်၊ ဥပဋ္ဌာနသာယာယံ၊ စည်းဝေးရာစရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်တော်မူ
လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါဘဂဝါ၊ ပ၊ တေနူပသင်္ကမိတိ၊ အထခေါ
ဘဂဝါ၊ ပ၊ တေနူပသင်္ကမိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြုတော်
မူပြီး၍၊ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ တုဏှိဘူတေ၊
ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ မယိ၊ ငါတုရားသည်၊
အကထေန္တေ၊ စကားမဆိုသည်ရှိသော်၊ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊
ဂါရဝေန၊ ငါတုရား၌ ရိုသေသဖြင့်၊ ကပ္ပံပိ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးလည်း၊ နက
ထိဿန္တိ၊ စကားမဆိုကြ ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်တော်မူ၍၊
ကထာသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ စကားဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကာယနုတ္ထဘိက္ခဝေတိ၊ အာ
ဒိ၊ ကာယနုတ္ထဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုကာယနုတ္ထအစရှိသောပါဠိ၌၊ ကာယနုတ္ထာတိ၊ ကာယနုတ္ထဟူ
သည်ကား၊ ကတမာယနု၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်လျှင်၊ သန္နိသိန္နာ၊
စည်းဝေးတိုင် ပင်ကြကုန်သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း၊ ကာယ
နောတ္ထာတိပိ၊ ကာယနောတ္ထဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော
ဝေတ္ထော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ငှတ်အပ်၏၊ ကာယ
နောတ္ထာတိပိ၊ ကာယနောတ္ထဟူ၍လည်း၊ ပဌန္တိ၊ ရွတ်ကြကုန်၏၊ တဿပါ
ဋ္ဌဿ၊ ထိုကာယနောတ္ထဟူသောပါဠိ၏၊ ကတမာယနု၊ အဘယ်မည်သော
စကားဖြင့်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤတရားသဘင်၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ငှတ်အပ်၏၊ တကြတိဿံပါဠိယံ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ကတမာယနာမကထာယ၊ အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်၊ ဣမ၊
ဤတရားသဘင်၌၊ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း၊
ကတမာစကထာ၊ အဘယ်မည်သောစကားသည်လည်း၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်
ချစ်သားတို့အား၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ အာဂမနပစ္စယာ၊ လာခြင်းအကြောင်း
ကြောင့်၊ အနိဗ္ဗိတာ၊ မပြီးဆုံးသေးသနည်း၊ တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ နိဋ္ဌာပေ
ဿာမိ၊ ပြီးဆုံးစေအံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗညုပဝါရဏာယ၊ မြတ်စွာတုရား
တို့၏ဘိတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဝါရေတိ၊ ဘိတ်တော်မူ၏၊ နန္ဒေတန္တိ၊ ပဒဿ၊ နန္ဒေတံ
ဟူသောမုနိ၏၊ နခေါတန္တိ၊ ပဒေန္တေ၊ နခေါတံဟူ၍မုနိဖြတ်ခြင်းကို၊
ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အယမေဝ၊ ဤနခေါတံဟူ၍ပင်

လျှင်၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ နခေါတန္တိပိ၊ နခေါတံဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကြကုန်၏၊ နခေါတေံဣစ္စေဝ၊ နခေါတေံဟူ၍သာလျှင်၊ ပဒဝိဘာဂေါ၊ ပုဒ်ကိုဝေသာန်ခြင်းကို၊ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ကုလပုတ္တာနန္တိ၊ ကုလပုတ္တာနံဟူသည်ကား၊ ဇာတိအာစာရကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးမြတ်ခြင်း အကျင့်ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသောသင်ချစ်သားတို့အား၊ သဒ္ဓါကိ၊ သဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သောသဒ္ဓါတရားနှင့်၊ ကမ္မဗလသဒ္ဓါယစ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သောသဒ္ဓါတရားနှင့်လည်းကောင်း၊ ရတနတ္တယသဒ္ဓါယစ၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားနှင့်လည်းကောင်း၊ အဂါရသ္မာတိ၊ အဂါရသ္မာဟူသည်ကား၊ ဃာရတော၊ အိမ်မှ၊ ဂဟဋ္ဌဘာဝါ၊ လူ၏အဖြစ်မှ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်း၊ အနဂါရိယန္တိ၊ အနဂါရိယံဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတာနန္တိ၊ ပဗ္ဗဇိတာနံဟူသည်ကား၊ ဥပဂတာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ကပ်ကုန်သော၊ ယန္တိ၊ ယံဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ ကိရိယာပရာမသနံ၊ ကိရိယာကိုသုံးသပ်ခြင်းတည်း၊ တတ္ထတတ္ထိ၊ ဝါကျေး၊ ထိုဝါကျွန်းအယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့ သည်ကား၊ ပဒယောဇနာ၊ ပုဒ်ကိုယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဌေ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်၊ ရာဇာဘိနိတာ၊ မင်းနှိပ်စက်သောကြောင့်၊ နေဝပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်တကား၊ စေရာဘိနိတာ၊ မိုးသူနှိပ်စက်သောကြောင့်၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်တကား၊ ဣဏန္ဒာ၊ သုကြွေးသုမြှောင်သောကြောင့်၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်တကား၊ ဇိဝိတပကတာ၊ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း အလို့ငှါ၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်တကား၊ အထခေါ၊ စင်စစ်၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်၊ အဂါရတောဂဟဋ္ဌဘာဝတော၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏အဖြစ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ မမ၊ ငါသူရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်သည်ဖြစ်လျက်၊ တုဌေ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်၊ တေရုဟိယေရအခါ၌၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ရာဇပဒ္မိသံယုတ္တံ၊ မင်းတို့နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဝိရစ္ဆောနကထံ၊ မင်္ဂလိမှ၊ ဖိလာဖြစ်သောစကားကို၊ ကထေယျာထ၊ ပြောဆိုကြကုန်သနည်း၊ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်၊ ယံကထနံ၊ အကြင် ပြောဆိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတံကထနံ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်၊ တုဌာကံ၊ သင်ချစ်သားတို့အား၊ နခေါပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ နယုတ္တမေဝ၊ မသင့်လျော်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊

ပဒယောဇနာ၊ ပုဒ်ကိုယောဇနာခြင်းတည်း။ ဇံ၊ ဤသို့။ သန္နိပတိတာနံ၊ ငြင်း
 ဝေးကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အပ္ပဏိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်
 သည်ကို။ ပဗ္ဗိက္ခိပိတွာ၊ ငယ်တော်မူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နေသံဘိက္ခုနံ၊
 ထိုရဟန်းတို့အား။ ပဗ္ဗိပတ္တိ၊ ကျင့်ဝတ်ကို။ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပေးတော်မူ
 လို၍။ သန္နိပတိတာနံဝေါဘိက္ခဝေ န္ဓယံကရေဏိယံ ဓမ္မိကထာအရိယော
 ဝါတုဏှိ ဘာဝေါတိ၊ သန္နိပတိတာနံဝေါ ဘိက္ခဝေဓယံ ကရေဏိယံဓမ္မိ
 ကထာအရိယောဝါတုဏှိဘာဝေါဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၍။ တတ္ထ
 တသ္မိဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌။ ဝေါတိ၊ ဝေါဟူသည်ကား။ တုဌာကံ၊ သင်
 ချစ်သားတို့အား။ ဇေတံပဒံ၊ ဤဝေါဟူသောပုဒ်သည်။ ကရေဏိယန္တိပဒံ၊
 ကရေဏိယံဟူသောပုဒ်ကို။ အပေက္ခိတွာ၊ ဝဲ၍။ ကတ္တရိ၊ ကတ္တားအနက်
 ၌။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တုဌေဟိ၊ သင်တို့
 သည်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ န္ဓယံကရေဏိ
 ယန္တိ၊ န္ဓယံကရေဏိယံဟူသည်ကား။ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အမှုတို့ကိုသာ
 လျှင်၊ ကတ္တဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၍။ ဓမ္မိကထာတိ၊ ဓမ္မိကထာဟူသည်ကား။ စတု
 သစ္စတော၊ သစ္စာလေးပါးမှ။ အနုပေတာ၊ မကင်းသော။ ကထာပဝတ္တိ၊
 စကား၍ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပရိဒိပိနိ၊ ပြုလျက်။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်း
 တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟံသစ္စံ၊ ထို
 ပကားသည်မှန်၍။ ဒသကထာဝတ္ထုနာ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုဖြင့်။
 သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မကထာ၊ တရားစကားသည်။ တဒေက
 ဒေသာဇော၊ ထိုသစ္စာ၍ အစိတ်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၍။ အရိယောတိ၊ အရိယောဟူသည်ကား။ ဧကန္တယိတာဝဟတ္တော၊
 စင်စစ်သဖြင့် အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်သည်၍ အဖြစ်ကြောင့်။ အရိ
 ယော၊ အရိယမည်၍။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဗိသုဒ္ဓေါ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်၍။
 ဥတ္တမော၊ မြတ်၍။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အရိယော၊ အရိယမည်၍။
 တုဏှိဘာဝေါတိ၊ တုဏှိဘာဝေါဟူသည်ကား။ သမထပိပဿနာဘာဝနာ
 ဘူတံ၊ သမထပိပဿနာဘာဝနာဖြစ်၍ဖြစ်သောစကားကို။ အကယနံ၊ မဆို
 ခြင်းတည်း။ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား။ ဝစိသင်္ခါရပဗ္ဗိပက္ခ
 ဘာဝဟော၊ ဝစိသင်္ခါရ၍ဆန့်ကျင်ဘက်၍အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊
 ဒုတိယဈာန်ကို။ အရိယော၊ မြတ်သော။ တုဏှိဘာဝေါတိ၊ တုဏှိဘာဝေါ
 ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၍။ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊
 စတုတ္ထဈာန်ကို။ အရိယော၊ မြတ်သော။ တုဏှိဘာဝေါတိ၊ တုဏှိဘာဝေါ

ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အသံပန်း၍ဆိုသတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗိတ္တဝိဝေကဋ္ဌပရိပ္ပဟနတ္ထံ၊
 ဗိတ္တဝိဝေကဋ္ဌာပိုပွားစေခြင်းငှါ၊ ဝိဝေကဋ္ဌကယော၊ ဆိတ်ငြိမ်သောကိုယ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ သုညဘဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်း၌၊ ဝိဟရေန္တော၊ နေ
 လျက်၊ ကသောကသနာယ၊ စကားပြောဘောခြင်းငှါ၊ သစေသန္နိပတထ၊
 အကယ်၍စည်းဝေးကြကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္နိပတိတေဟိ၊ စည်းဝေးနေ
 ထိုင်ကြကုန်သော၊ ဝုဓေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ အသုတံဝါ၊ မကြားမနာရ
 သည်ကိုလည်း၊ သာဝေတိ၊ ကြားနာရပေ၏၊ သုတံဝါ၊ ကြားနာရပြီးသည်
 ကိုလည်း၊ ပရိယောဒါပေဘိ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပေရာ၏၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ
 နယေန၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အညမညသုပကာရာယ၊ အချင်းချင်း
 ကျေးဇူးများစေခြင်းငှါ၊ ခန္ဓာဒီနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးစသည်တို့၏၊ အနိစ္စတာဒိပဋိ
 သံယုတ္တာ၊ အနိစ္စအဖြစ်စသည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မကထာဝါ၊ တရား
 စကားကိုလည်း၊ ပဝတ္ထေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အ
 ဗျာဗာဓနတ္ထံ၊ မနှိုက်စက်ခြင်းမကျဉ်းမြောင်းစေခြင်းငှါ၊ ဗျာနသမာပတ္တိယာ
 ဝါ၊ ဗျာနသမာပတ်ဖြင့်လည်း၊ ဝိဟရိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။ ။

တတ္ထတသုဒ္ဓိသုကရဏသု၊ ထိုနှစ်ပါးသောပြောငယ်ကိစ္စတို့တွင်၊ ပုရိ
 မေန၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ကရဏီယဝစနေနံ၊ ပြောငယ်စကားဖြင့်၊ သာသနေ၊
 သာသနာတော်၌၊ အနောတိဏ္ဍာနံ၊ မသက်ဝင်သေးကုန်သောသူတို့အား၊
 ဩတေဏူပါယံ၊ သက်ဝင်ခြင်းအကြောင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ပန္နိမေန၊
 နောက်ဖြစ်သော ဗျာနသမာပတ်ကိုဝင်စား၍ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်၊ ဩ
 တိဏ္ဍာနံ၊ သာသနာတော်တွင်းသို့သက်ဝင်ကုန်သောသူတို့အား၊ သံသာ
 ရဏော၊ သံသာရာမှ၊ နိဿရဏူပါယံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းကို၊ ဒေသတိ၊
 ပြ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သောပြောငယ်ကိစ္စဖြင့်၊ အာဂမဝေ
 ယုတ္တိယေ၊ အာဂမဝေယုတ္တိ၌၊ ယောဇတိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ ပန္နိမေန၊ နောက်
 ဖြစ်သော ပြောငယ်ကိစ္စဖြင့်၊ အမိဂမဝေယုတ္တိယေ၊ အမိဂမဝေယုတ္တိ၌၊
 ယောဇတိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော ပြ
 ငယ်ကိစ္စဖြင့်၊ သမ္ပာဒိဗ္ဗိယာ၊ သမ္ပာဒိဗ္ဗိ၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပတ္တိဟေဝံ၊ ဖြစ်
 ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဒေပတိ၊ ပြ၏၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သောပြောငယ်
 ကိစ္စဖြင့်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သောယောနိသောမနသိကာရကို၊ ဒေပ
 တိ၊ ပြ၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧဒေသိက္ခဝေဟေတုန္တေပနယာ
 သမ္ပာဒိဗ္ဗိယာဥပ္ပါဒါယပရတေစယောဒဿာ ပစ္စတ္တန္တယောနိသောမနသိ

ကာရောတိ၊ နွေမတိက္ခဝေဟေတုနွပစ္စယသမ္ပာဒိဋ္ဌိယသ ဥပ္ပါဒါယပရ
 တောစသောသောပစ္စတ္တဉ္စယောနိသောမနသိကာရောဟူသော၊ တေဝစ
 နံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပာဒိဋ္ဌိယသ၊ မှန်သောအယူ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်
 ခြင်း၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းတို့ကား၊ ဣမေနွ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ပစ္စယသ၊
 အထောက်အပံ့တို့ကား၊ ဣမေနွ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကတမေနွ၊ အ
 တယ်နှစ်ပါးတို့ နည်းဟူမူကား၊ ပရေတာ၊ သူတပါးမှ၊ စောသောစ၊
 တရားဟောသံလည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တဉ္စ၊ မျက်မှောက်၌လည်း၊ ယောနိသော
 မနသိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣမေနွ၊ ဤ
 နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သောပြာဠဝင်္ကဋ္ဌဖြင့်၊
 လောကီယ သမ္ပာဒိဋ္ဌိယသ၊ လောကီသမ္ပာဒိဋ္ဌိ၏၊ မူလကာရေ၊ မူလအ
 ကြောင်းကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ ပန္နိမေန၊ နောက်ဖြစ်သောပြာဠဝင်္ကဋ္ဌ
 ကိစ္စဖြင့်၊ လောကုတ္တရသမ္ပာဒိဋ္ဌိယသ၊ လောကုတ္တရာသမ္ပာဒိဋ္ဌိ၏၊ မူလကာရ
 ဏံ၊ မူလအကြောင်းကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အ
 စရှိသည်ဖြင့်၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
 အပ်၏၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ တေဟိတိက္ခ၊
 ဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကိတ္တိတကာမသမ္ပတ္တိတော၊ ကြားအပ်သောကာ
 မဂုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းထက်၊ ဈာနာဒိသမ္ပတ္တိ၊ ဈာန်အစရှိသည်တို့၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းသည်၊ သန္တတရာဝေဝ၊ အထူးသဖြင့်ငြိမ်သက်သည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏီတတရာစ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်း
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံ
 ဟူသည်ကား၊ အရိယဝိဘာရသုခါနုဘာဝဒိပကံ၊ အရိယာတို့၏နေခြင်း၏
 ချမ်းသာသောအနုတော်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ယဉ္စလောကေဟူ
 သောဤဥဒါန်းတရားတော်ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတိသံ၊
 ဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ယဉ္စကာမသုခံလောကေတိဇ္ဈေ၊ ယဉ္စ
 ကာမသုခံ လောကေဟူသော ဤပါဌ၌၊ လောကသဒ္ဓေါ၊ လောကသဒ္ဓါ
 သည်၊ ခန္ဓလောကော၊ ခန္ဓလောက၊ အာယတနလောကော၊ အာယတန
 လောက၊ ဓာတုလောကော၊ ဓာတုလောက၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်
 တို့၌၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ယာဝတာယတ္တကာ၊
 အကြင်မျှလောက်သောအရပ်၌၊ စန္ဒိယော၊ လောကီလောကီသည်၊ ပရိဟရန္တိ၊

မတ်ပတ်လည်ကုန်လျက်၊ ဝိရောဓမာနာ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်လျက်၊
 ဒိသာဘန္တိ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို တင့်တယ်စေကုန်၏၊ တာဝတာဝတ္ထ
 ကာ၊ ထိုမျှလောက်လေးတို့သည် တောက်ပသောအရပ်၌၊ သဟဿသေ
 လောကော၊ တထောင်အပြားရှိသော လောကဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဧတ္ထ၊ ဤတထောင်အပြားရှိသောလောကဓာတ်၌၊ တေ၊ သင်ပြဟောမင်း၏၊
 ဝသော၊ အလိုသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ့၍၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်တို့၌၊ ဩကာသေ၊ ဩကာသလောက၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်း
 ကို၊ ဝေါလောကေန္တာ၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်တော်
 မူ၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အာ
 ဂတော၊ လာ၏၊ ဣပေန၊ ဤဥဒါန်းဂါထာ၌ကား၊ သတ္တလောကေစ၊ သတ္တ
 လောက၌ လည်းကောင်း၊ ဩကာသလောကေစ၊ ဩကာသ လောက၌
 လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝီစိတော၊
 အဝီစိမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ချိဗြဟ္မလောကတော၊ ချိဗြဟ္မ
 ထုံမှ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဧတသ္မိ၊ လောကေ၊ ထိုလောက၌၊ ဝတ္ထုကာမေ၊
 ဝတ္ထုကာမတို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ကိလေသကာမဝသေန၊ ကိလေသကာမ၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကာမသဟဂတံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်
 တကွဖြစ်သော၊ ယံသုခဉ္စ၊ အကြင်သုခသည်လည်းကောင်း၊ ယဉ္စိဒ္ဓိဒိဝိယံ
 သုခန္တိ၊ ယဉ္စိဒ္ဓိဒိဝိယံသုခံဟူသည်ကား၊ ဒိဝိ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဘဝံ၊ ဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗ
 ဝိဟာရဝသေန၊ နတ်တို့၏နေခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လဇ္ဈဗ္ဗံ၊ ရေအင်သော၊
 ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ဗြဟ္မာတို့၏လည်းကောင်း၊ မနုဿာနဉ္စ၊ လူတို့၏လည်းကောင်း၊
 ယဉ္စုဇ္ဈဒ်ရူပသမာပတ္တိသုခံ၊ အကြင်ရူပသမာပတ်ချမ်းသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ
 ၏၊ တဗျာက္ခယသုခဿာတိ၊ တဗျာက္ခယသုခဿဟူသည်ကား၊ ပဏိနိဗ္ဗာ
 နံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ တဗျာ၊ တဗျာသည်၊ ဝိယတိ၊ ကုန်၏၊ တံ
 နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံကတ္တာ၊ အာရုံပြု၍၊ တဗျာယစ၊ တဗျာ၏
 လည်း၊ ပဋိပ္ပဿ ဖွဲ့ နဝသေန၊ ပြင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တဗလသ
 မာပတ္တိသုခံ၊ ဖြစ်သောဗလသမာပတ္တိချမ်းသာသည်၊ တဗျာက္ခယသုခံနာ
 မ၊ တဗျာက္ခယသုခမည်၏၊ တဿတဗျာက္ခယသုခဿ၊ ထိုတဗျာက္ခယ
 သုခ၏၊ လိင်္ဂိဝိပ္ပလ္လာသေန၊ လိင်္ဂိဝိပ္ပလ္လာသအားဖြင့်၊ ဧတေတိ၊ ဧတေဟူ၍၊
 နိဗ္ဗေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတာနိသုခါနိ၊ ထိုလောက်
 ချမ်းသာတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဗ္ဗော၊ အနက်တည်း၊ ကေ

မိ၊ အဈ္ဈိသောသရာတို့သည်၊ ဥဘယဗ္ဗိ၊ နှစ်ပါးသောသုခကိုလည်း၊ သုခသာ
မညေန၊ သုခသာမညအားဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဇေတနိ၊ ဇေတံဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ
ရွတ်ကုန်၏၊ တေသံကလံ နာဂ္ဂတိတိပါဠေန၊ တေသံကလံ နာဂ္ဂတိဟု
သောပါဌ်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောဠသိန္တိ၊ သောဠသိ' ဟူသည်
ကား၊ သောဠသန္တံ၊ တဆွဲခြောက်ရတို့၏၊ ပူရဏံ၊ ပြည့်ကြောင်းတည်း၊
ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါ
ထာ၌၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ စက္ကဝတ္တိသုခံ၊
စကြာဝတေးမင်း၏ချမ်းသာကို၊ အာဒိကတွာ၊ အပြေ၍၊ သဗ္ဗတ္ထိ၊ အလုံး
စုံသော၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ မနုဿသုခံ၊ လူချမ်းသာလည်း
ကောင်း၊ နာဂထုပဏ္ဏာမိလောကေ၊ နဂါးဂဠုန်စသောပြည်၌၊ နာဂါဒိဟိ၊
နဂါးအစရှိသောသူတို့သည်၊ အနုဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခံစားအပ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်း
သာလည်းကောင်း၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒိဒေသလောကေ၊ စတုမဟာရာဇ်
အစရှိသောနတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌၊ သဗ္ဗိကောမသုခံ၊ ခြောက်ပါးအပြား
ရှိသောကာမချမ်းသာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကောဒသဝိခေ၊ တဆွဲ
တပါးအပြားရှိသော၊ ကာမလောကေ၊ ကာမလောက၌၊ ဥပ္ပန္နန္တံ၊ ဖြစ်သော၊
ယံကာမသုခံ၊ အကြင်ကာမချမ်းသာသည်လည်းကောင်း၊ ရူပဒေဝေသု၊
ရူပဗြဟ္မာတုံတို့၌၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရတုတေသု၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊
ရူပဈာနေသု၊ ရူပဈာန်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဝိယန္တိ၊
ဒိဝိယံဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ သဗ္ဗဣဒံလောကီယဇ္ဈာ
နသုခံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ဤလောကီဈာန်ချမ်းသာသည် လည်း
ကောင်း၊ သကလဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော
ကာမချမ်းသာဈာန်ချမ်းသာသည်၊ တဏှာက္ခယသုခသင်္ခါတံ၊ တဏှာက္ခ
ယသုခဟု ဆိုအပ်သော၊ ပလသမာပတ္တိသုခံ၊ ပလသမာပတ် ချမ်းသာကို၊
သောဠသဘာဝေ၊ တဆွဲခြောက်တို့တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုတဆွဲ
ခြောက်တို့မှ၊ ဧကဘာဝံ၊ တတို့ကို၊ သောဠသဘာဝေရဏေန၊ တဆွဲ
ခြောက်တို့အရဖြင့်၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော၊ ဧကဘာဝသင်္ခါတံ၊ တတို့တစ်ပါးဟု
ဆိုအပ်သော၊ ကလံ၊ တစ်ပါးကို၊ နအဂ္ဂတိ၊ မထိုက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ အယဉ္ဇအတ္ထဝဏ္ဏနာ၊
ဤအနက်အဖွင့်ကိုလည်း၊ ပလသမာပတ္တိသာမညေန၊ ပလသမာပတ်နှင့်တူ
သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား
ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ တဏှာက္ခယသု၊

၂၆၂

တဿာကုန်ခြင်း၏၊ အာဂတတ္တဿ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဌမဗလ
သမာပတ္တိသုခဿာပိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ချမ်းသာ သမာပတ်၏လည်း၊
ကလံ၊ တစ်ကို၊ လောကီယံ၊ လောကီချမ်းသာသည်၊ နအန္တတိဝေ၊
မထိုက်သည်သာတည်း၊ တထာဝံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ပထဗျာဇကရုဇ္ဈေနသဂ္ဂဿဂမနေနဝါသဗ္ဗလောကာမိပဋ္ဌေနသောတာပတ္တိ
ဖလံ၊ ခရီး၊ ပထဗျာဇကရုဇ္ဈေန သဂ္ဂဿဂမနေနဝါသဗ္ဗလောကာမိ ပဋ္ဌေန
သောတာပတ္တိဖလံ၊ ဝရံဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပထဗျာ၊ မြေအပြင်
မှ၊ ဇကရုဇ္ဈေနဝါ၊ တယောက်ထည်းသောမင်းအဖြစ်ထက်လည်းကောင်း၊
သဂ္ဂဿ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမနေနဝါ၊ ရောက်ရသည်ထက်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ
လောကာမိပဋ္ဌေနဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောလောကကိုအစိုးရသောမင်းအဖြစ်ထက်
လည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်၊ ဝရံ၊ မြတ်၏၊
သောတာပတ္တိသံယုတ္တပိ၊ သောတာပတ္တိသံယုတ်၌လည်း၊ ဝတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဘိဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣတ္ထဝတ္တံ၊ စကြာရတနာကို ထည်စေတတ်သော၊ ရာဇာ၊ မင်း
သည်၊ စတုန္ဒီဒီပါနံ၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်နှင့်တကွသောကျွန်းကြီးလေးကျွန်း
တို့ကို၊ ဣဿရိယာမိပစ္စံ၊ အစိုးရသဖြင့်၊ ဣရာဇဘာဝံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာ
ရေတွာ၊ ပြု၍၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရ
ဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လား
ရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ ရူပါရုံသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်
သို့၊ ကိဉ္ဇာဝိဥပပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ကားရှောက်၏ရှင်၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝ
တိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအ
ဘော်၏အဖြစ်သို့၊ ကိဉ္ဇာဝိဥပပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်၊ သော၊ ထို
စကြာဝတေးမင်းသည်၊ တတ္ထတာဝတိံသာဝနေ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်
ပြည်၌၊ နန္ဒနဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊ အတ္ထရာသံဃာဝုပရိဝုတော၊ နတ်သို့အ
ပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိကာမဂုတေဟိ၊ ငါးပါး
သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတော၊ ကောင်စွာနှစ်မျိုး စေလျက်၊ သင်္ဂေဝု
တော၊ ပြည့်စုံစေလျက်၊ ပရိစာရေသိ၊ စေလွှတ်၏၊ သော၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း
သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံ၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ သော၊ ထိုစကြာဝတေးမင်းသည်၊
နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ အပရိရုတ္တောဝ၊ မလွတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တိရုစ္ဆာန
ယောနိယာ၊ တိရုစ္ဆာန်အမျိုးမှ၊ အပရိရုတ္တောဝ၊ မလွတ်သည် သာလျှင်

တည်း၊ ပိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတုံ၊ အပရိမုတ္တော၊ လွတ်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ အပါယာ၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော၊ ဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတာ၊ မကောင်းမှုကိုပြု
 သောသူတို့၏ လားရာပျက်စီး လျက်ကျရာဖြစ်သော အပါယ်လေးတုံ၊
 အပရိမုတ္တော၊ လွတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိ
 ယသာဝကော၊ အရိယာ၏တပြည့်သားသည်၊ ပိတ္တိယာလောပန၊ သလုံး
 မြင်းခေါင်းဖြင့် ရင်းနှီး၍ရအပ်သောဆွမ်းခံ၍စားခြင်းဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာပိယာပေ
 တိ၊ အကယ်၍ကား၊ မှုတ၏ရှင်၊ နန္ဒကာနိဝ၊ နှစ်သက်သွယ်မရှိကုန်သော
 မြေမှုန့်အလိမ်းအလိမ်းကပ်သောပံ့ သကူသင်္ကန်းတို့ကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊
 ဆောင်၏၊ သောအရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာ၏ တပြည့်သားသည်
 လည်း၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ သောအရိ
 ယသာဝကော၊ ထိုအရိယာ၏တပြည့်သည်၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ ပရိမုတ္တော၊
 ကင်းလွတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တိရုစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရုစ္ဆာန်တို့၏အ
 မျိုးမှ၊ ပရိမုတ္တော၊ လွတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတုံ၊
 ပရိမုတ္တော၊ လွတ်သည် သာလျှင်တည်း၊ အပါယာ၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝ
 သော၊ ဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတာ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာပျက်
 စီး၍ကျရာဖြစ်သောဒုဂ္ဂတိဘဝမှ၊ ပရိမုတ္တော၊ လွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 စတုဟိ၊ လေးပါးသောတရားတို့သည်၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယ
 သာဝကော၊ အရိယာသဘာဝသည့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ငါတရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မ
 တုန်မလှုပ်သက်ဝင်ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ
 တို့၏ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ) ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂ
 ဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဣဿရိယ၊
 ဓမ္မ၊ ယသ၊ ဘိရိ၊ ကာမ၊ ပယတ္တတည်းဟူသော ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်
 မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်
 သက်ဝင်ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်ကြည်

ညှိခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ဝိညူဟိ၊
 ပညာရှိတို့သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊
 တရားတော်၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊
 အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတု
 မရှိသော၊ ပုညက္ခတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏ပိုက်ပျိုးချထား
 ရာလယ်ယာမြေကောင်းသတွယ်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်
 ၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အာရဇ္ဈေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိ
 သံဝတ္တနိကဟိ၊ သမာဓိသည်ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ဝီလေဟိ၊ ဝီလတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေဟိဓမ္မဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေ
 တတ်သော၊ ယောရာဇာ၊ အကြင်မင်းသည်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါး
 ကျွန်းတို့ကို၊ ပဋိလာဘော၊ ရဲခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောစအရိယသာ
 ဝကော၊ အကြင်အရိယာ၏တပည့်သည်လည်း၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်
 သောတရားတို့ကို၊ ပဋိလာဘော၊ ရဲခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုန္တံ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဋိလာဘော၊ ရဲခြင်း၏၊ သောဠေယိ၊ တဆင့်
 ခြောက်စိပ်စိပ်၍၊ ကလံ၊ တစိပ်ကိုမျှ၊ နအဠတိ၊ မထိုက်၊ ဣတိဝံ၊ ဤသို့၊
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာ၌၊ လောကီယသု
 ခဿ၊ လောကီချမ်းသာထက်၊ ဥတ္တရံ၊ အလွန်မြတ်စွာ၊ သာတိသယံ၊ အလွန်
 အကဲနှင့်တကွ၊ လောကုတ္တရသုခမေဝ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာကိုသာလျှင်၊
 အနုတ္တရန္တိ၊ အတုမရှိမြတ်၏ဟူ၍၊ အတိသယန္တံ၊ အကဲအလွန်မရှိမြတ်စွာ
 ၏ဟူ၍၊ ဘာဇေသိ၊ ဝေဘန်ခွဲခြမ်းတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယ
 သုတ်အပြီးတည်း၊ ဒုတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယသုတ်အဖွင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၄-ဒဏ္ဍသုတ်။

တတိယေတတိယသုတ်၌၊ ကုမာရကာတိ၊ ကုမာရကာဟု သည်ကား၊
ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်၊ အန္တရာထသဝတ္ထိအန္တရာထဇေတဝနန္တိဇ္ဇေ၊
အန္တရာထသဝတ္ထိအန္တရာထ ဇေတဝနံဟူသောဤပါဌ၌၊ အန္တရသဒ္ဓေါ၊
အန္တရသဒ္ဓါသည်၊ တဒန္တရံကောဇာနေယျအညတြတထာဂတာတိဇနာ
သင်္ဂဗ္ဗမန္တန္တိ မဇ္ဇတုဉ္ဇကိမန္တရန္တိ အာဒိသု၊ တဒန္တရံကောဇာနေယျအည
တြတထာဂတာတိဇနာသင်္ဂဗ္ဗမန္တန္တိ မဇ္ဇတုဉ္ဇကိမန္တရံဤသို့အစရှိသည်
တို့၌၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ မဇ္ဈ၊ ငါးကို၎င်း၊
တုဉ္ဇ၊ သင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ သင်္ဂဗ္ဗ၊ ပေါင်းရုံးရင်း၍၊
မန္တန္တိ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ အန္တရံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊
တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ အညတြဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တဒန္တရံ၊
ထိုအကြောင်းကိုကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဇာနေယျ၊ သိနိုင်အံ့နည်း၊ အဒ္ဓသ
မံဘန္တေ အညတတြာဇ္ဈတ္တိဝိဇ္ဇန္တရိကာယ ဘာဇနံဝေဝန္တိတိအာဒိသု၊
အဒ္ဓသမံဘန္တေ အညတြာဇ္ဈတ္တိဝိဇ္ဇန္တရိကာယဘာဇနံဝေဝန္တိဤသို့အစရှိ
သည်တို့၌၊ ခဏ၊ ခဏဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ဘာဇနံ၊ အိုးခွက်ကို၊ ဝေဝန္တိ၊ ဆေးကြောသော၊ အညတြာ၊
တယောက်သော၊ ဇ္ဈတ္တိ၊ မိန်းမသည်၊ ဝိဇ္ဇန္တရိကာယ၊ လျှပ်စစ်ပြက်သော
အခါ၌၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏။ ယသန္တရတောနသန္တိ
ကောပါတိအာဒိသု၊ ယသန္တရတောန သန္တိကောပါ ဤသို့အစရှိသည်
တို့၌၊ ဝိဇ္ဇေ၊ မိတ်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ယသ၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊
အန္တရတော၊ မိတ်ကြောင့်၊ ကောပါ၊ အမျက်တို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊
အန္တရာဝေါသာနမာပါဒိတိအာဒိသု၊ အန္တရာဝေါသာနမာပါဒိဤသို့အစ
ရှိသည်တို့၌၊ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ အန္တရာ၊
အလယ်၌၊ ဝေါသာနံ၊ ဆုံးခြင်းသို့၊ အာပါဒိ၊ ရောက်ပြီ၊ အဝိစာယံတပေါဒါ
ဒိန္နံမဟာနိရယာနံ အန္တရိကာယအာဂစ္ဆတိတိအာဒိသု၊ အဝိစာယံတပေါ
ဒါဒိန္နံမဟာနိရယာနံ အန္တရိကာယအာဂစ္ဆတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိ
ဝေရေ၊ အပေါက်ဟင်းလင်းဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ အဝိစ၊
စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊ အယံတပေါဒါ၊ ဤတပေါဒါဖြစ်သည်၊ ဒိန္နံမဟာနိရယာနံ၊
လောဟကုန္တိငရဲကြီးနှစ်ခုတို့၏၊ အန္တရိကာယ၊ အကြားမှ၊ အာဂစ္ဆတိ၊
လာ၏။ သွာယံသော အယံအန္တရသဒ္ဓေါ၊ ထိုအန္တရသဒ္ဓါကို၊ ဣသ

ဝိ၊ဤအရာ၌လည်း၊ ဝိဝရေ၊အကြားဟူသောအနက်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ထိ
 အင်္ဂါ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဝတ္ထိယာစ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏ လည်း
 ကောင်း၊ ဇေတဝနဿစ၊ဇေတဝနကျောင်းတော်၌လည်းကောင်း၊ ဝိဝ
 ရေ၊အကြား၌၊ဣတိဝေ၊ဤသို့၊ ဣတ္ထ၊ဤအရာ၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ထိအင်္ဂါ၊စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထ၊ဤအရာ၌၊အန္တရသဒ္ဓယော
 ဂတော၊အန္တရသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ အန္တရစသောဝတ္ထိအန္တရာစ
 ဇေတဝနန္တိ၊အန္တရစသောဝတ္ထိအန္တရာစဇေတဝနံဟူ၍၊ဥပယောဂဝစနံ၊
 ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်၏၊ဤဒိသေသု၊ဤသို့သောသ
 ရှိကုန်သော၊ ဌာနသု၊ အရာတို့၌ ၊အက္ခရိန္ဒကော၊ သဒ္ဓါကျင်းဆရာတို့
 သည်၊ အန္တရာဂါမဉ္ဇနိဉ္ဇဂစ္ဆတိတိ၊ အန္တရာဂါမဉ္ဇနိဉ္ဇ ဂစ္ဆတိဟူ၍၊
 ဧကံ၊တခုသော၊ အန္တရသဒ္ဓံ၊အန္တရသဒ္ဓါကို၊ ပယုဇ္ဇန္တိ၊အပြားအားဖြင့်
 ယှဉ်ကုန်၏၊ သောအန္တရသဒ္ဓေါ၊ ထိုတခုသောအန္တရသဒ္ဓါကို၊ ဒုတိယ
 ပဒေနဝိ၊ဒုတိယပုဒ်နှင့်လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣပန၊ဤအရာ၌ကား၊ယောဇေတွာ၊ယှဉ်၍၊ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊
 အဟိံဒဏ္ဍေနဟနန္တိတိ၊ အဟိံဒဏ္ဍေနဟနန္တိဟူသည်ကား၊ မိလတော၊
 တွင်းမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ထွက်၍၊ဂေါဝရာယ၊အစာရှာခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊သွား
 သော၊သာတဏ္ဍတ္တံ၊ အတွင်း၌ဝတ်မှတ်ဆာလောင်သော၊ ကဏ္ဍသပ္ပံ၊မြွေ
 ဟောက်ကို၊အနုဗန္တိတွာ၊အစဉ်တစိုက်လိုက်၍၊ ယဗ္ဗိဟိ၊ဒုတ်ထွန်ကန်တို့
 ဖြင့်၊ပေါထေန္တိ၊ ပုတ်ခတ်ကြကုန်၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လျှင်၊
 ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိံ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်း
 အသို့ငှါ၊ဂစ္ဆန္တော၊ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီးအကြား
 ၌၊အဟိံ၊မြွေကို၊ဒဏ္ဍေန၊ဒုတ်ထွန်ကန်ဖြင့်၊ ဟနန္တေ၊သတ်ကုန်သော၊တေ
 ဒါရကော၊ထိုသူငယ်တို့ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်တော်မူ၍၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊
 ကုမာရကာ၊သူငယ်တို့သည်၊ ဣမံအဟိံ၊ဤမြွေကို၊ဒဏ္ဍေန၊ ဒုတ်ထွန်ကန်
 ဖြင့်၊ဟနထ၊သတ်ကြကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ ခုံသနာဘယေန၊ ကိုက်အံ့သည်မှ
 ကြောက်သောကြောင့်၊ ဟနာမ၊ သတ်ကြပါကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လျှင်၊
 ဝုတ္တော၊နားတော်လျှောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣမေဒါနကာ၊ ဤသူငယ်
 တို့သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သုခံ၊ချမ်းသာကို၊ကရိယာမိ၊ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ဤ
 သို့လုံ့လိုက်၍၊ဣမံအဟိံ၊ဤမြွေကို၊ပဟာရိတန္တာ၊ပုတ်ခတ်ကြကုန်လျက်
 နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ဖြစ်ရာအရပ်၌၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝိဿန္တိ၊ခံစားရကုန်

လတ္တံ၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာဏီ၊ နိကတိကောသလံ၊ စဉ်းလဲခြင်း၌လိမ္မာသော
 အဖြစ်သည်။ အဟော၊ ဩဝါဒအနာဂတ်ရှိစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသံဝေဂံ၊ ဓမ္မသံ
 ဝေဂကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ တေနေဝစဓမ္မသံဝေဂေန၊ ထိုဓမ္မ
 သံဝေဂဖြင့်သာသျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ တေ
 န၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါဘဂဝါတိအာဒိ၊ အထခေါဘဂဝါဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုပါဠိ
 တော်၌၊ တေမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ တေမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ ဣမေဒါရ
 ကာ၊ ဤသူငယ်တို့သည်၊ အတ္တသုခါယ၊ မိမိချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ပရဒုက္ခံ၊
 သူတပါးတို့၏ဆင်းရဲကို၊ ကရောန္တ၊ ပြုကုန်သောကြောင့်၊ ပရတ္ထံ၊ တလွန်
 လောက၌၊ သုခံ၊ မိမိတို့၏ချမ်းသာကို၊ နလဘိဿန္တိ၊ မရကုန်သတ္တံ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဧ
 ကော၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝတ္ထုယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ အညော၊ တပါးသော
 ဆရာတို့သည်၊ ဒုပ္ပဒိုပန္နာနံ၊ မကောင်းကျင့်ကုန်သောသူတို့အား၊ သုခပရိ
 ယေသနံ၊ ချမ်းသာကိုရှာခြင်းသည်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဒုက္ခာယ၊
 ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ သုပ္ပဒိုပန္နာနံ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော
 သူတို့အား၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထ
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရဝိဟေသာ၊ သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲခြင်းမှ၊
 ဝိနိမုတ္တာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အစ္စန္တမေဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်
 သာလျှင်၊ သုခဘာဂိနောဝတ၊ ချမ်းသာခြင်းအဖို့ရှိစွာကား၊ မယံ၊ ငါ
 ဘုရား၏၊ ဩဝါဒပဒိုကရာ၊ အဆုံးအမတော်နှင့် အညီပြုကြ၊ ပေကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနဿဝသေနေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာ
 သျှင်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဥဒါနံ၊ သုခကာမာနိ သူတာနိ
 အစရှိသော ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ
 ဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အပရေပန၊ တပါးသော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဘဏန္တိ၊
 ဆိုကုန်သေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေဟိကုမာရကေဟိ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်၊
 ပဝတ္ထိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ပရဝိဟေခနံ၊ သူတပါးအားညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊
 သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဒိနဝတော၊
 အပြစ်အားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ပရဝိဟေသာယစ၊ သူတပါးကို
 ညှဉ်းဆဲခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ပရာနုကမ္မာယစ၊ သူတပါးအားသနားခြင်း
 ၏ လည်းကောင်း၊ ယထာဏ္ဏမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ အာဒိနဝါနိသံသဝိဘာဝ
 နံ၊ အပြစ်အကျိုးကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူး

ရင့်တော်မူ၏။ တတ္ထတာသုဉ္ဇဒါနဂါထာသု။ ထိုဉ္ဇဒါနဂါထာတို့၌ သုခကာ
မာနိတိ၊ သုခကာမာနိဟူသည်ကား။ ဧကန္တေနဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာသျှင်၊
အတ္တေနာ၊ မိမိ၏။ သုခဿ၊ ချမ်းသာကို၊ ဣန္ဒြနတော၊ အလိုရှိသောသူ
အား။ သုခါနုဂိဒ္ဓါနိ၊ ချမ်းသာကိုမက်မောကုန်၏။ ဘူတာနိတိ၊ ဘူတာနိဟူ
သည်ကား။ ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ယောဒဏ္ဍေနဝိဟိ၊ သတိတိဇ္ဈေ၊
ယောဒဏ္ဍေန ဝိဟိ၊ သတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဒဏ္ဍေနာတိ၊ ဒဏ္ဍေနဟူသော
သဒ္ဓါသည်။ ဒေသနာမတ္တံ၊ ဒေသနာကိုအရင်းပြုကာမျှသာတည်း။ ဒဏ္ဍေန
ဝါ၊ နုတ်ထွန်ကန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လေဒ္ဓုသတ္တပါဏိပ္ပဟာရာဒိဟိဝါ၊ ခဲ
လက်နက်လက်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ ဒဏ္ဍေန
ာတိ၊ ဒဏ္ဍေနဟူသည်ကား။ ဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်ပေးသဖြင့်၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
ယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ယော၊ အကြင်သူသည်။ သုခကာမာနိ၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ဣမာနိသဗ္ဗဘူတာနိ၊ ဤအလုံးစုံကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ အဿဝုဂ္ဂ
လဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဇာတိအာဒိနိ၊ အမျိုးအစရှိသည်တို့ကို၊ စာနုနဝသေ
န၊ ထိခိုက်သည်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဝစိဒဏ္ဍေနဝါ၊ နုတ်ထွန်ကန်ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ပါဏိမုဂ္ဂရသတ္တာဒိဟိဝါ၊ လက်ဝါးဆောက်ပုတ်လက်နက်အစ
ရှိသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပေါထနတာဇ္ဇ နန္တေနာဒိဝသေန၊ ရိုက်
နှက်ခြင်း ခြိမ်းချောက်ငေါက်ငန်းခြင်း လက်ခြေဖြတ်ခြင်း စသည်တို့၏
အတွင်းအားဖြင့်၊ သရီရဒဏ္ဍေနဝါ၊ ကိုယ်၌ညှဉ်းဆဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
သတံဝါ၊ တရာကို လည်းကောင်း၊ သဟသံဝါ၊ တထောင်ကို လည်း
ကောင်း၊ ဥပနဝသေန၊ ထားသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ နေဒဏ္ဍေနဝါ၊ ဥစ္စာ
ဒဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေသုဒဏ္ဍေသု၊ ဤဒဏ်တို့တွင်၊ ယေနကော
နမိ၊ အမှတ်မရှိတခုခုသော၊ ဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်ဖြင့်၊ ဝိဟိ၊ သတိ၊ ကိုယ်တိုင်မူ
လည်းညှဉ်းဆဲ၏။ ဝိဟေဓေတိ၊ သူတပါးကိုလည်းညှဉ်းဆဲစေ၏။ နက္ခိ
ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ အတ္တေနာသုခမေသာနောပေစ္စသော
နလဘတေသုခန္တိ၊ အတ္တေနာသုခမေသာနောပေစ္စသောနလဘတေသုခံ
ဟူသည်ကား။ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တေနာ၊ မိမိ၏။ သုခံ၊ ချမ်း
သာကို၊ သေနာဂဝေသန္တော၊ ရှာလျက်၊ ဝတ္ထေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ပရ
လောကေတမလွန်ဘဝ၌၊ မနုဿသုခံ၊ လူချမ်းသာကို၊ ဗိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်ချမ်း
သာကို၊ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဇုံ၊ သုံးပါးအပြားရှိ

သောသုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နလဘတိ၊ မရ၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်ကား၊ တေန
 ဓဏ္ဍေန၊ ထိုဓာတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲကိုသာလျှင်၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ အ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပစ္စသောလဘတေသုခန္တိ၊ ပစ္စ
 သောလဘတေသုခံဟူသည်ကား၊ မေတ္တာနုဒယသမ္ပန္နော၊ သတ္တဝါတို့ကို
 ချစ်ခြင်း သနားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိ၏၊ ဒုက္ခပဋိက္ခလော၊
 ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့ငါနှင့်အတူ၊ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိ၏၊ ဒုက္ခပဋိက္ခလော၊
 ဆင်းရဲကိုစက်ဆုပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေန္တော၊ ကြံ၍၊ သမ္ပတ္တိရတိ၊ အာဒိသု၊
 သမ္ပတ္တိရတိစသည်တို့၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောနည်းဖြင့်၊ ယေနကေနဝိဒဏ္ဍေန၊ တစုံတခုသောဓာတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံး
 စုံကုန်သော၊ သူတာနိဝိ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ နဟိ၊ သတိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ နဗာ
 ဓတိ၊ မနှိပ်စက်၊ သောဂုတ္တလော၊ ထိုဂုတ္တလ်သည်၊ ပရလောကော၊ တမလွန်
 လောက၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မနုဿသုခံ၊ လူ့ချမ်း
 သာကို၊ ဒေဝဘူတော၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်ချမ်းသာ
 ကို၊ ဥဘယံ၊ ချမ်းသာနှစ်ပါးကို၊ အတိက္ကမန္တော၊ လွန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန
 သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤဒေသနာ
 တော်၌လည်း၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဂုတ္တလဿ၊ ဂုတ္တလ်
 အား၊ အဝဿံ၊ မချွတ်ဘာဝိတာယ၊ ပွားစေအပ်သောကြောင့်၊ တံသုခံ၊ ထို
 သုံးပါးသောချမ်းသာသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝိယ၊ ဖြစ်ဆဲကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုး၌၊ လဘတေတိ၊ လဘတေဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဂုရိမဂါယာယဝိ၊ ရှေးဂါယာ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊
 ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတိယသုတ္တဝတ္ထနာ၊ တတိယသုတ်၏အဖွင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၄-သက္ကာရသုတ်၊

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ တေနခေါပနသမယေနဘဂဝါသက္ကာတော
 ဟောတိတိ၊ တေနခေါပနသမယေန ဘဂဝါသက္ကာတောဟောတိဟူသည်
 ကား၊ ကပ္ပါနံ၊ ကပ္ပာတို့၏၊ သတသဟဿာမိကေသု၊ တထိန်းအလွန်ရှိ

ကုန်သော၊ စတုသုဓာသင်္ချေယသု၊ လေးသင်္ချေတို့၌၊ သုပရိပူရိတဿ၊
ကောင်းစွာဖြည့်တော်မူအပ်သော၊ ပုညသမ္ဘာရိသေသဿ၊ ကောင်းမှု
သမ္ဘာရိတော်အထူး၏၊ ဗလဘူတေန၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣတော၊
ဤသို့အဖြစ်မှ၊ ပရိနောက်၌၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဩကာသော၊ အကျိုးပေးရာ
အခွင့်ကလသည၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿာဟဇာတေနိယ၊ ဖြစ်သော
အားထုတ်ခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဝဗ္ဗမာနေန၊ ပွားစေသ
ဖြင့်၊ သက္ကာရာဒိနာ၊ ပူဇော်သက္ကာရစသည်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ သက္ကတော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသက္ကဝါတို့ အစုံအသေပြုအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဗ္ဗဒိသာသု၊ အလုံးစုံ
သောအရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ယမကမဟာမေစော၊ အစုံအစုံသောမိဗန်းကြီး
သည်၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ မဟောဗံ၊ ကြီးစွာသောနေအယဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တ
ယိံသုဝိဿ၊ ဖြစ်စေကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗပါရမိယော၊ အလုံးစုံသောပါရမီ
တော်တို့သည်၊ ဧကေသိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ တစ်တည်းသာဖြစ်သောမြတ်စွာ
ဘုရားအဖြစ်တော်၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒဿာမ၊ ပေးကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သမ္ဘိဏ္ဍိတာဝိယ၊ တိုင်ပင်၍ပေါင်းဆုံမိကြကုန်သကဲ့သို့၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ လာဘသက္ကာရမဟောဗံ၊ အလွန်ကြီးစွာသော
လာဘသပ္ပကာ မိဗန်းကြီးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တယိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတောတ
တော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ အနုပါနဝတ္ထယာနမာဏာဂန္ဓ၊ ဝိလေပနာဒိဟတ္ထာ၊
ဆွမ်းအဖျော် အဝတ်သင်္ကန်းယာဉ် သန်လျှင်းပန်းနံ့သာ နံ့သာပျောင်းစ
သည်လက်စွဲကုန်လျက်၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏာ၊ ဒဟော၊ မင်းပုဏ္ဏား အစရှိ
သောသူတို့သည်၊ အာဂတံ၊ လာလတ်ကုန်၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးမြတ်
တရားကို ပိုင်းခြားစင်စင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဒေဝဒေဝါ၊ နတ်ထက်
နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊
နရာသဘော၊ နတ်လူတို့၏အာသဘမြောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ပုရိသသီဟော၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း
ကဲ့သို့ရဲတင်းမောက်မာတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်
မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာ
ကုန်လျက်၊ သကဋသတေဟိ၊ ထည်းတရာတို့ဖြင့်၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊
အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၍၊ ဩကာသံ၊ လှူဒါန်းရာအခွင့်ကို၊ အလဘမသု

နာ၊မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်၌၊ဂါဝုတဉ္စ
မာဏေပိ။ တဂါဝုတ်မျှသောအရပ်၌လည်း၊ သကဋ္ဌရုရေန၊ ဟည်းဦးဖြင့်၊
သကဋ္ဌရုရံ၊ဟည်းဦးကို၊ အာဟန္တ၊ထိစေလျက်၊ဘိဋ္ဌန္တိစေဝ၊တည်လည်း
တည်ကုန်၏၊အနုဗန္တန္တိစ၊အစဉ်လည်းလိုက်ကုန်၏၊ အန္တကဝိနွ၊ပြာဟူတာ
ဒယောဝိယ၊အန္တကဝိနွစသောဝုဏ္ဏားတို့ကဲ့သို့တည်း၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံ
ကို၊ခန္ဓကေစ၊မဟာဝါခန္ဓကဋ္ဌလည်းကောင်း၊ တေသုတေသုစသုတ္တေသု၊
ထိုထိုသုတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ အာဂတနယေန၊လာသောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊တဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သ
ကဲ့သို့၊ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ရဟန်းအပေါင်းအားလည်း၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသဗ္ဗံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယာဝတာခေါရန္တုတေရဟံ
သံဃာဝါဂဏာဝါလောကေဥပ္ပန္နာနာယံရန္တုအညံဇေသံဃံဝိသမနုပဿာ
မိဧဝံသာဘဂ္ဂ ယသဂ္ဂပတ္တံယထရိဝရန္တဘိက္ခုသံဃောတိ၊ ယာဝတာခေါ
ရန္တုတေရဟံသံဃာဝါဂဏာဝါလောကေဥပ္ပန္နာနာယံရန္တုအညံဇေသံဃံ
ဝိသမနုပဿာမိ ဧဝံသာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တံယထရိဝရန္တဘိက္ခုသံဃောဟု
သော၊ဧတံ၊ ဤစကားကို၊တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ရန္တု၊ချစ်သားရန္တု၊ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက်၊ တေ
ရဟံ၊ယခုအခါ၌၊လောကေ၊လောက၌၊ သံဃာဝါ၊သံဃာတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ဂဏာဝါ၊ဂိုဏ်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ရန္တု၊ချစ်
သားရန္တု၊ယထရိဝယထာဧ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ဘိက္ခုသံ
ဃော၊ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တံ၊ လာဘ်သင်ပြန်ပြော
ခြင်းအခြံအရံများခြင်းသို့ရောက်၏၊ တထရိဝတထာဧဝ၊ထိုအခြင်းအရာ
ဖြင့်သာလျှင်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တံ၊ လာဘ်သင်ပြန်ပြောခြင်းအ
ခြံအရံများခြင်းသို့ရောက်သော၊ အညံ၊ ငါးဘုရားသာသနာ၌တည်သော
ဂိုဏ်းသံဃာမှတပါးသော၊ ဧကသံဃံဝိ၊ တခုသော ဂိုဏ်းသံဃာကို
လည်း၊ရန္တု၊ချစ်သားရန္တု၊အဟံ၊ငါးဘုရားသည်၊နသမနုပဿာမိ၊မြင်တော်
မမူ၊ တဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံ
ဃဿစ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား လည်းကောင်း၊ ဧကတော၊ တကွနက်၊
ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊သွာယံသောအဟံလာဘသက္ကာရော၊ထိုလာဘ်ပူဇော်
သက္ကာသည်၊ဒိန္နံမဟာနဒိန္နံ၊ မြင်ကြီးရှင်ချစ်၏၊ ဥဒကောဇောဝိယ၊ဧေအ
ယဉ်ကဲ့သို့၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အပ္ပမေယျော၊ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာမရှိသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပန သမယေနာဂဝါ

သက္ကတောဟောတိ၊ ပ၊ ပရိက္ခာရာနံဘိက္ခုသံဃောပိ သက္ကတော၊ (ပ)၊
 ပရိက္ခာရာနန္တိ၊ တေနခေါပနသမယေနဘဂဝါ သက္ကတော ဟောတိ၊ ပ၊
 ပရိက္ခာရာနံဘိက္ခု သံဃောပိသက္ကတော၊ (ပ)၊ ပရိက္ခာရာနံဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊
 ပါဠိတော်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သက္က
 တော၊ လူနတ်မြဟွာတို့သည်အရိုအသေပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊
 ပရိက္ခာရာနံ၊ ပရိက္ခရာတို့ကို၊ လာဘီ၊ ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုသံ
 ဃောပိ၊ ရဟန်းသံဃာသည်လည်း၊ သက္ကတော၊ အရိုအသေပြုအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိက္ခရာနံ၊ ပရိက္ခရာတို့ကို၊ လာဘီ၊ ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တိတ္ထိယာပန၊ တိတ္ထိတို့သည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အကတဗုညတာယစ၊
 ပြုအပ်သောကောင်းမှု မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်၊ အသက္ကတာ၊ အရို
 အသေ မပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပာဒေန၊ ဘုရား ဖြစ်တော်မူသော
 အခါ၌၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဝိပန္နသောတာ၊ ကြည်ညိုခြင်း
 ကင်းကုန်သဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုရိယုတ္တမနေ၊ နေ
 ထွက်သောအခါ၌၊ ခစ္ဆုပနကာဝိယ၊ ဝိုးရုံးကြွေတို့ကဲ့သို့၊ နိပ္ပတာ၊ အရောင်
 အဝါမရှိကြကုန်သည်၊ နိက္ကေဓံ၊ တန်ခိုးအရှိန်အစော် မရှိကြကုန်သည်၊
 ဟတဿာသက္ကာရာ၊ ပြတ်သောလာဘ်ပူးဇာသက္ကာ ရှိကြကုန်သည်၊
 အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တော၊ ထိုသိန္နော ခံမြှီတို့သည်၊ ဘဂဝတောစ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာသစ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏
 လည်းကောင်း၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်
 ပူဇော်သက္ကာကို၊ အသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဿာ
 ပကတာ၊ ငြိစူစောင်းမြောင်း ချုတ်ချယ်ခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဣမေ၊ ဤသဘက်ဝင် မင်းသားတို့ကို၊
 ဗရုဿဟိ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော၊ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်၊ စာနေတွင်
 ထိုင်ကြ၍သာလျှင်၊ ပလာပေဿာမ၊ ပြေးစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿူယ
 ဝိသုက္ခါရံ၊ ငြိစူစောင်းမြောင်းခြင်းတည်းဟူသော လွှေးအန်အပ်သောအ
 ဆိပ်ကို၊ ဥဂ္ဂိရန္တာ၊ လွှေးအန်တုန်လျက်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို၊ အက္ခောသန္တာ၊ ဆဲရေးကုန်လျက်၊ ပရိဘာသန္တာ၊ ရေရွတ်
 ကုန်လျက်၊ ဝိစရိသု၊ ထိုမှဤမှသွားလာကြကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အည
 တိတ္ထိယာပန၊ ပ၊ ပရိဘာသန္တိ ရောသေန္တိ ဝိဟေသေန္တိတိ၊ အညတိတ္ထိယာ
 ပန၊ ပ၊ ပရိဘာသန္တိ ရောသေန္တိ ဝိဟေသေန္တိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊

ဟောတော်မူအပ်၏။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသော အယူရှိ
ကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကောပန၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်ကား၊ အသက္ကတာ၊ အရိုအသေ
မပြုအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပ)၊ ပရိက္ခရာရန်၊ ပရိက္ခရာတို့ကို၊
လောဘိနော၊ ခြေင်းရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇ
ကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊
ဘိက္ခုသံဃာသမ္မာရဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း၊ သက္ကာရံ၊ အရိုအသေ
ပြုခြင်းကို၊ အသဟာမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမေစ၊ ရွာ၌
လည်းကောင်း၊ အရေညေစ၊ တော၌လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အသက္ကာဟိ၊ သူတော်ကောင်း အပေါင်း၌ ဆိုခြင်းငှါမ
လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဗရသဟိ၊ ကြမ်းတန်းကုန်သော၊ ဝါစာဟိ၊ စကား
တို့ဖြင့်၊ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးချုတ်ချယ်ကုန်၏၊ ပရိဘာသန္တိ၊ ခြိမ်းချောက်
ကုန်၏၊ ရောသေန္တိ၊ အပြစ်ကိုဖြစ်စေကုန်၏၊ ဝိဟေသေန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၏၊
တက္ကတတ္ထိ၊ ဝစနေထိုပါဠိတော်စကား၌၊ အသက္ကာဟိတိ၊ အသက္ကာဟိ
ဟူသည်ကား၊ အသဘာယောဂ္ဂဟိ၊ သဘင်၌ဆိုခြင်းငှါမလျှောက်ပတ်
ကုန်သောစကားတို့ဖြင့်၊ သဘာသံ၊ သဘင်၌၊ သာဓုဇနသမူဟေ၊ သူတော်
ကောင်းအပေါင်း၌၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အယုတ္တာဟိ၊ မလျှောက်ပတ်ကုန်
သော၊ ဒုဗ္ဗုလ္လာဟိ၊ ရုန့်ရှင်းကြမ်းတန်းကုန်သောစကားတို့ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အက္ကော၊ အနက် တည်း၊ ဗရသဟိတိ၊ ဗရသဟိဟူသည်
ကား၊ ကက္ကန္တာဟိ၊ ကြမ်းတန်းကုန်သော၊ မမန္တေဒကာဟိ၊ မရက်မစက်
မြတ်နိုး ရံမက်ခြင်းကို ဖြတ်တတ်ကုန်သော၊ အက္ကောသန္တိတိ၊ အက္ကော
သန္တိဟူသည်ကား၊ ဇာတိအာဒိဟိ၊ ဇာတ်အစရှိကုန်သော၊ အက္ကောသ
ဝတ္ထုဟိ၊ အက္ကောသဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ခံသေန္တိ၊ ဆဲရေးချုတ်ချယ်ကုန်၏၊ ပရိ
ဘာသန္တိတိ၊ ပရိဘာသန္တိဟူသည်ကား၊ တက္ကနဝသေန၊ မျက်မှောက်၌
ငြင်းခုံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တပသံ၊ တေးကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေကုန်
လျက်၊ တန္တေန္တိ၊ ခြိမ်းချောက်ကုန်၏၊ ရောသေန္တိတိ၊ ရောသေန္တိဟူသည်
ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရေဿ၊ သူတစ်ပါးအား၊ ဒေါသော၊
အပြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အနုတ္တန္တန
ဝသေန၊ အလွန်ချုတ်ချယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥပ္ပါ
ဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဝိဟေသေန္တိတိ၊ ဝိဟေသေန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိဟေ
သေန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၏၊ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ အာ

ကောရဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ အဖာသံ၊ မချင်းသာခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြု
ကုန်၏၊ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဧတ၊ ဤမိစ္ဆာမိဋ္ဌိတို့သည်၊ သမန္တပါ
သာဒိကေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကြည်ညိုဝွတ်ရှိသော၊ ဘဂဝတိစ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃေစ၊ ရဟန်းအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊
အက္ကာသာဒိနိ၊ ခံရေးခြင်း စသည်တို့ကို၊ ပဝတ္တေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ဘိ
သနည်း၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ စေပုစ္ဆယျ၊ အကယ်၍မေးငြားအံ့၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဟိနုလာ
ဘသက္ကာရတာယ၊ ဆုတ်ယုတ်ငံသာသာဘ်ပုဇ္ဇေသက္ကာရိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဥပဟတဗိက္ကာ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပထဝိ၊ မြေ
ကို၊ ခဏိတွာ၊ တူး၍၊ ပက္ခသန္တာဝိယ၊ ပျက်စီးလိုဘိသကဲ့သို့၊ အဝဏော၊
အနာမရှိသော၊ ဝေဇ္ဇုရိယမဏိမှိ၊ ကျောက်မျက်ခွံတုံး၊ ပတ္တမြားတုံး၌၊
ဝဏံ၊ အနာကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တာဝိယ၊ ဖြစ်စေကုန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
သုန္နရိကံနာမ၊ သုန္နရိကအမည်ရှိသော၊ ပဋိဗ္ဗေဇိကံ၊ ပရိဗိုဇ်မကို၊ ပညာပေ
တွာ၊ သိစေ၍၊ တာယ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မသည်၊ သတ္တုစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း
ကောင်း၊ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဝုဋ္ဌာ
ပေသွာ၊ ထစေ၍၊ အက္ကာသာဒိနိ၊ ခံရေးခြင်းစသည်တို့ကို၊ ပဝတ္တေသုံ၊ ဖြစ်
စေကုန်၏၊ တံပနေတံတံပနတေသုန္နရိကဝတ္ထု၊ ထိုသုန္နရိပရိဗိုဇ်မ၏ဝတ္ထု
သည်၊ ပရတော၊ နောက်၌၊ သုန္နရိကသုတ္တေ၊ သုန္နရိကသုတ်၌၊ ပါဠိယံဝေ၊
ပါဠိတော်၌သာလျှင်၊ အာဂမိယတိ၊ လာလတ္တံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံ
ဝဏံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝဏံ၊ ထို
စကားကို၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသုန္နရိကသုတ်၌သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏယိယသမ၊ ဖွင့်ပြ
ပေကုန်အံ့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်၍၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထို
အကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အထခေါ၊ သမ္ပဟုလာဘိက္ခု၊ ယေနဘဂဝါတေနုပသကံမိသု (ပ) ဝိဟေ
သေန္တိတိ၊ အထခေါ၊ သမ္ပဟုလာဘိက္ခု၊ ယေနဘဂဝါ တေနုပသကံမိသု
(ပ)ဝိဟေသေန္တိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာ
ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်
သို့၊ ဥပသကံမိသု၊ ကပ်ကုန်၍၊ (ပ)၊ ဝိဟေသေန္တိ၊ ညှဉ်းထဲကုန်၏။

တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဂုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်
သာလျှင်တည်း။ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာ ဟူသည်ကား၊
ဣဿာပကတာနံ၊ ဂြူရူစောင်းမြောင်းခြင်း များကုန်သော၊ တိတ္ထိယာနံ၊
တိတ္ထိတို့၏၊ ဧတံဝိပ္ပနိပတ္တိံ၊ ထိုဘောက်ပြန်သောအကျင့်ကို၊ သဗ္ဗာကာရ
ကော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါ
နန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံ ဟူသည်ကား၊ ဧတဟိ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့သည်၊
ကတေ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဝိပ္ပကာရေစ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ပဿန္တမိတ္တေဟိစ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပရေဟိ၊ သူ
တပါးတို့သည်၊ ကတဥပ ကာရေစ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူး ဥပကာရ
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တာဒိသာဝါနုဘာဝဒီပကံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော
တာဒိဂုဏ်၏အာနုဘော်ကိုပြတတ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ဂါမေအရညေသုခဒုက္ခ
ဗုဒ္ဓောအစရှိသောဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၍၊ တတ္ထတိသံ
ဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ဂါမေအရညေသုခဒုက္ခဗုဒ္ဓောတိ၊ ဂါ
မေအရညေ သုခဒုက္ခဗုဒ္ဓောဟူသည်ကား၊ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊
အရညေဝါ၊ တော၌လည်းကောင်း၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိတခုခုသော
အရပ်၌၊ သုခဒုက္ခနစ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓော၊ တွေ့သည်ဖြစ်၍၊
သုခဒုက္ခာနိ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့ကို၊ အနုဘာဝန္တော၊ အစဉ်ခံစားလျက်၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေသံသုခဒုက္ခာနံ၊ ထိုချမ်းသာဆင်းရဲတို့၏၊ ပစ္စယေဟိ၊
အကြောင်းတို့၌၊ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ နေဝတ္တတောနော
ပရတောဒဟေထာတိ၊ နေဝတ္တတောနောပရတောဒဟေထဟူသည်ကား၊

☞ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာ၌ပြည့်စုံ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုက္ခိ
တော၊ ဆင်းရဲ၌ပြည့်စုံ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
ရဲ၊ ပရေန၊ သူတပါးသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဣဒံသုခဒုက္ခံ၊ ဤချမ်းသာဆင်းရဲကို၊
ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ အတ္တတော၊ မိမိအားဖြင့်၊ နေဝ
ဋ္ဌပေထ၊ မထားရာသလျှင်ကတည်း၊ ပရေတော၊ သူတပါးအားဖြင့်၊ တံသုခ
ဒုက္ခံ၊ ထိုချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ နဋ္ဌပေထ၊ မထားရာသလျှင်ကတည်း၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတ္ထေနပဉ္စ
ကေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတရားအပေါင်း၌၊ အဟန္တိ ဝါ၊ ငါဟူ၍လည်းကောင်း၊
မမန္တိ ဝါ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရေတိဝါ၊ သူတပါးဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ပရဿာတိဝါ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဿိတဗ္ဗ
ယုတ္တကံ၊ ရှုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ

သလျှင်ကတည်းကောဝလံပန၊ သက်သက်သော်ကား၊ သင်္ခါရာဇေ၊ သင်္ခါ
ရတို့ သည်သာလျှင်၊ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ခဏခဏ၊ ခဏခြင်းခဏခြင်း၌၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ယျက်စီးကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တံသုခဒုက္ခံ၊ ထိုချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ အတ္တတောစ၊ မိမိအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရတောစ၊ သူတပါးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဋ္ဌပေယျ၊
မထားရာသလျှင်ကတည်းက၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒေသနာတော်၌၊ သုခဒုက္ခဂဟဏဉ္စ၊
သုခဒုက္ခသဒ္ဓါကိုယူခြင်းသည်လည်း၊ ဒေသနာသီသံ၊ ဒေသနာကိုအရင်း
ပြုကာမျှသာတည်း၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ လောကဓမ္မဿ၊ လောကမံ
တရား၏၊ ဝသေနပိ၊ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာယ၊ ဤ
ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ နာဟံကွမိနကဿမိနကိဉ္စနတသ္မိံ၊ နမမကွစနိကတ္ထ
မိကိဉ္စနတိတ္ထိတိ၊ နာဟံကွမိနကဿမိနကိဉ္စနတသ္မိံ၊ နမ မကွစနိကတ္ထမိ
ကိဉ္စနတိတ္ထိဟူ၍၊ စတုကောဒ္ဒိကံ၊ အစွန်းလေးခုရှိသော၊ သုညဟံ၊ သုညတ
တရားကို၊ ဝိဘာဇေတိ၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿ
သုခဒုက္ခဿ၊ ထိုချမ်းသာဆင်းရဲ၏၊ အတ္တတောစ၊ မိမိအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ပရတောစ၊ သူတပါးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဗပာနဿ၊ မထား
ခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဖုသန္တိ၊ ဖဿာဥပမိံ ပဒိုစ္စတိ၊ ဖုသန္တိ
ဖဿာဥပမိံ ပဒိုစ္စဟူ၍၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဧတေသုခဇေနိယာစ၊
ထိုသုခဇေနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧတေဒုက္ခဇေနိယာစ၊ ထိုဒုက္ခ
ဇေနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဖဿာနာမ၊ ဖဿမည့်ကုန်၏၊ ခန္ဓာပဉ္စက
သင်္ခါတံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဥပမိံ၊ ဥပမိကို၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊
တသ္မိံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သောဥပမိသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
ယထာသကရိယဟံ၊ အကြင်အကြင် မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော အာရုံကို၊
ဖုသန္တိ၊ တွေ့ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သောဥပမိ
၌၊ ပဝတ္တန္တိယေစ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ အဒုက္ခမသုခါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်သုခလည်းမဟုတ်သော၊ ဝေဒံ
နာ၊ ဝေဒနာသည်၊ သန္တသဘာဝတာယ၊ ငြိမ်သက်သောသဘောရှိသော
ကြောင့်၊ သုခဇေ၊ သုခဇေနာ၌သာလျှင်၊ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆ
တိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဝိသေဗ္ဗဿဝသေနေဝ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိသောသမ္ဗုဿ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ အယံအတ္တဇတ္ထနာ၊ ဤ
အနက်အဖွင့်ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ကား၊

တေပဿာ၊ ထိပဿတိသည်၊ နယ သန္တိ၊ မတွေ့ကုန်၊ တံအယသနံ၊ ထိမတွေ့
ခြင်းကို၊ ဒသေတံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ နိရူပမိကေနယသယျ၊ ပဿာတိ၊
နိရူပမိကေနယသယျ၊ ပဿဟူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ဆိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗသော၊ ခင်သိမ်း
သောအားဖြင့်၊ ခန္ဓုပမိယာ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း တည်းဟူသော ဥပမိ
သည်၊ အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ ကေနကောရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်း
ဖြင့်၊ တေပဿာ၊ ထိပဿတိသည်၊ ယသယျ၊ တွေ့ကုန်ရာအံ့နည်း၊ တံကာ
ရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တု
မှ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်၊ အက္ခာသဒ္ဓါဝသေန၊ ဆဲရေးခြင်းစသည်တို့
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနသုခဒုက္ခံ၊ ဖြစ်သောချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ ယဒိန
ဇ္ဈန္တယ၊ အကယ်၍အလိုမရှိကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုမရှိ
သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗသော၊ ခင်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နိရူပမိတာ
ဝေယဝ၊ ခန္ဓာငါးပါးမရှိသောနိဗ္ဗာန်အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ယေဝဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
စီးဖြန်းခြင်းလုံ့လကို၊ ကရေယျာထ၊ ပြုကြပါလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပါဒိ
သေသနိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊
နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏၊ ဧဝံဇ္ဈမိနာဥဒါနေန၊ ဤဥဒါန်းဂါထာဖြင့်၊ ဝဇ္ဇပိဝဇ္ဇံ၊
ဝဋ်တရားဝဋ်ကင်းရာတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ စတုတ္ထ
သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ စတုတ္ထသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-မုဝလိန္ဒဝဂ်-၅-ဝဟပတိသုတ်။

ပဉ္စမ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဣန္ဒြာနင်္ဂလကောတိ၊ ဣန္ဒြာနင်္ဂလကောဟူ
သည်ကား၊ ဣန္ဒြာနင်္ဂလနာမကော၊ ဣန္ဒြာနင်္ဂလအမည်ရှိသော၊ ကောသ
လံသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပြာဟုဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏား
ရွာတည်း၊ တံနိဝါသိတာယ၊ ထိုရွာ၌နေလေ့ရှိသောကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ တတ္ထပြာဟုဏဂါမော၊ ထိုဣန္ဒြာနင်္ဂလအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားရွာ၌၊
ဇာတော၊ မွေးဘွားသည်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထဂါမော၊ ထိုဣန္ဒြာ
နင်္ဂလ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ဘဝေါ၊ ကြီးပွားသည်တည်း၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣန္ဒြာနင်္ဂလကော၊ ဣန္ဒြာနင်္ဂလကမည်၏၊ တိဟိ၊ သုံး
ပါးကုန်သော၊ သရဏဂမနေဟိ၊ သရဏဂုံတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဥပါသကဘာဝသး၊ ဥပါသကာ၏
အဖြစ်၏။ ပဝေဒိတတ္ထာ၊ ကြားလျှောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပါ
သကော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ်သော၊ ပဉ္စသိက္ခပဒိကော၊ ငါးပါး
သောသိက္ခာပုဒ်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓမာမကော၊ ဘုရားကိုရံမက်မြတ်နိုးသော၊ ဓမ္မ
မာမကော၊ တရားတော်ကိုမြတ်နိုးသော၊ သံဃမာမကော၊ သံဃာတော်ကို
မြတ်နိုးသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာတည်း။ ကေနုမိဒေဝကရဏီယေနာ
တိ၊ ကေနုမိဒေဝ ကရဏီယေန ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓါရသောဝေပနာဒိနာ၊
ကျေးမည်တောင်းခြင်းအစရှိသော၊ ကေနုမိဒေဝကတ္ထဗ္ဗေန၊ တရံတရသော
ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ တိရေတွာတိ၊ တိရေတွာဟူသည်ကား၊ နိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီး
ဆုံးစေ၍၊ အယံဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာသည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ရှေး၌၊ အဘိဏ္ဍံ၊
မပြတ်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပယိရူပါ
သတိ၊ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်၏။ သောဥပါသကော၊ ထိုသီတင်းသည်
သည်၊ ကတိပယံကာလံ၊ ရှစ်ရက်သုံးရက်ပတ်လုံး၊ ဗဟုကရဏီယတာပသ၊
ပြုဘွယ်ကိစ္စများသောကြောင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်
ခြင်းကို၊ နာဘိသန္တေသမိ၊ အခွင့်မရလေ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဗိရသံခေါ်တွံဥပါသကဣဒံပရိယာယမကာသိယဒိဒန္တော
ဂမနာယာတိ၊ ဗိရသံခေါ်တွံဥပါသကဣဒံပရိယာယမကာသိ ယဒိဒန္တော
ဂမနာယဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊
ဗိရသန္တိ၊ ဗိရသံဟူသည်ကား၊ ဗိရေန၊ ကြာမြင့်မှ၊ ပရိယာယန္တိ၊ ပရိယာ
ယံဟူသည်ကား၊ ဝါရံ၊ အလှည့်သည်၊ ယဒိဒန္တိ၊ ယဒိဒံဟူသော သဒ္ဓါ
သည်၊ နိပါတော၊ နိပါတ်သာတည်း။ ယောအယံ ပရိဝါရော၊ အကြင်
အလှည့်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ ဣဒံအယံ
အဓိပ္ပါယော၊ ဤဆံ့လတ္တံ့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံသို့၊ အာဂမနာ
ယ၊ လာခြင်း၏၊ ယောအယံအဇ္ဇကတောဝါရော၊ အကြင်အလှည့်နေ့သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဣမံဝါရံ၊ ထိုအလှည့်နေ့ကို၊ ဗိရေန၊ ကြာမြင့်မှ၊ ပပဉ္စံ၊ ကြာမြင့်
စွာ။ ကတွာအကာသိ၊ ပြုဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဗိရပဋိကာဟန္တိပဒဿ၊ ဗိရပဋိကာဟံဟူသောပုဒ်၏၊ ဗိရပဋိကော
အဟန္တိပဒန္တေဒေါ၊ ဗိရပဋိကောအဟံဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတာဗ္ဗော၊
ပြုအပ်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဗိရကာလတော၊ ကြာမြင့်စွာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
စ၍၊ ဥပသင်္ကမိတုကာမော၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤ

သည်ကား၊ သမ္ပန္နော၊ ဝုဇ်စပ်ခြင်းတည်း၊ ကေဟိမိကေဟိမိတိ၊ ကေဟိမိ
ကေဟိမိဟူသည်ကား၊ ကေဇ္ဈေဟိကေဇ္ဈေဟိ၊ အချိုအချိုကုန်သောသူတို့
သည်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ကေဟိမိကေဟိမိတိ၊ ကေဟိမိကေဟိမိဟူ
သည်ကား၊ ယေဟိဝါတေဟိဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား ကုန်သော သူတို့
သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကေဟိမိကေဟိမိဟူသောပါဌ်၌၊ အဂါရံ၊ မရှိမသေခြင်း
ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား
၌၊ အဘိပ္ပသန္နဿ၊ အလွန်ကြည်ညိုသောတပည့်တော်အား၊ သတ္ထ၊ ဒဿ
နဓမ္မသဝနေသုဝိယ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုမှူးမြင်ခြင်းတရားတော်ကိုရှိသေစွာ
နာခြင်းတို့၌ကဲ့သို့၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောဆရာတို့၌၊ အာဒေရာ၊ ရှိသေခြင်း
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကိစ္စကရဏီယေဟိတိဇ္ဈေ၊ ကိစ္စကရဏီယေဟိ
ဟူသောဤပါဌ်၌၊ အတသံ၊ မချွတ်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ ကိစ္စံ၊
ကိစ္စမည်၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောအမှုသည်၊ ကရဏီယံ၊ ကရဏီယ
မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်၊
ကိစ္စံ၊ ကိစ္စမည်၏၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ ကရ
ဏီယံ၊ ကရဏီယမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ခုနကံ၊ ငယ်သောအမှုသည်၊
ကိစ္စံ၊ ကိစ္စမည်၏၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသောအမှုသည်၊ ကရဏီယံ၊ ကရဏီယ
မည်၏၊ ဝါဝဇ္ဇောတိ၊ ဝါဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ဥဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြသည်၊
ဝေါဟန္တိ၊ ဝေါဟံဟူသည်ကား၊ ဧဝံဇ္ဈမိနာပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြား
အားဖြင့်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဥပသကံမိတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊
နဿက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ အဂါရဝါဒိနာ၊ မရှိသေခြင်းစသည်ဖြင့်၊ နဟောတိ၊
မဟုတ်ပါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ ပုဏ္ဏားအလိုတည်း၊
ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ ခုလ္လဘော၊ ရခဲစွာသော၊
ဗုဒ္ဓပ္ပါဒေ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ မနုဿတ္တလာဘော၊ လူ၏အဖြစ်
ကိုရခြင်း၌လည်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ကိဉ္စနဘာဝေန၊ ကြောင့်ကြ
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိစ္စပသုတတာယ၊ အမှုကိစ္စ၌ လေ့ကျက်ရသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုသလန္တရာယော၊ ကုသိုလ်၏အန္တရာယ်သည်၊ ဟေတိ၊
ဖြစ်၏၊ အကိဉ္စနဿ၊ ကြောင့်ကြမရှိသောသူအား၊ ကုသလန္တရာယော၊
ကုသိုလ်၏အန္တရာယ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်
မူ၏၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ဧတဒတ္ထဒီပနမေဝ၊ ထိုအနက်
ကို ပြတတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊

ကျူးရင့်တော်မူ၏။ တတ္ထတိဿံဥဒါနဂါထာယံ။ ထိုဥဒါနံဂါထာဒွံ၊ သုခံဝ
 တတဿနဟောတိကိဉ္စိတိ။ သုခံဝတတဿနဟောတိကိဉ္စိဟူသည်ကား၊
 ယဿပုဂ္ဂလဿ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ချပါဒီသု၊ ချပါရုံစသည်တို့တွင်၊
 ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဧကဝတ္ထုပိ၊ တစုံတခုသောဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဧတံ၊
 ဤဝတ္ထုသည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊
 ပရိဂ္ဂဟိတဘာဝေန။ သိမ်းဆည်းအပ်သော အဖြစ်ဖြင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 နတ္ထိနိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊
 ဝတ၊ စင်စစ်၊ အဟောသုခမေဝ၊ စင်စစ်ချမ်းသာသည်သာတည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဟောသီတိပိ၊ နဟောသီ
 ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ ၏၊ တဿပါဌဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတိတကာ
 လဝသေန၊ အတိတ်ကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧကစိပန၊ အချို့ဆရာတို့သည်ကား၊ နဟောတိကိဉ္စိတိ
 ပဒဿ၊ နဟောတိကိဉ္စိဟူသောပုဒ်၏၊ ရာဂါဒိကိဉ္စိနံ၊ ရာဂအစရှိသော
 ကြောင့်ကြခြင်းသည်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝဇ္ဇေန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ တံဝဇ္ဇန္တံ၊ ထိုဖွင့်ခြင်းသည်၊
 နသုန္ဓရံ၊ မကောင်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ပရိဂ္ဂဟဓမ္မ
 ဝသေန၊ သိမ်းဆည်းအပ်သောတရား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေ
 သနာ၏၊ အာဂတတ္ထာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ရာဂါဒိကိဉ္စိနန္တိ၊
 ရာဂါဒိကိဉ္စိနံဟူ၍၊ ပရိဂ္ဂဟေတုဗ္ဗဿပိ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော တရား၏
 လည်း၊ သင်္ဂဟေ၊ သမ္ပိုဟ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ယုတ္တမေဝ၊ အသင့်
 ကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကိဉ္စိအပ္ပမိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်
 သော၊ ကိဉ္စိနံပလိဗောဓေတံ၊ ကြောင့်ကြပလိဗောဓဖြစ်ခြင်းကို၊ ရာဂါဒိ
 ကိဉ္စိနာဘာဝတောတိဧဝ၊ ရာဂအစရှိသော ကြောင့်ကြခြင်း မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံအကိဉ္စိနတ္ထံ၊ ထိုကြောင့်ကြ
 မရှိသော အဖြစ်သည်၊ တဿသုခဿ၊ ထိုသုခ၏၊ ပစ္စယဘာဝတော၊
 အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခံဝတ၊ ချမ်းသာစွာတကား၊ အဟောသုခံ
 ဝတ၊ ပြောချမ်းသာစွာတကား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ကဿပန၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောကြောင့်
 ကြခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဣတိဧ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ သင်္ခတ
 ဓမ္မဿဗဟုသုတဿာတိ၊ သင်္ခတ ဓမ္မဿဗဟုသုတဿဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂသင်္ခါတေဟိ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်ကုန်
 သောကရားတို့ဖြင့်။ သောဇ္ဇသကိစ္စနိပ္ပတ္တိတသင်္ခတဓမ္မာ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါး
 သောကိစ္စကိုပြီးစေတတ်သော သင်္ခတကရားသည်။ ကတကိစ္စော၊ ပြီးပြီး
 သောကိစ္စရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပမ္ပိ
 ဝေဓမ္မာဟုသာစွန့်၊ ပမ္ပိဝေဓမ္မာဟုသာစွဖြင့်၊ ဗဟုဿုတဿ၊ အကြား
 အမြင်များသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အကိဉ္ဇနဘာဝေ၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုး
 ကိုးဒေသတို့၊ ပြစ်၊ သကိဉ္ဇနဘာဝေ၊ ကြောင့်ကြခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်၌၊
 အာနိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ သကိဉ္ဇနံပဿတိအာဇံ၊
 သကိဉ္ဇနံပဿ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။
 တဿပါဌဿ၊ ထိုသကိဉ္ဇနံပဿအစရှိသောပါဌ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ရာဂါဒိကိဉ္ဇနာနုဉ္ဇ၊
 ရာဂအစရှိသော ကြောင့်ကြခြင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ မမတ္တကိဉ္ဇနာနုဉ္ဇ၊
 ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာဟူသောကြောင့်ကြခြင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထိတာ
 ယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကိဉ္ဇနံ၊ သကိဉ္ဇနမည်၏၊ သကိဉ္ဇနဟ္တာဝေ၊
 ရာဂအစရှိသောကြောင့်ကြခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အလဇ္ဈ
 နံ၊ မနေ့ကုန်သေးသော၊ ကာမာနုဉ္ဇ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ လဇ္ဈာနံ၊
 ရကုန်ပြီးသော၊ ကာမာနုဉ္ဇ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယေသနာ
 မုက္ခနဟေတု၊ ရှာခြင်းစောင့်ရှောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 ကိစ္စကရဏီယ ဝသေန၊ ကိစ္စကရဏီယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါ
 တည်း၊ မမေ၊ ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟဏဝသေနစ၊ ယူ
 သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇမာနံ၊
 ရောက်သော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဘောဓိတ္ထံ၊ အိုမိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပဿ၊
 ရှုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသံဝေဂပတ္တော၊ ဓမ္မသံဝေဂသို့ရောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်
 ကို၊ ဝဒတိ၊ ပြွက်ဆိုတော်မူ၏၊ ဇနောဇနသ္မိံ၊ ပမ္ပိဗန္ဓရူပေါတိ၊ ဇနောဇနသ္မိံ
 ပမ္ပိဗန္ဓရူပေါဟုသည်ကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ အညော၊ တပါးသော၊ ဇနော၊
 လူသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အညတ္ထိံ၊ တပါးသော၊ ဇနော၊ လူ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဣမဿ၊ ဤသူအား၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မမေ၊ ငါ၏၊ သာမိ၊ အရှင်၊
 ဘတ္တ၊ လင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏ္ဍာဝသေန၊ ဘဏ္ဍာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပမ္ပိ

ဗန္ဓသဘာဝေါ၊ အဖန်ဖန်၊ ဖွဲ့သောသဘောရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟညတိ၊
 ပင်ပန်း၏၊ ဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပန္နတိ၊ ရောက်၏၊ ပဋိဗဒ္ဓမိတ္တောတိ
 ဝိ၊ ပဋိဗဒ္ဓမိတ္တောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ အယဉ္ဇအတ္ထော၊ ဤအနက်
 ကိုလည်း၊ ဝုတ္တမတ္ထိနေမတ္ထိ ဣတိဗာလောဝိဟညတိ၊ အတ္တာဝိအတ္တနော
 နတ္ထိ၊ ကုတောဝုတ္တာကုတောနေန္တိ အာဒိတိ၊ ဝုတ္တမတ္ထိနေမတ္ထိ ဣတိဗာ
 လောဝိဟညတိ အတ္တာဝိအတ္တနောနတ္ထိ ကုတောဝုတ္တာကုတောနေန္တိသို့
 အစရှိ၊ နုနံသော၊ သုတ္တပဒေဟိ၊ သုတ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဒီပေတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊
 ဗာလော၊ မလိဋ္ဌာသောသူသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝုတ္တာ၊ သားသွီးတို့သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ မေ၊ ငါအား၊ နံ၊ ဥဉ္ဇာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟည
 တိ၊ ပင်ပန်း၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တာဝိ၊ ကိုယ်သည်လျက်လည်း၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဝုတ္တာ၊ သားသွီးတို့ကား၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ နံ၊
 ဥဉ္ဇာကား၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ပဉ္စမသုတ္တဝတ္ထုနံ၊
 ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂-မုစလိန္မဝဂ်-၆-ဂတ္တိနိသုတ်၊

ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အညတရဿပရိဗ္ဗာဇကဿာတိ၊ အညတရဿ
 ပရိဗ္ဗာဇကဿဟူသည်ကား၊ ဧကဿကုဋုမ္ပပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ တယောက်
 သောသုတ္တဝိပရိဗ္ဗိတိအား၊ ဒဟရာတိ၊ ဒဟရာဟူသည်ကား၊ တရုဏော၊
 ပျိုနုသော၊ မာဏဝိကတိ၊ မာဏဝိကာဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏဇိတာယ၊
 ဝုဏ္ဏားသမိ ကိုး၊ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း၊ ပဇာပတိတိ၊ ပဇာပတိ
 ဟူသည်ကား၊ ဘရိယာ၊ မယားတည်း၊ ဂတ္တိနိတိ၊ ဂတ္တိနိ ဟူသည်ကား၊
 အာပန္နသတ္တာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တည်း၊ ဥပပိဇညာတိ၊ ဥပပိဇညာဟူသည်
 ကား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ၊ သုဝေ၊ နက်ဖြန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ပဋိတပိဇာယနကာလော၊
 အလွန်နီးသောသားတွားခြင်းကာလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ကိရိပဉ္စာရေမိ၊ အကျယ်
 ချဲ့ပြီးအံ့၊ သောပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗ္ဗိတိသည်၊ သာရိယာယ၊ မယား
 နှင့်တကွ၊ ဌာနပတ္တရူပမေ၊ အရာရောက်သောအမျိုး၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊
 ဗြာဟ္မဏဇာတိကော၊ ဝုဏ္ဏားဇာတ်ရှိသော သူတည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 နံပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ထိုပရိဗ္ဗိတိကို၊ သပဇာပတိကံ၊ မယားနှင့်တကွ၊ ပရိဗ္ဗာဇက

ဝေါဟာရေန၊ ပရိဗုဒ္ဓိဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစန္ဒြေ၊ ခေါ်ဝေါ်
ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုပရိဗုဒ္ဓိ၏၊ ဗြာဟ္မဏဇာတိကတ္တာပန၊ ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော
ကြောင့်ကား၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အာလ
ပုတိ၊ ခေါ်၏၊ တေလန္တိ၊ တေလံဟူသည်ကား၊ တိလတေလံ၊ နှင်းဆီတည်း၊
တေလသိသေနစ၊ နှင်းဆီကိုအရင်းပြုသဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤသားဘွား
ရာ၌၊ ယံဝတ္ထု၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ ဝိဇာတာယ၊ သားဘွားသော မာ
တုဂါမ၏၊ ပသဝဒုက္ခပမှီကာရတ္ထံ၊ သားမွေးခြင်းဆင်းရဲကို ကုစားခြင်း
ငှါ၊ ဣန္ဒြိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သပ္ပိလောဏာဒိ၊ ထောပတ်သား အစရှိ
သည်ကို၊ အာဟာရ၊ ဆောင်ပါချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဇာနည်ပတိ၊ စေခိုင်း
၏။ ယံမေဝိဇာတာယ ဘဝိဿတိတိ၊ ယံမေဝိဇာတာယ ဘဝိဿတိဟူ
သည်ကား၊ ယံတေလံ၊ အကြင်ဆီသည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝိဇာတာယ ဗဟိနိက္ခန္တ
ဂဗ္ဘာယ၊ ပဿာဝမှ အပသို့ ထွက်သော ကိုယ်ဝန်၏၊ ဥပကာရာယ၊
အဆောက်အဦးအလိုငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပရိဗုဒ္ဓိကန္တိပိ၊ ပရိဗုဒ္ဓ
ဇိကံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကုတောတိ၊ ကုတောဟူ
သည်ကား၊ ကသ္မာဌာနာ၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ ယတောဉာတိ ကုလာဝါ၊
အကြင်အမျိုးအိမ်မှ လည်းကောင်း၊ ယတောမိတ္တ ကုလာဝါ၊ အကြင်
အဆွေခင်ပွန်းအိမ်မှလည်းကောင်း၊ ယံတေလသိ၊ အကြင်ဆီသည်ကို၊
အာဟာရေယျ၊ ဆောင်ကုန်ရာ၏၊ တံဌာနံ၊ ထိုဆောင်ရာအရပ်သည်၊ မေ၊
ငါအား၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊
တေလံအာဟာရမိတိ၊ တေလံအာဟာရမိဟူ၍၊ ဝတ္ထမာနသမိပတာယ၊
ပစ္စုပ္ပန် ကာလနီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝတ္ထမာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလကို၊
ကတ္တာပြု၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေလံ၊ ဆီကို၊ အာဟာရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်း
အားလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ၊ ပုဏ္ဏားအားလည်းကောင်း၊ သပ္ပိဿ
ဝါ၊ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တေလသိဝါ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ
စ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝါသန္ဓေ၊ ဝါသန္ဓါသည်၊ သမုပ္ပယတ္ထော၊ သမုပ္ပည်းအနက်
ရှိ၏၊ အဂ္ဂိတောဝါ၊ မီးဘေးကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပကတောဝါ၊ ရေဘေး
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မိဓကောဒါဝါ၊ အချင်းချင်း ဘေးကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့တည်း၊ သပ္ပိဿ
ဝါ၊ ထောပတ်ကို လည်းကောင်း၊ တေလသိဝါ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စုပ္ပန္တံ၊ ပဌမအနက်၌၊ သာမိဝေဇနံ၊ သာမိဝိဘတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊

သီအပ်၏၊ သပ္ပိဉ္ဇ၊ ထောပတ်ကို လည်းကောင်း၊ တေလဉ္ဇ၊ သီကိုလည်း
 ကောင်း၊ ယာဝဒတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပါတုံပိဓိသုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ၊ ဒိယုတိ၊
 ဣ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဗုဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အပရေပန၊
 တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ သပ္ပိဿဝါ၊ ထောပတ်၏လည်းကောင်း၊
 ဘေလဿဝါ၊ သီ၏လည်းကောင်း၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝယဝသမ္ပန္န၊ အဝယ
 ဝသမ္ပန်အနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်ကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သပ္ပိတေလသမုဒါယဿ၊ ထောပတ်သီအပေါင်း၏၊
 အဝယဝေါ၊ အစိတ်ကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ယာဝဒတ္တသဒ္ဓေန၊ ယာဝဒတ္တ
 သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ နောနိဟရိတုန္တိ၊
 နောနိဟရိတုံ ဟူသည်ကား၊ ဘာဇနေနဝါ၊ အိုးခွက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဟက္ကေနဝါ၊ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊
 နောဒိယတိ၊ မလ္လ၊ ဥန္တိဒိတွာတိ၊ ဥန္တိဒိတွာဟူသည်ကား၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်
 ၍၊ နိဗ္ဗမေယျံ၊ အနိဓုတ်မှုကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သမ္ပန္နာ၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ အဿာပြာဟ္မဏဿ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရေညော၊ ကော
 သလမင်းကြီး၏၊ ကောဠာဂါရုံ၊ ကျီတော်သို့၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ တေလံ၊ သီကို၊
 ကဏ္ဍမတ္တံ၊ လည်ချောင်းဆိုက်အောင်၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ တာဝဒေဝ၊
 ထိုခဏခြင်းဖြင့်လျှင်၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ အာဝတံ၊ လာ၍၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊
 ဘာဇနေ၊ ခွက်၌၊ ယထာဠိတံ၊ ပြကတေအတိုင်း၊ ဝမိတွာ၊ အနိဓုတ်၍၊
 ဥဒ္ဓနံ၊ ခိုခနောက်သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ပမိဿာမိ၊ ချက်အုံ၊ ယံပိတ္တ
 သေမှာဒိမိသိတံ၊ အကြင်ဆီနှင့်ရောယှက်သောသည်းခြေသလိပ်သည်း
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံပိသိတံပိတ္တသေမှာဒိံ၊ ထိုဆီနှင့်ရောယှက်သောသည်းခြေ
 သလိပ်ကို၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ ဈာယိဿတိ၊ လောင်လတ္တံ့၊ တေလံပန၊ သီကို
 ကား၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣမိဿာပရိဗ္ဗာဓိကာယ၊ ဤပရိဗ္ဗိဓိမ၏၊ ကမ္မေ၊
 သားတွားရာအမှု၌၊ ဥပနိဿာမိ၊ ရွက်ဆောင်အုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓကာတုန္တိ၊ ဥဒ္ဓကာတုံဟူသည်ကား၊ ဝမန
 ဝသေန၊ ပြိုအနံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ နိဟရိတုံ၊ ထုတ်
 ခြင်းငှါ၊ နအဓေတိ၊ နအဓေဟူသည်ကား၊ ပိရိဉ္စနဝသေန၊ ဝင်ရှောလျှာ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟေဠာ၊ အောက်သို့၊ နိဟရိတုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်း
 ငှါ၊ နပနသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောပြာဟ္မ

ကော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ အဓိကံ၊ လွန်စွာ၊ ပိတံ၊ သောက်အပ်သော ဆီကို၊
 သယမေဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ မုခေတာ၊ ခံတွင်းမှ၊ နိဗ္ဗမိဿတိ၊ အနိဝုတ်
 အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိပိတု၊ သောက်၍၊ အာသယဿ၊ အစာအိမ်၏၊ ရိတ္တတာ
 ယ၊ အချည်းနှီး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိဂ္ဂတေ၊ ပြင်သို့မထွက်သော၊ ဝမနပိ၊
 စနယောဂ္ဂံ၊ အနိဝုတ်ခြင်းဝမ်းကျခြင်းအစီအရင်ကို၊ အဇေနန္တောဝါ၊ မသိ၍
 လည်းကောင်း၊ အလတန္တောဝါ၊ အနိဝုတ်၍မရသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဒုက္ခာဟိ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ ဝေဒနာဟိ၊ ဝေဒနာတို့
 ဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ရကား၊ အာဝရတိ၊ လူးလည်း၏၊ ပရိဝရတိ၊ ထိုမှဤမှ
 လည်းလူးလည်း၏၊ ဒုက္ခာဟိတိ၊ ဒုက္ခာဟိဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခမာဟိ၊ သည်း
 ခံနိုင်ခဲ့ကုန်သော၊ တိဗ္ဗာဟိတိ၊ တိဗ္ဗာဟိဟူသည်ကား၊ ဗဟလာဟိ၊ ထူထပ်
 ကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တိနိဏာဟိ၊ ထက်ကုန်သော၊ ခရာဟိတိ၊
 ခရာဟိဟူသည်ကား၊ ကက္ခဋ္ဌာဟိ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော၊ ကဋ္ဌ၊ ကာဟိတိ၊
 ကဋ္ဌ၊ ကာဟိဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အနိဋ္ဌာဘာဝေန၊ အလို
 မရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒါရုဏာဟိ၊ ကြမ်းတမ်းခိုင်မာကုန်သော၊ အာ
 ဝရတိတိ၊ အာဝရတိဟူသည်ကား၊ ဧကတ္ထိ'ယေဝဋ္ဌာနေ၊ တနေရာတည်း၌
 သာလျှင်၊ အနိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ မလျောင်းမူ၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊
 ဣတောပိတော၊ ထိုမှဤမှ၊ အာကုဗန္တော၊ ငင်လျက်၊ ဝရတိ၊ လည်း၏၊ ပရိ
 ဝရတိတိ၊ ပရိဝရတိဟူသည်ကား၊ ဧကတ္ထိ'ပဒေသေ၊ တခုသောအရပ်၌၊
 နိပ္ပန္နောပိ၊ အိပ်လျက်လည်း၊ အင်္ဂိပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ ပရိတော
 ဝိပန္တော၊ ပစ်လျက်၊ ဝရတိ၊ လူးလည်း၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဘိမုခံ၊ ရှေးရှု၊
 ဝရန္တော၊ လူးလည်းခြင်းသည်၊ အာဝရတိ၊ အာဝရတိ၊ မည်၏၊ သမန္တ
 တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝရန္တော၊ လူးလည်းခြင်းသည်၊ ပရိဝရတိ၊ ပရိ
 ဝရတိမည်၏၊ ဧတမတ္ထံပိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံပိဒိတွာဟူသည်ကား၊ သင်္ကပ္ပ
 နဿ၊ ကြောင့်ကြခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အပ္ပမိသင်္ဂါပရိတောဂဟေတု
 ကာ၊ မဆင်ခြင်သဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ အယံဒုက္ခုပ္ပတ္တိ၊
 ဤဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အင်္ဂိပူနဿ၊ တဏှာဟူသော
 ကြောင့်ကြကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ အယံဒုက္ခုပ္ပတ္တိ၊ ဤဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်း နှစ်ပါးကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထပကာသနံ၊ ထိုအနက်
 ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊

တတ္ထတိဿံဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိဥဒါနိးဂါထာဒွါသုခိနောဝတာဝိ၊ သုခိ
 နောဝတာယူသညံကား၊ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သုခိနော
 ဝတာ၊ ဩဉ်ချမ်းသာစွာတကား၊ ယေအကိဉ္ဇနာ၊ အကြင်ကြောင့်ကြကင်း
 ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုကြောင့်ကြကင်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကေပန၊ အဘယ်သူတို့နည်း
 ဟူမူကား၊ ယေဝေဒဂူနော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရာဂါဒိကိဉ္ဇ
 နဿစ၊ ရာဂအစရှိသောကြောင့်ကြတတ်သောတရား၏လည်းကောင်း၊
 ပရိဂ္ဂဟကိဉ္ဇနဿစ၊ ရာဂဖြင့်သိမ်းဆည်းတတ်သော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်၏
 လည်းကောင်း၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အကိဉ္ဇနာ၊ အကိဉ္ဇနမည်ကုန်
 ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကေသံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဣဒံကိဉ္ဇနံ၊ ဤ
 ကိဉ္ဇနသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဝေဒဂူနောဟိ
 ဇနာအကိဉ္ဇနာဟိ၊ ဝေဒဂူနောဟိဇနာအကိဉ္ဇနာဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယေဝေဒဂူနော၊ အကြင်ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏသင်္ခါတံ၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်
 သောဝေဒံ၊ ပညာသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်သည်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝေဒံ၊
 အရိယမဂ္ဂပညာကို၊ အဓိဂတာ၊ ရသည်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေ
 နဝေဒေန၊ ထိုမဂ္ဂပညာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်သည်တည်း၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဒဂူနော၊ အရိယမဂ္ဂပညာဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 တော်မူကုန်သော၊ တေအရိယဇနာ၊ ထိုအရိယာဖြစ်ကုန်သော၊ မိဏာ
 သဝပုဂ္ဂလာ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနဝသေသံ၊
 အကြွင်းမဲ့၊ ရာဂါဒိကိဉ္ဇနာနံ၊ ရာဂအစရှိသော ကြောင့်ကြ တတ်သော
 တရားတို့ကို၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒိတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့
 ကောင်းစွာဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အကိဉ္ဇနာနာမ၊ ကြောင့်ကြ
 ကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ရာဂါဒိကိဉ္ဇ
 နေ၊ ရာဂအစရှိသောကြောင့်ကြတတ်သော တရားသည်၊ အသတိ၊ မရှိ
 သော၊ ပရိဂ္ဂဟကိဉ္ဇနဿ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းတည်းဟူ
 သောကြောင့်ကြခြင်း၏၊ သန္တဝေါ၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊
 အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏၊ ပုရိမတာဝေန၊ ရှေး
 ထက်ဝက်ဖြစ်သောအဖို့ဖြင့်၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပသံ
 သိတွာ၊ ပြီးပွမ်းတော်မူ၍၊ အပရဘာဝေန၊ နောက်ထက်ဝက်အဖို့ဖြင့်၊ အနု
 ပုထုဇ္ဇေန၊ ပုထုဇဉ်ရိက်တို့ကို၊ ဂရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလို၍၊ သကိဉ္ဇနံ၊

မဿာတိအာဒိ၊ သင်္ကပ္ပနံပဿန္တိသ္မိအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ပုရိမသုတ္တေ၊ ရှေးသုတ်၌၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဝိဂါထာ
ယ၊ ဤဂါထာဖြင့်လည်း၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊ ငနိတရားဝနိကင်းရ၊ တရားကို၊ က၊ ထိ
တံ၊ ဘောတော်မူအပ်၏။ ဆဋ္ဌသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဆဋ္ဌသုတ်အဖွင့်သည်၊
နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ။

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၇-ကေပုတ္တသုတ်။

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ကေပုတ္တကောတိ၊ ကေပုတ္တကောဟူသည်
ကား၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်းသော၊ ပုတ္တော၊ သားတည်းသောဝ၊ ထိုတ
ယောက်ထည်းသောသားသည်သာလျှင်၊ အနုကမ္ပိတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ အစဉ်သနား
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေပုတ္တကော၊ ကေပုတ္တကမည်၏၊ ပိယာယိ
တဗ္ဗဋ္ဌေန၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပိယော၊ ပိယမည်၏၊ မနသော၊
စိတ်ကို၊ ဝစနဋ္ဌေန၊ ပွားစေတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ မနာပေါ၊ မနာပမည်
၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သရိရသောတာသမ္ပတ္တိယာ၊ လုံးဝသစ္စာန်ကျန်အင်
လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ခန္ဓာက္ခယံ၏တင့်တယ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊
ဒဿနိယဋ္ဌေန၊ ရှုမြင်ဘွယ်ရှိသော အနက်ကြောင့်၊ ပိယော၊ ပိယမည်၏၊
ဝိသီလစာရသမ္ပတ္တိယာ၊ ဝိသီလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ က၊ လျာဏဓမ္မတ္တာ၊
ကောင်းသော တရားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနာပေါ၊ မနာပမည်၏၊
သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ကာလေတိဓေပတိ၊ ကုန်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ကာလော၊ ကာလမည်၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ လန္တတိ၊ အေပ်
၏၊ တံ၊ ထိုသေခြင်းသို့၊ ဂတောပတ္တော၊ ရောက်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ကာလင်္ဂတော၊ ကာလင်္ဂတမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာလေ
နမစ္စနာ၊ သေမင်းသည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ နဋ္ဌော၊ ပျက်စီးခြင်းတည်း၊
အဒဿနံ၊ မမြင်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ကာလင်္ဂတော၊ ကာလင်္ဂတမည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သမ္ပဟုလာဥပါသကောတိ၊ သမ္ပဟုလာဥပါသကာ
ဟူသည်ကား၊ သာဝဇ္ဇိဝါသိနော၊ သာဝဇ္ဇိပြည်၌ နေကုန်သော၊ ဗဟူ၊
များစွာကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ သိတင်းသည် ဟိုသည်၊ မတပုတ္တဥပါ

သကဿ။ သားသေသော သီတင်းသည်၏။ သဟသောကံ တာဝေန၊
 တက္ခသောကမီးကြီးစွာတောက်လောင်ကြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယာဝ
 အာဇ္ဇဟနာ။ သင်းချိုင်းတိုင်းအောင်၊ ပစ္ဆတော၊ သူသေရောက်မှ၊ ဂစ္ဆာ၊
 လိုက်ပို့ကြ၍၊ မတသရိရဿ၊ သေသောအလောင်းအား၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်
 သောကိစ္စကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုခဲ့ကြ၍၊ ပဋိနိဝတ္ထာ၊ တဖန်ပြန်နစ်ကြကုန်သည်
 ရှိသော်၊ ယထာနိဝတ္ထာဝ၊ ဝတ်မြဲတိုင်းလျှင်၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩတရိတွာ၊
 သက်ဆင်း၍၊ သိသံသွတွာ၊ ဦးခေါင်းလျှော်၍၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ ပိ
 ဇ္ဇေတွာ၊ ညှစ်၍၊ အနာတာပေတွာဝ၊ မခြောက်ခင်ပင်လျှင်၊ ဧကံ၊ တထည်
 ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဧကံ၊ တထည်ကို၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ တံဥပါသကံ၊ ထိုသားသေသောသီတင်းသည်ကို၊ ပုရေတော၊
 ရှေ့၌၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သောကဝိနောဒနတ္ထံ၊ သောကကိုပျောက်စေခြင်းငှါ၊
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်၌၊ သောဿာမ၊ တရားနာ
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ဂမိံ၊ သု၊ ကပ်
 ကြကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အလ္လကေသာတိအာဒိ၊ အလ္လကေသာဤသို့
 အစရှိသော စကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ ဝစနေထိုအလ္လကေသာ
 ဟူသောစကား၌၊ အလ္လဝတ္ထာတံ၊ အလ္လဝတ္ထာဟူသည်ကား၊ ဥဒကေန၊ ရေ
 ဖြင့်၊ တိန္တဝတ္ထာ၊ ပိုစွတ်သောအဝတ်ပုဆိုးရှိကုန်သော၊ ဒိဝါဒိဝဿာတိ၊
 ဒိဝါဒိဝဿဟူသည်ကား၊ ဒိဝသဿပိ၊ နေ၏လည်း၊ ဒိဝါ၊ နေ့တည်း၊ မဇ္ဈိန္ဒ
 ကေကာလေ၊ မွန်းတည့်သောအခါ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇာနန္ဒာပိ၊ သိတော်မူကုန်လျက်
 ၉ လည်း၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးတော်မူကုန်၏၊
 ဇာနန္ဒာပိ၊ သိတော်မူကုန်လျက်လည်း၊ နပုစ္ဆန္တိ၊ မေးတော်မူကုန်၊ ကာ
 လံ၊ အခါကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးတော်မူကုန်၏၊ ကာလံ၊
 အခါကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ နပုစ္ဆန္တိ၊ မေးတော်မူကုန်၊ တသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်၊ ဇာနန္ဒာယေဝ၊ သိတော်မူလျက်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ကထာသမုဠာပနတ္ထံ၊ စကားဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေး
 တော်မူလိုရကား၊ ကိန္နုခေါတုမှေဥပါသကာတိအာဒိ၊ ကိန္နုခေါတုမှေ
 ဥပါသကာ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ
 ပါဠဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဥပါသကာ၊ သီတင်းသည်တို့၊
 တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ အညေယု၊ တပါးကုန်သော၊ ဒိဝသေသု၊ နေတို့၌၊ မေ၊

ဝါသုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဩတာဝိတာ၊ သွေ့ခြောက်သော
ဆံပင်အဝတ်ပုဆိုးရှိကုန်လျက်၊ သုဒ္ဓဝတ္ထာ၊ စင်ကြယ်သောအဝတ်ပုဆိုး
ရှိကုန်လျက်၊ သာယန္တေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ အာဂစ္ဆယ၊ လာကြကုန်၏။
အဇ္ဇပန၊ ယခုနေ့မူကား၊ အလ္လဝတ္ထာ၊ ရှိသောအဝတ်ရှိကုန်လျက်၊ အလ္လ
ကေသာ၊ ရှိသောဆံရှိကုန်လျက်၊ ဌတမဇ္ဈာနိကကောလေ၊ တည်သော
မွန်းတည့်အခါ၌၊ ဣမ၊ ဤဝါသုရားအထံတော်သို့၊ အာဂတာနံ၊ လာကြကုန်
သောသင်တို့အား၊ ကိံ၊ ကာရေကာ၊ အဘယ်အကြောင်း၊ ရှိကုန်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တေနမယန္တိ၊ တေနမယဟူသည်ကား၊
တေနပုတ္တရိယောဂဇနိတမိတ္တသန္တာပေန၊ ထိုချစ်စွာသောသားနှင့်ကွဲ
ကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော စိတ်၏ပူပန်ခြင်းရှိသော၊ ဗလဝသောကာဘိ
ဘူတာယ၊ အားကြီးသောသောကမီးအလွန်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
ကြောင့်၊ ဇေဘူဟာ၊ ဤသို့လွန်စွာပူပန်ခြင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သောကြောင့်၊ မယံ၊
တပည့်တော်တို့သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့၊ ဥပသကံမန္တာ၊ ကပ်ကြပါကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာ
ဟူသည်ကား၊ ဝိယဝတ္ထု၊ သန္တဝါ၊ ဝိယဝတ္ထု၊ ၏ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းကြောင့်
သောကဒုက္ခဒေါမနဿာဒယော၊ သောကဒုက္ခဒေါမနဿစသောတရား
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိယဝတ္ထု၊ သိ၊ ဝိယဝတ္ထု၊ သည်၊ အသတိ၊
မရှိခဲ့သော်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ဧတေ၊ ထိုသောကဒုက္ခ
ဒေါမနဿစသည်တို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ တ
ဒတ္ထပကာသနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါန်း၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေ
သိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတာသုဥဒါနဂါယာသု၊ ထိုဥဒါန်းဂါယာတို့၌၊
ဝိယရူ ပဿာဒ ဂစ္ဆိတာသေတိ၊ ဝိယရူပဿာဒ ဂစ္ဆိတာသေ ဟူသည်
ကား၊ ဝိယသဘာဝေသု၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ရူပက္ခန္ဓာဒီသု၊
ရူပက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌၊ သုခဝေဒနဿာဒေန၊ သုခဝေဒနာ၌ သာယာ
သဖြင့်၊ ဂမိတာပဋိဗန္ဓမိတ္တာ၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဂမိတာသေတိဝိ၊ ဂမိတာသေဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ ဂမိတာဣဇ္ဈေဝတ္ထော၊
ဂမိတာဟူသောပုဒ်၏ အနက်ကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သေတိ၊
သေဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝိယရူပါနာမ၊
ဝိယရုပ်မည်သည်တို့ကား၊ စက္ခာဒယောစ၊ စက္ခုအစရှိသော သဘော
တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုတ္တုဒါရာဒယောစ၊ သားမယားအစရှိသော

သုက္ခိယသုဉ်းကောင်းတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကိဉ္ဇလော
ကေဝိရူပံသာတရူပံစက္ခုလောကေ (ပ) ဓမ္မတဏှာလောကေဝိယရူပံသာ
တရူပန္တိ၊ ခေတ္တံဝတ္ထုဟိရညံဝါဂဝဿံဒါသပေါရိသံ၊ ထိယောဗန္ဓု
ပုထုကာမေ၊ ယောနုရောအနုဂိဇ္ဈတိတိ၊ ကိဉ္ဇလောကေဝိယရူပံသာတရူပံ
စက္ခုလောကေ (ပ) ဓမ္မတဏှာလောကေဝိယရူပံသာတရူပန္တိ၊ ခေတ္တံ
ဝတ္ထုဟိရညံဝါဂဝဿံဒါသပေါရိသံ၊ ထိယောဗန္ဓုပုထုကာမေ၊ ယောနု
ရောအနုဂိဇ္ဈတိဟူသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ လောကေ၊ လောကဋ္ဌံ၊ ဝိယရူပံ၊
ချစ်အပ်သောရုပ်သည်၊ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သောရုပ်သည်၊ ကိဉ္ဇု၊
အဘယ်နည်း၊ လောကေ၊ လောကဋ္ဌံ၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ ဝိယရူပံ၊ ချစ်အပ်
သောသဘောမည်၏၊ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သော သဘောမည်၏၊ (ပ)၊
လောကေ၊ လောကဋ္ဌံ၊ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မတဏှာသည်၊ ဝိယရူပံ၊ ချစ်အပ်သော
သဘောမည်၏၊ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သောသဘောမည်၏၊ ခေတ္တံ၊
လယ်၊ ဘိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ ယာကိုလည်းကောင်း၊ ဟိရညံ၊ ငွေကိုလည်း
ကောင်း၊ ဂဝဿကံ၊ နွားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒါသပေါရိသံ၊ ကျွန်အမှု
လုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိယော၊ မိန်းမတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓု၊ အဆွေ
အမျိုးကို လည်းကောင်း၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ ပုထုကာမေ၊
များစွာသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အနုဂိဇ္ဈတိ၊ အလွန်မက်မော၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တေသုဝိယရူပေသု၊ ထိုချစ်အပ်သောသဘောတို့၌၊ အဿာဓေ
န၊ သာယာခြင်းဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓါ၊ မက်မောကုန်၏၊ မုန္တိတာ၊ တွေငေါမိန်းမောကုန်၏၊
အဇ္ဈောသန္တာ၊ လွှမ်းမိုးကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဝိယရူပံသာတရူပဂမိတာ၊ ဝိယရုပ်သာတရုပ်တို့၌တပ်မက်မော
ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကေပန၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်းဟူမူ
ကား၊ ဣတိဣဓံပုန္တိ၊ ဤသို့သောအမေးကို၊ သန္တာယ၊ ရှေ့၍၊ တေပုဂ္ဂလေ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒေကာယာပုထုမနုဿာစာတိ၊ ဒေကာယာပုထုမနုဿာစ
ဟူ၍ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒယော၊ စာတုမဟာရာဇ်အစရှိ
ကုန်သော၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝသမူဟာစေဝ၊ နတ်အပေါင်းတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မုဒိပကာဒိကာ၊ ဓမ္မုဒိပကျွန်းသားအစရှိကုန်သော၊
ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိယရူပံသာတရူပဂမိတာ၊ ဝိယရုပ်သာတရုပ်၌မက်မော
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏၊ အဗ္ဘာဝိနာတိ၊ အဗ္ဘာဝိနာဟူသည်ကား၊

ကာယိက စေတသိကဒုက္ခန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲ စိတ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲဖြင့်။ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဇိနာတိ၊ ပရိဇိနာဟူသည်ကား။ ဇရာရောဂါဒိပတ္တိယာ၊ အိုခြင်းနာခြင်းဘေးကံ ဖြန့်ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ယောဗ္ဗနာရောဂျာဒိသမ္ပတ္တိတော၊ အရွယ်အဆင်း ကောင်းခြင်း အနာကင်းခြင်းအစရှိသောပြည့်စုံခြင်းမှ၊ ပရိဟိနာ၊ ဆုတ် ယုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာလာတာဝသေနေဝ၊ ယထာ လာတာနည်း၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ အပံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေဝ မနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ကေန္တသုခသမပ္ပိတာနံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား၊ ဒုက္ခဇရာရောဂါ၊ ဆင်းရဲခြင်းအိုခြင်းနာခြင်းတို့သည်၊ ကာမဉ္စ နသမ္ပဝန္တိ၊ အကယ်စင်စစ်မဖြစ်ကုန်သေး၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့မင်မဖြစ်ကုန် သော်လည်း၊ တဒနုတိဝတ္ထသဘာဝတာယ၊ ထိုအိုခြင်းနာခြင်းကိုလွန် နှိုင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဝိ၊ ထိုဘုန်းရှိသောနတ်တို့ ကိုလည်း၊ အာဃာဝိနောတိစ၊ ကာယိကဒုက္ခ စေတသိကဒုက္ခနှင့်ပြည့်စုံ သောသူဟူ၍သာလျှင်၊ ပရိဇိနာတိစ၊ အိုမင်းကြီးရင့်သော သူဟူ၍သာ လျှင်၊ ဝတ္ထော၊ ထိုအပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေသံဝိ၊ ထိုဘုန်းရှိကုန်သော နတ်တို့အားလည်း၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တုပ္ပတ္တိယာ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်ငါးပါးထင်ရှားဖြစ်ခြင်း ကြောင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တဇရာယစ၊ ပဋိစ္ဆန္တဇရာ၏လည်းကောင်း၊ စေတသိကရော ဂဿစ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောကျင်နာခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်း ဖြင့်၊ ဒုက္ခာဒိနံ၊ ဆင်းရဲစသည်တို့၏၊ သမ္ပဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မဇ္ဈရာဇဿဝသံဝန္တန္တိတိ၊ မဇ္ဈရာဇဿဝသံဝန္တန္တိဟူသည် ကား၊ ဝိယဝတ္ထုဝိသယာယ၊ ဝိယဝတ္ထုလျှင် အာရုံရှိသော၊ တဏှာယ၊ တဏှာကို၊ အပ္ပဟိန္ဒတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝနုပ္ပုနံ၊ အပနံ

တလဲလဲ၊ ဝတ္ထုပဂမနတော၊ အမိဝမ်းသို့ကပ်သောအားဖြင့်၊ ဓေတုတ္တ ယိဿရေတာယ၊ ကာမရူပအရူပဟူသော ဓာတ်သုံးပါးကိုအစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဇ္ဈရာဇသင်္ခါတဿ၊ သေမင်းဟုဆိုအပ်သော၊ မရေဏဿ၊ သေခြင်း၏၊ ဝသံဟတ္ထတ္တမေဝ၊ လက်တွင်းသို့သာလျှင်၊ ဝန္တန္တိ၊ လိုက် ရကုန်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဝနံ၊ ဝနံတရားကို၊ ဒေသတော၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေဝေဒိဝါတိအာဒိ နာ၊ ယေဝေဒိဝါဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိဝနံ၊ ဝနံကင်းရာတရားကို၊ ဒေသ တိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တဿပါဌဿ၊ ထိုပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေ၊ ဤ

ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယေဝေဒိဝါစရက္ခောစ
 အပ္ပမတ္တာတိ၊ ယေဝေဒိဝါစရက္ခောစအပ္ပမတ္တာဟူသည်ကား၊ ဒိဝသံ၊ တနေ
 ပတ်သုံး၊ စက်မေန၊ စကြိုသွားခြင်းဖြင့်၊ နိသန္ဓာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်၊ အာဝရ
 ဏီယေဟိ၊ မိတ်ပင်တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ၊ မိတ္တံ၊
 မိတ်ကို၊ ပရိသော၊ စေတိ၊ သုတ်သင်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
 ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဒိဝသဘာဂေစ၊ နေအဘို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ရတ္တိဘာဂေစ၊ ည၌အဘို့၌လည်းကောင်း၊ ဒဉ္စံ၊ မြို့စွာ၊ အပ္ပမတ္တာ၊
 မနေမနေချော့၊ အပ္ပမာဒပရိပဒံ၊ အပ္ပမာဒအကျင့်ကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ဖြည့်ကုန်၏၊
 ဧဟန္တိဝိယရူပန္တိ၊ ဧဟန္တိဝိယရူပံဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနသာ
 ဝနံ၊ လေးပါးသော သစ္စကမ္မဋ္ဌာနကိုပွားများခြင်းကို၊ ဥဿုတ္တာပေတွာ၊
 လုံ့လပြုစေ၍၊ အရိယမဂ္ဂါမိဂမေန၊ အရိယမဂ်ကိုရစေသဖြင့်၊ ဝိယရူပံဝိယ
 ဇာတိကံ၊ ချစ်အပ်သာယာအပ်သောသဘောရှိသော၊ ကွာဒိဝိယဝတ္ထု၊
 စက္ခုအစရှိသောဝိယဝတ္ထုကို၊ တပ္ပဋိဗန္ဓဆန္ဒရာဂဧဟနေန၊ ထိုဝိယဝတ္ထု
 ၌တပ်နှစ်သက်သောဆန္ဒရာဂကိုပယ်သဖြင့်၊ ဧဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တေဝေ
 ခဏန္တိ အစာမူလံမဂ္ဂုနောအာမိသံဒုရတိဝတ္တန္တိ၊ တေဝေခဏန္တိ အစာမူလံ
 မဂ္ဂုနောအာမိသံဒုရတိဝတ္တံဟူသည်ကား၊ တေအရိယပုပ္ဖလာ၊ ထိုအရိ
 ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အစာသမ္ပဒုက္ခဿ၊ ဝနိဆင်းရဲ၏၊ မူလဘူတံ၊
 အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂုနာမရဏေန၊ သေမင်းသည်၊ အာမသိ
 တဗ္ဗေတာ၊ သုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာမိသံ၊ သေမင်းသည်
 သုံးသပ်အပ်သော၊ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စီး၊ ကေလိမိ
 ဝိ၊ တရံတယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ရဟန်း
 ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နိဝတ္တေတုံ၊ နစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေယျတာယ၊ မတတ်
 ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုရတိဝတ္တံ၊ လွန်၍ခဲသော၊ သဟအဝိဇ္ဇာ
 ယ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်တကွသော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏကုဒါလေန၊
 အရိယမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ပေါက်တူးဖြင့်၊ ခဏန္တိ၊ တူးမြှိုကုန်၏၊
 လေယမတ္တမ္ပိ၊ အမြှိုက်မှုကိုလည်း၊ အနဝသေသန္တာ၊ မကြွင်းမကျန်စေရ
 ၍၊ ဥမ္မုဇ္ဇလန္တိ၊ မိမိသန္တာန်ခန္ဓာအစဉ်မှ အထူးသဖြင့် ထုတ်ပစ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သွာယံသော၊ အပယ်အရှောင်၊ ထိုအနက်
 ကို၊ အပ္ပမာဒေါအမတံပဒံ ပမာဒေါမဂ္ဂုနောပဒံအပ္ပမတ္တာနမိယုန္တိ၊ ယေပ
 မတ္တာယထာမတာတိအာဒိဟိ၊ အပ္ပမာဒေါအမတံပဒံပမာဒေါ မဂ္ဂုနောပဒံ
 အပ္ပမတ္တာနမိယုန္တိ၊ ယေပမတ္တာ ယထာမတာ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊

သုတ္တပဒေဟိ၊ သုတ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဗိတ္တာရေတဗ္ဗော၊ ချဲ့ဆိုအပ်၏။ အပ္ပမာ
 ဒေါ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသုစရိုက်တို့၌ မမေ့မလျော့သောသူသည်၊ အမတ်၊
 သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်၏၊ ပဒံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုသုစရိုက်တို့၌ မေ့လျော့သောသူသည်၊ မဇ္ဈနော၊ သေရခြင်း၏၊
 ပဒံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ယေ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုသုစရိုက်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ နမိယုန္တိ၊ မသေကုန်၊ ယေဗာလာ၊ အကြင်အန္ဓပုထုဇဉ်
 ရဟန်းရှင်လူမိုက်သောသူတို့သည်၊ ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသုစရိုက်
 တရားတို့၌ မေ့လျော့ကုန်၏၊ တေဗာလာ၊ ထိုအန္ဓပုထုဇဉ်ရဟန်းရှင်လူမိုက်
 သောသူတို့သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မတာ၊ လင်ခါထင်ခါ
 သံသရာ၌ အပြန်ပြန်သေရသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်မျှင် အပြီး
 တည်း၊ သတ္တမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ရစလိန္ဒဝဂ်-၈-သုပ္ပဝါသာသုတ်၊

အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ကုဏ္ဍိယာယန္တိ၊ ကုဏ္ဍိယာယံဟူသည်ကား၊
 ဇေနာမကော၊ ဤသို့ကုဏ္ဍိယအမည်ရှိသော၊ ကောဠိယာနံ၊ ကောဠိယမင်းတို့
 ၏၊ နဝရေ၊ မြို့၌၊ ကုဏ္ဍဝာနဝနေတိ၊ ကုဏ္ဍဝာနဝနေဟူသည်ကား၊ တဿန
 ဝရဿ၊ ထိုမြို့၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ကုဏ္ဍဝာနသင်္ခါတေ၊
 ကုဏ္ဍဝာနဟုဆိုအပ်သော၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကုဏ္ဍောနာမ၊ ကုဏ္ဍ
 အမည်ရှိသော၊ ဇကော၊ တယောက်သော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ တတ္ထိံ ဝ
 နသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအရပ်၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိကီရေ၊ ပြုသတတ်၊
 ကုဏ္ဍဝာနမိဿန၊ ဆံကွဲပေါက်ပေါက်နှင့်ရောသော၊ ဗလိကဓမ္မေနစ၊ အခွန်
 အတုတ်ဖြင့်လည်း၊ တုဿတိ၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
 တဿယက္ခဿ၊ ထိုဘီလူးအား၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗလိံ၊ အခွန်
 အတုတ်ကို၊ ဥပဟရန္တိ၊ သောင်ရကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတံ ဝန
 သဏ္ဍံ၊ ထိုတောအရပ်ကို၊ ကုဏ္ဍဝာနန္တေဝ၊ ကုဏ္ဍဝာနတောအရပ်ဟူ၍သာ
 သျှင်၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏၊ တဿဝနသဏ္ဍဿ၊ ထိုတောအရပ်၏၊ အဝိဒ္ဓ
 ရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဇကော၊ တခုသော၊ ဝါပပဋိကာ၊ အသီးသောရွာ

သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဝိ၊ ထိုရွာကိုလည်း၊ တဿယက္ခာသ၊ ထို
 ဘီလူး၏၊ အာဏာပဝတ္တိဌာနေ၊ အာဏာဖြစ်ရာအရပ်၌၊ နိဝိဋ္ဌတ္တာ၊ အတွင်း
 ဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေနေဝ၊ ထိုကုဏ္ဍဘီလူးသည်သာလျှင်၊ ပရိ
 ပါဠိတတ္ထာ၊ စောင့်ရှောက်ရသောကြောင့်၊ ကုဏ္ဍိယာဝိ၊ ကုဏ္ဍိယဟူ၍၊
 ဝေါဟရိတ္ထ၊ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အပို၌၊ တတ္ထပဒေ
 သေ၊ ထိုအရပ်၌၊ ကောလိယရာဇာနေ၊ ကောလိယမင်းတို့သည်၊ နဂရံ၊
 မြို့ကို၊ ကာရေသုံ၊ တည်ထောင်ကုန်၏၊ တမ္ဘိနဂရံ၊ ထိုမြို့ကိုလည်း၊ ဝုရိမဝေါ
 ဟာရေန၊ ရှေးခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ ကုဏ္ဍိယာတွေဝ၊ ကုဏ္ဍိယမြို့ဟူ၍သာ
 လျှင်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မိဉ္စဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌လည်း၊ ကောလိ
 ယရာဇာနေ၊ ကောလိယမင်းတို့သည်၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
 လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာဿစ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏လည်းကောင်း၊ ဝသ
 နတ္ထာယ၊ နေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ပတိဋ္ဌာပေသုံ၊ ဆောက်
 လုပ်ကြကုန်၏၊ တမ္ဘိဝိဟာရံ၊ ထိုကျောင်းကိုလည်း၊ ကုဏ္ဍဓာနဝနန္တေ၊
 ကုဏ္ဍဓာနတောကျောင်းဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏၊ အတ
 ပန္နာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဇေ
 သစာရိကို၊ စရန္တော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်
 သဖြင့်၊ တံဝိဟာရံ၊ ထိုကြောင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တတ္ထဝိဟာရေ၊ ထို
 ကျောင်း၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကံသမယံဘဂဝါ
 ကုဏ္ဍိယာ ယံဝိဟာရတိကုဏ္ဍဓာနဝနေတိ၊ ဧကံသမယံဘဂဝါကုဏ္ဍိယာ
 ယံဝိဟာရတိကုဏ္ဍဓာနဝနေဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သုပ္ပဝါသာဝိ၊ သုပ္ပဝါသာဟူ
 သည်ကား၊ တဿာဥပါသိကာယ၊ ထိုဘိတင်းသည်မ၏၊ နာမံ၊ အမည်
 တည်း၊ ကောလိယမိတာဝိ၊ ကောလိယမိတာဟူသည်ကား၊ ကောလိယ
 ရာဇဝုတ္တိ၊ ကောလိယမင်း၏ သမီးတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 သာဥပါသိကာ၊ ထိုဘိတင်းသည်မသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 အဂ္ဂပဋ္ဌာယိကာနံ၊ မြတ်သောအလုပ်အကျွေးဒါယိကာမတို့တွင်၊ ပဏိတ
 ဒါယိကာနံ၊ မြတ်သောအလှူကိုလှူလေ့ရှိကုန်သော၊ သာဝိကာနံ၊ တပည့်မတို့
 တွင်၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒ်အရာ၌၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်သော၊ သောတာပန္နာ၊
 သောတာပန်ဖြစ်သော၊ အရိယသါဝိကာ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်မတည်း၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ယုတ္တဉ္စပံ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဝါဒနိယံဝါ၊ ခဲဘွယ်ကို

လည်းကောင်း၊ တောဇနိယံဝါ၊ သောဇဉ်ကိုရင်း၊ တောသန္တဝါ၊ သေးကိုလည်း
 ကောင်း၊ တဗ္ဗ၊ ထိုသင့်တင့်လျောက်ပတ်သောဆေးစသည်တို့တွင်၊ အ
 ညာဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ နသံဝိဓာတဗ္ဗ၊ မစီရင်နိုင်သော၊ ယံဝတ္ထု၊ အ
 ကြင်ဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်
 တိုင်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝိစာရေတွာ၊ စီရင်၍၊
 သက္ကစ္ဆံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဒေဝသိ
 ကဉ္စ၊ နေ့တိုင်းလည်း၊ အဋ္ဌသတံ၊ တရာရှစ်လုံးသော၊ သံဃာဘတ္တပါဒိုပုဂ္ဂလိ
 ကဘတ္တာနိ၊ သံဃာဘတ်အသီးပုဂ္ဂလိကဘတ်တို့ကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ ယော
 ကောဟိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိ
 ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊
 ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဂိတ္တဟတ္ထော၊ အချည်းနှီးသော
 လက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားရ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မုတ္တစာဂေါ၊ လွတ်လွတ်
 စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်၊ ပယတပါဏီဝေါသ္မဂ္ဂရတာ၊ ပြုစင်သောလက်ရှိသ
 ဖြင့်ပေးလှူခြင်း၌မွေ့လျော်သည်၊ ယာစယောဂါ၊ အကြင်အလှူခံတို့နှင့်မ
 ပြတ်ယှဉ်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒါနသံဝိဘာဂရတာ၊ လှူဒါန်းခြင်းကောင်း
 စွာဝေတာန်ဖြန့်ဖြူးခြင်း၌မွေ့လျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿာသုပ္ပါဝါ
 သာယ၊ ဤသုပ္ပါဝါသာမည်သောခယိကာမ၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ပုရိမ
 ဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုပန်ခြင်းရှိသော၊
 ပန္တမဘာဝိကော၊ ဘဝဆုံး၌တည်သော၊ သာဝကဗောဓိသတ္တော၊ သာဝက
 လောင်းသည်၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယုလေ၏၊ သာသုပ္ပါဝါသာ၊
 ထိုသုပ္ပါဝါသာသည်၊ တံဂစ္ဆံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ကို၊ ကေနိဒေဝပါပကဗ္ဗေန၊
 တရံတရသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊
 ကုန္တိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ပရိဟရိ၊ ရှက်ဆောင်၏၊ သတ္တာဟဉ္စ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်
 တိုင်လည်း၊ မုဠဂစ္ဆာ၊ တွေဝေသောသားဘွားခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တဝဿာနိဂစ္ဆံ၊ ဓာရေတိသတ္တာဟံမုဠဂစ္ဆာတိ၊
 သတ္တဝဿာနိဂစ္ဆံ၊ ဓာရေတိသတ္တာဟံမုဠဂစ္ဆာဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်
 ၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိ
 ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သတ္တဝဿာနိတိ၊ သတ္တဝဿာနိဟူသည်ကား၊
 သတ္တသံဝစ္ဆရာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အဗ္ဗန္တသံယောဂေစ၊ အဗ္ဗန္တသံ
 ယောဂအနက်၌သာလျှင်၊ ဣဒံ၊ ဤသတ္တဝဿာနိ ဟူသောပုဒ်သည်၊ ဥပ
 ဓယာဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်တည်း၊ ဂစ္ဆံ၊ ဓာရေတိတိ၊

ဂန္ထိခာရေတိ ဟူသည်ကား၊ ဂန္ထိကိုယ်ဝန်ကို၊ ဝဟတိ၊ ချွတ်ဆောင်
 တတ်၏။ ဂန္ထိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအလံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သတ္တာဟံမုဋ္ဌဂန္ထာတိ၊ သတ္တာဟံမုဋ္ဌ
 ဂန္ထာဟူသည်ကား၊ သတ္တအာဟာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဝိယာကုလ
 ဂန္ထာ၊ နောက်ရှက်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
 အကျယ်ချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ ဂန္ထာကိုယ်ဝန်သည်၊ ပရိပက္ခော၊ ရင့်သည်၏အဖြစ်
 သို့၊ သမ္ပန္နမာနော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇာယနကာလေ၊ သားသွားချိန်
 နီးသောအခါ၌၊ ကမ္မဇဝါတေဟိ၊ ကမ္မဇလေတို့သည်၊ သဉ္စာလေတွာ၊ လွှတ်
 ရှား၍၊ ပရိဝတ္တိတေ၊ အောက်အထက်ပြန်သည်ရှိသော်၊ ဥဒ္ဓံပါဒေါ၊ ခြေမိုး
 ဖြင့်၊ အဓောသိရော၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယောနိမုခေ၊
 ယောနိဝဋ္ဌံ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သောဂန္ထော၊
 ထိုကိုယ်ဝန်သည်၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခု၌၊ အလဂ္ဂေါ၊ မငြိမတွယ်၊ ဗဟိ၊
 အပသို့၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ ပရိပန္နမာနောပန၊ အလွန်နှင့် သည်ရှိသော်
 ကား၊ ဝိပရိဝတ္တနဝသေန၊ ဘောက်ပြန်လူးလည်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ယောနိမဂ္ဂံ၊ ယောနိဝကို၊ ဝိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍၊ တိရိယံ၊ ဖိလသ၊ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုပင်လျှင်၊ ယောနိမဂ္ဂေါ၊ ယောနိ
 အဝသည်၊ ဝိဒဟတိ၊ ပိတ်၏၊ သောဂန္ထော၊ ထိုကိုယ်ဝန်သည်၊ တတ္ထံ၊ ထို
 ယောနိဝဋ္ဌံ၊ ကမ္မဇဝါတေဟိ၊ ကမ္မဇလေတို့သည်၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊
 ပရိဝတ္တမာနော၊ ပြန်လွန်လျက်၊ ဝိယာကုလော၊ နောက်ရှက်သောဖြစ်ခြင်း
 ကို၊ မုဋ္ဌဂန္ထာတိ၊ မုဋ္ဌဂန္ထာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿာပိ၊ ထိုသုပ္ပ
 ဝါသာအားလည်း၊ သတ္တဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကျင်နာ
 လောဆင်းရဲရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တာဟံမုဋ္ဌ
 ဂန္ထာတိ၊ သတ္တာဟံမုဋ္ဌဂန္ထာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယဉ္ဇဂန္ထာ၊
 ဤကိုယ်ဝန်သည်လည်း၊ သီဝလိတ္ထေရော၊ သီဝလိမထေရ်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်အား၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဂန္ထ ဝါသဒုက္ခံ၊ အမ်ဝမ်း၌နေရခြင်း
 ဆင်းရဲကို၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မုဋ္ဌဂန္ထတာဝပတ္တိ၊ အမိ၏
 ယောနိဝဋ္ဌံဖြစ်သော ဆင်းရဲသို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 အဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ မာတုစ၊ အမိသည်လည်း၊ သောတာပန္နာ
 ဟ၊ သောတာပန်တည်းဟူသော၊ အရိယသမာဓိကာယ၊ အရိယသမာဓိကာ
 မဖြစ်လျက်၊ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒုက္ခာနုဘဝနံ၊ ဆင်းရဲခံရခြင်း

သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။
 ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုစ္ဆတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။
 အတိ၊ တ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကာသိကရာဇာ၊ ကာသိက ရာဇမင်း
 သည်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဇန္တု၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရောဇန္တု၊
 ပြုသည်ရှိသော်၊ ကော၊ တယောက်သော၊ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလ
 မင်းသည်။ မဟန္တေန၊ များစွာသော၊ ဗလေန၊ ဗိုလ်ပါဆင်ခြင်းနှင့်၊ ငန္တာ၊
 သွား၍၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို၊ ဂဟတော၊ ယူ၍၊ တံရာဇာနံ၊ ထို
 ဗာရာဏသီမင်းကို၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ တဿရညော၊ ထိုဗာရာဏသီ
 မင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊
 မိဖုရားကြီးကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊
 ဝုတ္တောပန၊ သားသည်ကား၊ ပိတု၊ အဘသည်၊ မရဏကာလေ၊ သေသော
 အခါ၌၊ နိဒ္ဒမနန္ဒါ၊ ရေန၊ ရေထုတ်ရာတံခါးဖြင့်၊ ပလ္လယိတွာ၊ ပြေး၍၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ဥာတိမိတ္တဗန္ဓဝေ၊ ဆွေမျိုးမိတ်ကောင်းတို့ကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်း
 တည်း။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဗလံ၊ ဗိုလ်ပါကို၊ သံဟ
 ရိတွာ၊ ရုံးရ၍၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ အာဂန္တာ၊ ပြန်လာခဲ့၍၊
 အဝိဇ္ဇာရေ၊ မနီးမခေးသောအရပ်၌၊ မဟန္တု၊ ကြီးစွာသော၊ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တင်
 မြို့နန်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ တဿရညော၊ ထိုမင်းအား၊ ပဏ္ဏံ၊ သဝန်စာကို၊
 ပေသေသိ၊ ပေလိုက်၏၊ ဇန္တုဝါ၊ တိုင်းပြည်ကိုလည်း၊ ဧေတု၊ ပေးမည်လော၊
 ယုဒ္ဓဝါ၊ စစ်မှုလည်းထိုးမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ ပေလိုက်၏၊
 ရာဇကုမာရသ၊ မင်းသား၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ သာသနံ၊ သတင်းကောင်း
 တို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ယုဒ္ဓန၊ စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်၊ ကမ္ဘံ၊ အမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 သဗ္ဗဒိသာသု၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ သဗ္ဗာရံ၊ အသွားအလာ
 ကို၊ ဗန္ဓိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဗာရာဏသီနဂရံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို၊ ပရိဝါရေ
 တု၊ ဝန်းရံလော၊ တတော၊ ထိုသို့ဝန်းရံထားသောကြောင့်၊ ဒါရုဒကတတ္ထ
 ပရိက္ခာရေန၊ ထင်းခွေရေခပ်ထမင်းချက်ခြင်းဖြင့်၊ ကိလမန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်
 လျက်၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ယုဒ္ဓန၊ စစ်ထိုးခြင်းနှင့်၊ ဝိနာဝ၊
 ကင်း၍သာလျှင်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ ဂဟတော၊ ဗင်းယူ၍၊ ဒေသန္တိ၊ ပို့
 လာကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဏ္ဏံ၊ သဝန်စာကို၊ ငရိပေသေသိ၊ တဖန်ပို့လိုက်
 ၍၊ သောကုမာရော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ မာတု၊ အမိ၏၊ သာသနံ၊ သတင်း
 ကောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ စတ္တာရိ၊ လေးခုကုန်သော၊ မဟာဒ္ဓါရာနိ၊ မြို့တံခါး
 ကြီးတို့ကို၊ ရက္ခန္တော၊ စောင့်လျက်၊ သတ္တဝသ္မာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။

နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ဥပရုန္တံ၊ ပိတ်ဆို၊ ဤနဂရေ၊ မြို့၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ စူဠန္ဒီ၊ ရေနံ၊ ဘံခါးငယ်ဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဒါရုဒကာနိ၊ ထင်းရေတို့ကို၊ အာဟာရန္တိ၊ စောင့်ယူကုန်၏၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊ အထပန္နာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ရာဇကုမာရဿ၊ မင်းသား၏၊ မေတာ၊ အမိသည်၊ ဘံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဗာဇေသာ၊ မလိမ္မာစွတကား၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို၊ နန္ဒနာဘိ၊ မသိလေတကား၊ စူဠန္ဒါရာနိ၊ ဘံခါးငယ်တို့ကိုလည်း၊ ပိခာယ၊ ပိတ်၍၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ဥပရုန္တံ၊ ပိတ်ဆို၊ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေသ၊ ဆိုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တဿ၊ သားအား၊ ဂုဠဿ၊ သနံ၊ ဣတ္တိ၊ ငှက်သော သတင်းစကားကို၊ ပဟိတိ၊ စေလိုက်၏၊ သောရာဇကုမာရေ၊ ထိုမင်းသားသည်၊ မာသု၊ အမိ၏၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သတ္တမိဝဇေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အကာဘိ၊ ပြု၏၊ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ၊ အထပန္နာ၊ မရကုန်၍၊ သတ္တမေဒိဝဇေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တဿ၊ ရေညှာ၊ ထိုကောသလမင်း၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖြတ်ယူ၍၊ ကုမာရဿ၊ မင်းသားအား၊ အဒံသု၊ ပို့ဆက်လာကုန်၏၊ ကုမာရေ၊ မင်းသားသည်၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပပိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏၊ သောဝထေရာ၊ ထိုသီဝလိမထေရ်သည်၊ တဒါ၊ ထိုမင်းသားဖြစ်သောအခါ၌၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ နဂရရုန္တံ၊ နကမ္ပနိဿန္ဓေန၊ မြို့ကိုပိတ်ဆိုခြင်းမကောင်းမှုကံ၏အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မာသုကုန္တိ၊ သင်္ခါတာယ၊ အမိဝမ်းတိုက်ဟုဆိုအပ်သောလောဟိတကုန္တိယံ၊ သွေးအိုး၌၊ ဝသိ၊ နေရ၏၊ အဝသေသတောပနံ၊ အကြွင်းအားဖြင့်ကား၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နဂရူပရုန္တံ၊ မြို့ကိုပိတ်ဆိုခြင်းမကောင်းမှုကံကြောင့်၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မုဠဂဟ္တဘာဝံ၊ အမိ၏ယောနိဝဋ်ကျင်နာခြင်းဆင်းရဲသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏၊ ဇာတကဠကထာယံပန၊ ဇာတ်အဠကထာ၌ကား၊ သတ္တမိဝဿာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ရုန္တံ၊ ပိတ်ဆို၍၊ ဂဟိတကမ္ပနိဿန္ဓေန၊ ယူအပ်သောမကောင်းမှုကံ၏အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ လောဟိတကုန္တိယံ၊ သွေးအိုး၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မုဠဂဟ္တဘာဝံ၊ အမိ၏ယောနိဝဋ်ဖြစ်ရခြင်းဆင်းရဲသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောဝထေရာ၊ ထိုမထေရ်

သည်။ ပဒုမုတ္တရသမ္ဗုဒ္ဓပါဒမူလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေ
တော်ရင်း၌၊ လာဘီနံ၊ လာဘ်များသောရဟန်းတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။
ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
ယံပတ္ထနံ၊ အကြင်ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿီ
အမည်တော်ရှိသော ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေစ၊ လက်ထက်
တော်၌လည်း၊ နာဂဓရဟိ၊ ပြည်သူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သဟ သမ္ပနိကံ၊
အသပြာတထောင်ထိုက်သော၊ ဂုဇ္ဇဓမ္မံ၊ နှိုင်းခဲကို၊ ဒတွာ၊ ပေးသွ၍၊ ယံ
ပတ္ထနံ၊ အကြင်ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တဿာနုဘာဝေန၊ ထို
ကောင်းမှုကံ၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ လာဘီနံ၊ လာဘ်များသောရဟန်းတို့ထက်၊
အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ သုပ္ပဝါသာဝိ၊ သုပ္ပဝါသာသည်လည်း၊
နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ရုန္ဒိတွာ၊ ပိတ်ဆို့၍၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ဂဏှ၊ ယူလော၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ပေသိတဘာဝေန၊ စေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သတ္တဝသသာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်
လုံး၊ ကုန္တိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ဂဏှံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ သံဝိဒဟိတွာ၊ ရုံးရ၍၊ သတ္တာ
ဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မုဠဂဏှာ၊ ယောနိဝသို့ရောက်သဖြင့် ဆင်းရဲသော
ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေမာတာပုတ္တာ၊ ထိုသား
အမိနှစ်ယောက်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏၊ ကမ္မဿ၊ ကံအား၊ အနုရူပံ၊
လျော်သော၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပဋိသံဝေဒေ
သံ၊ ခံစားကြရကုန်၏၊ တိဟိဝိတက္ကေဟိတိ၊ တိဟိဝိတက္ကေဟိ ဟူသည်
ကား၊ ရတနတ္ထယဿဂုဏာနုဿတိ ပဋိသံယုက္ကေဟိ၊ ရတနာသုံးပါး၏
ဂုဏ်ကိုအဘန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံး
ပါးကုန်သော၊ သမ္မာဝိတက္ကေဟိ၊ ကောင်းသောအကြံတို့ဖြင့်၊ အဝိဝါသေ
တိတိ၊ အဝိဝါသေတိဟူသည်ကား၊ မုဠဂဏှာယ၊ ယောနိဝသို့ရောက်
သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ သဟ
တိ၊ သည်းခံ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သာ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာဒါယိကာ
မသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ မတောက်
မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိသည်၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အရိယသံဃဿ၊ အရိယာ သံဃာတော်၏၊
သုပ္ပနိပတ္တိံ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
နိဗ္ဗာနဿစ၊ နိဗ္ဗာန်၏လည်း၊ ဒုက္ခနိဿရတဘာဝံ၊ ဒုက္ခငှလွတ်မြောက်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဥပ္ပန္နမာနဒုက္ခံ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊
အမနုထိကရုဏေနော၊ နှလုံးမသွင်းသဖြင့်သာလျှင်၊ အဘိဘဝိတွာ၊ ဖွမ်း

မိုး၍၊ မေတိ၊ သည်းခံ၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိဟိတက္ကေဟိအဓိဝါသေ
 ဘိဘိ၊ ဘိဟိတက္ကေဟိအဓိဝါသေတိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
 တာတိအာဒိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝတဉ္စိသ္မိအစရှိသော စကားသည်၊
 တေသံဝိတက္ကန္တနံ၊ ထိုအကြံတို့၏၊ ပဝတ္တိအာကာရဒဿနံ၊ ဖြစ်သောအ
 ခြင်းအရာကိုပြသောစကားတည်း၊ တဿပါဠသေ၊ ထိုပါဠ်၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အဘယ်
 သို့သိအပ်သနည်း၊ သောလောကနာလော၊ ထိုလူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာ
 ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂဝန္တအာဒိဟိ၊ ဣဿရိယဇ
 သောဘုန်းတော်ခြောက်ပါးရှိသည်၏ အဖြစ်အစရှိကုန်သော၊ ကာရဏေ
 ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ သောလောကနာ
 လော၊ ထိုလူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သမ္မာအဝိပရိတံ၊ မဘောက်မပြန်၊ သာမံသယမေဝ၊ ကိုယ်တော်
 တိုင်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
 အဟံဓဗ္ဗေ၊ ဩဉ်သိတော်မူပေစွ၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အနုဘဝိယမာနဿစ၊ ခံစား
 ရသည်လည်းဖြစ်သော၊ အညဿ၊ ငါမှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဧဝံဇာတိ
 ကဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧဝဉ္စပဿ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ သကလဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ ပဟာနာ
 ယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ အစ္စန္တံ၊ စင်စစ်၊ အနုပ္ပါဒနိရောဓဿ၊ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်း
 ငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ အဝိပရိတဓမ္မဒေသနတာယ၊ မဘောက်မပြန်သောတရား
 တော်ကိုဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သမ္မာ
 သမ္မောမိသိန္နိ၊ သမ္မာသမ္မောမိ၏အဖြစ်ပြီးခြင်းသည်၊ ယထာဂုတ္တဂုဏဿ၊
 အကြင်အကြင် ဆိုအပ်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တဿဘဂဝတော၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသဝနန္တေ၊ တရားတော်ကိုနာသည်၏ အဆုံး၌၊
 ဇာတတ္တာစ၊ ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သီလဒိဋ္ဌိ သာမညေန၊
 အကျင့်အယူ တုမျှသဖြင့်၊ သဟတတ္တာစ၊ ပေါင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သာဝကသံဃောတိ၊ သာဝကသံဃောဟူ၍၊ လဒ္ဓ
 နာမေ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ အဋ္ဌအရိယပုဂ္ဂလသမူဟော၊ ရှစ်
 ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းသည်၊ သုပ္ပုပ္ပိယန္တောဝတ၊ ဩဉ်

ကောင်းသောအကျင့်ရှိပေစွတကား။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အဟောသမ္ဘာပဋိပန္နော၊
 ဩဝေကောင်းစွာကျင့်ကြပေ၏တကား။ ယောအရိယသံဃော၊ အကြင်
 ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းသည်။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဤဒိသဿဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဤသို့သောဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ ပဟာ
 နာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ အနုပ္ပါဒနိရောဓာယ၊ တပနိမဖြစ်ပြန်သောအားဖြင့်ချုပ်
 ခြင်းငှါ၊ အနိဝတ္တိပဋိပဒံ၊ မဆုတ်နစ်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်
 မူပေစွ၊ သဗ္ဗသင်္ခတနိဿရုံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခတတရားမှလွတ်သော၊ နိဗ္ဗာ
 နံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်သည်။ သုသုခံဝတ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာရှိပေစွ၊ ဝတ၊
 စင်စစ်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ အဟောသုခံ၊ ဩဝေချမ်းသာပေစွ၊ ယထိ၊ နိဗ္ဗာ
 နေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊
 နဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဋိ
 ပန္နောဟူသောပါဌ၌၊ ပဋိပန္နမာနာပိ၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ပဋိပန္နာ
 ဣန္ဒြေဝ၊ ပဋိပန္နာဟူ၍သာလျှင်၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ ပဋိပတ္တိဿ၊ ပဋိပါတ်၏၊ အနိဝတ္တိဘာဝတော၊ မနစ်သော
 သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥပ္ပန္န
 သဒ္ဓေါဝိယ၊ ဥပ္ပန္နသဒ္ဓါကဲ့သို့၊ ပဋိပန္နသဒ္ဓေါ၊ ပဋိပန္နသဒ္ဓါကို၊ ဝတ္ထမာနတ္ထော
 ပိ၊ ဝတ္ထမာန်အနက်ရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေနေဝ၊ ထို
 ကြောင့်သာလျှင်၊ သောတာပတ္တိပလသန္တိ၊ ကိရိယာယပဋိပန္နာတိ၊ သော
 တာပတ္တိပလသန္တိ၊ ကိရိယာယပဋိပန္နောဟူ၍၊ အါဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော
 တာပတ္တိပလသန္တိ၊ ကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း
 ငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏၊ သာမိကန္တိ၊ သာမိကံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ပတိ၊ လင်ဖြစ်သော၊ ကောလိယရာဇဝုတ္တံ၊ ကောလိယမင်းသားကို၊ အာ
 မန္တေသိဘိ၊ အာမန္တေသိဟူသည်ကား၊ အဘာသိ၊ ခေါ်ဆို၏၊ မမဝစနေန
 ဘဂဝတောပါဒေသိရဿာဝန္ဓာဟိတိ၊ မမဝစနေနဘဂဝတောပါဒေသိရ
 သာဝန္ဓာဟိဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ စက္ကလက္ခဏာ
 ပဋိမဏ္ဍိတာနိ၊ တရာရှစ်ကွက်သောစက်လက္ခဏာတို့ဖြင့်တန်ဆဆောင်အပ်
 ကုန်သော၊ ဝိကာသိတပဒုမသသိရိကာနိ၊ ပွင့်သောပဒုမာကြာ၏အသရေ
 ကဲ့သို့သောအသရေတော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ စရဏာနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ တဝ၊ သင်၏၊ သိရဿာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဓာ
 ဟိ၊ ရှိရိုးလေလော၊ ဥတ္တမဂေါန၊ မြတ်သောဦးခေါင်းအင်္ဂါဖြင့်၊ အဘိဝါဒနံ၊
 အလွန်ရိုသေစွာရှိရိုးခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုပါလော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်

ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အပ္ပာဗာဓန္တိ အာဒိသု၊ အပ္ပာဗာဓံ ဤသို့ အစ
ရှိသည်တို့၌၊ အာဗာဓောတိ၊ အာဗာဓောဟူသည်ကား၊ ဝိသဘာဝဝေဒနာ၊
သဘောမတူသောဝေဒနာကို၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာ
သည်၊ ဧကဒေသေ၊ ကိုယ်အစိတ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာပိ၊ ဖြစ်၍လည်း၊ သကလသရီရံ
ကိုယ်အလုံးကို၊ အယပဇ္ဇေန၊ သံပျားဖြင့်၊ အာဗန္ဓိတွာပိယ၊ ဖွဲ့စက်သကဲ့
သို့၊ ဂဏှာတိ၊ ယူတတ်၏။ အာတကောတိ၊ အာတကောဟူသည်ကား၊
ကိစ္ဆဇီဝိ တကရော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ အသက်ရှင်ခြင်းကို ပြုတတ်
သော၊ ရောဂေါ၊ အနာတည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယာပေတဗ္ဗရောဂေါ၊
မျှတသောအနာသည်၊ အာတကော၊ အာတက်မည်၏။ ဣတရော၊ ဤမှ
တပါးမမျှတသောအနာသည်၊ အာဗာဓော၊ အာဗာဓမည်၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်သော၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ အာတကော၊ အာတက်
မည်၏။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ အာဗာဓော၊ အာဗာ
ဓမည်၏။ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနော၊
ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သောအနာသည်၊ အာဗာဓော၊ အာဗာဓမည်၏။ ဗဟိဒ္ဓ
သမုဋ္ဌာနော၊ အပ၌ဖြစ်သောအနာသည်၊ အာတကော၊ အာတက်မည်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တဒုဘယသယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံ၏လည်း၊
အကာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
ဝိလာနသေဝစ၊ သူနာ၏ကား၊ ဥဋ္ဌာနံနာမ၊ ထကြွခြင်းမည်သည်၊ ဂရုကံ၊
လေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာယဗလံ၊ ကိုယ်အားသည်၊ နဟောတိ၊ မရှိ၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဋ္ဌေလညတာယ၊ အနာမရှိသောအဖြစ်ကြောင့်၊ လဟု
ပရိဝတ္တိတာသင်္ခါတံ၊ လျှင်သောအပြန်ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သော၊
ကာယသ၊ ကိုယ်တော်၏။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျှင်မြန်စွာသွားနှိုင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်
သော၊ သရိရဗလဉ္စ၊ ကိုယ်တော်အားကိုလည်း၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်ပါလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဗာသုဝိဟာရန္တိ၊ ဗာသုဝိဟာရံဟူသည်ကား၊ ဋ္ဌာန
နိသိန္ဒကမနသယနသင်္ခါတေသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်းခြင်းသွားခြင်းအိပ်ခြင်းဟုဆို
အပ်ကုန်သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣရိယာပထေသု၊ ဣရိယာပုထ်
တို့၌၊ ဗာသုဝိဟာရဉ္စ၊ ချမ်းသာစွာနေရသည်ကိုလည်း၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်ပါ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿရာဇပုတ္တ
ဿ၊ ထိုမင်းသားအား၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗာကာရံ၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ အခြင်းအရာ
ကို၊ ဒေသန္တိ၊ ပြုလျက်၊ သုပ္ပဝါသာဘန္တေတိအာဒိ၊ သုပ္ပဝါသာဘန္တေ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝပ္ပဝဒေဟိတိ၊ ဧဝပ္ပဝဒေဟိ

ဟူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယရ၊ ဝတ္တဗ္ဗာကာရံ၊ ဆိုအပ်သောအခြင်းအရာကို၊ နိဒဿေ
တိ၊ ညွှန်းပြု၍၊ ပရမန္တ၊ ပရမံဟူသည်ကား၊ ဝစနသမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြနံ၊ စကားကိုဝန်ခံ
သောသဒ္ဓါတည်း။ တေန၊ ထိုပရမံဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ တဒ္ဓေ၊ နှမ၊ သာရ၊
ကောင်းပြီ၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် သင်ဌာသောအတိုင်း၊
ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ ငါကျင့်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏၊ ကောလိယဝုတ္တောတိ၊
ကောလိယဝုတ္တောဟူသည်ကား၊ သုပ္ပဝါသာယ၊ သုပ္ပဝါသာ၏၊ သာမိ၊
ကော၊ လင်ဖြစ်သော၊ ကောလိယရာဇဝုတ္တော၊ ကောလိယမင်းသားတည်း၊
သုခိနိဟောတူတိ၊ သုခိနိဟောတုဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွ
သော၊ လောကော၊ လောက၌၊ အဂ္ဂဒက္ခိဏေပေယျ၊ မြတ်သောအလ္လင်္ဂခံတော်
မူထိုက်သော၊ သတ္တော၊ နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သုပ္ပဝါသာယ၊ သုပ္ပဝါသာ၏၊ ပေသိတဝန္ဓနံ၊ စေလိုက်သောရှိခိုး
ခြင်းကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြတော၊ ဝန်ခံတော်မူ၍၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုရှိခိုးခြင်း၏အခြားမဲ့
၌၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ မေတ္တာပိဟာရသံသုစကံ၊ မေတ္တာပိဟာရကို
ကောင်းစွာပြုတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓါစိတ္တံ၊ ဘုရားတို့၏ အလေ့အကျင့်ဖြစ်သော၊
သုဂ္ဂပသံဟာရံ၊ ချမ်းအာကိုဆောင်တတ်သောအကြောင်းကို၊ တဿာသုပ္ပ
ဝါသာယ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာအား၊ သာမညတော၊ သာမညအားဖြင့်၊ ပကာ
သေတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ပုန၊ တာဝန်၊ တဿာသုပ္ပဝါသာယ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာ
၏၊ ဝုတ္တသစ၊ သားအားလည်း၊ ဂစ္ဆိပတ္တိမူလဒုက္ခုပ္ပတ္တိပဋိက္ခေပမုခေန၊
ကိုယ်ဝန်ဘောက်ပြန်ခြင်းလျှင်အရင်းရှိသော ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းကိုပယ်ခြင်း
ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ သုဂ္ဂပသံဟာရံ၊ ချမ်းသာသောအကျိုးကို ဆောင်
သည်ကို၊ နိဒဿေန္တော၊ ညွှန်းပြုလျက်၊ သုခိနိအရောဂါအရောဂံဝုတ္တံပိဇာ
ယတူတိ၊ သုခိနိအရောဂါ အရောဂံဝုတ္တံပိဇာယတုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ သဟဝစနာတိ၊ သဟဝစနာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနေန၊ စကားတော်နှင့်၊ သဟေဝ၊ တကွသာလျှင်၊
ယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထို
အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တသ္မိံယေဝကာလေ၊ ထိုသို့
သောအခါ၌သာလျှင်၊ တစ္ဆိကမ္ဘံ၊ ထိုကံသည်လည်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်း
သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ပရိက္ခိတာဘာဝံ၊
ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ဩဉ္ဇတော်မူ၍၊ သတ္တော၊ မြတ်
စွာ ဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊
အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သဝေ၊

အကပင်၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာ
 စိက္ခိယံ၊ မကြားအံ့၊ တတောပရံ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း၊ ကိဗ္ဗိကာလံ၊
 စိုးစဉ်းသောကာလပတ်လုံး၊ တဿ၊ ထိုသားအမိနှစ်ယောက်အား၊ တံ
 ဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်၊ အနုပဋိဿ၊ အစဉ်လိုက်ရာ၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်
 ကြောင့်လျှင်၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုခိနိအရောဂါအရောဂဉ္စ
 ဝုတ္တံ၊ ဝိဇာယတူတိ၊ သုခိနိအရောဂါအရောဂဉ္စဝုတ္တံ၊ ဝိဇာယတူဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿတဂတော၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဝေဒနသမကာလမေဝ၊ စကားတော်နှင့်မျှသောကာလ၌သာလျှင်၊
 သောဂဗ္ဘော၊ ထိုကိုယ်ဝန်သည်၊ ဝိယာကုလဘာဝံ၊ နှောင့်ယှက်သောအ
 ဖြစ်ကို၊ ဝိဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ သုခေနေဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ ဗဟိ၊ အပ
 သျှိ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ မာတာပုတ္တသနံ၊ ထိုသားအမိနှစ်
 ယောက်တို့အား၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားတို့၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဘုရား၏အနုတော်သည်၊ အဝိန္တိ၊ ယေယျာပိအ
 ဝိန္တိယောဝေ၊ မကြံအပ်ကြံစည်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း၊ တထာယိတ
 တောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိယဝိပ္ပယောဂသန္တု၊ တေန၊ ချစ်သောသူနှင့်
 ကွေကွင်းရခြင်းကြောင့်ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ သောကေန၊ သောကကြောင့်၊
 ဥဗ္ဘာဒံ၊ ရူးသွပ်ခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဥဘောပုတ္တော၊ ကာလကံတာ၊ ပဇ္ဇေ
 မယှံပတိမတော၊ မာတာပိတာစတာတာစ၊ ဧကမိတကမ္ပိဈာယဇေတိ၊ ဥ
 ဘောပုတ္တော၊ ကာလကံတာ၊ ပဇ္ဇေမယှံပတိမတော၊ မာတာပိတာစတာတာ
 စ၊ ဧကမိတကမ္ပိဈာယဇေဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ရှုတ်ဆို၍၊ ဧတရူပေနဝ၊ မိဇ္ဈေး
 တိုင်းဖြင့်သာလျှင်၊ စရန္တိယာ၊ သွားသော၊ ပဇာစရာယ၊ ပဇာစာရီအား၊ ဘ
 ဝိနိ၊ နှမ၊ သတိ၊ သတိကို၊ ပဋိလဘေပဋိလဘေဟိ၊ ရေစလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေဒနသမနန္တရမေဝ၊ စကားတော်၏အခြားမဲ့၌
 သာလျှင်၊ ဥဗ္ဘာဒေါ၊ ရူးသွပ်ခြင်းသည်၊ ဝူပသမိ၊ ငြိမ်း၏၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဥဘော
 ပုတ္တော၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ပဇ္ဇေ၊ လမ်းခရီး၌၊ ကာလကံတာ၊ သေခဲ့
 ကုန်၏၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ပတိ၊ လင်သည်၊ ပဇ္ဇေ၊ လမ်းခရီး၌၊ မတော၊ သေခဲ့၏၊ မာ
 တာစ၊ အမိသည် လည်းကောင်း၊ ပိတာစ၊ အဘသည်၎င်း၊ ဘာတာစ၊
 မောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဧကမိတကမ္ပိ၊ ထင်းပုံတခုတည်း၌၊ ဈာယဇေ၊
 မီးတိုက်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သုပ္ပိယာဝိဥပါသိကာ၊ သုပ္ပိယာအမည်ရှိ
 သောဒါယိကာမသည်လည်း၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ဗြိရုဏံ၊ ပေါင်၌၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊ မဟာဝကေန၊ ကြီးစွာသော

အနာဖြင့်၊ ဝဋ္ဌာနံ၊ နေရာမှထခြင်းကို၊ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
သယနဝိဇ္ဇေ၊ အိပ်ရာအင်းပျဉ်၌၊ နိသိန္နာ၊ နေသည်ကို၊ အာဂတိံ၊ လာ၍
သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတု၊ ရှိခိုးစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသမနန္တရေ၊ မေဝ၊ မိန့်
တော်မူသောစကား၏အခြားမဲ့၌ သာလျှင်၊ ဝဏေ၊ အမာသည်၊ ပါကတိ
ကေ၊ ပြုကတော့အတိုင်း၊ ဇေတေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်
တိုင်ပင်လျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇံ၊ ရှိခိုးလေ၏၊ ဣတိ ဇေမာဒိနိ၊
ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဣဝေ၊ ဤအရာ၌၊ ဥဒါဟရိတဗ္ဗာ
နိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဇေ
ဘန္တေတိ၊ ဇေဘန္တေဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထာယ၊ သားနှင့်၊ သဟ၊
တကွ၊ မာတုယာ၊ အမိအား၊ အရောဂတာဘံ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
အာသိသန္တော၊ တောင့်တလျက်၊ သုခိနိ၊ အရောဂါအရောဂံပုတ္တံဝိဇာယ
တုတိ၊ သုခိနိအရောဂါအရောဂံပုတ္တံဝိဇာယတုဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဇေမေဝ၊ ဤကိုယ်တော်မြတ်မိန့်တော်မူတိုင်း
သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကဒါစိ၊ တရံတ
ဆစ်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝန္တောနံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏၊ ဝစနသ၊ စကားတော်၏၊ အညထာဘဂဝါ၊ ဆိုသည်မှတစ်ပါး
သောအဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ကေစိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဇေံ၊
ဤသို့၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အပရေ၊ တ
ပါးသော ဆရာတို့သည်၊ ဟောတူတိပဒဿ၊ ဟောတုဟူသော ပုဒ်၏၊
အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဗွင့်ကုန်၏၊ အဘိနန္ဒိ
တွာတိ၊ အဘိနန္ဒိတွာဟူသည်ကား၊ ကရိကရုတမဇ္ဈနာ၊ ကရိတံဌက်
မင်း၏အသံကဲ့သို့မျှသာစွာသော၊ ဗြဟ္မဿရေန၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံကဲ့သို့
သောအသံတော်ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနေ၊ ဆံ့မြွက်
တော်မူသည်ရှိသော်၊ တသ္မိံ၊ ဝစနေ၊ ထိုစကားတော်၌၊ ဝီတိသောမနဿ
ပရိယာဘတော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုရသောကြောင့်၊ အဘိမုခတာ
ဝေ၊ ရွှေကိုယ်တော်၏မျက်မောက်တော်၌၊ နန္ဒိတွာ၊ နှစ်သက်၍၊ အနုမော
ဒိတွာတိ၊ အနုမောဒိတွာဟူသည်ကား၊ တတောပစ္ဆာပိ၊ ထိုမှနေောက်၌
လည်း၊ သဗ္ဗေဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းကို၊ ဥပ္ပာဒိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
ပိတ္တေနပိ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း၊ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍၊ ဝါစာယ၊

နွတ်ဖြင့်၊ အနုခမာဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ဝစနသမ္ပတ္တိယာဝါ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်
 စုံသဖြင့်လည်း၊ အဘိနန္ဒိတွာ၊ နှစ်သက်၍၊ အတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ အနက်နှင့်
 ပြည့်စုံသဖြင့်၊ အနုခမာဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ သင်္ကဏ္ဍရံပစ္စာယာသိဘိ၊
 သင်္ကဏ္ဍရံပစ္စာယာသိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗုဒ္ဓိ၊ အိမ်သို့၊
 ပဋိဂတ္တိ၊ တဖန်ပြန်သော၏၊ ယေပန၊ အကြင်ဆရာတို့သည်ကား၊ ယေန
 သကဗ်ရန္တိ၊ ယေနသကဗ်ရံဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဆရာ
 တို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ယံဘံသဒ္ဓါနံ၊ ယံသဒ္ဓါတံသဒ္ဓါတို့၏၊ သမ္ပန္နဘာဝ
 တော၊ သမ္ပန္နသဘောဖြစ်ကြသောကြောင့်၊ တေနာတိပဉ္စ၊ တေနဟူသော
 ဝုဒ္ဓိသည်၊ ဝုတ္တဇေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်၊ ယဒိဝိပဟာတိ၊ အကယ်၍
 ကားဖြစ်၏၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ပဋိယာပိတွာတိ၊ ပဋိယာ
 ပိတွာဟူ၍၊ ပါဠိသေသော၊ ပါဠိကြွင်းပါဠိကျန်ကို၊ ယောဇေတဇဗ္ဗာ၊ ယှဉ်
 အပ်သည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇာတန္တိ၊ ဝိဇာတံဟူသည်ကား၊ ပဇာတံပ
 သုတံ၊ သားဘွားနှင့်သည်ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အတ္ထရိယန္တိ၊ အတ္ထရိယံဟူသည်ကား၊ အန္ဓသ၊ သူကန်း၏၊ ပဗ္ဗတာ
 ဧဟနံပိယ၊ တောင်တက်ခြင်းကဲ့သို့၊ နိစ္စံ၊ ဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထရိယံ၊ အတ္ထရိယမည်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သဒ္ဓနယော၊ သဒ္ဓါနည်းတည်း၊ အဋ္ဌကထာ
 သုပန၊ အဋ္ဌကထာတို့၌ကား၊ အတ္ထရာယောဂန္တိ၊ အတ္ထရာယောဂံဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတ္ထရံ၊ လက်ပစ်ကို၊ ပဟရိတံ၊ ခတ်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝတာတိ၊ ဝတဟူ
 သည်ကား၊ သမ္ဘာဝနေ၊ ပြီးမွမ်းခြင်း၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ် ဝုဒ္ဓိတည်း၊
 အဟော အတ္ထရိယံ၊ ဩဉ်အံ့ဘွယ် ရှိပေစွ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘောတိ၊ ဘောဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ဓမ္မာလပနံ၊
 တရားသဖြင့်ခေါ်သောအလုပ်ဝုဒ္ဓိတည်း၊ အတုတပုဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စဘူးဖြစ်ဘူးဝံ၊
 ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တတံ၊ အတ္တတမည်၏၊
 တထာဂတဿာတိ၊ တထာဂတဿဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်
 သော၊ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊
 တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊
 အာဂံတော၊ လာတော်မူတတ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တ
 ထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊
 ဂတော၊ ကြွသွားတော်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာလက္ခဏံ၊

မှန်သော လက္ခဏာသို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထဓမ္မေ၊ မဘောကံ
 မပြန်မှန်သောသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ယထာဂတော၊ ဟုတ်မှန်သော
 အရေချက်၊ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူတတ်သည်တည်း၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထ
 ဒသ္မိတာယ၊ မဘောကံမပြန်မှန်ကန်စွာမြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထဝါဒီတာယ၊ မဘောကံ
 မပြန်မှန်ကန်စွာ ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ တထာဂတော၊ တ
 ထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာကာရိတာယ၊ ထိုသို့နှုတ်မြှောက်တော်မူတိုင်း
 ကိုယ်တော်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်တော်မူ၏၊ အဘိဘဝနဋ္ဌေန၊ သိလသမာဓိ ပညာစသော တ
 ရားအပေါင်းဖြင့် အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို လွှမ်းမိုး၍ ဖြစ်တတ်သော
 အနက်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊ အာဂတော၊ လာ
 တော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂထော၊ တထာဂတ
 မည်တော်မူသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝုရိမကာ၊
 ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဘုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗလော
 ကဟိတာယ၊ အလုံးစုံသောသတ္တလောက၏အစီးအပွားအလျှောက်၊ ဥဿုက္ကံ၊
 ကြောင့်ကြခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်လျက်၊ အာဂတာယထာ၊ လာ
 တော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊ ကိံကော အဓိပ္ပါယော၊
 အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 သနည်း၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊
 တေဇိနာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အဋ္ဌဂုဏသမန္နာ၊ ဂတေန၊ ရှစ်ပါး
 သောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ယေနအဘိနိဟာရေန၊ အကြင်
 ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းဖြင့်၊ အာဂတာယထာ၊ လာတော်မူကြကုန်သကဲ့
 သို့၊ အယဇ္ဈိဘဂဝါ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အဋ္ဌဂုဏ
 သမန္နဂတေန၊ ရှစ်ပါးသောကျေးဇူးတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တေနအဘိနိ
 ဟာရေန၊ ထိုဆုတောင်းခြင်းဖြင့်၊ အာဂတော၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်
 အောင်လာတော်မူ၏၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူကုန်သော၊ တေဇိနာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့သည်၊ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပါရမီကို၊

ပူဇေတော၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ သီလနိက္ခမပညာဝိရိယ ခန္တိသစ္စ အဓိဋ္ဌာန်
 မေတ္တာဥပေက္ခာပါရမီ၊ သီလပါရမီ၊ နိက္ခမပါရမီ ပညာပါရမီဝိရိယပါရမီ
 ခန္တိပါရမီ သစ္စာပါရမီအဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ မေတ္တာပါရမီဥပေက္ခာပါရမီဟုဆို
 အပ်ကုန်သော၊ ဣတိဣမာဒသပါရမီယော၊ ဤသဟ်ပါးသောပါရမီတော်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသဥပပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဒသပရမတ္ထပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမီတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမတိ သပါရမီယော၊ အမှုသုံးဆယ်သော
 ပါရမီတို့ကို၊ ပူဇေတော၊ ဖြည့်၍၊ ပဉ္စမဟာပရိစ္ဆာဒဂ၊ စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးတို့
 ကို၊ ပရိစ္ဆာဒိတော၊ စွန့်၍၊ ဗုဒ္ဓာယောဂဗုဒ္ဓာစရိယဓမ္မက္ခာန ဉာတတ္ထစရိယာ
 ယော၊ ၅၊ အဘို့၌ပြင်းစွာလုံ့ လပြုခြင်းရှေးအဘို့၌ကျင့်ခြင်း တရားဟော
 ခြင်းဆွေမျိုးတို့၏အကျိုးငှါကျင့်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓစရိယာယ၊
 ဘုရားဖြစ်ငှါ ကျင့်ခြင်း၏၊ ကောဓို၊ အဆုံးသို့၊ ပတော၊ ရောက်၍၊ အာဂ
 တာယထာ၊ လာတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့၊ အယဇ္ဈိဘဂဝါ၊ ဤငါတို့ဝေါတမ
 မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်း
 တော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ တေဓနာ၊ ထိုရှေးဘုရား
 တို့သည်လည်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့
 ကို၊ (ပ)၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌကိတ်၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်တို့၊ ဘာ
 ဝေတွာ၊ ပြုဟေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အာဂတာယထာ၊ လာတော်မူကုန်သကဲ့သို့၊
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ အယဇ္ဈိဘဂဝါ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
 အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊ ဧဝံဣဒိနာအာကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊ အာဂတော၊ လာ
 တော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ
 မည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုဝိပဿီအစရှိသောရှေးဘုရားတို့အတူ၊ ဂတော၊
 သွားတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်သည်၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ပော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သံပဋိဇာတာ၊ မယ်တော်ဝမ်းငှာတွားဦးစဖြစ်ကုန်သော၊
 ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ တေဓနာ၊
 ထိုရှေးဘုရားတို့သည်၊ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊
 ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ ရပ်တန့်၍၊ ဥတ္တရာဘိမုခေါ၊ မြောက်အရပ်သို့
 ရှေးရှုမျက်နှာမူလျက်၊ သတ္တပဒဝီတိဟာရေန၊ ခုနစ်ဘဝ၊ ဖွင်းကာသွား
 သဖြင့်၊ သေတစ္ဆတ္ထေ၊ ဖြစ်ဟူသိကြားလူတို့သည် မိုးအပ်သောထီးပြွသုံး

စင်းတို့ကို၊ ဓာရယမာနေ၊ဆောင်းမိုးကြကုန်လျက်၊ဂတေ၊ကြွသွားတော်
မူကြကုန်၏။ သဗ္ဗာဓိသမ္ဘာ၊အလုံးစုံအရပ်ရှစ်မျက်နှာဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊
အနုဝိသောကေသံ၊အစဉ်သဖြင့်ကြည့်တော်မူကြကုန်၏။လောကေ၊လော
က၌၊ အတ္တနေ၊ကိုယ်တော်၏၊ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌဘာဝံ၊ ကြီးသောအဖြစ်ဖြစ်
သောအဖြစ်ကို၊ပကာသေန္တာ၊ထင်ရှားစွာပြတော်မူကြကုန်လျက်၊အာသ
တိ၊မကြောက်မရွံ့သော၊ ဝါစဉ္ဇ၊ကောင်းကိုလည်း၊ဘာသိ၊သု၊ဆိုတော်မူ
ကြကုန်၏။ နေသံပုရိမဗုဒ္ဓါနံ၊ထိုရှေးဘုရားတို့အား၊တဉ္စဂမနံ၊ထိုသွားခြင်း
သည်လည်း၊အနုကေသံဝိသေသမိဂမာနံ၊များစွာကုန်သောအရဟတ္တ
ဖိုလ်စသော တရားအထူးကိုရခြင်းတို့၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တဘာဝေန၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်
အဖြစ် အားဖြင့်၊တထံ၊မှန်သည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိတထံ၊ချွတ်လွဲ
ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ အယဉ္ဇိ
ဓာဂေါ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း၊ ဂတော၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ
သွားတော်မူစအခါ၌ မြောက်သို့တူယူမျက်နှာမူလျက် ခုနစ်မျက်ဘဝါး
တွင်းကာသွား၏။ အဿတဂဂတော၊ထိုငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊
တဉ္စဂမနံ၊ထိုကြွသွားတော်မူခြင်းသည်လည်း၊တေသညေဝရိသေသမိ
ဂမာနံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်စသောတရားအထူးကို ရခြင်းတို့၏သာလျှင်၊
ပုဗ္ဗနိမိတ္တဘာဝေန၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊တထံ၊မှန်သည်၊အဟော
သိ၊ဖြစ်၏။ အဝိတထံ၊ချွတ်လွဲခြင်းမရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ဇေဋ္ဌမိနာ
ကာရဏေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းဖြင့်၊တထာ၊ထိုရှေးဘုရား
တို့အတူ၊ဂတော၊ကြွသွားတော်မူတတ်၏။ဣတိတသွား၊ထိုကြောင့်၊တထာ
ဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ဘဂဝန္တော၊ဘုန်း
တော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ တေဇိနာ၊ ထိုရှေးဘုရား
တို့သည်၊နေက္ခဗ္ဗေန၊ကုသိုလ်ဝိတ္တုပြုနိုင်ဖြင့်၊ကာမန္တန္တံ၊ကာမန္တန္တံကို၊ပဟာ
ယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂတာယထာ၊သွားတော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ အဗျာပါဒေန၊
အဒါသဖြင့်၊ဗျာပါဒံ၊ဒေါသကို၊အာလောကသညာယ၊အလင်းဟူသော
အမှတ်ဖြင့်၊ ထိနမိန္ဒံ၊ထိနမိန္ဒကို၊ အဝိက္ခပေန၊ မမျှလွင့်ခြင်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စ
ကုက္ကုန္တံ၊ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုန္တကို၊ဓမ္မာဝဝတ္ထာနေန၊တရားကိုပိုင်းခြားခြင်းဖြင့်၊ဝိဝိ
ကိန္တံ၊ဝိဝိကိန္တံကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ ဂတာယထာ၊သွားတော်မူကုန်
သကဲ့သို့၊ ဥာဏေန၊ဥာဏ်ဖြင့်၊အဝိန္တံ၊အဝိန္တံကို၊ပဒါလေတွာ၊တောက်ခွဲ
၍၊ ပါမုဇ္ဇေန၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်၊ အရေတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိနော
ဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိဟိဝ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ဖြင့်

လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသဟိမဟာဝိပဿနာဟိမ၊ တဆွဲနှစ်ပါးသောမဟာ
 ဝိပဿနာညာဏ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စတုဟိအရိယမဂ္ဂေဟိစ၊ လေးပါး
 သော အရိယမဂ်တရားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံတံပဋိပက္ခံ၊ ထိုထိုဆန့်
 ကျင်ဘက်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဂတယထာ၊ သွားတော်မူကြကုန်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံဝိဘဂဝါ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်
 လည်း၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူတတ်၏၊ ဧဝံဣဒိနာကာရေဏန၊ ဤသို့ဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊
 ဂတော၊ သွားတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
 တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထလက္ခဏံ၊ မပေါက်မပြန် မှန်ကန်သော
 တရားလက္ခဏာသို့၊ အာဂတော၊ ညာဏ်တည်းဟူသော ရောက်ခြင်းဖြင့်
 ရောက်တော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်တော်မူ၏၊ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏၊ ကက္ခဋ္ဌလက္ခဏံ၊
 ကြမ်းတန်းခိုင်မာသောလက္ခဏာသည်၊ အာပေါဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတ်
 ၏၊ ပဉ္စရူဇာလက္ခဏံ၊ ယိုစီးသောလက္ခဏာသည်၊ တေဇောဓာတုယာ၊
 တေဇောဓာတ်၏၊ ဥဗ္ဗဗ္ဗလက္ခဏံ၊ ပူသောလက္ခဏာသည်၊ ဝါယောဓာ
 တုယာ၊ ဝါယောဓာတ်၏၊ ဝိတ္ထန္တနလက္ခဏံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းလက္ခဏာ
 သည်၊ အာကာသဓာတုယာ၊ အာကာသဓာတ်၏၊ အသံဗုဋ္ဌလက္ခဏံ၊ ထို
 ထိုချပ်ကလောင်တို့ဖြင့် မထွေခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ရူပဿ၊ ချပ်တရား၏၊
 ရူပနလက္ခဏံ၊ ပေါက်ပြန်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏၊ ဝေဒ
 ဟိတလက္ခဏံ၊ ခံစားခြင်းလက္ခဏာသည်၊ သညာယ၊ သညာ၏၊ သဇ္ဇာနန
 လက္ခဏံ၊ အာရုံကိုမှတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏၊ အ
 ဘိသင်္ခရဏလက္ခဏံ၊ ပြုပြင်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏၊
 ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ အာရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စန္ဒေခန္ဓါ
 နံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၏၊ ဒွါဒသန္ဒီအာယတနာနံ၊ တဆွဲနှစ်ပါးကုန်သော
 အာယတနတို့၏၊ အဋ္ဌရာသန္ဒီဓာတုနံ၊ တဆွဲနှစ်ပါးကုန်သောဓာတ်တို့၏၊ ဗာ
 ဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆွဲနှစ်ပါးသော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ သဗ္ဗာနံ၊ သဗ္ဗာတို့၏၊ ဒွါဒသဿ၊ တဆွဲနှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ပစ္စယာ
 ကာရုဿ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားမြတ်၏၎င်း၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 သဘိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာနတို့၏၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္မပ္ပဓာနာနံ၊
 သမ္မပ္ပဓာနတို့၏၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၏၊ ပဉ္စန္ဒံ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏၊ သတ္တန္ဒံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗလဗ္ဗ

နံ၊ ခိုလ်တို့၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ နံ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့၏။ အနိ
ယသ၊ ပြတ်သော၊ အဋ္ဌဝိကသ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂသ၊ မဂ်၏။
သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိတို့၏။ အမတောဂဓသနိဗ္ဗာ
နသ၊ အမတောဂဓနိဗ္ဗာန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထာ၊ တထာဓမ္မသ၊ ထိုထို
ဓမ္မ၏။ ပဝံသဘာဝသရသလက္ခဏံ၊ အကြင်သဘာဝကိစ္စနှင့် တကွသော
လက္ခဏာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဘာဝသရသလက္ခဏံ၊ ထိုသဘာဝ
ကိစ္စနှင့်တကွသောလက္ခဏာသည်၊ တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မလွှဲ၊
အနညထံ၊ တပါးသောမမှန်သောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းမရှိသော၊ လက္ခ
ဏံ၊ ချိန့်တိုင်းမဖောက်မပြန်သောလက္ခဏာကို၊ ဥာဏဂတိယသ၊ ဥာဏ
တည်းဟူသောသွားခြင်းဖြင့်၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူတတ်၏။ အဝိ
ရန္တိတွာ၊ မချွတ်မယွင်းစေသည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏။ အဝိ
ဂတော၊ ရတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ
မည်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထာလက္ခဏံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်ကန်စွာသော
တရား၏ လက္ခဏာကိုသိသောဥာဏဖြင့်၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ
တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ
၏။ တထဓမ္မေ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သောတရားတို့ကို၊ ယာထာဂတော၊ ဟုတ်
သောမှန်သောအလျောက်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်
၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ
သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
တထဓမ္မာနာမ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သောတရားတို့မည်သည်ကား၊ စတ္တာရိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ အနိယသစ္စာနိ၊ အနိယသစ္စာတို့တည်း၊ ယထာဟ၊
ထုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ
ဇာထာနိ အဝိတထာနိ အနညထာနိ ကတမာနိ စတ္တာရိ ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ ဘိက္ခဝေ
ဇာထမေတံ အဝိတထမေတံ အနညထမေတန္တိ၊ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ
ဇာထာနိ အဝိတထာနိ အနညထာနိ ကတမာနိ စတ္တာရိ ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ ဘိက္ခဝေ
ဇာထမေတံ အဝိတထမေတံ အနညထမေတံဟူ၍၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်
ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဣမာနိ၊ ဤသစ္စာတရားတို့သည်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏။ အဝိတထာ
နိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း
မရှိကုန်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သောတရားတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်
သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤဝန်တရားအပေါင်း

သည့်ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ဧတံ၊ ဤဝဋ်တရားအပေါင်း၏ ဒုက္ခမည်ခြင်း အကြောင်းသည်။ တထံ၊ မှန်၏။ ဧတံ၊ ဤဝဋ်တရားအပေါင်း၏ ဒုက္ခမည် ခြင်းအကြောင်းသည်။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း။ ဧတံ၊ ဤဝဋ်တရား၏ ဒုက္ခမည်သော သဘောသည်။ အနညထံ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် မဖြစ်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာနိစ၊ ထိုမဖောက်မပြန်သောသစ္စာ လေးပါး တရားတို့ကိုလည်း။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ တထာနံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သောသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ တသ္မာအဘိ သမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုသို့ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်သောကြောင့်။ တထာ ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်းသေခြင်း၏။ ဇာတိပစ္စယသမ္ဘူတသမုဒါဂတဋ္ဌော၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၍ မိမိအကြောင်းအားလျော်စွာ အထက်အထက်၌ အကျိုးတရားတို့၏ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းသဘောသည်။ တထော၊ မှန်၏။ အဝိတထော၊ မချွတ်မယွင်း။ အနညထော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်မဖြစ်။ (ပ)၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယသမ္ဘူတသမုဒါ ဂတဋ္ဌော၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်မိမိအကြောင်းအားလျော် စွာအထက်အထက်၌ အကျိုးတရားတို့၏ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်း သဘော သည်။ တထော၊ မဘောက်မပြန်မှန်၏။ အဝိတထော၊ မချွတ်မယွင်း။ အနည ထော၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အဝိဇ္ဇာ ယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ ပစ္စယဋ္ဌော၊ အကြောင်းဖြစ်သော အနက်သည်။ (ပ)၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေဇာတိ၏။ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်း သေခြင်းဇရာမရဏ၏။ ပစ္စယဋ္ဌော၊ အကြောင်းဖြစ်သော အနက်သည်။ တထော၊ မဘောက်မပြန်မှန်၏။ အဝိတထော၊ မချွတ်မယွင်းဖြစ်၏။ အနည ထော၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိ၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ တ ဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ တထာ နံ၊ မဘောက်မပြန်မှန်ကန်သော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ တသ္မာအဘိ သမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုသို့ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်သောကြောင့်။ တထာဂ တော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤ ဝါကျ၌။ ဂတသဒ္ဓေါ၊ ဂတသဒ္ဓါသည်။ အဘိသမ္ဗောဓတ္ထော၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းအနက်ရှိ၏။ ဣတိဇေမ္မိနာကာရဏေန၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသောအ ကြောင်းဖြင့်။ တထဓမ္မေ၊ မဘောက်မပြန်မှန်ကန်သောသစ္စာလေးပါးတရား တို့ကို၊ ယာထာဂတော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောအလျောက်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊

ထိုးထွင်း၍သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထဒသိတာယ။ မတောက်မပြန်မှန်ကန်စွာ
မြင်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်သည်၊
ကထိကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော၊ (ပ) သဒေဝ
မနုဿာယ။ သမုတိနတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊
ပဇာယ။ သတ္တလောက၌၊ အပရိမာဏာသု၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ လော
ကဓာတုသု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ ပရိမာဏာနံ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော၊
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ စက္ခုဒွါရေ၊ စက္ခုဒွါရ၌၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊
အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်သော၊ ယံဂ္ဂုပါရဗ္ဗဏံနာမ၊ အကြင်ဂ္ဂုပါရုံမည်သောသ၊
ဘောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဂ္ဂုပါရဗ္ဗဏံနာမ၊ ထိုဂ္ဂုပါရုံမည်သောသဘောကို၊
ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဧဝံဣဒိနာပကာ
ရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော၊
ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော၊ အနေနဘဂဝတာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဣဉ္ဇာဒိဝသေနဝါ၊ ဣဉ္ဇအစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌ
သုတမုတဗိညာတေသု မြင်ခြင်းကြားခြင်းထွေခြင်းသိခြင်းတို့တွင်၊ လတ္တ
မာနဝသေနဝါ၊ ရအပ်သောအာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယံဂ္ဂု
ပံ၊ အကြင်ဂ္ဂုပါရုံသည်၊ ယံဂ္ဂုပါယတနံ၊ အကြင်ဂ္ဂုပါယတနသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ
၏၊ တံဂ္ဂုပံ၊ ထိုဂ္ဂုပါရုံသည်၊ တံဂ္ဂုပါယတနံ၊ ထိုဂ္ဂုပါယတနသည်၊ ကတမံ၊
အဘယ်နည်း။ ယံဂ္ဂုပံ၊ အကြင်ဂ္ဂုပါရုံကို၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာ
ဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝဏ္ဏနိတာ၊ အဆင်းထင်၏၊
သနိဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ သပဋိဗ္ဗံ၊ ထိပါးခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊
နိလံ၊ အညို၊ ပီတာကံ၊ အရွှေ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်း
ဖြင့်၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ နာမေဟိ၊ အမည်တို့ဖြင့်၊ တေရသဟိ၊
တဆဲ့သုံးပါးကုန်သော၊ ဝါရေဟိ၊ ဝါရတို့ဖြင့်၊ ဗွိပညာသာယ၊ ငါးဆဲ့နှစ်ပါး
သော၊ နယဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇမာနံ၊ ဝေဘန်ခြင်းသည်၊ တထမေဝ၊
မှန်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတထံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
သောတဒ္ဓါရာဒိသု၊ သောတဒ္ဓါရစသည်တို့၌၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊
အာဂစ္ဆန္တေသု၊ ရောက်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါဒိသု၊ သဒ္ဓါရုံစသည်တို့၌၊ ဧဝေဝ
နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝတာ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံဘိက္ခဝေသဒေဝကဿလောကဿ (ပ)တဿာ
 ဂတဿဥပဋ္ဌာသီဟိ၊ ယံဘိက္ခဝေသဒေဝကဿလောကဿ (ပ)တဿာ
 ဂတဿဥပဋ္ဌာသီဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တ
 ကွသော၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၌၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ်
 တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တလောက
 ၌၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်သော၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သော၊ မုတံ၊ တွေ့အပ်သော၊ ဝိညာတံ၊
 သိအပ်သော၊ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော၊ ပရိယေသိတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 ရှာဖွေအပ်သော၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုဝိစရိတံ၊ အာနိတလဲလဲစူးစမ်း
 ဆင်ခြင်အပ်သော၊ ယံအာရမ္မဏံ၊ အကြင်အာရုံသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံအာ
 ရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဇာနဿိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဂံ
 အာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အဘိညာသိ၊ သိတော်မူ၏၊
 တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကို၊ တဿာဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝိဒိတံ၊ သိ
 အပ်ပြီး၊ တဿာဂတဿ၊ ငါဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ရှေးရှုထင်၏၊ ဧဝံဣဒိနာ
 ကာရဏေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းဖြင့်၊ တထဒသိတာယ၊
 မတောက်မပြန်မှန်ကန်စွာမြင်လေ့ရှိသည့်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊
 တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တတ္ထတတ္ထိ၊ ဝါကျ၊ ထိုဝါကျ၌၊ တထဒသိ
 အတ္ထေ၊ တထဒသိအနက်၌၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ပဒ
 သမ္ဘဝေါ၊ ပုဒ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တထဝိဒိတာယ၊
 မတောက်မပြန်မှန်ကန်စွာဆိုလေ့ရှိသောအဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊
 တထာဂတ မည်သည်၊ ကထံကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့ သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံ
 ခုတ္တံ၊ အကြင်ညဉ့်၌၊ အနုတ္တရံ၊ အဘုမရှိသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိ၊ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ ယဗ္ဗရတ္တိ၊
 အကြင်ညဉ့်၌၊ အနုပါဒိသဿာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊
 နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏၊
 ဧတ္ထန္တရေ၊ ဤကဆုန်လပြည့်နေ့နှစ်ခုအတွင်း၌၊ ပဉ္စစတ္တာလိသာဿပရိမာ
 ဏော၊ နှလုံးဆွဲငါးဝါအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာလေ၊ ကာလ၌၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုတော်မူအပ်သော၊ လဝိတံ၊ မြှောက်တော်
 မူအပ်သော၊ ယံသုတ္တဝေယျာဒိ၊ အကြင်သုတ္တဝေယျအစရှိသောအလုံးစုံ
 သောဘုရားတော်အပေါင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုသုတ္တဝေယျ

အကရှိသောအလုံးစုံသောတရားတော်အပေါင်းသည်၊ ပရိသန္ဓေ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှပင်ကြွယ်၍၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံ၍၊ ရာဂမဒါဒိနိမ္မထနံ၊
ရာဂယစ်ခြင်းအစရှိသည်ကိုနှိမ်နင်းတတ်၍၊ ဧကသဒိသံ၊ အလုံးစုံတူ၍၊
ထထံ၊ ဟုတ်မှန်၍၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယဉ္ဇရန္တ
ရတ္ထိံ၊ တထာဂတော၊ အနုတ္တရံ၊ သမ္မာ သမ္မောမိ၊ အဘိ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ (ပ)၊ တသ္မာ
တထာ ဂတောတိ ဝုစ္စတိတိ၊ ယဉ္ဇရန္တရတ္ထိံ၊ တထာ ဂတော၊ အနုတ္တရံ
သမ္မာသမ္မောမိ၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ (ပ)၊ တသ္မာတထာဂတောတိ ဝုစ္စတိဟူ၍၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ရန္တ၊ ရန္တ၊ ယဉ္ဇရတ္ထိံ၊
အကြင်ညဉ့်၌၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊
သမ္မာသမ္မောမိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိ
တော်မူပြီး၊ ယဉ္ဇရတ္ထိံ၊ အကြင်ညဉ့်၌လည်း၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါက်
ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနခေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယ
တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနဝံယူတော်မူ၍၊ တေတ္ထိံ၊ အန္တရေ၊ ဤအတွင်း၌၊ ယံသုတ္တဂေ
ယျာဒိ၊ အကြင်သုတ္တဂေယျအစရှိသည်ကို၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘာသတိ
ဆိုတော်မူ၍၊ လပတိ၊ မြက်တော်မူ၍၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ၍၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထို
အလုံးစုံသောသုတ္တဂေယျအစရှိသောတရားတော်အပေါင်းသည်၊ တထေ
ဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ အညထော၊ တပါးသောအခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာ
ဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌၊ ဂတသဒ္ဓေါ၊ ဂတသဒ္ဓါသည်၊
ဂဒတ္ထော၊ ဂဒအနက်ရှိ၍၊ ဧဝံ၊ မိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်း
အားဖြင့်၊ တထာဝါဒိတာယ၊ မဘောက်မပြန်မှန်ကန်စွာဆိုလေ့ရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၍၊ အဝိစအပရော၊ တ
ပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆို
ဦးအံ့၊ အာဂဒနံ၊ ဆိုခြင်း၊ အာဂဒေါ၊ ဆိုခြင်း၊ ဝစနံ၊ စကားတော်တည်း၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အသေဘဂဝတော၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားအား၊ တထော၊ မှန်ကန်သော၊ အဝိတထော၊ မချွတ်ယွင်း
သော၊ အဝိပရိတော၊ မဘောက်ပြန်သော၊ အာဂဒေါ၊ စကားတော်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၍၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒကာရဿ၊ ဒအက္ခရာ၍၊ တ
ကာရံ၊ တအက္ခရာကို၊ ကက္ခာ၊ ပြု၍၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်
မူ၍၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌၊ ဝဒသိဒ္ဓိ၊ တထာအာ ဂဒပုန်၏တ
ထာဂတပြီးခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၍၊ တထာကာရိတာယ၊ ထိုသို့နှုတ်

မြွက်တော်မူတိုင်းကိုယ်တော်ဖြင့်ပြုတော်မူလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူသည်၊ ကထိကေနကာရဏေန၊
 အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစ
 ကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်တော်
 နှင့်၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်၊ အနုလောမေတိ၊ ညီညွတ်တော်မူ၏၊ ကာ
 ယသမိ၊ ကိုယ်တော်နှင့်လည်း၊ ဝါစာ၊ နှုတ်တော်သည်၊ သမေတိ၊ ညီညွတ်
 တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာဝါဒိ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်သာနှုတ်
 တော်မြွက်၍ဆိုတော်မူလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာကာရိစ၊ ထိုအ
 ခြင်းဖြင့်နှုတ်တော်မြွက်တိုင်းကိုယ်တော်ဖြင့်ပြုလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယထာကာရိ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ကိုယ်တော်ဖြင့် ပြုတော်မူလေ့ရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဝါဒိစ၊ ထိုကိုယ်တော်ဖြင့်ပြုတော်မူတိုင်းနှုတ်
 တော်ဖြင့်မြွက်တော်မူလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံဘူတဿ၊ ဤ
 သို့ဖြစ်သော၊ အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအ
 ခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာယောပိ၊ ကိုယ်တော်သည်လည်း၊ ဂတောပဝတ္ထော၊ ဖြစ်
 တော်မူ၏၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါစာပိ၊ စကားတော်
 သည်လည်း၊ ဂတောပဝတ္ထော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ
 ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာဝါဒိဘိက္ခ
 ဝေတထာဂတောတထာကာရိ၊ (ပ)၊ တသ္မာတထာဂတောတိ ဝုပ္ပတိတိ၊
 ယထာဝါဒိဘိက္ခဝေတထာဂတောတထာကာရိ(ပ)တသ္မာတထာဂတော
 တိဝုပ္ပတိဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ ယထာဝါဒိ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ယထာကာရိ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏၊ ယထာကာ
 ရိ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏၊ တထာဝါဒိ၊ ထိုအခြင်းဖြင့် ဆိုလေ့ရှိ၏၊
 ဣတိဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ယထာဝါဒိ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်ဆိုလေ့ရှိ၏၊ တထာကာရိ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏၊ ယထာကာ
 ရိ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏၊ တထာဝါဒိ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်ဆိုလေ့ရှိ၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဧဝံဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ တထာကာရိတာ
 ယ၊ ထိုသို့နှုတ်မြွက်တော်မူတိုင်း ကိုယ်တော်ဖြင့်ပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်

၁၁

ကြောင့်၊ တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏။ အဘိဘဝနဇွဲ
နုလ္လင်းမိုးနှိပ်စက်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊တထာဂတော၊တထာဂတ
မည်တော်မူသည်။ ကထိကနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောကြောင်း
ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
ဘဝဂ္ဂံ၊ ဘဝဂ်ဘုံကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ အဝိဝိ၊ အဝိဝိငရဲကို၊ ပရိယန္တံ၊
အပိုင်းအခြားကို၊ ကရိတွာ၊ပြု၍၊ တိရိယံ တိရိယတော၊ ဖိလောအားဖြင့်၊
အပ္ပရိမာဏာသု၊ အပိုင်းအခြားမရှိကုန်သော၊ လောကဓာတုသု၊ လော
ကဓာတ်တို့၌၊ သဗ္ဗသတ္တေ၊အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို၊ တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သီလေနပိ၊ သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိနာပိ၊
သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာယပိ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိယာ
ပိ၊ ဝိမုတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနေနပိ၊ ဝိမုတ္တိညာဏ်အမြင်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်နင်းတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ တုလံဝါ၊ တူသောသူသည် လည်းကောင်း၊ ပမာဏံဝါ၊ နှိုင်း
ယှဉ်အပ်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ နအတ္ထိ၊မရှိ၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ အတုဇော၊ တူသောသူမရှိ၊ အပ္ပမေဇျော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်၊ အနုတ္တ
ရော၊ အတုမရှိ၊ ဒေဝဒေဝေါ၊ နတ်တို့၏နတ်၊ သက္ကာနံ၊ သိကြားတို့ထက်၊
အဘိသက္ကော၊ လွန်သောသိကြား၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့ထက်၊ အဘိဗြဟ္မာ၊
လွန်သောဗြဟ္မာ၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမော၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ထက်
လွန်မြတ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဒေဝကောဘိက္ခဝေလောကေ (ပ) တသ္မာ
တထာဂတောတိဝုစ္စတိတိ၊ သဒေဝကောဘိက္ခဝေ လောကေ (ပ) တသ္မာ
တထာဂတောတိဝုစ္စတိဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လော
ကေ၊ ဩကာသလောက၌၊ (ပ) သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ်တည်းဟူ
သောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌၊ တထာ
ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိဘု၊ နတ်တို့ကိုလွှမ်းမိုးတော်မူ၏။ အန
ဘိဘုတော၊ သူတပါးသည်မလွှမ်းမိုးနိုင်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်၊ ဒသော၊
အလုံးစုံကိုမြင်တော်မူ၏။ ဝသဝတ္ထိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကိုမိမိအလို
သို့လိုက်စေနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဩတသ္မိံ ဝါက္ခေ၊ ထိုဝါကျ၌၊ အယံ၊ ဤဆို
လတ္တံ့သည်ကား၊ ပဒသိဒ္ဓိ၊ ပုဒ်ပြီးခြင်းတည်း၊ အဂဓေါဝိယ၊ နတ်ဆေးနှင့်

တူသည်တည်း။ အဂဒေါ၊နတ်ဆေးနှင့်တူသည်။ဒေသနာဝိလာသမယော
 ဝေဝ၊ ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ်စွာပျက်ခြင်းဖြင့် ပြီးခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ပုညသယယောစ၊ကောင်းမှုတော်၏လွန်သောအဖြစ်သည်လည်း
 ကောင်း။ အဂဒေါ၊အဂဒမည်၏၊ တေန၊ထိုဒေသနာဝိလာသပုညသယ
 နှစ်ပါးဖြင့်၊သောတထာဂတော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊မဟာနုဘာဝေါ၊
 ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ဘိသက္ကော၊ဆေးသမားသည်၊ ဒိဗ္ဗာဂဒေန၊
 နတ်၌ဖြစ်သောဆေးဖြင့်၊သပ္ပေ၊မြွေတို့ကို၊အဘိဘဝတိဝိယ၊နှိမ်နင်းလွှမ်း
 မိုးသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗပရပ္ပဝါဒိနောစ၊အလုံးစုံသော သာသနာတော်မှတစ်ပါး
 သောအယူရှိကုန်သော မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိတို့ကိုလည်းကောင်း၊သဒေဝကံ၊နတ်နှင့်
 တကွသော၊ထောကဉ္စ၊ လူကိုလည်းကောင်း၊အဘိဘဝတိ၊လွှမ်းမိုးတော်
 မူ၏၊ ဣတိဣဒိနာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သဗ္ဗလောကာ
 ဘိဘဝနေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောကကိုလွှမ်းမိုးခြင်း၌၊ တထော၊မှန်
 သော၊ အဝိပရိတော၊မဘောက်ပြန်သော၊ယထာ၊မှတော့၊အကြင်အကြင်
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ အဂဒေါဒေသနာဝိလာသ ပုညသယဟူသောဆေး
 တော်သည်၊ တေသတထာဂတဿ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားအား၊ အတ္ထိ၊ရှိ
 တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဧကာရဿ၊ဒေအက္ခရာ၏၊ တကာရံ၊
 တအက္ခရာကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဧဝံဣဒိနာကာရေန၊ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊အဘိ
 ဘာဝနဉ္စ၊ လွှမ်းမိုးတတ်သောအနက်အားဖြင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်တော်မူ၏၊ အဝိစအပရော၊တပါးသော၊နယော၊နည်းကို၊မယာ၊
 ငါအဋ္ဌကယသရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ဆိုဦးအံ့၊ တထာယ၊ မဘောက်မပြန်
 သောတိရုဏပရိညာဉ်ဖြင့်၊ လောကံ၊လူအပေါင်းကို၊ ဂတော၊သိတော်မူ
 ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊
 တထံ၊ မှန်သော သဘောကို၊ ဂတော၊ သိတော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊တတ္ထတတ္ထိ၊ဝိကပ္ပေ၊
 ထိုဝိကပ်၌၊ သကလလောကံ၊ အလုံးစုံသော လောကကို၊ တထာယ၊မ
 ဘောက်မပြန်မှန်သော၊ တိရုဏပရိညာယ၊တိရုဏပရိညာဉ်ဖြင့်၊ဂတော
 အဝဂတော၊သိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊တ
 ထာဂတံ မည်တော်မူ၏၊ လောကသမုဒယံ၊ လောက၏ အကြောင်းကို၊
 တထာယ၊မဘောက်မပြန်မှန်သော၊ ပဟာနပရိညာယ၊ပဟာနပရိညာဉ်
 ဖြင့်၊ဂတောအတိတော၊လွန်မြောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊

တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ လောကနိရောဓံ၊ လောက၏
ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ တထာယ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သော၊ သန္တိဏိရိယာယ၊
မျက်မှောက် ပြုခြင်းဖြင့်၊ ဂတော အဓိဂတော၊ ရတော်မူသည် တည်း၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏။
လောကနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒံ၊ လောက၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
အကျင့်ကို၊ တထံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်ကန်သဖြင့်၊ ဂတောပဋိပ္ပန္နော၊ ကျင့်
တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
တော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ လောကောဘိက္ခဝေ တထာ
ဂတေနအဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ (ပ) တသ္မာတထာဂတောတိဂုဏ္ဍတိတိ၊ လောကော
ဘိက္ခဝေ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ (ပ) တသ္မာ တထာဂတောတိ
ဂုဏ္ဍတိ ဟူသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာ
ဂတေန၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကော၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုး
ထွင်း၍သိတော်မူပြီ၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကသ္မာ၊ လော
ကမှ၊ ဝိသံယုဒတ္တာ၊ ကင်းတော်မူပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊
ငါဘုရားသည်၊ လောကသမုဒယော၊ လောက၏အကြောင်းကို၊ အဘိ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားအား၊ လော
ကသမုဒယော၊ လောက၏အကြောင်းကို၊ ပဟိန္နော၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကနိရောဓော၊ လောက၏
ချုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ၊ လောက
နိရောဓော၊ လောက၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ တထာဂတဿ၊ ငါ
ဘုရားအား၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒံ၊ လောက၏
ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းကောင်းသောအကျင့်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီ၊ လောကနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ လောက၏ချုပ်ရာ
နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ တထာဂတဿ၊ ငါ
ဘုရားအား၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေဝကဿ၊
နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအား၊ (ပ)၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယံဓမ္မံ၊
အကြင်ကရားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုကရားကို၊
တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁၁

အပရေဟိတိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
 ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ
 ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာယ၊ မဘောဏ်မပြန်မှန်သော
 ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ အာဂတော၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်အောင် လာတော်မူ၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တ
 ထာယ၊ မဘောဏ်မပြန်မှန်သောသတ္တဝါတို့၌အလွန်ကြီးစွာသော မဟာ
 ကရုဏာတော်ကြောင့်၊ ဂတောပဋိပဇ္ဇော၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွား
 အလို၌၊ ဤကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာနိ၊ မဘောဏ်မပြန် မှန်သော သစ္စာလေးပါး
 တရားအပေါင်း၏ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကို၊ အာဂတောအဓိဂတော၊
 သိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
 တော်မူ၏၊ တထာအဝိတထာ၊ ရှေးဘုရားတို့၏ဖြစ်မြဲအားဖြင့်မချွတ်မလွှဲ
 သော၊ အနုညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်သောမဝ်တော်ဝမ်း
 သို့သက်ခြင်း မဝ်တော်ဝမ်းမှ ဘွားခြင်းစသော ရှေးဘုရားတို့၏ လမ်း
 ကောင်းသို့၊ ဂတောပတ္တော၊ ရောက်တော်မူသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာဝိဇော၊ ထိုရှေး
 ဘုရားတို့နှင့် မပြားအလားတူသောသမာပတ်ဝင်စားခြင်းလောကုတ္တရာ
 တရားကိုးပါးနှင့်ယှဉ်သော နာမကယတော်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းစသောကျေး
 ဇူးတရားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
 တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုသူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော
 တန်းခိုးအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ပဝတ္တိကော၊ အလိုတော်
 ရှိတိုင်းဖြစ်စေအပ်သော ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးရှိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထေဟိဉာဏ
 ဟိ၊ မဘောဏ်မပြန်မှန်သော ဗောဓိသမ္ဘာရဏဉာဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ အာ
 ဂတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏အဆောက်အဦာပိုပြည့်ဆည်းဘူးခြင်း
 တို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အယုတ်တရားသို့ကပ်ခြင်း
 ရှိတော်မူ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
 တော်မူ၏၊ တထာဂတဘာဂေန၊ အရိယမဂ်ဟု ဆိုအပ်သော သူတော်
 ကောင်းတရားရှိသော အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂတောပဝတ္တော၊ ဖြစ်တော်မူသည်
 တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ
 ၏၊ တထာယပဋိညာယ၊ မဘောဏ်မပြန်မှန်သော ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ အာဂု

တော၊ လာတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
 တထာဂတမည်တော်မူသည်။ ကထံကေနကာရဏေန၊ အတယ်သို့သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သုမေဓာတုတေန၊ သုမေဓာရသေ့
 ဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒီပင်္ကရဒသ
 ဗလဿ၊ ဒီပင်္ကရအမည်တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေ
 တော်ရင်း၌၊ မနုဿတ္တံ၊ လူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ လိင်္ဂသမ္ပတ္တံ၊ ယောက်ျား
 အသွင် အပြင်အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊
 ဟောတု၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းစရာအတ္တတော၌ အဟတ္တံ၊ ဖိုလ်ကိုထိုက်
 သော အကြောင်းပါရမီနှင့် ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ သတ္တာရဒဿနံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို ကိုယ်တိုင်ဖူးတွေ့ရခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရသေ့
 ရဟန်းအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဂုဏသမ္ပတ္တံ၊ ဈာန်သမာပတ်စသောကျေးဇူး
 တရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ အဓိကာရောစ၊ ဘုရားဆုကိုတောင်း
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒတာ၊ အလွန်အားကြီးစွာ ဘုရားဖြစ်ထိုက်သော
 ဆန္ဒလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဓမ္မသမောဓနာ၊ ရှစ်ပါးသောတရား
 အပေါင်းနှင့် ကောင်းစွာ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ အဘိနိဟာရော၊ ဘုရားဆုကို
 တောင်းခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ အဋ္ဌဂုဏသမန္နာဂတံ၊ ရှစ်ပါးသောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 အဘိနိဟာရံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ သမ္ပာဒေန္တေန၊ ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တိဇ္ဈော၊ သံသရာမှကူးမြောက်ပြီးသော်၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်
 တကွသော၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သံသရာတော၊ သံသရာမှ၊ တာ
 ရေယသမိ၊ ကပ်တင်အံ့၊ မုတ္တော၊ ငါသံသရာမှလွတ်သည်ရှိသော်၊ မော
 စေယသမိ၊ လွတ်စေအံ့၊ ဒန္တော၊ ငါယဉ်ကျေးသည်ရှိသော်၊ ဒမေယသ
 မိ၊ ယဉ်ကျေးစေအံ့၊ သန္တော၊ ငါကိလေသာမှငြိမ်းသည်ရှိသော်၊ သမေ
 ယသမိ၊ ငြိမ်းစေအံ့၊ အဿာသန္တော၊ ငါသက်သာရာ ရသည်ရှိသော်၊
 အဿာသေယသမိ၊ သက်သာရာရစေအံ့၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငါပရိနိဗ္ဗာန်စံ
 သည်ရှိသော်၊ ပရိနိဗ္ဗာပေယသမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုစေအံ့၊ သုဒ္ဓေါ၊ ငါကိလေ
 သာမှစင်ကြယ်သည်ရှိသော်၊ သောဓေယသမိ၊ သတ္တဝါတို့ကိုစင်ကြယ်
 စေအံ့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ငါသစ္စာလေးပါးကို သိသည်ရှိသော်၊ ဗောဓိယသမိ၊ သိစေ
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာသာမဟာပရိညာ၊ အကြင်သို့သော ကြိုးစားသော
 ဝန်ခံခြင်းကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
 ဣတိ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟော

တော်မူအပ်၏။ ကိံဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ် သနည်း။ ထာမဒသိနာ၊ အားအစွမ်းကို ဖြစ်တော်မူသော၊ ဝုရိသေန၊ ယောက်ျားတယောက်ဟူ၍ ဆိုစသောကံသော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဧကေန၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ကိန္တု၊ သံသရာမှကူးသွားရသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သန္တာရေသံ၊ သံသရာမှကယ်တင်အံ့။ ဝုရိသုတ္တမေ၊ ယောက်ျား ဖြစ်ဖြစ်သောဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရား၌၊ မေယော၊ ငါသည်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊ ဣမိနာ၊ အဓိကာရေန၊ ဤငါ၏ကိုယ်ကိုတံတားခင်းသဖြင့် ပြုအပ်သောကောင်းမှုကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိတွာ၊ ငါရောက်၍၊ ဗဟို၊ များစွာသော၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ တာရေမိ၊ သံသရာမှကယ်တင်ရလျှီ၏။ သံသရာသေတံ၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအဟဉ်ကို၊ ဆိန္ဒုတွာ၊ ဖြတ်၍၊ တယောဘဝေ၊ ဘဝသုံးပါးတို့ကို၊ ဝိန္ဒသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဓမ္မနာဝံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားရွှေဖောင်ကြီးကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်စီး၍၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သန္တာရေသံ၊ သံသရာမှကယ်တင်အံ့။ မေ၊ ငါ့အား၊ ဣမေ၊ ဤဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ အညာတဝေသေန၊ မထင်ရှားသောသာဝကအသွင်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်တရားကို၊ သန္တိကတေန၊ မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လူ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဟေသံဟေသမိ၊ ငါဖြစ်ဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သကလံသမိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓကရဓမ္မသမုဒါယသမ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောတရားအပေါင်း၏၊ ပဝိစယပစ္စင်္ကေ၊ ကာသမာဒါနာနံ၊ ရှေးစီစစ်ခြင်းဆောက်တည်ခြင်းတို့၏။ ကာရဏဘူတံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တံပနေတံတံပနတေမဟာပဋိညံ၊ ထိုကြီးစွာသောဝန်ခံခြင်းကို၊ အဝိသံဝါဒေတွာ၊ မချွတ်ယွင်းစေမူ၍၊ လောကနာယကော၊ လူသုံးပါးတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာကဋ္ဌါနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ သတသဟသမာမိကာနိ၊ တသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော၊ စက္ကာရိအသင်္ချေယျာနိ၊ လေးသင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ အရိအသေ၊ နိရုတ္တရံ၊ မပြတ်မလပ်၊ နိရုဓသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒါနပါရမီအာဒယော၊ ဒါနပါရမီအစရှိကုန်သော၊ သမတိံ၊ သပါရ

မိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သောပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ အင်္ဂပရိစ္ဆာဂါဒယော၊ ခြေလက်များစိစသောအင်္ဂါကြီးငယ်ကို စွန့်ခြင်းအစရှိသော၊ ပဉ္စမဟာပရိစ္ဆာဂေ၊ ငါးပါးသောစွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍၊ သစ္စာမိဋ္ဌာနာဒီနိ၊ သစ္စာအမိဋ္ဌာန်အစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အမိဋ္ဌာနာနိ၊ အမိဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ပရိဗြူဟေတွာ၊ လွန်စွာပွားစေ၍၊ ယုညညာဏသမ္ဘာရေး၊ ဖြစ်သောအရဟတ္တမဂ်ညာဏသဗ္ဗညုတညာဏ၏ အသောက်အဥ္စိတို့ကို၊ သမ္ဘာရိတွာ၊ ဖြည့်ဆည်းဘူးတော်မူ၍၊ ယုဗ္ဗယောဂ ယုဗ္ဗစရိယဓမ္မက္ခန္ဓာနုညာတတ္ထစရိယာယော၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ်အဘိညာဉ် သမာပတ်စသောရှေးအဘို့၌ဖြစ်သောယုဗ္ဗယောဂဒါနသီလစသောဘုရား မဖြစ်မီ သာဘိဿယဘောဂုဏ်နှင့်တကွ ဖြည့်ကျင့်တော် မူအပ်သော ယုဗ္ဗစရိယ တရားကိုသာ ရှေးရှုခြင်းတရားစကားကိုသာ ဟောပြောခြင်း တည်းဟူသောဓမ္မက္ခန္ဓာနုဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏အကျိုးငှါကျင့်ခြင်းအစ ရှိသည်တို့ကို၊ ဥက္ကံသာပေတွာ၊ အလွန်အဆုံးသို့ရောက်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျင့်ကို၊ ပရမကောဋိံ၊ အလွန်သော အမွန်းအထွန်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ သမ္ဘာသမ္မောမိံ၊ သဗ္ဗညု တညာဏ်တော်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာမဟာပရိညာ၊ ထိုကြီးစွာသောဝန်ခံခြင်းသည်၊ တထာဇေ၊ မှန်သည် သာလျှင်တည်း၊ အဝိတထာဇေ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အနုညထာဇေ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် မဖြစ်သည့် သာတည်း၊ တဿ၊ ထိုကြီးစွာသော ဝန်ခံခြင်းအား၊ ဝါလဋ္ဌမတ္တံပိ၊ သားမြီးဖျားမျှ လည်း၊ ဝိတထံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တထာတံဝစနံ၊ ထို စကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ အကယ်မှန်၏၊ ဒိပကံရေသဗလော၊ ဒိပကံရေမြတ်စွာ ဘုရားလည်းကောင်း၊ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရား လည်း ကောင်း၊ မင်္ဂလော၊ မင်္ဂလမြတ်စွာဘုရား လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ကဿပေါ တဂဝါ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေစတုပိ သတိသမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဤနှစ်ကျိပ် လေးဆူသော မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ ပရိပါရိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ပွင့်တော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝံ၊ သင် သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရိံသု၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူခဲ့ကုန်၏၊ စတုပိသတိယာ၊ နှစ်ကျိပ်လေးဆူ ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သန္တိ ကေ၊ အထံတော်၌၊ လန္တုဗျာက

ရဏော၊ ရအပ်သောဗျာဒိတ်စကားရှိတော်မူသောငါတို့ဘုရားအလောင်း
 တော်သည်၊ ကတာဘိနိဘာရေဟိ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိကုန်
 သော၊ ဗောဓိသစ္ဆေဟိ၊ ဘုရားအလောင်းတော်တို့သည်၊ လဒ္ဓဗ္ဗာ၊ ရအပ်
 ကုန်သော၊ ယေတေအာနိသံသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော အာနိသင်
 တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေအာနိသံသေ၊ ထိုအာနိသင်တို့ကို၊
 လဘိတ္တာဝ၊ ရ၍သာလျှင်၊ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ
 ဂုတ္တယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ တာယပဋိညာယ၊ ထိုဝန်ခံခြင်း
 ဖြင့်၊ အဘိသမ္ပန္နဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊
 အဂ္ဂိဂတော၊ ရတော်မူ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်တော်မူ၏၊ ဧဝံဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ တထာယမဟာပဋိညာယ၊ မဘောက်မပြန်သော ကြီးစွာ
 သောဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
 တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာယ၊ မဘောက်မပြန်
 ကြီးစွာသော မဟာကရုဏာတော်ဖြင့်၊ လောကဟိတံ၊ သတ္တလောက၏
 အကျိုးကို၊ ဂတော ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူသည်၊ ကထံကေနကာရ
 ဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ လောက
 နာထဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ ယာယံမဟာကရုဏာ၊ အကြင်မဟာကရုဏာတော်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ သာယံမဟာကရုဏာ၊ ထိုမဟာကရုဏာတော်သည်၊ မဟာဒုက္ခ
 သမ္ပာပေဋိပန္နံ၊ အလွန်ကြီးစွာသောဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းကျဉ်းမြောင်းခြင်း
 သို့ရောက်သော၊ သတ္တနိကာယံ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 တဿသတ္တနိကာယဿ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းအား၊ အညော၊ ငါ့တပါး
 သော၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊
 နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟမေဝ၊ ငါတယောက်သာလျှင်၊ နံသတ္တနိကာယံ၊ ထိုသတ္တဝါ
 အပေါင်းကို၊ ဣတောသံသာရဒုက္ခတော၊ ဤသံသာရာဝရ်ဆင်းရဲမှ၊ မုတ္တော၊
 ရှေးဦးစွာငါလွတ်သည်ရှိသော်၊ မောဝေသာမိ၊ လွတ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သမုဿာဟိတမာနသော၊ အားထုတ်လိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာဘိ
 နိဟာရံ၊ ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊
 ကတ္တာဝ၊ ပြုပြီး၍လည်း၊ ယထာပဏီဓာနံ၊ ဆုတောင်းတော် မူသည်အ
 လျောက်၊ သကလလောကဟိတသမ္ပာဒနာယ၊ အဆုံးရံသောသတ္တဝါတို့၏

အစီးအပွားကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့၊ အာပနော၊ ရောက်စေလျက်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ကာယဇိဝိတနိရ ပေက္ခော၊ ကိုယ်အသက်ကို ဝဲ့ကွက်ခြင်းကင်းတော်မူလျက်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့ အား၊ သောတပထာဂမနတ္ထေနိ၊ သောတဝိညာဉ်၏အာရုံအဖြစ်သို့ကပ်ခါ မှုဖြင့်လည်း၊ ဗိတ္တုတြာသသမုပ္ပါဒိကာ၊ ဗိတ်၏ဝိတ်လန့်ခြင်းကိုကောင်း စွာဖြစ်စေတတ်သော၊ အတိဒုက္ကရာ၊ သူတပါးတို့သည် အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့စွာ သော၊ ဒုက္ကရစရိယာ၊ ခဲယဉ်းသောအကျင့်ကို၊ သမာစရန္တော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မဟာဗောဓိ ယာ၊ မဟာဗောဓိ၏၊ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဟာနဘာဂိ ယာစ၊ ပဟာနဘာဂိယ သည်လည်းကောင်း၊ သံကိလေသဘာဂိယာစ၊ သံကိလေသ ဘာဂိယသည်လည်းကောင်း၊ ဌိတိဘာဂိယာစ၊ ဌိတိဘာဂိ ယသည် လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥတ္တရုတ္တရိဝိသသဘာဂိယာစ၊ အထက်အထက်ဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ် စသောတရားအထူးအတို့သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ ပဋိပစ္စမာနော၊ ကောင်းစွာကျင့်လျက်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ နိရဝသေသေ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် ၏ အဆောက်အဦတို့ကို၊ သမ္မာဓေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ အဘိသမ္ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ တတောပရဉ္စ၊ ထိုမှ နောက်၌လည်း၊ တာယေဝမဟာကရုဏာယ၊ ထိုဟောကရုဏာတော်သည် သာလျှင်၊ သဗ္ဗောဒိတမာနသော၊ တိုက်တွန်းအပ်သောဗိတ်ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗိဝကရုတိံ စ၊ ခိတ်ငြိမ်ရာ၌မွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပရ နံ၊ မြတ်သော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ဝိမောက္ခသုခဉ္စ၊ ဝိမောက္ခချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ ဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဗာယဇနဗဟုလေ၊ ဗာယသတ္တဝါ များသော၊ လောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ တေဟိ၊ ထိုသတ္တဝါမိက်တို့သည်၊ သမုပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ သဗ္ဗာနဗိမာနဗိပ္ပကာရံ၊ ကောင်းစွာမြတ် နိုးခြင်းမထေမဲ့မြင်ပြုခြင်းဘောက်ဖြန့်သဖြင့်ကျင့်ခြင်းတို့ကို၊ အဂဏေတွာ၊ မရေတွက်မူ၍၊ ဝိနေယျဇနဿ၊ ဆုံးမထိုက်သောသတ္တဝါအပေါင်းအား၊ ဝိနယဇနန၊ ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ နိရဝသေသံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ဗုဒ္ဓ ကိစ္စံ၊ ဘုရားတို့ပြုအပ်သောကိစ္စကို၊ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗုဒ္ဓ ကိစ္စကိုပြုတော်မူရာ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သက္ခေသု၊ သတ္တ ဝါတို့၌၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာကရုဏာတော်၏၊ ယေဝသမောက္ခမနာ

ကာရော၊ အကြင်ကောင်းစွာသက်သော အခြင်းအရာသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊
သောသမောက္ခ မနာကာရော၊ ထိုကောင်းစွာသက်သော အခြင်းအရာ
သည်၊ ပရတော၊ နောက်၌၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ လောက
နာယဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဘူတဿ၊
ဘုရားဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့
၌၊ မဟာကရုဏာ၊ မဟာကရုဏာတော်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်တော်
မူသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗောဓိသတ္တဘူတဿပိ၊ ဘုရားအလောင်း
ဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရား၏သည်၊ မဟာဘိနိဟာရ ကာလာဒိသု၊
ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူသောအခါသည်တို့၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊
အလုံးစုံသောဘဝ၌၊ သဗ္ဗဒါဝ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ ဧကသဒိသတာယ၊
တူသောအဖြစ်ရှိသောအဖြစ်သည်၊ တထာဝ၊ မတောက်မပြန် မှန်သည်
သာလျှင်တည်း၊ သာဧကသဒိသတာ၊ ထိုအခါခပ်သိမ်းတူသောအဖြစ်
သည်၊ အဝိတထာ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိ၊ အနုညဿစ၊ တပါးသောအခြင်း
အရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသုပိအဝတ္ထာသု၊ သုံးပါးသောအခိုက်အတန့်တို့
၌လည်း၊ သဗ္ဗသက္ကေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ သမာနာယ၊ တူသော၊
တထာယ၊ မတောက်မပြန်မှန်သော၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာကရုဏာ
တော်ဖြင့်၊ သကလလောကဟိတာယ၊ အလုံးစုံသောသတ္တလောက၏အစီး
အပွားအလို့ငှါ၊ ဂတောပမှိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဧဝံဣဒါကာရဏော
န၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ တထာယ၊ မတောက်မပြန်သော မဟာကရု
ဏာတော်ဖြင့်၊ ဂတောပမှိပန္နော၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးငှါ ကျင့်တော်မူ
သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
တော်မူ၏ ။

တထာနိ၊ မတောက်မပြန်မှန်သော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ အာ
ဂတောအဝိဂတော၊ ရတော်မူသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်း၊ တထာနိနာမ၊ မတောက်မပြန်မှန်သော တရားတို့မည်သည်
ကား၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏာနိ၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်
တို့တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ တာနိအရိယသစ္စာနိ၊ ထိုလေး
ပါးသောအရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤဝစို့

တရားအပေါင်းကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ အယံ၊ ဤဝဋ်တရား၌တပ်
မက်မောတတ်သောတဏှာကား၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း
တည်း၊ အယံ၊ ဤဝဋ်တရား၏ ကင်းရာချုပ်ရာ သဘောကား၊ ဒုက္ခနိရော
ဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်တည်း၊ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားကား၊ ဒုက္ခ
နိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော
အကျင့်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဥပယုဓမ္မသင်္ဂဟကာနံ၊ အလုံးစုံသော
ဥပယုဓမ္မကိုပေါင်း၍ ရေတွက်အပ်ကုန်သော၊ ပဝတ္တိနိဝတ္တိ တဒုတယ
ဟေတုဘူတာနံ၊ ဖြစ်ခြင်းနစ်ခြင်းထိုးနှစ်ပါးသော တရားတို့၏ အကြောင်း
ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယ
သစ္စာတို့တွင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ဝိဇ္ဇနုဋ္ဌော၊ နှိပ်စက်တတ်သော
သဘော၊ သင်္ခတဋ္ဌော၊ ပြုပြင်တတ်သောသဘော၊ သန္တာပဋ္ဌော၊ ပူပန်စေ
တတ်သောသဘော၊ ဝိပရိတာမဋ္ဌော၊ တောက်ပြန်တတ်သော သဘော၊
သမုဒယဿ၊ သမုဒယသစ္စာ၏၊ အာယူဟနဋ္ဌော၊ အားထုတ်ခြင်းသဘော
နိဒါနဋ္ဌော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သောသဘော၊ သံယောဂဋ္ဌော၊
ဝဋ်ဆင်းရဲ၌နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသဘော၊ ပလိဗောဓဋ္ဌော၊ မော်ကိုမရမိသောငှါ
တားမြစ်တတ်သောသဘော၊ နိရောဓဿ၊ နိရောဓသစ္စာ၏၊ နိဿရဏဋ္ဌော၊
ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောသဘော၊ ဝိဝေကဋ္ဌော၊ ကိလေသာမှ
ဆိတ်တတ်သော သဘော၊ အသင်္ခတဋ္ဌော၊ အကြောင်းတရားတို့သည်
မပြုပြင်အပ်သော သဘော၊ အမတဋ္ဌော၊ မသေတတ်သော သဘော၊
မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၏၊ နိယျာနဋ္ဌော၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်တတ်သောသဘော၊
ဟေတုဋ္ဌော၊ နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်သောသဘော၊ ဒဿနဋ္ဌော၊ နိဗ္ဗာန်ကို
မြင်တတ်သောသဘော၊ အဓိပတေယုဋ္ဌော၊ အကြီးအမှူးဖြစ်တတ်သော
သဘော၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တဗ္ဗိဘဝဂါနဉ္စ၊ ထိုသစ္စာ
လေးပါးအတို့ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယထာဘူတသဘာဝါဝဗောဓ
ဝိဗန္ဓကဿ၊ အကြင်အကြင် ဟုတ်မှန်စွာ သဘာဝဓမ္မတို့ကို ထိုးထွင်း
၍ထိခြင်းကို တားမြစ်တတ်သော၊ သံကိလေသပက္ခဿ၊ သံကိလေသ
အတို့ရှိသော တရားအပေါင်းကို၊ သမုန္တိန္ဒနေန၊ ကောင်းစွာဖြတ်သဖြင့်၊
ပရိလတ္တိယ၊ ရှေ့အပ်သော၊ တတ္ထအသဓ္မောဟာတိသမယသင်္ခါတာယ၊ ထို
အသဓ္မောဟ အဘိသမယဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ အဝိပရိတာကာရပဝတ္တိ
ယာ၊ မသောက်မပြန်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့၏၊ သဘာဝရသလက္ခဏဿ၊ သဘာဝရသလက္ခဏာ၏၊ အဝိသံ

ဝါဒနတော၊ မဇ္ဈိမယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊
 အဝိတထာနိ၊ မဇ္ဈိမယွင်းကုန်၊ အနုညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ တာနိသစ္စာနိ၊ ထိုအရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အနုညနေယျော၊ သူတပါးမသိစေအပ်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
 သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ အာဂတော၊ အဝိဂတော၊ ရတော်မူ
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာနိ၊ မဘောက်မပြန်မှန်ကန်သော အရိယဧက
 ဉာဏ်တို့သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ
 ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ မဂ္ဂဉာဏာနိ၊ မဂ်ဉာဏ်တို့ကို၊ အာ
 ဂတာနိ၊ အဝိဂတာနိယထာ၊ ရတော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တိသုကာလေသု၊ သုံးပါးသောကာလ
 တို့၌၊ အပ္ပမ္ဘိဟတ ဉာဏာနိစ၊ အဝိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ်တော်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ စတုပမ္ဘိသန္တိဒါဉာဏာနိစ၊ လေးပါးသော ပမ္ဘိသန္တိဒါ
 ဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏာနိစ၊ လေးပါးသောဝေ
 သာရဇ္ဇဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂတိပရိစ္ဆေဒဉာဏာနိစ၊ ငါးပါး
 သောဂတိကို ဝိုင်းခြားတတ်သောဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆအသာ
 ဓာရဏဉာဏာနိစ၊ ခြောက်ပါးသော အသာဓာရဏဉာဏ်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ သတ္တပေမ္မာန်ဝိဘာဝနဉာဏာနိစ၊ ခုနစ်ပါးသောပေမ္မာန်ကိုဝေ
 ဘန်တတ်သောဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂဝိဘာဝနဉာဏာနိစ၊
 မဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါးကို ဝေဘန်တတ်သော ဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နဝါနုပုဗ္ဗ
 ဝိဟာရသမာပတ္တိဉာဏာနိစ၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားအပ်သော ကိုးပါး
 သောဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသဗလဉာဏာနိစ၊ ဒသဗလဉာဏ်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝေတဗ္ဗာနိ၊ ဝေဘန်၍ထင်စွာပြုအပ်ကုန်၏၊ တတြ
 တေသု ဉာဏေသု၊ ထိုဉာဏ်တော်တို့၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
 ဝိဘာဝနာ၊ ဝေဘန်သဖြင့်ထင်စွာပြုခြင်းတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့
 ဦးအံ့၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ အပရိမာဏာသု၊ အဆုံးမရှိကုန်သော၊ လောက
 ဓာတုသု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ အပရိမာဏာနံ၊ အဆုံးမရှိကုန်သော၊ သတ္တဝာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိနာဒိဘေဒတိန္ဒာသု၊ အယုတ်အစရှိသောအပြားဖြင့်ပြား
 ကုန်သော၊ အတိတာဒိသု၊ အတိတ်အစရှိကုန်သော၊ ခန္ဓာယတနဓာတုသု၊
 ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တို့၌၊ သဘာဝကိစ္စာဒိ၊ အဝတ္ထာဝိသေသာဒိ၊ ခန္ဓာပရိ
 ဗန္ဓနာမဂေါတ္ထာဒိစ၊ သဘာဝကိစ္စအစရှိသော အပိုက် အတန်အထူး
 အစရှိသောခန္ဓာနှင့်စပ်သောအမည်အနွယ်အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊

ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အနိဗ္ဗိယ ဗဒ္ဓေသုစ၊ အနိဗ္ဗိယ ဗဒ္ဓရုပ်တို့၌လည်း၊
 အတိသုခမတိရောဟိတဝိဒုရဒေသေသုဝိ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သောတိုက်နံရံ
 ခြားသော အလွန်ဝေးသောအရပ်တို့၌လည်း၊ ပဝတ္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ရူပဓမ္မေသု၊ ရုပ်တရားတို့၌၊ တံတံပစ္စယဝိသေသေဟိ၊ ထိုထိုပစ္စည်းအထူး
 တို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ပစ္စယုပ္ပန္နာနံ၊ ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့၏၊ ငဏ္ဍသဏ္ဌာနဂန္ဓ
 ရသဗဿာဒိ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အနံ့အရသာ အငွေ့အစရှိသော၊ ယေဝိ
 သေသော၊ အကြင်အထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအလုံးစုံသောတရား
 အပေါင်း၌၊ သဗ္ဗတ္ထေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဟတ္ထ
 တလေ၊ လက်ဝါးအပြင်၌၊ ဌဝိတအာမလဇ္ဇာဝိယ၊ လားအပ်သောသျှစ်ရှား
 သီးကဲ့သို့၊ ပစ္စက္ခတော၊ ဖျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်သည်၊ အပ္ပဋိဟတံ၊ အပိတ်အပင်မရှိ၊ ပဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အနာဂတောသုစ၊ အနာဂတ်ကာလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နာသု
 စ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလတို့၌လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတိတ်ကာလ၌အတူ၊
 ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသုကာလေသု၊ သုံးပါးသောကာလတို့၌၊
 ဣမာနိဥာဏာနိ၊ ဤဥာဏ်တော်သုံးပါးတို့သည်၊ အပ္ပဋိဟတဥာဏာနိနာ
 မ၊ အပိတ်အပင်မရှိသော ဥာဏ်တော်တို့မည်ကုန်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ဂုတ္တဿ၊ ချိုအပ်သော၊ ဝစနဿ၊ စကား၏၊ သာဓကံ၊ သက်သေဖြစ်သော၊
 ယထာကံ၊ ဝစနံ၊ အဘယ်သို့သောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ အတိတံသေဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော၊ အပ္ပဋိဟ
 တံဥာဏံ၊ အနာဂတံသေဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော၊ အပ္ပဋိဟတံဥာဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ
 သေဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော၊ အပ္ပဋိဟတံဥာဏန္တိ၊ အတိတံသေဗုဒ္ဓဿဘဂဝ
 တော၊ အပ္ပဋိဟတံဥာဏံ၊ အနာဂတံသေဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော၊ အပ္ပဋိဟတံဥာ
 ဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နံသေဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော၊ အပ္ပဋိဟတံဥာဏံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ အတိတံသေ၊ လွန်လေပြီးသောသံသရာကမ္ဘာအဖို့၌၊ ဘဂ
 ဝတော၊ ထုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်သည်၊ အပ္ပဋိဟတံ၊ အပိတ်အပင်မရှိ၊ အနာ
 ဂတံသေ၊ လာလတ္တံ့သော သံသရာကမ္ဘာအဖို့၌၊ ဘဂဝတော၊ ထုန်း
 တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊
 ဥာဏ်တော်သည်၊ အပ္ပဋိဟတံ၊ အပိတ်အပင်မရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်
 သောသံသရာကမ္ဘာအဖို့၌၊ ဘဂဝတော၊ ထုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်
 စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်သည်၊ အပ္ပဋိ

ဟင်္ဂတံ၊ အဝိတံအပင်မရှိ၊ တာနိပနဇေတောနိ ဉာဏာနိ၊ ထိဉာဏ်တော်တော်တို့
သညံ၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိထိအတိတ်စသောကာလန္တု၊ ဓမ္မာနံ၊ သဘာဝဓမ္မတို့
၏၊ သဘာဝရသလက္ခဏာသမ၊ မိမိတို့သဘာဝကိစ္စလက္ခဏာ၏၊ အဝိသံ
ဝါဒနတော၊ မချွတ်မယွင်းသောအားဖြင့်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာ
နိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနုညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊
တာနိဉာဏာနိ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဉာဏ်တော်တို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သယမ္ဘူ၊ ဉာဏောနု၊ သယမ္ဘူ၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ အဓိဂဏ္ဌိ၊ ရတော်
မူ၏၊ ဧဝံဣဒိနာကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊
တထာနိ၊ မသောကမပြန်မှန်ကန်သော ကာလသုံးပါးဘို့၌ အဝိတံအပင်
မရှိသိတော်မူတတ်သောဉာဏ်တော်တို့သို့၊ အာဂတော၊ ချောက်တော်မူ
၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။
အတ္ထပဋိသန္တိဒါဓမ္မပဋိသန္တိဒါနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါတိ၊
အတ္ထပဋိသန္တိဒါဓမ္မပဋိသန္တိဒါနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါဟု
ကုန်သော၊ စတသေသာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်
တော်တို့ကို၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ အာဂတော၊ အဓိဂတော၊ ရတော်မူ၏၊ တတ္ထ
တေသုစထုသုပဋိသန္တိဒါဉာဏသု၊ ထိုလေးပါးသောပဋိသန္တိဒါ ဉာဏ်
တို့တွင်၊ အတ္ထပ္ပဘောဒဿ၊ အနက်အထူးအပြားကို၊ သလ္လက္ခဏာဝိဘာဝန
ဝဝတ္ထာနကရဏသမတ္ထံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းထင်စွာပြုခြင်းပိုင်းခြားခြင်း
တို့ကိုပြုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ အတ္ထေ၊ အနက်၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ အထူးအပြား
အားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ
ဉာဏ်မည်၏၊ ဓမ္မပ္ပဘောဒဿ၊ တရားအထူးအပြားကို၊ သလ္လက္ခဏာဝိဘာဝ
နဝဝတ္ထာနကရဏသမတ္ထံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းထင်စွာပြုခြင်းပိုင်းခြား
မှတ်သားခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ပဘောဒဂတံ၊
အထူးအပြားအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မ
ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ နိရုတ္တိပ္ပဘောဒဿ၊ သဒ္ဓါအထူးအပြားကို၊ သလ္လက္ခ
ဏာဝိဘာဝနဝဝတ္ထာနကရဏသမတ္ထံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းထင်စွာပြုခြင်းမှတ်
မှတ်သားပိုင်းခြားခြင်းကိုပြုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ နိရုတ္တာဘိလာပေ၊ သဒ္ဓါ
အထူးကိုဆိုခြင်း၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ အထူးအပြားသို့ချောက်သော၊ ဉာဏံ၊
ဉာဏ်သည်၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ ပဋိဘာနပ္ပ
ဘောဒဿ။ သျှင်မြန်သောဖြစ်ခြင်းအဘိညာဉ်အထူးအပြား၏၊ သလ္လက္ခဏာ
ဝိဘာဝနဝဝတ္ထာနကရဏသမတ္ထံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းထင်စွာပြုခြင်းမှတ်

သားဝိုင်းခြားခြင်းကို ပြုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ပဋိဘာနေ၊ လျှင်မြန်စွာဖြစ်
သောအဘိညာဉ်၌၊ ပဘောဒဂတံ။ အထူးအပြားသို့ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊
ဥာဏ်သည်၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါဥာဏ်မည်၏၊ ဟိ
ဃန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အတ္ထေဥာဏံအတ္ထပဋိသန္တိဒါဓေဉ္စေဥာဏံ ဓမ္မ
ပဋိသန္တိဒါ အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တဘိလာပေဥာဏံနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါဥာဏေသု
ဥာဏံပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါတိ၊ အတ္ထေဥာဏံအတ္ထပဋိ သန္တိဒါ၊ ဓမ္မေဥာဏံ
ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တဘိလာပေဥာဏံ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ ဥာ
ဏေသုဥာဏံပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ တဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အတ္ထေ၊
အနက်သဘော၌၊ ဥာဏံ၊ လျှင်မြန်စွာဖြစ်သောဥာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိ
ဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဥာဏ်မည်၏၊ ဓမ္မေတရားသဘော၌၊ ဥာဏံ၊ လျှင်မြန်
စွာဖြစ်သော ဥာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါဥာဏ်မည်၏၊
အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တဘိလာပေ၊ အကျိုးအကြောင်းကို ပညတ်သော သဒ္ဓါကို
ဖြစ်စေခြင်း၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဥာဏံ၊ လျှင်မြန်စွာဖြစ်သောဥာဏ်သည်၊
နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါဥာဏ်မည်၏၊ ဥာဏေသု၊ သုံးပါးသော
ဥာဏ်တို့၌၊ ဥာဏံ၊ လျှင်မြန်စွာဖြစ်သော ဥာဏ်သည်၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါ၊
ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါဥာဏ်မည်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤလေးပါး၌လည်း၊ ဟေတုအနု
သာရေန၊ အကြောင်းကိုအစဉ်လျှောက်၍အောက်မေ့ကြံစည်သဖြင့်၊ အရ
ဏိယတောစ၊ ဖြစ်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဓိဂန္တဗ္ဗတော
စ၊ ရအပ်ရောက်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်း
အားဖြင့်၊ ဟေတုပလံ၊ အကြောင်း၏အကျိုးသည်၊ အတ္ထောနာမ၊ အကျိုး
မည်၏၊ ပဘောဒတောပန၊ အထူး အပြားအားဖြင့်ကား၊ ယံကိဉ္စ၊ အလုံး
စုံသော၊ ပစ္စယုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စယုပ္ပန်တရား လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်လည်း
ကောင်း၊ ဘာသိတတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်သောအနက်လည်းကောင်း၊
ဝိပါကော၊ အကျိုး လည်းကောင်း၊ ကြိယာ၊ ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣမေပဉ္စဓမ္မာ၊ ဤငါးပါးသောတရားတို့သည်၊ အတ္ထော၊ အနက်မည်
၏၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တိဿ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
တသ္မိံ၊ အတ္ထေ၊ ထိုအနက်၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ အထူးအပြားသို့ရောက်သော၊
ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဥာဏ်မည်၏၊ ဓမ္မော
တိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပစ္စယေသ၊ အ
ကြောင်းဖြစ်သော သဘာဝဓမ္မတည်း၊ ဟိဝိက္ခာရေမိ၊ အကျယ်ရှုံးပြီးအံ့၊

၂

သောပပ္ပယဇေယျော၊ ထိုအကြောင်းဖြစ်သော သဘာဝဓမ္မသည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ တံတံအတ္ထံ၊ ထိုထိုအနက်ကို၊ ဝိဒဟတိစေတ၊ ရွက်လည်း
 ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ပဝတ္တေတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်စေတတ်၏၊ ပါပေတိစ၊
 ရောက်လည်းရောက်စေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဘောဒတောပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ ယောကောမိ၊
 အမှတ်မရှိသော၊ ဗလနိပ္ပတ္တနကော၊ အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သော၊ ဟေတု၊
 အကြောင်းလည်းကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်လည်းကောင်း၊ ဘာသိ
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်လည်းကောင်း၊ ကုသလာကုသလံ၊
 ကုသလသဒ္ဓါအကုသလသဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေပဉ္စဓမ္မော၊ ဤငါးပါး
 သောတရားတို့သည်၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုဓမ္မကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တိဿ၊
 ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တသ္မိံ၊ ဓမ္မံ၊ ထိုဓမ္မ၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ အထူး
 အပြားသို့ရောက်သော၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိ
 ဒါဉာဏ်မည်၏၊ စသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒုက္ခေဉာဏံအတ္ထပဋိသန္တိ
 ဒါဒုက္ခသမုဒယေဉာဏံဓမ္မပဋိသန္တိဒါ ဒုက္ခနိရောဓေဉာဏံအတ္ထပဋိသန္တိ
 ဒါဒုက္ခနိရောဓဂေါပိနိယာ ပဋိပဒါယဉာဏံဓမ္မပဋိသန္တိဒါတိ၊ ဒုက္ခေဉာဏံ
 အတ္ထပဋိသန္တိဒါဒုက္ခသမုဒယေဉာဏံ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါဒုက္ခနိရောဓေဉာဏံ
 အတ္ထပဋိသန္တိဒါ ဒုက္ခနိရောဓဂေါပိနိယာ ပဋိပဒါယဉာဏံ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ
 ဟူ၍၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ ဉာဏံ၊ သိသော ဉာဏ်သည်၊
 အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဒုက္ခ၏
 ဖြစ်ကြောင်း၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ
 ဉာဏ်မည်၏၊ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်
 အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါပိနိယာ၊
 ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌၊
 ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟေတု၊ အကြောင်း၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊
 ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ ဟေတုဗလေ၊ အကြောင်း၏
 အကျိုး၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ
 ဉာဏ်မည်၏၊ ယေဓမ္မော၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊
 ဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ သဉ္ဇာတာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗတ္တာအတိ
 နိဗ္ဗတ္တာပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမေသုဓမ္မော၊ ဤတရားတို့၌၊ ဉာ

ဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊
ယဗ္ဗာဓမ္မာ၊ အကြင်အကြောင်းတရားမှ၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုအကျိုးတရားတို့
သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာတာ၊ ကောင်း
စွာဖြစ်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗတ္တာအဘိနိဗ္ဗတ္တာပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ တေ
သုဓမ္မသု၊ ထိုတရားတို့၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မ
ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ ဇရာမရဏေ၊ အိုခြင်းသေခြင်း၌၊ ဉာဏံ၊ သိသော
ဉာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ ဇရာမရဏ
သမုဒယေ၊ ဇရာမရဏဖြစ်ကြောင်း၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ အတ္ထ
ပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ ဇရာမရဏနိရောဓေ၊ ဇရာမရ
ဏချုပ်ခြင်း၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိ
သန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ ဇရာမရဏနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဇရာမရဏ၏ချုပ်ရာ
နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌၊ ဉာဏံ၊ သိသော
ဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ ဇာတိယာ၊ ဇာ
တိ၌၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊ ဥပါဒါနေ၊ ဥပါဒါန်၌၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၌၊ ဝေဒနာယ၊
ဝေဒနာ၌၊ ဗသော၊ ဗသာ၌၊ သဗ္ဗာယတနေ၊ သဗ္ဗာယတန၌၊ နာမရူပေ၊ နာမ်
ရုပ်၌၊ ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဉ်၌၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ ဉာဏံ၊ သိသော
ဉာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ သင်္ခါရ
သမုဒယေ၊ သင်္ခါရအကြောင်း၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိ
ဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ သင်္ခါရနိရောဓေ၊ သင်္ခါရတို့၏ချုပ်ရာ၌၊
ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်
၏၊ သင်္ခါရ နိရောဓဂါမိနိယာ၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မ
ပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါဉာဏ်မည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤငါ
တရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ
၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ ဂေယျံ၊ ဂေယျကို၊ (ပ)၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ
၏၊ အယံ၊ ဤသုတ္တဂေယျစသည်ကိုသိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ဉာဏ်ကို၊ ဓမ္မပဋိသန္တိ
ဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါဉာဏ်ဟူ၍၊ ဂစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တဿတဿဝပါဠိယာ၊
ထိုပါဠိ၏သာလျှင်၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အယံအတ္ထော၊ ဤ
အနက်သည်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမဿပါဠိယာ၊ ဤ
ပါဠိ၏အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အယံ၊ ဤပါဠိသည်၊ ဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤ

အနက်၏၊ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊ အယံ၊ ဤပါဠိ၏၊
 အနက်၊ ဘိုသိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ဥာဏ်ကို၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါတိ၊ အတ္ထပဋိသန္တိ
 ဒါဥာဏ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့သည်၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်သနည်း၊ ယသ္မိံသမယေ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ကာမာဝစရံ၊ ကာမဘုံ၌ကျင်လည်တတ်သော၊ ကုသလံ၊
 ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ဖြုတ်စေတတ်သော၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ဆဲ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောမနဿသဟဂတံ၊ သောမနဿဝေဒနာနှင့်
 တကွဖြစ်သော၊ ဥာဏသမ္ပယုတ္တံ၊ ဥာဏ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ရူပါဓမ္မဏံဝါ၊
 ရူပါရုံသျှင်အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ (ပ)၊ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ၊ ဓမ္မာရုံသျှင်
 အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံယံအာရမ္မဏံ၊ အကြင်အကြင်အာရုံကို၊
 အာရမ္မ၊ အာရုံပြု၍၊ ကာမာဝစရံ၊ ကာမဘုံ၌၊ ကျင်လည်တတ်သော၊
 ကုသလံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကိုဖြုတ်စေတတ်သော၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊
 ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဖသော၊ ဖသာ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ အဝိက္ခေပေါ၊ မမျှလွင့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်၏၊ ဣ
 မေသုဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌ဥာဏံ၊ သိသောဥာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိ
 ဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ ဥာဏ်မည်၏၊ တေသံကုသလာဓမ္မာနံ၊ ထိုကုသိုလ်
 တရားတို့၏၊ ဝိပါကေ၊ အကျိုး၌ဥာဏံ၊ သိသောဥာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိ
 သန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဥာဏ်မည်၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
 ဝိညာဓော၊ အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ နိရုတ္တိံ ပဋိသန္တိဒါ
 သဘောကို ပြဋ္ဌိအံ၊ တေသ္မိံအတ္ထေစ၊ ဤပါဠိအနက်၌လည်းကောင်း၊ ဇေ
 တသ္မိံဓမ္မေစ၊ ဤအကြောင်းဖြစ်သောပါဠိဓမ္မ၌လည်းကောင်း၊ ယာသဘာဝ
 ဝနိရုတ္တိံ၊ အကြင်သဘာဝနိရုတ္တိသည်၊ ယာအဗျာဘိစာရီ၊ အကြင်လျင်း
 ပါးတွယ်မရှိသောအမည်သည်၊ ယောဝေါဟာရော၊ အကြင်ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 သည်းယောအဘိလာပေါ၊ အကြင်ရှေးရှုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိဂါ၏၊
 တသ္မိံသဘာဝနိရုတ္တာဘိလာပေ၊ ထိုသဘာဝနိရုတ္တိအဘိလာပဋ္ဌံ၊ မာဂဓိ
 ကာယ၊ မဂဓရေဇ်တိုင်းသူတို့၏၊ ဘာသာယ၊ ဘာသာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗ
 သတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၏၊ မူလဘာသာယ၊ မူလဘာသာဖြင့်၊
 အယံ၊ ဤပညတ်သည်၊ သဘာဝနိရုတ္တိ၊ သဘာဝနိရုတ္တိတည်း၊ အယံ၊ ဤ
 ပညတ်သည်၊ အသဘာဝနိရုတ္တိ၊ အသဘာဝနိရုတ္တိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပတေဒဂတံ၊ အထူးအပြားသို့ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ နိရုတ္တိ

တရားတို့ကို၊ သန္တိကာတဗ္ဗတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောအားဖြင့်၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗတော၊ ပွားစေအပ်သောအားဖြင့်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကောဝိ၊ တစ်စုံတယောက်သော သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ဗုဒ္ဓ္ဓားသည်၎င်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရောဝါ၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ တေတယာ၊ သင်သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည်၊ နအဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ အနုယုပ္ပိတုံ၊ စိစစ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဟာတဗ္ဗံနာမ၊ ပယ်အပ်သောတရားမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောတရားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ ဗောဓိမူလေယေဝ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်ရင်း၌သာလျှင်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်စွန့်အပ်၏၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ တဿဓမ္မဿ၊ ထိုပဟာတဗ္ဗတရားအပေါင်းကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်း၌၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်၌၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုစွယ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဿာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ လောဘာ၊ လိုချင်ခြင်း၊ ဒေါသ၊ ပြစ်မှားခြင်း၊ မောဟ၊ တွေဝေခြင်း၊ ဝိပရိတမနုသိကာရ၊ ဖောက်ပြန်သောနှလုံးသွင်းခြင်း၊ အဟိရိကာ၊ မရှက်ခြင်း၊ အနောတ္တပ္ပ၊ မလန့်ခြင်း၊ ဝိန၊ စိတ်၏မခန့်ခြင်း၊ မိဒ္ဓ၊ စေတသိက်တို့၏ မခန့်ခြင်း၊ ကောဓ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ဥပနာဟ၊ ရန်ညှိုးဖွဲခြင်း၊ ကေန္တ၊ ကျေးဇူးကိုချေခြင်း၊ ပလာသ၊ အပျင်းမူခြင်း၊ ဣဿာ၊ ပြုစုခြင်း၊ မစ္ဆရိယ၊ ဝန်တို့ခြင်း၊ မာယာ၊ ဟုည့်ပတ်ခြင်း၊ သာဓဠယျ၊ မိမိ၌ထင်းရှားမရှိသောရုဏ်ကုန်ပြခြင်း၊ ထမ္မ၊ ကော်ထန်ခြင်း၊ သာရမ္ဘ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်း၊ မာန၊ မာန်မူခြင်း၊ အတိမာန၊ အလွန်မာန်မူခြင်း၊ မဒ၊ ယစ်ခြင်း၊ ပမာဒ၊ မေ့လျော့ခြင်း၊ တိဝိဓာကုသလမူလ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော အကုသိုလ်မူလ၊ ဓုတ္တရိတ၊ ဒုစရိုက်၊ ဝိသမဝိပရိတသညာ၊ မညီမညွတ်ဘောက်ပြန်သောသညာ၊ မလ၊ အညစ်အကြေး၊ ဝိတက္က၊ ဝိတက်၊ ပပဗ္ဗ၊ ပပဗ္ဗတရား၊ ဇေနာ၊ ရှာဖွေခြင်း၊ တဏှာ၊ တဏှာ၊ စတုဗ္ဗိဝေပရိယေသ၊ လေးပါးအပြားရှိသောဖောက်ပြန်သောရှာဖွေခြင်း၊ အာသဝ၊ အာသဝ၊ ဂန္တိ၊ ဂန္တိ၊ ဩဃ၊ ဩဃ၊ ယောဂ၊ ယောဂ၊ ဂဟိတဏှု၊ ဤဒါန၊ စွဲလမ်းအပ်သောတဏှာဥပါဒါနံ၊ ပညာတိနန္တံ၊

ငါးပါးသောအလွန်နှစ်သက်ခြင်း၊ နိဝရဏ၊ နိဝရဏ၊ စေတောဒီလ၊ စိတ်၏
ပြောင့်တသင်း၊ စေတသောဝိနိဗ္ဗာန်၊ စိတ်၏နှောင့်ဖွဲခြင်း၊ ဆဝိဝါဒမူလ၊
ခြောက်ပါးသော ဝိဝါဒမူလ၊ သတ္တာနုသယ၊ ခုနစ်ပါးသောအနုသယ၊
အဋ္ဌမိစ္ဆတ္တ၊ နှစ်ပါးသော မိစ္ဆတ္တတရား၊ နဝအာဏာတဝတ္ထု၊ ကိုပါး
သောခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း၊ တဏှာမူလက၊ တဏှာဟူသောမူလရှိ
သောတရား၊ ဒသအကုသလကမ္မပထ၊ ဆယ်ပါးသောအကုသလကမ္မပထ၊
ဧကဝိသတိအနေသန၊ နှစ်ဆွဲတပါးသော မရှာမှီးအပ်သောအရာ၊ ခွါသမ္ဘိ
မိဗ္ဗိဂတ၊ ခြောက်ဆွဲနှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယူ၊ အဋ္ဌသတတဏှာဝိစရိတာဒိ
ပဘေဒ၊ တရာရှစ်ပါးသောတဏှာဝိစရိတ်အပြာ ရှိသော၊ ဒိယဗုဒ္ဓိလေသ
သဟသံ၊ တထောင်ငါးရာသောကိလေသာကို၊ ဝါသနာယ၊ ဝါသနာနှင့်၊ သ
ဟးတက္က၊ ပဟိနံ၊ ပယ်စွန့်အပ်ပြီးသမုန္တိန္ဒ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီးသမူဟ
တံ၊ အမြစ်နှင့်တကွအကြွင်းမဲ့နှုတ်အပ်ပြီးယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ နံသမ္မာ
သမ္မုန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ကောဝိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သမဏောဝါ၊
ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ဣမေ
နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ တေ၊ သင်သိဒ္ဓတ
မင်းသားသည်၊ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟဓမ္မေန၊ အ
ကြောင်းနှင့် တက္က၊ အနုယုတ္တိတုံ၊ မေးစိစစ်ခြင်းငှါ၊ သမဏ္ဍော၊ စွမ်းနိုင်
သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကမ္မဝိပါက
ကိလေသုပဝါဒအာဏာဝိတိက္ကမပဘေဒါ၊ ကမ္မန္တရာယံ ဝိပါကန္တရာယံ
ကိလေသန္တရာယံ ဥပဝါဒန္တရာယံ အာဏာဝိတိက္ကမန္တရာယံ အပြားရှိ
ကုန်သော၊ အန္တရာယိကာ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယံကို ပြုတတ်ကုန်
သော၊ ယောဣမေဓမ္မော၊ အကြင်သဘောတရားတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်
မူအပ်ကုန်၏၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ပဋိသေဝတော၊ ဖြစ်သောဝုတ္တိလ်
အား၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အန္တရာယာယ၊ ဈာန်မဂ္ဂပလသဂ္ဂသုခကို
တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ အလမေဝ၊ စွမ်းနိုင်သည် သာလျှင်တည်း၊ ယတော၊
အကြင်ကြောင့်၊ နံသမ္မာသမ္မုန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ကောဝိ၊ တစုံတ
ယောက်သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဗြဟ္မာဝါ၊
ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုအန္တရာယံပြုတတ်သောတရား
တို့ကို၊ ပဋိသေဝတော၊ ဖြစ်သောသူအား၊ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယံကို
ပြုခြင်းငှါ၊ နာလံအသမတ္ထံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်း
နှင့်တကွ၊ အနုယုတ္တိတုံ၊ မေးစိစစ်ခြင်းငှါ၊ သမဏ္ဍော၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်

သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိရဝသေသဝဇ္ဇဒုက္ခနိဿ
ရဏာယ၊ အကြွင်းမရှိဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်စေခြင်းငှါ၊ ဝီလသမာဓိ
ပညာယ၊ ဝီလသမာဓိပညာဖြင့်၊ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ရေထွက်အပ်သော၊
သတ္တကောဋ္ဌာသိကော၊ ခုနစ်ပါးသော အရရှိသော၊ သတ္တတိ သပတေဒေါ၊
သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော၊ အရိယမဂ္ဂပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ အရိယမဂ်လျှင်ရှေ့
သွားရှိသော၊ အနုတ္တရော၊ အထူးမရှိသော၊ ယောစနိယျာနဓမ္မော၊ အကြင်
ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထုတ်တတ်သောတရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်
ပြီ၊ သောစမ္မော၊ ထိုတရားသည်လည်း၊ ကေန္တေနဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်
သာလျှင်၊ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊
နိယျာဟိ၊ ထုတ်ဆောင်တတ်၏၊ ယတော၊ အကြင်တရားကြောင့်၊ နံဘဂဝန္တံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ကောစိ၊ တစ်တယောက်သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်း
သည်လည်းကောင်း၊ (၁)၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ တယာ၊
သင်္ခါသိဒ္ဓဘ်မင်းသားမြတ်ဘုရားသည်၊ နိယျာနဓမ္မောဟိ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်း
ရဲမှထွက်မြောက်သောတရားဟူ၍၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိ
ယျာဟိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်တတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟဓမ္မေန၊ အ
ကြောင်းနှင့်ဟကွ၊ အနုယုဒ္ဓိဝံ၊ မေးစိစစ်ခြင်းငှါ၊ သမဏော၊ စွမ်းနိုင်သော
သူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
တေပဋိဇာနတော၊ ဣမဓမ္မောအနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါဟိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿတေပဋိ
ဇာနတော၊ ဣမဓမ္မောအနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါဟူ၍၊ ဧဝံဝေဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
မဖေါက်မပြန်အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုကိုယ်တိုင်သိ၏ဟု၊ ပဋိဇာနတော၊
ဝန်ခံသော၊ တေ၊ အရှင်သည်၊ ဣမဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို၊ အနဘိ
သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊
ဝေဗိတဓမ္မော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံဣမိနာကာရေဏေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
အကြောင်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဥာဏပဟာနဒေသနာ၊ ဝိသေ
သာနံ၊ ဥာဏာဟာနံ ဒေသနာအထူးတို့၏၊ အဝိတထာတာဝါဝဗောဓန
တော၊ မတောက်မပြန်သောအဖြစ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏၊ အဝိပရိတာ
ကာရုပ္ပဝတ္တိတာနိ၊ မတောက်မပြန်သောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧတာနိစတုဝေသာရန္တဥာဏာနိ၊ ထိုလေး
ပါးသော စတုဝေသာရန္တဥာဏ်တော်တို့သည်၊ တထာနိ၊ မတောက်မပြန်
မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိကုန်၊ အနညထာနိ၊ တပါးသော

အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိကုန်၊ ဝေပိဇ္ဇာမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောလေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇညာဏ်ကို ရသောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊ မဘောကံမပြန်မှန်သောလေးပါး
 သောဝေသာရဇ္ဇညာဏ်တို့ကို၊ အာဂတော၊ ရတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ နိရယဂတိစ၊ ငရဲဘုံလည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ဂတိစ၊
 တိရစ္ဆာန်ဘုံလည်းကောင်း၊ ပေတဂတိစ၊ ပြိတ္တာဘုံလည်းကောင်း၊ မနုဿ
 ဂတိစ၊ လူ့ဘုံလည်းကောင်း၊ ဒေဝဂတိစ၊ နတ်ဘုံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဉ္စဂတိယော၊ ငါးပါးသောဘုံတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တာသု
 ပဉ္စဂတိသု၊ ထိုငါးပါးသောဘုံတို့တွင်၊ သဉ္စိဝါဒယော၊ သံဃိုးအစရှိကုန်
 သော၊ အဋ္ဌမဟာနိရယာ၊ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကုက္ကုဇာ
 ဒယော၊ ပြာပူငရဲအစရှိကုန်သော၊ သောဇ္ဇဿဥဿဒနိရယာ၊ တဆွဲခြောက်
 ခုသောဥဿဒငရဲတို့ လည်းကောင်း၊ လောကန္တရနိရယော၊ စကြာဝဠာ
 သုံးခုတို့၏အကြား၌တည်သော လောကန္တရာဇ်ငရဲလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤငရဲတို့သည်၊ ဧကန္တ
 ဒုက္ခတာယ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲအတိသာရှိသောကြောင့်၊ နိရယာဒဋ္ဌေန၊ သာ
 ယာအပ်သော သဘောမှကင်းသောအနက်အားဖြင့်၊ နိရယာစ၊ ငရဲလည်း
 မည်ကုန်၏၊ ယထာသကံ၊ အကြင်အကြင်မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ကမ္မုနာ၊
 ကံဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗတော၊ သွားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂတိစ၊ ဂတိလည်း
 မည်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရယဂတိ၊ နိရယဂတိမည်၏၊ တိဗ္ဗန္တကာ
 ရသတနရကာပိ၊ ထက်သော အဓိကံတိုက်တည်းဟူသော အရာမက
 များသောငရဲတို့သည်လည်း၊ ဧတေသွဝ၊ ထိုငရဲတို့၌သာလျှင်၊ အန္တော
 ဂဝေ၊ အတွင်းဝင်ကုန်၏၊ ကိမိကိဋ္ဌသရိသပပက္ခိယောဏ သိင်္ဂါလာဒ
 ယော၊ လောက်လမ်းပေါက်ဖက် ကင်းသန်းအတောင်ရှိသော သားဌက်
 မြေခွေးအစရှိသည်တို့သည်၊ တိရိယံ၊ ဖီလာ၊ အပ္ပိတာဘာဝေန၊ သွားတတ်
 သောအဖြစ်ဖြင့်၊ တိရစ္ဆာန်နာ၊ တိရစ္ဆာန်မည်ကုန်၏၊ တေဝေ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်
 တို့သည်သာလျှင်၊ ဂတိ၊ ထားရာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိရစ္ဆာ
 နဂတိ၊ တိရစ္ဆာန်ဂတိမည်၏၊ ခုပ္ပိပါသဂန္တာပိ၊ ငတ်မွတ်သာလောင်ခြင်းရှိ
 သောခုပ္ပိပါသပြိတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရေတ္တုပဇိဝိနိစ္ဆာမတဏှိ
 ကာဒယော၊ သူတပါးကိုမှီ၍အသက်မွေးခြင်းရှိသောပြိတ္တာနိစ္ဆာမတဏှိ
 ကအစရှိသောပြိတ္တာတို့သည်၊ ဒုက္ခဗဟုလတါယ၊ ဆင်းရဲများသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊ သုခတော၊ ချမ်းသာမှ၊ ပကဋ္ဌာ၊ ကင်းသည်တည်း၊ ဣတဝဂတံ၊
ကင်းသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပေတော၊ ပေတမည်ကုန်၏၊
တေဝေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏ ခန္ဓာသည်ပင်လျှင်၊ ဂတိ၊ လားရာဖြစ်ရာတည်း၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပေတဂတိ၊ ပေတဂတိမည်၏၊ ကာလကိဋ္ဌိကာမိ
အသုရာဝိ၊ ကာလကိဋ္ဌိကအစရှိသော အသုရာတို့သည်လည်း၊ ဧတေသွေ
ဝ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၌သာလျှင်၊ အန္တောဂဝေ၊ အတွင်းဝင်ကုန်၏၊ ပရိတ္တဒီပဝါ
သီဟိ၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်၌ နေကုန်သောလူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ ဓမ္မဒီပါ
ဒိစတုမဟာဒီပဝါသိနော၊ ဓမ္မဒိပကျွန်းအစရှိသော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း
၌နေလေ့ရှိကုန်သော လူတို့သည်၊ အာပါယိကေဟိ၊ အပါယ်လေးဘုံသား
သတ္တဝါတို့ထက်၊ မနုဿော၊ စိတ်အားဖြင့်၊ ဥဿန္တတာယ၊ များသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ မနုဿာ၊ မနုဿမည်ကုန်၏၊ တေဝေ၊ ထိုလူတို့၏ခန္ဓာသည်သာ
လျှင်၊ ဂတိ၊ လားရာဖြစ်ရာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿဂတိ၊
မနုဿဂတိမည်၏၊ စာတုမဟာရာဇိကတော၊ စတုမဟာရာဇ်တုံမှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ နေဝသညာနာသညာယတနူပဝါ၊ နေ
ဝသညာနာသညာယတနတုံတိုင်အောင်အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊
ထိုရှေ့လောက်၊ ဆဗ္ဗသတိ၊ နှစ်ဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣတိဣမေဒေဝ
နိကာယာ၊ ဤနတ်အပေါင်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေန၊
တန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗန္တိ၊ ကိဋ္ဌန္တိ၊ မြို့တူးစွယ်ကုန်၏၊ ဇောတန္တိ၊
ထွန်းလည်းထွန်းပကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝါ၊ ဒေဝမည်ကုန်၏၊
တေဝေ၊ ထိုနတ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဂတိ၊ လားရာဖြစ်ရာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဒေဝဂတိ၊ ဒေဝဂတိမည်၏၊ တာပနေတာတာပနုတေဂတိ
ယော၊ ထိုငါးပါးသောဂတိတို့သည်၊ တံတံကမ္မနိဗ္ဗတ္တော၊ ထိုထိုကံကြောင့်
ဖြစ်သော၊ ဥပပတ္တိဘဝဝိသေသော၊ ဥပပတ္တိဘဝအထူးသည်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တတော၊ တရား
ကိုယ်အားဖြင့်၊ ဝိပါကက္ခန္ဓာစ၊ ဝိပါက် ခန္ဓာတို့သည် လည်းကောင်း၊
ကမ္မတ္တာစရူပံ၊ ကမ္မတ္တာရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောဂတိတို့တွင်၊ အယံနာမဂတိ၊ ဤမည်သောဂတိ
သည်၊ ဣမိနာနာမကမ္မနာ၊ ဤမည်သောကံကြောင့်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊
တဿစကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏လည်း၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊ ပစ္စယဝိသေ
သေဟိ၊ ပစ္စည်းအထူးတို့ဖြင့်၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဝိဘာဂတိန္ဒတ္တာ၊ ဝေဝန်ခြင်း
ပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တောသုပဉ္စဂတိသု၊ ထိုငါးပါးသောဂတိတို့၌၊

ဧတေသတ္တနိကာယာ၊ ထိသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ ဧဝံဝိဘာဂတိန္ဒာ၊ ဤ
သို့ဝေဘန်ခြင်းပြားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ယထာသကံ၊ အကြင်အကြင် မိမိတို့ဥစ္စာဖြစ်သောကံကို၊ ဟေတုပလဝိ
ဘာဂပရိစ္ဆိန္နနဝသေန၊ အကြောင်းအကျိုးကို ဝေဘန်ခြင်း ပိုင်းခြားခြင်း
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဌာနသော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဟေတုသော၊ အကြောင်း
အားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်၊ ပဝတ္တ
၀ တိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စခေါ
ဣမာသာရိပုတ္တဂတိယော(ပ)၊ တဉ္စပဇာနာမိတိအာမိ၊ ပဉ္စခေါဣမာသာရိ
ပုတ္တဂတိယော(ပ)၊ တဉ္စပဇာနာမိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ ဂတိယော၊ ဂတိတို့
သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣမာပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊
ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ နိရယော၊ နိရယဂတိလည်း
ကောင်း၊ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တိရစ္ဆာနဂတိလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိဝိသယော၊
ပြိတ္တာတုံလည်းကောင်း၊ မနုဿာ၊ မနုဿဂတိလည်းကောင်း၊ ဒေဝါ၊ ဒေဝ
ဂတိလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ နိရယဉ္စ၊ ငရဲကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပဇာနာမိ၊ အပြား
အားဖြင့်သိတော်မူ၏၊ နိရယဂါမိနိဉ္စမဂ္ဂံ၊ ငရဲသို့သွားရအံ့သောအကြောင်းကို
လည်းကောင်း၊ နိရယဂါမိနိဉ္စပရိပဒံ၊ ငရဲသို့လားအံ့သောအကျင့်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့်သိတော်မူ၏၊
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိပ္ပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကာ
ယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရိမရဏာ၊ သေသည်မှ
နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာသုခမှကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းမှုကိုပြု
သောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရတတ်၏၊ တဉ္စပရိပဒံ၊ ထိုအကျင့်ကိုလည်း၊ အဟံ၊
ငါဘုရားသည်၊ ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူ၏၊ ဘဂဝတော၊
ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ တာနိပနတာနိဉ္စာဏာနိ၊ ထိုဂတိငါးပါးကိုအကြောင်း
နှင့်တကွသိသောဉာဏ်တော်တို့သည်၊ တတ္ထိံတတ္ထိံဝိသယေ၊ ထိုထိုအာ
ရုံ၌၊ အဝိပရိတာကာရပ္ပဝတ္တိယာ၊ မဖောက်မပြန်သော အခြင်းအရာဖြင့်
ဖြစ်ခြင်း၌၊ အဝိသံဝါဒနတော၊ မချွတ်မယွင်းသောအားဖြင့်၊ တထာနိ၊ မှန်
ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်း
အရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိကုန်၊ ဧဝံဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်း

ဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သော
 ဂတိငါးပါးကို အကြောင်းနှင့် တကွ သိသော ဉာဏ်တော်တို့ကို၊ အာဂတော
 ရတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
 တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သဒ္ဓါဒိယောဂဝိကလ္လ
 ဘာဝါဝဗောဓေန၊ သဒ္ဓါအစရှိသည်နှင့် ဟုတ်ခြင်း၊ သဒ္ဓါအစရှိသည်မှ ချိုတဲ့
 ခြင်းကင်းခြင်း၏ အဖြစ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိသဖြင့်၊ အပ္ပရုဇက္ခမဟာရုဇက္ခ
 တာဒိဝိသေသ ဝိဘာဝနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြှုပ်နှံသော အဖြစ်
 ကိလေသာတည်းဟူသော မြူများသော အဖြစ်အစရှိသော အထူးတို့ထင်
 စွာပြတတ်သော၊ ပညာသာယ၊ ငါးဆယ်အပြားရှိသော၊ အာကာရေဟိ၊
 အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ၊ သတ္တဝါတပါးတို့၏
 ဣန္ဒြေနှင့် ရင်းနှီးသော ဉာဏ်မည်၏၊ ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်
 ၏၊ သဒ္ဓေါပုဂ္ဂလော၊ အပ္ပရုဇက္ခော အသဒ္ဓေါ၊ ပုဂ္ဂလောမဟာရုဇက္ခောတိ၊
 သဒ္ဓေါပုဂ္ဂလော အပ္ပရုဇက္ခော အသဒ္ဓေါပုဂ္ဂလောမဟာရုဇက္ခောဟူ၍၊ ဝိတ္ထာ
 ရော၊ အကျယ်ဖြစ်သော၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂ
 လော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပရုဇက္ခော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြှုပ်နှံသော
 ပညာမျက်စိရှိ၏၊ အသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် မပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ မဟာရုဇက္ခော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူများသော ပညာမျက်စိ
 ရှိ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပရုဇက္ခော၊ ကိလေသာဟူသော
 မြှုပ်နှံခြင်း၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဿတဒိဋ္ဌိကော၊ သဿတ
 အယူရှိ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒ္ဓန္တဒိဋ္ဌိကော၊ ဥဒ္ဓန္တဒိဋ္ဌိ
 ရှိ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုလောမိကာယံ ခန္တိယံ၊ အနုလော
 မိကာ ခန္တိ၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယထာဘူတ
 ဉာဏေ၊ ယထာဘူတဉာဏ်၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ကာမာသယော၊ ကာမကို အလိုရှိ၏၊ နေက္ခမာဒိအာသယော၊ နေက္ခမ
 အစရှိသည်ကို အလိုရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ နေက္ခမာသယော၊ နေက္ခမကို အလိုရှိ၏၊ ကာမာဒိအာသယော၊ ကာမ
 မအစရှိသည်ကို အလိုရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
 အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂသည်၊
 အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ထာမဂတော၊ အားအစွမ်းသို့ ရောက်၏၊ ပရိဿာဒိ၊

ကော၊ ပဋိပဿအစရှိသည်သည်၊ နထာမဂတော၊ အားအစွမ်းသို့မရောက်၊
 ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဋိပဿ၊ ဒေါသသည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
 ထာမဂတော၊ အားအစွမ်းသို့ရောက်၏၊ ကာမရာဂါဒိကော၊ ကာမရာဂ
 အစရှိသည်သည်၊ နထာမဂတော၊ အားအစွမ်းသို့မရောက်၊ ဣတိအာဒိ
 နာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုညာဘိသင်္ခါရော၊
 ပုညာဘိသင်္ခါရသည်၊ အဓိကော၊ လွန်၏၊ အပုညာဘိသင်္ခါရော၊ အပုညာ
 ဘိသင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊ မလွန်၊ အာနေဇ္ဇာဘိသင်္ခါရော၊ အာနေဇ္ဇာဘိ
 သင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊ မလွန်၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အပုညာဘိ
 သင်္ခါရော၊ အပုညာဘိသင်္ခါရသည်၊ အဓိကော၊ လွန်၏၊ ပုညာဘိသင်္ခါ
 ရော၊ ပုညာဘိသင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊ မလွန်၊ အာနေဇ္ဇာဘိသင်္ခါရော၊ အာ
 နေဇ္ဇာဘိသင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊ မလွန်၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာနေဇ္ဇာ
 ဘိသင်္ခါရော၊ အာနေဇ္ဇာဘိသင်္ခါရသည်၊ အဓိကော၊ လွန်၏၊ ပုညာဘိသင်္ခါ
 ရော၊ ပုညာဘိသင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊ မလွန်၊ အပုညာဘိသင်္ခါရော၊
 အပုညာဘိသင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊ မလွန်၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ကာယသုစရိတံ၊ ကာယသုစရိတ်သည်၊ အဓိကံ၊ လွန်၏၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဝစီသုစရိတံ၊ ဝစီသုစရိတ်သည်၊ အဓိကံ၊ လွန်၏၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ မနောသုစရိတံ၊ မနောသုစရိတ်သည်၊ အဓိကံ၊ လွန်၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိနာမိမုတ္တိကော၊ အယုတ်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိ၏၊ အယံ
 ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဏိတာမိမုတ္တိကော၊ အမြတ်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်း
 ရှိ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကမ္မာဝရဏေန၊ ကံတားမြစ်ခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိလေသာဝရ
 ဏေန၊ ကိလေသာတားမြစ်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အယံပုဂ္ဂ
 လော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပါကာဝရဏေန၊ ဝိပါကံတားမြစ်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကမ္မာဝရဏေန၊ ကံတား
 မြစ်ခြင်းနှင့်၊ နသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ၊ ကိလေသာဝရဏေန၊ ကိလေသာ
 တားမြစ်ခြင်းနှင့်၊ နသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ၊ ဝိပါကာဝရဏေန၊ ဝိပါကံ
 တားမြစ်ခြင်းနှင့်၊ နသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ၊ ဣတိအာဒိနာစ၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာသယာဒိနံ၊ အလိုအစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဝိဘာဝနာကာရပ္ပာတ္တံ၊ ထင်စွာ
 ပြုသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယဉ္ဇ
 အာသယာနုသယဉာဏံ၊ အကြင်အာသယာနုသယ ဉာဏ်တော်သည်၊

အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ယံအာသယာနုသယဉာဏံ၊ အကြင်အာသယာနုသယဉာဏံ
 ၉ တော်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဣတထာဂတောသတ္တာနံအာသယံဇာနာတိ
 အနုသယံဇာနာတိ စရိတံဇာနာတိ အဓိမုတ္တိံ ဇာနာတိ ဘဗ္ဗာဘဗ္ဗေသတ္တေ
 ပဇာနာတိတိအာဒိ၊ ဣတထာဂတော သတ္တာနံအာသယံ ဇာနာတိအနု
 သယံဇာနာတိစရိတံဇာနာတိအဓိမုတ္တိံ ဇာနာတိဘဗ္ဗာဘဗ္ဗေသတ္တေပဇာ
 နာတိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ဣဓ၊ဤလောက၌၊တထာဂတောဝေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်သာလျှင်၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ အာသယံ၊ အာသယကိုး
 ဇာနာတိ၊သိတော်မူ၏၊ အနုသယံ၊အနုသယကို၊ ဇာနာတိ၊သိတော်မူ၏၊
 စရိတံ၊စရိုက်ကို၊ ဇာနာတိ၊သိတော်မူ၏၊အဓိမုတ္တိံ၊နှလုံးသွင်းကို၊ ဇာနာ
 တိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဘဗ္ဗာဘဗ္ဗေ၊ ကျွတ်ထိုက်ကျွတ် ထိုက်ကုန်သော၊
 သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ပဇာနာတိ၊အပြားအားဖြင့်သိတော်မူ၏၊ ဥပရိမ
 ဟေဋ္ဌိမဝုရိမပန္နိမကာလေဟိစ၊အထက်အောက်ရှေ့နောက်တို့မှလည်း
 ကောင်း၊ ဒက္ခိဏပါမအက္ခိကဏ္ဍသော တနာသိကအံသကူ ဗုဟတ္ထပါ
 ဒေဟိစ၊လင်္ကာလက်ဝဲမျက်ကွင်း နားတွင်းနှာခေါင်းပခုံးတော် လက်ရုံး
 လက်ဘရုံး ခြေဘရုံးတော်တို့မှ လည်းကောင်း၊ အင်္ဂုလင်္ဂုလန္တရေဟိစ၊
 လက်ချောင်းတော်ခြေချောင်းတော် အကြားအကြားတို့မှလည်းကောင်း၊
 လောမကူပေဟိစ၊မွေးတွင်းတော်တို့မှ လည်းကောင်း၊အဂ္ဂိက္ခန္ဓ၊ဒကဓာ
 ရာ၊မီးအစုံရေအစုံတို့ကို၊ပဝတ္တနံ၊ဖြစ်စေတတ်သော၊အနုညသာဓာရဏံ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်မဆက်ဆံသော၊ ဝိဝိဓကုပ္ပနိဋ္ဌိ နိဗ္ဗာပနကံ၊အ
 ထူးထူးအပြားပြားသောတန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ဘဂဝ
 တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ယန္ဓယမကပါဋိဟာရိယဉာဏံ၊အကြင်ယမကပါ
 ဋိဟာရိယဉာဏ်တော်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏၊ယံဉာဏံ၊အကြင်ယမက
 ပါဋိဟာရိယဉာဏ်တော်ကို၊သန္ဓါယ၊ရည်၍၊ဣတထာဂတော၊ယမကပါဋိ
 ဟာရိယံကရောတိ၊(ပ)၊ဥဒကဓာရာပဝတ္တတိတိအာဒိ၊ဣတထာဂတော
 ယမကပါဋိဟာရိယံကရောတိ၊(ပ)၊ဥဒကဓာရာပဝတ္တတိဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊
 ဣဓ၊ဤလောက၌၊တထာဂတော၊ငါဘုရားသည်၊ သာဝကေဟိ၊သာဝက
 တို့နှင့်၊အသာဓာရဏံ၊မဆက်ဆံသော၊ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ရေမီးအစုံအ
 စုံသောတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ကရောတိ၊ပြုတော်မူ၏၊ဥပရိမကာယတော၊အ
 ထက်ကိုယ်တော်မှ၊အဂ္ဂိက္ခန္ဓေ၊မီးလျှံအစုသည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ဟေဋ္ဌိ

မကာယတော၊ အောက်ကိုယ်တော်မှ၊ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအလျင်သည်၊ ပဝတ္တ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟေ၊ ဋ္ဌမကာယတော၊ အောက်ကိုယ်တော်မှ၊ အတ္တိက္ခန္ဓော၊ မီးသို့
အရသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပရိမကာယတော၊ အောက်ကိုယ်တော်မှ၊ ဥ
ဒကဓာရာ၊ ရေအလျင်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဂါဒိဟိစ၊ ရာဂအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတိအာဒိဟိစ၊ ဇာတိအစရှိသည်တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အနေနကဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒုက္ခဓမ္မဟိစ၊ ဆင်းရဲခြင်း
ဝရံတရားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဒ္ဓုတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ သတ္တနိကာ
ယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ တတောဒုက္ခတော၊ ထိုဆင်းရဲမှ၊ နိဟရိတုကာမ
တာဝသေန၊ ထုတ်ဆောင်လိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနာနယောဟိ၊
အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ပဝတ္တဿ၊ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာ ကရုဏာဏ္ဍမနဿ၊ မဟာ ကရုဏာတော်သို့
သက်ခြင်း၏၊ ပစ္စယဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယဉ္ဇမဟာကရုဏာ
သမာပတ္တိဉာဏံ၊ အကြင်မဟာကရုဏာ သမာပတ် ဉာဏ်တော်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူ
မူကား၊ ကထာဝတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိဉာ
ဏံ၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်ဉာဏ်တော်သည်၊ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း၊
ဗဟူကေဟိ၊ များစွာ ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာ တို့ဖြင့်၊
ပဿန္တာနံ၊ မြင်တော်မူကြကုန်သော၊ ဘဂဝန္တာနံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံတော် မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ သတ္တေသု၊
သတ္တဝါတို့၌၊ မဟာကရုဏာ၊ မဟာကရုဏာတော်သည်၊ ဩက္ကမတိ၊
သက်တော်မူ၏၊ လောကသန္နိဝါသော၊ လောက၌ကျင်လည်သောသတ္တ
ဝါသည်၊ အာဒိတ္တော၊ ရာဂစသော တဆွဲတပါးသော မီးတို့ဖြင့် မပြတ်
တောက်လောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တာနံ၊ မြင်တော်မူကြ ကုန်သော၊
ဘဂဝန္တာနံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မဟာကရုဏာ၊ မဟာကရု
ဏာတော်သည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်တော်မူ၏၊ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်း
သည်၊ ဥယျုတ္တော၊ များစွာသောကိစ္စတို့၌အခြမ်းရိပ်ရသဖြင့်သတ္တဝါတို့
၏ကိစ္စ၌အားထုတ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ပယာတော၊ တောင်ချောက်ကြား
၌စီးသွားသော ဖြစ်ရေကဲ့သို့အမြဲမတည်သော သွားခြင်းဖြင့် သေခြင်း၏
အကြောင်းကိုသာ အားထုတ်လျက်သွားရှာတတ်၏၊ ကုမပ္ပပနိပန္နော၊ စက်
ဆုပ်သွယ်ရှိသော သွားသောခရီးသို့သွားရှာတတ်၏၊ ဥပနိဿတိ၊ အိုခြင်း

ဗာရာဏသီလူကံသေခြင်း၏အနီးသို့ဆောင်တတ်၏။ လောကော၊ သတ္တဝါ
အပေါင်းသည်၊ အရဝေါ၊ မမြဲ၊ အာတာဏောအနာရက္ခော၊ အစောင့်အရှောက်
မရှိ၊ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ အနဘိဿရော၊ ဗျာဓိမရဏတို့
လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ အပေါ်မပါတယောက်လည်းသာသွားရှာ
ရ၏။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ အသကော၊ အလုံးစုံသောချစ်ခင်
နှစ်သက်စုံမက်အပ်သောသဝိညာဏကအဝိညာဏကာဏ္ဍာတို့ကိုပယ်
ခွါစွန့်ပစ်လျက် မသက်သာသော သွားခြင်းဖြင့် သာလျှင် သွားရှာရ၏။
လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပဟာယံ၊ ပယ်စွန့်
၍၊ ဂမနိယံ၊ သွားရှာရ၏။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ဦနေား
ပြည့်ခြင်းမှယုတ်၏။ လောကော၊ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်၊ အတိတ္တော၊
ရောင့်ရဲခြင်းသဘောမရှိ၊ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ တဏှာဒါ
သော၊ တဏှာ၏ကျွန်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တာနံ၊ မြင်တော်မူကုန်
သော၊ တာဝန္တာနံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊
ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မဟာကရုဏာ၊
မဟာကရုဏာတော်သည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်တော်မူ၏။ လောကသန္နိဝါ
သော၊ လောက၌ ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊ အတာဏော၊ သားမြေး
စသည်တို့ဖြင့်လည်း အစောင့်အရှောက်ကင်း၏။ လောကသန္နိဝါသော၊
လောက၌ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊ အလေဏော၊ ပုန်းအောင်းငြိမ့်ရာ
မရှိ၊ အသရဏော၊ ဖြိုခွဲ၍နေသောသူမှတော့ဖြစ်၍ပျက်စီးတတ်၏။ သရဏိဘူ
တော၊ မိမိနှင့်တူမျှသော သူသာဖြစ်၍ကိုးကွယ်ရာ မရှိသည်ချည်းဖြစ်၍
ဖြစ်၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောက၌ ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊
ဥဒ္ဓတော၊ များသောအားဖြင့် အကုသိုလ်တရားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ လောကော၊
လောက၌ ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊ အဂ္ဂပဿန္တော၊ ဥစ္စာနှင့်ယှဉ်
သောအကုသိုလ်တရားကြောင့် မငြိမ်သက်သောသဘောရှိ၏။ လောက
သန္နိဝါသော၊ လောက၌ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊ သသလ္လော၊ ရာဂ
စသောငြောင့်နှင့်တကွဖြစ်၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောက၌ကျင်လည်
သောသတ္တဝါသည်၊ ပုသုသလ္လေဟိ၊ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိ ကိလေ
သာဒုစရိုက်တည်းဟူသော ခုနစ်စင်းသောငြောင့်တို့ဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓါ၊ မိမိကိုယ်
ကိုယ်အမြဲထိုးပစ်တတ်၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောက၌ ကျင်လည်သော

သတ္တဝါသည်၊ အဝိဇ္ဇန္တကာရာဝရဏော၊ သဘာဝဓမ္မကိုပုန်းကွယ်သဖြင့်
ကန်းသည်၏အဖြစ် မိုက်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော အဝိဇ္ဇာဖြင့်တား

၀၀၀

ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောကန္တကျင်လည်သော သတ္တဝါ
 သည်၊ ကိလေသပဉ္စရူပရိက္ခိတ္တော၊ ကုသိုလ်တရား၏ဖြစ်ခြင်းကိုကောင်း
 စွာပိတ်ပင်တတ်သော ကိလေသ တည်းဟူသော နှောင်အိမ်နှောင်ချိုင့်
 ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ခြံရံပိတ်ပင်အပ်၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောက
 နှံကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်၊ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာ၏အတွင်း၌
 သာဖြစ်ခြင်းဖြစ်၏။ လောက သန္နိဝါသော၊ လောကန္တ ကျင်လည်သော
 သတ္တဝါသည်၊ အဏှာဘူတော၊ အဥသဘဝွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာသည်၊
 ပရိယောနန္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြေးရှက်လျက်တည်၏။ လောကသန္နိ
 ဝါသော၊ လောကန္တ ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊ တန္တရကုလကဇာ
 တော၊ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သည်ဖြစ်၍ ကြွက်ခဲသော ရက်ကန်း
 သည်တို့၏ အဝတ်ပုဆိုးတို့သည် အစိုးမရသကဲ့သို့ အကုသိုလ်ဓမ္မတို့
 သည် နှောင့်ရှက်အပ်သည်ဖြစ်၍ဖြောင့်တင်းစွာပစ္စယာကာရန္တ သဘော
 မကျသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောကန္တကျင်လည်သော
 သတ္တဝါသည်၊ ကုလဂုဏ္ဍိကဇာတော၊ ပုန်းရည်တို့ဖြင့် ဆွတ်ဖြန်းလျက်
 အူပေါက်သဖြင့် ပြုပြင်သုတ်သင်ခြင်းငှါ တေတ်ကောင်းသော ရက်
 ကန်းထွေးချည်ထွေး သပတီးဌာတ်သိုက်တို့ကို သုတ်သင်ခြင်း ငှါခက်ခဲ
 သကဲ့သို့ထိုအတူဤသတ္တဝါတို့၏သန္တာန်၌အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့သည်
 အလွန်ရှုတ်ထွေး၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောကန္တ ကျင်လည်သော
 သတ္တဝါသည်၊ မုဉ္ဇပဗ္ဗဘူတော၊ ဖြူဆံ့မြက်ပြန်းမြက်သဘဝွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်
 ၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောကန္တကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊ အပါ
 ယံ၊ ချမ်းသာမှကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်
 သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ သံသာရံ၊ အပါယ်လေးပါး
 တည်းဟူသောသံသရာကို၊ နာထိဝတ္တတိ၊ လွန်၍မဖြစ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ အဝိဇ္ဇာပိ
 သဒေါ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအဆိပ်သည်၊ သမလိတ္တော၊ ကောင်းစွာ
 လိမ်းကျံအပ်၏။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ကိလေသကလလ
 ဘူတော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောကိလေသာညွှန်၌သာလျှင်နစ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်
 ၏။ ရာဂဒေါသမောဟဇော၊ ရူပါရုံစသော ခြောက်ပါးသော အရုံတို့၌
 အောက်အထက်ပြန်လှန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်တတ်သော ရာဂဒေါသ
 မောဟတည်းဟူသော အရှုပ်အထွေး အမြှေးအရှက်တို့ဖြင့်၊ ဇမ္ဗိတော၊
 မြေးရပ်ပတ်ခြံလျက်တည်၏။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ တဏှာ

သင်္ဃာဓဇေန၊ မပြတ်ထင်ခါထင်ခါဖြစ်တတ်သောတဏှာတည်းဟူသော
သင်္တိုင်းဖြင့်၊ ပဋိမုတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလွှမ်း၍ အပ်၏၊ တဏှာဇာ
လေန၊ တဏှာတည်းဟူသောကွန်ယက်ဖြင့်၊ ဩတ္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှရပ်ပတ်လွှမ်း၍ ဝိုင်းအုံလျက်တည်၏၊ တဏှာသောတေန၊ တဏှာတည်း
ဟူသောရေအယဉ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ချောပါးကျ၏၊ တဏှာသံယောဇနေန၊
တဏှာ တည်းဟူသောကြိုးဖြင့်၊ သံယုတ္တော၊ ခြည်နှောင်၏၊ တဏှာနု
သယေန၊ တဏှာနုသယဖြင့်၊ အနုသဇ္ဇာအနုဂတော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်
၏၊ တဏှာသန္တာပေန၊ တဏှာတည်းဟူသော ပူပန်တတ်သော တရား
ဖြင့်၊ သန္တပ္ပတိ၊ ပူပန်တတ်၏၊ တဏှာပရိဇ္ဇာဟေန၊ တဏှာတည်းဟူသော
ပူးလောင်တတ်သောသဘောဖြင့်၊ ပရိဗုပ္ပတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပူးလောင်၏၊
ဒိဋ္ဌိသင်္ဃာဓဇေန၊ မပြတ်လွှမ်း၍လျက်ဖြစ်တတ်သော ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော
သင်္တိုင်းဖြင့်၊ ပဋိမုတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်လွှမ်းမိုးရပ်ပတ်ဖုံးစွပ်အပ်၏၊ ဒိဋ္ဌိ
ဇာလေန၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကွန်ယက်ဖြင့်၊ သုဩတ္တတော၊ ကောင်းစွာရပ်
ပတ်လွှမ်း၍ ဝိုင်းအုံလျက်တည်၏၊ ဒိဋ္ဌိသောတေန၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောရေ
အယဉ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ချောပါးကြ၏၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနေန၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော
ကြိုးဖြင့်၊ သံယုတ္တောဗန္ဓော၊ ဖွဲ့ခြည်နှောင်၏၊ ဒိဋ္ဌာနုသယေန၊ ဒိဋ္ဌာနုသယ
ဖြင့်၊ အနုသဇ္ဇာအနုဂတော၊ အစဉ်တစိုက်မပြတ်လိုက်၏၊ ဒိဋ္ဌိသန္တာပေ
န၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ သန္တပ္ပတိ၊ ပြင်းစွာပူပန်တတ်၏၊ ဒိဋ္ဌိပရိ
ဇ္ဇာဟေန၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောထက်ဝန်းကျင်လောင်တတ်သောတရားဖြင့်၊
ပရိဗုပ္ပတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြင်းစွာပူးလောင်၏၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိဖြင့်၊ အနု
ဂတော၊ အစဉ်လိုက်၏၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ အနုသဇ္ဇာအနုဂတော၊
အစဉ်တစိုက်မပြတ်လိုက်၏၊ ဗျာဓိနာ၊ အနာသည်၊ အဘိဘူတော၊ အလွန်
နှိပ်စက်အပ်၏၊ မရဏေန၊ သေခြင်းသည်၊ အပ္ပာဟာတော၊ အဘိအာဟာ
တော၊ ရှေးရှုပြင်းစွာနှိပ်စက်လာ၏၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏၊
တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ ဩဒ္ဒိတောဥလ္လဘိတော၊ အလွန်လွှမ်းမိုး၍၊
ဇရာပါကာရပရိက္ခိတ္တော၊ ဇရာတည်းဟူသောတံတိုင်းဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်
ခြံရံအပ်၏၊ မစ္စုပါသပရိက္ခိတ္တော၊ သေမင်းတည်းဟူသော ကျော့ကွင်း
ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင် ရပ်ပတ်အပ်၏၊ မဟာဗန္ဓနေန၊ များစွာသောနှောင်ဖွဲ့
ခြင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်၏၊ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိကိလေသဒုစ္စရိ
တဗန္ဓနေန၊ ရာဂဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်း ဒေါသဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းမောဟ
ဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်း မာနဒိဋ္ဌိကိလေသဒုစ္စရိတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့

ခြင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်၏။ မဟာသမ္ဗောဓိပဋိပန္နော၊ ကြီးစွာသောကုဉ်း
 မြောင်းခြင်းဖြင့်ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ ရာဂစသည်ကို အတော်ပြု၍သာသွားရှာ
 ရ၏။ မဟာပလိဇဗာဓေန၊ ရာဂအစရှိသော ခုနစ်ပါးသော အားကြီးစွာ
 ကုသိုလ်တရားကို အားမထုတ်စေခြင်းငှါ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်၊ ပလိ
 ဗုဒ္ဓေါ၊ တားမြစ်ပိတ်ပင်တတ်၏။ မဟာပပါတော၊ ဂတိငါးပါးတည်းဟူ
 သောချောက်ကမ်းကြီးတို့၌၊ ပတိတော၊ ကျ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဟာပပါ
 တော၊ ဇရာမရဏတည်းဟူသောချောက်ကြီး၌၊ ပတိတော၊ ကျ၏။ မဟာ
 ကန္တာရပဋိပန္နော၊ ဇာတိဇရာမရဏသောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿဥပါ
 သာသတည်းဟူသော ကြီးစွာသော ကန္တာရသို့ပြေးသွားရ၏။ မဟာသံ
 သာရပဋိပန္နော၊ မပြတ်ခန္ဓာအစဉ်သို့သွားရ၏။ မဟာဝိဒုဂ္ဂေ၊ ကူးခတ်နှိုင်း
 သောသံသာရာတည်းဟူသောခရီးခက်၌၊ သံပရိဝတ္တတိ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်
 ကျင်လည်ရ၏။ မဟာပလိပ္ပလိပေ၊ ကြီးစွာညွှန်နှင့်တူသောကမတည်းဟူ
 သောညွှန်ပုဒ်၌၊ ပလိပန္နော၊ ကပ်ငြိသည်တည်း။ လောကသန္နိဝါသော၊
 လောက၌ ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်။ အတ္တဗဟတော၊ နှိပ်စက်အပ်
 ၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောက၌ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်။ အာ
 ဒိတ္တော၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ ဂေန၊ အတယ်ဖြင့်၊
 အာဒိတ္တော၊ လောင်သနည်း။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂတည်းဟူသောမီးဖြင့်၊ ဒေါ
 သဂ္ဂိနာ၊ ဒေါသတည်းဟူသောမီးဖြင့်၊ မောဟဂ္ဂိနာ၊ မောဟတည်းဟူသော
 မီးဖြင့်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိဖြင့်၊ ဇရာမရဏသောကေဟိ၊ ဇရာမရဏသောက
 တို့ဖြင့်၊ ပရိဒေဝေဟိ၊ ပိုကြွေးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်၊
 ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်
 ပန်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ အာဒိတ္တော၊ ထိန်ထိန်လောင်၏။ လောက သန္နိဝါသော၊
 လောက၌ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်။ ဥပနိတကော၊ ဇရာအစရှိသော
 ဥပဒ္ဒေါပြစ်ခြင်းငှါ သွေးဆောင်တတ်၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောက
 ၌ကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်။ ပာညတိ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်
 ကောင်းတို့သနားစရာပင်ပန်းစွာဖြစ်၏။ နိစ္စမတေနာ၊ အမြဲအစောင့်အရှောက်
 ကင်း၏။ ပတ္တဒဏ္ဍော၊ မင်းစသည်တို့မှရောက်သောဆက်ဆံသောဒဏ်ရှိ
 ၏။ ဝတ္တက္ကရာ၊ ရိုးတိုက်ခြင်းသုယက်ခြင်းတို့ဖြင့်ကြမ်းကြုတ်စွာပြုတတ်
 ၏။ ဝဇ္ဇဗန္ဓနဗန္ဓော၊ ရာဂအစရှိသော အပြစ်တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်း
 ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်၏။ အာဃာတနပစ္စုပ္ပိတော၊ မရဏဓမ္မသည်ထူးဖွဲ့အပ်
 သောအရပ်၌ ရှေးရှုမြင်၍တည်၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောက၌ကျင်

လည်သောသတ္တဝါသည်၊ အနာထော၊ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ လောကသန္တဝါ
သော၊လောက၌ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊ပရမကာရုညသမ္ပတ္တော၊
အလွန်သနားငွယ်ရှိသော အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဒုက္ခာဘိဘူတော၊ဆင်း
ရဲခြင်းသဘောသည် အလွန်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊ ဗိရေတ္တံ၊ရှည်
မြင့်စွာသော သံသရာကာလပတ်လုံး၊ ဝိဇ္ဇိတော၊ ဇာတိသောဒုက္ခတို့ဖြင့်
မပြတ်နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဂမိတော၊အဘိဇ္ဈာကာယဂန္ထစသည်တို့ဖြင့်မက်
မော၏၊ နိစ္စိပါသိတော၊ တဏှာတည်းဟူသောမွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်း
တို့ဖြင့် အမြဲမွတ်သိပ် ဆာလောင်၏၊ အန္ဓော၊ ပညာအမြင် မရှိပကတိ
အကန်းသဘွယ်သာဖြစ်၏၊ အစက္ခုကော၊ပညာမျက်စိမရှိသော သူသာ
များ၏၊ပာတနေတ္တော၊ပညာတည်းဟူသောမျက်စိကိုပျက်ဆီးချက်သာ
တည်၏၊အပရိတာယကော၊ပညာတည်းဟူသောမျက်စိမရှိသောကြောင့်
အစောင့် အရှောက် အလုပ်အကျွေးမှကင်းဝေး၏၊ ဝိပလပက္ခန္ဓော၊ ခရီး
မဟုတ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလမ်းသို့သာပြေးသွားတတ်၏၊ အဗ္ဗဿပရေဇ္ဈေါ၊
ဖြောင့်မတ်သော အရိယ မဂ်တည်းဟူသော ခရီးမှ ချွတ်လွှဲ ထိမ်းရှောင်
လျက်မသက်အပ်သော မသူတော်လမ်းသို့ ကူးသမ်းကြ၏၊ မဟောဗာ
ပက္ခန္ဓော၊ ကာမောဗာစသော ကြီးကျယ်စွာသော ဩဇာလေးပါးသို့သာ
သက်ဝင်ကြ၏၊ဒွိဟိဒိဋ္ဌိဂတေဟိ၊သဿတဥစ္ဆေဒတည်းဟူသောနှစ်ပါး
သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌိတော၊သက်ဝန်းကျင်ဝိုင်းဝန်းလျက်တည်
၏၊ တိဟိဒုတ္တရိတေဟိ၊သုံးပါးသောဒုစရိုက်တို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပနိပန္ဓော၊ပေါက်ပြန့်
စွာကျင့်တတ်၏၊ စတုဟိယောဂေဟိ၊ကာမယောဂအစရှိသော လေးပါး
သောယောဂတို့ဖြင့်၊ ယောဇိတော၊ ခြည်နှောင်အပ်၏၊ စတုဟိဂန္ဓေဟိ၊
အဘိဇ္ဈာကာယဂန္ဓစသော လေးပါးသော ထုံးဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဂန္ဓိတော၊
ဝဋ်တရား၌ထုံးဖွဲ့အပ်၏၊စတုဟိဥပါဒါနေဟိ၊လေးပါးကုန်သောစွဲလမ်း
တတ်သောကာမုပါဒါနိစသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပါဒိယတိ၊ပြင်းစွာစွဲလမ်းတတ်
၏၊ပဉ္စဂတိသမာရုဇ္ဈော၊နိရယစသောဂတိသို့သာသက်ဆင်းကြ၏၊ပဉ္စဟိ
ကာမဂုဏေဟိ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ရန္တတိ၊တပ်နှစ်သက်၏၊
ပဉ္စဟိနိဝရဏေဟိ၊ ကာမတ္တန္တနိဝရဏအစရှိသောစိတ်ကိုကုသိုလ်တရား
ငှတားမြစ်ပိတ်ပင်တတ်သော ငါးပါးသော နိဝရဏတို့ဖြင့်၊ ဩတ္တဇော၊
တားမြစ်ပိတ်ပင်တတ်၏၊ ဆဟိ၊မြောက်ပါးကုန်းသာ၊ ဝိဝါဒမူလေဟိ၊
ငြင်းခုံခြင်း၏အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ဝိဝဒတိ၊ငြင်းခုံတတ်၏၊ဆဟိ၊မြောက်ပါး
ကုန်သော၊တဏှာကာယေဟိ၊ရှုပတဏှာသောတတဏှာကာယတို့ဖြင့်၊

ရှေ့တီး၊ အာရုံခြောက်ပါး၌တပ်မက်တတ်၏၊ ဆယ်တီး၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊
 ဒိဋ္ဌိဂတေတီး၊ ဒိဋ္ဌိ၏ဖြစ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌိတော၊ ထက်ဝန်ကျင်ဝိုင်းဝန်း
 လျက်တည်၏၊ သတ္တဟိအနုသယေတီး၊ ရနပ်ပါးသော အနုသယတို့ဖြင့်၊
 အနုသဒ္ဓေါအနုဂတော၊ အစဉ်လိုက်၏၊ သတ္တဟိသံယောဇနေတီး၊ ရနပ်
 ပါးသောသံယောဇဉ်တို့ဖြင့်၊ သံယုတ္တော၊ ခြည်နှောင်၏၊ သတ္တဟိမာနေတီး၊
 ရနပ်ပါးကုန်သောမာနတို့ဖြင့်၊ ဥဏ္ဏတော၊ တက်ကြွ၏၊ အဋ္ဌဟိလောကဓမ္မ
 တီး၊ ရှစ်ပါးသောလောကဓံတရားတို့ဖြင့်၊ သံပရိဝတ္တတီး၊ တပြောင်းပြန်ပြန်ဖြစ်
 တတ်ထွေတတ်၏၊ အဋ္ဌဟိမိစ္ဆတ္တေတီး၊ ရှစ်ပါးသောမိစ္ဆတ္တတရားတို့ဖြင့်၊
 နိယတော၊ သံသရာသို့ အမြဲဆောင်၏၊ အဋ္ဌဟိပုရိသဒေါသေတီး၊ ရှစ်ပါး
 သောပုရိသဒေါသတို့ဖြင့်၊ ဒုဿတီး၊ ပြစ်မှားတတ်၏၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်
 သော၊ အာဇာတေတီး၊ ရန်ငြိုးဖွဲခြင်းတို့ဖြင့်၊ အာဇာတိတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ
 တတ်၏၊ နဝပိမေမာနေတီး၊ ကိုးပါးသောမန်မူခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဥဏ္ဏတော၊ တက်
 ကြွ၏၊ နဝဟိတဏှာလမူကေတီး၊ ကိုးပါးသောတဏှာမူလကတို့ဖြင့်၊ ဒသဟိ
 ကိလေသဝတ္ထုတီး၊ ဆယ်ပါးသောကိလေသဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ကိလိဿတီး၊
 ညစ်နွမ်းတတ်၏၊ ဒသဟိအကုသလကမ္မပထေတီး၊ ဆယ်ပါးသောအကုသ
 လကမ္မပထတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဒသဟိသံယောဇနေတီး၊ ဆယ်
 ပါးသော သံယောဇဉ်တို့နှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ကောင်းစွာယှဉ်၏၊ ဒသဟိ
 မိစ္ဆတ္တေတီး၊ ဆယ်ပါးသောမိစ္ဆတ္တတရားတို့ဖြင့်၊ နိယတော၊ အမြဲဆောင်
 ၏၊ ဒသဝတ္ထုကာယ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊
 ဖောက်ပြန်သောအယူနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဒသဝတ္ထုကာယ၊
 ဆယ်ပါးသောအကြောင်းရှိသော၊ အန္တဂါဟိကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ အဆုံးရှိ၏၊
 ဟုယူအပ်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အဋ္ဌသတတဏှာ
 ပပဉ္စေတီး၊ တရာရှစ်ပါးအပြားရှိသော တဏှာပပဉ္စ တရားတို့ဖြင့်၊ ပပဉ္စ
 တော၊ ချဲ့ထွင်တတ်၏၊ လောကသန္နိဝါသော၊ လောက၌ကျင်လည်သော
 သတ္တဝါသည်၊ ဒွါသဋ္ဌိယာ ဒိဋ္ဌိဂတေတီး၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါး အပြားရှိ
 သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌိတော၊ ထက်ဝန်ကျင်ဝိုင်းဝန်းလျက်တည်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တာနံ၊ မြင်တော်မူကုန်သော၊ တဂဝန္တာနံ၊ တုန်းတော်
 ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊
 သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မဟာကရုဏာ၊ မဟာကရုဏာ တော်သည်။
 ဩက္ကမတိ၊ သက်တော်မူ၏၊ အဟပ္ပ၊ ငါသည်လည်း၊ ဩတိဏ္ဏော၊ သံသရာ
 မှုကူးမြောက်ပြီးသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ လောကောစ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်

ကား၊ အတိဇ္ဈော၊ သံသရာမှမကူးမြောက်သေးသည်၊ အမှီဖြစ်ခဲ့၏၊ အဟန္တ၊ ငါသည်ကား၊ မုတ္တော၊ သံသရာမှလွတ်သည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ လောကောစ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား၊ အမုတ္တော၊ သံသရာမှမလွတ်သေးသည်၊ အမှီဖြစ်ခဲ့၏၊ အဟန္တ၊ ငါသည်ကား၊ ဒန္တော၊ ကိလေသာကိုဆုံးမပြီး၍ ယဉ်ကျေးသည်၊ အမှီဖြစ်ခဲ့၏၊ လောကောစ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား၊ အဒန္တော၊ ကိလေသာကို မဆုံးမရသေး၍ ယဉ်ကျေးသည်၊ အမှီဖြစ်ခဲ့၏၊ အဟန္တ၊ ငါသည်ကား၊ သန္တော၊ ကိလေသာ ငြိမ်သက်သည်၊ အမှီဖြစ်ခဲ့၏၊ လောကောစ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား၊ အသန္တော၊ ကိလေသာ မငြိမ်သက်သည်၊ အမှီဖြစ်ခဲ့၏၊ အဟန္တ၊ ငါသည်ကား၊ အသတ္တော၊ သက်သာရာရသည်၊ အမှီဖြစ်ခဲ့၏၊ လောကောစ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား၊ အနုသတ္တော၊ သက်သာရာ မရသေးသည်၊ အမှီဖြစ်ခဲ့၏၊ အဟန္တ၊ ငါသည်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းပြီးသည်၊ အမှီဖြစ်ခဲ့၏၊ လောကောစ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား၊ အပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာမီးမငြိမ်းသေးသည်၊ အမှီဖြစ်ခဲ့၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တိဇ္ဈော၊ သံသရာမှရှေးဦးစွာကူးသွားရသည်ရှိသော်၊ တာရေတံ၊ သတ္တဝါတို့ကို သံသရာမှ ကူးသွားစေခြင်းငှါ၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ မုတ္တော၊ သံသရာမှ ငါလွတ်သည်ရှိသော်၊ မောစေတံ၊ သံသရာမှ သတ္တဝါတို့ကို လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ဒန္တော၊ ငါကိလေသာကို ဆုံးမပြီးသည် ရှိသော်၊ ဒမေတံ၊ သတ္တဝါတို့ကို ကိလေသာကို ဆုံးမစေခြင်းငှါ၊ သန္တော၊ ငါကိလေသာ ငြိမ်သက်သည်ရှိသော်၊ သမေတံ၊ သတ္တဝါတို့ကို ကိလေသာ ငြိမ်သက်စေခြင်းငှါ၊ အသတ္တော၊ ငါသက်သာရာ ရသည်ရှိသော်၊ အသေတံ၊ သတ္တဝါတို့ကို သက်သာရာ ရစေခြင်းငှါ၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငါဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းသည်ရှိသော်၊ ပရေစ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ နိဗ္ဗာပေတံ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမဲ့ ချုပ်စေခြင်းငှါ၊ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တာနံ၊ မြင်တော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝန္တာနံ၊ သုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာတရားတို့အား၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မဟာကရုဏာ၊ မဟာကရုဏာတော်သည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်တော်မူ၏၊ ဣတိ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဧကေန ဓုတိယာ၊ တခုယုတ်ကုံးသော် အပြားရှိသော၊ ဒေကာရေဟိ၊ အမြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇနံ၊ ဝေသာနံ ခွဲခြင်းခြင်းကို၊ ကဝံ၊ ပြုအပ်၏၊ ယာဝတော၊ အကြွင်ရွှေ၊ လောက်သော၊ ဓမ္မဓာတုယာ၊ ဓမ္မဓာတ်၌၊ ယတ္ထကံ၊

အကြင်မျှလောက်သော၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သောတရား အပေါင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်သောလောကဓာတ်၌၊ သင်္ခတာသင်္ခ
 တာဒိတဿ၊ သင်္ခတအသင်္ခတအစရှိသော၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ပရော
 ပဒေသနိရပေက္ခံ၊ တပါးသောသူ၏နည်းအမြွက်ကိုခွဲခြင်းကင်းသော၊ သဗ္ဗာ
 ကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈနသမတ္ထံ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ အာကင်္ခမတ္တပဋိပန္နပုတ္တိံ၊ အလိုရှိကာမျှဖြင့်စပ်၍
 ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ အနုညသာဓာရဏံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်မဆက်ဆံ
 သော၊ ဘာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယံပနညာဏံ၊ အကြင်ညာဏ်တော်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗဏာ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အနဝသေသ
 သင်္ခတာသင်္ခတသမုတိသစ္စာဝဗောဓတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောသင်္ခ
 တအသင်္ခတသမုတိသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာ
 ဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်မည်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၌၊ အာဝရ
 ဏာဘာဝတော၊ အပိတ်အပင်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဿင်္ဂိပဝတ္တိ၊ ကပ်
 ပြုခြင်းမရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ အနာပရဏညာဏန္တိ၊ အနာဝ
 ရဏညာဏ်ဟူ၍လည်း၊ ဂုဏ္ဏတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ
 ညာဏံ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်၊ ဧကမေဝ၊ တပါးတည်းသာလျှင်
 တည်း၊ ဝိသယပဝတ္တိရုခေန၊ အာရုံဖြစ်ခြင်းကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ အညေ
 ဟိ၊ တပါးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်၊ အာသာဓာရဏဘာဝဒဿ
 နုတ္တိ၊ မဆက်ဆံသောအဖြစ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဒုဝိခေန၊ နှစ်ပါးအပြားဖြင့်၊ ဥန္နိဋ္ဌံ၊
 ပြုအပ်၏၊ အညဿ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်မှတစ်ပါးနှစ်ပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်
 ယူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗညုတာနာဝရဏညာဏာနံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်အနာဝ
 ရဏညာဏ်တော်တို့၏၊ အသာဓာရဏတာ၊ အချင်းချင်းမဆက်ဆံမတူ
 တန်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သဗ္ဗဝိသယတာ၊ အလုံးစုံလျှင်အာရုံရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ နာပစ္စေယျ၊ မရောက်ခဲ့ကုန်ရာ၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
 နစယုတ္တံ၊ သင့်လည်းမသင့်၊ ကိဗ္ဗာပိနယုတ္တံ၊ အကယ်၍မသင့်သည်မှန်၏
 ရှင့်၊ ဟိ၊ ထိုသို့မသင့်သော်လည်း၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊ ဣမာယယုတ္တိယာ၊ ဤ
 ယုတ္တိ၏အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း၊ အနဝသေသံ၊
 အကြွင်းအကျန်မရှိသော၊ သင်္ခတမသင်္ခတံ၊ သင်္ခတအသင်္ခတဖြစ်သော၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားအပေါင်းကို၊ ဇာနတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်မည်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသို့သိရာ
 ၌၊ အာဝရဏံ၊ ပိတ်ပင်ဆီးတားခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

အနာဝရဏဉာဏံ၊ အနာဝရဏဉာဏ်မည်၏။ အတိတ်ံ၊ လွန်လေပြီးသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်မည်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုသို့သိရာ၌၊ အာဝရဏံ၊ ပိတ်ပင်ဆီးတားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာဝရဏဉာဏံ၊ အနာဝရဏဉာဏ်မည်၏။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်မည်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုအနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်စသောသဗ္ဗညုတညာဏ်ကို သိသောအခါ၌၊ အာဝရဏံ၊ ပိတ်ပင်ဆီးတားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာဝရဏံ၊ အနာဝရဏမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိတ္တာရော၊ အကျပ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တောနိ၊ ဆအသာဝရဏ ဉာဏာနိ၊ ထိုဆအသာဝရဏသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်တို့သည်၊ အဝိပရိတာကာရဂုတ္တိယော၊ မပေါက်မပြန်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း၌၊ ယထာသကံ၊ အကြင်အကြင်မိမိတို့၏သဘောအလျောက်၊ ဝိသယသမ၊ အာရုံ၏။ အဝိသံဝါဒနတော၊ မချွတ်မယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာနိ၊ မှန်ကန်၏။ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊ မပောက်မပြန်မှန်ကန်သောဆအသာဝရဏဉာဏ်တော်တို့ကို၊ အာဂတော၊ အဝိဂတော၊ ရတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ ဣမေသတ္တံ၊ ဤခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သရူပတောစ၊ သရုပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂက္ခဏေစ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ဇာန်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိနုဇ္ဈပတိဋ္ဌာနာယူဟနကာမသုခတ္တကိလမထာနုယောဂ ဥစ္ဆေဒသဿတာဘိနိဝေသာဒိနံ၊ တွန့်တိုခြင်းမျှ

လွင့်ခြင်းတည်ရာအားထုတ်ခြင်းဖြင့်ကာမချင်းသာကိုပင်ပန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်
 ခြင်းလောကသည့်ပြတ်၏ ဖြစ်ဟုနှလုံးသွင်းခြင်းအစရှိကုန်သော၊ အနေ
 ကေသံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါနံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါတို့၏၊ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ဆန့်
 ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သတိအာဒိဘေဒါ၊ သတိအစရှိသည်အပြားရှိ
 သော၊ ယာယံဓမ္မသာမဏိ၊ အကြင်တရားအပေါင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာအယံဓမ္မသာမဏိ၊ ထိုသတိအစရှိသော တရားအပေါင်း၏
 ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်၏၊ ယာယသတိအာဒိဓမ္မသာ
 မဂ္ဂိယာ၊ အကြင်သတိအစရှိသော တရားအပေါင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊
 အရိယသာဝကော၊ အရိယာသာဝကသည်၊ ကိလေသနိဒ္ဒါယ၊ ကိလေ
 သာဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ ဗုဒ္ဓတ္တိ၊ နိုး၏၊ ဥဒ္ဓဟတိ၊ ထ၏၊ စတ္တာရိဝါ၊
 လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇာ
 တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ သန္တိကရောတိ၊
 မျက်မှောက်ပြု၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မသာမဏိ၊ ထိုသတိအစရှိ
 သောတရားအပေါင်း၏ညီညွတ်ခြင်းကို၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆို
 အပ်၏၊ တဿာဗောဓိယာ၊ ထိုသတိအစရှိသော တရားအပေါင်းတည်း
 ဟူသောဗောဓိ၏၊ အင်္ဂါ၊ အစိတ်တို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊ အရိယသာဝကောဝါ၊ အရိယာသာဝက
 သည်လည်း၊ ယထာဝုတ္တာယဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောသတိအစရှိသောတရားအပေါင်း၏ကောင်းစွာညီညွတ်ခြင်းကြောင့်
 ဗုဒ္ဓတ္တိ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတတ်၏၊ ဣတိကတွာ၊ ထိုသို့ပြု၍၊ ဗောဓိတိ၊
 ဗောဓိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿာဗောဓိဿ၊ ထိုအရိယာသာဝက
 တည်းဟူသောဗောဓိ၏၊ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်
 လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့မည်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာမညလက္ခဏာ
 တော၊ သာမညလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊
 သတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏော၊ ရှေ့ရှုထင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊
 ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ပဝိစယလက္ခဏော၊
 စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်
 သည်၊ ပဂ္ဂဟလက္ခဏော၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊
 ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဖရဏလက္ခဏော၊ ပြန့်နှံ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ပဿဒ္ဓိ
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပသမလက္ခဏော၊ ငြိမ်သက်ခြင်း
 ငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊

၁၁

အဝိက္ခေပလက္ခဏာ၊ မယျံ၊ လွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊
 ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါသည်၊ ပဋိသင်္ခါနိလက္ခဏာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းလက္ခဏာ
 ရှိ၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိသယသလက္ခဏာ၊ ဝိသယသလက္ခဏာအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့တွင်၊ သတိ
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဓ၊ ဤငါ
 ဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရမေန၊ လွန်မြတ်သော၊ သတိနေပက္ကေန၊ ရင့်မာသော
 သာသနံ၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗိရုကတမ္ပိတြာ
 မြင့်စွာပြုအပ်သော အမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဗိရုဘာသိတမ္ပိတြာ မြင့်စွာဆို
 အပ်သောစကားကိုလည်းကောင်း၊ သရိတာ၊ အောက်မေ့နိုင်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ အနုသရိတာ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့၏၊ အညမညပကာရဝသေန၊ အချင်းချင်း
 ကျေးဇူးပြုခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောစကား၌၊
 ပဝတ္တိဒဿနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်
 ပါးသောဗောဇ္ဈင်တရားတို့တွင်၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်
 သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊
 ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သတိ၊ အာရုံပြုသောသတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊
 ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သတိ၊ အာရုံပြုသောသတိ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်
 တရားတို့၏၊ ဝိသယဝိဘာဂေန၊ အာရုံကိုဝေဘန်သောအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိ
 ဒဿနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကိုပြုသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်
 ပါးသောဗောဇ္ဈင်တရားတို့တွင်၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်
 သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဓ၊ ဤငါဘုရား သာသနာတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုဖြစ်သော၊ ဝိရုဂ
 နိဿိတံ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကိုဖြစ်သော၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုဖြစ်သော၊
 ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိ၊ စွန့်လွှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုဖြစ်သော၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊
 သတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ ဘာဝနာဝိမိဒဿနတော၊ ဘာဝနာအစီအရင်ကိုပြုသော အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဗောဓိပက္ခိယတရားအပေါင်းတို့တွင်၊ သတ္တ
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်

သည့်တို့ နည်းဟူမူကား၊ ဣဝ၊ ဤငါတရား သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ယထိ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တ
ရာဖြစ်သော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ (ပ)၊ တထိ၊ သမယေ၊
ထိုအခါ၌၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ (ပ)၊
ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဣမေသတ္တ၊
ဤခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့တွင်၊
သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊
ယာသတိ၊ အကြင်အောက်မေ့ခြင်းသည်၊ (ပ)၊ ယာအနုဿတိ၊ အကြင်
အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
ဓာနုရတိယာနယသဟဿဝိဘာဝေတိ၊ ကိုးသောင်းခြောက်ထောင်သော
နည်းတို့ကိုဝေဘန်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ နာနာကာရတော၊ အထူး
ထူးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂိဘာဝနဉာဏာနိ၊ သမ္ပောဇ္ဈင်ကိုထင်စွာပြု
တတ်သောဉာဏ်တို့သည်၊ တဿတဿအတ္ထဿ၊ ထိုထိုအနက်၏၊ အဝိ
သံဝါဒနတော၊ မချွတ်မယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊
အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနုညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာ
အားဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ ဇံပိဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းအား
ဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊ မဖောက်မပြန်မှန်ကုန်
သောဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို ဝေဘန်တတ်သောဉာဏ်တော်တို့ကို၊ အာဂ
တော၊ အဝိဂတော၊ ရောက်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တတ္ထ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး
တရားတို့တွင်၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဒ္ဓိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်၊ ကတမံ၊
အဘယ်နည်း၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဝီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊
အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ္ဂင်တရားရှစ်ပါးသာလျှင်တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်တရား
ဟူသည်၊ သေယျထာကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင်
လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ သဉ္စပတော၊
သရုပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကိလေသေတိ၊ အလုံးစုံသောကိလေ
သာတို့မှ၊ အာရကတ္တာစ၊ ဝေးတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း

ကောင်း၊ အရိယဘာဝကရတ္တဘေ၊ အရိယာ၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အရိယဗလပဋိလာဘကတ္တဘေ၊ အရိယဖိုလ်ကိုရ
 စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အရိယော၊ အရိယမည်၏၊ အဗ္ဗဗိ
 ဓတ္တဘေ၊ သရုပ်အရေအတွက်အားဖြင့်ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနာဓိဂမာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏၊ ဧကန္တကာရဏတ္တဘေ၊
 စင်စစ်အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကိကော၊ အဋ္ဌကိက
 မည်၏၊ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေ
 သတို့ကို၊ မာရဇန္တာ၊ သတ်လျက်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်
 ၏၊ နိဗ္ဗာနုတ္တိကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိကုန်သောသုတေသ်ကောင်းတို့သည်၊
 မဂ္ဂိယတိ၊ ရှာဖွေအပ်၏၊ သယံဝါ၊ မိမိသည်လည်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂတိ၊
 ရှာဖွေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ရှာဖွေတတ်သောကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်
 မည်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သာမညလက္ခဏာတော၊ သာမညလက္ခဏာအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ သမ္မာဓဿနလက္ခဏာ၊ ကောင်း
 စွာမြင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်၊ အဘိနိဝေ
 သလက္ခဏော၊ အလွန်နှလုံးသွင်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာဝါ
 စာသည်၊ ပရိဂ္ဂဟလက္ခဏာ၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊
 သမ္မာကမ္မဇန္တာ၊ သမ္မာကမ္မဇန္တသည်၊ သမ္မာသမုပ္ပါနလက္ခဏော၊ ကောင်းစွာ
 အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာအာဇီဝသည်၊ သမ္မာ
 ဝေါဒါန လက္ခဏော၊ ကောင်းစွာဖြူစင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္မာဝါယာ
 မော၊ သမ္မာဝါယာမသည်၊ သမ္မာပတ္တဟလက္ခဏော၊ ကောင်းစွာထောက်
 ဝံ့ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာ သတိသည်၊ သမ္မာဥပဋ္ဌာန
 လက္ခဏာ၊ ကောင်းစွာထင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသ
 မာဓိသည်၊ သမ္မာအဝိက္ခေပလက္ခဏော၊ ကောင်းစွာမပျံလွင့်ခြင်း လက္ခ
 ဏာရှိ၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသ လက္ခဏာတော၊ ဝိသေသ လက္ခဏာ
 အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ အညေဟိဝိ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စနိကကိလေသေဟိ၊ ဆန့်ကျင်
 ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိံ၊ ဝိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိကို၊
 ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်တတ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံကရောတိ၊ အာရုံ
 ပြုတတ်၏၊ တပ္ပဒိန္နာဒက မောဟဝိမေနေန၊ ထိုအာရုံကို ဖုံးလွှမ်းတတ်
 သောမောဟကိုဖျောက်သဖြင့်၊ အသမ္မောဟတော၊ မတွေ့ဝေသောအား
 ဖြင့်၊ သမ္မယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္မယုတ်တရားတို့ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်

၂

၏၊ တယော၊ ထိုအတု၊ သမ္ဗာသကံပ္ပါဒယော၊ သမ္ဗာသကံပ္ပစသည်တို့သည်
လည်း၊ မိစ္ဆာသကံပ္ပါဒီနိ၊ မိစ္ဆာသကံပ္ပစသည်တို့ကို၊ ပဇာဟန္တိ၊ ပဝံ
စွန့်ကုန်၏၊ နိရောဓဉ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကိုလည်း၊ အာရမ္မဏံကရေန္တိ၊ အာရုံ
ပြုကုန်၏၊ သာဓာတဓမ္မာနံ၊ သာဓာတံတရားတို့ကို၊ သမ္ဗာအဘိနိရော
ပနပရိဂ္ဂဟဏသမုဋ္ဌာနဝေါဒါန ပဂ္ဂဟဥပဋ္ဌာနသမ္ဗာဇာနာနိစ၊ အာရုံသို့
ကောင်းစွာ ရှေ့ရှုတင်ခြင်း၊ သိမ်းဆည်းခြင်း၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း၊
ဖြိုဝင်စေခြင်း၊ ထောက်ပံ့ခြင်း၊ ရှေ့ရှုထင်ခြင်း၊ ကောင်းစွာထားခြင်း၊ တို့ကို
လည်း၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ကိစ္စဝိဘာဂတောစ၊ ကိစ္စကို
ဝေဘန်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဗုဗ္ဗဘာ
ဂေ၊ ရှေ့အတို့၌၊ နာနာက္ခဏာ၊ အထူးထူးသောဓဏရှိသည်၊ ဝိသုံ၊ အသီး၊
ဒုက္ခာဒိအာရမ္မဏာ၊ ဒုက္ခအစရှိသောအာရုံလျှင်အာရုံရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်
၍၊ မဂ္ဂကာလေ၊ မဂ်ကာလ၌၊ ဧကက္ခဏာ၊ တခုသော ဓဏရှိသည်ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ အာရမ္မဏံကတွား၊ အာရုံပြု၍၊ ကိစ္စတော၊
ကိစ္စအားဖြင့်၊ ဒုက္ခေညာဏန္တိ အာဒိနိ၊ ဒုက္ခေညာဏံဤသို့အစရှိကုန်သော၊
စတ္တာရိနာမာနိ၊ လေးပါးသောအမည်တို့ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ သမ္ဗာသကံပ္ပါ
ဒယောဝိ၊ သမ္ဗာသကံပ္ပအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဗုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေ့အတို့
၌၊ နာနာက္ခဏာ၊ အထူးထူးသောဓဏရှိကုန်သည်၊ နာနာရမ္မဏာ၊ အထူး
ထူးသောအာရုံရှိကုန်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်ကုန်၍၊ မဂ္ဂကာလေ၊ မဂ်ကာလ၌၊
ဧကက္ခဏာ၊ တချက်တည်းသောဓဏရှိကုန်သည်၊ ဧကရမ္မဏာ၊ တူသော
အာရုံရှိကုန်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်ကုန်၍၊ တေသု၊ ထိုသမ္ဗာသကံပ္ပစသည်တို့
တွင်၊ သမ္ဗာသကံပ္ပေါ၊ သမ္ဗာသကံပ္ပသည်၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊
နိက္ခမ္မသကံပ္ပေါတိအာဒိနိ၊ နိက္ခမ္မသကံပ္ပဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိဏိနာ
မာနိ၊ သုံးပါးသောအမည်တို့ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ သမ္ဗာဝါစဒယော၊ သမ္ဗာ
ဝါစအစရှိကုန်သောတရားတို့သည်၊ ဗုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအတို့၌၊ မုသာဝါ
ဒါဝေရမဏီတိအာဒိ၊ မုသာဝါဒါဝေရမဏီဤသို့အစရှိသော၊ ဝိဘာဂါ၊
ဝေဘန်ခြင်းတို့သည်၊ ဝိရတိယောဝိ၊ ဝိရတိတို့သည်လည်းကောင်း၊ စေတ
နာယောဝိစ၊ စေတနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွားဖြစ်ကုန်၍၊ မဂ္ဂက္ခ
ဏေ၊ မဂ်ဓဏ၌၊ ဝိရတိယောဝ၊ ဝိရတိတို့သာလျှင်တည်း၊ သမ္ဗာဝါယာမ
သမ္ဗာသတိယော၊ သမ္ဗာဝါယာမသမ္ဗာသတိမဂ္ဂင်တို့သည်၊ ကိစ္စတော၊
ကိစ္စအားဖြင့်၊ သမ္ဗပ္ပဓာနသတိပဋ္ဌာနဝသေန၊ သမ္ဗပ္ပဓာန-သတိပဋ္ဌာန်တို့
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတ္တာရိနာမာနိ၊ လေးပါးသောအမည်တို့ကို၊ လဘတိ၊

ရ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓသမာဓိပန၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမာဓိမဂ္ဂင်သည်ကား၊ မဂ္ဂက္ခဏေဝိ၊ မဂ်
 ခဏ၌လည်း၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိဝသေန၊ ပဌမဈာန်စသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 နာနာဝေ၊ အထူးထူးတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗဘဂ
 ပရဘာဂေသု၊ ရှေ့အဖို့နောက်အဖို့တို့၌၊ ပဝတ္တိဝိဘာဂတော၊ ဖြစ်ခြင်းကို
 ဝေဘန်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤငါဘုရား
 သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဝိဝေကကိုဖြီ
 သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဌိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဌိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
 အစရှိသော၊ ဘာဝနာဝိမိတော၊ ပွားသော အစီအရင်အားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဗောဓိပက္ခိယ တရားအပေါင်းတို့တွင်၊ အဋ္ဌကိကော၊
 အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣမ၊ ဤငါ
 ဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယသ္မိံသမယေ၊ အကြင်အခါ
 ၌၊ (ပ)၊ ဒုက္ခာပဒိုပဒံ၊ ဆင်းရဲသောအကျင့်ရှိသော၊ ဒန္ဓာဘိညံ၊ နွဲ့နွေးသော
 အဘိညာဉ်ရှိသော၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဋ္ဌကိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
 ရှိသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဌိသမ္ဗုဒ္ဓသင်္ကပ္ပေါတိ
 အာဒိနာ၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဌိသမ္ဗုဒ္ဓသင်္ကပ္ပေါ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ စတုရာသီတိ
 ယာနယသဟဿဝိဘာဂေဟိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော နည်းဟူ
 သောဝေဘန်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အနေကာကာရတော၊ များစွာ
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဝတ္တနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ အရိယမဂ္ဂဝိဘာဝနညာဏာနိ၊ အရိယမဂ်ကိုထင်စွာပြတတ်
 သော ဉာဏ်တော်တို့သည်၊ အတ္တဿ၊ အနက်၏၊ အဝိသံဝါဒနတော၊
 မချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိဝိ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ
 တို့သည်လည်း၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်ယွင်းကုန်၊
 အနညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ ဇေဝိဇ္ဈမိနာပိ
 ကာရေဏန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ
 နိ၊ မပေါက်မပြန်မှန်ကုန်သော မဂ္ဂဘာဝနာဉာဏ်တို့ကို၊ အာဂတော၊ အဝိ
 ဝတော၊ ရတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ
 မည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ ပဌမဇ္ဈာနံ သမာပတ္တိယာ၊ ပဌမဈာန်
 သမာပတ်မှ၊ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတာသု၊ ဟိုသမာပတ်တရားတို့၌၊ အနုပဒိုပါဒိယာပိ၊ အဉ်
 အတိုင်း အားဖြင့်လည်း၊ ဘာဝိဘာဝိ တဗ္ဗဋ္ဌေနစ၊ ထင်စွာ ပြအပ်သော

အနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရသမာပတ္တိသု၊ အစဉ်အတိုင်း
 ဝင်စားအပ်သော သမာပတ်တို့၌၊ သမ္မာဌပန ပစ္စဝေက္ခဏာဒိ ဝသေန၊
 ကောင်းစွာထားခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယထာ
 ရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ သမ္ပယောဂဝသေန၊ သမ္ပယောဂ၏
 အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏာနိ၊ ဥာဏ်တော်တို့သည်၊ တဒတ္ထသိဒ္ဓိယာ၊ ထိုသို့
 အကျိုးပြီးစေသဖြင့်၊ တဿာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊ အဝိဘဏ္ဍာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊
 အနုညဿာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်၊ တဿ၊ ထို
 အတူ၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဣမဿပလဿ၊ ဤအကျိုး၏၊ ဌာနံ၊
 အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိပရိတံ၊ မပေါက်မပြန်၊ တဿတဿ
 ပလဿ၊ ထိုထိုအကျိုးကို၊ ကာရဏာကာရဏဇာနံ၊ အကြောင်းဟုတ်
 မဟုတ်ကိုသိခြင်းလည်းကောင်း၊ တေသံတေသံသတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါ
 တို့၏၊ အတိတာဒိတောဒတိန္ဒဿ၊ အတိတ်စသည်အပြားရှိသော၊ ကမ္မဿ
 မာဒါနဿ၊ ကံကိုဆောက်တည်ခြင်း၏၊ အနုဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိ
 သောအားဖြင့်၊ တဿဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဝိပါကန္တရဇာနံ၊ ဝိပါက
 အထူးကိုသိခြင်းလည်းကောင်း၊ တဿတဿသတ္တဿ၊ ထိုထိုသတ္တဝါ
 တို့၏၊ အာယုဟနက္ခဏေယဝ၊ အားထုတ်သောခဏ၌သာလျှင်၊ အယံ
 ကမ္မံ၊ ဤကံသည်၊ နိရယဝါမိနိပဋိပဒါ၊ ငရဲသို့လားမူခြင်း အကြောင်း
 မကောင်းသောအကျင့်တည်း၊ အယံကမ္မံ၊ ဤကံသည်၊ နိဗ္ဗာနဝါမိနိပဋိ
 ပဒါ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းကောင်းသောအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယ
 ထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သော အလျောက်၊ သာသဝါနာသဝကမ္မဝိဘာဂ
 ဇာနံ၊ သာသဝအနာသဝကမ္မဝိဘာဂကို သိခြင်းလည်းကောင်း၊ ခန္ဓာယ
 တနာမိဥပါဒိဏ္ဏာနုပါဒိဏ္ဏာဒိအနေကသဘာဝနာနာသဘာဝါစ၊ ခန္ဓာအာ
 ယတနအစရှိသော ဥပါဒိဏ္ဏက အနုပါဒိဏ္ဏက အစရှိသော တပါးမက
 များစွာသော သဘောအသီးအသီးသော သဘောကို လည်းကောင်း၊
 အဿလောကဿ၊ ထိုလောကအား၊ ဣမာယနာမောတုယာ၊ ဤအမည်
 ရှိသောခေတ်၏၊ ဥဿန္တတ္တာ၊ များသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိ'ဓမ္မ
 ပဗန္ဓေ၊ ဤတရားအစဉ်၌၊ အယံဝိသေသော၊ ဤအထူးသည်၊ ဇာယတံ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည် အလျောက်၊ ဓာတုနာနတ္ထဇာနံ၊ ဓာတ်အထူးကိုသိခြင်း
 လည်းကောင်း၊ အနုဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊

သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိနာဒိအဇ္ဈာသယာမိမုတ္တိစာနန်း၊ အယုတ်အစရှိသောအ
 လိနုလုံးသွင်းခြင်းကိုသိခြင်း လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါဒိဇ္ဈန္တိယာနံ၊ သဒ္ဓါအစရှိ
 သောဇ္ဈန္တိတို့၏၊ တိက္ခမုဒုစာနန်း၊ ထက်သည်၏ အဖြစ်ညံ့သည်၏အဖြစ်
 ကိုသိခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
 တည်း၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနုယ
 န၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ စဘုသစ္စစာနန်း၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဇာနိဒသဗလ
 ဥာဏာနိ၊ ဤဆယ်ပါးသော ဒသဗလဥာဏ်တော်တို့သည်၊ အဓိရုဇ္ဈိတွာ၊
 မချွတ်မယွင်းမူ၍၊ ယထာသကံ၊ အကြင်မိမိတို့ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိသယာဝ၊
 အာရုံကိုသာသျှင်၊ ဝါဟဏတော၊ ယူသောအားဖြင့်၊ ယထာမိဗ္ဗတတ္ထ
 သာနတော၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိုပြီးစေသော
 အားဖြင့်လည်း၊ ယထာဘူတံ၊ အကြင်ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဝုတ္တိယာ၊ ဖြစ်
 ခြင်း၏၊ တထာနိ၊ ဟုတ်မှန်ကုန်သည်၊ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်
 သည်၊ အနုညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိမကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတေထာဂတောဌာနုဉ္ဇဌာနတော
 (ပ)၊ ပဇာနာဘိဘိအာဒိ၊ ဣတေထာဂတောဌာနုဉ္ဇဌာနတော၊ (ပ)၊ ပဇာနာ
 တိဤသို့အစရှိသော၊ ဧတံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတေသ
 ကော၊ ဤသတ္တလောက၌၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဌာနုဉ္ဇ၊ အ
 ကြောင်းတရားကိုလည်း၊ ဌာနတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌာနုဉ္ဇ၊ အ
 ကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ အဋ္ဌာနတော၊ အကြောင်း မဟုတ်သော
 အားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောမှန်သောအလျောက်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိတော်မူ၏၊ ဧဝမ္မိဇ္ဈမိနာပိကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်
 လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊ မဖောက်မပြန်မှန်ကုန်သော
 ဒသဗလဥာဏ်တော်တို့ကို၊ အာဂဿောအဓိဂတော၊ ရတော်မူ၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်၍
 ပြဦးအံ့၊ ဧတေဗုဒ္ဓါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ တေသံပိဥာဏာနံ၊ ထိုဒသဗ
 လဥာဏ်တော်တို့၏လည်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်တော်မူသည်၊ ဧဘာတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအသူ၊
 ယထာဝုတ္တာနံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ သတိပဋ္ဌာနသမ္မပ္ပဓာ
 နဝိဘာဝနဥာဏာဒိနံ၊ သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို ဝေဝာန်တတ်သော
 ဥာဏ်တော်အစရှိကုန်သော၊ အနန္တာပရိမေယျသာဒိနံ၊ အဆုံးအပိုင်းအ

ခြားမရှိမနှိုင်းယှဉ်အပ်သောအခြားရှိကုန်သော၊ အနညသာဓာရဏာနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်မဆက်ဆံကုန်သော၊ ပညာဝိသေသာနံ၊ ပညာအထူးတို့၏၊ ဝသေန။ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊ မဖောက်မပြန်မှန်ကုန်သော၊ ဥာဏာနိ၊ သတိပဋ္ဌာန် သမ္ပပ္ပဓာန်တို့ကိုဝေဘန်တတ်သောဥာဏ်တော်တို့ကို၊ အာဂတော၊ အဓိဂတော၊ ရဲတော်မူ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ တထာနိ၊ မဖောက်မပြန်မှန်ကုန်သောသတိပဋ္ဌာန်သမ္ပပ္ပဓာန်တို့ကိုဝေဘန်တတ်သောဥာဏ်တော်တို့ကို၊ အာဂတော၊ ရဲတော်မူ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုမဖောက်မပြန်သော အဘိဇာတိအဘိသဓ္မောမိသ္မိ၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်သော်မူသည်၊ ကထံကေနကရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယသာအဘိဇာတိ အဘိသဓ္မောမိ ဓမ္မဝိနယပညာပနာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ဖွားတော်မူခြင်း၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုပညတ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယောသော၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတုယောစ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ မဖောက်မပြန်မှန်ကုန်၏၊ ကိံကော၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ လောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်နတ်လူတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ပို့အံ့သောအကျိုးငှါ၊ အဘိသဓ္မောမိ၊ သမ္ပညာဘုရားအဖြစ်ကို၊ ပတ္တိတာစ၊ တောင့်တတော်မူသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဝတ္တိတာစ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒတ္ထဿ၊ ထိုတောင့်တတော်မူအပ်သောအကျိုး၏၊ ဧကန္တသိဒ္ဓိယာ၊ စင်စစ်ပြီးခြင်း၏၊ အဝိသံဝါဒနတော၊ မချွတ်မယွင်းသောအားဖြင့်၊ အဝိပရိတတ္ထဂုတ္တိယာ၊ မဖောက်မပြန်သောအကျိုးဖြစ်ခြင်းသဘောသည်၊ တထာ၊ မဖောက်မပြန်မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်ကုန်တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗောဓိသတ္တဘူတော၊ ဘုရားအလောင်းတော်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အယံဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမကိံသပါရမီပရိပူရဏာဒိကံ၊ အမျှသုံးဆယ်စေ့သောပါရမီတို့ကိုဖြည့်ခြင်းအ

စရှိသော၊ ခုတ္တပ္ပဘောဒံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ဗုဒ္ဓတ္တဟောတုံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ သမ္မာဒေဝ္ဘာ၊ ပြည့်
 စုံစေ၍၊ တုသိတာသုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ ဌိတောဝ၊ တည်လျက်သာ
 လျှင်၊ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံ၊ လောက၌ ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော ကြော်ငြာ
 ခြင်းကို၊ သုတွားကြား၍၊ ဒသသဟသစက္ကဝါဠဒေဝတာဟိ၊ တသောင်း
 သောစကြာဝဠာတိုက်၌ နေကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဧကတော၊ တပြိုင်
 နက်၊ သန္နိပတိတာဟိ၊ သန္နိပတိတာဝေ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်သာလျှင်၊
 ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥပသဟ်မိတွာ၊ ဆည်းကပ်ကြ၍၊ မဟာဝိရ၊ အလွန်လုံ့လ
 ကြီးတော်မူသော အလောင်းနတ်သား၊ တေ၊ သင်အလောင်းနတ်သား
 အား၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ကာလော၊ ဘုရားဖြစ်အံ့သောအခါတန်ပြီး၊ မာတု
 ကုတ္တိယံ၊ မယ်တော်ဝမ်းသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇ၊ သက်တော်မူပါလော၊ သဒေဝကံ၊
 နတ်နှင့်တကွသောလူအပေါင်းကို၊ တာရယန္တော၊ သံသရာမှထုတ်ဆောင်
 ကယ်တင်လျက်၊ အမတံပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သိစေတော်မူပါ
 လော၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နုဗ္ဗ
 နိမိတ္တော၊ ဖြစ်သောပုဗ္ဗနိမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စမဟာဝိလောကနာနိ၊ ငါး
 ပါးသောကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ဝိလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ မနုဿယောနိယံ၊ လူ့ပြည်လူ၏အမျိုး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အဘိသမ္ပုဇ္ဈိဿာမိ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ အာသန္တိပုဏ္ဏမာယ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌၊ သက္ခရာဇကုလေ၊
 သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ မဟာမာယာယ၊ မဟာမာယာအမည်တော်ရှိသော၊
 ဒေဝိယာ၊ သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီး၏ မိဖုရားခေါင်းကြီး၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဗ္ဗိ
 သန္တိ၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒသမာသေ၊ ဆယ်လပတ်လုံး၊ ဒေဝ
 မနုဿဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ မဟတာပရိဟာရေန၊ များစွာသောအစောင့်
 အရှောက်ဖြင့်၊ ပရိဟရိယမာနေ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်လျက်၊ ဝိသာ
 ခါပုဏ္ဏမာယ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊ ပဉ္စသသမေယ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌၊
 အဘိအဘိ၊ မယ်တော်ဝမ်းမှဖွားမြင်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်တော်
 မူ၏၊ အဿာဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိအဘိက္ခဏေပန၊
 ဖွားတော်မူသော ခဏ၌ကား၊ ပဗ္ဗိသန္တိဂဏ္ဌနက္ခတောဝိယ၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေယူ
 သောခဏ၌ကဲ့သို့၊ ဧတ္တိံသပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ သုံးဆဲနှစ်ပါးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့
 သည်၊ ပါတုရဟေသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ တိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို
 ချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ အယံဒသသဟသစက္ကဝါဠဒေဝတာဟိ၊ ဤတသောင်းသေဒေဝတာက

မာတ်သည်၊ သံကမ္ဘိ၊ ကုန်လွှပ်၏၊ သမ္ပကမ္ဘိ၊ ထိုမှဤမှ ကုန်လွှပ်၏၊ သမ္ပဝေဓိ၊
အောက်အထက်ပြင်းစွာ ကုန်လွှပ်၏။ ။

ဒသသုစက္ကဝါဠသဟသေသု၊ တသောင်းသောစက္ကဝါဠတိုက်တို့
၌၊ အပ္ပမာဏော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်းသည်၊
ဗရိ၊ နှံ့၏။ ။ တသဘာဝတော၊ ထိုမြတ်စွာတရား၏၊ တံသိရိ၊ ထိုအသ
ရေတော်ကို၊ ဓမ္မုကာမာဝိယ၊ ရှုလိုကုန်သကဲ့သို့၊ အန္ဓာ၊ သူကန်းတို့သည်၊
စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ပဒိုလဘိံသု၊ ရကုန်၏။ ။ ဗေဓိရာ၊ နားပင်းသူတို့သည်၊
သန္ဓ၊ အသံကို၊ သုဏိံသု၊ ကြားရကုန်၏။ ။ မဂ္ဂါ၊ အသောသူတို့သည်၊
သမာလဝိံသု၊ ကောင်းစွာစကားကိုဆိုနိုင်ကုန်၏။ ။ ခုစ္ဆာ၊ ကုန်းသောသူ
တို့သည်၊ ဥဇုဂတ္တာ၊ ပြောငဲ့သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ။ ပဟိလ၊ ခြေဆွန်သောသူတို့သည်၊ ပဒသာဂမနံ၊ ခြေဖြင့်သွားခြင်း
ကို၊ ပဒိုလဘိံသု၊ ရကုန်၏။ ။ ဗန္ဓနဂတာ၊ အနှောင်အဖွဲ့သို့ ရောက်ကုန်
သော၊ သဗ္ဗသတ္တာ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့သည်၊ အဗ္ဗုဗန္ဓနာဒိဟိ၊ ထောင်
အိမ်အစရှိသောအနှောင်အဖွဲ့တို့မှ၊ မုတ္တိံသု၊ လွတ်ကုန်၏။ ။ သဗ္ဗနိမုယေ
သု၊ အလုံးစုံသောငဲ့တို့၌၊ အဂ္ဂိ၊ ငဲ့မီးသည်၊ နိဗ္ဗာယိ၊ ငြိမ်း၏။ ။ ဝိတ္တိဝိသ
ယေ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ခုပ္ပိပါသာ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းတို့သည်၊ ဂူပသမိံ
သု၊ ငြိမ်းကုန်ကင်းကုန်၏။ ။ ကိရုတ္ထာန္တာနံ၊ သားဌက်စသောကိရုတ္ထာန်တို့
အား၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ နာဟောသိနအဟောသိ၊ မဖြစ်။ ။ သဗ္ဗသတ္တာ
နံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့အား၊ ရောဂေါ၊ အနာရောဂါသည်၊ ဂူပသမိံ၊
ငြိမ်း၏။ ။ သဗ္ဗသတ္တာ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိယံ၊ အချင်းချင်း
ချစ်နှစ်သက်ဖွယ်သောစကားကို၊ ဝဒေါ၊ ပြောဆိုကြကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ။ မရုရေနာကာရေန၊ ချိုသာယာသော အခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ အဿာ၊ မြင်းတို့သည်၊ ပာသိံသု၊ ရွှင်မြူးမြည်တန်းကုန်၏။ ။ ဝါရ
ကာ၊ ဆင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆိံသု၊ ကြိုးကြာသံကဲ့သို့ သာယာစွာ မည်ကုန်၏၊
သဗ္ဗတုရိယာနိ၊ အလုံးစုံသောတုရိယာစည်စောင်းညှင်းတို့သည်၊ သက
သကနိန္ဒာဒံ၊ မိမိတို့၏ပဲ့တင်အသံကို၊ မုပ္ပိံသု၊ လွှတ်ကုန်၏။ ။ အစာပူတာ
နံဝေ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဟတ္ထု
ပဂါဒိနိ၊ လက်ကောက်လက်စွပ်အစရှိကုန်သော၊ အာဘရေဏာနိ၊ တန်
ဆာတို့သည်၊ မရုရေနာကာရေန၊ သာယာနာပျော်ဘွယ်အခြင်းအရာဖြင့်၊
ရဝိံသု၊ မည်ကုန်၏။ ။ သဗ္ဗဒိသာ၊ အလုံးစုံရှစ်မျက်နှာဆယ်မျက်နှာအရပ်
တို့သည်၊ ဝိပ္ပသန္တာ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်ကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်

၏။ သတ္တန်၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုခံ၊ ချမ်းသာ။ ဘိ၊ ဥပ္ပါဒယမာနေ၊ ဖြစ်စေလျက်။ မုဒုသိတလဝါတော၊ နူးညံ့ချမ်းအေးသော အထွေရှိသောလေပြေလေညှင်းသည်။ ဝါယိ၊ လာ၏။ အကာလမေဇော၊ အခါမဲ့မိမိစားကြီးသည်။ ဝသိ၊ ရွာ၏။ ပထဝိတောဝိ၊ မြေမှလည်း။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဥပ္ပါဒိတွာ၊ ပေါ်ခဲ့၍။ ဝိဿန္တိ၊ စီးသွား၏။ ပက္ခိနေ၊ ငှက်တို့သည်။ အာကာသဂမနံ၊ ကောင်းကင်သွားခြင်းကို။ ဝိဇဟိံသု၊ စွန့်ကုန်၏။ နဒိယော၊ မြစ်တို့သည်။ အသန္တမာနာ၊ မစီးကုန်ဘဲ။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်တန့်ကုန်၏။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ မရုဉ္ဇဒကံ၊ ချိုမြိန်သောရေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပက္ကိလေသ ဝိနိမုတ္တေ၊ အညစ်အကြေးမှကင်းသော။ သူရိယေ၊ နေသည်။ ဒိဿမာနေဝေ၊ ထွန်းပလျက် သာလျှင်။ အာကာသဂတာ၊ ကောင်းကင်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗာဇောတိယော၊ အလုံးစုံသော ကြယ်တို့သည်။ ဇောတိံသု၊ ထွန်းပကုန်၏။ အဂ္ဂပ ဝစရေဒေဝေ၊ အဂ္ဂပဗြဟ္မာတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ သဗ္ဗေဒေဝါ၊ အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေဝိနေရယိကာ၊ အလုံးစုံသော ရေသူတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒိဿမာနဂ္ဂပါ၊ ထင်ရှား သဘောရှိကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်၏။ တရုကုဋ္ဌကဝါဠာဒိသေသာဒယော၊ တောင်နံရံတံခါးရွက်အစရှိသော ကျောက်အပိတ်အပင်အစရှိသည်တို့သည်။ အနာဝရဏဘူတာ၊ အပိတ်အပင်မရှိမြင်ရကုန်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တန်၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝေတုပပါတာ၊ သေခြင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့သည်။ နအဟောသံ၊ မဖြစ်ကုန်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အနိဋ္ဌဝဇ္ဇံ၊ မကောင်းသောအနံ့ကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်း၍။ ဒိဗ္ဗဝဇ္ဇော၊ နတ်၌ဖြစ်သော အနံ့သည်။ ပဝါယတိ၊ လှိုင်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဗလူပဂါ၊ အသီးကို ဆောင်ကုန်သော။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဗလူဓာရာ၊ အသီးကို ဆောင်ကုန်သည်၏အဖြစ်သို့။ သမ္ပန္နံသု၊ ကောင်းစွာရောက်ကုန်၏။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်။ သဗ္ဗတ္ထကာမေဝ၊ အလုံးစုံအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ပဉ္စဝဇ္ဈောဟိ၊ ငါးပါးသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ပဒုမေဟိ၊ ပဒုမ္မာတို့ဖြင့်။ သဉ္စန္ဒတလော၊ ကောင်းစွာဖုံးအုပ်သောအပြင်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တလတလတောဒိနိ၊ ကြည်း၌ဖြစ်သောပန်းရေ၌ဖြစ်သောပန်းအစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗပုပ္ဖာနိ၊ အလုံးစုံသောပန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖိံသု၊ ပွင့်ကုန်၏။ ရုက္ခာနံ၊ သစ်ပင်တို့၏။ ခန္ဓေသု၊ ပင်စည်တို့၌။ ခန္ဓပဒုမာနိ၊

ပင်စည်ပဒုမ္မာတို့သည်၊ သာခါသု၊ အခက်တို့၌၊ သာပဒုမာနိ၊ အခက်ပဒုမ္မာ
 တို့သည်၊ လတာသု၊ နွယ်တို့၌၊ လတာပဒုမာနိ၊ နွယ်ပဒုမ္မာတို့သည်၊ ပုဗ္ဗိ
 သု၊ ပွင့်ကုန်၏။ မဟိတလသိလာတလသနိ၊ မြေအပြင်ကျောက်အပြင်
 တို့ကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ သတ္တပတ္တာ၊ ရွက်ချပ်
 ခုနစ်ထပ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒဏ္ဍပဒုမာနိနာမ၊ ဒဏ္ဍပဒုမ္မာတို့မည်
 ကုန်သည်၊ နိက္ခမိသု၊ ထွက်ကုန်၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 ဩသမ္ပကပဒုမာနိ၊ တွဲလွှဲဆွဲသောပဒုမ္မာတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သမန္တတော၊ သက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝုပ္ပဝဿံ၊ ပန်းရံစပ်သည်၊ ဝသိ၊ ရှု၏။
 အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဗိဗ္ဗတူရိယာနိ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောတူရိယာ
 တို့သည်၊ ဝဇ္ဇိသု၊ တီးမှုတ်ကုန်၏။ သကလဒသသဟသိလောကဓာတု၊
 အလုံးစုံတသောင်းသောလောကဓာတ်သည်၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လုံး၍၊ ဝိဿဋ္ဌမာ
 လာဂုလံဝိယ၊ လွတ်အပ်သောပန်းကုံးကဲ့သို့၊ လည်းကောင်း၊ ဥပိဇ္ဇေတွာ၊
 နှိပ်၍၊ ဂန္ဓမာလာကလာပေါဝိယ၊ နံ့သာဆိုင်းပန်းဆိုင်းကဲ့သို့၎င်း။ ။
 အသင်္ကတပဋိပတ္တိ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ မာလာသနံဝိယစ၊
 ပန်းနေရာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကမာလိနိ၊ တခုတည်းဖွဲ့စည်းအပ်သော
 ပန်းအစည်းတို့သည်၊ ဝိပ္ပုရန္တိ၊ ဗရိဗရေကြံကုန်၏။ ဝါဠုဗိဇနိ၊ သားမြီးရပ်တို့
 သည်၊ ဝုပ္ပရမဂန္ဓပရိဝါသိတာ၊ ပန်းအရိုးနံ့သာမှုန့်တို့ဖြင့်တုံ့အပ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ပရမသောဘဂ္ဂပတ္တာ၊ အလွန်မြတ်သောတင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တာနိစဝုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ ထိုဝုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်၊
 ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အဓိဂတာနံ၊ ရလတ္တံ့ကုန်သော၊ အနေကေသံ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ ဝိသေသမိဂမာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စသော တရားအထူးသို့
 ရောက်ခြင်းတို့၏၊ နိမိတ္တဘူတာနိဇေ၊ နိမိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်၊
 အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေဇ္ဇမိနာပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊
 အနေကန္တရိယ ပါတုဘာဝပဋိမဏ္ဍိတာစ၊ တပါးမကများစွာသောအံ့
 ကြာဗွယ်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ အယံအဘိဇာ
 တိ၊ ဤမယ်တော်ဝင်၊ ဗုဒ္ဓားတော်မူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ အနေန
 တဂဝတာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်
 ကို၊ အဘိပတ္တိတာ၊ တောင့်တတော်မူအပ်၏။ တဿာ အဘိသမ္မောမိ
 ယာ၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရားဖြစ်ခြင်း၏၊ ဧကန္တသိဒ္ဓိယာ၊ စင်စစ်ပြီးခြင်းကြောင့်၊
 တထာစ၊ မှန်သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိတထာစ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်း
 မရှိသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အနုညထာစ၊ တပါးသောအခြင်းအရာ

ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်လည်း၊ အဟောသိဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါးယေ
 ဗုဒ္ဓဝေနေယျ ဗောဓနေယျဗန္ဓဝါ၊ အကြင်ဗုဒ္ဓဝေနေယျ ဗောဓနေယျဖြစ်
 သောသေဝတော်မျိုးတော်အဖော်အပေါင်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံကုန်သောဗုဒ္ဓဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို
 လည်း၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်
 တော်တိုင်သာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမတော်
 မူအပ်၏၊ သာဝကေဟိ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သည်၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမ
 ထိုက်ကုန်သော၊ ယေဝေနေယျ၊ အကြင်ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့
 သည်၎င်း၊ ယေဝေဗ္ဗေဝေနေယျ၊ အကြင်ဓမ္မဖြင့်ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊
 သာဝကေဟိ၊ သာဝကအစရှိသောသူတို့သည်၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်
 ၏၊ ဝိနယံ၊ ဆုံးမခြင်းသို့၊ ဝန္တန္တိစ၊ ရောက်လည်းရောက်ကုန်ဆဲ၊ ဝမိသန္တိ
 စ၊ ရောက်လည်းရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ကိုဆုံးမခြင်းငှါ၊ အဘိသမ္မောမိ၊ သဗ္ဗညု
 ဘုရားအဖြစ်ကို၊ အဘိပတ္တိတာ၊ တောင့်တတော်မူအပ်၏၊ တဒတ္ထဿ၊
 ထိုအကျိုး၏၊ ဧကန္တသိဒ္ဓိယော၊ စင်စစ်ပြီးခြင်းကြောင့်၊ အဘိသမ္မောမိ၊
 ဘုရားအဖြစ်ကိုရောက်ခြင်းသည်၊ တထာ၊ မှန်၏၊ အဝိတထာ၊ မချွတ်မလွှဲ၊
 အနညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်
 ကား၊ ယဿ ယဿဥေယျဓမ္မဿ၊ အကြင်အကြင် ဥေယျဓံတရား၏၊
 ယောယောသတာဝေါ၊ အကြင်အကြင်သဘောတရားကို၊ ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗော၊
 ထိုးထွင်း၍ သိအပ်၏၊ သောသောဥေယျဓမ္မော၊ ထိုထိုဥေယျဓမ္မသည်၊
 ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးအပြင်၌၊ ဌပိတံ၊ တင်ထားအပ်သော၊ အာမလကံပိ
 ယ၊ သျှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ အာဇဇ္ဇနပနိဗန္ဓနေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်စပ်သဖြင့်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဝိပရိတံ၊ မဖောက်ပြန်၊ အနဝသေသ
 တော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိ
 သဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ ဣတိ ဧဝမ္ပိဣမိနာပိကာမုဏေန၊ ဤသို့
 သောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အဘိသမ္မောမိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုရ
 တော်မူခြင်းသည်၊ တထာ၊ မှန်၏၊ အဝိတထာ၊ မချွတ်မလွှဲ၊ အနညထာ၊ တ
 ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ တေသံတေသံဓမ္မာ
 နံ၊ ထိုထိုသို့သောသဘောတရားတို့၏၊ တယာတယာ၊ ထိုထိုသို့သောအ
 ခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေသေတဗ္ဗပကာရံ၊ ဟောတော်မူသောအပြားကို၊ တေသဉ္စ

တေသဉ္စသတ္တာနံ၊ ထိုထိုသို့သောသတ္တဝါတို့၏ အာသယသံသယစရိတာမိ
မုတ္တိ၊ အလိုက်နိုးခြင်းစရိတ်နှလုံးသွင်းကို၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊
ဩလောကေတွာ၊ ဩဉ္စ၍၊ ဓမ္မတံ၊ ဓမ္မတာကို၊ အဝိဇ္ဇာဟန္တေနော၊ မစွန့်သ
ဖြင့်သာလျှင်၊ ပညတ္တိနယံ၊ ပညတ္တိ နည်းကို၊ ဝေါဟာရမဂ္ဂံ၊ ဝေါဟာရ
အကြောင်းကို၊ အနုဘိဓာဝန္တေနော၊ မလွန်စေသောပြေ ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊
ဓမ္မတံ၊ ဓမ္မတာကို၊ ဝိဘာဝန္တေန၊ ထင်စွာပြသဖြင့်၊ ယထာပရာဓံ၊ အပြစ်
အလျောက်၊ ယထာဇ္ဈာသယံ၊ အလိုအလျောက်၊ ယထာဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်
အားလျော်စွာသာလျှင်၊ အနုသာသန္တေန၊ ဆုံးမသဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာတရားသည်၊ ဝေနေယျာ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံး
မတော်မူအပ်၏။ အရိယဘူမိ၊ အရိယာ၏ဘုံသို့၊ သမာဝိတာ၊ ကောင်းစွာ
ရောက်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသဘာဝတော၊ ထိုမြတ်စွာတရား
၏၊ ဓမ္မဝိနယပညာပနာပိ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို ပညတ်ခြင်းသည်
လည်း၊ တဒတ္ထသိဒ္ဓိယာစ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျိုးပြီးခြင်း၏လည်း
ကောင်း၊ ယထာဘူတဂုတ္တိယာစ၊ အကြင်အကြင်ဟုတ်မှန်စွာဖြစ်ခြင်း၏
လည်းကောင်း၊ တထာ၊ မဖောက်မပြန်မှန်၏၊ အဝိတထာ၊ မရွတ်မလွှဲ၊ အန
ညာတာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဘဂ
ဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အနုပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်သော၊ ပထ
ဝီယာမိ ဖဿဝေဒနာမိ ခူပါခူပသဘာဝ ဝိနိမုတ္တော၊ ပထဝီအစရှိသော
ဖဿဝေဒနာအစရှိသောရှုပ်နာမ်သဘောမှ လွတ်သော၊ လုတ္တနဘာဝါဘာ
ပတော၊ လုတ္တနအဖြစ်၏ မရှိသော၊ ကြောင့်လောကသဘာဝါတိတာ၊ လော
ကသဘောကိုလွန်သော၊ ဝိသံသဉ္စတ္တာ၊ အမှတ်သောသဘောနှင့် နှီးနှော
ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်၊ တံမယံ၊ ထိုမိမိသဘာဝဖြင့်သာပြီးသော၊ လော
ကသဘာဝါဘာဝတောဝေ၊ ဩကာသလောကသဘောမှ ကင်းသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ကေနစိ၊ တစ်ခုတခုသောလောကီဓမ္မသည်၊ အနော
ဂါဟနိယံ၊ အာရုံမပြုအပ်သော၊ ဂတိအာဒိဘာဝပဟိတာ၊ ဂတိအစရှိ
သောအဖြစ်မှကင်းသော၊ အပ္ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာမရှိသော၊ အနာရမ္မဏာ၊ အာ
ရုံကိုမယူတတ်သော၊ ယာသာအမတမဟာနိဗ္ဗာနဓာတု၊ အကြင်အမဟ
မဟာနိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာအမတမဟာနိဗ္ဗာနဓာတု၊ ထိုအမ
တမဟာနိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ သင်္ခတာနံ၊ သင်္ခတဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါဒိနံ၊ ဥပါ
ဒါနိအစရှိ သည်တို့၏၊ လေသမတ္တသမ္ပိ၊ အမြွက်မျှ၏လည်း၊ အဘာဝ
တော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနုပါဒိသေသဘတိ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်

ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆာဒိ၊ သိက္ခာ၍၊ ယံ၊ အကြင်အနုပါဒိသေ သနိဗ္ဗာနခတ်ကို၊ သန္ဓာ
ယ၊ ရည်၍၊ အတ္တိကိက္ခဝတဒါယတနံ (ပ) ဧသေဝန္တောဒုက္ခဿာတိ၊ အတ္တိ
ကိက္ခဝတဒါယတနံ (ပ) ဧသေဝန္တောဒုက္ခဿဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဒါယတနံ
ထိုခပ်ဒိသ် ဘို့၏အာရုံပြုရာတရားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်
တို့၏ အာရုံဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်တရား၌၊ ပထဝီ၊ ပထဝီခတ်သည်၊ နေဝအတ္တိ၊
မရှိ၊ အာပေါ၊ အာပေါခတ်သည်၊ နအတ္တိ၊ မရှိ၊ တေဇော၊ တေဇောခတ်
သည်၊ နအတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝါယော၊ ဝါယောခတ်သည်၊ နအတ္တိ၊ မရှိ၊ အာကာ
သာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနုဈာန်၏အာရုံသည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနုဈာန်၏အာရုံသည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနုဈာန်၏ အာရုံသည်၊ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတ
နုဈာန်၏ အာရုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အလံလောကော၊ ဤပဋုပ္ပန်လော
ကသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရလောကော၊ တမလွန်လောကသည်
လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ စန္ဒိမသုမိယသမ၊ လနေ
တို့သည်လည်း၊ နဟောန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟံ
ဓမ္မံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အာဂတိံ၊ အာဂတိဟူ၍၊ နေဝဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မမူ၊ ဂတိံ၊ ဂတိဟူ၍လည်း၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ၊ ဌိတိံ၊ ဌိသဘောဟူ၍
လည်း၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ၊ ဝုတိံ၊ ဝုတိသဘောဟူ၍လည်း၊ နဝဒါမိ၊
ဟောတော်မမူ၊ ဥပပတ္တိံ၊ ဥပပတ္တိသဘောဟူ၍လည်း၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မ
မူ၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာဟူ၍လည်း၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ၊ အပ္ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းမ
ရှိ၊ အနာရမ္မာနမေဝ၊ အာရုံကိုမယူတတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတံ၊ ဤသ
ဘောသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဧသေဝဧသေဝဧဝဓမ္မော၊ ဤသဘောတရားသည်
သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏၊ အန္တော၊ ဆုံးရာတည်း၊ သာဓမ္မဇောတိ၊
ထိုသဘောတရားသည်၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့၏၊ အတ္တင်္ဂမော၊ ချုပ်ရာလည်းဖြစ်၏၊ သဗ္ဗ
သင်္ခါရာနံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတရားတို့၏၊ သမေဝော၊ ငြိမ်းရာလည်းဖြစ်
၏၊ သဗ္ဗပဓိနံ၊ အလုံးစုံသောပဓိတို့၏၊ ပဋိနိဿဝေါ၊ စွန့်ရာလည်းဖြစ်၏၊ သဗ္ဗ
ဒုက္ခာနံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲတို့၏၊ ဂူပသမော၊ ငြိမ်းရာလည်းဖြစ်၏၊ သဗ္ဗ
လယာနံ၊ အလုံးစုံသော အာလယတို့၏၊ သမုပ္ပာတော၊ အကြွင်းမဲ့ကွာရာ
ကင်းရာလည်းဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဝဋ္ဋာနံ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်တရားတို့၏၊ ဥပန္တေ

ဒေါ၊ ပြတ်ကင်းရာလည်းဖြစ်၏။ အဗ္ဗန္တသန္တိလက္ခဏော၊ စင်စစ်ငြိမ်းခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဝုတ္တသဘာဝဿ၊ အကြင်အကြင်ဆို
အပ်သောသဘောတရား၏။ ကဒါမိဝိ၊ တရံတဆစ်မျှလည်း။ အဝိသံဝါဒ
နတော၊ မချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာ၊ မပေါက်မပြန်မှန်၏။ အ
ဝိတထာ၊ မချွတ်ယွင်း၊ အနုညထာ၊ ကပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်၊
ဇေဇ္ဈမိနာ ဝိကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ တောအဘိ
ဇာတိအာဒိကာ၊ ဤအဘိဇာတိ အစရှိသောတရားသို့၊ တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပဂတော၊ ကပ်တော်မူ၏။ အမိဂတော၊ ရေတော်မူ
၏။ ပဋိပန္နောပက္ခော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ
ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဇေဇ္ဈမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော
အကြောင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တထာ၊ မပေါက်မပြန်မှန်
သောအဘိဇာတိ အဘိသဗ္ဗောမိသို့၊ ဂတောပက္ခော၊ ရောက်တော်မူ၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။

တထာဝိဓော၊ ထိုရှေးဘုရားတို့နှင့်မပြားအလားတူသော သဘောရှိ
သောကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူသည်၊ ကထံဟော
တိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဝုရိမကာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ယထာဝိဓော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော အထူး
အပြားသို့ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ အယတ္တိဘဂဝါ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်း။ တထာဝိဓော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောထူးပြားခြင်းသို့ရောက်
တော်မူ၏။ ကိံကောအမိပ္ပါယော၊ အဘယ်သို့သော အမိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တောဝတ္ထု၊ ကာမော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေဘဂဝန္တော၊
ထိုဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သောရှေးဘုရားတို့သည်။
ယထာဝိဓော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မဂ္ဂသီလေန၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော
သီလနှင့်၊ ဗလသီလေန၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသီလနှင့်၊ သဗ္ဗေနပိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်သော၊ လောကီယလောကုတ္တရာသီလေန၊ လောကီလောကုတ္တ
ရာဖြစ်သောသီလနှင့်၊ မဂ္ဂသမာဓိနာ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိနှင့်၊ ဗလ
သမာဓိနာ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိနှင့်၊ သဗ္ဗေနပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
သော၊ လောကီယလောကုတ္တရာသမာဓိနာ၊ လောကီလောကုတ္တရာသမာဓိ
နှင့်၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောပညာနှင့်၊ ဗလပညာယ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်
သောပညာနှင့်၊ သမ္မာယပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ လောကီယလောကုတ္တ
ရာပညာယ၊ လောကီလောကုတ္တရာပညာနှင့်၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ ဝုဇ္ဇိ

ဓာဗ္ဗဟိ၊ သုံးသောင်းအပ်ကုန်သော၊ စတုရိသတိကောနိသတသဟဿ
သမာပတ္တိဝိဘာဓရဟိ၊ အကုဋေနှစ်သန်းလေးသိန်းသောသမာပတ္တိဝိဟာရ
တို့နှင့်၊ တဒင်္ဂိမုတ္တိယာ၊ အခိုက်အတန့်လွတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောတဒင်္ဂိ
ဝိမုတ္တိနှင့်၊ ဝိက္ခမ္ဘ နဝိမုတ္တိယာ၊ ဈာန်သမာပတ်ဖြင့်ခွါခြင်းပု ဆိုအပ်သော
ဝိက္ခမ္ဘ နဝိမုတ္တိနှင့်၊ သမုဇ္ဈဒဝိမုတ္တိယာ၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းဟု
ဆိုအပ်သောသမုဇ္ဈဒဝိမုတ္တိနှင့်၊ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိယာ၊ တပနုဋြ်းခြင်း
ဟုဆိုအပ်သော ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိနှင့်၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိယာ၊ ဝန့်မှထွက်
မြောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော နိဿရဏဝိမုတ္တိနှင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ခေပ
တော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိတ္ထာရတော၊
အကျယ်အားဖြင့်၊ အနန္တာပရိမာဏာ ဘေဒေဟိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ
အပြားရှိကုန်သော၊ အဗိန္ဒေယျာနုဘာဓေဟိ၊ မကြံစည်အပ်သောအာရုံ
တော်ရှိကုန်သော၊ သကလသဗ္ဗညုဂုဏဟိ၊ အလုံးစုံသောသဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရား၏ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ ဝိစေပကာရသမ္ပန္နာဂတာယထာ၊ ထူးပြားခြင်း
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုနှင့်မပြား အလားတူစွာ၊
အမှားကံ၊ ငါတို့၏၊ အယဇ္ဇိဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တေဟိ
ဂုဏေဟိ၊ ထိုဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့်၊ ဝိစေပကာရသမ္ပန္နာဂတော၊
ထူးပြားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဗ္ဗေ
သဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊
အာယုဝေမတ္တံ၊ သက်တော်အထူးအပြားရင်း၊ သရိရေပမာဏဝေမတ္တံ၊
ကိုယ်တော်ပမာဏ အထူးအပြားလည်းကောင်း၊ ကုလဝေမတ္တံ၊ အမျိုး
အထူးအပြားလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခရစရိယဝေမတ္တံ၊ ခဲယဉ်းသောအကျင့်
အထူးအပြားလည်းကောင်း၊ ရသ္မိဝေမတ္တံ၊ ရောင်ခြည်တော်အထူးအပြား
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိပဉ္စဟိဝေမတ္တေဟိ၊ ဤငါးပါးသော
အထူးအပြားတို့ဖြင့်၊ ဝေမတ္တံ၊ ထူးပြားသည်၏အဖြစ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ
၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဝေမတ္တငါးပါးတို့ဖြင့်ကွဲလွဲထူးပြားငြားသော်လည်း၊ သိလ
ဝိသုဒ္ဓိယာဒိသု၊ သိလဝိသုဒ္ဓိအစရှိကုန်သောဝိသုဒ္ဓိတို့၌လည်းကောင်း၊ သမ
ထဝိပဿနာပဋိပတ္တိယံ၊ သမထဝိပဿနာအကျင့်၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
ပဋိဝိဒ္ဓဂုဏေသုစ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောဂုဏ်တော်တို့၌လည်းကောင်း၊
ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ နာနာကရဏံ၊ အထူးထူးပြုခြင်းသည်၊ န အတ္ထိ၊ မရှိ၊
အထခေါ၊ စင်စစ်ကား၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဘိန္ဒသုဝဏ္ဏံဝိယ၊ ကွဲအက်သော
ဤကဲ့သို့၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဘဂဝေန္တာ၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်

ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ နိဗ္ဗိဿ
 သာ၊ ထူးပြားခြင်းမရှိကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိမကာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားရှင်တို့သည်၊ ယထာဝရပကာရာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော
 အထူးအပြားရှိကုန်၏၊ အယဗ္ဗိဘဂဝါ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
 တထာဝရပကာရတော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောထူးပြားခြင်းသို့ရောက်
 ၏၊ ဣတိဧဝံဣဒိနာပိကာရတေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ တထာဝရော၊
 ထိုရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ထူးပြားခြင်းသို့ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တထာဝရတော၊ တထာဝရတမည်တော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌၊ ဂတသဒ္ဓေါ၊ ဂတသဒ္ဓါသည်၊ ဝိဓအတ္ထော၊ ဝိဓအနက်ရှိ၏၊
 တထာဟိတတောဧဝံ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ယောကိယာ၊ သဒ္ဓါကျင်း
 ဆရာတို့သည်၊ ဝိယုတ္တဂတသဒ္ဓေါ၊ ဝိသေသဒ္ဓါယုတ္တသဒ္ဓါဂတသဒ္ဓါတို့ကို၊
 ပကာရတ္ထေ၊ ပကာရအနက်၌၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

တထာပဝတ္တိတော၊ ထိုထိုအလိုတော်ရှိတော်မူတိုင်းကိုယ်တော်စိတ်
 တော်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဝရတော၊
 တထာဝရတမည်တော်မူသည်၊ ကထံဟောကိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊
 အနုညသာဓာရတေန၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်ဆက်ဆံသော၊ ဗုဒ္ဓါနု
 ဘာဝေန၊ ဘုရားတို့၏တန်းခိုးအာနုဘော်တော်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်
 စုံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဒိနံ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ
 စသည်တို့၏၊ ဥက္ကံသပါရမိပတ္တိယာစ၊ လွန်ကဲသောပါရမီသို့ရောက်သဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အနာဝရဏဉာဏ ပဋိလာဘေနစ၊ အပိတ်အပင် အဆီး
 အတားမရှိသော ဉာဏ်ကိုရသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကာယပဝတ္တိယာဒိနံ၊ ကိုယ်၏ဖြစ်ခြင်းစသည်တို့၏၊ ကတ္ထမိ၊
 တစုံတခု၌၊ ပဋိဃာတာဘာဝတော၊ ထိပါးခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ယထာရမိ၊ အလိုတော်ရှိတိုင်း၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အထူး၊ ဂတံဂတိ
 ဂမနံ၊ သွားခြင်းဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာယဝစိစိတ္တပဝတ္တိ၊ ကိုယ်တော်နှုတ်
 တော်စိတ်တော်ကိုပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ ဧတဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဝရတော၊
 တထာဝရတမည်တော်မူ၏၊ ဧဝံဣဒိနာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ တထာပဝတ္တိတော၊ ထိုထိုအလိုတော်ရှိတိုင်းကိုယ်တော်နှုတ်တော်
 စိတ်တော်တို့ကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဝရတော၊

တထာဂတ မည်တော်မူ၏။ တထေဟိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏ အဆောက် အဦဖြစ်သော ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ဆည်းတူးတော်မူခြင်း၌ အ ဖြစ်အကျိုးကို ဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ အာဂတော၊ ထို ဉာဏ်တော်တို့၏ ဆန့်ကျင် ဘက်မရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်တတ်သည် တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော် မူသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဗောဓိသန္တာရေသန္တာရ ဏော၊ သဗ္ဗညု တညာဏ်တော်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ဆည်းတူးတော်မူခြင်း၌၊ တပ္ပဒိုပက္ခပဝတ္တိသင်္ခါတံ၊ ထိုဉာဏ်တော် တို့၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဂတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် သည်၊ ဧတဿဉာဏဿ၊ ထိုအဖြစ်အကျိုးကိုဆင်ခြင်တတ်သောဉာဏ် တော်အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံညာဏံ၊ ထိုပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်တော်သည်၊ အာဂတော၊ အာဂတမည်တော်မူ၏၊ အဿဉာဏဿ၊ ထိုပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တော်၏၊ သောပနအာဂတတာဝေါ၊ ထိုဆန့်ကျင် ဘက်မရှိသောအဖြစ်သည်။ အမန္တေရဒါနပါရမီအာဒိသုဝနံတို့ခြင်းမရှိ သောဒါနပါရမီဝသည်တို့၌၊ အဝိပရိတံ၊ မဟောကံမပြန်သော၊ အာဒိနဝါနိ သံသပစ္စဝေက္ခနာဒိနယပဝတ္တေဟိ၊ အဖြစ်အကျိုးကိုဆင်ခြင်ခြင်းအစရှိ သောနည်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တထေဟိညာဏေဟိ၊ ထိုဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ အာဂတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်မရှိသည်တည်း၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ကိလေသာဘိသင်္ခါရပဝတ္တိသင်္ခါတံ၊ ကိလေသာ၏ ဖြစ်ခြင်း ခန္ဓာအသစ်၏ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ခန္ဓ ပဝတ္တိသင်္ခါတမေဝ၊ ခန္ဓာဖြစ်ခြင်းဟူ၍သာလျှင်ဆိုအပ်သော၊ ပဉ္စသုဝဂဏိ သု၊ ငါးပါးသောဂဏိတို့၌၊ ဂတံဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ ဧတဿာဂဂ တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဂ တော၊ အာဂတမည်တော်မူ၏၊ သဉ္ဇပါဒိသေသ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန ပဝတ္တိယာ၊ သဉ္ဇပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဇာတ်အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဇာတ်၏ဖြစ် ခြင်းသာတည်း၊ အဿာဂဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သွယ်သော အယံအာဂတတာဝေါ၊ ထိုသဉ္ဇပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဇာတ် အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဇာတ်သို့ သွားသော အဖြစ်သည်၊ တထေဟိ၊ မဟောကံမပြန်ကုန် သော၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏေဟိ၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣသိ ဇေံဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်။ တထေဟိ၊ မဖောက်မပြန်ကုန်သော အရိယမဂ်ဉာဏ်တော်တို့ဖြင့်
အာဂတော၊ သဥပါဒိသေသအနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနခတ်သို့လာတော်မူ
တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်
မူ၏။ ။

တထာဂတဘာဝေန၊ တထေဂတရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာ
ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
သနည်း၊ တထာဂတဘာဝေနာတိစ၊ တထာဂတဘာဝေနဟူသည်လည်း
တထာဂတဿ၊ တထာဂတသဒ္ဓါ၏၊ သ ဟ္တာဝေန၊ ရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊
အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
သာဝကုန်၏အနက်တည်း၊ ယထာတထာဂတသဘာဝဿ၊ အကြင်တထာ
ဂတသဘော၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေသောတထာဂတော၊ ထိုတထာဂတသဘော
သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားဖြစ်သော
အရိယမဂ်အစရှိသည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိတဗ္ဗော၊ ဖြေဆိုအပ်၏၊
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
အရာဖြင့်၊ ယုဂနန္ဒသမထဝိပဿနာဗလေန၊ အစုံဖြစ်သောသမထဝိပဿ
နာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအား
ဖြင့်၊ ကိလေသပက္ခံ၊ ကိလေသာ၏ အပင်းအသင်းကို၊ သမူဟနန္တေန၊
ကောင်းစွာသတ်သဖြင့်၊ သမုစ္ဆေဒပဟာနဝသေန၊ သမုစ္ဆေဒပဟာန်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သိအပ်ရောက်အပ်၏၊ တထာသဘာဝါ၊ ထိုသဘော
ဖြင့်၊ ဂတောပဝတ္ထော၊ ဖြစ်စေအပ်သည်တည်း၊ ဗလဓမ္မော၊ ဖိုလ်တရား
သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မဂ္ဂါနုဗ္ဗံ၊ မဂ်
အားလျော်စွာ၊ ပဋိပဿန္တိဝသေန၊ ကိလေသာကိုငြိမ်းစေသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂတော
ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်တတ်သည်တည်း၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မောပန၊ နိဗ္ဗာန်တရားသည်ကား၊
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပညာယ၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာဖြင့်၊ ဂတောပဋိ
ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ သကလဝဋ်ဒုက္ခဝူပသမာယ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်
ဆင်းရဲငြိမ်းခြင်းငှါ၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံစေအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစရှိ
သည်တို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂတောသန္တိ ဂတော၊ မျက်
မှောက်ပြုအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်

တော်မူ၏။ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မသည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေဟိ၊ ရှေး
 ဘုရားတို့သည်။ သုတ္တဂေယျာဒိဝသေန၊ သုတ္တဂေယျ အစရှိသည်တို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထိအာဒိပကာသနဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်ကို
 ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေနေယျာနံ၊ ဝေနေယျတို့၏၊ အာသယာဒိအနု
 ရူပံ၊ အာသယ အစရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ပဝတ္ထိတောယတာ၊ ဖြစ်စေအပ်
 သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဋ္ဌာကမ္ဘိဘဂဝတာ၊ ငါတို့၏မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်း၊ ဂတောပဝတ္ထိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
 တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ၈၀၊ တနည်းကား၊ ဂတော
 အဝဂတောပဝတ္ထော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ
 ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကေဟိ၊
 သာဝကတို့သည်၊ ဂတောအဝဂတော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်
 တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ နိဗ္ဗာန်ကရဏေန၊ ဤသို့
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သဒ္ဓဇ္ဈော၊ သူ
 တော်ကောင်းတရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော၊ တထာဂတံဒေဝမနုဿပူဇိတံ
 ဓမ္မံနမဿာမသုဝတ္ထိဟောတူတိ၊ သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒောတထာဂတံဒေဝ
 မနုဿပူဇိတံဓမ္မံနမဿာမသုဝတ္ထိဟောတူဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဒေဝါနမိန္ဒေါ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒေဝ
 မနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်ထသော၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား တပည့်သားတော်တို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ
 နှင့်တကွဆယ်ပါးသော တရားတော်ကို၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးပါကုန်၏၊ တေန၊
 ထိုသို့ရှိခိုးရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊
 စီးပွားချမ်းသာများခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ သောဓမ္မော၊ ထို
 တရားသည်၊ အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်
 မူ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂ
 တော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်း
 တရားဆယ်ပါးသည်၊ တထာဂတောယထာ၊ တထာဂတမည်တော်မူ
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အရိယသံဃောပိ၊ အရိယသံဃာသည်
 လည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တဟိတာယစ၊ မိမိအစီးအပွား၊

အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ပရေဟိတသယစ၊ သူတပါးအစီးအပွား အလို့ငှါ
 လည်းကောင်း၊ ပရိပန္နဟိ၊ ကျင့်ကြံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝိသန္ဓိ၊ အယုန်စင်
 ကြယ်ထသော၊ ပုဗ္ဗဘာဂသမထဝိပဿနာပဋိပဒါ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောသ
 မထဝိပဿနာအကျင့်ကို၊ ပုရေက္ခိတွာ၊ ရှေ့သွားပြု၍၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထို
 ထိုသို့သောမဂ်ဖြင့်၊ တံတံပလံ၊ ထိုထိုဖိုလ်သို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ တ
 ထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂတော၊ ရောက်အပ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
 တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစ္စပရိစ္ဆသမုပ္ပါဒါဒယော၊ သစ္စာလေးပါးပရိစ္ဆသမုပ္ပါ
 ဒစသည်တို့ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ တသစ၊ ထိုဟောတော်မူသောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ
 စ၊ သိတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုဟောတော်မူတိုင်း
 သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂဒ္ဒနတောစ၊ ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 သက္ကောဒေဝရာဇာတထာဂတံဒေဝမနုဿပူဇိတံသံဃံနမဿာမသုဝတ္ထိ
 ဟောတူတိ၊ သက္ကောဒေဝ ရာဇာတထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံသံဃံ
 နမဿာမသုဝတ္ထိဟောတူဟူ၍၊ အေဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သက္ကောဒေဝရာ
 ဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်
 သော၊ တထာဂတံ၊ သစ္စာလေးပါးပရိစ္ဆသမုပ္ပါဒ်စသည်ကိုသိတော်မူသော၊
 သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးပါကုန်၏၊ တေန၊ ထိုရှိခိုးရသော
 ကောင်းမှုကြောင့်၊ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာစီးပွားများ
 ခြင်းသည်၊ ဟောတူ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ အသဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ သာဝကတူတော၊ သာဝကဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောသံဃော၊
 ထိုသံဃာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဧဝံဣမိနာကာ
 မုတေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တထာဂတဘာဝေနေဝ၊ တထာဂ
 တသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊ တထာဂတော၊ တထာဂ
 တမည်တော်မူ၏၊ ဣတိပရိသမာပနံပရိပုဏ္ဏံ၊ ဤသည်တွင်တထာဂတ
 ပုန်၏ သံဝဏ္ဏနာစကားပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဣဒံပိစ၊ ဤစကားသည်
 ထည်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တထာဂတ ဘာဝဒီပနေ၊
 တထာဂတ မည်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်း၌၊ မုမတ္တကမေဝ၊ အမြွက်
 မှုသာတည်း၊ သဗ္ဗာကာရေနပန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ကား၊

တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား သည်သာလျှင်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား ၏၊ ဘထာဂတဘာဝံ၊ တထာဂတအဖြစ်ကို၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ ဖွင့်ပြနိုင်
 ရာ၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣဒံ တထာဂတပဒံ၊ ဤတထာဂ
 တပုဒ်သည်၊ မဟတ္ထံ များသောအနက်ရှိ၏၊ မဟာဂတိကံ၊ များသောအဖြစ်
 ရှိ၏၊ မဟာဝိသယံ၊ ကျယ်သောအရာရှိ၏၊ တဿ အပ္ပမာဒပဒသမိယ၊
 ထိုအပ္ပမာဒပုဒ်ကဲ့သို့၊ မဟာဝိသယတ္ထာ၊ ကျယ်သောအရာရှိသည် ၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တေပိဋကန္တိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံလည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားစကားတော်ကို၊ ယုတ္တိတော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ အတ္ထဘာဝေန၊
 အနက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဟရန္တော၊ ဆောင်သည်ရှိသော်၊ အဘိက္ခေ၊ အရာ
 မဟုတ်သည်နှင့်၊ ပက္ခန္ဓော၊ ပြေးဝင်သော၊ ဓမ္မကထိကော၊ ဓမ္မကထိကဟူ၍၊
 နာတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထတသ္မိံ တထာဂတ
 ပဒေ၊ ထိုတထာဂတပုဒ်၌ တော်တော်နိုး၊ ဤဆိုသတ္တံ ကုန်သော၊ သင်္ဂဟဂါ
 ထာနိ၊ သင်္ဂဟဂါသာတို့ကို၊ ဝုတ္တတိဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

သောကေ၊ လောက၌၊ ပုရိမာ၊ ရှေးကာလ၌ ဖွင့်တော်မူကြကုန်သော၊ မ
 ဟေသိနော၊ ဝိလက္ခနံ စသောကျေးဇူးတရားအပေါင်းကိုကောင်းစွာရှာဖွေ
 တော်မူကြကုန်ပြီးသော၊ မုနယော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗညုဘာဝံ၊
 သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပက္ခာ၊ ရောက်တော်မူကုန်၍၊ ဣမ၊ ဤလောကဓါတ်
 သို့၊ အာဂတာယထာ၊ လာတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဋ္ဌာ
 ကံ၊ ငါတို့၏ အယံ သက္ခမုနိဝိ၊ ဤသာကီဝင်မင်းသားမြတ်စွာဘုရားသည်
 လည်း၊ အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခု
 ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောငါတို့ သာကီဝင်မင်းသားမြတ်စွာဘုရားကို၊
 တထာဂတော၊ တထာဂတသည်တော်မူ၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ လော
 ကေ၊ လောက၌၊ ပုရာဏနာ၊ ရှေး၌ဖြစ်တော်မူ ကုန်သော၊ ဇိနာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်၊ သမာဓိဥာဏဟိ၊ သမာဓိဥာဏတော်တို့ဖြင့်၊ ကာမာဒိမ
 ယေ၊ ကာမစသော အညစ်အကြေးတို့ကို၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့ပ
 ဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂတာယသာ၊ လာတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့၊ ဇုတိန္ဒရော၊
 တောက်ပသောဘုရားတန်းစိုးတော်ကို ဆောင်တော်မူသော၊ သက္ခမုနိ၊
 သာကီဝင်မင်းသားမြတ်ဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာဂတော၊ လာ
 တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသောငါတို့
 ချစ်တင်ဂါတမကို၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏ ဟူ၍၊
 မတော၊ သိအပ်၏။ အယံ ဇိနော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သယန္တု၊ ဥာ

တောန၊ သယန္တု ဥာဏ်ဖြင့်၊ တထဗ္ဗ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သော။ ခေတာယ၊ တနာဒိလက္ခဏံ၊ ခေတ်အာယတနစသောလက္ခဏာကို၊ သဘာဝသာမညဗိဘာဂဘေဒတော၊ သဘာဝသာမညကိုဝေဘန်သော အပြားအားဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သက္ခယုဂ်ဝေါ၊ သင်္ကဏ်ဝင်မင်းတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏ဟူ၍၊ ဂုဗ္ဘတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သမန္တစက္ခုနာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မြင်တတ်သောသမန္တစက္ခုရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသာနိ၊ မဖောက်မပြန်မှန်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိစ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒပ္ပတ္တယတဝါ၊ ဤအဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်းတရားတို့၏ကောင်းစွာဖြစ်သဖြင့် သင်္ခါရအစရှိသောအကျိုးတရားတို့၏ဖြစ်ရာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားမြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ အနညနေယျန၊ သူတပါးကို မသိစေအပ်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဘာဝိတာ၊ ထင်စွာပြုတော်မူအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားတို့အတူလာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ အနုကတေဒါယုဝိ၊ တပါးမကများစွာအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ လောကဓာတုယု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ ဝိစိတ္တဘေဒေ၊ အထူးထူးဆန်းကြပ်သော အပြားရှိကုန်သော၊ ရူပါယတနာဒိဂေါစရေ၊ ရူပါရုံအစရှိသောအာရုံ၌၊ ဇိနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တထမေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒေသနံ၊ မြင်တော်မူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမန္တလောစနော၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်တော်မူတတ်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယတောစယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ တထမေဝ၊ ကိုယ်တော်ကျင့်တော်မူတိုင်းမပိုမလိုမပုတ်မလွန်စေသဖြင့်မဖောက်မပြန်မှန်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူတတ်၏၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်တော်အား၊ အနုဗ္ဗင်္ဂ၊ လျော်စွာ၊ ကာယေန၊ ကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဂုဏေဟိ၊ သီလသမာဓိစသောဂေယျဇူးတရားတို့ဖြင့်လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ အဘိယယျ၊ နှိပ်နှင်းလွှမ်းမိုးတော်မူ၍၊ အရိယတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တော်မူတတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ လောကနာယကော၊ လူသုံးဦးတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသော

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ နာ
သော၊ လူသုံးဦးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တထာယ၊ မဖောက် မပြန်သော၊ ပရိညာယ၊ သုံးပါးသော ပရိညာဉ်
ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊
လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ပဝေဒိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေတော်မူ၏။ လော
ကံလောကဿ၊ လောက၏၊ ပဘဝံ၊ အမွန်ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာတဏှာကို၊
အဘိက္ခမိ၊ လွန်မြောက်တော်မူ၏။ နိဗ္ဗုတိစ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ပစ္စက္ခကရိ
ယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်၊ ဂတော၊ ရောက်လည်းရောက်
တော်မူ၏။ အရိယမဂ္ဂဉ္စ၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမြတ်တရားသို့လည်း၊ ဂတော၊
ရောက်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
တော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ နာသော၊ သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ
ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအပြား
အားဖြင့်၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားကိုပြုခြင်းငှါ၊ တထာ
ယ၊ မဖောက်မပြန်သော၊ ပရိညာယ၊ ပရိညာဉ်ဖြင့်၊ အဘိသမ္ဗောဓိ၊ ဘုရား
အဖြစ်သို့၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမာဂတော၊ ကောင်းစွာလာရောက်
တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။
သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝ ခပ်သိမ်းသောကာလ၌၊ တထာယ၊ မဖောက်
မပြန်သော၊ ကရုဏာယစ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်လည်း၊ ဂတော၊ လောက၏စီး
ပွားကိုကျင့်တော်မူ၏။ တေနပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ အယံ ဖိနော၊ ဤမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယထာသဘာဝံ၊ အကြင်အကြင်
သို့သောသဘောအားလျော်စွာ၊ ဝိသယာဂဗောဓတော၊ အာရုံကိုသိသော
အားဖြင့်၊ တထာနိ၊ မဖောက်မပြန်ကုန်သော၊ ဉာဏာနိ၊ ဉာဏ်တော်တို့
သို့၊ အာဂတော၊ သာရောက်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထာစ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူလည်း၊ သဗ္ဗာ
ဒနတော၊ အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သောကြောင့်၊ တထာ၊ မဖောက်မပြန်ကုန်
သော၊ အဘိဇာတိပ္ပဘူတိ၊ အဘိဇာတိအစရှိသည်ကို၊ တထာ၊ ထိုရှေး
ဘုရားတို့အတူ၊ ဂတော၊ ကပ်တော်မူ၏။ တေနပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ တထာ
ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဂုရိမကာ၊ ရှေး၌ပွင့်တော်မူကုန်သော၊
မဗောသိနော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ယထာယေနပကာရေန၊ အကြင်
ဘိလသမာဓိစသော အပြားအားဖြင့်၊ ဝိဝာ၊ ပြားကုန်ထူးကုန်သည်၊ အာ

သုံးဖြစ်ကုန်၏။ တထာဂတေနပကာရေန၊ ထိုသီလသမာဓိစသော အခြားဖြင့် အယံပုဂ္ဂလောပိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်သောဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်း၊ ဝိဓော၊ ထူးခြားတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သောအဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်သောငါတို့ဘုရားကို၊ တထာဂတော၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယသ္မိံ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်သောဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ရုစိ၊ အလိုတော်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပဝတ္တဝါစာတနုပိတ္တဘာဝတော၊ ဖြစ်သောစကားကိုယ်တော် မိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောအဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို၊ တထာဂတော၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

နာထဿ၊ လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဝန္တဒဿိနော၊ ဘဝ၏အဆုံးကိုမြင်တော်မူသော၊ တဿဘဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်အခြင်းကြောင့်၊ ဂုရေ၊ ရှေးပါရမီ ဖြည့်ရာသောကာလ၌၊ တထေဟိ၊ မဖောက်မပြန်သော ပါရမီဉာဏ်တော်တို့ကြောင့်၊ ဗောဓိသန္တ ခရိပက္ခတော၊ ဗောဓိသန္တ ခရ၏ဆန့်ကျင်တက်အားဖြင့်၊ ဂတံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တထေဟိ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်တို့ကြောင့်၊ သံသာဓုဂတံပိ၊ သံသာရ၌ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝတော၊ ဖြစ်ခြင်းကင်းသောဘုရားသခင်သည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။

ပဟာတဗ္ဗမလံ၊ ပယ်အပ်သော အညစ်အကြေးကို၊ ယထာယေနပဟာနေန၊ အကြင်ပဟာန်ဖြင့်၊ ပဟိယုတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တထာဂတေနပဟာနေန၊ ထိုပဟာန်ဖြင့်၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဓမ္မဝရော၊ မြတ်သောတရားတော်သည်၊ ဂတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ပဟာတဗ္ဗမလံ၊ ပယ်အပ်သောအညစ်အကြေးကို၊ ယထာယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်မဂ်ဖြင့်၊ ပဟိယုတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တထာဂတောဂတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖြင့်၊ သတ္ထုနေ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အရိယဂဏောပိ၊ မြတ်သောအပေါင်းသည်လည်း၊ ဂတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်သောတရား မြတ်သော အပေါင်း၌၊ သမာဓိဘာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ မဟိဒ္ဓိကထာတိ၊ မဟိဒ္ဓိကတာဟူသည်ကား၊ ပရမေန၊ မြတ်သော၊ ဗိတ္တဝသီဘာဝေန၊ မိတ်၏လှလာခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိဝိဓယောဂေန၊ ဣဒ္ဓိဝိဓနှင့်ယှဉ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ဘာဝညထက္ကာနိဗ္ဗာနနသမတ္ထတာသင်္ခါတာ

ယံ၊ သတောမုကင်းသောအဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ဟုဆို
 အပ်သော၊ မဟာတိယာ၊ ကြီးစွာသော၊ နန္ဒိယာ၊ တန်ခိုးနှင့်၊ သမန္နာဂမော၊
 ပြည့်စုံတော်မူခြင်းသည်၊ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ တန်ခိုးကြီးသောအဖြစ်မည်၏၊ ဗိရု
 ကာလသမ္ဘူတေန၊ ကြာမြင့်စွာကာလ၌ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ သုဝိဒ္ဓရပဋိ
 ပက္ခေန၊ အလွန်ဝေးသော ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြင့်၊ ဣတ္ထိတတ္ထနိပ္ပတ္တိဟေတုဘူ
 တေန၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးပြီးခြင်းအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဟာဓု
 တိကေန၊ ကြီးစွာသောတောက်ပခြင်းနှင့်၊ ပုညတေဇေန၊ ကောင်းမှု၏တန်
 ခိုးတော်နှင့်၊ သမန္နာဂမော၊ ပြည့်စုံတော်မူခြင်းသည်၊ မဟာနုဘာဝတာ၊
 ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်မည်၏၊ ယတြာတိ၊ ယတြဟူသော
 သဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထရိယ၊ ပသံသာကောတုဟလ၊ ဟာသဘာယရူပါဒိကော၊ အံ
 ဩဝါခြင်းအနက် ခြီးမွမ်းခြင်းအနက်အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်၊ ရွှင်ခြင်း
 ဘေးရူပါရုံအစရှိသော၊ ပစ္စက္ခေ၊ ပဋ္ဌမဝိဘတ်အနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်
 ဝုန်ဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ တေန၊ ထိုယတြဟူသောနိပါတ်သဒ္ဓါနှင့်၊ ယုတ္တ
 ဣာ၊ ယှဉ်သောကြောင့်၊ ဝိဇာယိဿတိ၊ ဖွားလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနာဂတ
 ကာလဝစနံ၊ အနာဂတ်ကာလနှင့်ယှဉ်သောဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အတ္ထောပန၊ အနက်ကိုကား၊ အတိတကာလေဝ၊ အတိတကာလ၌သာလျှင်၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အယံ၊ ဤဖွင့်လတ္တံ့သော သံဝဏ္ဏနာကား၊ ဣတိ၊ ဤ
 ယတြိဟိနာမဟူသောပါဠိတော်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယာယိနာမ၊
 အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ အယံသုပ္ပဝါသာ၊ ဤသုပ္ပဝါသာသည်၊ တ
 ထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒုက္ခနိမုပ္ပါ၊ ဒုက္ခ၌နစ်၏၊ ကိစ္ဆာပန္နာ၊ ငြိငြိပ်ပင်
 ပန်းခြင်းသို့ရောက်ခဲ့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနသမကာလ
 မေဝ၊ စကားတော်နှင့်မျှသောကာလ၌သာလျှင်၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊
 အရောဂါ၊ အနာကင်းလျက်၊ အရောဂံ၊ အနာကင်းသော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊
 ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ယတြဟူသောဝုန်၏အနက်တည်း၊
 အတ္တမနောတိ၊ အတ္တမနောဟူသည်ကား၊ သကမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဿာဒေန၊ ကြည်ညိုသဖြင့်၊ ကိလေသ
 ရဟိတမိတ္တော၊ ညစ်ညူးခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊
 ကိလေသပရိယုဋ္ဌိတံ၊ ကိလေသာတို့သည်ထက်ဝန်းကျင်မှနှိပ်စက်လျက်
 တည်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဝတ္တနတော၊ ဖြစ်
 သောကြောင့်၊ အတ္တမနောတိ၊ အတ္တမနောဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊

မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠိဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တ
မနောတိ၊ အတ္တမနော ဟူသည်ကား၊ ဝီတိသော၊ မနသောဟိ၊ ဝီတိသောမ
နဿတို့သည်၊ ဂဟိတမနော၊ ယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပမုဒိတော
တိ၊ ပမုဒိတောဟူသည်ကား၊ ပါမုဇ္ဇပုဂ္ဂေယျာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝီတိသောမနဿဇာတောတိ၊ ဝီတိသောမနဿဇာတောဟူ
သည်ကား၊ ဇာတဗလဝီတိသောမနသော၊ ဖြစ်သောအားကြီးသောနှစ်
သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အထာတိ၊ အထဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိမ
နောက်၌၊ တတော၊ ထိုသားဖွားပြီးသည်မှ၊ ကတိပါဟဿ၊ နှစ်ရက်သုံး
ရက်၏၊ အတ္တပေံန၊ လွန်သဖြင့်၊ သတ္တဘတ္တာနီတိ၊ သတ္တဘတ္တာနီဟူသည်
ကား၊ သတ္တသုဒ္ဓါသေသု၊ ခုနစ်ရက်တို့၌၊ ဒါတဗ္ဗဘတ္တာနီ၊ လူအပ်သော
ဆွမ်းတို့တည်း။ သွာတနာယသတိ၊ သွာတနာယဟူသည်ကား၊ သွာတန
ပုညတ္တံ၊ နက်ဖန်ကောင်းမှုအလို၊ ဌ၊ ယံပုညံ၊ အကြွင်းကောင်းမှုသည်၊ သွေ
ဂ၊ နက်ဖန်၌ပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ သံဃဿ၊ သံဃာ
တော်အား၊ ဒါနဝသေနစ၊ သူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပပိ
ရူပါသနာဝသေနစ၊ ဆည်းကပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တဒတ္တံ၊ ထိုနက်ဖန်ကောင်း
မှုအလို၊ ဌ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံ
မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံတို့၊ အာမန္တေ၊ သိကထေသိ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အာဟုတ်ကြောင့်၊ အာမန္တေ၊ သိ၊ မိန့်တော်မူသနည်း၊ သုပ္ပ
ဝါသာယ၊ သုပ္ပဝါသာ၏၊ သာမိကဿ၊ လင်ဖြစ်သောမင်းသား၏၊ ပသာဒ
ရက္ခနတ္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုစောင့်ခြင်း၌၊ အာမန္တေ၊ သိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သုပ္ပ
ဝါသာပန၊ သုပ္ပဝါသာသည်ကား၊ အစလပသာဒါဝ၊ မဂ်၌တည်သောမတုန်
လွှပ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဥပသကဿပန၊ ဒါယကာ
၏သာလျှင်၊ ပသာဒရက္ခနံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုစောင့်ခြင်းသည်၊ မဟာမောဂ္ဂ
လာနတ္ထရဿ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံထေရ်အား၊ ဘာရော၊ ဝန်တင်ခြင်းကို၊
ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တုယှေသော ဥပဋ္ဌာကောတိ၊
တုယှေသော ဥပဋ္ဌာကောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧသော၊ ဤနက်ဖန်
အလို၊ ဌ၊ တုယှံ၊ သင်မောဂ္ဂလာနံ၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးတည်း၊
တတ္ထ၊ ထိုတုယှေသောဟူသော ပါဠိတော်၌၊ တုယှေသောတိ၊ တုယှေ
သောဟူသောဝုန်ကို၊ တုယှံသောတိ၊ တုယှံသောဟူ၍၊ ပဒေန္တေ၊ ဒေါ၊
ပုန်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်၏၊ တိဏ္ဍံ၊ ဓမ္မာနံပါရှိဘောဂေါတိ၊ တိဏ္ဍံ

ဓမ္မာနံပါဠိဘောဂေါဟူသည်ကား၊ မမ၊ တပည့်တော်၏ဘောဂါဒိနံ၊ စည်း
 မိင်ချမ်းသာ အစရှိကုန်သော၊ တိဗ္ဗဏ္ဍိဓမ္မာနံ၊ သုံးပါးသော တရားတို့၏အ
 ဟာနိယာအဝိနာသာယာ၊ မပျက်စီးခြင်းငှါ၊ အယျောမဟာမောဂ္ဂလာနော၊
 အရှင်မဟာမေဂ္ဂလာန်သည်၊ ယဒိပါဠိဘောဂေါ၊ အကယ်၍ဝန်ခံအံ့၊ ယဒိ
 ပဋိတူတော၊ အကယ်၍အစိုးရအံ့၊ သတ္တဒိဝသေ၊ ခုနစ်ခုကိုကို၊ အတိတ္တ
 မိတွာ၊ လွန်၍၊ မမ၊ တပည့်တော်အား၊ ဒေါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ၊ သတ္တာ၊ တတ်နိုင်
 ပါ၏။ ဣတိအဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ အယျော၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ယဒိဥာတံ၊ အကယ်၍သိအံ့၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်
 ကို၊ ဒိပတိ၊ ပြု၏။ ထေရောပိ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်လည်း၊ တဿဥ
 ပါသကဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏ဘောဂါနဉ္စ၊ စည်းမိင်ချမ်းသာတို့၏လည်း
 ကောင်း၊ ဇီဝိတဿစ၊ အသက်၏လည်းကောင်း၊ တေသုဒိဝသေသု၊ ထိုခု
 နစ်ရက်တို့၌၊ အနုပဒ္ဒံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဗုဒ္ဓမိတွာ၊ မြင်၍၊ ခြံနံ
 ခေါတေသံအာဝုသော ဓမ္မာနံပါဠိဘောဂေါဘောဂါနဉ္စဇီဝိတဿစာတံ၊
 ခြံနံခေါတေသံအာဝုသောဓမ္မာနံ ပါဠိဘောဂေါဘောဂါနဉ္စဇီဝိတဿဟူ၍၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဒါယကာ၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုသုံး
 ပါးသောတရားတို့တွင်၊ ဘောဂါနဉ္စ၊ စည်းမိင်ချမ်းသာတို့၏လည်းကောင်း၊
 ဇီဝိတဿစ၊ အသက်၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခြံနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏အဝိနာသာယာ၊ မပျက်စေခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဠိ
 ဘောဂေါ၊ ဝန်ခံသသူသည်၊ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်အံ့အသေ၊ ထိုဒါယကာ၏သဒ္ဓါ
 ပန၊ သဒ္ဓါသည်ကား၊ စိတ္တပဋိပဒ္ဓါ၊ စိတ်နှင့်စပ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
 တေသေဝ၊ ထိုဒါယကာအားသာလျှင်၊ ဘာရုံ၊ ဝန်တင်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊
 ပြုလိုရကား၊ သဒ္ဓါယပနတညေဝပါဠိဘောဂေါတိ၊ သဒ္ဓါယပနတညေဝ
 ပါဠိဘောဂေါဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်ကား၊ သေဥပါ
 သကော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ဒိဋ္ဌသစ္စောသောတာ ပတ္တိမဂ်ဥပဇာတ်ဖြင့်မြင်
 အပ်ပြီးသောသစ္စာလေးပါးရှိသောသူတည်း၊ တဿဥပါသကဿ၊ ထိုဒါယ
 ကာ၏သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရား၏အညထာဘာဂေါ၊ တပါးဖောက်ပြားခြင်း
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဥတွာ၊ အကြောင်းကိုသိတော်မူ၍၊ တထာ၊ ထို
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တေနေဝစကာရဏေန၊ ထို
 အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ သဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္ဆာဝိ၊
 နောက်အခါ၌လည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကရိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပညာပေဟိ၊ သိလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မှာတော်မူလိုက်၏၊ ဥပါ

သကောဝိဒါယကသညလည်း၊ သတ္တရိပ်၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်းကောင်း၊
ထေရော၊ မထေရ်၌လည်းကောင်း၊ ဂါရဝေန၊ ရိုသေသဖြင့်၊ သုဗ္ဗစတာယ၊
ဆိုလွယ်သောစကားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿာစ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာ
အားလည်း၊ ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ ဝနီ၊ ကြီးပွားခြင်းကို၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလို
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ သုပ္ပဝါသာ၊ သုပ္ပဝါသာအမည်ရှိသော၊
ကောလိယမိတာ၊ ကောလိယမင်းသမီးသည်၊ သတ္တဘတ္တာနိ၊ ခုနစ်ရက်
ယူအပ်သောဘတ်တို့ကို၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကရောတု၊ ပြုစေပါလော၊ ပစ္ဆာ၊
နောက်မှ၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အနုဇာနိ၊ အနူးအညွတ်ခွင့်လွှတ်ပေ၏၊ တဉ္စဒါယကန္တိ၊ တဉ္စဒါယကံဟူ
သည်ကား၊ ဝိဇာတဒိဝသတော၊ ဖွားသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကောဒသ
ဒိဝသံ၊ တဆဲ့တရက်မြောက်သောနေ့ကို၊ အ၊ တိက္ကမိတွာ၊ လွန်စေ၍၊
တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓပရမံ၊ ဘုရား
အမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး
၍၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သတ္တဝသယိကံ၊ ခုနစ်နှစ်
သာရှိသော၊ တံဒါရကံ၊ ထိုသတို့သားငယ်ကို၊ တဂဝန္တဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္တာ
ပေယိ၊ ရှိခိုးစေ၏၊ သတ္တမေဝဿာနိတိ၊ သတ္တမေဝဿာနိဟူသည်ကား၊
သတ္တမေသံဝစ္ဆရာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဧတံ၊ ဤသတ္တမေဝဿာနိဟူ
သောပုဒ်သည်၊ အစ္စန္တသံယောဂဝသေန၊ ခြပ်ကုဏ်ကြိယာနှင့်မပြတ်ယှဉ်
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဆုံးသောသဒ္ဓါ
တည်း၊ လောဟိတကုန္တိယံ၊ ဝုတ္တာနိတိ၊ လောဟိတကုန္တိယံ ဝုတ္တာနိဟူ
သည်ကား၊ မာတုကုန္တိယံ၊ အမိဝမ်း၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝတ္ထဝါသဒုက္ခံ၊
ပဋိသန္ဓနေရခြင်းဆင်းရဲကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အညာနိဝိဝေ
ရူပါနိသတ္တဝုတ္တာနိတိ၊ အညာနိဝိဝေရူပါနိသတ္တဝုတ္တာနိ ဟူသည်ကား၊
အညေဝိ၊ သီဝလိသတို့သားငှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေရူပေ၊ ဤသို့
ခုနစ်နှစ်ဝမ်းဖြင့် လွယ်ရခြင်းခုနစ်ရက်ဖွားမြင်ရခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊
သတ္တဝုတ္တေ၊ ခုနစ်ယောက်သောသားတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်
လျက်၊ လိင်္ဂိဝိပလ္လာသေန၊ လိင်္ဂိဝိပလ္လာသ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဝေရူပါနိတိ၊ ဝေရူပါနိဟူသည်ကား၊ ဧဝံသတ္တဝသန္တာနိ၊ ဤခုနစ်နှစ်တို့ပတ်
လုံး၊ ဝတ္ထဝေရူဏဝသေန၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတ္တာ
ဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မုဇ္ဈဂန္တတာယစ၊ တွေဝေသောကိုယ်ဝန်ရှိသည်

၂၀

၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟန္တ ကြီးစွာသော၊ ဒုက္ခံဆင်းရဲခြင်း
သို့ ပါပေတွာ၊ရောက်စေ၍၊ ဥဒ္ဓန္ဓကပုတ္တေ၊ဖြစ်စေအပ်သောသားတို့ကို၊
ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဇေတန၊ဤပါဌ်ဖြင့်၊မ
တုဂါမာနံ၊မတုဂါမတို့အား၊ပုတ္တလောလတာယ၊သား၌လေလည်းခြင်း
ဖြင့်၊ ပုတ္တလောဘေန၊ သားကိုလိုချင်ခြင်းဖြင့်၊ တိတ္ထိ၊ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊
နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒေသတိ၊ပြု၏။ ဇေတမတ္ထံ
ဝိဒိတွာ၊ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊သတ္တဒိဝသ၊မိကာနိ၊ချစ်ရက်
အလွန်ရှိကုန်သော၊သတ္တသံဝစ္ဆရာနိ၊ချစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ဂတ္တဓာရေတာ
ဒိဝသေန၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းစသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယထာပုတ္တံ၊
အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊မဟန္တ၊ကြီးစွာသော၊ ဒုက္ခံဆင်းရဲကို၊
မဟန္တမဒေန၊စင်စစ်သား၌ချစ်ခြင်းရစ်သဖြင့်၊ဝိသရိတွာ၊မအောက်မေ့မိ
၍၊ပုတ္တလောလတာဝသေန၊သားကိုလိုချင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ယထာ
ပုတ္တံ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ဇေတံအတ္ထံ၊ထိုတဏှာသဘောကို၊
ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တသုခ
ပမတ္တောဝိယ၊ဝိတ္တသုခသို့ရောက်သဖြင့် မေ့လျော့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့၊ပ
မတ္တပုဂ္ဂလေ၊မေ့လျော့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ဣဇ္ဈာကာရေန၊ဣဇ္ဈအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ဝဉ္စိတွာ၊ထည့်ဘတ်၍၊ တဏှာသိနေဟဿ၊ တဏှာတည်းဟူသော
ချစ်ခြင်း၏၊မဟာနတ္ထကရတာဝဒိပကံ၊ကြီးစွာသောအကျိုးမဲ့ပြုတတ်သော
အဖြစ်ကိုကောင်းစွာပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ဤဆိုသတ္တံသောဥဒါနံကို၊
ဥဒါနေသိ၊ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတိသံဥဒါနဂါယာပံ၊ ထိုဥဒါနံဂါ
ယာ၌၊ အသာတန္တိ၊ အသာတံဟူသည်ကား၊ အမရရံ၊မမြိန်မြတ်သော၊
အသုန္ဓရံ၊မကောင်းသော၊ အနိဋ္ဌံ၊အလိုမရှိအပ်သော၊ သာတရူပေနာတိ၊
သာတရူပေနဟူသည်ကား၊ဣဇ္ဈသဘာဝေန၊ဣဇ္ဈသဘောမှ၊ ဝိယရူပေနာ
တိ၊ဝိယရူပေနဟူသည်ကား၊ဝိယာယိတဗ္ဗဘာဝေန၊ချစ်အပ်သောအဖြစ်
မှ၊သုခသာရူပေနာတိ၊သုခသာရူပေနဟူသည်ကား၊ သုခသဘာဝေန၊သုခ
သဘောမှ၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပာယော၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ပုတ္တံပုတ္တော၊ဆိုလို
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အပ္ပိယံ၊မချစ်အပ်သော၊ ဒုက္ခမေဝဆင်းရဲသည်
သာဗျာဉ်၊သမာနံ၊ဖြစ်သော၊ သကလတ္ထိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ဝဋ္ဋဂတံ၊
ဝဋ်တရား၌ဖြစ်သော၊ ပံတံသင်္ခါရံ၊အကြင်သို့သဘောရှိသော သင်္ခါရ
တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံသင်္ခါရံ၊ထိုသင်္ခါရတရားသည်၊ အပ္ပဟိနဝိ
ပလ္လာသတ္တာ၊ မပယ်အပ်သေးသော ဝိပလ္လာသရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

အယောနိယောမနုယိကာရေန၊ မသင်္ခမတင်္ခန္တလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ဣဉ္ဇိဝိယ
စ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိပင်္ဂဝိယစ၊ ချစ်အပ်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ သုခံဝိယစ၊ ချမ်းသာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ
ဋ္ဌဟမာနံ၊ ထင်သော၊ သတိဝိပွဝါသေန၊ သတိကင်းသဖြင့်၊ ပမတ္တပုဂ္ဂလံ၊
မေ့လျော့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတိဝတ္တတိ၊ လွန်၍
ဖြစ်၏၊ အတိဘဝတိအဇ္ဈောတ္တရတိ၊ လွှမ်းမိုးလေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဣဝံဝိသုပ္ပဝါသံ၊ ဤသုပ္ပဝါသာ ကိုလည်း၊ ပုနပိ၊ တဖန် လည်း၊
သတ္တက္ခတ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အသာတံ၊ မသာ
ယာအပ်သော၊ အပ္ပိယံ၊ မချစ်အပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ သာတာဒိပတိရူ
ပကေန၊ သာတာအစရှိသောအတုအရောင်ဖြင့်၊ ပုတ္တသင်္ခါတပေမဝတ္ထု၊
သုခေန၊ သားဟုဆိုအပ်သော ချစ်အပ်သောဝတ္ထု၌ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊
အဇ္ဈောတ္တရတိ၊ လွှမ်းမိုးလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ အဋ္ဌမ
သုတ္တဝဇ္ဇန္တနာ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၆-ဝိသာခါသုတ်၊

နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ပုဗ္ဗာရာမေတိ၊ ပုဗ္ဗာရာမေဟူသည်ကား၊ သာဝတ္ထိ
ယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ ပါမိနဒိသာတာဝဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာ အရင်အချိန်၌၊
အနုရာဓပုရဿ၊ အနုရာဓမြို့၏၊ ဥတ္တမဒေဝိဝိဟာရသဒိသေ၊ ဥတ္တမဒေဝိ၏
ကျောင်းနှင့်တူသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ကာရိတေ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော၊
အာရာမေ၊ ကျောင်း၌၊ မိဂါရမာတုပါသာဒေတိ၊ မိဂါရမာတုပါသာဒေဟူ
သည်ကား၊ မိဂါရမာတုယာ၊ မိဂါရသုဌေး၏အမိအရေ၌တည်သောဝိသာ
ခါဒါယိကာမ၏၊ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌၊ တတြဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း၊ အတိ
တေ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ သတသဟဿကပ္ပမတ္တကေ၊ ကပ္ပာ
တသိန်းထက်၌၊ ပဒုမုတ္တရေဒသဗလံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧကာဥပါ
သိကာ၊ တယောက်သော ဒါယိကာမသည်၊ အညတရံ ဥပါသိကံ၊
တယောက်သောဒါယိကာမကို၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အပ္ပပဋ္ဌာနေ၊
မြတ်သောအလုပ်အကျွေးအရာ၌၊ ဌပေန္တိ၊ ထားတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊

မြင်၍၊ တဂဝဏ္ဏံ၊ ပရမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်တိတ်၍၊ ဗုဒ္ဓံ
 ပမုဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသတသဟဿဿ၊ ရဟန်းတသိန်း
 အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
 နိပစ္စကာရံ၊ ရှိသောကျိုးခွံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊
 တုမ္ဘာဒိသဿ၊ ကိုယ်တော်မြတ်တို့ကဲ့သို့သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ အဂ္ဂုပဋ္ဌာယိကာ၊ မြတ်သော အလုပ်အကျွေးဒါယိကာမသည်၊ ဘဂဝ
 ယံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၍၊
 သာဥပါယိကာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်၊ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
 ကာသပတ်သုံး၊ ဒေဝသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿသုစ၊
 လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ အမ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဘန္တိယနဂဓေ၊
 ဘန္တိယမြို့၌၊ မေဏ္ဍကသေဗြိပုတ္တဿ၊ မေဏ္ဍကသူဌေးသားဖြစ်သော၊ နေဉ္စ
 ယသေဗြိနေ၊ နေဉ္စယသူဌေး၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ သုမနဒေဝိယာ၊ သုမနဒေဝီ
 ၏၊ ကုန္တိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယုလေ၏၊ အသားထို
 သတို့သမီးအား၊ ဇာတကာလေဝ၊ ပွားသောအခါ၌သာလျှင်၊ ဝိသာခါတိနာ
 မံ၊ ဝိသာခါဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘန္တိယနဂရံ၊ ဘန္တိယမြို့သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်
 တော်မူလာ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ ပဉ္စဟိဒါရိကာ
 သတေဟိ၊ ငါးရာသောသတို့သမီးတို့နှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန္တံ၊ ခရီးဦးကြိုလာ၍၊ ပဌမဒဿနေနေဝ၊ ဧေးဦးစွာမြင်
 သဖြင့်သာလျှင်၊ သောတာပန္နံ၊ သောတာပန်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊
 အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ မိဂါရသေဗြိ
 ပုတ္တဿ၊ မိဂါရသူဌေးသားဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏဝဇနကုမာရဿ၊ ပုဏ္ဏဝဇန
 သတို့သား၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားလေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယောက္ခမအိမ်
 ၌၊ နံ၊ ထိုဝိသာခါကို၊ သဿုရော၊ ယောက္ခမဖြစ်သော၊ မိဂါရသေဗြိ၊ မိဂါရ
 သူဌေးကြီးသည်၊ ဥပကာရာသေန၊ ကျေးဇူးများသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိ၏အရာ၌၊ ဌပသိ၊ ထားပေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မိဂါရ
 မာတာတိ၊ မိဂါရမာတာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာ၊ ထိုဝိသာခါဒါယိကာ
 သေသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ မဟလ္လတာပသာနံ၊ မဟလ္လတာတန်ဆာကို၊
 ဝိသာဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ နဝကောဂ္ဂိဟိ၊ ကိုးကုဋေတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏ လည်း

ကောင်း၊ ဝသနတ္ထာယ၊ နေရာအလို ဌ၊ ကရိသမတ္တေ၊ ရှစ်မင်းပယ်စာမျှ
လောက်သော၊ ဘူမိသာဝက၊ မြေအဖို့၌၊ ဥပရိဘူမိယံ၊ အထက်တံ၌၊ ပဉ္စဂတ္တ
သတာနိ၊ ငါးရာသောတိုက်ခန်းတို့ကို၊ ဟေဋ္ဌာဘူမိယံ၊ အောက်တံ၌၊ ပဉ္စ
ဂတ္တသဟာနိ၊ ငါးရာသောတိုက်ခန်းတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တသဟသမဏ္ဍိ
တံ၊ တထောင်သော တိုက်ခန်းတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ပါသာဒံ၊
ပြာသာဒ်ကို၊ ကာရေတိ၊ ဆောက်လုပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဖိဂါရမာတုပါ
သာဒေတိ၊ ဖိဂါရမာတုပါသာဒေဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ကောဓိဒေ
ဝအတ္ထေတိ၊ ကောဓိဒေဝအတ္ထေဟူသည်ကား၊ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို၊ ရေညေတိ၊ ရေညေဟူသည်ကား၊ ရာဇိ
နိ၊ မင်း၌၊ ပဋိဗန္ဓေတိ၊ ပဋိဗန္ဓေဟူသည်ကား၊ အာယတ္တော၊ စပ်သည်၊ ဝိ
သာခါယ၊ ဝိသာခါ၏၊ ဥာတိကုလတော၊ ဆွေမျိုးအိမ်မှ၊ မဏိရတ္တာဒိပိတံ၊
ပတ္တမြားပုလဲစသောရတနာတို့ဖြင့်စီအပ်သော၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော၊ ဘဏ္ဍဇာတံ၊ ဘဏ္ဍာမျိုးကို၊ တဿ၊ ထိုဝိသာခါဒါယိကာမအား၊
ပဏ္ဍာကာရတ္ထာယ၊ လက်ဆောင်အလို ဌ၊ ပေသိတံ၊ စေအပ်၏၊ ကံဘဏ္ဍံ၊
ထိုဘဏ္ဍာကို၊ နဂရန္ဒါရပတ္တံ၊ မြို့တံခါးသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သုက္ကိကာ၊
ကင်းဝန်ကင်းကောက်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဘဏ္ဍာ၌၊ သုက္ကံ၊ ကင်းခွန်ကို၊
ဂဏ္ဍန္တာ၊ ယူကုန်သည်ရှိသော်၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုဘဏ္ဍာအား လျော်စွာ၊
အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ အတိရေကံ၊ အလွန်ကို၊ ဂဏ္ဍိံသု၊ ယူကုန်ကောက်
ကုန်၏၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါ
သည်၊ ရေညော၊ ပသေနဒိကောသလမင်းအား၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
နိဝေဒေတုကာမ၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပတိရူပ ပရိဝါရေန၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သော အခြံအရံဖြင့်၊ ရာဇနိဝေသနံ၊ မင်း၏ရွှေနန်းတော်သို့၊
အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တသ္မိံ၊ စလော၊ ထိုခဏ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မလ္လိကာ
ယဒေဝိယာ၊ မလ္လိကာမိဖုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထက္က၊ အန္တေပုရဂတော၊ နန်းတော်
တွင်း၌နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမသည်၊
ဩကာသံ၊ သံတော်ဦးတင်ခွင့်ကို၊ အလဘမာနာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊
ယခု၊ လဘိဿာမိ၊ အခွင့်ရလတ္တံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ လဘိဿာမိ၊ အခွင့်ရ
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စာဠာစာ၊ ဘောဇနဝေလံ၊ ထမင်းစားချိန်ကို၊ အတိက္က
မိတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ဆိန္ဒုဘတ္တာ၊ ထမင်းပြတ်သည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတ္တာမိ၊
ဖဲခဲ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဗွိဟတီဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၍လည်း၊ ဩ
ကာသံ၊ သံတော်ဦးတင်ခွင့်ကို၊ နလဘတိယေဝ၊ မရသည်သာလျှင်တည်း။

ဣတိတဿှ၊ လိတြောဋ်၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အနိဝေဒိတောဝိ၊ မကြားမသိ
 စေမူ၍လည်း၊ တဿအတ္ထဝိနိစ္ဆယဿ၊ ထိုတရားအဆုံးအဖြတ်၏၊ ဩ
 ကာသာကရဏေ၊ အခွင့်ကိုမပြုခြင်း၌၊ ယထာဓိပ္ပါယံ၊ အလိုအလျောက်၊
 နုတိရေတိ၊ မလွန်စေပါရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိဝါ
 ကျေ၊ ထိုဝါကျ၌၊ ယထာဓိပ္ပါယန္တိ၊ ယထာဓိပ္ပါယံဟူသည်ကား၊ ယထာဓိပ္ပါ
 ယာနုရူပံ၊ အကြင်အလိုအားလျော်စွာ၊ နုတိရေတိတိ၊ နုတိရေတိဟူသည်
 ကား၊ နနိဋ္ဌပေတိ၊ မပြီးဆုံးစေရပါ၊ ဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမသည်၊
 ယဟိ၊ အကြင်ဘဏ္ဍာ၌၊ ရညာမင်းသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သာ
 လျှင်၊ အရဟတိ၊ ကင်းခွန်ယူခြင်းငှါထိုက်၏၊ တံသုက္ခံမေဝ၊ ထိုထိုက်သမျှ
 အခွန်ကိုသာလျှင်၊ ရညာမင်းအား၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဣတရံ၊ အပိုအမိုက်ကို၊
 ဝိသာဇ္ဇာပေတံ၊ လွှတ်စေခြင်းငှါ၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုရှိ၏၊ သာအဓိပ္ပါယာ၊
 ထိုအလိုသည်၊ ရညာ၊ ပသနဒိကောသလမင်းသည်၊ နနိဋ္ဌတ္တာ၊ အမြင်မခံ
 သောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤဝါအလိုရှိသောအတိုင်း၊ နုတိရေတိ၊ မလွန်မြောက်ပါ
 စေရ၊ ဟန္တာတိ၊ ဟန္တာဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဝေါဿဂ္ဂတ္ထေ၊ ဝွန်လွှတ်ခြင်းအ
 နက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ ဒိဝါဒိဝဿတိ၊ ဒိဝါဒိဝဿဟူသည်ကား၊
 ဒိဝဿသဝိ၊ နေ၏လည်း၊ ဒိဝါ၊ နေ့တည်း၊ မဇ္ဈိန္ဒကကာလေ၊ မွန်းတည့်အ
 ခါ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေနပိဒေဝကရ
 တိယေနာတိ၊ ကေနပိဒေဝကရတိယေနဟူသည်ကား၊ နိဟတိဟံ၊ နှစ်ရက်
 သုံးရက်၊ ရာဇနိဝေသနန္ဒါရံ၊ မင်း၏နန်းတော်တံခါးသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်
 ၏၊ တဿအတ္ထဿ၊ ထိုလိုအပ်သော အကျိုး၏၊ အနိဋ္ဌိတတ္တာ၊ အလို
 အတိုင်းမပြီးသောကြောင့်၊ နိရတ္ထကမေဝ၊ အကျိုးမရှိသဖြင့် သာလျှင်၊
 ဥပသကံမိ၊ ကပ်ရလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပသကံမနမေဝ၊ ဆည်းကပ်ရခြင်းသည်သာလျှင်၊
 ဒဿနာနုတ္တရိယာဒိပဋိလာဘကရဏတ္တာ၊ ဒဿနအနုတ္တရိယအစရှိသည်
 ကိုရခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တကံ၊ အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိမနသိ
 ကတ္တာဝေ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍သာလျှင်၊ ဘန္တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ အဟံ၊
 တပည့်တော်မသည်၊ ဣမာယဝေလယ၊ ဤမွန်းတည့်တုန်းအခါ၌၊ ဣဓ၊
 ဤကိုယ်တော်အထံသို့၊ အာဂတာ၊ လာခဲ့ပါ၏၊ ဣတိဣဝံအတ္ထံ၊ ဤအနက်
 ကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပြုလျက်၊ မဟာဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမကြီးသည်၊
 ဣဘာန္တေတိအာဒိ၊ ဣဘာန္တေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ နား
 တော်လျှောက်ပေ၏၊ တေမတ္ထန္တိ၊ တေမတ္ထံ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊

ပရာယတ္တတာယ၊ သူတပါးတို့နှင့် စပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဓိပ္ပါ
ယာသမိန္ဓနသင်္ခါတံ၊ အလိုအတိုင်းမပြီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္တံ၊
အနက်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တံ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊
ပရာမိနာပရာမိနဂုတ္တိသု၊ သူတပါးတို့နှင့်စပ်သဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသူတပါးတို့နှင့်
စပ်သဖြင့်အသက်မွေးခြင်းတို့၌၊ အာဒိနဝါနိသံသပရိဒိပနံ၊ အပြစ်အကျိုး
ကိုဖြုတ်တတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤသဗ္ဗပရဝသံဒုက္ခံစသောဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေ
သိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ သဗ္ဗပရဝသံဒုက္ခန္တံ၊ သဗ္ဗ
ပရဝသံဒုက္ခံဟူသည်ကား၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ အတ္တဇာတံ၊ အကျိုးစီး
ပွား၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးရှိ၏၊ ပရဝသံပရာယတ္တံ၊ သူတပါး
နှင့်စပ်သဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဣန္ဒြာယ၊ အလိုအားဖြင့်၊ နိပ္ပါဒေတု၊ ပြီးစေ
ခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေယျတာယ၊ မတတ်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ
ဒုက္ခာဝတံ၊ ဆင်းရဲကိုခွက်ဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗဣဿရိယံသုခန္တိဇ္ဈေ၊ သဗ္ဗ
ဣဿရိယံသုခံဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းသည်၊ လောကီ
ယဉ္ဇ၊ လောက၌ဖြစ်သောအစိုးရခြင်းလည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရဉ္ဇ၊ လော
ကုတ္တရာဖြစ်သော အစိုးရခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိခံ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထတေသုဒုဝိခေသု ဣဿရိယေသု၊
ထိုနှစ်ပါးသော လောကီလောကုတ္တရာ ဣဿရိယတို့တွင်၊ လောကီယံ၊
လောက၌အစိုးရခြင်းသည်၊ ရာဇဿရိယာဒိစေတမင်းတို့၏အစိုးရခြင်း
အစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ လောကီယဉ္ဇာနာဘိညာနိဗ္ဗတ္တံ၊ လောကီ
ဉ္ဇာနိလောကီအဘိညာဉ်တို့သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဗိတ္တိဿရိယဉ္ဇ၊ ဗိတ်
ကိုအစိုးရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂပသာမိဂမနိဗိတ္တံ၊
လောကုတ္တရာမဂ်ဖိုလ်ကိုအစိုးရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ နိရောဓဿရိယံ၊
နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသဖြင့် အစိုးရခြင်းတည်း၊ တေသုဣဿရိ
ယေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသောအစိုးရခြင်းတို့တွင်၊ စက္ကဝတ္တိတာဝေပရိယောသာ
နံ၊ စကြာဝတေးမင်းအဖြစ်အဆုံးရှိသော၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ယံဣဿရိ
ယံ၊ အကြင်အစိုးရခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သက္ကာဒိနံ၊ သိကြားအစရှိသော
သူတို့၏၊ တတ္ထိ၊ တတ္ထိ၊ ဒေဝနိကာယေ၊ ထိုထိုနတ်အပေါင်း၌၊ အဓိပစ္စဘူတံ၊
အစိုးရသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ယဉ္ဇဣဿရိယံ၊ အကြင်အစိုးရခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်၊ ကမ္မာနုဘာဝေန၊ ကံ၏အာနု
ဇောန်ကြောင့်၊ ယဒိပိဟောတိ၊ အကုသိုလ်ကံဖြစ်၏ရှင်၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့

ဟံကြောင့်ဖြစ်သော်လည်း၊ ယထာဓိန္ဒြိယတနိဗ္ဗတ္တိယော၊ အကြင်အကြင်အလို
 ရှိတိုင်းဖြစ်ခြင်း၏၊ သုခနိဗ္ဗတ္တိယော၊ ချမ်းသာခြင်း၏၊ အကြောင်းဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာမည်၏၊ ဝိပရိကာမဒုက္ခတာယပန၊ ဝိပရိကာမ
 ဒုက္ခဖြစ်သောကြောင့်ကား၊ သဗ္ဗဿသဗ္ဗေန ပကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ လောကီယံ၊ လောကီသုခသည်၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဒုက္ခသာ
 တည်း၊ အနိဗ္ဗန္တိကတာယ၊ မြေသောသဘောရှိသောကြောင့်၊ လောကီယ
 ဈာနနိဗ္ဗတ္တိဗိတ္တိယာရိယံ၊ လောကီဈာနအဘိညာဉ်ဖြစ်စေအပ်သောမိတ်၏
 အစိုးရခြင်းသည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဒုက္ခသာလျှင်တည်း၊
 နိရောဓိယာရိယမေဝပန၊ နိရောဓသမာပတ်နှင့်ယှဉ်သော ဣယာရိယသ
 ဘောသည်သာလျှင်၊ လောကဓမ္မဟိ၊ လောကဓံတရားတို့သည်၊ အကမ္မနိ
 ယတောစ၊ မတုန်လှုပ် စေနိုင်သော သဘောဖြစ်သောကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ အနိဝတ္တိသဘာဝတ္တာစ၊ တမန်ဝန်တရားသို့ မလည်စေတတ်
 သောသဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧကန္တသုခံနာမ၊ စင်စစ်သုခမည်၏၊
 ဧတ္ထ၊ ဤနိရောဓိယာရိယ၌၊ ယံပနဗိတ္တသုခံ၊ အကြင်ဗိတ္တသုခကို၊ သဗ္ဗတ္ထော၊
 အလုံးစုံသော အရာ၌သာလျှင်၊ အပရာမိနတာယ၊ သူတပါးနှင့် မစပ်
 သဖြင့်၊ လဘာတိ၊ ရ၏၊ ဘံဗိတ္တသုခံ၊ ထိုဗိတ္တသုခကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာသုရားသည်၊ သဗ္ဗဣယာရိယံသုခန္တိ၊ သဗ္ဗဣယာရိယံသုခံဟူ၍၊
 အာဟ၊ ပောတော်မူ၏၊ သာဓာရဏေဝိဟညန္တိ တိစ္ဆာဒံပဒံ၊ သာဓာရဏေ
 ဝိဟညန္တိ ဟူသောဤပုဒ်သည်၊ သဗ္ဗပရဝသံဒုက္ခန္တိ ဣမဿပဒဿ၊ သဗ္ဗ
 ပရဝသံဒုက္ခဟူသောဤပုဒ်၏၊ ဝိဝေဓံ၊ အဖွင့်ဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာဓာရဏေဝိဟညန္တိ ဟူသောပါဌ၌၊
 အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သာဓေတဗ္ဗေ၊ ငြီး
 စေအပ်သော၊ သာဓာရဏေ၊ သူတပါးတို့နှင့်ဆက်ဆံသော၊ ပယောဇနေ၊
 ယှဉ်ခြင်းကိစ္စသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ တဿပယောဇနဿ၊ ထိုယှဉ်အပ်
 သောကိစ္စ၏၊ ပရာမိနတာယ၊ သူတပါးတို့နှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ယထာမိပ္ပါယံ၊ အကြင်အလိုရှိတိုင်း၊ အနိဗ္ဗန္တနတော၊ မငြီးခြင်းကြောင့်၊
 ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိဟညန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏၊ ဝိဃာတံ၊
 နှလုံးဆင်းရဲခြင်းသို့၊ အာပန္နန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယောဂါဟိ၊ လေးပါးသောယော
 ဂတို့မှ၊ ဒုရတိက္ကမာ၊ လွန်နိုင်ခဲ့သော သဘောဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာမယောဂုတဝယောဂမိဗ္ဗိယောဂအဝိဇ္ဇာယေဝ

ဂါ။ ကာမယောဂ ဘဝယောဂဒိဋ္ဌိယောဂ အဝိဇ္ဇာယောဂတို့ကို။ အနာဒိ
ကာလဘာဝိတတ္ထာ၊ အစမထင်သံသရာကာလပတ်လုံးပွားစေအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပစိတကုသလသန္တာရေတိ။ ဖြည့်ဆည်းဘူးအပ်
သောကုသိုလ်အဆောက်အဦ မရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ပဇာဟိတုံ၊ ပပင်
စွန့်ခြင်းငှါ။ အသက္ကုဏေယျတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဒုရတိက္ကမာ၊ လွန်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုလေးပါးသောယောဂတို့တွင်။
ဒိဋ္ဌိယောဂေါ၊ ဒိဋ္ဌိယောဂကို၊ ပဌမမဂ္ဂေန၊ ပဌမမဂ်ဖြင့်၊ အတိက္ကမိတဗ္ဗော၊
လွန်မြောက်အပ်၏။ ကာမယောဂေါ၊ ကာမယောဂကို၊ တတိယမဂ္ဂေန၊
တတိယမဂ်ဖြင့်၊ အတိက္ကမိတဗ္ဗော၊ လွန်မြောက်အပ်၏။ ဣတရေ၊ ဤမှတပါး
သောယောဂနှစ်ပါးတို့ကို။ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အတိက္ကမိတဗ္ဗော၊
လွန်မြောက်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရိယမဂ္ဂါနံ၊ အရိယမဂ်တို့၏။ ဒုရမိ
ဂမတ္တာ၊ လွန်မြောက်ရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဣမေယောဂါ၊ ဤယောဂတို့
သည်၊ ဒုရတိက္ကမာ၊ လွန်နိုင်ခဲ့သောသဘာဝမည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ကာမယောဂါဒိဝသေန၊ ကာမယောဂသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣန္ဒြိ
တာလောဘဟောတု၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုတို့မရခြင်းအကြောင်းကြောင့်။
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဝိဟညန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။
အသာဓာရဏော၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသော၊ ဝိတ္တိဿရိယေစ၊ ဝိတ်၏
အစိုးရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိရောဓဿရိယေစ၊ နိရောဓသမာပတ်
နှင့်ယှဉ်သော အစိုးရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သတိရှိသော်၊ ကဒါမိဝံ၊
တရံတဆစ်ချလည်း။ ဝိစာတာဿ၊ နှလုံးပင်ပန်းခြင်း၏။ သန္တဝေါ၊ ဖြစ်
သင့်ခြင်းသည်။ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊
အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အယဝေါ၊ တနည်းကား။ သဗ္ဗပရဝသန္တိ၊ သဗ္ဗပရဝသံ
ဟူသည်ကား။ အတ္တနားမိမိသည်၊ ပဉ္စယာယတ္တဝုတ္တိသင်္ခါတံ၊ ပဉ္စည်းစပ်
သဖြင့်ဖြစ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယံအညပဋိဗ္ဗံ၊ အကြင်သူတပါးနှင့်စပ်
သောဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုသူတပါးနှင့်စပ်၍ ဖြစ်သော
အလုံးစုံသော ဝတ္ထုကားမဂ္ဂဏ်သည်။ အနိစ္စသဘာဝတာယ၊ မြေသော
သဘော ဖြစ်သောကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမည်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်။ ယံသဘာဝဓမ္မံ၊ အကြင်သဘာဝဓမ္မသည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ တံ
သဘာဝဓမ္မံ၊ ထိုသဘာဝဓမ္မသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သဗ္ဗဇ္ဇာဿရိယန္တိ၊
သဗ္ဗဇ္ဇာဿရိယံ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗသင်္ခါတနိဿရုံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါတ

တရားမှလွတ်သော၊ ဣဿရိယဋ္ဌာနတာယ၊ အစိုးရသောအရပ်ဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ ဣဿရိယန္တိ၊ ဣဿရိယံဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိ
 သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဥပါဒိသေသာဒိ
 ဝိဘာဂံ၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခေတ် စသည်တို့ဖြင့် ဝေတန်အပ်သော၊
 သဗ္ဗံ၊ အသုံးရံသော၊ တံသုခံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သုခကို၊ နိဗ္ဗာနံပရမံသုခန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်
 ပရမံသုခံဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ သာဓာရဏောတိ၊ သာဓာရဏဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခသုခေ၊
 ဆင်းရဲချမ်းသာကို၊ ဝဂ္ဂတ္ထိတေ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣဇေသတ္တဝ၊
 ဤသတ္တဝါ တို့သည်၊ ဗဟုသေဝေရဏော၊ ချားစွာသော သတ္တဝါတို့နှင့်
 ဆက်ဆံသော၊ ဒုက္ခကာရဏော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်း၌၊ နိမုတ္တိ၊ ဂုတ်ထွိုးကုန်
 သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဝိဟညန္တိ၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယောဂါ၊ လေးပါးသော
 ယောဂငှ၊ ဒုရတိက္ကမာ၊ လွန်နိုင်ခဲ့သော သဘောရှိသောကြောင့်တည်း၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေသသတ္တဝ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အသုံး
 ရံသောဆင်းရဲအစ၌၊ နိမုတ္တနဿ၊ နှစ်ပွန်းခြင်း၌၊ ဟေကုတူတာ၊ အကြောင်း
 ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမယောဂါဒယော၊ ကာမယောဂအစရှိသည်တို့
 ကို၊ ဒုရတိက္ကမာ၊ လွန်နိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ၊
 တွံဝိ၊ သင်သည်လည်း၊ ပရာယတ္တမတ္တံ၊ သူတပါးနှင့်စပ်သော အကျိုးကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ဟူ၍၊ အလဟ္တမာနာ၊ မရသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟည
 သိ၊ ပင်ပန်းသလော၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏အလိုတော်တည်း၊ နဝမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ နဝမသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၁၀-ဘဒ္ဒိယသုတ်၊

ဒဿမ၊ ဒဿမသုတ်၌၊ အနုဝိယာယန္တိ၊ အနုဝိယာယံဟူသည်ကား၊
 ဧဝံနဒမကေ၊ ဤသို့အနုဝိယအမည်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ မြို့၌၊ အမ္မဝနေတိ၊ အမ္မ
 ဝနေဟူသည်ကား၊ တဿနဂဇေ၊ ထိုအနုဝိယမြို့၏၊ အဝိနုဇေ၊ မနိုးလွန်း
 မဝေးလွန်းသောအရပ်၌၊ မလ္လရာဇုနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏၊ ဧကံအမ္မဝနံ၊ တခု
 သောသရက်ဥယျာဉ်သည်၊ အဟောသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ တတ္ထတသ္မိံ ဥယျာ

နေထိုသရက်ဥယျာဉ်၌၊ ရာဇုဟိမေလ္လာမင်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရားအား၊ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းကို၊ ကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်အပ်၏၊
သောဝိဟာရော၊ ထိုကျောင်းကို၊ အဗ္ဗဝနံတွေဝ၊ အဗ္ဗဝနဟူ၍ သာလျှင်၊
ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အနုပိယံ၊ အနုပိယမြို့ကို၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရှာကို၊
ကဟ္တာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တတ္ထတသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်
ကျောင်းတော်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရေတိ၊ နေတော်မူ၏၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အနုပိယာယံဝိဟာရေတိ၊ အဗ္ဗဝနေတိ၊ အနုပိယာယံဝိဟ
ရေတိ၊ အဗ္ဗဝနေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘဒ္ဒိယောတိ၊ ဘဒ္ဒိယော
ဟူသည်ကား၊ တဿထေရဿ၊ ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊
ကာဠိဂေါဓာယဝုတ္တောတိ၊ ကာဠိဂေါဓာယဝုတ္တောဟူသည်ကား၊ ကာဠိ
ဂေါဓာနာမ၊ ကာဠိဂေါဓာအမည်ရှိသော၊ သာကီယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့
၏၊ သက္ကရာဇေဝီ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သောမိဖုရားတည်း၊ အရိယသ
ဝိကာ၊ အရိယာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မိန်းမတည်း၊ အာဝတ
ပယာ၊ ရောက်ပြီးသောဖိုလ်ရှိသော၊ ဝိညာတသာသနာ၊ သိအပ်ပြီးသော
သာသနာရှိသောဒါယိကာမတည်း၊ တဿာဒေဝိယာ၊ ထိုမိဖုရား၏၊ အယံ၊
ဤဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တော၊ သားတော်တည်း၊ အဿထေရဿ၊ ထို
ဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိမိ၊ ရဟန်းပြုသောအခြင်းအရာသည်၊ ခန္ဓကေ၊
မဟာဝါပဗ္ဗဇ္ဇာနန္ဒကန္ဓ၊ အာဂတောဝ၊ အကျယ်လာသည်သာတည်း၊ သော
ထေရော၊ ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွေ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
နာကို၊ ပဌပေတွေ၊ လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်၍၊ နဝိရေသေဝ၊ ကြောခင်
သာလျှင်၊ ဆဋ္ဌဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ကိုရသည်၊ အဟော
ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တေရသဝိရတင်္ဂါနိ၊ တဆဲ့သုံးပါးသောရတင်တို့ကိုလည်း၊ သမာ
ဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ကျင့်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
လည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဥစ္စာကုလိကာနံ၊ မြင့်မြတ်
သောအမျိုး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊
ရဟန်းတို့တွင်၊ ကာဠိဂေါဓာယ၊ ကာဠိဂေါဓာမိဖုရား၏၊ ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်
သော၊ ယဒိဒံယော အယံဘဒ္ဒိယော၊ အကြင်ဘဒ္ဒိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဘေဝေသောဘဒ္ဒိယော၊ ဤဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်ပေ၏၊
ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့၊ ဥစ္စာကုလိကာဘာဝေ၊ အမျိုးမြတ်သည်၏အဖြစ်၌၊ တေဒဂ္ဂေ၊
တေဒဂ်အရာ၌၊ ဌပိတော၊ ထားအပ်သော၊ အသိတိယာသာဝကာနံ၊ ရှစ်
ကျိပ်သောသာဝကကြီးတို့၏၊ အတ္တန္တရော၊ အတွင်း၌ဝင်သောမဟာထေရ်

၁၀

တည်း၊ သုညာဂါရဂတောတိ၊ သုညာဂါရဂတောဟူသည်ကား၊ ဂါမဉ္ဇ၊
ရွာကို လည်းကောင်း၊ ဂါမုပစာရဉ္ဇ၊ ရွာ၏ဥပစာကို လည်းကောင်း၊
ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသော အရပ်ကို၊ အရညန္တိ၊ တောဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အရညဉ္ဇ၊ တောကိုလည်းကောင်း၊ ရုက္ခမုလဉ္ဇ၊
သစ်ပင်ရင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညံ၊ တောသစ်ပင်ရင်း
မှတပါးသော၊ ပဗ္ဗတကန္ဓရာဒိ၊ တောင်ကြားချောက်ကမ်းအစရှိသော၊ ပဗ္ဗ
ဇိတသာရပ္ပံ၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သော၊ နိဝါသနံ၊ နေရာကို၊ ဇနု
သမ္ဘာဝေ တာဝတော၊ လူတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ သုညာဂါရန္တိ၊ သုညာဂါရ်ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိ
အပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဈာနကဏ္ဍကာနံ၊ ဈာန်၏ဆူးငြောင့်
သဗ္ဗသိဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါနံ၊ အသံတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ယံကိဉ္ဇ၊ အမှတ်မရှိတရသော၊
အဂါရဗ္ဗ၊ နေရာအိမ်ကိုလည်း၊ သုညာဂါရန္တိ၊ သုညာဂါရ်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ တံသုညာဂါရံ၊ ထိုဆိတ်ငြိမ်ရာသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်
တည်း၊ အဘိက္ခကန္တိ၊ အဘိက္ခကံဟူသည်ကား၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များ
စွာ၊ ဥဒါနံဥဒါနေသိတိ၊ ဥဒါနံဥဒါနေသိ ဟူသည်ကား၊ သောဟိ အာ
ယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ဘဒ္ဒိယမထေရ်မြတ်သည်၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဒိဝါဝိဟာ
ရံ၊ နေနေခြင်းသို့၊ ဥပဂတောပိ၊ ကပ်သော်လည်းကောင်း၊ ရတ္တံ ဝါသုပ
ဂတောပိ၊ ညဉ့်နေရာသို့ကပ် သော်လည်းကောင်း၊ ယောသုယေသုန၊ များ
သောအားဖြင့်၊ ဖလသမာ ပတ္တိသုခေနစ၊ ဖလသမာ ပတ်ချင်းသာဖြင့်
လည်းကောင်း၊ နိရောဓသုခေနစ၊ နိရောဓသမာပတ် ချင်းသာဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တံသုခံ၊ ထိုဖလသမာပတ်ချင်းသာ နိရောဓသမာပတ်ချင်းသာ
ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနုဘူတံ၊ ခံစားခဲ့ဘူး
သော၊ သဘာယံ၊ တေးနှင့်တကွသော၊ သပရိစ္ဆာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ
သော၊ ရဇ္ဇသုခံ၊ မင်း၏ချမ်းသာကို၊ ဇိဂုတ္တိတွာ၊ စက်ဆုပ်၍၊ အဟောသုခံ
အဟောသုန္တိ၊ ဪဉာဉ်ချမ်းသာစွာဪဉာဉ်ချမ်းသာစွာဟု၊ သောမနဿသဟိ
တံ၊ သောမနဿနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဥာဏသမုဋ္ဌာနဝိတိသမုဂ္ဂါရံ၊ ဥာဏံ
တော်သည်ဖြစ်စေအပ်သော ဝိဘိနှင့်ဝပ်သောနွှတ်မြွက်ခြင်းကို၊ သမုဂ္ဂိ
ရုတိ၊ ကောင်းစွာမြွက်တော်မူ၏၊ သုတွာနနေသံဇေတဒဟောသိတိ၊ သုတွာန
နေသံဇေတဒဟောသိဟူသည်ကား၊ သမ္ပဟုဿာနံ၊ များစွာကုန်သော၊ နေသံ

တိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အဟောသုခံ အဟောသုခန္တိ၊ အဟောသုခံ
အဟောသုခံမူ၍၊ ဥဒါနေန္တဿ၊ ဥဒါန်းကျူးတော်မူသော၊ တဿအာ
ယသ္မတော၊ ထိုအရှင်ဘုရား၏၊ ဥဒါန်း၊ ဥဒါန်းကို၊ သုတွာ၊ ကြားကြကုန်၍၊
နိဿံသယံ၊ မချွတ်မှန်စွာသာလျှင်၊ အယံ၊ ဤဘုရားသည်၊ အနတ္တိရတော၊
မမွေ့လျော်ဘဲ၊ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၍၊ ဣတိ
ဇံ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကိတံ၊ အကြံဖြစ်ကြသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၍၊ ပုဏ္ဏနာ၊ ပုဏ္ဏဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော၊ တောဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းတို့သည်၊ တဿာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်ဘုရား၏၊ ဝိဝေကသုခံ၊ ဝိ
ဝေကသုခကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဥဒါန်း၊ ဥဒါန်းကျူးသည်ကို၊ အဇာနန္တာ၊
မသိကြကုန်၍၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အမညိ၊ သု၊ ထင်မှတ်ကုန်၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
နိဿံသယန္တိ အာဒိ၊ နိဿံသယံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ နိဿံသယန္တိ၊ နိဿံသယံ ဟူသည်ကား၊
အသန္ဓဟေန၊ ယုံမှားမရှိသဖြင့်၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သောပုဗ္ဗေအဂါရိယဘူတောသမာ
နောတိ၊ သောပုဗ္ဗေ အဂါရိယဘူတော သမာနောဟူသော၊ ယံပါဌိံ၊
အကြင်ပါဌိကို၊ ဝတ္တော၊ မရှိ၍၊ အနုဘဝိတိဝစနသသေန၊ အနုဘဝိဟူ
သောသဒ္ဒါကြွင်းဖြင့်၊ ဧကေ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္ထံ၊ အနက်
ကို၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၍၊ အပရေတပါးသောဆရာတို့သည်၊ ယံသာတိ၊
ယံသဟူ၍၊ ပဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၍၊ ယံသပုဗ္ဗေအဂါရိ ယဘူတသံသာတိ ပနပါ
ဌိ၊ ယံသပုဗ္ဗေအဂါရိယ ဘူတသံသာဟူသော ပါဌိသည်ကား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၍၊
တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ ယံသာတိ၊ ယံသ ဟူသည်ကား၊ ယံအသာတိ၊ ယံ
အသာဟူ၍၊ ပဒန္တေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၍၊ သန္တိဝသေန၊ သန္တိ၍အစွမ်းအားဖြင့်၊ အကာရေယော
ပေါ၊ အအက္ခရာ၏ကျေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ ဇံသံတေပုပ္ဖံသာဥပ္ပဇ္ဇ
တိတိစအာဒိသုဝိယ၊ ဇံသံတေပုပ္ဖံသာဥပ္ပဇ္ဇတိ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌ဇံ
သို့တည်း၊ တဿပဒဿ၊ ထိုယံသာဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊
အာယသ္မတော၊ သက်တော်ရှည်သော၊ အသံဘဒ္ဒိယဿ၊ ထိုအရှင်ဘုရား
၏၊ ပဗ္ဗဇိတတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဂါရိယဘူတဿ၊
အိပ်ရာထောင်သောလူ၊ အောင်လူတို့နေရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝဟဋ္ဌဿ၊ လူ
ဘောင်လူလက်ထက်၌၊ သတောသမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယံဇ္ဇေသုခံ၊
အကြင်မင်း၏ စည်းစိမ်ချင်းသာကို၊ အနုဘူတံ၊ ခံဝေးခဲ့ဘူး၏၊ သောတ

မနုဿရမာနေတိ။ သောတာမနုဿရ မာနေဟူသည်ကား။ သောတာဒ္ဓိ
ယော။ ထိုဘန္ဓိယမထေရ်သည်။ တံသုခံ။ ထိုရှေးအခါခံစားခဲ့ဘူးသောနေ့
သုခာပို။ တေရဟိ။ ယခုအခါ၌။ အနုဿရန္တော။ အစဉ်အောက်မေ့မိ၍။
ဥက္ကဋ္ဌာဝသေန။ ဆန့်ကျင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံမညော။ ဆိုသည်
ထင်၏။ တေဘိက္ခုတဂဝန္တံတေဒဝေါရန္တိ။ တေဘိက္ခုတဂဝန္တံတေဒ
ဝေါရံဟူသည်ကား။ သမ္ပဟုလ္လာ။ များစွာကုန်သော။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်း
တို့သည်။ ဥလ္လုမ္ပနသဘာဝသဇ္ဈိတာ။ ခြီးမြှောက်ခြင်းသဘော၌တည်
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဿဘန္ဓိယဿ။ ထိုအရှင်ဘန္ဓိယအား။ အနုဂ္ဂဏှနာမိပ္ပါ
ယေန။ ခြီးမြှောက်လိုသဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧတံဝစနံ။ ဤ
စကားကို။ အဝေါရံ။ ရွေးနားတော်လျှောက်ကုန်၏။ ဥဇ္ဈာနဝသေန။ ငြိမ့်
စောင်းမြောင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နအဝေါရံ။ မလျှောက်ကုန်။ အည
တရန္တိ။ အညတရံဟူသည်ကား။ နာမဝေါဋ္ဌေန။ အမည်အနွယ်အားဖြင့်။
အပါကဋ္ဌံ။ မတင်ရှားသော။ ဧကံဘိက္ခု။ တယောက်သောရဟန်းကို။ အာ
မန္တေတိ။ မိန့်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခု။ ထိုလျှောက်သောရဟန်းတို့ကို။ သညာ
ပေတုကာမော။ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဏာပေသိ။ စေခိုင်းတော်မူ၏။
ဧဝန္တိ။ ဧဝံဟူသောသဒ္ဓါသည်။ ဝစနသမ္ပုဋ္ဌိပ္ပဟေ။ စကားကိုဝန်ခံခြင်း၌။
နိပါတော။ နိပါတ်တည်း။ သာရကောင်း၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဝုနံ။ တဖန်။ ဧဝန္တိ။ ဧဝံဟူသောသဒ္ဓါသည်။ ပဋိညာ
ယ။ ဝန်ခံသဖြင့်။ အဘိက္ခဏံ။ မပြတ်။ အဟောသုခံအဟောသုခန္တိ။ ဩဝါ
ချမ်းသာစွာဩဝါချမ်းသာစွာဟူ၍။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမံဥဒါနံ။ ဤဥဒါနံကို။
ဥဒါနေသိ။ ကျူးချွံသတဲ။ ဣတိတ္ထေ။ ဤပါ၌၌။ ယထာ။ အကြင်အခြင်း
ဖြင့်။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝန္တိ။ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ တံဝစနံ။
ထိုလျှောက်သော စကားသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့လျှောက်ထားသော အဝိုင်း။
တထော။ မှန်သည်သာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ဥဒါနံ။ မပြတ်
ဥဒါနံ။ ကျူးသည်ကို။ ပဋိဇာနာတိ။ ဝန်ခံ၏။ ဣတိ။ ဤသို့သိအပ်၏။ ကိံ ပနတွံ
ဘန္ဓိယတိ။ ကိံ ပနတွံဘန္ဓိယဟူ၍။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ။ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဝုန္တတိ။ မေးတော်မူသနည်း။ တဿအာယသ္မတော။ ထို
အရှင်မြတ်ဘန္ဓိယ၏။ ဗိတ္တံ။ ဗိတ်ကို။ နဇာနာတိကိံ။ မသိပါသလော။ ဣတိ
အယံ။ ဤသည်ကား။ ဝုန္တော။ အမေးတည်း။ နဇာနာတိ။ မသိသည်ကား။
နော။ မဟုတ်။ ပန။ စင်စစ်ကား။ တေနေဝ။ ထိုဘန္ဓိယမထေရ်သည်ပင်လျှင်။
တမတ္ထံ။ ထိုမပြတ်ဥဒါနံ။ ကျူးရာ၌အကြောင်းကို။ ဝဒါပေတွာ။ ဆိုစေ၍။ ဝေ

၂

ဘိက္ခုနီတို့ရဟန်းတို့ကို၊ ပညာပေကု၊ အပြားအားဖြင့်သိစေခြင်းငှါ၊ ပုစ္ဆ
တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဇာနန္ဒာပိ
တထာဂတာပုစ္ဆန္တိ၊ ဇာနန္ဒာပိနပုစ္ဆန္တိ၊ တိအာဒိ၊ ဇာနန္ဒာပိတထာဂတာ
ပုစ္ဆန္တိ၊ ဇာနန္ဒာပိနပုစ္ဆန္တိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဇာနန္ဒာပိ၊ သိတော်
မူကုန်လျက်လည်း၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးတော်မူကုန်၏၊ ဇာနန္ဒာပိ၊ သိတော်မူကုန်
လျက်လည်း၊ နပုစ္ဆန္တိ၊ မေးတော်မမူကုန်၊ အတ္ထဝသန္တိ၊ အတ္ထဝသံဟူ
သည်ကား၊ အတ္ထကာရဏံ၊ အကျိုးထူးတည်းဟူသော အကြောင်းကို၊
အန္တေပုရေတိ၊ အန္တေပုရေ ဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထာဂါရဿ၊ မောင်းမ
မိသံ၊ ခြွေရံအပေါင်း၏၊ သဗ္ဗရဏဋ္ဌာနဘူတေ၊ မပြတ်သွားလာထွက်ဝင်ရာ
ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ရာဇဂေဟဿ၊ ရွှေနန်းတော်၏၊ အဗ္ဘန္တရေ၊ အတွင်း၌၊
ယတ္ထ၊ အကြွင်းအရပ်၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ နှာနဘောဇနသယနာဒိ၊ ရှေးမျိုး
ခြင်းဘောဇဉ်ကိုစားသောက်ခြင်းအိပ်ခြင်းစသည်တို့ကို၊ ကဋ္ဌေတိ၊ ပြု၏၊
ရက္ခာသုသံဝိဟိတာတိ၊ ရက္ခာသုသံဝိဟိတာဟူသည်ကား၊ အာရက္ခာဒိ
ကတပုရိသေတိ၊ အတွင်းကိုယ်ရံ ပြင်ကိုယ်ရံတော်စောင့် အစရှိသော
ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဂုတ္တိ၊ လုံခြုံစွာ၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ သမန္တတော၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိဟိတာ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ ဗဟိအန္တေပုရေတိ၊ ဗဟိ
အန္တေပုရေဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈကရဏဋ္ဌာနာဒိကေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ
ဗ္ဗုတ်တော် ရုံးတော်အစရှိသော၊ အန္တေပုရေတော၊ ရွှေနန်းတော်မှ၊ ဗဟိ
ဘူတေ၊ အပဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ရာဇဂေဟေ၊ ဗ္ဗုတ်တော်ရုံးတော်ဟူသော
မင်း၏အိမ်၌၊ ဧဝံရက္ခိတောဂေါပိတောသန္တောတိ၊ ဧဝံရက္ခိတောဂေါပိ
တောသန္တောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရာဇဂဟရာဇဋ္ဌာနိရစ္ဆဒေသေသု၊
မင်းအိမ်မင်းအိမ်တည်ရာရာဇဋ္ဌာနိ ထက်ဝန်းကျင်သော ဘိုင်းကျင်ပြည်
ကျပ်အရပ်တို့၌၊ အန္တော၊ နန်းတော်တွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိ၊ နန်း
တော်အပ၌လည်းကောင်း၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အ
ရပ်တို့၌၊ အနေကသတေဟိ၊ အရာမကများစွာကုန်သော၊ သုသံဝိဟိတ
ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိယာ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သောအစောင့်အရှောက်အဝိတ်
အပင်အလုံအခြုံသည်၊ မမေဝ၊ ငါတယောက်၏သာလျှင်၊ နိဗ္ဗယတ္ထံ၊ ဘေး
မရှိခြင်းငှါ၊ ဗာသုဝိဟာရတ္ထံ၊ ချမ်းသာစွာနေစေခြင်းငှါ၊ ရက္ခိတော၊ စောင့်
ရှောက်အပ်သည်၊ ဂေါပိတော၊ လုံစေအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်စေအပ်
လျက်၊ ဘိတောတိအာဒိနိ၊ ဘိတောဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ အည

မညဝေဝစနာနိ၊ တပါးသည်တပါး၏ဝေဝရုပ်ပရိယာယ်စကားတို့တည်း၊
 အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဘိတောတိ၊ ဘိတောဟူသည်ကား၊ ပရရာဇူ
 ဟိ၊ တပါးသောမင်းတို့မှ၊ သာယမာနေ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဗ္ဗိဂ္ဂေါတိ၊
 ဥဗ္ဗိဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ သကရန္တေပိမိမိတိုင်းပြည်၌လည်း၊ ပကတိတော၊
 ပကတိအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နကဘယုဗ္ဗေနေ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘေးကိုထိတ်
 လန့်သဖြင့်၊ ဥဗ္ဗိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ စလိတော၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊
 သုသံဝိဟိတရက္ခာ ဝရဏတော၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော အစောင့်
 အရှောက်အဝိတ်အပင်မှ၊ ဥသံကိတိ၊ ဥသံကိဟူသည်ကား၊ ချဉာနာမ၊
 မင်းမည်သည်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အဝိဿဇ္ဈေန၊ အကျွမ်း
 မဝင်အပ်သည်၊ တဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဝစေန၊ ဤသို့သောစကားဖြင့်၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အခါခပ်သိမ်း၌၊ အဝိဿာသဝသေန၊ အကျွမ်းမဝင်သည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ တေသံတေသံ ကိစ္စကရုဏီယာနံ၊ ထိုထိုအမှုကြီးငယ်ပြု
 ဘွယ်ဟူသမျှတို့၏၊ ပစ္စယပရိသင်္ကာယစ၊ အကြောင်း၌ရှိ ရှာသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဥဒ္ဓမုန္တံ၊ အထက်အထက်၌၊ သင်္ကမာနေ၊ ရှိရှာခြင်းဖြစ်လျက်၊
 ဥတြာသိတိ၊ ဥတြာသိဟူသည်ကား၊ သန္တိကာဝစရေဟိ၊ အနီး၌ကျင်
 လည်သော ရဲမက်ကိုယ်ရှိတို့သည်လည်း၊ အစာနန္တေယဝ၊ မသိစဉ်
 သာလျှင်၊ မေဝါ၏၊ အနတ္တော၊ အကျိုးမဲ့သည်၊ ကဒါမိတရံတခါ၊ ဘဝ
 ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော၊ သရိဓုကမ္ဘံ၊ ကိုယ်၏တုန်လှုပ်
 ခြင်းကို၊ ဥဗ္ဗိဒနသမတ္ထေန၊ ဖြစ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ တာသေန၊ ထိတ်လန့်
 ခြင်းဖြင့်၊ ဥတြာသိ၊ ထိတ်လန့်၏၊ ဥတြက္ခောတိ၊ ဥတြက္ခောဟူ၍လည်း၊
 ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ဖတ်ကုန်၏၊ ဝိဟာသိန္တိ၊ ဝိဟာသိ'ဟူသည်ကား၊ ဧဝံဘူတော၊
 ဤသို့သားသမင်နှင့်တူသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောနေခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရိ'၊ နေပြီ၊ ဧတရဟိတိ၊ ဧတရဟိဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဗ္ဗ
 ဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ဧ၍၊ ဧကောတိ၊ ဧကော
 ဟူသည်ကား၊ အသဟာယော၊ အဖော်မရှိ၊ တေန၊ ထိုဧကောဟူသောပါဌ
 ဖြင့်၊ ဝိဝေကဋ္ဌကာယတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သော ကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ အဘိတောတိအာဒိနံ၊ အဘိတောဤသို့အစရှိသောပုဒ်
 တို့၏၊ ဝုတ္တပိပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှဖောက်ပြန်သောအားဖြင့်၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘယာဒိနိမိတ္တဿ၊ ဘေးအစ
 ရှိသည်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပရိဂ္ဂဟဿစ၊ သိမ်းဆည်းခြင်း၏
 လည်းကောင်း၊ တံနိမိတ္တဿ၊ ထိုပစ္စည်းပရိက္ခရာဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိုသိမ်း

ဆည်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကိလေသသမ္ဘော၊ ကိလေသသန္တလည်း
ကောင်း၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်သာလျှင်၊ အသထေရေဿ၊ ထိုမထေရ်
အား၊ အဘိတာဒိကာ၊ မကြောက်ခြင်းအစရှိသောအဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဧတေန၊ ဤအဘိတာအစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ စိတ္တဝိဝေကံ၊ စိတ်၏
ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ အပ္ပေယျက္ခာတိ၊ အပ္ပေယျက္ခါဟု
သည်ကား၊ သရိရုတ္တိယံ၊ ကိုယ်ကိုလုံခြုံစွာ စောင့်ရှောက် ခြင်း၌၊ နိရု
ဿက္ခာ၊ ကြောင့်ကြမဲ့ဖြစ်၍၊ ပန္နလောမောတိ၊ ပန္နလောမော ဟူသည်
ကား၊ လောမဟံသုပ္ပါဒကဿ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထဲခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
သော၊ သန္တိတတ္ထဿ၊ ကိုယ်တုန့်ယှပ်ခြင်း၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊
အနုဂ္ဂတလောမော၊ အထက်သို့မထောင်သောအမွှေးရှိသည်၊ ငဒန္တယေနပိ၊
ဝုဒ္ဓိနှစ်ခုဖြင့်လည်း၊ သေရိဝိဟာရံ၊ မိမိအလိုအလျောက်တယောက်ထည်း
နေရခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ပရေဒတ္တဝုတ္တောတိ၊ ပရေဒတ္တဝုတ္တောဟူသည်
ကား၊ ပရေဟိတေပါးသောသူတို့သည်၊ ဗန္ဓေန၊ ပေးလှူအပ်သော၊ စိဝရာဒိ
နာ၊ သင်္ကန်းအစရှိသောဝတ္ထုရှိသည်၊ ဝတ္တမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သဗ္ဗဿ၊
ရပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ သင်္ကာဘာဝဒိပနမုခေန၊ ရွှံ့ရှားမရှိသည်ကိုပြခြင်း
အကြောင်းပြသဖြင့်၊ အနဝသေသဘာယဘာဝဟေတုပိဗေဟိ၊ အကြွင်းမရှိ
သောဘေးဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကင်းသည်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ မိဂဘူတေ
နစေတသတိ၊ မိဂဘူတေနစေတသဟူသည်ကား၊ ဝိဿဋ္ဌပိဟာရိတာ
ယ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမ္မကင်းလွတ်သောနေခြင်းဖြင့်၊ မိဂဿ၊ သမင်အား၊
ဧတေနပိယ၊ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ အမနုဿပထေ၊ လူတို့၏ရေးမဟုတ်သော၊
အရုညေ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ ဝသမာနော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝိဿဋ္ဌော၊ ရွှံ့ရှား
ခြင်းမရှိလွတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏၊
နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ ကာမဉ္စ၊ အကယ်၍
ဖဲသွားလိုအံ့၊ အပ္ပနိဘတစာရော၊ အပိတ်အပင်မရှိသော သွားခြင်းဖြင့်၊
ပက္ကမတိ၊ အလိုရှိတိုင်းသွားရ၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဟံပိ၊ တပည့်တော်တို့
ယသည်လည်း၊ ဝိဘရာမိ၊ နေပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစလျှောက်၏၊ ဟံ
သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မိဂေါ၊ အရုညရှိယထာအဗန္ဓောယံနိန္ဒိတံဂစ္ဆ
တိဂေါစရာယ၊ ဝိညနရောသေရိတံပက္ခမာနော၊ ဧကောစရေခွပိသာဏက
ပေါတိ၊ မိဂေါ၊ အရုညရှိယထာအဗန္ဓောယံ နိန္ဒိတံဂစ္ဆတိဂေါစရာယ
ဝိညနရောသေရိတံပက္ခမာနောဧကောစရေခွပိသာဏကပေါဟူ၍၊ ဧတံ၊

၂၂

ဤဂါထာဒေသနာကို၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေန၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတုရားသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူ အပ်၏။ အရညမ္ပိ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ အမဇန္ဓာ၊ အနှောင်အဖွဲ့
ကင်းသော၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ ယံယေနဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်
မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ၊ ဣန္ဒိတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။
တေနဒိသာဘာဂေန၊ ထိုအရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့
သို့၊ ဝိညူ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်ပညာရှိသော၊ နရော၊ လူသူတော်
ကောင်းသည်၊ သေရိတံ၊ တယောက်ထည်းအလိုအပ်၍၊ နေရသညံ၏
အဖြစ်ကို၊ ပေက္ခာသေနာ၊ ဝဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ခုဂ္ဂိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်တူ
သောနေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ စရေ၊
ကျင့်ရာ၏။ ။ ဣဒံခေါ အဟံဘန္တေ အတ္ထဝသန္တိ၊ ဣဒံခေါ အဟံဘန္တေ
အတ္ထဝသံ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ရှင်ပင်ဘုရား၊
ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ မမ၊ တပည့်တော်အား၊ ပရမံ၊ မြတ်စွာထံသော၊
ယဒိဒံပဏ္ဍိတံ၊ အကြင်ဝိဝေကသုခသည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံ
ယံ ဣဒံပလသမာပတ္တိသုခံ၊ အကြင်ဗုဒ္ဓသမာပတ္တိသုခသည်လည်းကောင်း၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒမေဝကာရဏံ၊ ဤဝိဝေကသုခဗုဒ္ဓသမာပတ္တိသုခကြောင့်
ကိုသာလျှင်၊ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍၊ အဟောသုခံ
အဟောသုန္တိ၊ ဩော်ချမ်းသာစွာ ဩော်ချမ်းသာစွဟူ၍၊ ဥဒါနံ၊ ဝမ်း
မြောက်သောစကားကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊
နားတော်လျှောက်ပေ၏။ ဧတမတ္ထန္တိ၊ ဧတမတ္ထံဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒိယတ္ထေ
ရဿ၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊ ဗုဒ္ဓဇ္ဇနုဝိသယာတိတံ၊ ဗုဒ္ဓဇဉ်တို့၏အရာ
ကိုလွန်သော၊ ဝိဝေကသုခသင်္ခါတံ၊ ဝိဝေကသုခဟု ဆိုအပ်သော၊ ဧတံ
အတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ ဝိဒိက္ခာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ သဟေတု
ကံဘယသောကဝိဂမာနုဘာဝဒိပကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သောတေး
ပိုးရိမ်ကြောင့်ကြကင်းသော အာနုဘော်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤ
ယဿန္တရတောနသန္တိ ကောပါအစရှိသောဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်
တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥဒါနံဂါထာ၌၊ ယဿန္တရတောနသန္တိ ကောပါတိ၊
ယဿန္တရတောနသန္တိ ကောပါဟူသည်ကား၊ ယဿအရိယပုဂ္ဂလဿ၊
အကြင်အရိယပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အန္တရတောအတ္တန္တရေ၊ အတွင်းသန္တာန်၌၊
အတ္တေနာ၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တေ၊ ဗိတ်၌၊ ဗိတ္တကာယလုသိကာရဏတော၊ ဗိတ်၏နေဝံ
ကျ၊ မြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်၊ ဗိတ္တပကောပါ၊ ဗိတ်ကိုပျက်သီးတတ်

ကုန်သော၊ရာဂါဒယော၊ရာဂအစရှိကုန်သော၊ အစာတဝတ္ထု၊အာဒိကာ
ရုဏတေဒါ၊ အာစာတဝတ္ထု၊အစရှိသော အကြောင်းအထူး တို့သည်၊
အနေက ဒေါသကောပါ၊ တပါးမကများထွစွာသော ဖြစ်မှားတတ်သော
တရားတို့သည် ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သော၊ ဇေတ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့
သည်၊နသန္တိ၊မရှိကုန်၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မဂ္ဂေန၊
မဂ်ဖြင့်၊ ပဟိနတ္တာ၊ပယ်ဖျက်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗန္တိ၊မရှိ
ကုန်၊ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံအန္တရသဒ္ဓေါ၊ ဤအန္တရသဒ္ဓါ
သည်၊မဗ္ဗတုပ္ပကိမန္တရန္တိအာဒိသု၊မဗ္ဗတုပ္ပကိမန္တရံဤသို့အစရှိသောပါဌ
တို့၌၊ ကာရုဏေ၊အကြောင်း၌၊ ကိဉ္စာပိဒိဿတိ၊ အကယ်၍ကားထင်၏
ရှင်၊ မဗ္ဗ၊ ငါ၏လည်းကောင်း၊ တုပ္ပ၊ သင်၏ လည်းကောင်း၊ အန္တရံ၊
အကြောင်းကား၊ ကိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်မည်မသိ၊ အန္တရဋ္ဌကေဟိမပါတ
သမယေတိအာဒိသု၊ အန္တရဋ္ဌကေဟိမပါတသမယေ ဤသို့အစရှိသော
ပါဌတို့၌၊ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊အန္တရဋ္ဌ
ကေ၊တပို့ တွဲလေ့ရတ်ပက္ခလေးရက်တပေါင်းလဆန်းပက္ခလေးရက်ဟုဆို
အပ်သောအန္တရဋ္ဌကရှစ်ရက်၌၊ဟိမပါတသမယေ၊ဆီးနှင်းကျသောအခါ
၌၊ဇေတဝနံဇေတဝနဿ၊ဇေတဝနံကျောင်းတော်၏၊ အန္တရာစ၊အကြား
၌လည်းကောင်း၊ သာဝတ္ထိံသာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ အန္တရာစ၊
အကြား၌လည်းကောင်း၊ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ဝိဝေဓေ၊
အကြားဟူသောအနက်၌၊ဒိဿတိ၊ထင်၏၊အန္တရေတော၊အတွင်းမှတစ်
ဘေးသည်၊ဇာတံ၊ဖြစ်၏၊ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ဝိဝေတ္ထေ၊
စိတ်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ဝိဝေတ္ထ
ဇေ၊စိတ်၌သာလျှင်၊ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အန္တရေတော
အတ္တနောဝိတ္တေတိ၊ အန္တရေတောအတ္တနောဝိတ္တေဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ဣတိဘဝါဘဝ တဉ္စပိတိဝတ္တောတိ၊ ဣတိဘဝါဘဝတဉ္စပိတိ
ဝတ္တောဟူသည်ကား၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည်
ကား၊သမ္ပတ္တိ၊ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊ အဘဝေါတိ၊အဘဝေါဟူသည်ကား၊ဝိ
ပညာ၊ပျက်စီးခြင်းတည်း၊တထာ၊ထိုမြို့၊ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည်ကား၊ဝုဒ္ဓိ၊
ကြီးပွားခြင်းတည်း၊ အဘဝေါတိ၊ အဘဝေါဟူသည်ကား၊ ဟာနိ၊ဆုတ်
ယုတ်ခြင်းတည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝေါဟူသည်ကား၊
သဿတံ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ အဘဝေါတိ၊ အဘဝေါ ဟူသည်ကား၊
ဥစ္ဆေဒေါ၊ဖြတ်ခြင်းတည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည်

ကား၊ ပုည၊ ကောင်းမှုတည်း၊ အဘဝေါတိ၊ အဘဝေါဟူသည်ကား၊ ပါပံ၊
မကောင်းမှုတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝေါဟူသည်ကား၊
သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝတည်း၊ အဘဝေါတိ၊ အဘဝေါဟူသည်ကား၊ နုဂ္ဂတိ၊
နုဂ္ဂတိဘဝတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝေါဟူသည်ကား၊
ခုဒ္ဒကာ၊ အငယ်တည်း၊ အဘဝေါတိ၊ အဘဝေါဟူသည်ကား၊ မဟန္တော၊
အကြီးတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယသသမ္ပတ္တိပတ္တိဝုဗ္ဗိဟာနိသဿ
တုန္တေ ဒုညပါပသုဂတိနုဂ္ဂတိခုဒ္ဒကမဟန္တဥပပတ္တိဘဝါနံ၊ အကြင်သို့သ
ဘောရှိသော ပြည့်စုံခြင်းပျက်စီးခြင်းကြီးငြိုးခြင်းဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဿ
တဥန္တေ ဒုညပါပသုဂတိနုဂ္ဂတိခုဒ္ဒကမဟန္တဥပပတ္တိဘဝတို့၏ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနေကပ္ပကာရာ၊ တပါးမကများစွာသောအ
ပြားရှိကုန်သော၊ ဘဝါဘဝတာ၊ ဘဝအဘဝအဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ စတုဟိတိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ အရိယမဂ်တို့
ဖြင့်၊ ယဿသမ္ပာ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ တေနတေနနယေန၊
ထိုထိုနည်းဖြင့်၊ တံဣတိဘဝါဘဝတဉ္စ၊ ထိုဣတိဘဝါဘဝအဖြစ်ကိုလည်း၊
ဝိတိတတ္ထော အဘိက္ကန္တော၊ လွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထဝသေန၊
အနက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဘတ္တိ၊ ဝိဘတ်ကို၊ ပရိတာမေတဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ
ညွှတ်စေအပ်၏၊ တံဝိဂတဘယန္တိ၊ တံဝိဂတဘယံဟူသည်ကား၊ ဧဝံရှပံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယဿဝုတ္တရုဏသမန္နာဂတံ၊ အကြင်အကြင်ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဝိတာသင်္ခံ၊ ထိုအာသဝေါကုန်ပြီး
သောရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိတ္တကောပါဘဝတောစ၊ စိတ်၏နောက်ကျ
ခြင်းစိတ်၏ချောက်ခြားခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောရာဂစသောကိုလေသာ
မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိဘဝါဘဝသမတိက္ကမဋ္ဌိ
တောစ၊ ဣတိဘဝါဘဝကို ကောင်းစွာလွန်ခြင်း၌ တည်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟေတုဝိဂမေန၊ အကြောင်းကင်းသဖြင့်၊ ဝိဂတ
ဘယံ၊ ကင်းသောဘေးရှိသော၊ ဝိဝေကသုခေန၊ ဝိဝေကသုခဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အဂ္ဂပလသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဂ
တဘယတ္တာဧဝံ၊ ကင်းသောဘေးရှိသောကြောင့်သာလျှင်၊ အသောကံ၊ စိုး
ရိပ်ခြင်းကင်းသော၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဧဝံ၊
နတ်တို့သော်လည်း၊ နဇာနန္တိ၊ မထိနိုင်ကုန်၊ ဒေဝါနာနဘဝန္တိ၊ ဒဿနာယာ
တိ၊ ဒေဝါနာနဘဝန္တိ ဒဿနာယဟူသည်ကား၊ အဝိဂတမဂ္ဂေမဂ်ဖိုလ်ရ
သောနတ်တို့ကို၊ ဣပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊

ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့သည်၊ ဝါယမန္တာဝိ၊ လုံ့လပင်ပြုသော်
လည်း၊ ဗိတ္တဝါဒဒဿနဝသေန၊ စိတ်၏အလေ့အကျင့်ကို မြင်သည်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ ဒဿနာယဒဠ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ နာနုဘဝန္တိ၊ နအဘိသမ္ဘုဟန္တိ
နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ မနုဿာပန၊ လူတို့သည်ကား၊ ပဝေဝ၊ အဘယ်
ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သေက္ခာဝိ၊ သေက္ခ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ပုထုဇ္ဇနာဝိယ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့၊ အရဟ
တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိတ္တပဝတ္တိ၊ စိတ်ဖြစ်ခြင်းကို၊ နဇာနန္တိ၊ မသိနိုင်
ကြကုန်၊ ။ ဒဿမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒဿမသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ မုစလိန္ဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ မုစလိန္ဒဝဂ်၏အဖွင့်ဖြစ်
သောအဋ္ဌကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃-နန္ဒဝဂ်-၁-ကမ္မသုတ်၊

☞

နန္ဒဝဂ္ဂဿ၊ နန္ဒဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အညတရောဘိက္ခုတိ၊
အညတရောဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ နာမဂေါတ္တေန၊ အမည်အနွယ်အားဖြင့်၊
အပါကဇ္ဇော၊ မထင်ရှားသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝိကာသဝ
ဘိက္ခု၊ ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းတည်း၊ ကိရေဝိတ္တာရေဝိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊
သောဝိကာသဝဘိက္ခု၊ ထိုရဟန္တာ အရှင်မြတ်သည်၊ ရာဇဂဟဝါသိ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေလေ့ရှိသော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားတည်း၊ မောဂ္ဂ
လာနတ္ထေရေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ သံဝေဇိနော၊ ထိတ်
လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
၍၊ သတ္ထုသန္တိကော၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊
သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ၊ လေး
ပါးသောသစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နဗိရဿော၊ မကြာမြင့်မီ
သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်ထေ၏၊ တဿဝိကာသဝဿ၊ ထိုအာ
သဝေါကုန်ပြီးသော ရဟန္တာအား၊ အပရတာဝေ၊ နောက်အဖို့၌၊ ခုရော၊
ကြမ်းတမ်းသော၊ အာဗာဓော၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ ပစ္စဝေက္ခကာယ၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ အမိဝါသေန္တာ၊ သည်းခံ
လျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဝိကာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စေ

တသိကဒုက္ခနာမ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲမည်သည်၊ နန္ဒိ၊မရှိ၊ကသယိက
ဒုက္ခပန၊ကိုယ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲသည်ကား၊ဟောတိယေဝ၊ဖြစ်သည်သာ
လျှင်တည်း၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ဓမ္မံ၊တရား
ကို၊ဧဒေသန္တဿ၊ဟောတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
နာတိဒုရေ၊မဝေးလွန်းသော၊ဌာနေ၊အရပ်၌၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဝဒနာကို၊အဓိဝါ
သေန္တော၊သည်းခံလျက်၊ ပလ္လင်္ကန၊ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊
တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတောအဓိဉ္စရေ၊နိသိန္ဒောဟောတိတိအာဒိ၊ဘဂဝ
တောအဓိဉ္စရေ၊နိသိန္ဒောဟောတိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ဟော
တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်၌၊ပလ္လင်္ကန္တိ၊ ပလ္လင်္ကဟူသည်ကား၊
သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ဥရုဗန္ဓာသနံ၊ ပေါင်တို့ကိုဖွဲ့စပ်သဖြင့်နေ
ခြင်းတည်း၊အာဘုဇိတွာတိ၊အာဘုဇိတွာဟူသည်ကား၊ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့ခွေ၍၊
ဥဇုံ၊ကသယံပဏိဝေယာတိ၊ဥဇုံကသယံပဏိဝေယဟူသည်ကား၊ဥပရိမသ
ရိရံ၊အထက်ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ဥဇုကံ၊ပြောင့်စွာ၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊အဠာ
ရသဝိဋ္ဌိကဏ္ဍကေ၊တဆဲ့ရှစ်ချောင်းသောကျောက်တုန်းတို့ကို၊ကောဋီယာ၊
အစွန်းဖြင့်၊ကောဋီ၊အစွန်းကို၊ပဋိပါဋေတွာ၊အစဉ်အတိုင်းထ်စေခိုက်စေ
၍၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊နိသိန္ဒဿ၊ထိုင်နေသောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ဝဗ္ဗမံသန္တာရုနိ၊ အရေအသားအကြောတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊နနမန္တိ၊မညွတ်ကုန်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်း
သည်၊တထာ၊ထိုထက်ဝယ်ဖွဲ့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နိသိန္ဒော၊ထိုင်
နေသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပုရာဏကမ္မဝိပါကဇန္တိ၊ပုရာဏကမ္မဝိပါကဇံဟူ
သည်ကား၊ဝုဗ္ဗေ၊ရှေးကိုယ်အဖြစ်၌၊ကတဿ၊ပြုအပ်သော၊ ကမ္မဿ၊ကံ
၏၊ဝိပါကဘာဝေန၊အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဇာတံ၊ဖြစ်သော၊ဝါ၊တနည်းကား၊
ပုရာဏကမ္မဝိပါကေ၊ ရှေးဘဝကံဟောင်း၏ အကျိုးဖြစ်သော၊ သုခဒုက္ခ
ပကာရေ၊ သုခဒုက္ခအပြားရှိသော၊ ဝိပါကသမုဒါယေကဒေသဘာဝေန၊
ဝိပါကံအပေါင်း၏အစိတ်အဝက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇာတံ၊ဖြစ်သော၊တံဒုက္ခံ၊
ထိုဒုက္ခသည်၊ ကိံ၊အဘယ်နည်း၊ ပုရာဏကမ္မဝိပါကဇံ၊ ရှေးကံဟောင်း
ကြောင့်ဖြစ်သော တရားအမူတည်း၊ ဣတိစ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤ
အကြောင်းဖြင့်၊ တဿအာဗာဓဿ၊ ထိုအနာ၏၊ ကမ္မသမုဋ္ဌာနတံ၊ ကံ
ကြောင့်ဖြစ်သောအဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ပြုလျက်၊ဩပတ္တမိကဥတုဝိပရိ
ဏာမဇာတိဘာဝံ၊ လုံ့လပြု၍ဖြစ်သောအဖြစ် ဥတုဗောက်ပြန်၍ဖြစ်သော
အဖြစ်ကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ပယ်၏၊ ဒုက္ခန္တိ၊ဒုက္ခဟူသည်ကား၊ ဗုရုဇနေဟိ၊

မြင်မြင်ဝါးဝါးသောသတ္တဝါတို့သည်၊ခမိတုံ၊သည်းခံခြင်း၌၊ အသက္က၊
 ကေယျ၊မစွမ်းနိုင်သောသဘောတည်း၊ တိဗ္ဗန္တိ၊တိဗ္ဗဟူသည်ကား၊တိဗ
 ကံ၊ထက်စွာသော၊အဘိဘဝိတွာ၊လွင်းမိုး၍၊ ပဝတ္တိယာ၊ဖြစ်သဖြင့်၊ဗလ
 ဝါ၊အားရှိသော၊ခရန္တိ၊ခရံဟူသည်ကား၊ကက္ခန္ဓံ၊ကြမ်းတန်းသော၊ကဋု
 ကန္တိ၊ကဋုကံဟူသည်ကား၊ အသာတံ၊သက်သာရာမရသော၊ ဒုက္ခဝေ
 ဒနံ၊ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ အဓိဝါသေန္တောတိ၊အဓိဝါသေန္တောဟူသည်ကား၊
 ဥပရိဝါသေန္တော၊အထက်၌နေလျက်၊သဟန္တောမခန္တော၊သည်းခံလျက်၊
 သတောသမ္ပဇာနောတိ၊သတောသမ္ပဇာနောဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂ
 ဟကာနံ၊ဝေဒနာကိုသိမ်းဆည်းတတ်ကုန်သော၊သတိသမ္ပဇညာနံ၊ သတိ
 သမ္ပဇညတို့၏၊ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊သတိမာ၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်
 ၍၊သမ္ပဇာနန္တောစ၊ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်း၊ဣဒံအ
 ယံအဓိပ္ပါယော၊ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အယံ
 ဝေဒနာနာမ၊ ဤဝေဒနာတို့မည်သည်ကား၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အတာဝဋ္ဌေန၊
 မရှိခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊အနိစ္စာ၊အနိစ္စမည်ကုန်၏၊အနိဗ္ဗာရမ္ပကာ
 ဒိပစ္စယေ၊ အနိဗ္ဗာရုံစသောအကြောင်းတို့ကို၊ ပရိစ္စ၊စွဲ၍၊ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ဖြစ်၍၊ကေန္တေနော၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇနသဘာ
 ဝတ္ထာ၊ပျက်တတ်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခယဓမ္မာ၊ကုန်
 တတ်သောသဘောတည်း၊ဝယဓမ္မာ၊ယုတ်တတ်သောသဘောတည်း၊ဝိရာ
 ဝဓမ္မာ၊တပ်ခြင်းကင်းသောသဘောတည်း၊နိရောဓဓမ္မာ၊ချုပ်တတ်သောသ
 ဘောတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒနာယ၊ဝေဒနာ၏၊အနိစ္စတာသလ္လက္ခတာဝသေ
 န၊အနိစ္စ၏အဖြစ်ကိုကောင်းစွာမှတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊သတောကာ
 ရိတာယ၊သတိပြုသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊သတော၊သတိပြည့်စုံသည်ဖြစ်
 ၍၊အဝိပရိတ သဘာဝပရိဝိဇ္ဇာနဝသေန၊ မဖောက်မပြန် သဘောကိုထိုး
 ထွင်း၍သိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္ပဇာနောစ၊ပညာအဆင်အခြင်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ သတိဝေပုလ္လ
 ပတ္တိယာ၊ သတိ၏ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်ခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထေဝ၊အလုံးစုံ
 သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယဝေဒနာပိတ္တဓမ္မေသု၊ ကာယဝေဒနာပိတ္တ
 ဓမ္မတို့၌၊သုဗ္ဗု၊ကောင်းစွာ၊ဥပဋ္ဌိတသတိတာယ၊ထင်သောသတိရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊သတော၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ပညာ
 ဝေပုလ္လပတ္တိယာ၊ပညာ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ပရိဂ္ဂဟိတသင်္ခါ
 ရတာယ၊သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးသောသင်္ခါရရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္ပဇာ

နော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဝိဟညမာနောတိ၊ အဝိဟ
ညမာနောဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသုတဝါ၊ အကြားအမြင်
နည်းသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ အန္ဓပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အညတရညတရေန၊ တ
ပါးတပါးသော၊ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ ဆင်းရဲသဘောနှင့်၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့သည်၊ သမာ
နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ပူပန်တတ်၏၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း
တတ်၏၊ ပရိဒေဝတိ၊ ပိုမြည်တမ်းတတ်၏၊ ဥရုတ္တာဋ္ဌိံ၊ ရင်ကိုခတ်သဖြင့်၊
ကန္တတိ၊ မြည်တမ်းတတ်၏၊ သဗ္ဗောဟံ၊ တွေ့ဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အန္ဓပုထုဇ္ဇနောပိ
ယ၊ အန္ဓပုထုဇဉ်ကဲ့သို့၊ နဝိဟညမာနော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂေနဝ၊
မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သမုပ္ပါဒ္ဓိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာခွဲ၊ အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ စေတောဒုက္ခံ၊ ဖိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို၊ အနုပ္ပါဒေန္တော၊ မဖြစ်စေမူ၍၊
ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ကမ္မဝိပါကဇေသရိရဒုက္ခံ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သောကံ့ပယ်
၌ဖြစ်သောဆင်းရဲဝေဒနာကို၊ အမိဝါသေန္တော၊ သည်းခံလျက်၊ သမာပဇ္ဇ
န္တောပိယ၊ သမာပတ်ဝင်စားသောရဟန်းကဲ့သို့၊ နိသိန္ဓော၊ နေသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒ္ဓသာတိ၊ အဒ္ဓသဟူသည်ကား၊ အမိဝါသနန္တိယာ၊ သည်း
ခံခြင်းအမိဝါသနန္တိဖြင့်၊ တထာ၊ မဖောက်မပြန်၊ နိသိန္ဓံ၊ နေသော၊ တံအာ
ယသ္မန္တံ၊ ထိုအရှင်မြတ်ကို၊ အဒ္ဓက္ခိ၊ မြင်တော်မူလေ၏၊ ဧတမတ္ထန္တိ၊ ဧတ
မတ္ထံဟူသည်ကား၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ တာဗိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ရော
ဂဿပိ၊ အနာကိုလျက်လည်း၊ ဝေဇ္ဇာဒိဟိပိ၊ ဆေးသမားစသည်တို့ဖြင့်
လည်း၊ တိကိန္တနတ္ထံ၊ ဆေးကုခြင်းငှါ၊ အနုသုက္ကာပဇ္ဇနကာရေ၊ လုံ့လမပြု
ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း အကြောင်းရှိသော၊ ဝိကာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားတို့ဖြင့်၊ အနုပက္ခိလေသသင်္ခါ
တံ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ သဗ္ဗာ
ကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊
ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံ ဟူသည်ကား၊ သင်္ခတဓမ္မာနံ၊ သင်္ခတတရားတို့
၏၊ ယေဟိ၊ ကမ်း၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခဓမ္မေဟိစ၊ ဆင်းရဲသဘောတို့
ဖြင့်လည်း၊ အဝိဃာတပတ္တိဝိဘာဝနံ၊ မပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကိုထင်
စွာပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤသဗ္ဗကမ္မဇဟဿဘိက္ခုနောစသောဥဒါနံ
ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဥဒါနံ၊ ဂါထာ၌၊ သဗ္ဗကမ္မ
ဇဟဿာတိ၊ သဗ္ဗကမ္မဇဟဿဟူသည်ကား၊ ပဟိနသဗ္ဗကမ္မဿ၊ မဂ်
ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသောကုသိုလ်ကံရှိထားသော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို

စကားသည်မှန်၏။ အဋ္ဌမဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ ဖြစ်
သောအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍။ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော။ ကုသလကုသလကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံတို့သည်။
ပဟိနန္ဒနိနာမ၊ ပယ်အပ်သည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊
အသမတ္တဘာဝတော၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယတော၊
အကြင်ပဋိသန္ဓေကိုမပေးတတ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏံ၊
အရိယမဂ်ဉာဏ်ကို၊ ကမ္မက္ခယကရန္တိ၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်၏ဟူ၍၊
ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုနောတိ၊ ဘိက္ခုနောဟူသည်ကား။ ဘိန္ဒကိလေသ
တာယ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု
နော၊ ရဟန်းအား၊ ရနမနဿပုရေကတံမုဇန္တိ၊ ရနမနဿပုရေကတံဇေဟူ
သည်ကား။ အရဟတ္တပတ္တိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောအခါမှ၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ရာဂရဇာဒိမိဿတာယ၊ ရာဂမြူစသည်
နှင့်ရောနှောသဖြင့်၊ ဇေန္တိ၊ ဇေဟူ၍၊ လန္ဓနာမံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊
ဒုက္ခဝေဒနိယံ၊ ဆင်းရဲသဖြင့်ခံစားအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ဝိဝါကပဋိသံ
ဝေဒနေန၊ အကျိုးကိုခံစားသဖြင့်။ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်သဖြင့်၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ရနန္တဿဝိဝိသေန္တဿ၊ ဖျက်ဆီးလျက်၊
ပရတောပန၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရပြီးသောနောက်၌ကား။ သာဝဇ္ဇကြိယာ
ယ၊ သာဝဇ္ဇကြိယာ၏။ သန္တဝေါယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
အနဝဇ္ဇကြိယာယစ၊ အနဝဇ္ဇကြိယာ၏လည်း။ ဘဝမူလဿ၊ ဘဝ၏အမြစ်
ကို၊ သမုန္တိန္ဒတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမုန္တိန္ဒ
မူလတာယ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီးသောအမြစ်ရှိသောသစ်ပင်၏။ ဂုပ္ဖ၊ အ
ပွင့်သည်၊ ဗလဒါနသမတ္တတာယ၊ အသီးကိုပေးခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောအဖြစ်
၏။ အဘာဝတောဝိယ၊ မရှိခြင်းကဲ့သို့၊ ကြိယမတ္တာဝ၊ ကြိယာမျှသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမမဿာတိ၊ အမမဿဟူသည်ကား။ ရူပါဒိသု၊
ရူပက္ခန္ဓာစသည်တို့တွင်၊ ကတ္တမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောခန္ဓာ၌၊ မမန္တိ၊ ငါ၏ဥစ္စာ
ဟူ၍၊ ဂဟဏာဘာဝတော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ အမ
မဿ၊ မြတ်နိုးခြင်းမရှိသော၊ မမံကာရေဟိတဿ၊ မြတ်နိုးခြင်းကင်းသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်မိက်
အား၊ မမကံာရော၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍မြတ်နိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောအန္တ
ပုဏ္ဏနော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မိက်သည်၊ အတ္တသိနေဟေန၊ မိမိအတ္တဘောကို

၂

ချစ်သဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇာဒိတိ၊ ဆေးသမားစသည်တို့ဖြင့်၊ သရီရံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊
 ပဋိဇ္ဈေါပေတိ၊ လုပ်ကျွေးစေ၏။ အရဟံ၊ ပန၊ ရဟန္တာသည်ကား၊ သရီရံ၊
 ကိုယ်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အမေမာ၊ မမြတ်နိုးမစွဲမက်၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သရီရဇ္ဈေနပိ၊ ကိုယ်ကိုကျွေးမွေး
 မြင်း၌လည်း၊ ဥဒါသိနမာတုကောဝ၊ သား၌လျော်လျူရှုသော အဓိကဲ့သို့၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတဿာတိ၊ ဥတဿဟူသည်ကား၊ စတုဗြိဟိ၊ လေးပါး
 အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဩဗံ၊ ကာမောဗ္ဗစသည်ကို၊ တရိတွာ၊
 ကူး၍၊ နိဗ္ဗာနထလေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကြည်းထက်၌၊ ဥတဿ၊ တည်
 သောရဟန္တာအား၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေကို
 ယူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္ဓာဝဿ၊ ပြေးသွားခြင်း၏၊ အတာဝေန၊ မရှိ
 မြင်းကြောင့်၊ ဥတဿ၊ ရပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟိတဇေယျတ္ထံ၊ ထိုစကား
 သင့်၏၊ သေခယုဓန္ဓနာ၊ သေခယုဓဉ်တို့သည်၊ ကိလေသာဘိသင်္ခါရာ
 နံ၊ ကိလေသာအဘိသင်္ခါရတို့၏၊ အပဟိနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဂုဘိပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ဂုဘိပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံသာဓရ၊
 သံသာရာ၌၊ ဝေဇ္ဇန္တနာမ၊ ပြေးသွားသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အရဟံ၊ ပန၊
 ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား၊ တဘာဝတော၊ ထိုပြေးသွားခြင်းမရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတောတိ၊ ရပ်တည်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 အသဝါ၊ တနည်းကား၊ နသပိဓေ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဝိကာသဝသင်္ခါ
 တေ၊ ဝိကာသဝဟု ဆိုအပ်သော၊ အရိယဓမ္မေ၊ အရိယဓမ္မ၌၊ ဥတဿ၊
 တည်သော၊ တာဒိနောတိ၊ တာဒိနောဟူသည်ကား၊ ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုတ်
 ရှုံ့ရှာအပ်သည်၌၊ အပ္ပဋိကူလသညိ၊ စက်ဆုတ်ရှုံ့ရှာတွယ်မရှိဟုအမှတ်ပြု
 လျက်၊ ဝိဘာရတိ၊ နေ၏။ ဣဘိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 ဝုတ္တာယ၊ ဘောတော်မူအပ်သော၊ ပဉ္စဝိသယ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ အရိ
 ယိဒ္ဓိယာ၊ အရိယာတို့၏တန်းရိုးဖြင့်၊ အဋ္ဌတိလောကဓမ္မဟိ၊ ရှစ်ပါးသော
 လောကဓံတရားတို့ကြောင့်၊ အကမ္မနိယာယ၊ မတုန်လှုပ်နှိုင်သော၊ ဆဇ္ဇဂ္ဂံ
 ပေက္ခာယစ၊ ဆဇ္ဇဂ္ဂံပေက္ခာနှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣဋ္ဌာဒိ
 သု၊ ဣဋ္ဌစသည်တို့၌၊ ကေသဒိသတာသင်္ခါတေန၊ တူသောအဖြစ်ဟုဆို
 အပ်သော၊ တာဒိဘာဝေန၊ တာဒိဂုဏ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တာဒိနော၊
 တာဒိကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အတ္ထောနတ္ထိဇနံ လပေတပေတိ၊
 အတ္ထောနတ္ထိဇနံလပေတပေဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဘောသန္ဓာဒိန္နိ၊ ဆေး
 ကုခြင်းစသည်တို့ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်း

ကိုလပိတုံကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သရိဇေ၊ ကိုယ်၌၊ နိရာပေက္ခတာ၊
 ဝတော၊ ဝဲကွက်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဗန္ဓနာ၊ အညှာမှ၊
 ပရတ္တော၊ ကြွေကျသော၊ ပဏ္ဍုပလာသေပိယ၊ ဖက်ရွက်လျော်ကဲ့သို့၊
 သယမေဝ၊ အလိုလိုပင်လျှင်၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဘိဇ္ဇိတွာ၊
 ပျက်စီး၍၊ ပတတု၊ ကျစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိကာသဝါနံ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အဇ္ဈာသယော၊ အလိုသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 နာဘိကင်္ခါမိမရဏံ၊ နာဘိကင်္ခါမိဇိဝိတံ၊ ကာလဉ္စပဋိကင်္ခါမိ၊ နိဗ္ဗိသံဘဇ္ဇ
 ကောယထာတိ၊ နာဘိကင်္ခါမိမရဏံ၊ နာဘိကင်္ခါမိဇိဝိတံ၊ ကာလဉ္စပဋိ
 ကင်္ခါမိ၊ နိဗ္ဗိသံဘဇ္ဇကောယထာဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသဘောကို၊ နာဘိကင်္ခါမိ၊ အလွန်
 မတောင့်တ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း၊ နာဘိကင်္ခါမိ၊ အလွန်
 မတောင့်တ၊ ကာလဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် အခါကိုသာ၊ ပဋိကင်္ခါမိ၊ တောင့်တ
 ၏၊ နိဗ္ဗိသံ၊ အရှိန်အစော်မဲ့သော၊ ဘဇ္ဇကောယထာ၊ သူ၏အစေအပါးခံရ
 သောယောကျ်ားကဲ့သို့တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယံကိဉ္စ၊ အငှတ်
 မရှိသော၊ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသတော၊ ပြ၍၊ အယုဿ၊ အရှင်အား၊
 ကံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗိ၊ အလိုရှိအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနံ၊
 လူအပေါင်းကို၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ နိမန္တနဝသေန၊ ဘိတ်
 သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ လပေတဝေလပါပေတုံ၊ ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ဝိကာ
 သဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တော၊ အလိုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
 မိစ္ဆာဇိဝဿ၊ မိစ္ဆာဇိဝကို၊ ဝေဇ္ဇေနဝ၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သမုဿိ၊ နိဗ္ဗိတတ္တာ၊
 အကြွင်းမဲ့ပယ်ခွါအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အယံထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊ အတ္တေနာ၊
 မိမိ၏၊ ရောဂံ၊ ရောဂါကို၊ ဝေဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးသမားတို့ဖြင့်၊ အတိကိစ္ဆာပေတွာ၊
 ဆေးမကုစေမူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဒုဇေ၊ မနီးမဝေးသော
 အရပ်၌၊ နိဘိဒတိ၊ နေဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေတန္တာနံ၊ စေတနာကို
 သေရဟန်းတို့အား၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ အတိကိစ္ဆာပနေ၊ ရောဂါကို
 ဆေးမကုစေခြင်း၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ပကာသေယိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ပဌ
 မသုတ္တဝဇ္ဇနာ၊ ပဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃-နန္ဒဝဂ်-၂-နန္ဒသုတ်။

ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ နန္ဒောတိ၊ နန္ဒဟူသည်ကား၊ တဿကုမာရဿ၊
 ထိုမင်းသား၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ သော၊
 ထိုနန္ဒမင်းသားသည်၊ စက္ကဝတ္တိလက္ခဏာပေတတ္ထာ၊ စကြာဝတေးမင်း၏
 လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊
 သပရိဇနံ၊ ပြင်ပလူအပေါင်းနှင့်တကွ၊ သကလဉ္စညာတိပဋိဝရံ၊ အလုံးစုံ
 သောဆွေးမျိုးအပေါင်းကို၊ နန္ဒယန္တော၊ နှစ်သက်စေချက်၊ ဇာဟော၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ နန္ဒောတိနာမံ၊ နန္ဒဟူသောအမည်ကို၊ လာဘိ၊
 ရ၏၊ ဘဂဝတောဘာတာတိ၊ ဘဂဝတောဘာတာဟူသည်ကား၊ ဧကပိ
 တုပုတ္တတာယ၊ တဖတည်းသားဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဘာတာ၊ ဘာတုမည်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဟေက
 ဝန္တော၊ တကွတဝင်းတည်း၌၊ နဉ္စပုတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မာတုန္တော
 ပုတ္တောတိ၊ မာတုန္တောပုတ္တောဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟောတော်
 မူအပ်၏၊ စူလမာတုပုတ္တော၊ မိလ္လေးတော်၏သားတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မဟာ
 ပဇာပတိဂေါတမိယာ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊

≡ အနတ္တိရတောဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ အနတ္တိရတောဗြဟ္မစရိယံ ဟူသည်ကား၊
 ဗြဟ္မံသေဉ္စဉ္စက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ စရိယံ၊ အကျင့်တည်း၊ ဧကသန္တံ၊ တထပ်
 သာစားသည်ကို၊ ဧကသေယျံ၊ ထိုင်ခြင်းတည်းဟူသော တခုသောဣရိ
 ယာပုတ်ဖြင့်သာတယောက်တည်းအပ်သည်ကို၊ မေထုနပိရတိ၊ မေထုနမှ
 ကြဉ်သည်ကို၊ စရာမိ၊ ကျင့်၏၊ သန္တာရေတုန္တိ၊ သန္တာရေတုံဟူသည်ကား၊
 ပဌမိတ္တတော၊ ပဌမိတ်မှ၊ ယာဝ၊ အကြွင်းရှေ့လောက်၊ စရိမကမိတ္တံ၊
 အဆုံးဖြစ်သောရတိမိတ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်အဆုံး
 ဖြစ်သောရတိမိတ်တိုင်အောင်၊ သဗ္ဗာပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံ၊ ပရိသုန္ဓံ၊ လင်
 ကြယ်စွာ၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ပဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဧတ္ထစ၊
 ဤပုဒ်တွင်လည်း၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယပဒေန၊
 ဗြဟ္မစရိယပုဒ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော
 အကျင့်ကို၊ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သိက္ခံ
 ပစ္စက္ခာယာတိ၊ သိက္ခံပစ္စက္ခာယဟူသည်ကား၊ ဥပသမ္ပဒကာလေ၊ ပဉ္စင်းခံ
 သောအခါ၌၊ ဘိက္ခုဘာဝေန၊ ရဟန်းအဖြစ်နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ သမာဒိန္နံ၊

ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော၊ နိဗ္ဗတ္တတဗ္ဗတာဝေန၊ ဖြစ်စေအပ်
သည့်၏ အဖြစ်အားခြင်း၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ စတုရိမိတ္တိ၊ လေးပါးအပြားရှိ
သည့်လည်းဖြစ်သော၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပဋိက္ခိမိတ္တံ၊ ပယ်၍၊ ဝိသမဇ္ဇေတွာ၊
စွန့်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိနာယာတိ၊
ဟိနာယဟူသည်ကား၊ ဝိဟိတာဝါယ၊ လူဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အာဝတ္တိဿာမိတိ၊
အာဝတ္တိဿာမိဟူသည်ကား၊ နိဝတ္တိဿာမိ၊ ဆုတ်တော့အံ့၊ ကသ္မာပန၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အယံ၊ ဤမထေရ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာ
ရောစေသိ၊ ကြားတိသနည်း၊ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပြဿနာပုစ္ဆာ၌၊ အယံ၊ ဤဆို
လတ္တံ့သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝတ္ထဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သောမြတ်သောဓမ္မ
စက်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ
၍၊ ဝေဠုဝနေ၊ မင်းကျောင်းဗိမာန်ဝေဠုဝန်၌၊ ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူသော၊
မေးငါ၏၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒဿေထ၊ ပြပါကုန်လော့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇေန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်၊ ပေသိတေ
သု၊ ရေလွှတ်အပ်ကုန်သော၊ သဟဿသဟဿပရိဝါရေသု၊ တထောင်တ
ထောင်အခြံအရံ ရှိကုန်သော၊ ဒသသုဒ္ဓတသု၊ တကျိပ်သော တမန်တို့
သည်၊ သဟပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ ပတ္တေသု၊ ရောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗပစ္ဆာ၊ ခပ်သိမ်းသော
တမန်တို့နောက်မှ၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အရဟတ္တပတ္တေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်သော၊ ကာသုဒါယိတ္ထေရေန၊ ကာလုဒါယိမထေရ်သည်၊ ဂမနကာ
လံ၊ သွားခွင့်သင့်တော်မူသော အခါကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မဂ္ဂဝဏ္ဏံ၊ ခရီး၌
အကြောင်းကို၊ ဝတ္ထေတွာ၊ ချီးမွမ်းထောပနာ၍၊ ဇာတိဘူမိဂနောယ၊ ရွှေ
ချက်တော်မြုပ်သိုရာ ကဝိလဝတ်ပြည်တော်သို့ ကြွသွားတော်မူစေခြင်း
ငှါ၊ ယာမိတော၊ တောင်းပန်လျှောက်တားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသတိသဟဿ
နိကာသဝ ပရိဝုတော၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန္တာအပေါင်း ဖြိုရဲလျက်၊
ကဝိလဝတ္ထုနဂရံ၊ ကဝိလရသေ့နေမှတ် ကဝိလဝတ် ပြည်တော်မြတ်သို့၊
ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဥာတိသမာဂမေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်အစည်း
အဝေး၌၊ ပေါက္ခရေသံ၊ ကြာတောမိဗန်းကို၊ အဋ္ဌပုတ္တိံ၊ ကတွာ၊ အကြောင်း
ပြု၍၊ ဝေဿန္တရဇာတကံ၊ ဝေဿန္တရာ ဇာတ်တော်ကို၊ ကထေတွာ၊
ဟောတော်မူ၍၊ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း
ခံအလိုငှါ၊ ပမိဇ္ဈော၊ ဝင်တော်မူစဉ်၊ ဥတ္တိဋ္ဌေနပ္ပမဇ္ဇေယျာတိ၊ ဂါထာယ၊

ဥတ္တိဓမ္မနပ္ပမဇ္ဇေယျ ဟူသောဂါထာဖြင့်၊ ပိတင်္ဂါမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန
မင်းကြီးကို၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတု၊
တည်စေ၍၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဓမ္မဉ္စရေတိဂါ
ထာယ၊ ဓမ္မဉ္စရေဟူသောဂါထာဖြင့်၊ မဟာပဇာပတိံ၊ မဟာပဇာပတိဂေါ
တမိာသို့၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ရာဇာနံ၊ မည်းတော်
မင်းကြီးကို၊ သကဒါဂါမိဖလေ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ
တော်မူ၏။ ဘတ္တကိစ္ဆာဝဿာနေပန၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသောအခင်း
၌ကား၊ ရာဟုလမာတုဂုဏကထံ၊ ရာဟုလမင်းသားမတ်တော်ယသော
ရာ၏၊ ကျေးဇူးစကားကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ စန္ဒကိန္နရိဇာတာကံ၊ စန္ဒကိန္နရိ
ဇာတ်တော်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ တတိယဒိဝသေ၊ သုံးရက်
မြောက်သောနေ့၌၊ နန္ဒကုမာရဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏၊ အဘိသေကဂေဟာပွ
ဝေသနပိဝါဟမင်္ဂလေသု၊ ရာဇဘိသေကမင်္ဂလာရွှေနန်းတင်သောမင်္ဂလာ
ထိမ်းမြားသော မင်္ဂလာတို့သည်၊ ဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ပိဏ္ဍာယပပိသိတွာ၊ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၍၊ နန္ဒကုမာရဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏၊
ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို၊ ဝတွာ၊
ဟောတော်မူ၍၊ အာသနာ၊ နေရာတော်မှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပတ္တမဇ္ဇော၊
ဖဲတော်မူခဲ့သည်ရှိသော်၊ ကုမာရဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်
တော်မှ၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ နဂဏ္ဍိ၊ မယူ၊ သောပိကုမာရော၊ ထိုနန္ဒမင်းသား
သည်လည်း၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ သဂါရဝေန၊ ရိုသေခြင်းရှိသ
ဖြင့်၊ ဟန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ တေတဝ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊
ဂဏ္ဍထ၊ ယူတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ခိ၊ မဝံ၊
ဝေပန၊ ဤသို့ကား၊ ပိန္နေသိ၊ ကြံစည်၏၊ သောပါနသိသေ၊ စောင်းတန်းဦး
၌၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဏ္ဍိဿတိ၊ ယူလိမ့်ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေသိ၊ ကြံ
စည်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထိ၊ ထိုစောင်းတန်းအဆုံး
၌လည်း၊ နဂဏ္ဍိ၊ ယူတော်မူ၊ ဣတရော၊ နန္ဒမင်းသားသည်၊ သောပါနမူ
လေ၊ စောင်းတန်းရင်း၌၊ ဂဏ္ဍိဿတိ၊ ယူလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေသိ၊ ကြံ
ပြန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထိ၊ ထိုစောင်းတန်းရင်း၌လည်း၊ န
ဂဏ္ဍိ၊ ယူတော်မူ၊ ဣတရော၊ နန္ဒမင်းသားသည်၊ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်
၌၊ ဂဏ္ဍိဿတိ၊ ယူလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေသိ၊ အကြံဖြစ်ပြန်၏၊ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထိ၊ ထိုမင်းရင်ပြင်၌လည်း၊ နဂဏ္ဍိ၊ ယူတော်မူ၊
ကုမာရော၊ နန္ဒမင်းသားသည်၊ နိဝတ္တိတုကာမော၊ ပြန်လိုလျက်၊ အနိစ္ဆာ

ယ၊ လိုက်ခြင်းငှါအလိုမရှိဘဲ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ နောက်တော်ကအတူတကွလိုက်
 လျက်၊ ဂါရဝေန၊ ကြောက်ရွံ့ရှိသောသဖြင့်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဏှထ၊
 ယူတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မဝံ၊ ဣတိ၊ ဤအ
 ရပ်၌၊ ဂဏှိဿတိ၊ ယုလတ္တံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ဂဏှိဿတိ၊ ယုလတ္တံ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိန္တန္တော၊ ကြံ့လျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်သွားရ၏၊ တသ္မိံ၊ ခဏ၊
 ထိုခဏ၌၊ ဇနပဒကလျာဏိယာ၊ ဇနပဒကလျာဏီမင်းသမီးအား၊ အာပိက္ခိ
 သု၊ ကြားလျှောက်ကြကုန်၏၊ အယျေ၊ သခင်မ၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နန္ဒရာဇာနံ၊ နန္ဒမင်းမြတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွ
 သွားတော်မူ၏၊ တုဌေဟိ၊ သခင်မတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကွေကွင်းခြင်းကို၊ ကရိဿ
 တိ၊ ပြုလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပိက္ခိ၊ သု၊ ပြောကြားကြကုန်၏၊ သာ၊ ထိုဇနပဒ
 ကလျာဏီ မင်းသမီးသည်၊ ဥဒကဗိန္ဒုနိ၊ ရေပေါက်တို့ကို၊ ပဉ္စရန္တဟိ၊
 ပဋိကြကုန်သော၊ အဗျုလ္လိဝိတေဟိ၊ ထက်ဝက်ပြီးပြီးကုန်သော၊ ကေသေ
 ဟိ၊ ဆံတို့ဖြင့်၊ ဝေဂေန၊ လျှင်စွာ၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်လက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊
 တက်၍၊ သိဟပဉ္စရန္တါရေ၊ ခြင်္သေ့ခံသော လေသာတံခါး၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊
 အယုပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ တုဝဋ္ဋံခေါ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ အာဂန္တေယျာသိ၊
 ပြန်လာပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မှာလိုက်၏၊ တဿ၊ ထိုဇနပဒက
 လျာဏီမင်းသမီး၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုမှာလိုက်သောစကားသည်၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒ
 မင်းသား၏၊ ဟဒယေ၊ အသည်းနှလုံး၌၊ တိရိယံ၊ ဖိလော၊ ပတ်တွာဝိယ၊ ကျသ
 ကဲ့သို့၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ သတ္တဝာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အဿနန္ဒဿ၊
 ထိုနန္ဒမင်းသား၏၊ ဟတ္တတော၊ ထက်မှ၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အဂဟေတွာဝ၊
 မယူမူ၍သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုဘုရင်ဖြစ်စမင်းနန္ဒကို၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်
 သို့၊ နေတွာ၊ ခေါ်ဆောင်တော်မူ၍၊ နန္ဒ၊ ညီချစ်နန္ဒ၊ ပဗ္ဗဇိဿသိ၊ ရဟန်းပြု
 ပါအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဘုရင်ဖြစ်စမင်းနန္ဒ
 သည်၊ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန၊ ဘုရား၌ရှိသောသဖြင့်၊ နပဗ္ဗဇိဿသိ၊ အကျွန်ုပ်ရဟန်း
 မပြုပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝတွာ၊ မဆိုဝံ၊ မူ၍၊ အာမပဗ္ဗဇိဿသိ၊ ဩဝံ၊ ရဟန်း
 ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ သတ္တဝာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဝန်ခံတပြီးကား၊ နန္ဒံ၊ ဘုရင်ဖြစ်စမင်းနန္ဒကို၊ ပဗ္ဗဇေ
 ထ၊ ရဟန်းပြုကြလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကပိလပုရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊
 ကြွသွားတော်မူ၍၊ တတိယဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တံ၊ ထိုနန္ဒ
 မင်းမြတ်ကို၊ ပဗ္ဗဇေသိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်
 မြောက်သောနေ့၌၊ မာတရာ၊ မယ်တော် ယသောရာသည်၊ အလက္ခိ

မိတ္တံ၊ တနိဿာသင်၍၊ ပေသိတံ၊ စေအပ်သော၊ သမဏ၊ မမည်းတော်ရင်း
 ရဟန်းတို့၏မင်းဘုရား၊ မေး တပည့်တော်အား၊ ခေါ်ယူ၍၊ ကိုယ်တော်မြတ်
 အမွေကို၊ ခေပိ၊ ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်
 တော်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အာဂတံ၊ လိုက်လာသော၊ ရာဟုလကုမာနံ၊ ရာဟု
 လာမင်းသားကို၊ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရှင်ပြုတော်မူ၏၊ ဝုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်
 ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဟာဓမ္မပါလဇာတကံ၊ မဟာဓမ္မပါလဇာတ်
 တော်ကို၊ ကထေတွာ၊ ပောတော်မူ၍၊ ရာဇာနံ၊ မမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်း
 ကြီးကို၊ အနာဂါမိပလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေတော်
 မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာပဇာပတိ၊ မဟာပဇာ
 ပတိဂေါတမီကို၊ သောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ဝိတနံ၊
 မမည်းတော်ကို၊ တီသုဖလသု၊ အောက်ဖိုလ်သုံးခုတို့၌၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊
 တည်စေတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုဒ္ဓော၊ ရဟန်းအပေါင်းမြို့ရုံလျက်၊
 ဝုနဒေဝ၊ တဖန်ပင်လျှင်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဝတ္ထု၊ ကြွသွား
 တော်မူ၍၊ တေတေ၊ သိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ အနာထဝိဇ္ဇိကေန၊ အနာထဝိဇာတ်
 သူဌေးသည်၊ သာဝတ္ထိ၊ အာဂမနတ္ထာယ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ကြွလာစေခြင်း
 ဌ၊ ဂဟိတပဋိညော၊ ယူအပ်ပြီးသောဝန်ခံခြင်းရှိသဖြင့်၊ ဇေတဝနမဟာ
 ဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးသည်၊ နိဗ္ဗိတေ၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်၊
 တတ္ထ၊ ကိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးသို့၊ ဝတ္ထု၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဝါ
 သံ၊ နေတော်မူခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗေသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်
 မူသည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာနန္ဓော၊ အရှင်နန္ဒသည်၊ အနိစ္စာယ၊ အလိုမရှိ
 တဲ၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အနာဒိနဝဒဿာ
 ဝိ၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိလေ့မရှိ၊ ဇနပဒကဇ္ဈာဏိယာ၊ ဇနပဒကဇ္ဈာဏီ
 မင်းသမီး၏၊ ဝုတ္တဝစနံ၊ မှာလိုက်သောစကားကို၊ အနုဿရန္တော၊ အစဉ်
 အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ လည်တမော့မော့ ဆန့်ကျင်ခြင်း
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနဘိရ
 တိ၊ မဓမ္မလျော်ခြင်းကို၊ အါရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 တေနခေါပနသမယေနအာယသ္မာနန္ဓော ဟိနာယာဝတ္တိဿာမိတိ၊ တေန
 ခေါပနသမယေနအာယသ္မာနန္ဓောဟိနာယာဝတ္တိဿာမိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ
 တော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊
 အာယသ္မာနန္ဓော၊ အရှင်နန္ဒသည်၊ ဟိနာယာဝတ္တိဿာမိ၊ လူထွက်အံ့၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ နံ၊ ထိုအရှင်နန္ဒမထေရ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုဘိသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊
ဟိ၊ အဖြေ၊ ပိုပြပြီးအံ့၊ ပုရေထရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်
၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒဿတော၊ ပြုပြီး၍၊ နံ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်ကို၊ ဝိဝေစေ
တုံ၊ ဖြေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပဗ္ဗာဇေတွာပန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍
ကား၊ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တမည်ဖြင့်၊ တတော၊ ထိုရဟန်းပြုပြီးသောနောက်
မှ၊ ဝိဝေစေတွာ၊ ကာမဂုဏ်ငှလွတ်စေ၍၊ ဥပရိဝိသေသံ၊ အထက်အရဟတ္တ
မဂ်အရဟတ္တဖိုလ် တရားထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေသာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေနေယျဒမနက္ခာသလော၊ ဝေနေယျာဟိုက်ဆုံးမခြင်း၌လိမ္မာတော်မူသော၊
သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်တော်မူ၍၊ နန္ဒံ၊ နန္ဒမင်း
သားကို၊ မဗ္ဗမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ သာကိယာနိ
တိ၊ သာကိယာနိဟူသည်ကား၊ သက္ကရာဇ်စိတဝါ၊ သာကိဝင်မင်းတို့၏
သမီးတည်း၊ ဇနပဒကလျာဏီတိ၊ ဇနပဒကလျာဏီဟူသည်ကား၊ ဇနပဒ
မှ၊ ဇနပဒိန္ဒ၊ ကလျာဏီ၊ ကောင်းခြင်းရှိသော မင်းသမီးတည်း၊ ရူပေန၊
အဆင်းဖြင့်၊ ဥတ္တမာ၊ မြတ်၏၊ ဆသရိရဒေါသရဟိတာ၊ ခြောက်ပါးသော
ကိုယ်အပြစ်မှကင်း၏၊ ပဗ္ဗကလျာဏသန္တာဂတာ၊ ငါးပါးသောကောင်း
ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဟိဝိက္ခာမေဝိ၊ ချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ သာရာဇစိတဝါ၊ ထိုမင်းသမီး
သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာတိဒိဃာ၊ မရှည်လွန်းမမြင့်လွန်း၊ နာတိ
ပုဿာ၊ မတိုလွန်းမပိုမကွမနိန့်လွန်း၊ နာတိကိဿာ၊ မကြီးလွန်းမဝိန့်လွန်း၊
နာတိတူလာ၊ မဆူလွန်းမဝလွန်း၊ နာတိကာဠိကာ၊ မမည်းလွန်း၊ နစ္စောဒါ
တာ၊ မဖြူလွန်း၊ မနုဿ ဝဏ္ဏံ၊ လူတို့၏အဆင်းကို၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်၏၊
ဒိဗ္ဗဝဏ္ဏံ၊ နတ်၏အဆင်းသို့လည်း၊ အပတ္တံ၊ မရောက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဆသရိရဒေါသရဟိတာ၊ ခြောက်ပါးသော ကိုယ်အပြစ်မှကင်း၏၊ ဆဝိ
ကလျာဏံ၊ အရေ၏ကောင်းခြင်း၊ ဖံသကလျာဏံ၊ အသား၏ကောင်းခြင်း၊
နှာရကလျာဏံ၊ အကြော၏ကောင်းခြင်း၊ အဋ္ဌိကလျာဏံ၊ အရိုး၏ကောင်း
ခြင်း၊ ဝယကလျာဏံ၊ အရွယ်၏ကောင်းခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါးတုန်
သော၊ ဣမေဟိကလျာဏေဟိ၊ ဤကောင်းခြင်းတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်
စုံတုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောကောင်းခြင်းတို့တွင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိ
ရောဘာသေန၊ ကိုယ်ဆင်းရဲဖြင့်၊ ခွါဒသဟတ္တဗ္ဗာနံ၊ တဆဲ့နှစ်တောင်အရပ်
ကို၊ အာလောကံ၊ အလင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဝိယဂုံသာမာဝါ၊ သွပ်ရှားပွင့်

အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသည် လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏသာမဓဝါ၊
 ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿာဇနပဒကဇျာဏိယာ၊ ထိုဇနပဒကဇျာဏိ
 မင်းသွီးအား၊ ဆဝိကဇျာဏတာ၊ အရေ၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော
 အဖြစ်မည်၏။ အဿာဇနပဒကဇျာဏိယာ၊ ထိုဇနပဒကဇျာဏိမင်းသွီး
 ၏၊ စတ္တာ၊ ရောပနာ၊ ဘတ္တ၊ ဝါဒ၊ စ၊ လေးခုသော ခြေဘဝါးလက်ဘဝါးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ မရပရိယောသာနဉ္စ၊ နှုတ်ခမ်းဖျားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 လာခါရသပရိကမ္မကကံဝိယ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့်အပြေအပြစ် ပြုအပ်သကဲ့သို့၊
 ရတ္တပဝါဠရတ္တကမ္မလေန၊ နိမြန်းသောသန္တာနိးမြန်းသော ကမ္မသာနှင့်၊
 သဒိသံ၊ တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဿာဇနပဒက
 ဇျာဏိယာ၊ ထိုဇနပဒကဇျာဏိမင်းသွီး၏၊ မံသကဇျာဏတာ၊ အသား
 ၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသောအဖြစ်မည်၏။ ဝိသတိန၊ မတ္တာနိ၊ နှစ်ဆယ်
 အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော လက်သည်း ခြေသည်းတို့သည်၊ မံသတော၊
 အသားမှ၊ အမုတ္တဋ္ဌာနေ၊ မလွတ်သောအရပ်၌၊ လာခါရသပရိပုရိတာနိ
 ဝိယ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ဖြည့်သကဲ့သို့၊ မုတ္တဋ္ဌာနေ၊ အသားမှလွတ်
 သောအရပ်၌၊ ဝိရဓာရာ၊ သဒိသာနိ၊ နို့၊ ခင်းအဆင်းနှင့် တူကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဿာဇနပဒကဇျာဏိယာ၊
 ထိုဇနပဒ ကဇျာဏိမင်းသွီး၏၊ န္ဓာရုကဇျာဏတာ၊ အကြော၏ကောင်း
 ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ န္ဒတ္တိံ၊ သဒန္တံ၊ သုံးဆွဲ
 နှစ်ချောင်းသောသွားတို့သည်၊ သုဗုသိတာ၊ ကောင်းစွာထိကုန်၏၊ ဝိသုဒ္ဓပ
 ဝါဠပန္တိ၊ သဒိသာ၊ အလွန်စင်ကြယ်စွာသောဖြူစင်သောပုလဲအစဉ်သန္တာ
 အစဉ်နှင့်တူကုန်၏၊ ဝဇိရပန္တိ၊ ဝိယ၊ ဝေဇဇိန်ကျောက်အစဉ်ကဲ့သို့၊ ခါယန္တိ၊
 ထင်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဿာဇနပဒကဇျာဏိယာ၊ ထိုဇနပဒ
 ကဇျာဏိမင်းသွီး၏၊ အဗ္ဗိကဇျာဏတာ၊ အရိုး၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၏ အဖြစ်မည်၏။ ဝိသတိ၊ သမသတိကာ၊ အသက်တော့နှစ်ဆယ်
 ရှည်သည်၊ သမေနာဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ သောဠသဝသုဒ္ဓသိကာဝိယ၊
 တဆွဲခြောက်နှစ်အရွယ်၌ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိပ္ပလိတာ၊ အနေမလိပ်
 မတွန့်၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဿာဇနပဒကဇျာဏိယာ၊ ထိုဇနပဒက
 ဇျာဏိမင်းသွီး၏၊ ဝယကဇျာဏတာ၊ အရူယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 သော အဖြစ်မည်၏။ သုန္နရိစ၊ သုန္နရိမည်သော မာတုဂါမသည်လည်း၊
 ဝေဓုပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂုဏသမန္နာဂတာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်

စုံ၏။ တေနံ၊ ထိုကြောင့်။ ဇနပဒကဏ္ဍာဏီတိ၊ ဇနပဒကဏ္ဍာဏီဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏။ စာရာနိက္ခမန္တဿာတိ၊ စာရာနိက္ခမန္တဿဟူသောသဒ္ဓါသည်
 အနာဒရေ၊ အနာဒရအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဟတ်ဆုံးသော သဒ္ဓါ
 တည်း။ စာရတော၊ နန်းတော်၌။ နိက္ခမတော၊ ထွက်ခဲ့သော တပည့်တော်
 ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနာဒရတ္ထသာမိဝိဟတ်၏အနက်
 တည်း။ စာရာနိက္ခမန္တန္တိ၊ စာရာနိက္ခမန္တဟူ၍လည်း၊ ပဋိန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။
 ဥပဗုလ္လိခိတေဟိကေသေဟိတိ၊ ဥပဗုလ္လိခိတေဟိကေသေဟိ ဟူသော
 သဒ္ဓါသည်။ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏေ၊ ကြိယာတပါးဖြင့် ကြိယာဝေ၊ ပါးကို
 မှတ်ခြင်းအနက်၌၊ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဟတ် အဆုံးရှိသော သဒ္ဓါ
 တည်း။ ကေသေသု၊ ဆံတို့သည်။ ဝိဗ္ဗကတုလ္လိခိတေသု၊ ဖြီး၍မပြီးကုန်စဉ်ပင်
 လျှင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဗုလ္လိခိတေဟိ
 တိဝိ၊ အဗုလ္လိခိတေဟိဟူ၍လည်း၊ ပဋိန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ ဥလ္လိခဏန္တိ၊ ဥလ္လိ
 ခဏံဟူသည်လည်း။ ဗလကောဒိဟိ၊ ဘီးစသည်တို့ဖြင့်၊ ကေသသတ္တဝနံ၊
 ဆံမျှင်ဆံချောင်းကိုကောင်းစွာသုတ်သင်လျက်ပြီး၊ အောင်ထားခြင်းသည်။
 အဗု၊ ကာဝိဝနန္တိ၊ အဗု၊ ကာဝိဝနံဟူ၍လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အပလော
 ကေတွာတိ၊ အပလောကေတွာဟူသည်ကား၊ သိနေဟာကာရေပွါ၊ သေသု
 စကေန၊ ချစ်သောအခြင်းအရာကို ပြန့်နှံ့သဖြင့်ကောင်းစွာပြတတ်သော၊
 အဗုက္ခိနာ၊ ထက်ဝက်မှိတ်သောမျက်စိဖြင့်၊ အာဗန္ဓတိဝိယ၊ အက္ခန္တိရံ၏
 ကိုယ်ကိုထက်ဝန်းကျင်၌သကဲ့သို့၊ ဩလောကေတွာ၊ ပြီးခြင်းရှေးရှိဘိ
 ဖြင့်ကြည့်လျက်၊ မံဘန္တေတိ၊ မံဘန္တေဟူသည်ကား၊ ဂုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေး၌လည်း၊
 မန္တိ၊ မံဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥက္ကဏ္ဌာကုလစိတ္တတာယ၊ ဆန့်ကျင်လျက်
 နှောင့်ရှက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုန၊ တပနံ၊ မံဇေတဒဝေါစာတိ၊ မံဇေတဒ
 ဝေါစဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တုဝဋ္ဌန္တိ၊ တုဝဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ သိဗ်၊ လျှင်စွာ၊
 ကမနုဿရမာနောတိ၊ ကမနုဿရမာနောဟူသည်ကား၊ တဿဇနပဒ
 ကဏ္ဍာဏီယာ၊ ထိုဇနပဒကဏ္ဍာဏီမင်းသမီး၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာကာရသဟိတံ၊ ချစ်သောအခြင်းအရာနှင့်တကွဖြစ်
 သော၊ တဿဇနပဒကဏ္ဍာဏီယာ၊ ထိုဇနပဒကဏ္ဍာဏီ မင်းသမီး၏၊
 တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အနုဿရန္တော၊ အစဉ်အောက်မေ့မိသည်ဖြစ်၍၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿနန္ဒထေရဿ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်၏၊ ဝစနံ၊
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဥပါယ် တမည်ဖြင့်၊
 အဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ ဂူပသမိဿာမိ၊ ငြိမ်းစေအံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၏။ အပ္ပမာဒေ၊ တန်းစိုးအစွမ်းဖြင့်၊ နံနန္ဒမထေရံ၊ ထိုနန္ဒ
 မထေရ်ကို၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာဘုံသို့၊ နေန္တရံ၊ ခေါ်ဆောင်
 လျက်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ဧကေသိ၊ ဈာမက္ခေတ္တေ၊ တခုသော
 မီးလောင်ပြင်၌၊ ဈာမခါနဲ့မတ္တကေ၊ မီးလောင်သစ်ပုတ်ထက်၌၊ နိသိန္နံ၊ နေ
 သော၊ ဆိန္နကတ္တနာသင်္ဂဉ္စံ၊ ပြတ်သောနှားရွက်နာခေါင်းအမြီးရှိသော၊ ဧကံ
 ဝိလုဠမက္ကဋ္ဌိ၊ ပျက်စီးသောမျောက်မအိုတကောင်ကို၊ ဒဿတော၊ ပြတော်
 မူပြီး၍၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာဘုံကို၊ ဒဿသိ၊ ပြတော်မူ
 ၏၊ ပါဠိယဗ္ဗန၊ ပါဠိတော်၌ကား၊ ဧကက္ခဏေနေဝ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌
 သာသျှင်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံ
 သာဘုံသို့၊ ဂတံဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားသည်၊ ဝမနေ၊ သွားရာ၌၊ အဋ္ဌတွာ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌မရပ်မ
 တန့်မူ၍၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာဘုံသို့၊ ဂတံ၊ ကြွတော်မူသည်
 ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ ဝန္တန္တေယေဝ၊ ကြွတော်မူစဉ်ပင်လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာယသ္မတောနန္ဒဿ၊ အရှင်နန္ဒမထေရ်အား၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး
 အကြား၌၊ တံဝိလုဠမက္ကဋ္ဌိ၊ ထိုဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော
 မျောက်မအိုကို၊ ဒဿသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ တံ
 ဝိလုဠမက္ကဋ္ဌိ၊ ထိုဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောမျောက်မအိုကို၊
 ယဒိဒဿသိ၊ အကယ်၍ပြအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ပြသည်ရှိသော်၊ ကထံ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ သမိဉ္ဇနာမိနိဒဿနံ၊ သမိဉ္ဇနသည်ဖြင့် ညွှန်းခြင်းကို၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်လေသနည်း၊ တံဝစနံ၊ ထိုသမိဉ္ဇိတံဗာဟံပဿာယေယုစသော
 ဥပမာစကားကို၊ အန္တရခေနံ၊ ဇေတဝနီကျောင်းတော်မှ ကွပ်တော်မူ
 သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဟေ
 တဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်
 ကို၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာဘုံသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍၊
 သက္ကဿရညော၊ သိကြားနတ်မင်းအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စေားခြင်းငှါ၊ အာဂတာ
 နိ၊ လာကုန်သော၊ ကုတ္တု၊ ဧပဒိနိ၊ ခိုတွဲ၏၊ ခြေနှင့်တူသော ခြေရှိကုန်သော၊
 ပဋ္ဌအန္တရာသတာနိ၊ ငါးရာသောနတ်သမီးတို့သည်၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကော်
 ကို၊ ဝန္တတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဌိတာနိ၊ တည်လာသည်တို့ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူ
 ၍၊ ဇနပဒကယျာဏိယံ၊ ဇနပဒကယျာဏိမင်းသမီးနှင့်၊ တာသံအန္တရာနံ၊
 ထိုနတ်သမီးတို့၏၊ ဂူပသမ္ပတ္တိံ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝရိန္ဒ၊ ခွဲ၍၊ ဝိသ

ဘံ၊ အထူးကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါဘဂဝါ
 အာယသ္မန္တံနန္တံဗဟာယ ဂဟေတွာ (ပ) ကုတ္တု၊ ခုပါဒ်နိတိ၊ အထခေါ
 ဘဂဝါအာယသ္မန္တံနန္တံဗဟာယဂဟေတွာ (ပ) ကုတ္တု၊ ခုပါဒ်နိဟူ၏၊ ပါဠိ
 ယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ဗဟာ
 ယံဂဟေတွာတိ၊ ဗဟာယံဂဟေတွာဟူသည်ကား၊ ဗဟုမ္ပိ၊ လက်ရုံး၌၊
 ဂဟေတွာတိ၊ ကိုင်သကဲ့သို့၊ ဟိ၊ သန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
 ဣဒ္ဓာဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းကို၊ အဘိသင်္ခါရံ၊ ပြုပြင်တန်ဆင်း
 ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာယသ္မာနန္ဓော၊ အရှင်နန္ဒသည်၊
 ဘုဇေ၊ လက်ရုံးအခွေ၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သခင်သည်၊ နိယမာနောတိယ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ
 တတ္ထိ၊ ဝစနေ၊ ထို့စကားရပ်၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊
 ကဿအာယသ္မတော၊ ထိုနန္ဒမထေရ်အား၊ တာဝတိံသဒေဝလောကဿ
 တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို၊ သဝေဒဿနံ၊ အကယ်၍ပြလိုအံ့၊ ပန၊ သ၊ က်၍
 ပြဦးအံ့၊ တမေဝဝါ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်သည်ပင်လည်း၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိအပ်
 သည်၊ သဝေတိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ယထာနိသိန္နသေဝ၊ အကြင်ထိုင်
 တော်မူချက်သာလျှင်၊ တဿထေရဿ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်၏၊ တံဒေဝလော
 ကံ၊ ထိုနတ်ပြည်ကို၊ ဒဿယျ၊ ပြနိုင်ရာ၏၊ ကိံကာလောတိယ၊ အဘယ်
 အခါကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ လောကဝိဝရဏိန္ဒြိယာလေတိယ၊ လောကဝိဝရ
 ဏတန်ခိုးကိုတန်ဆင်းသောအခါ၌ကဲ့သို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တမေ
 ဝ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်ကိုသော်လည်း၊ ဣန္ဒြိယာ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်
 ရွာတာဝတိံသာသို့၊ ပေသေယျ၊ စေတော်မူနိုင်၏၊ ပန၊ ထိုသို့စေတော်မူ
 နိုင်သော်လည်း၊ အဿထေရဿ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်အား၊ ဗိဗ္ဗတ္တဘာဝတော၊
 နတ်၏အဖြစ်ထက်၊ မနုဿတ္တဘာဝဿ၊ လူ့အဖြစ်၏၊ ယောနိဟိနဇိဂုဏ္ဍနိ
 ဟံဘာဝေါ၊ အမျိုးယုတ်သဖြင့်စက်ဆုပ်ဖွယ်အဖြစ်ကို၊ တဿထေရဿ၊
 ထိုနန္ဒမထေရ်အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဂဟဏတ္ထံ၊ ယူလွယ်စေခြင်းငှါ၊
 အန္တရာဂတံ၊ ခရီးအကြား၌ဖြစ်သော၊ မက္ကဋ္ဌိံ၊ ချောက်မအိုကို၊ ဒဿတု
 ကာမောစ၊ ပြလိုသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝလောက သိရိဝိဘာဝသမ္ပတ္တိ
 ယောစ၊ နတ်ရွာ၌ဖြစ်သောကြက်သရေစည်းစိမ်၌ပြည့်စုံခြင်းတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဩဂါဟေတွာ၊ ဥာဏ်၌သက်ဝင်၍၊ ဒဿတုကာမော၊ ပြခြင်း
 ငှါအလိုတော်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဟောသိ၊

ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသေရံ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ
 ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ရွာတာဝတိံသာသို့၊ နေသိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ဧဝံဥဇေ
 ဟိ၊ ဤသို့တာဝတိံသာနတ်ရွာသို့ဆောင်ပို့သဖြင့်လျှင်၊ အဿထေရေဿ၊
 ထိုနန္ဒမထေရ်အား၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသေ၊ မဂ်တည်းဟူသောဝိတင်းမြတ်
 ကိုသုံးခြင်း၌၊ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်၊ အဘိရုတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်း
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုမွေ့
 လျော်စွာမဂ်တည်းဟူသောဝိတင်းမြတ်ကိုသုံးစေခြင်းငှါ၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်
 ရွာတာဝတိံသာသို့၊ နေသိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ကတ္ထု၊ ဧဝံ၊ ကတ္ထု၊ ဧ
 ပါဒိနိဟူသည်ကား၊ ဓုတ္တဝဏ္ဏတာယ၊ နိမြန်းသောအဆင်းရှိသော၊ ပါရာ
 ဝတသဒိသပါဒိနိ၊ ခိုတို့၏၊ ခြံနှင့်တူသောခြေရှိကုန်သောနတ်သမီးတို့သည်၊
 သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တာဒေဝဓိတာ၊ ထိုနတ်သမီးငါးရာတို့
 သည်၊ ကဿပဿဘဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊
 သာဝကတို့အား၊ ပါဒမက္ခန္ဓတေသဒါနေနံ၊ ခြေကိုဆုပ်နယ်စရာ ဆီလွှာခွဲ
 တူးသောကောင်းမှုကြောင့်၊ တေဒိသာသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သောအခါ
 တို့၌၊ ကုမာရပါဒါ၊ သတို့သားငယ်တို့၏၊ ခြေကဲ့သို့နူးညံ့သော၊ ခြေရှိကုန်
 သည်၊ အဟေသုကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတုံ၊ ပဿသိနောတိ၊ ပဿသိနောဟူ
 သည်ကား၊ ပဿသိနု၊ မြင်၏လော၊ အဘိဂ္ဂုပတရာတိ၊ အဘိဂ္ဂုပတရာဟူ
 သည်ကား၊ ဝိသိဋ္ဌဂ္ဂုပတရာ၊ ထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒဿနိယ
 တရာတိ၊ ဒဿနိယတရာဟူသည်ကား၊ ဒိဝသံဝိ၊ တနေပတ်လုံးလည်း၊
 ပဿန္တာနံ၊ မြင်ကုန်သောသူတို့အား၊ အတိတ္တိကရဟဋ္ဌေန၊ မရောင့်ရဲခြင်း
 ကိုပြုတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ မသိတဗ္ဗတရာ၊ အလွန်ရှုချင်သူပင်ရှိ
 ကုန်သော၊ ပါသဒိကတရာတိ၊ ပါသဒိကတရာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာဝ၊
 အလုံးစုံသော နတ်သမီးအပေါင်းတို့သည် ပင်လျှင်၊ ဝယ သောဘာယ၊
 အရွယ်၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ မသာခါပ
 ဟတရာ၊ အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝဿုတစိတ္တံ၊ ကိလေသာဖြင့်စွတ်သောမိတ်ရှိသော၊ အာယသ္မန္တနန္ဒံ၊
 အရှင်နန္ဒကို၊ အတ္တရာယော၊ နတ်သမီးတို့ကို၊ ဩလောကာပေသိ၊ ကြည့်စေ
 ဘိသနည်း၊ သုခေနဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ အဿထေရေဿ၊ ထိုနန္ဒ
 မထေရ်အား၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ နိဟရိတု၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်း
 ငှါ၊ ဩလောကာပေသိ၊ ကြည့်စေ၏၊ ဟိတံပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုလျှင်

မာသောင်၍ထင်အောင်ပြဆိုပြီးအံ့။ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ ဝေန္တော၊ ဆေး
သမားသည်။ ဥဿန္တဒေါသံ၊ များသောသလိပ်သည်းခြေစသောအပြစ်ရှိ
သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ သူနာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တိကိစ္ဆန္တော၊ ဆေးကုသည်ရှိသော်၊ သိနေ
ဟပါနာဒိနာ၊ နတ်ဆီကိုသောက်စေခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
ဒေါသေ၊ သလိပ်သည်းခြေ စခြင်းဒေါသစသော အပြစ်တို့ကို၊ ဥက္ကိလေ
ဒိတွာ၊ ပြောညံ့စေ၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဝမနဝိရေစနေဟိ၊ ပျိုအနံ့ခြင်းဝမ်းရွှေ
ခြင်းတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ နိဟရာပေတိယထာ၊ ရောဂါမှ
ထုတ်ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိနေယျဒမနကုသလော၊ ဝေ
နေယျတို့ကိုဆုံးမတော်မူခြင်း၌ အလွန်လိမ္မာတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဥဿန္တရာဂံ၊ များပြားသောကိလေသာတည်းဟူသောရာဂရှိ
သော၊ အာယသ္မန္တနန္တံ၊ အရှင်နန္ဒကို၊ ဒေဝစ္ဆရာယော၊ နတ်သွီးတို့ကို၊
ဒဿေတွာ၊ ပြောတော်မူ၍၊ ဥက္ကိလေဒေသိ၊ ပြောင်းပြောနှင့်စေ၏။ အရိယမဂ္ဂ
ဘေသဇ္ဇေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော အမြိုက်ဆေးဖြင့်၊ အနဝသေသ
တော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိဟရိတုကာမော၊ ထုတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥက္ကိလေဒေသိ၊ ပြောင်းပြောနှင့်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝိလုဠမက္ကဋိတိ၊ ဝိလုဠမက္ကဋိဟူသည်ကား၊ ဈာမဂ်မက္ကဋိ၊ မီး
လောင်သောမျောက်မအိုတည်း။ ဝေမေဝခေါတိ၊ ဝေမေဝခေါဟူသည်
ကား၊ ဘန္တေ၊ နောင်တော်ဘုရား၊ တုဌေဟိ၊ နောင်တော်မြတ်တို့သည်၊ မယံ၊
တပည့်တော်အား၊ မေဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ ဇနပဒကလျာဏိ၊ ဇနပဒကလျာဏိကို၊ ဥပါ
ဒါယ၊ ထောက်၍၊ သံဆိန္နကဏ္ဍနာသာဝိလုဠမက္ကဋိ၊ မီးလောင်၍ အမွေးအ
ရှင်ပြတ်သောနားရှက်နှာခေါင်းအမြီးရှိသောမျောက်မအိုကို၊ ဒေသိတာယ
ယော၊ ပြောတော်မူသကဲ့သို့၊ ဇနပဒကလျာဏိယာ၊ ဇနပဒကလျာဏိမင်းသမီး
သည်။ ဣမာနိပဉ္စအတ္ထရာသတာနိ၊ ဤငါးရာသောနတ်သွီးတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊
ထောက်၍၊ ဝေမေဝ၊ ဤမျောက်မအိုနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဉ္စန္ဒအတ္ထရာသတာနန္တံ၊
ပဉ္စန္ဒအတ္ထရာသတာနံဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဥပယောဂေ၊ ဣတိယာဝိဘတ်၏
အနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်ဆုံးသော သဒ္ဒါတည်း။ ပဉ္စအတ္ထရာ
သတာနိ၊ ငါးရာသော နတ်သွီးတို့ကို၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သာမိဝိဘတ်
၏ဣတိယာအနက်ကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝယဝ
သဗ္ဗန္တံ၊ အဝယဝသဗ္ဗာနံအနက်၌၊ ဇေတံ၊ ဤပဉ္စန္ဒအတ္ထရာသတာနံဟူသော
သဒ္ဒါသည်၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်ဆုံးသော သဒ္ဒါတည်း။ တေန၊ ထို့

ကြောင့်၊ ပဉ္စန္ဒအတ္တရာသတာနံ၊ ငါးရာသောနတ်သွီးတို့၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိံ၊
 အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ ဣတိအဟံအဓိပ္ပါယော၊
 ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ဥပနိဓာယာတိစ၊ ဥပနိဓာ
 ယဟူသည်လည်း၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဣတိ
 အသိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ သင်္ခန္တိ၊ သင်္ခ
 ဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိတိ၊ ဣတ္ထိဟူ၍၊ ဂဏနံ၊ ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊
 ကလဘာဂန္တိ၊ ကလဘာဂံဟူသည်ကား၊ ကလာယဝိ၊ အစိတ်၏လည်း၊
 ဘာဂံ၊ တဖျိုကို၊ ဧကံ၊ တတို့တစိတ်ကို၊ သောဇ္ဇသကောဋ္ဌာသော၊ တဆဲ့
 ခြောက်စုတို့ကို၊ ဂဟတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုတဆဲ့ခြောက်ဖျိုမှ၊ ဧကကော
 ဋ္ဌာသံ၊ တဖျိုကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သောဇ္ဇသော၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအပြား
 ဖြင့်၊ ဂဏိတေ၊ ရေတွက်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုတဆဲ့ခြောက်စိတ်
 ၌၊ ဧကကော၊ တဖျိုတဖျိုသော၊ ယောကောဋ္ဌာသော၊ အကြင်အရသည်၊
 အတ္ထိရှိ၏၊ သောကောဋ္ဌာသော၊ ထိုအရသည်၊ ကလဘာဂေါ၊ ကလဘာဂ
 မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံပိကလဘာဂံ၊ ထိုတဖျို
 တစိတ်ကိုမျှလည်း၊ နဉ္စပေတိ၊ မရှိနိုင်လေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ လျှောက်ဆို
 လေ၏၊ ဥပနိမန္တိ၊ ဥပနိမံဟူသည်ကား၊ ဣမာယ၊ ဤမိန်းမနှင့်၊ အယံ၊ ဤ
 မိန်းမသည်၊ သဒိသိ၊ တူကြ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပမာဘာဝေန၊ ဥပမာ၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဌပနဓိ၊ ထားခြင်းမျှလည်း၊ နယုတ္တံ၊
 မသင့်မလျောက်ပတ်ပေ၊ ယတ္ထဗြဟ္မစရိယေ၊ အကြင် သာသနာတော်
 တည်းဟူသောဗြဟ္မစရိယ၌၊ အဟံထေရော၊ ဤနန္ဒမထေရ်သည်၊ အနာဘိ
 ရတော၊ မမွေ့လျော်၊ တံဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုသာသနာတော် တည်းဟူသော
 ဗြဟ္မစရိယကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ငှား၌၊ ဝုတ္တဉ္စ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည် လည်းကောင်း၊
 ပါကုဉ္စ၊ ထင်ရှားသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဗြဟ္မစရိယံ၊
 ထိုသာသနာတော်တည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိယကို၊ အနာမသိတွာ၊ မသုံး
 သပ်မူ၍၊ တတ္ထဗြဟ္မစရိယေ၊ ထိုသာသနာတော်တည်းဟူသောဗြဟ္မစရိ
 ယ၌၊ အဘိရတိဇနနတ္ထံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နန္ဒ၊ နန္ဒ၊ အဘိရမ၊
 မွေ့လျော်လော၊ နန္ဒ၊ နန္ဒ၊ အဘိရမ၊ မွေ့လျော်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမေဋ္ဌိ
 တဝသေန၊ အာမေဋ္ဌိတံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဟံတေပါဋိဘော
 ဂေါတိ၊ အဟံတေပါဋိဘောဂေါဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿထေရဿ၊ ထိုနန္ဒထေရ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊
 သာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သောသီတင်းကို ကျင့်သုံးခြင်းကို၊

ဣန္ဒြေန္တောဝိ၊ အလိုရှိလျက်လည်း၊ အဖြဟ္မစရိယဝါသဿ၊ မမြတ်သော
 အိမ်ရာထောင်သောအကျင့်၏၊ ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်သို့၊ ဥပဂန္တိ၊
 ကပ်ဘိသနည်း၊ ယတ္ထအာရမ္မဏော၊ အကြင်ဇနပဒကလျာဏီ တည်းဟူ
 သောအာရုံ၌၊ အဿ၊ ထိုနန္ဒ၏၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ဒဠ္ဇနိပါတိ၊ အမြဲကျ၏၊
 တံရာဂံ၊ ထိုရာဂကို၊ အာဂန္တုကအာရမ္မဏော၊ အာဂန္တုကအာရုံ၌၊ သင်္က
 ခိတွာ၊ ပြောင်းရွှေ့၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇဟာပေတံ၊ စွန့်စေခြင်းငှါ၊
 သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်
 ခံပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်သို့၊ ဥပဂန္တိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ အနုပုဗ္ဗိကထာယံ၊ အနု
 ပုဗ္ဗိကထာ၌၊ သဂ္ဂကထာ၊ သဂ္ဂကထာကို၊ ဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤအကျိုးငှါ၊
 နိဒဿနံ၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ အသောသုန္တိ၊ အသောသုံဟူ
 သည်ကား၊ ကထံ၊ အလုံးစုံသော နန္ဒမထေရ်၏ အကြောင်း စကားကို၊
 အသောသုံ၊ ကြားကြလေကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုနတ်ရွာတာဝတိံသာမှ ပြန်လာသောအခါ
 ၌၊ အာယသ္မန္တေနန္ဒေ၊ အရှင်နန္ဒသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဝါဌာနဝတေ၊ နေ့နေရာသို့ကပ်လေသည်ရှိသော်၊ ဥပဋ္ဌာ
 နံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို စားခြင်းငှါ၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့အား၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအလုံးစုံဖြစ်သမျှသို့၊ ကထေတွာ၊ ပြောတော်
 မူ၍၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ ပုရိသော၊
 ယောဂျားသည်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်စူးစင်သော၊ အာဏံ၊ ပရစ်ကို၊
 အညာယအာဏီယာ၊ တပါးသောပရစ်ဖြင့်၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊
 ပုနံ၊ တဖန်၊ တံအာဏံ၊ ထိုနောက်၌သွင်းအပ်သောပရစ်ကို၊ ဟတ္ထာဒိဟိ၊
 လက်စသည်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗာလေတွာ၊ ထွပ်ရှား၍၊ အပနေတိယထာ၊ ပယ်လို
 သကဲ့သို့၊ ဧဝမေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အာဝိဏ္ဏဝိသပေ၊ လေ့ကျက်သော
 အာရုံ၌၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ အာဂန္တုကဝိသ
 ယေန၊ အာဂန္တုကအာရုံဖြင့်၊ နိဟရိတွာ၊ ပယ်နှုတ်၍၊ ပုနံ၊ တဖန်၊ တမ္ပိ အာ
 ဂန္တုကဝိသယံ၊ ထိုအာဂန္တုကအာရုံကိုလည်း၊ ပဂ္ဂဟေ၊ တုံပဂ္ဂဟတံ၊ ပြီး
 မြောက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပနေတုကာမော၊ ပယ်တော်မူလိုကောင်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထေ၊ လာကြကုန်၊ တုမော၊ သင်တို့သည်၊ နန္ဒဘိက္ခု၊ နန္ဒ
 ရဟန်းကို၊ တစုကဝါဒေန၊ သူရင်းငှါး သူစား ဟူသော ကျိစယ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ဥပတ္တိတကဝါဒေနစ၊ ဈေးသည်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ကျိစယ်ခြင်း
 ဖြင့်လည်း၊ သမုခါစရထ၊ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေ

ထိ၊ စေခိုင်းတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြောတော်မူသဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အသောသံ၊ ကြားကြကုန်၏။ ကေဓိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ အဘိသင်္ခါရံ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက် အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဇာနိံ၊ သု၊ သိကုန်လတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဘိသင်္ခါရံ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဘဒ္ဒကဝါဒဒနာတိ၊ ဘဒ္ဒကဝါဒဒနဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒကောကိဝါဒေန၊ သူရင်းဌားဟူသော ခေါ်ဝေါ်ကျိဝယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဘဘိယာ၊ အခဖြင့်၊ ကမ္ပံ၊ အမှန်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုသူကို၊ ဘဒ္ဒကောတိ၊ သူရင်းဌားသူခစားဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုးအပ်၏။ အယတ္ထိအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်နန္ဒသည်လည်း၊ အတ္ထရာနံ၊ နတ်သို့တို့ကို၊ သမ္ဘောဂနိမိတ္တံ၊ သုံးဆောင်လိုသောကြောင့်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်တည်းဟူသောဗြဟ္မစရိယကို၊ စရန္တော၊ ကျင့်လျက်၊ ဘဒ္ဒကောကိယ၊ သူရင်းဌားသူခစားကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဒ္ဒကဝါဒဒနာတိ၊ ဘဒ္ဒကဝါဒဒနဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုးအပ်၏။ ။

ဥပတ္တိတဝါဒဒနာတိ၊ ဥပတ္တိတဝါဒဒနဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကာဘာပဏာဒီတိ၊ အသပြာစသည်တို့ဖြင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုလိုအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ကိဏာတိ၊ ဝယ်၏။ သောပုပ္ဖလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပတ္တိတကောတိ၊ ဈေးဝယ် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုးအပ်၏။ အယတ္ထိအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်နန္ဒသည်လည်း၊ အတ္ထရာနံ၊ နတ်သို့တို့၏၊ ပောတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်တည်းဟူသောဗြဟ္မစရိယကို၊ ကိဏာတိ၊ ဝယ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပတ္တိတကောတိ၊ ဈေးဝယ်ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဝစနေန၊ ဤစကားဖြင့်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဏာယ၊ စေသဖြင့်၊ အတ္ထရာသမ္ဘောဂသင်္ခါရံ၊ တာယ၊ နတ်သို့တို့ကို သုံးဆောင်ခံစားလိုသည်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဘဘိယာ၊ အခစားဖြင့်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသသင်္ခါရံ၊ မြတ်သောသာသနာတော် ကိုကျင့်သည်ဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ပဝတ္တေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ တာဘာဘာတိယာ၊ ထိုအခဖြင့်၊ ယထာပန၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘရိယမာနောပိယ၊ စရင်းတိုင်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဒ္ဒကောတိ၊ သူရင်းဌား

ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အန္တရာသန္တော၊
သစ် ၂၀၀၊ နတ်သွီးတို့ကိုသုံးဆောင်ခံစားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝိက္ခယံ
အာဒါတဗ္ဗံ၊ ဝယ်ယူအပ်သောဝတ္ထုကို ဝယ်ယူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဇာတ္တိယံ၊ အစေအပါးခိုင်းတော်မူသည်
၌၊ တိဋ္ဌန္တော၊ တည်လျက်၊ တေနဝိက္ခယေန၊ ထိုဝယ်ယူခြင်းဖြင့်၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပတ္တိတောဝိယ၊ ဈေးရောင်းဈေးသည်ကဲ့သို့၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဥပတ္တိတကောတိ၊ ဈေးဝယ်
ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အဋ္ဌိယမာနောတိ၊ အဋ္ဌိယမာနောဟူသည်
ကား၊ ဝိဋ္ဌိယမာနော၊ နှိုင်းစက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခာဝိယမာနော၊ ဆင်း
ရဲစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟရာယမာနောတိ၊ ဟရာယမာနော ဟူသည်ကား၊
လစ္စမာနော၊ ရှက်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဂုစ္ဆမာနောတိ၊ ဇိဂုစ္ဆမာနောဟူ
သည်ကား၊ ပါနိကုလျတော၊ စက်ဆုပ်သောအားဖြင့်၊ ဒဟန္တော၊ နှလုံး၌
ထား၍၊ ဇကောတိ၊ ဇကောဟူသည်ကား၊ အသဟာယော၊ အပေါ်မရှိ၊ ဝူပ
ကဋ္ဌောတိ၊ ဝူပကဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမေဟိစ၊ ဝတ္ထုကာမတို့မှ
လည်းကောင်း၊ ကိလေသ ကာမေဟိစ၊ ကိလေသာ ကာမတို့မှ လည်း
ကောင်း၊ ကာယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တေနစ၊ ဝိတ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝိဝေကဋ္ဌော၊ ကိလေသာမှခါတ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တောတိ၊ အပ္ပ
မတ္တောဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ သတိ၊ သတိကို၊ အဝိဇ
ဟန္တော၊ မစွန့်မူ၍၊ အာတာပတိ၊ အာတာပီဟူသည်ကား၊ ကာယိကစေ
တသိကဝိရိယာတာပေန၊ ကိုယ်ဝိတ်၌ ဖြစ်သောဝိရိယ တည်းဟူသော
ပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ အာတာပဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပူပန်ခြင်းရှိ၏၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊
အကြင်သဘောတရားသည်၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အာတာပတိ၊
ပူပန်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုသဘောတရား
သည်၊ အာတာပေါ၊ အာတာပမည်၏၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ လာဘတိ၊ ရေ၏၊
ပဟိတတ္တောတိ၊ ပဟိတတ္တောဟူသည်ကား၊ ကာယေနစ၊ ကိုယ်၌လည်း
ကောင်း၊ ဇိဝိတေန၊ အသက်၌လည်းကောင်း၊ အနုပေက္ခတာယ၊ ဝဲကွက်
ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ ပေသိတတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့စေလွှတ် အပ်သောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဿဋ္ဌအတ္တဘာဝေါ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သောအတ္တဘာဝရှိသည်ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗာနေဝါ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ ပေသိတပိတ္တော၊ စေလွှတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ နမိရေဿဝါတိ၊ နမိရေဿဝဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနာ၊ နှောတော၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်သောအခါမှ၊ နမိရေနေဝ၊ ကြောင်လျှင်၊ ယသတ္တော

ယာဝတံ၊ ယဿတ္ထာယဟူသည်ကား၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကုလပုတ္တာတိ၊ ကုလပုတ္တာဟူသည်ကား၊ ကုလ
 ပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဇာတိကုလပုတ္တာစ၊ ဇာတိကုလပုတ္တ
 လည်းကောင်း၊ အာစာရကုလပုတ္တာစ၊ အာစာရကုလပုတ္တလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ အယမ္ပန၊ ဤနန္ဒမေထဝရ်သည်
 ကား၊ ဥဘယထာဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်လည်း၊ ကုလပုတ္တာ၊ ကုလပုတ္တ
 မည်၏၊ သမ္ပဒေဝါတိ၊ သမ္ပဒေဝဟူသည်ကား၊ ဟောတုနာဝကာရဏေန၊
 အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်၊ အဂါရသ္မာတိ၊ အဂါရသ္မာဟူ
 သည်ကား၊ စာရဓတာ၊ အိမ်မှ၊ အနဂါရိယန္တိ၊ အနဂါရိယံဟူသည်ကား၊
 ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကသိဝါဏိဇာဒိ
 ကမ္ဘံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းစသောအမှုသည်၊ အဂါရဿ၊ အိမ်၏၊
 ဟိဘံ၊ အစီးအပွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဂါရိ
 ယံနာမ၊ အဂါရိယမည်၏၊ တံ၊ ထိုလယ်ထွန်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းစသောအမှု
 သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်းတောင်၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊
 ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနဂါရိယာတိ၊ အနဂါရိယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဗ္ဗ
 ဇန္တိတိ၊ ပဗ္ဗဇန္တိဟူသည်ကား၊ ဥပသန္တန္တိ၊ အနီးသို့ကပ်ကုန်၏၊ တဒနုတ္တရံ
 ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနန္တိ၊ တဒနုတ္တရံဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံဟူသည်
 ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်တည်းဟူသောဗြဟ္မစရိယ၏၊ ပရိယောသာ
 နဘူတံ၊ အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဿအရဟတ္တဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာ
 ယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဣစ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မဟူသည်
 ကား၊ တတ္ထိ၊ ယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ထိုအတ္တဘော၏အဖြစ်၌၊ သယံအဘိညာ
 သန္တိကတွာတိ၊ သယံအဘိညာသန္တိကတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော
 ယေဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်နှောက်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ အပရပစ္စယန၊ သူတပါးမှအကြောင်းကင်းသဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပသမ္ပန္နိဝိဟာသီတိ၊ ဥပ
 သမ္ပန္နိဝိဟာသီဟူသည်ကား၊ ပါဝုဏိတွာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍၊
 သမ္ပာဒေတွာဝါ၊ ပြည့်စုံစေ၍လည်း၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝိဟာရန္တောဝ၊ နေသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ ငွေ့ခြင်းသည်၊
 ဝိကာ၊ ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ အတ္တညာသိ၊ သိပြီ၊ ဣဝိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်၊ အဿာထေရောပ၊

၁၁

ထိုမထေရ်၏၊ ပစ္စဝေက္ခဏာတုမိ၊ ဆင်ခြင်သောအရာကို၊ ဒသမိတာ၊ ပြုတော်
 မူအပ်၏၊ တတ္ထတတ္ထိ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာတုမိပကာသနပါဌေး၊ ထိုဆင်ခြင်သော
 အခြင်းအရာကိုပြသောပါဌ်အပေါင်း၌၊ ခီဏာဇာတိတိ၊ ခီဏာဇာတိဟူသည်
 ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ
 သည်၊ နိဇ္ဈာ၊ မကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး
 မဆွကပင်လျှင်၊ ခီဏတ္တာ၊ ကုန်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ အနာဂတော၊
 အနာဂတ်ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေသည်၊ နိဇ္ဈာ၊ မကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အနာဂတတ္တာဝေ၊ မလာမရောက်သေးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်တဝသည်၊ နိဇ္ဈာ၊ မကုန်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ ထင်ရှားရှိသေးသည်အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊ အဘာဝိတတ္တာ၊ မပွားစေ
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကေဝပုပ္ဖဝေါကာရဘာဝေသု၊ ဧကဝေါကာရ
 ဘာဝေဝပုပ္ဖဝေါကာရဘာဝပုပ္ဖဝေါကာရဘာဝတို့၌၊ ဧကေဝပုပ္ဖက္ခန္ဓပဘောဒါ၊
 တရသောခန္ဓာလေးခုသောခန္ဓာငါးခုသောခန္ဓာအပြားရှိသော၊ ယာဇာတိ၊
 အကြင်ပဋိသန္ဓေသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာဇာတိ၊ ထိုပဋိသန္ဓေသည်၊
 မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပ္ပါဒ
 ဓမ္မတံ၊ တမန်မဖြစ်ပြန်သောအဖြစ်သို့၊ အာပစ္စနေန၊ ရောက်သဖြင့်၊ ခီဏာ၊
 ကုန်ပြီးသော နန္ဒထေရော၊ ထိုနန္ဒမထေရ်သည်၊ တံဇာတိ၊ ထိုပဋိသန္ဓေကို၊
 မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကိုပွားစေသဖြင့်၊ ပဟိနကိလေသေ၊ ပတ်အပ်ပြီးသော
 ကိလေသာတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွံ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ကိလေသာဘာဝေန၊ ကိလေ
 သာမရှိသဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထိ၊ ထင်ရှားရှိသော်လည်း၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ အာယတိ
 နောင်အခါ၌၊ အပဋိသန္ဓိကံ၊ ပဋိသန္ဓေမနေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဇာနုနေန၊ သိသဖြင့်၊ အတ္တညာသိ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ
 လေ၏၊ ဝုသိတန္တိ၊ ဝုသိတံဟူသည်ကား၊ ဝုဋ္ဌံ၊ သုံးအပ်ပြီး၊ နိဋ္ဌာဝိတံ၊ ပြီးစေ
 အပ်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊
 ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော
 အကျင့်ကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုထုဇ္ဇနကဿာဏကေန၊ ကဿာ
 ဏဝုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သတ္တသေက္ခာ၊ ခုနစ်ယောက်သော
 သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော
 သီတင်းကို၊ ဝသန္တိနာမ၊ သုံးဆဲကျင့်ဆဲမည်ကုန်၏၊ ခီဏာသဝေ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုဋ္ဌဝါသောနာမ၊ သုံးပြီးကျင့်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ တသ္မာ၊ ထို

ကြောင့်၊ သောနန္ဒထေရော၊ ထိုနန္ဒမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပြဟ္မစရိ
ယဒါသံ၊ မြတ်သောသာသနာတည်းဟူသောသုံးခြင်းကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊
ဆင်ခြင်လျက်၊ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီး၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တညာသိ၊ သိ၏၊ ကတံကရဏီယန္တိ၊ ကတံကရဏီယံဟူ
သည်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့၌၊ စတုဟိမဂ္ဂေဟိ၊ မဂ်လေးပါး
တို့ဖြင့်၊ ပရိညာပဟာနသန္တိ၊ ကိရိယာဘာဝနာဝသေန၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်း
ပယ်ခြင်းမျက်မှောက်ပြုခြင်းပွားစေခြင်းတို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊ သောဠသ
ဝိဓကိစ္စံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးပြားသောကိစ္စကို၊ နိဋ္ဌဝတံ၊ ပြီးစေအပ်၏၊ ပုထုဇ္ဇန
ကလျာဏကာဒယော၊ ကလျာဏပုထုဇဉ် အစရှိသောသူတို့သည်၊ တံ
ကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကရောန္တိနာမ၊ ပြုဆဲမည်ကုန်
၏၊ ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီး
သောကိစ္စရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောနန္ဒထေရော၊ ထိုနန္ဒမထေရ်သည်၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ကရဏီယံ၊ ပြုခွယ်ကိစ္စကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်
ဖြစ်၍၊ ကရဏီယံ၊ ပြုခွယ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တညာ
သိ၊ သိ၏၊ နာပရံဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ နာပရံဣတ္ထတ္တာယဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဣတ္ထတာဝါယဇေံသောဠသ ကိစ္စတာဝါယ၊ ဤ
သို့တဆဲ့ခြောက်ပါးသောကိစ္စကိုပွားစေခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေ
သက္ခယာယ၊ ကိလေသာကုန်စေခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွားစေ
ခြင်းကိစ္စသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နုတ္တိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တညာသိ၊ သိ၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ နာပရံဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ နာပရံဣတ္ထတ္တာယ ဟူသည်ကား၊
ဣတ္ထတာဝတော၊ ဤခန္ဓာဖြစ်ခြင်းမှ၊ ဇေပကာရာ၊ ဤသို့အပြားရှိသော၊
ဣမသ္မာဝတ္တမာနခန္ဓသန္တာနာ၊ ဤဖြစ်ဆဲဖြစ်သောခန္ဓာအစဉ်မှ၊ အလရံ၊
တပါးသော၊ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်၊ မယှံ၊ ငါအား၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣမေပန
ပစ္စက္ခန္ဓာ၊ ဤငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ ဝေရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍သိသဖြင့်၊
တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ခိန္နမူလကား၊ ပြတ်သောအဖြစ်ရှိသော၊ ရုက္ခဝိယ၊
သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ တေစ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့သည်လည်း၊
စရိမကဗိတ္တနိရောဓေန၊ အဆုံးဖြစ်သော ဗိတ်ချုပ်သဖြင့်၊ အနုပါဒါနော၊
လောင်စာမရှိသော၊ ဇာတဝေဒေါဝိယ၊ တောမီးကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာယိယန္တိ၊ ပြင်း
ကုန်လတ္တံ့၊ အပဉ္စတ္တိကတာဝံ၊ မပညတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝပိယန္တိ၊
ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တညာသိ၊ သိပြီး၊ အညတရောတိ၊ အည

တရောဟုံသညကား၊ ဧကော၊ တယောကံထည်း၊ အရဟတန္တိ၊ အရဟတံ
ဟုံသညကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်
ကုန်သော၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်၊ အန္တန္တရော၊ အတွင်းဝင်သော၊
ဧကော၊ တယောကံအဝင်အပါဖြစ်သော၊ မဟာသာဝကော၊ မဟာသာဝ
ကသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အညတရာဒေဝတာတိ၊ အညတရာဒေဝတာဟုံသညကား၊ အဓိ
ဂတမဂ္ဂါ၊ ရပြီးသောမဂ်ရှိသော၊ ဧကော၊ တယောကံသော၊ ဗြဟ္မာဒေဝ
တာ၊ ဗြဟ္မာနတ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သာဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာ
သည်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ အသေက္ခတ္တာ၊ အသေက္ခ ဖြစ်သောကြောင့်၊
အသေက္ခဝိသယံ၊ အသေက္ခအရာကို၊ အတ္တညာသိ၊ သိနိုင်လေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သေက္ခာ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့သည်၊
တံတံသေက္ခဝိသယံ၊ ထိုထိုသေက္ခအရာကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ပုထုဇ္ဇနာ
စ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုထုဇ္ဇနဝိသယမေဝ၊ ပုထု
ဇဉ်၏အရာကိုသာလျှင်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အဘိက္ကန္တာယရတ္တိယာတိ၊ အ
ဘိက္ကန္တာယရတ္တိယာဟုံသညကား၊ ပရိက္ခိတာယရတ္တိယာ၊ ညဉ့်ဦးယာဝ်
ကုန်ပြီးသော၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ သန်းခေါင်ယာဝ်၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာတိ၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာဟုံသည
ကား၊ အဘိဥတ္တမဝဏ္ဏာ၊ အလွန်မြတ်သောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလ
ကပ္ပန္တိ၊ ကေဝလကပ္ပဟုံသညကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဩဘာ
သေတွာတိ၊ ဩဘာသေတွာ ဟုံသညကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတာယ၊
အရောင်ဖြင့်၊ စန္ဒောဝိယစ၊ လမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူရိယောဝိယစ၊
နေမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဧကော
ဘာသံ၊ တပြိုင်နက်အလင်းကို၊ ဣတွာ၊ ပြု၍၊ တေဉ္စပသင်္ကမိတိ၊ တေဉ္စပ
သင်္ကမိဟုံသညကား၊ အာယသ္မတောနန္ဓဿ၊ အရှင်နန္ဒ၏၊ အရဟတ္တ၊ ပြ
တ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်ကို၊ ဝိမိတွာ၊ သိ၍၊ ဝီတိသောမနဿဇာ
တာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုနန္ဒမ
ထေရ်မြတ်ရဟန္တာ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
ပဋိဝေဒေသာမိ၊ ကြားလျှောက်ချေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဥပသင်္က
မိ၊ ကပ်လေ၏၊ အာသဝါနံယောတိတ္ထေ၊ အာသဝါနံယောဟုံသောဤပါဌ၌၊
ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်
၏၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်လောဘာဒိဋ္ဌိမောဟတည်းဟူသော တရားတို့သည်၊

အာသဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရား
 တို့သည်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏။ စက္ခုဒ္ဓါရာဒိဟိ၊ စက္ခုဒ္ဓါရအစရှိ
 သည်တို့မှ၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊
 အာဂေါတြဘုံဝါ၊ ဂေါတြဘူမ္မေတိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ အာဘဝဝံဝါ၊
 တဝဂ်ဘုံတိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ သဝန္တိ၊ ယိုစီးတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်
 ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ တေဉ္စသြကာသံ၊ ထိုအရပ်ကို၊
 အန္တောကရိတွာ၊ အတွင်းပြု၍၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗိရပါရိဝါသိယဗ္ဗေန၊ ကြာမြင့်စွာ
 ထုံအပ်သော အနက်ကြောင့်၊ မုဒိရာဒိ၊ မုဒုရေက်သီးရည်အစရှိသည်တို့
 သည်၊ အာသဝါဝိယ၊ အာသဝမည်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာယ၊
 အဝိဇ္ဇာ၏၊ ပုရိမာ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ကောမီ၊ အစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊
 ဣတိအာဒိဝစနေဟိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုလောကဒိဋ္ဌိ
 မောဟတို့၏၊ ဗိရပါရိဝါသိကတာ၊ ကြာမြင့်စွာထုံအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အာယတံ၊ အလျားရှည်စွာ
 သော၊ သံသာရေကွဲ၊ သံသာရာဆင်းရဲသို့၊ သဝန္တိ၊ စီးတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏။ ဧတ္ထေ၊ ဤလေး
 ပါးသောဝိဂ္ဂိုဟ်တို့တွင်လည်း၊ ပုရိမော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်
 သည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာ၌၊ ယုဇ္ဈတိ၊ သင့်၏၊ ပန္နိမော၊ နောက်၌ဖြစ်
 သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ကမ္မေပိ၊ ကံ၌လည်း၊ ယုဇ္ဈတိ၊ သင့်၏၊ ကေဝ
 လဉ္စ၊ သက်သက်သော်ကား၊ ကမ္မကိလေသာဝေ၊ ကံကိလေသာတို့သည်
 သာလျှင်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ အထခေါ၊ စင်
 စစ်သော်ကား၊ နာနုပ္ပကာရာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါပိ၊
 ဥပဒ္ဒဝါတို့သည်လည်း၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏။ တထာဝတံဝစနံ၊
 ထိုစကားသည်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ ဓုန္တံ၊ ချစ်သားရနွဲ့၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံယေဝ၊ မျက်
 မှောက်၌ဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရား
 တို့ကို၊ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အယံ၊ ငါတရား
 သည်၊ နဒေသမိ၊ ဟောတော်မမူ၊ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌၊ ဝိဝါဒမူလဘူတာ၊
 ဝိဝါဒမူလဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ အာသဝ

ဝါတိ၊ အာသဝတို့ဟူ၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ယေနအာသဝေန၊ အကြင်
အာသဝေါတရားဖြင့်၊ ဒေဝပပတ္တိ၊ နတ်၏အဖြစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊
အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗောဝါ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်လည်း၊ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
ဝိယင်္ဂိမောဝါ၊ ငှက်သည်မူလည်း၊ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယေနအာသဝေန၊
အကြင်အာသဝေါတရားဖြင့်၊ ယက္ခတ္တိ၊ ဘီလူးအဖြစ်သို့၊ ဂန္ဓေယျ၊
ရောက်ရာ၏၊ မနုဿတ္တု၊ လူ၏အဖြစ်သို့လည်း၊ အဗ္ဗဇေ၊ ရောက်ရာ၏၊
တေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဝိကာ၊ ကုန်
လေပြီ၊ ဝိဒ္ဓဿတာ၊ ပျက်စီးလေကုန်ပြီ၊ ဝိနိဗ္ဗိကတာ၊ ဗုဒ္ဓိဗျာဓိကြံပျောက်ခြင်း
သို့ရောက်လေကုန်ပြီ၊ ဣတိဇ္ဈေ၊ ဤပါဠိ၌၊ တေဘူမိကံ၊ ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်
သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံသည်လည်းကောင်း၊ အဝသေဿ၊ ကံတရားကြွင်းကုန်
သော၊ အကုသလာဓမ္မာစ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာ
သဝါတိ၊ အာသဝတို့ဟူ၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇဓမ္မိကာနံ၊ မျက်
မှောက်၌ဖြစ်လတ္တံ့ ကုန်သော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့ကို၊ သံဝရာယ၊
စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သမ္ပရာယိကာနံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်လတ္တံ့ ကုန်သော၊
အာသဝါနံ၊ အပါယ်၌ဖြစ်လတ္တံ့ ကုန်သောဘေးရန်တို့ကို၊ ပဋိဇာတာယ၊
ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စပဇာတိပုပ္ဖိသာရဝဓဇ္ဈာဒေယာ
ဝေဝ၊ သူတပါးတို့အားညှဉ်းခဲခြင်း နှလုံးမသာယာအောင်ပြုခြင်းသတ်
ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါစ၊ တေးရန်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ အပါယဒုက္ခဘူတာ၊ အပါယ်ဆင်းရဲဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်
သော၊ နာနုဗ္ဗကာရ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါစ၊ တေးရန်
တို့သည် လည်းကောင်း၊ တေဗနဇေတေအာသဝါ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
နှစ်ပါးသောအာသဝတရားတို့ကို၊ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းဒေသနာတော်၌၊ ဝိဇ္ဇဓမ္မိ
ကာနံအာသဝါနံ သံဝရာယသမ္ပရာယိကာနံအာသဝါနံ ပဋိဇာတာယာ
တိ၊ ဝိဇ္ဇဓမ္မိကာနံ အာသဝါနံသံဝရာယသမ္ပရာယိကာနံ အာသဝါနံပဋိဇာ
တာယဟူ၍၊ ဗ္ဗိခေ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ သဠာယ
တနေ၊ သဠာယတနသံယုတ်၌၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝ
တို့သည်၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝလည်းကောင်း၊ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါ
သဝလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်းကောင်း၊ ဣမေ
တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိခေ၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊
အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သုတ္တန္တေသုစ၊ သုတ္တန်
တို့၌လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ

နှိတေယဝ။ သိသုံးပါးသော အာသဝတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဒိဋ္ဌာသဝေန၊ ဒိ
 ဋ္ဌာသဝနှင့်သန္တိ။ တက္ခ၊ စသုခ၊ လေးပါးအပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာ
 ကုန်၏။ နိဗ္ဗေဓိကပရိယာယော၊ နိဗ္ဗေဓိကသုတ်ဒေသနာ၌၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ
 သံ၊ ဘုရားပဟာတဗ္ဗာဘိအာဒိနာ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေသံ၊ ရောယပဟာတဗ္ဗာ
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဆခ၊ ခြောက်ပါး အပြားအားဖြင့်၊
 အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ သဗ္ဗာသ၊ ပရိယာယော၊ သဗ္ဗာသဝသုတ်ဒေသနာ
 နှိတေယဝ။ ထိုအာသဝတရားကိုသည်ပင်လျှင်၊ ဒေသနုပ္ပာဟာတဗ္ဗဟိ၊
 သောတာပတ္တိဝဂ်သည်ပင်အင်သောတရားတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တက္ခ၊ သတ္တ
 ခ၊ ရနစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဣပေန၊ ဤအာသဝါနံ၊
 ယာဟူသောပါဌ်၌ကား၊ အဘိဓမ္မနယေန၊ အဘိဓမ္မာနည်းဖြင့်၊ စတ္တာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။
 ခယာတိဗ္ဗေပန၊ ခယာဟူသောဤပါဌ်၌ကား၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏၊
 ယောခယော၊ အကြင်ကုန်ခြင်းသည်၊ ယော၊ ဘောဒေါ၊ အကြင်ပျက်ခြင်းသည်၊
 ယောပရိဘောဒေါ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင်ပျက်ခြင်းသည်၊ ဣတိအာဒိသု၊
 ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ သရသသောဒေါ၊ ကိစ္စနှင့်တကွပျက်စီးခြင်းကို၊
 အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဇာနတော၊ သိသောသူအား၊
 ပဿတော၊ မြင်သောသူအား၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်
 ခြင်းကို၊ ဝဒေါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊
 အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ တဖန်
 မဖြစ်ခြင်းကို၊ အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ သိက္ခမာနဿ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုကျင့်ဆဲဖြစ်သော၊ ဥဇုမဂ္ဂါ
 နုသာရိနော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော အရိယမဂ်ခရီးသို့ အစဉ်
 တစိုက်လိုက်လေ့ရှိသော၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခယမ္ပိ၊ အာ
 သဝေါတရားတို့ကို ကုန်စေတတ်သောအရဟတ္တမဂ်၌၊ ဥာဏံ၊ သိသော
 ဥာဏ်သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်
 ဥာဏ်မှ၊ အနုန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ အာသဝက္ခယော
 တိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာ
 သဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သမဏော၊ သမဏမည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊

အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ဥဏ္ဏာနသညိနော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စံ၊ အဋ္ဌိ၊ ပရေဇ္ဇာ
 နုပသိဿ၊ သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုရှုလေ့ရှိသော၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားများကုန်၏။
 သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါကုန်ရာနိဗ္ဗာန်
 မှ၊ အရာဝေး၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ဣပေန၊ ဤအာသဝါနံယောဟူသောပါဌ်၌ကား၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏၊ အစ္စန္ဒာယော၊ စင်စစ်ကုန်ခြင်းကို၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းကို၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ယော
 တိ၊ ကုန်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အနာသဝန္တိ၊ အနာ
 သဝံဟူသည်ကား၊ ပရိပ္ပဿန္တိဝသေန၊ တတန်ငြိမ်းစေသည်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ငဟိနာသဝံ၊ ပယ်အပ်ပြီး
 သောအာသဝေါရှိသော၊ စေတောရိယတ္တိန္တိ၊ စေတောရိယတ္တိံ ဟူသည်
 ကား၊ အရဟတ္တဖလသမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိတည်း၊ ပညာရိယတ္တိ
 န္တိ၊ ပညာရိယတ္တိံ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလပညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ
 တည်း၊ ဥတယဝစနံ၊ စေတောရိယတ္တိပညာရိယတ္တိဟူသော သဒ္ဓါနှစ်ပါးအ
 ပေါင်းသည်၊ မဂ္ဂေဝိယ၊ မဂ်၌ကဲ့သို့၊ ဖလေဝိ၊ ဖိုလ်၌လည်း၊ သမထဝိပဿနာ
 နံ၊ သမထဝိပဿနာတို့၏၊ ယုဂနန္ဒဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ အစုံဖြစ်သောတရားကို
 ပြုခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥာဏန္တိ၊ ဥာဏံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုတညာ
 ဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တည်း၊ ဒေဝတာယ၊ ရဟန္တာ၊ ဗြဟ္မာ၏၊ ဝစနသမုန္တ
 ခုမေဝ၊ စကား၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ကထံနုခေါတိ၊ အကြောင်းအသို့နည်း
 ဟူ၍၊ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သောဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နန္ဓေ
 န၊ နန္ဒသည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိ၊ ကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်
 ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ၊
 ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်နန္ဒသည်၊ သဟာ
 ယဘိက္ခုဟိ၊ အပေါင်းအတော်ရဟန်းတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်
 ဥပ္ပဏ္ဍိယမာနော၊ ပျက်ရယ်တို့စပ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဘာ
 ရိယံ၊ လေးစွာသောအမှုကို၊ ကတံဝတ၊ ပြုမိသည်တကား၊ သောဟံ၊ ထို
 ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သွာခါတေ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိ
 နယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊

ရဟန်းပြု၍၊ အစ္ဆရာနံ၊ နတ်သွီးတို့ကို၊ ပဋိလာဘာယ၊ ရစေခြင်းငှါ၊ သတ္တဝ
 ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်ခံဝုတ္တိလ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုဘိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နသံ၊ ဝဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊
 ရှက်ခြင်းလန့်ခြင်းကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌာပတော၊ ဖြစ်စေ၍၊ စာနေန္တော၊ စေ့ဆော်
 လျက်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပတော၊ ရောက်၍၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ တေသ္မာပဋိဿဝါ၊ ထိုဝန်ခံချက်မှ၊ ယံမောစေယျံ၊ အကြင်လွတ်စေ
 ရာ၏၊ တံမောစနံ၊ ထိုလွတ်စေခြင်းသည်၊ နန္ဒဿာရ၊ ဩဌာကောင်းလေရာ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၍၊ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်နန္ဒသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကခိတွာ၊ ကပ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 အဓိပ္ပါယံ၊ အလိုကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရာစေသိ၊ ကြား
 လျှောက်၏၊ တေနံ၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါ အာယသ္မာနန္ဒော(ပ)တေသ္မာ
 ပဋိဿဝါတိ၊ အထခေါအာယသ္မာနန္ဒော(ပ)တေသ္မာပဋိဿဝါဟူ၍၊ ပါဠိ
 ယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ပဋိဿ
 ဝါတိ၊ ပဋိဿဝါဟူသည်ကား၊ ပါဠိဘောဂပဋိဿဝါ၊ နတ်သွီးတို့ကိုရစေအံ့
 ဟူသောဝန်ခံချက်မှ၊ အစ္ဆရာနံ၊ နတ်သွီးတို့ကို၊ ပဋိလာဘာယ၊ ရစေခြင်း
 ငှါ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညာယ၊
 ဝန်ခံချက်မှ၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုလျှောက်ထားသည်၏နောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဿတေရဿ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်အား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ တယာ၊ ငါ၏ညီချစ်သည်၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာမိ
 တာ၊ ခုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဘျိအရဟတ္တဖိုလ်အကြောင်းကို၊ မယာ၊
 ငါတုရားသည်၊ ဥာတံ၊ သိတော်မူအပ်ပြီး၊ ဒေဝတာဝိ၊ ရဟန္တာပြဟူသည်
 လည်း၊ မေ၊ ငါတုရားအား၊ အာရာစေသိ၊ ကြားလာနှင့်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နပဋိဿဝါ၊ ဝန်ခံမဟုတ်ပြီး၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ မောစေတဗ္ဗော၊ ဝန်ခံချက်မှလွတ်စေအပ်၏၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိယာ
 ဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သဖြင့်သာလျှင်၊ မောစိတတ္တာ၊ လွတ်စေအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေနံ၊
 ထိုကြောင့်၊ ယဒေဝခေါ တေနန္ဒာတိအာဒိ၊ ယဒေဝခေါတေနန္ဒဤသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ယဒေ
 ဝါတိ၊ ယဒေဝဟူသည်ကား၊ ယဒါဝေ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
 သောအခါ၌သာလျှင်၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ မုတ္တာ

ထိ၊ မုတ္တောဟူသည်ကား၊ မုတ္တော၊လွတ်ငြိ၊ ဣဒံအဟံအဓိပ္ပါယော၊ဤသို့
လတ္တံ၊သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ဝတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယသို့
ယေဝကာလေ၊ အကြင်အခါ၌သာလျှင်၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတို့မှ၊
တဝ၊သင်၏၊ ဗိတ္တံ၊ဗိတ်သည်၊ဝိမုတ္တံ၊လွတ်၏၊အထပစ္စာ၊ထိုအရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့ရောက်သည်မှနောက်၌၊အနန္တရမေဝ၊အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊အဟံ၊
ငါဘုရားသည်၊ တေတာပါဒိုဘောဂတော၊ထိုဝန်ခံချက်မှ၊မုတ္တော၊လွတ်
ငြိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သောပိအာ
ယသ္မာ၊ ထိုအရှင်နန္ဒသည်လည်း၊ ဝိပဿနာကာလယေဝ၊ဝိပဿနာကို
အားထုတ်သော အခါ၌သာလျှင်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ယဒေဝဟံဝေဇ္ဇန္တိယ
သံဝရံ၊ အကြင်ဇ္ဇန္တိကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊နိဿယ၊မှီ၍၊ဣမံဝိပဿနာ
ရံ၊ဤဘောက်ပြန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ရောက်၏၊တမေဝ၊ထိုဘောက်ပြန်ခြင်း
လျှင် ခြောက်ခုမြောက်သော ဣန္ဒြေကိုသာလျှင်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဂ္ဂ
ဟေဿာမိ၊ နှိပ်နင်းအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥဿာဟဇာတော၊ ဖြစ်သောအား
ထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗလဝဟိရောတ္တပ္ပေ၊အလွန်အားကြီးသောရှက်
ကြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ထိုဇ္ဇန္တိယသီလ၌သာလျှင်၊ကတာ
မိကာရတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဣန္ဒြ
ယသံဝရေ၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း၌၊ ဥက္ကံသပါရမီ၊ လွန်မြတ်သော
ပါရမီသို့၊ အဂမာသိ၊ရောက်လေ၏၊ ဟိသန္တံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သစေ
ဘိက္ခဝေနန္ဒဿ ပုရုတ္တိမဒိဿအာလောကေတဗ္ဗာဟောတိ(ပ)သမ္မဇာ
နောဟောတိဘိ၊ သစေဘိက္ခဝေနန္ဒဿပုရုတ္တိမဒိဿအာလောကေတဗ္ဗာ
(ပ)သမ္မဇာနောဟောတိဟူ၍၊ ဇေတံ၊ဤစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ဝတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊နန္ဒဿ၊
နန္ဒအား၊ ပုရုတ္တိမဒိဿ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်ကို၊ အာလောကေတဗ္ဗာ၊
ကြည့်အပ်သည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော
အရပ်ကို၊ စေတသောစေတသာ၊ဗိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာ
ဆောင်၍၊ နန္ဒော၊နန္ဒသည်၊ပုရုတ္တိမဒိသံ၊အရှေ့မျက်နှာအရပ်ကို၊အာလော
ကေတိ၊ကြည့်၏၊ ပုရုတ္တိမဒိသံ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်ကို၊ အာလောကယ
တော၊ကြည့်သော၊မေ၊ငါ့အား၊အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ၊အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ
ဖြစ်ကုန်သော၊ပါပကာ၊ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာဓမ္မာ၊အကုသိုလ်
တရားတို့သည်၊ အနာသဝိဿန္တိ၊အစဉ်တစိုက်လိုက်၍ မညှဉ်းဆဲကုန်
လတ္တံ၊ ဇေတံ၊ဤသို့ဆင်ခြင်သော အခြင်းအချ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အာလောကေ

တိ၊ ကြည့်၏။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်၊ တတ္ထတတ္ထိ၊ ဗိသဘာဝေ၊ ထိုအရပ်မျက်
နှာအတိုင်း၊ သမ္ပတေနော၊ ဆင်ခြင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ နန္ဒဿ၊ နန္ဒအား၊ ပတ္တိ၊ မဒိဿ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်ကို၊ (လ)၊ ဥတ္တရာ
ဒိဿ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်ကို၊ ဒက္ခိတာဒိဿ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်ကို၊
ဥဉ္စ၊ အထက်အရပ်ကို၊ အဓော၊ အောက်အရပ်ကို၊ အနုဒိဿ၊ အထောင့်
အရပ်ကို၊ အာလောကေတဗ္ဗ၊ ကြည့်အပ်သည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်
၍ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအရပ်ကို၊ စေတသောစေတဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊
သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်း၍၊ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်။ အနုဒိဿံ၊
အထောင့်အရပ်ကို၊ အာလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့ကြည့်သည်
ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ (ပ)၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပတေနော၊ ဆင်ခြင်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တံအာယသ္မန္တံ၊ ထိုအရှင်နန္ဒ
မထေရ်ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တနွါရာနံ၊ လုံခြုံသောတံ
ခါးရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒယော၊ အယံနန္ဒော၊ အကြင်
နန္ဒသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံသေသနန္ဒတ္ထေရော၊ ထိုနန္ဒမထေရ်သည်။ အဂ္ဂံ
အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ္ဂအရာ၌၊ ဥပေသိ၊ ထားတော်
မူ၏။ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာ ဟူသည်ကား၊ အာယသ္မ
တောနန္ဒဿ၊ အရှင်နန္ဒ၏၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတရား
တို့ကို၊ ခေပတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ သုခါဒိသု၊ သုခသည်တို့၌၊ ဟာဒိဘာဝ
ပတ္တိသင်္ခါတံ၊ တာဒိအဖြစ်သို့ရောက်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဧတံအတ္ထံ၊
ထိုအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံ ဟူသည်ကား၊ တဒတ္ထံ
ဘာဝနံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနိုးကို၊
ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥဒါနိုးဂါထာ၌၊ ယဿနိတ္ထိန္ဒြော
ပကောတိ၊ ယဿ နိတ္ထိန္ဒြောပကော ဟူသည်ကား၊ ယေနအရိယဂုဗ္ဗ
လေန၊ အကြင်အရိယဂုဗ္ဗလ်သည်။ အရိယမဂ္ဂသေဝုနာ၊ အရိယမဂ်
တည်းဟူသော တံတားဖြင့်၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ ဒိဋ္ဌိပကော၊ ဝိည္ဇာ
ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောညွှန်ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သံသယပကော၊ သံသရာ
တည်းဟူသော ညွှန်ပြောင်းကို၊ နိဗ္ဗာနပါရမနေန၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
ကမ်းသို့သွားသဖြင့်၊ တိန္ဒြောဝေ၊ ကူးမြောက်ပြီးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ မဇ္ဈိတောကာမကဏ္ဍကောတိ၊ မဇ္ဈိတောကာမကဏ္ဍကောဟူသည်

ကား၊ ယေ နပုဂ္ဂလေန။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့အား။
 ၁၀၀၀ ဝိဇ္ဇာနတော၊ ထို ပတ်တတ်သောကြောင့်။ ကာမကဏ္ဍကောတိ၊ ကာမကဏ္ဍ
 ကောဟူ၍။ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ကိလေသကာမော၊ ကိလေသကာမကို လည်းကောင်း။ သဗ္ဗော၊
 အလုံးစုံသော၊ ကာမဝိသုကော၊ ကာမတည်းဟူသောကြောင့်ကို။ မဂ္ဂဉာဏ
 ဒဏ္ဍေန၊ မဂ္ဂဉာဏ်တည်းဟူသောထွန်ကန်ဖြင့်။ မဇ္ဈိတော၊ ရိုက်နှက်သဖြင့်
 နှိပ်နင်းအပ်ပြီ။ ဘဂ္ဂေါ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ အနဝသေသတော၊ အကြွင်း
 အကျန်မရှိသော အားဖြင့်။ မဇ္ဈိတော၊ နှိပ်နင်းအပ်ပြီ။ မောဟဝယံ၊ မောဟ
 ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ။ ဣတိ ဧဝံတုတော၊ ဤသို့
 ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗောဟဿ၊ တွေဝေခြင်းနှင့်တကွသော။ ဒုက္ခာ
 ဒိဝိသယဿ၊ ဒုက္ခစသည်တို့၏ အရာကို၊ ခေပနေန၊ ချေဖျက်သဖြင့်၊ မော
 ဟက္ခယံ၊ မောဟကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တဖလဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ။ သုခဒုက္ခေသုနဝေ
 ဓတိ သဘိက္ခူတိ၊ သုခဒုက္ခေသုနဝေဓတိသဘိက္ခူ ဟူသည်ကား၊ ဘိန္ဒုကိ
 လေသော၊ ဆီးဖျက်အပ်သော ကိလေသာရှိသော၊ သောဘိက္ခူ၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏသမာယောဂတော၊ ဣဋ္ဌာရုံနှင့်ကောင်းစွာ ယှဉ်
 သောအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သုခေသုစ၊ သုခတို့၌လည်း
 ကောင်း။ အနိဋ္ဌာရမ္မဏသမာယောဂတော၊ အနိဋ္ဌာရုံနှင့်ကောင်းစွာ ယှဉ်
 သောအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခေသုစ၊ ဒုက္ခတို့၌လည်းကောင်း။
 နဝေဓတိနကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုသုခဒုက္ခဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဗိတ္တိပိကာရံ၊ ဗိတ်၏ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့၊ နအာပန္နတိ၊ မရောက်။
 သုခဒုက္ခေသုတိစ၊ သုခဒုက္ခေသုဟူသော စကားသည်လည်း၊ ဒေသနာ
 မတ္တံ၊ ဒေသနာကို အရင်းပြုကာမျှသာတည်း။ သဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ လောကဓမ္မေသု၊ လောကဓံတရားတို့၌၊ နဝေဓတိ၊ မတုန်
 မလှုပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။ ဒုတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယ
 သုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃-နန္ဒဝဂ်-၃-ယသောဇေသုတ်၊

တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ယသောဇေပမုခါနိတိတ္ထေ၊ ယသောဇေပမု
ခါနိဟူသော ဤပါဌ၌၊ ယသောဇေတိ၊ ယသောဇေ ဟူသည်ကား၊
တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ တံထေရံ၊ ထိုယသော
ဇေထေရ်ကို၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေးသွားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဗ္ဗဇိတတ္တာစ၊ ရဟန်းပြု
သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိစရဏတောစ၊ တကွသွားလာကျင်လည်
ကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တာနိပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ၊ ထိုငါးရာသော
ရဟန်းတို့ကို၊ ယသောဇေပမုခါနိတိ၊ ယသောဇေပမုခါနိဟူ၍၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆို
အပ်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ့သည်ကား၊ တေသံထေရေနံ၊ ထိုယသောဇေ
ထေရ်အမှူးရှိကုန်သောငါးရာသောရဟန်းတို့၏၊ ဝုဗ္ဗယေါဂေါ၊ ရှေးဆုတောင်း
တည်း၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကဿပဒဿဗလဿ၊ ကဿပ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ အညတရော၊ တယောက်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အါရညကေါ၊ အရညကင်တင်သောကံတည်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရညော၊ တော၌၊ ဝိဠိပါသါဏော၊ ကျောက်ဖျား၌၊ ကတ
ပဏ္ဏကုမ္ပိယံ၊ ပြုလုပ်အပ်သောသစ်ရွက်ကုဋ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တသ္မိဉ္စသမ
ယေ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊
ဂါမဃာတကာဒိနိ၊ ရွာကိုတိုက်ဖျက် လုယက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ စောရိကာယ၊ ခိုးမှုကိုပြုသဖြင့်၊ ဇိဝန္တာ၊ အသက်မွေးကြကုန်
လျက်၊ စောရကမ္ပိ၊ ခိုးသူတို့၏ အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇနပဒမနူဿဟိ၊
ဇနပုဒ်သား လူအများတို့သည်၊ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်တမိုက် လိုက်ကုန်၍၊
ပလ္လာယမာနာ၊ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင် ကုန်သည်ရှိသော်၊ အရညံ၊ တော
သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတော၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဂဟဏံဝါ၊
ပူစရာကို လည်းကောင်း၊ ပဋိသရဏံဝါ၊ မိမိတို့ကိုးကွယ်ရာကို လည်း
ကောင်း၊ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်၍၊ အဝိဇ္ဇာရေ၊ မနိုးမဝေးသော အရပ်၌၊
ပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျား၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိတွာ၊
ကြား၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဓ္မာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏၊ ပဋိသရဏံ၊
ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစိ၊ သူ
တောင်းပန်ကုန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဘုရားကံ၊ သင်တို့အား၊ သိလ

သဒိသံ၊ သိလဒ္ဓိတူသော၊ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ပဉ္စသိလဒ္ဓိ၊ ငါးပါးသိလ
တို့ကို၊ သမာဒိယထ၊ ဆောက်တည်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ တေစောရာ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်၊ သာဓုတိ၊ ကောင်းပါပြီတုရားဟူ၍၊
သမ္ပဒိန္တိတွာ၊ ဝန်ခံကြ၍၊ သိလဒ္ဓိ၊ ငါးပါးသိလတို့ကို၊ သမာဒိယိ'သု၊ ခံယူ
ဆောက်တည်ကြကုန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သိလသု၊ သိလတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကြလေကုန်ပြီ၊
အတ္တနော၊ မိမိတို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဝိနာသေန္တေ၊ သုဝိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်
သောသုတို့၌လည်း၊ မနံ၊ မိတ်ကို၊ မပဒေါသယိတ္ထ၊ မပြစ်မှားကြကုန်လင့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကကဏ္ဍပမဝိမိ'၊ လွှသွားဥပမာရှိသောအစိအပိုင်းကို၊ အာစိက္ခံ၊
မှကြားလိုက်၏၊ တေစောရာ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်၊ သာဓုတိ၊ ကောင်းပါပြီ
တုရားဟူ၍၊ သမ္ပဒိန္တိ'သု၊ ဝန်ခံကြကုန်၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ တေ
ဇာနပဒေါ၊ ထိုဇနပုဒ် သားတို့သည်၊ သံပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်ကြကုန်၏၊
ဣတောစိတော၊ ထိုမှဤမှ၊ ဂဂေသန္တာ၊ ရှာကြကုန်သည်ရှိသော်၊ တေစော
ရေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို၊ ဝိသွာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောခိုးသားငါးရာတို့ကို၊
ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္တေမှ၊ ဝေါရောပေသုံ၊ ချကြလေကုန်၏၊ တေစောရာ၊ ထိုခိုး
သူတို့သည်၊ တေသုဇနပဒေနေသေသု၊ ထိုဇနပုဒ်သားတို့၌၊ မနောပဒေါ
သမတ္တိန္တိ၊ မိတ်ပြစ်မှားခြင်းကိုမျှလည်း၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အခဏ္ဍာသိ
လာ၊ မကျိုးသောသိလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံကတွာ၊ သေခဲ့ကြ၍၊ ကာ
မာဝစရေဒေဝေသု၊ ကာမာဝစရေနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ'သု၊ ဖြစ်ကြလေကုန်
၏၊ တေသု ထိုခိုးသားငါးရာတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌစောရော၊ ခိုးမှုကြီးသည်၊ ဇေဋ္ဌ
ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားအကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတရေ၊ ဤမှ
တပါးသော ခိုးသားငယ်တို့သည်၊ တဿ၊ ထိုခိုးမှုကြီးနတ်သား၏၊ ပရိ
ဝါရာ၊ အခြံအရံတို့သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ တေစောရာ၊ ထိုခိုးသား
တို့သည်၊ ပရံပရာ၊ တဘဝမှတဘဝသို့၊ သံသန္တော၊ ကျင်လည်ကြကုန်
သည်ရှိသော်၊ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောတုရားတို့၏ တရသောအကြား
ကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အမှာ
ကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာတုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊
ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ ရတေခဲ့၍၊ ဇေဋ္ဌဒေဝပုတ္တော၊
နတ်သားအကြီးသည်၊ သာဝတ္ထိနဂရေ၊ သာဝတ္ထိမြို့တံခါးအနီး၌၊ ကေ
ဝလ္လဂါမေ၊ တံငါရွာ၌၊ ပဉ္စကုလသတဇေဋ္ဌကဿ၊ ငါးရာသောတံငါတို့၏

အကြီးဖြစ်သော၊ ကေဝလသမာဓိတံတို့၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသောဇေယျဝဂ်၊ ယသောဇေယျဝဂ်၊ အသောဇေယျဝဂ်၊
 ထိုသတို့သားအား၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏၊ ဣတရေပိ၊
 အခြံအရံ နတ်သားတို့သည်လည်း၊ အသောဇေယျဝဂ်၊ ကြွင်းသော
 တံတို့၏၊ ပုတ္တော၊ သားတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သု၊ ဖြစ်ကြ
 ကုန်၏၊ တေကုမာရက၊ ထိုသတို့သားတို့သည်၊ ပုပ္ဖသန္ဓိဝါသေန၊ ရှေး
 ရှေးသောဘဝက အတူနတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ၊ ငါးရာ
 သောသု၊ သည်လည်း၊ သဟယက၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ သဟ၊ တကွ၊ ပံသု၊ ကိစ္စကံ၊ မြေမှုန့်ကစားခြင်းကို၊ ကိစ္စန္ဒာ၊
 ကစားကြကုန်လျက်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝယပတ္တော၊ အရှုတ်သို့
 ရောက်ကြကုန်သည်၊ အဟသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယသောဇေယျဝဂ်၊ ယသောဇေယျ
 သည်၊ တေသံ၊ ထိုသုအပေါင်းတို့၏၊ အဂ္ဂေါ၊ အကြီးအမြတ်သည်၊ အဟာ
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံငါးရာသော သတို့သား တို့သည်၊
 ကေတဝ၊ တကွနက်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဇာလသနိ၊ ပိုက်ကွန်
 တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပူကြကုန်၍၊ နဒိတဋ္ဌာကာဒိသု၊ မြစ်တဘက်သည်
 ကန်သည်တို့၌၊ မဇ္ဈေ၊ ငါးတို့ကို၊ ဗန္ဓန္တော၊ တိုက်ထောင်ကုန်လျက်၊ ဝိစ
 ရန္တိ၊ သွားလာကြကုန်၏၊ အယပတ္တော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
 အဝိရဝတိယာ၊ အဝိရဝတိအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၌၊ ဇာလေ၊ ကွန်တို့
 ကို၊ ဝိတ္တေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
 အဆင်းရှိသော၊ မဇ္ဈော၊ ငါးသည်၊ အန္တောဇာလေ၊ ပိုက်ကွန်တွင်း၌၊
 ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ တံမဇ္ဈံ၊ ထိုငါးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 ကုန်သော ကေဝလသမာဓိတံတို့သည်၊ အဋ္ဌကံ၊ တံတို့၏၊ ပုတ္တော၊ သား
 တို့သည်၊ မဇ္ဈံ၊ ငါးကို၊ ဗန္ဓန္တော၊ တိုက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏမဇ္ဈံ၊
 ရွှေငါးကို၊ ဗန္ဓံသု၊ မိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ရှင်လန်းကုန်
 သည်၊ အဟသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အသတသ္မိ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ တေပဗ္ဗသ
 တာပိသဟယက၊ ထိုတံတို့သားငါးရာတို့ သည်လည်း၊ မဇ္ဈံ၊ ရွှေငါး
 ကို၊ နာဝါယ၊ လှေ၌၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ နာဝံ၊ လှေကို၊ ဥက္ခိဝိတွာ၊ ချီကြ၍၊
 ဝုညော၊ မင်းအား၊ ဒသေသု၊ ပြကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သံမဇ္ဈံ၊ ထို
 ငါးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသမဇ္ဈံသ၊ ထို
 ငါး၏၊ သုဝဏ္ဏကာရဏံ၊ ရွှေအဆင်း၏အကြောင်းကို၊ ဇာနိသတိ၊ သိတော်
 မူလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တောတွာ၊ ကြံ၍၊ မဇ္ဈံ၊ ငါးကို၊ ဝါဟာပေတွာ၊ ယူစေ

ဤ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒေသသိ၊ ပြစ်၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အယံမစ္ဆေ၊ ဤငါးသည်၊ ကဿပသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဿ၊ ကဿ
 ပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသန၊ သာသနာတော်သည်၊ ဩသက္ကမာနေ၊
 ဆုတ်ယုတ်သည် ဂှိသော်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ မိစ္ဆာပဋိပဇ္ဇန္တော၊
 တောက်ပြန်၍ကျင့်လျက်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဩသက္ကပေတွာ၊
 ဆုတ်ယုတ်စေ၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ကောဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော
 ဘုရားတို့၏ တရသောအကြားကာလပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပရိတွာ၊
 ကျက်လေ၍၊ တတော၊ ထိုငရဲမှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ဂှိသော်၊ အဓိရဝတိ
 ယံ၊ အဓိရဝတိဖြစ်၌၊ မစ္ဆေ၊ ငါးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုတံငါ၏၊ မာတုဘဂိနိနဉ္စ၊
 အမိနှစ်မတို့၏လည်း၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဘာဝဉ္စ၊ ဖြစ်သောအဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ တဿမစ္ဆဿ၊ ထိုငါး၏၊ ဘာတိကတ္ထေရဿ၊ အစ်ကို
 မထေရ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတာဘာဝဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 တေနေဝ၊ ထိုငါးကိုသာလျှင်၊ ကဿပေတွာ၊ ပြောဆိုစေ၍၊ ဣမိဿာ
 အဋ္ဌပ္ပတ္တိယာ၊ ဤအဋ္ဌပ္ပတ္တိ၌၊ ကပိလသုတ္တံ၊ ကပိလသုတ်ကို၊ ဒေသသိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊
 သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဉ္စသတာငါးရာကုန်သော၊ တေကောဝရုပတ္တာ၊ ထို
 တံငါသားတို့သည်၊ သံဝေဂဇာတာ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်သည်
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်
 ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြုကြကုန်၍၊ ဥပသမ္ဘန္တာ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဝေကဝါသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌နေခြင်းကို၊ ဝသန္တာ၊ နေ
 ကြကုန်လျက်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊
 အာဂမိ'သု၊ လာကြကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ တေန
 ခေါပနသမယေန ယသောဇပမုခါနိ ပဉ္စမတ္တာနိ ဘိက္ခုသတာနိတိအာဒိ၊
 တေနခေါပနသမယေနယသောဇပမုခါနိ ပဉ္စမတ္တာနိ ဘိက္ခုသတာနိဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ တေဝ
 တိပဒဿ၊ တေဝဟူသောဝုန်၏၊ တေဣဝတိပဒန္တေ၊ တေဣဝဟူ၍
 ဝုန်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ တေ၊ ထိုသောဇပမုခါနိ
 သောငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ ဣမေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားရှိရာသို့၊ နေဝါသိ
 ကဟိတိ၊ နေဝါသိကေဟိဟူသည်ကား၊ နိပန္နဝါသံ၊ အမြဲနေခြင်းကို၊ ဝသ
 ဘနေဟိ၊ နေလေ့ရှိသောရဟန်းတို့သည်၊ ပဋိသမ္ဘောဒမာနာတိ၊ ပဋိသမ္ဘော

ဒေသနာဟူသည်ကား၊ နေဝါသိကာဘိက္ခုဟိ၊ အမြဲနေသောရဟန်းတို့နှင့်၊
 ကစ္စာဝုသောဓမ္မနိယန္တိအာဒိနာ၊ ကစ္စာဝုသောဓမ္မနိယံ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓာရာသေန၊ အစေ့အစပ်ပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္မောဒ
 မာနာယ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကြသော၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်၊
 အာမာဝုသော ဓမ္မနိယန္တိအာဒိနာ၊ အာမာဝုသောဓမ္မနိယံ ဤသို့စသည်
 ဖြင့်၊ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကြသော၊ တေဟိ၊
 ထိုအာဂန္တုကရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမပ္ပဝတ္တမောဒေါ၊ အမျှဖြစ်
 သောဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိကြသဖြင့်၊ သေနာသနာနိပညာပယမာ
 နာဟိ၊ သေနာသနာနိပညာပယမာနာဟူသည်ကား၊ အာစရိယပုပ္ဖာယာနံ၊
 ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အား၊ အတ္တနာစ၊ မိမိအားလည်း၊ ပါဝုဏနဝသနဋ္ဌာနာ
 နိ၊ ရောက်သောနေရာတို့ကို၊ ဝုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ တေဟိနေဝါသိကေဟိ၊ ထို
 အမြဲနေသောရဟန်းတို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤနေရာသည်၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊
 အာစရိယာနံ၊ ဆရာတို့အား၊ ဣဒံ၊ ဤနေရာသည်၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊
 ဥပဇ္ဈာယာနံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့အား၊ ဣဒံ၊ ဤနေရာသည်၊ တုဌာကံ၊ သင်
 တို့အား၊ ပါဝုဏာဟိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေနာသနာနိ၊ အိပ်ရာနေရာ
 တို့ကို၊ သံဝိဓာပေတွာ၊ စီရင်၍၊ အတ္တနာစ၊ မိမိတို့သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထို
 ရောက်ရာနေရာသို့၊ ဝတံ၊ သွားကြကုန်၍၊ နှါရကပါဇာနိ၊ တံခါးမလေသာ
 တံခါးရွက်တို့ကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်ထွက်၍၊ မဇ္ဈဝိဇ္ဇက၊ ဝုဿာရကောဒိနိ၊ ညောင်
 စောင်းအင်းယှဉ်ဖျာသင်ဖြူးတို့ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ပဗ္ဗောဓေတွာ၊ ခါ၍၊
 ယထာဋ္ဌာနဋ္ဌပနာဒိဝသေန၊ ထားခြင်းမြဲသောနေရာစသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ပညာပေန္တာစ၊ ခင်းကြကုန်လျက်လျှင်၊ ပတ္တစိဝရာနိပဋိသာမေန္တာတိ၊
 ပတ္တစိဝရာနိပဋိ သာမေန္တာဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ မေး
 တပည့်တော်၏၊ ဣဒံပတ္တံ၊ ဤသပိတ်ကို၊ ဌပေထ၊ ထားကြပါကုန်၊ မေး
 တပည့်တော်၏၊ ဣဒံစိဝရံ၊ ဤသင်္ကန်းကို၊ ဌပေထ၊ ထားကြပါကုန်၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရားတို့၊ မေးတပည့်တော်၏၊ ဣဒံထာလကံ၊ ဤသောက်ခွက်
 ကို၊ ဌပေထ၊ ထားကြပါကုန်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ မေးတပည့်တော်၏၊
 ဣဒံဥဒကတုမ္ပံ၊ ဤရေဘူးကို၊ ဌပေထ၊ ထားကြပါကုန်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့၊ မေးတပည့်တော်၏၊ ဣဒံကတ္တရယဋ္ဌိ၊ ဤတောင်ဌေးကို၊ ဌပေထ၊ ထား
 ကြပါကုန်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သမဏပရိက္ခာရံ၊ ရဟန်းတို့၏ပရိက္ခရာကို၊ သံ
 ဂေါပယမာနာ၊ ကောင်းစွာသိမှီးကုန်လျက်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓမ္မဟာသဒ္ဓါတိ၊ ဥစ္စာ
 သဒ္ဓမ္မဟာသဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓိံ၊ အထက်သို့၊ ဥပ္ပတ၊ ဌန၊ ကက်သော

အနက်ကြောင့်၊ ယေဝံဘိက္ခုနံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ ဥစ္စော၊ အထက်သို့
 တက်သဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ပြန့်နှံ့သော၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓါ၊ ဥစ္စာ
 သဒ္ဓမည်ကုန်၏၊ အကာရဿ၊ အအက္ခရာ၏၊ အာကာရံ၊ အာအက္ခရာကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပတ္ထုဓုဋ္ဌေန၊ ပြန့်နှံ့သော
 အနက်ကြောင့်၊ မဟန္တော၊ ကျယ်သော၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ ယေဝံဘိက္ခု
 နံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ မဟာသဒ္ဓါ၊ မဟာသဒ္ဓမည်ကုန်၏၊ ကေ
 ဝနာမညေမန္တဝိ လောပေတိ၊ ကေဝနာမညေမန္တဝိလောပေ ဟူသည်
 ကား၊ ကေဝနာ၊ တံငါတို့သည်၊ မန္တဝိလုပ္ပနေဝိယံ၊ ငါးကိုလုယက်ကုန်ဘိ
 သကဲ့သို့၊ ယထာနာမ၊ ဥပယာမည်သည်ကား၊ ကေဝနာ၊ တံငါတို့သည်၊
 ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ မန္တဝဟဏတ္ထံ၊ ငါးကိုယူခြင်းငှါ၊ ဝနုနတောပဝတ္တနတော၊
 ယူသင့်မယူသင့်ဟူ၍ ငြင်းခုံတတ်သောအားဖြင့်၊ ကေဝနာတိ၊ တံငါတို့
 ဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ မန္တဗန္ဓာ၊ ငါးထောင်
 ကုန်သောသူတို့သည်၊ မန္တဝဟဏတ္ထံ၊ ငါးကိုယူခြင်းငှါ၊ ဇေလေ၊ ကွန်ဉ္စ၊
 ဇေလံ၊ ကွန်ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ချ၍၊ ပပိဋ္ဌော၊ ဝင်ပြီ၊ နပပိဋ္ဌော၊ မဝင်သေး၊ ဂဟိ
 တော၊ ယူသင့်ပြီး၊ နဂဟိတော၊ မယူသင့်သေး၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓမဟာသဒ္ဓါ၊ မြင့်သောအသံကျယ်သော အသံရှိကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာစ၊ ဥပမာတနည်းလည်း၊ တေ၊ ထိုတံငါ
 တို့သည်၊ မန္တံ၊ ငါးကို၊ ပတ္ထိအာဒိဟိ၊ ချင်းတောင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ဗ္ဗိတဋ္ဌာ
 နေ၊ ထားရာအရပ်၌၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဝိက္ခော၊ သွား၍၊
 မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကေ၊ တကောင်သော၊ မန္တံ၊ ငါးကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊
 မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကေ၊ တချို့သော၊ မန္တံ၊ ဗာလံ၊ ငါးတစ်ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်
 လော၊ အဓကဿ၊ ဤအမည်ရှိသောသူအား၊ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်သောငါး
 သည်၊ မဟန္တော၊ ကြီး၏၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်သောငါးသည်၊ ခုဒ္ဓ
 ကော၊ ငယ်၏၊ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
 ဝိလုပ္ပမာနေ၊ လုယက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုတံငါတို့၏၊ ပဋိ
 သေနောဒိဝသေန၊ မြစ်ခြင်းလုယက်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဥစ္စာသဒ္ဓါစ၊ မြင့်သောအသံရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ မဟာသဒ္ဓါစ၊
 ကျယ်သောအသံရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သ
 ကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဧဝံတထာ၊ ထိုအတူလျှင်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊

ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသေသိ၊ ပြု၏။ တေတေတိ၊ တေတေဟူ
သည့်ကား၊ တေတေ၊ ထိုတံငါသည်ရဟန်းတို့သည်။ ကိန္နတိ၊ ကိန္နဟူ
သည့်ကား၊ ကိဿနကိမတ္တံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေမေတိ၊ တေမေဟူသည့်ကား၊ တေဣမေ၊ ထို
သူတို့ကို၊ ပဏာမေတိ၊ ပဏာမေဟူသည့်ကား၊ နိဟရာဇိ၊ ငါနှင်ထုတ်
တော်မူ၏။ ဝေါတိ၊ ဝေါဟူသည့်ကား၊ တုမ္ဘေ၊ သင်တို့သည်၊ နခေါမမသန္တိ
ကေဝတ္ထဗ္ဗန္တိ၊ နခေါမမသန္တိ ကေဝတ္ထဗ္ဗဟူသည့်ကား။ တုမ္ဘေဟိ၊ သင်တို့
သည်၊ မယံ၊ ငါတုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ နဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေထိုက်၊ ယေ
တုမ္ဘေ၊ အကြင်သင်တို့သည်၊ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
တုရား၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာ
သန္တံ၊ ကျယ်သောအသံကို၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ အတ္ထနော၊
မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောဖြင့်။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်လျက်၊ ကိန္နာမ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ အသာရပ္ပံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ မလျောက်ပတ်သည်ကို၊ ကရိဿတ၊
ပြုကုန်ဘိသနည်း။ တုမ္ဘေဒိသာနံ၊ သင်တို့နှင့်တူကုန်သောပုထုဇဉ်တို့သည်၊
မမ၊ ငါတုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဝသနကိစ္စံ၊ နေခြင်းကိစ္စသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား
သည်၊ ပဏာမိတေ၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တေသု၊ ထို
ရဟန်းတို့တွင်၊ ကေတိက္ခုပ္ပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းမျှသည်လည်း။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရား။ တုမ္ဘေ၊ အရှင်တုရား တို့သည်။ မဟာသဒ္ဓမတ္ထ
ကေန၊ ကျယ်သောအသံမျှဖြင့်၊ အမ္ဘေ၊ တပည့်တော်တို့ကို၊ ပဏာမေထ၊
နှင်ထုတ်ကုန်ဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိစ္စိ၊
တစုံတခုသော၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကိုလည်းကောင်း၊ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၏။
ဗုဒ္ဓဂါရဝေန၊ တုရား၌ရှိသောသဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည်၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သမ္ပန္နိန္ဒြိယန္တော၊ ဦးဖြင့်
ခံကုန်လျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ လျှောက်ကုန်၍၊ နိက္ခမိ
သု၊ ထွက်ခဲ့ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကား၊ တေသံ၊ တိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းငါးရာတို့
၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ
တုရားကို၊ ပသယိဿာမ၊ မူးမြင်ပါကုန်အံ့၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သောဿာမ၊ နာပါ
ကုန်အံ့၊ သတ္ထု၊ တုရားသခင်၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဝသိဿာမ၊ နေပါ
ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ အာဂတာ၊ လာခဲ့ပါကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့လာခဲ့
ပါကုန်လျက်၊ ဧဝံ၊ ပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂုရုနော၊ နတ်လူတို့သည်

၁၁

အလေးပြုအပ်သော၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အာ
 ဂတံ၊ လာကုန်၍၊ မဟာသန္တံ၊ ကျယ်သောအသံကို၊ ကရိတံ၊ ပြုမိကြကုန်ငြီ၊
 အဗ္ဗာကံဇေဝ၊ ငါတို့၏သာလျှင်၊ ခေါ်သော၊ အပြစ်တည်း၊ တဗ္ဗာ၊ ထိုအရပ်မှ၊
 ယံပဏာမိ၊ အကြင်နှင်ထုတ်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနှင်ထုတ်တော်မူသော
 ကြောင့်၊ သတ္တု၊ ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဝတ္ထု၊ နေခြင်းငှါ၊
 နလန္တံ၊ မရအပ်၊ သမန္တပါသာဒိကံ၊ ယက်ဝန်းကျင်မှကြည်ညိုတွယ်ရှိသော၊
 သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်
 ကို၊ ဩလောကေတု၊ မူးမြင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ မရရသရေန၊ ဗြဟ္မာ
 မင်း၏အသံနှင့်တူသောသာယာသောအသံတော်ဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သောတု၊ နာခြင်းငှါ၊ နလန္တံ၊ မရပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တေ၊ ထိုယသောဓမ္မထေရ်အမှူးရှိကုန်သောငါးရာသောရဟန်းတို့
 သည်း၊ ဗလဝဒေါမနဿဇာတာ၊ အားကြီးသော ဒေါမနဿ ဖြစ်ခြင်းရှိ
 ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတ္တမိံ၊ သု၊ ဗဲကြလေကုန်၏၊ သံသာမေတွာတိ၊
 သံသာမေတွာဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံစွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဇ္ဇိတိ၊ ဝဇ္ဇိဟူ
 သည်ကား၊ ဇေနာမကာ၊ ဤသို့ဝဇ္ဇိအမည်ရှိကုန်သော၊ ဇနပဒ်နော၊ ဇနပုဒ်
 တို့ကိုအစိုးရကုန်သော၊ ရာဇကုမာရာ၊ မင်းသားတို့တည်း၊ တေသံ၊ ထို
 ဝဇ္ဇိမင်းသားတို့၏၊ နိဝါသော၊ နေရာဖြစ်သော၊ ဧကောဂိဇနပဒေါ၊ တခု
 သောဇနပုဒ်ကိုလည်း၊ ရုဇ္ဇိဝသေန၊ တင်စားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇိ
 တွေဝ၊ ဝဇ္ဇိဟူ၍သာလျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဇ္ဇိသူတိ၊
 ဝဇ္ဇိသူဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝဂ္ဂုမုဒါတိ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါဟူသည်ကား၊ ဇေနာမ
 ကာ၊ ဤသို့ဝဂ္ဂုမုဒါအမည်ရှိသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ပုညသမ္ပ
 တာ၊ ကောင်းမှုကိုပြုရာဟူ၍သမုတ်အပ်သော၊ ဧကာ၊ တခုသော၊ နဒိ၊ မြစ်
 တည်း၊ ဝဂ္ဂုမုဒါတိ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌအချို့ရှိ၏၊ အတ္ထကာ
 မေနာတိ၊ အတ္ထကာမေနဟူသည်ကား၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ ပယောဇနံ၊
 ကိုယ်တော်ပါး၌စားစေလိုသောအကျိုးလုပ်ကျွေးစေလိုသောအကျိုးကို၊
 အနုပေက္ခိတွာ၊ မေ့မူ၍၊ အတ္ထဇေဝ၊ ငါတို့၏အကျိုးကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒြေ
 န၊ အလိုတော်ရှိသဖြင့်၊ ဟိတေသိနာတိ၊ ဟိတေသိနာ ဟူသည်ကား၊
 အတ္ထံ၊ ငါတို့၏မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အကျိုးကို၊ ဣန္ဒြေန္တေန၊ အလိုတော်ရှိသဖြင့်၊
 ကိန္တိ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်တို့
 သည်၊ ဝဋ်နက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ပရိမုစ္စယျံ၊ လွတ်ကြပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တဿအတ္ထသင်္ခါတဿ၊ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ခြင်းအကျိုးဟု

ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထဿဝါ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဟောတုတုတဿ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဟိတဿဝါ၊ အစီးအပွားကိုလည်းကောင်း၊ သေနဝီလေန၊ ရှာဖွေတောင့်တလေ့ ရှိသဖြင့်၊ အဋ္ဌေ၊ ငါတို့ကို၊ ပဏာမိ၊ နှင်တော်မူ၏၊ တတောပေ၊ ထိုသို့အလိုတော်ရှိတော် မူသောကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သရီရဓေဒံ၊ ကိုယ်တော်ပင်ပန်းတော်မူသည်ကို၊ အဂဏေတွာ၊ မရေတွက်မူ၍၊ ဒုရေဝိ၊ ဝေးသောအရပ်၌လည်း၊ ဝိနယသန္တိကံ၊ ဝေနေယျတို့၏ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ အနုကမ္ပနတော၊ အနုကမ္ပကေန၊ အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်၊ တမေဝအနုကမ္ပံ၊ ထိုသို့အစဉ်သနားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဏာမိတာ၊ နှင်ထုတ်တော်မူ၏၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဝေယျာဝစ္စာဒိပစ္စာယိသာယ၊ အမှုကြီးငယ်ကို ရွက်ဆောင်ခြင်းအစရှိသည်ကိုတောင့်တတော်မူသဖြင့်၊ နပဏာမိတိ၊ နှင်ထုတ်တော်မမူပေ၊ ယသ္မိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဓမ္မဂရုနော၊ တရားကိုသာ အလေးအမြတ်ပြုတော်မူကုန်၏၊ သမ္မာပဒိုပတ္တိယာဝ၊ ကောင်းသော အကျင့်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပူဇေတဗ္ဗာ၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓကဏေမတ္တေန၊ ကျယ်သောအသံကို ပြုကာမျှဖြင့်လည်း၊ ပဏာမေန္တိ၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဟန္တ၊ ယခုမယံ၊ ငါတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဣရိယာဝုတ်လေးပါးတို့၌၊ သတိသမ္ပစညယောဂေန၊ သတိပညာနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ အပဏ္ဏကပဒိုပဒံ၊ အပဏ္ဏကအကျင့်ကို၊ ပူဇေန္တော၊ ဖြည့်ကုန်လျက်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်နေသည်ရှိသော်၊ ဂဟိတကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ယူအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မတ္တကံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ပါပေန္တော၊ ရောက်စေကုန်လျက်၊ စတုဣရိယာပထဝိဟာရံ၊ လေးပါးသောဣရိယာပုတ်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေမ၊ ပြုကြကုန်အံ့၊ ဝိဟာရာမ၊ နေရာကုန်အံ့၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေမ၊ ပြုကြကုန်အံ့၊ ယထာနောဝိဟာရန္တိ၊ ယထာနောဝိဟာရံဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဋ္ဌေသု၊ ငါတို့သည်၊ ဝိဟာရန္တေသု၊ နေကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိတော်မူသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သမ္မာပဒိုပတ္တိပူဇာယ၊ ကောင်းစွာသောအကျင့်ဟူသော ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ အာရာမိတော၊ နှစ်သက်စေအပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေနေဝန္တရဝသေနာ

တိ၊ တေနေဝန္တရဝဿနဟူသည်ကား၊ တဏှိယေဝအန္တရဝဿ၊ ထို
 ဝါတွင်း၌ပင်လျှင်၊ မဟာပဝါရဏံ၊ မဟာပဝါရဏာနေကို၊ အနတ္တိက္ကမိတွာ
 ဝ၊ မလွန်စေမှု၍သာလျှင်၊ သဗ္ဗေဝတိဿောဝိဇ္ဇာသန္တာကံသုတိ၊ သဗ္ဗေဝ
 တိဿော ဝိဇ္ဇာသန္တာကံသု ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေယေဝ၊ အလုံးစုံသာ
 လျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေပဉ္စသတာဘိက္ခု၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊
 ဝုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏံ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်လည်းကောင်း၊
 ဗိဗ္ဗစက္ခဉာဏံ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခဉာဏ်လည်းကောင်း၊ အာသဝက္ခယဉာဏံ၊ အာ
 သဝက္ခယဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာတိဿောဝိဇ္ဇာ၊ ဤသုံး
 ပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ ပစ္စက္ခာ၊ မျက်မှောက်၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ဝုဗ္ဗေနိ
 ဝုဗ္ဗက္ခန္ဓပဒိန္နာဒက မောဟက္ခန္ဓာဒိနိ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာကို ဖုံးလွှမ်း
 တတ်ကုန်သောမောဟအရစ်သည်တို့ကို၊ ဝိဇ္ဇနုတ္တေန၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်
 သောအနက်ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာမည်သောဝုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ကို၊
 အတ္တပစ္စက္ခာ၊ မိမိတို့ကိုယ်မျက်မှောက်ပြုသည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီး
 လောကီယ အဘိညာသု၊ လောကီအဘိညာဉ် တို့တွင်၊ ဣမာယေဝဂ္ဂေ
 အဘိညာ၊ ဤနှစ်ပါးသောအဘိညာဉ်တို့သည်သာလျှင်၊ အာသဝက္ခယ
 ဉာဏဿ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်အား၊ ဗဟုပကာရ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏၊
 ဗိဗ္ဗသောတစေတောပရိယတ္တိဝိဇ္ဇာဏာနိ၊ ဗိဗ္ဗသောတစေတောပရိယ
 ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာဏ်တို့သည်၊ ကထာ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကဲ့သို့၊ အာ
 သဝက္ခယဉာဏဿ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်အား၊ နဗဟုပကာရ၊ ကျေးဇူး
 မများကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနုတ္တံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝိဇ္ဇတ္တယမေ
 ဝ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကိုသာလျှင်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့
 အား၊ အမိဂမဒဿနဝဿန၊ မင်ကိုရသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓန္တံ၊ ထုတ်
 အပ်၏၊ ဟာထာဝံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝေရေသုတ္တေ၊ ဝေ
 ရေသုတ်၌၊ ဘဂဝါ၊ ဗြဟ္မစွာဘုရားသည်၊ ဝေရေဗြာဟ္မဏဿ၊ ဝေရေ
 ပုဏ္ဏားအား၊ အမိဂမံ၊ သိလတ္တံ၊ သော ဝိဇ္ဇာကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇတ္တယမေဝ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကိုသာလျှင်၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်
 မူ၏၊ ဗိဗ္ဗသောတဉာဏာဒိနိ၊ ဗိဗ္ဗသောတဉာဏ် အစရှိသည်တို့၏၊ အဘာ
 ဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ နဒဿသိ၊ ပြသည်မဟုတ်၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ တေသမ္ဘိဘိက္ခုနံ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဝိဇ္ဇမာနာ
 နိဝိးထင်ရှားရှိကုန်သော်လည်း၊ ဗိဗ္ဗသောတဉာဏာဒိနိ၊ ဗိဗ္ဗသောတဉာဏ်
 အစရှိသည်တို့ကို၊ နဥဒ္ဓန္တနိ၊ ထုတ်တော်မမူအပ်ကုန်၊ ဟိ၊ ထိုသို့ပင်မ

၀

ထုတ်သော်လည်း၊ တေတိက္ခ၊ ထိရဟန်းတို့သည်၊ ဆဋ္ဌာဘိညာဓ၊ ခြောက်
ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံကြကုန်သည်သာတည်း၊ ဝေဠုကတွာဣဒိ
နာကာရဏေန၊ ဤသို့အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးလုံးကိုရသောအကြောင်းအား
ဖြင့်သာသျှင်၊ ဝဂ္ဂ၊ မုဒါယနဒိယာတိရေ၊ အန္တရဟိတာ မဟာဝနေကုဋ္ဌာ
ဂါရသာဓာယံ ဘဝတောသမ္ပ၊ ခေါ်တုရဟေသုန္တိ၊ ဝဂ္ဂ၊ မုဒါယနဒိယာ
တိရေ၊ အန္တရဟိတာ မဟာဝနေကုဋ္ဌာဂါရသာဓာယံ ဘဝတောသမ္ပ၊
ခေါ်တုရဟေသုဟူ၍၊ တေတိက္ခ၊ နံ၊ ထိရဟန်းတို့၏၊ ဣဒ္ဓိဝဋ္ဌဋ္ဌံ၊ ဣဒ္ဓိဝဋ္ဌံ
အဘိညာဉ်ကိုသုံးဆောင်လေ့သာသည်ကို၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ ဝဂ္ဂ၊ မုဒါ
ယနဒိယာ၊ ဝဂ္ဂ၊ မုဒါ၊ မြစ်၏၊ ဟိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အန္တရဟိတာ၊ ကွပ်ခဲ့ကြ၍၊
မဟာဝနေ၊ မဟာဝနေတောကြီး၌၊ ကုဋ္ဌာဂါရသာဓာယံ၊ ရုလစ်မွန်ချွန်တပ်
သောဝရံ၌၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပ၊ ခေါ်တုရဟေသုဟူ၍၊
ဤပါတုရဟေသု၊ ထင်ရှားပြန်ကုန်၏၊ ယထာဘိရန္တန္တိ၊ ယထာဘိရန္တဟူ
သည်ကား၊ ယထာဣာသယံ၊ အလိုတော်ရှိသရွှေ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုကောင်းသည်
နှင့်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဝသန္တော
နံ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘာယုဒကမိပဉ္စိတံ၊ ဝါ၊ အရိပ်ရေမပြည့်စုံသည်ကို
လည်းကောင်း၊ အယသုကသေနာသနံ၊ ဝါ၊ မချင်းသာသော ကျောင်းကို
လည်းကောင်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အသန္တုဒိတာဝံ၊ ဝါ၊ မကြည်ညိုခြင်းစ
သောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အာဝဗ္ဗစွဲ၍၊ အနာဘိရုတိနာမ၊ မမွေ့လျော်
ခြင်းမည်သည်နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေသံ၊ ထိုအရိပ်ရေသည်တို့၏၊ သမ္ပတ္တိယာ၊
ပြည့်စုံသောကြောင့်၊ ဖာသုံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့လုံးဝိုက်တော်မူ၍၊ ဝိရဝိဟာရောဝိ၊ ကြာမြင့်စွာနေခြင်းသည်လည်း၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယတ္ထပန၊ အကြင်အရပ်၌ကား၊ ဘဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိ
ဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သရဏေသုဝါ၊
သရဏကို၌လည်း၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့၊ သီလာနိဝါ၊ သီလတို့
ကိုလည်း၊ သမာဒိယန္တိ၊ ဆောက်တည်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်း
ပြုကြကုန်လတ္တံ့၊ သောဘာပတ္တိမဂ္ဂါဒိနိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်တို့သို့၊
ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုနတ်
လူတို့အား၊ တာသုသမ္ပတ္တိသု၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပနတ္ထိ၊ တည်စေ
ခြင်းငှါ၊ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တဒဘာဝေ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောပြည် စုံခြင်းမ
ရှိသည်ရှိသော်၊ ပက္ခတိ၊ ဖဲတော်မူ၏၊ တဒါဟိတဒါဝေ၊ ထိုအခါ၌သာ
လျှင်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကတ္တဗ္ဗဗုဒ္ဓတိစွံ၊ ပြုအပ်သောဘုရား

ကိစ္စသည်။ နာဟောသိ။ မဖြစ်၊ တေနံ၊ ထိုကြောင့်။ အထခေါဘဂဝါသာ
 ဝတ္ထိယံယထာ ဘိရုန္တိဗိဟရိတွာယေနဝေသာလီ တေနစာရိကံပက္ကမိတိ။
 အထခေါဘဂဝါသာဝတ္ထိယံယထာဘိရုန္တိဗိဟရိတွာယေနဝေသာလီတေ
 နစာရိကံပက္ကမိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်၌၊ ယထာဘိရုန္တိ၊ မွေ့လျော်တော်မူသရွေ၊ ဗိဟရိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနံ၊
 ထိုဝေသာလီပြည်ရှိရာအရပ်သို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကမိ၊ ဝဲကြွတော်
 မူ၏။ စာရိကံစရမာနောတိ၊ စာရိကံစရမာနောဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓါနဂမနံ၊
 အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့သွားခြင်းကို၊ ဝုတ္တန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသိစာရိကါနာမ၊ ဤဒေသစာရိမည်သည်။
 တုရိတစာရိကာ၊ လျှင်မြန်စွာကြွတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ အတုရိတစာ
 ရိကာ၊ မလျှင်လွန်းသောကြွတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဗိဓာ၊
 နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ နုရေပိ၊ ဝေးသောအရပ်၌လည်း၊
 ဗောဓနေယျပုဂ္ဂလံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိလတ္တံ့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
 တော်မူ၍၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗောဓနတ္ထံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိ
 စေခြင်းငှါ၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်၊ ဂမနံ၊ ကြွတော်မူခြင်းသည်၊ တုရိ
 တစာရိကာနာမ၊ လျှင်မြန်စွာကြွတော်မူခြင်းမည်၏။ သာတုရိတစာရိကာ၊
 ထိုလျှင်မြန်စွာကြွတော်မူခြင်းသည်။ မဟာကဿပပဗ္ဗဂ္ဂမနာဒိသု၊ အရှင်
 မဟာကဿပ မထေရ် တောထွက်လာသောအခါ ခရီးဦးကြို့ဆိုတော်မူ
 ခြင်းစသည်တို့၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖုတ်အပ်ကုန်၏။ ဂါမနိဂမရာဇဉ္ဇာနိပဒိုပါနိယာ၊
 ရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်အစဉ်အားဖြင့်၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ ယောဇနဒ္ဓယော
 ဇနဝသေန၊ ယူဇနာခွဲတယူဇနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗာပါတစရိယာဒိ
 တိ၊ ဆွမ်းခံကြွတော်မူခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ အနုဂ္ဂ
 ဣန္ဒြေန္တာ၊ ခြီးမြှောက်တော်မူလျက်၊ ယာပနစာရိကာ၊ အကြင်ဒေသစာရိ
 ကိုကား၊ ဝုတ္တတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ အယံစာရိကာ၊ ဤသို့ကြွတော်မူသောဒေ
 သစာရိသည်၊ အတုရိတစာရိကာနာမ၊ မလျှင်လွန်းသောကြွတော်မူခြင်း
 မည်၏။ အယမေဝ၊ ဤအတုရိတဒေသစာရိကိုသာလျှင်၊ ဣစေ၊ ဤအရာ၌
 လည်း၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တဒဝသရိတိ၊ တဒဝသရိဟူသည်ကား၊
 တေနတတ္ထ၊ ထိုဝေသာလီပြည်သို့၊ အဝသရိသမ္ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူ၏။
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံတိသံဝေသာလီယံ၊ ထိုဝေသာလီပြည်သို့၊ အဝသရိ

သဗ္ဗာပုဏ္ဏိ၊ နောက်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဝသရိပါမိ
 တိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတြာ
 တိ၊ တတြာဟူသည်ကား၊ တသံ၊ ထိုဝေသာလီပြည်၌၊ သုဒန္တိ၊ သုဒ္ဓဟူသော
 ပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝေသာလီယန္တိ၊ ဝေသာလီယံ
 ဟူသည်ကား၊ တိက္ခတ္တံ၊ တံတိုင်းသုံးထပ်၊ ဝိသာလီဘူတတ္တော၊ ကျယ်ပြန့်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေသာလီတိ၊ ဝေသာလီဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေ၊ ရအပ်
 သောအမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိရာဇုနံ၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့၏၊ နဝရေ၊ မြို့၌၊ မဟာဝ
 နေတိ၊ မဟာဝနေဟူသည်ကား၊ မဟာဝနံနာမ၊ မဟာဝနမည်သည်၊ သယံ၊
 အလိုလို၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော၊ အရောပိတံ၊ မစိုက်မပျိုးအပ်သော၊ သပ
 ရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ ဝနံ၊ တောတည်း၊ ကပိ
 လဝတ္ထု၊ သာမန္တာ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏ အနီး၌တည်သော၊ မဟာဝနံပန၊
 မဟာဝနံတောသည်ကား၊ ဟိမဝန္တာန၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ သဟ၊ တကွ၊ ဧက
 ဗန္ဓု၊ တစပ်ထည်းစပ်လျက်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ အပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြား
 မရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ မဟာသမုဒ္ဓံ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာကို၊ အာဟတ္ထံ၊ ဝင်၍၊
 ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဝေသာလီပြည်၌ မဟာဝနံတောသည်၊ တာဒိသံ၊
 ထိုကပိလဝတ်ပြည် မဟာဝနံတော၌တူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သပ
 ရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြား၌တကွ၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ ဝနံ၊ တောတည်း၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဝနံ၊ မဟာဝနံမည်၏၊ ကုဋ္ဌာဂါရသုသာယာယန္တိ၊
 ကုဋ္ဌာဂါရသုသာယာယံဟူသည်ကား၊ တသ္မိ၊ မဟာဝနေ၊ ထိုမဟာဝနံတော
 ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ကတေ၊ ဆောက်လုပ်အပ်
 သော၊ အာရာမေ၊ အရံ၌၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ ဂုဏ်ပွန်ချွန်တပ်သော အိမ်ကို၊
 အန္တောကတွာ၊ အတွင်းပြု၍၊ ဟံသဝနကန္တန္တေန၊ ဟင်္သာတောင်သဏ္ဌာန်
 လည်၍မိုးသဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နာ၊ အလုံးစုံသော
 အဆောက်အဦနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍
 သိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိသည်၊
 ကုဋ္ဌာဂါရသုသာယာနာမ၊ ဂုဏ်ပွန်ချွန် အထွဋ်တပ်သော စရပ်မည်၏၊
 တသံကုဋ္ဌာဂါရသုသာယာယံ၊ ထိုဂုဏ်ပွန်ချွန် အထွဋ်တပ်သော စရပ်
 ကျောင်း၌၊ ဝဂ္ဂုမုဒါတိရိယာနန္တိ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါတိရိယာနံဟူသည်ကား၊ 'ဝဂ္ဂု
 မုဒါတိရိယာနံ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်နား၌နေကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏၊ စေတ
 သာစေတော ပရိစ္စမနသိ ကရိတွာတိ၊ စေတသာ စေတောပရိစ္စမနသိ
 ကရိတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ ကံယံတော်၏၊ ဝိဂ္ဂန္တေန၊ ဝိတ်တော်ဖြင့်၊

တေသံ၊ ထိုအရှင်မြတ်ငါးရာတို့၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍၊ မနုဿိ
ကရိတွာ၊ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ စေတောပရိယဉာဏေနော၊ စေတောပရိ
ယဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗညုတညာဏေနော၊ သဗ္ဗညု
တညာဏ်တော်ဖြင့်သာလျှင်၊ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည်၊ အဓိဂတ
ဝိသေသံ၊ ရကြသောတရားအထူးကို၊ ဇနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာလောကဇာတာဝိယာတိ၊ အာ
လောကဇာတာဝိယဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာတာလောကာဝိယ၊ ကောင်းစွာ
ဖြစ်သောအလင်းကဲ့သို့၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောဝုန်သည်၊ တဿော၊ ထို
အာလောကဇာတာဟူသောဝုန်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ပရိယာဟ်တည်း၊
စန္ဒသဟဿသုရိယသဟဿေဟိ၊ လအထောင်နေအထောင်တို့ဖြင့်၊ ဩ
ဘာသိတာဝိယ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပသကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယသောဗေပမုခါ၊ ယသောဗေပထရံအမှူး
ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇန္တကရိမေနေန၊ အဝိဇ္ဇာတည်း
ဟူသော အဓိကံတိုက်ကိုဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ အာလောကဘူတာ၊ အလင်း
ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဩဘာသဘူတာ၊ အရောင်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဟိဘိက္ခုဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဌိတဒိသာ
ယ၊ တည်သောအရပ်၌၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သောဒိသာ၊ ထိုအရပ်သည်၊
မေ၊ ငါဘုရားအား၊ အာလောကဇာတာဝိယ၊ အလင်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ မညော၊
အောက်မေ့၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဝဏ္ဏဘဏနာပဒေသေ
န၊ ပြီးမွမ်းသောစကားကို ညွှန်ပြတော်မူသဖြင့်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းငါး
ရာတို့ကို၊ ပသံသတိ၊ ပြီးမွမ်းတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယသံဒိသာ
ယံဝဂ္ဂ၊ မုဒါတိရိယာ ဘိက္ခုဝိဟရန္တိတိ၊ ယသံဒိသာယံ ဝဂ္ဂ၊ မုဒါတိရိ
ယာဘိက္ခုဝိဟရန္တိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အပ္ပဒိုကူလသတိ၊ အပ္ပဒို
ကူလာဟူသည်ကား၊ နပဒိုကူလသ၊ မစက်ဆုပ်အင်၊ မနာပါ၊ နှစ်သက်အပ်
၏၊ မနေဟာရာ၊ နှလုံးကိုဆောင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယသ္မိံပဒေသေ၊ အကြင်အ
ရပ်၌၊ သိလဝဒိဂုဏသမ္ပန္နာ၊ သိလစသောကျေးဇူးတရားနှင့်ပြည့်စုံတော်
မူကုန်သော၊ မဟေသိနော၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြ
ကုန်၏၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်၊ ဥက္ကုလဝိက္ကုလဝိသမနဒိဝိဒုဂ္ဂံ၊ နှောင့်

ယှက်သော မညီမညွတ်သောရေတို့ဖြင့် ထိုမှတစ်ဆင့် တောက်ထွင်းသည် ဖြစ်၍မညီမညွတ်သောယာသည်။ ကိဉ္ဇာဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ ရှင့်၊ အသင်ခေါ်၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မနုဉ်းစိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ် သည်ဖြစ်၍၊ ရမဏီယမေဝ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဂါမေဝါယဒိဝါရဉ္ဇေ၊ နိဇ္ဇေဝါ ယဒိဝါယလေ၊ ယတ္ထအရဟန္တာဝိဟရန္တိ၊ တံဘူမိ ရာမဏေယျကန္တိ၊ ဂါမေဝါယဒိဝါအရဉ္ဇေ၊ နိဇ္ဇေဝါယဒိဝါယလေ၊ ယတ္ထအရဟန္တာဝိဟ ရန္တိ၊ တံဘူမိ ရာမဏေယျကံဟူ၍၊ ဧတံဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟော တော်မူအပ်၏။ ၊ ဂါမေဝါ၊ ရှာဉ်လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ အရဉ္ဇေဝါ၊ တောဉ်လည်းကောင်း၊ နိဇ္ဇေဝါ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်ဉ်လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ထလေဝါ၊ ကုန်းဉ် လည်းကောင်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်ဉ်၊ အရ ဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တံဘူမိ၊ ထိုမြေအရပ် သည်၊ ရာမဏေယျကံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏။ ၊

ပဟိဏေယျာသိတိ၊ ပဟိဏေယျာသိဟူသည်ကား၊ ပေသေယျာသိ၊ စေတ္တတ်လော၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့ကို၊ ဒဿနကာမော၊ မြင်လို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံသို့၊ ပဟိဏာကာရဒဿနံ၊ စေသောအခြင်းအရာကိုပြ သောစကားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားအကျိုး၌၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ပဏာ မေသိ၊ နှင်တော်မူ၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုလောကုတ္တရာ တရားတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ မတ္ထကပတ္ထံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်သည်ကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင် တော်မူ၍၊ အာရဒ္ဓပိတ္တော၊ အားရသောစိတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဒဿနကာမတံ၊ မြင်လိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ထေ ရဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ အာရောစေတိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ အဿတဂဝ တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံတော်သည်၊ အပဟာသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓ မာသာသဒ္ဓကရဏေ၊ မြင့်သောအသံကျယ်သောအသံကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ ပဏာမေသိ၊ နှင်ထုတ်လိုက်ပြီ၊ အထ၊ ထိုသို့နှင်ထုတ်သဖြင့်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တဒြော၊ ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိယော၊ အဿထိုရ် မြင်းတို့ကို၊ ကဿာသိဗာတေနိယ၊ ကြိတ်လုံးဖြင့်ခတ်သိသကဲ့သို့၊ စောဒိ တာသံဝေဂပ္ပတ္တာ၊ တိုက်တွန်းအပ်သောသံဝေဂသို့ ရောက်ကြသဖြင့်၊

သဗ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ပဋိပဇ္ဇနတ္ထံ၊ကျင့်ခြင်း၌၊အရည်၊တောသို့၊ ပရိသိတွာ၊
 ဝင်၍၊ဗာ၊နန္ဒန္တ၊နေညဉ့်စပ်လျက်၊ ဝါယမန္တာ၊လုံးလပြုကြကုန်သည်ရှိ
 သော်၊မိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိ
 ကရိဿန္တိ၊မျက်မှောက်ပြုကုန်သတ္တံ၊၊ဣတိ၊ဤသို့အကြံရှိသည်၊ အဟော
 သိကိရ၊ဖြစ်သတတ်၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တေသိက္ခူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 အပ္ပမလပတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်တော်မူ
 ၍၊တာယအရဟတ္တပတ္တိယာ၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ အာရာ
 မိတပိတ္တော၊အားရတော်မူသောပိတိရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊တေသံဘိက္ခူ
 နံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဒဿနကာမော၊ မြင်တော်မူလိုသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဓမ္မာဏ္ဍာဝါရိကံ၊ တရားရွှေတိုက်ဝိုးအရှင်အာနန္ဒာကို၊
 အဏာပေယိ၊ စေခိုင်းတော်မူ၏၊ သောဘိက္ခူတိ၊သောဘိက္ခူဟူသည်
 ကား၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တထာ၊ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ အာဏတ္တော၊ စေခိုင်းအပ်သော၊ သဇ္ဇဘိညော၊ အဘိညာဉ်
 ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧကော၊တပါးသော၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်၊
 သဗ္ဗုခေတိ၊သဗ္ဗုခေဟူသည်ကား၊သဗ္ဗုခေ၊မျက်မှောက်၌၊အာနေဉ္ဇသမာ
 မိနာတိ၊အာနေဉ္ဇသမာမိနာဟူသည်ကား၊စတုတ္ထဇ္ဈာနပါဒကေန၊စတုတ္ထ
 ဈာန်လျှင်အခြေရှိသော၊အပ္ပမလသမာမိနာ၊အရဟတ္တဖိုလ်သမာမိဖြင့်၊အဂ္ဂ
 ပဇ္ဈာနပါဒကေန၊ အဂ္ဂပဈာန်အခြေဖြင့်၊ ဣတိဝိ၊ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ဆို
 ကုန်၏၊အာနေဉ္ဇနသမာမိနာတိဝိ၊အာနေဉ္ဇနသမာမိနာဟူ၍လည်း၊ပါဠော
 ပါဌအချို့ရှိ၏၊ကဿာပန၊ အတယ်ကြောင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊တေသံဘိက္ခူနံ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊အာဂမနံ၊လာခြင်းကို၊ ဇာနန္တော၊
 သိတော်မူလျက်၊ပဋိသန္ဓာရံ၊အစေ့အစပ်ကို၊အကတွာ၊မပြုမူ၍၊သမာပတ္တိ
 ယော၊သမာပတ်ကိုသာလျှင်၊သမာပတ္တိ၊ဝင်စားတော်မူသနည်း၊ တေသံ
 ဘိက္ခူနံ၊ထိုဝါးရာသောရဟန်းတို့အား၊ အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ သမာ
 ပတ္တိံ၊သမာပတ်ဝင်စားသည်ကို၊ဇာနိတွာ၊သိစေ၍၊သမာပဇ္ဇနတ္ထံ၊ကိုယ်
 တော်ဝင်စားသောသမာပတ်ကို ဝင်စားစေခြင်း၌လည်းကောင်း၊ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ပဏာမိတာနံ၊နှင်လုတ်အပ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊
 ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အတ္တနာ၊ကိုယ်တော်နှင့်၊သမာနသန္တောဂဒဿနတ္ထံ၊
 တူသောသုံးဆောင်ခြင်းကိုပြုခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အနုဘာဝဒီပနတ္ထံ၊
 ထိုရဟန်းတို့၏အာနုဘော်ကို ပြုခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝစီဘေဒေန၊နှုတ်
 ဖြိုက်ခြင်းကို၊ဝိနာ၊ကြဉ်၍၊ အညဗျာကရဏဒီပနတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို

ကြားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သမာပဏ္ဍိ၊ သမာပတ်ဝင်စား၍ နေတော်မူ၏။ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ အာဟု၊ တနည်းဆိုကုန်သေး၏။ ကိံ အာဟု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပဏာမိတာနံ၊ နှင်ထုတ် အပ်ကုန်သော၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ အတ္တနေ၊ ကိုယ်တော်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ အနုတ္တရသုဓုပ္ပါဒနေန၊ အထု မရှိသောချမ်းသာကုန်ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်၊ အနုညသာဓာဓုဏပဋိသန္ဓာရကေ၊ ဣတ္ထံ၊ သူတပါးနှင့် မဆက်ဆံသော လောကုတ္တရာ ဓမ္မဖြင့် အစေ့အစပ် ပြုခြင်းငှါ၊ သမာပဏ္ဍိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ ပိ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား ၏၊ အဏ္ဌာသယံ၊ အလိုတော်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တံယေဝသမာပတ္တိံ၊ ထို စတုတ္ထဈာန်လျှင် အခြေရှိသော သမာပတ်ကိုသာလျှင်၊ သမာပဏ္ဍိ သု၊ ဝင် စားကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကတမေနနုခေါဘဂဝါဝိဟာရေန၊ တေရဟိ ဝိဟရတိတိအာဒိ၊ ကတမေနနုခေါ ဘဂဝါဝိဟာရေန၊ တေရဟိဝိဟရတိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ် ၏။ ကတမေနဝိဟာရေန၊ အဘယ်သမာပတ်နှင့်နေခြင်းဖြင့်၊ တေရဟိ၊ ယခု အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိနု၊ နေတော်မူသနည်း၊ ဧတ္ထ စ၊ ဤသမာပတ်အရာ၌လည်း၊ ခုပါဝစရစတုတ္ထဏ္ဍာနံ၊ ခုပါဝစရစတုတ္ထ ဈာန်ကို၊ ကောသန္ဓာဒီနံ၊ ကောသန္ဓ အစရှိကုန်သော၊ ပရိပဋိကဓမ္မာနံ၊ ယက်ဝန်းကျင်မှဖွဲ့အပ်သောတရားတို့မှ၊ သုဝိဒ္ဓုရတာဝတော၊ အလွန်ဝေး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဣဒ္ဓိဝိမအဘိညာဉ်၏၊ မူလဘူတေဟိ၊ အကြောင်းအမြစ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ အဏာနမနာဒိဟိ၊ အဏာနမန ဟိတ်အစရှိကုန်သော၊ သောဇ္ဇသဟိ၊ တဆွဲခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဝေါဒါန ဓမ္မေဟိ၊ ဝေါဒါနဓမ္မတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊ အနိဉ္စ နဋ္ဌေန၊ မတုန်လှုပ်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ အာနေဉ္စန္တိ၊ အာနေဉ္စဟူ၍၊ ဝုတ္တိတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အနောဏတံဝိတ္တံ၊ ကော သဇ္ဇေန၊ ကောသန္ဓတိတိ အာနေဉ္စ(ပ)ဩဘာသဂတံဝိတ္တံ၊ အဝိဇ္ဇန္တကာနေ၊ ကောသန္ဓတိတိ အာနေဉ္စန္တိ၊ အနောဏတံဝိတ္တံ၊ ကောသဇ္ဇေန၊ ကောသန္ဓတိတိ အာနေဉ္စ(ပ)ဩဘာ သဂတံဝိတ္တံ၊ အဝိဇ္ဇန္တကာနေ၊ ကောသန္ဓတိတိ အာနေဉ္စဟူ၍၊ တေ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အနောဏတံဝိတ္တံ၊ အနောဏတဟိတ်သည်၊ ကောသဇ္ဇေန၊ ကောသန္ဓကြောင့်၊ နန္တတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္စ၊ အာနေဉ္စမည်၏။ အနုတ္တတဝိတ္တံ၊ အနုတ္တတဟိတ်သည်၊

ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဥဒ္ဓစ္စကြောင့်၊ နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အာနေဉ္စ၊ အာနေဉ္စမည်၏၊ အဘိရတိစိတ္တံ၊ မွေ့လျော်သောစိတ်သည်၊ ဗျာ
 ပါဒေ၊ ဗျာပါဒကြောင့်၊ နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အာနေဉ္စ၊ အာနေဉ္စမည်၏၊ အနိဿာဘိတ္တံ၊ မရှိသောစိတ်သည်၊ ဗိဗ္ဗိယာ၊ ဗိဗ္ဗိ
 ကြောင့်၊ နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္စ၊
 အာနေဉ္စမည်၏၊ အပ္ပဒိုဗန္ဓံ၊ စိတ္တံ၊ မဖွဲ့သောစိတ်သည်၊ ရာဂေ၊ ရာဂကြောင့်၊
 နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္စ၊ အာနေဉ္စမည်
 ၏၊ ဝိပဿန္တိ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကာမရာဂေ၊ ကာ
 မရာဂကြောင့်၊ နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာ
 နေဉ္စ၊ အာနေဉ္စမည်၏၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ မယှဉ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကိလေ
 သေ၊ ကိလေသာကြောင့်၊ နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အာနေဉ္စ၊ အာနေဉ္စမည်၏၊ ဝိပရိယာဒိကတံ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပြန်ခြင်း
 သည်ပြုအပ်သော စိတ်သည်၊ ကိလေသ ပရိယာဒါယ၊ ကိလေသာတို့
 သည်ထက်ဝန်းကျင်ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္စ၊ အာနေဉ္စမည်၏၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ပရိဂ္ဂ
 ဟိတံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အသမ္ဘိယေ၊ မသဒ္ဓါခြင်း
 ကြောင့်၊ နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္စ၊
 အာနေဉ္စမည်၏၊ ဝိရိယပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ဝိရိယသည်သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ ကောသဇ္ဇေ၊ ပျင်းရိခြင်းကြောင့်၊ နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္စ၊ အာနေဉ္စမည်၏၊ သတိယာ၊ သတိသည်၊
 ပရိပူတိတံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်း
 ကြောင့်၊ နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္စ၊
 အာနေဉ္စမည်၏၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိသည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်
 သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဥဒ္ဓစ္စကြောင့်၊ နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္စ၊ အာနေဉ္စမည်၏၊ ပညာယ၊ ပညာသည်၊
 ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ
 ကြောင့်၊ နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္စ၊
 အာနေဉ္စမည်၏၊ ဩဘာသဂတံ၊ အရောင်အလင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အဝိဇ္ဇန္တကာယေန၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအရိက်တိုက်ကြောင့်၊
 နန္ဒုပ္ပတ္တိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္စ၊ အာနေဉ္စ
 မည်၏၊ ဣပါဝေရေတုတ္တုတ္တုနမေဝေ၊ ဣပါဝေရေတုတ္တုတ္တုနိသာသျှင်လည်း

ကောင်း၊ ရူပဝိရာဂသာဝနာဝသေန၊ ရုပ်၌တင်ခြင်းကင်းသောသာဝနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ အာရမ္မဏဝိဘာဝေန၊ အာရုံ ကိုဝေဖန်သောအားဖြင့်၊ စတုဗြိခံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ အရူပါဝစရ ဣာနံ၊ အရူပါဝစရချာန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတသံပဉ္စနိဈာနာနံ၊ ထိုငါးပါးသောချာန်တို့ကို၊ အာနေဉ္စေဝါဟာရော၊ အာနေဉ္စဟူ၍ခေါ်ဝေါ် အပ်သည်၊ ဧဘတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတသု၊ ထိုငါးပါးသော အာနေဉ္စမိတ်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသမျှတရသောမိတ်တို့၊ ပါဒကံ၊ အခြေကိုကတော၊ ပြု၍၊ သမာပန္နာ၊ ဝင်စားအပ်သော၊ အရဟတ္တဖလသမာပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ်သည်၊ အာနေဉ္စသမာဓိ၊ အာနေဉ္စသမာဓိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဘိက္ကန္တာယာတိ၊ အဘိက္ကန္တာယဟူသည်ကား၊ အဝီတာယ၊ လွန်ပြီးသော၊ နိက္ခန္တေတိ၊ နိက္ခန္တဟူသည်ကား၊ နိဂ္ဂတေ၊ ကင်းသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝုဏ္ဏိအဟောသီတိ၊ ဝုဏ္ဏိအဟောသီဟူသည် ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဏ္ဏိဘာဝေန၊ ဖလသမာပတ်တည်း ဟူသော ခတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်၊ အ ဟောသီ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓတေအရုဏေတိ၊ ဥဒ္ဓတေအရုဏေဟူသည်ကား၊ အရု ဏေ၊ အရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ အရုဏောနာမ၊ အရုဏ် မည်သည်ကား၊ ဝုဏ္ဏိမဒိဿယ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌၊ သူရိယောဒယ တော၊ နေထွက်သည်မှ၊ ဝုဏ္ဏတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဥဗ္ဗိတော၊ တက် သော၊ သြာဘသော၊ အရောင်တည်း၊ နန္ဒိမုခိယာတိ၊ နန္ဒိမုခိယာဟူသည် ကား၊ ခုတ္တိသာ၊ ညဉ့်၌၊ အရုဏဿ၊ အရုဏ်၏၊ ဥဂ္ဂတတ္တာဝေ၊ တက်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အရုဏပကာယ၊ အရုဏ်ရောင်ဖြင့်၊ သူရိယာ လောကူပဇိဒေနာ၊ နေ၏အရောင်ဖြင့်အသက်ရှင်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တ ဝါတို့ကို၊ နန္ဒာပနမုခိယာဝိယ၊ နှစ်သက်ခြင်းမျက်နှာကိုရှိသကဲ့သို့၊ ခုတ္တိ ယာ၊ ညဉ့်သည် ဝိဘာယမာနာယ၊ လင်းသဖြင့်၊ ဇာတာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဌာသမာဓိဌာဝုဠဟိတော တိ၊ တဌာသမာဓိဌာ ဝုဠဟိတောဟူသည်ကား၊ ယထာပရိစ္ဆာဒံ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော၊ တေတာအာနေဉ္စသမာဓိတော၊ ထို အာနေဉ္စသမာဓိမှ၊ တေတာအရဟတ္တဖလသမာပတ္တိတော၊ ထိုအရဟတ္တ ဖိုလ်သမာပတ်မှ၊ ဥဌာယ၊ ထတော်မူ၍၊ သစေတံအာနန္ဒဇာနယျာသီတိ၊ သစေတံအာနန္ဒဇာနယျာသီ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

သညလည်းကောင်း၊ ဣမေသံဘိက္ခု။ ဤရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤညဉ့်သုံးယာပ်ပတ်လုံး၊ ဣဓိနာ နာမသမာပတ္တိသုခေန၊
ဤမည်သောသမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတ္တိ၊ လွန်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ တွံသင်သည်၊ ယဒိဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍သိ
လေသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သိသည်ရှိသော်၊ ဧတ္တကမ္ဘိဤသုံးကြိမ်တင်
လျှောက်သော စကားကိုလည်း၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ နပဋိတာသေ
ယျ၊ မဆိုပေရာ၊ ဣတိ၊ ဤစကားကို၊ လောကီယပဋိသမ္ပောဒနံ၊ လောကီဖြစ်
သော ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှုတ်ခွန်းဆက်သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
ဝုတ္တံဆိုအပ်၏၊ တေတယာ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တာဘန္တေရတ္တိ
တိအာဒိနာ၊ အဘိက္ကန္တာဘန္တေရတ္တိဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံး
ကြိမ်၊ ယဒိဒံယံဣဒံပဋိတာနံ၊ အကြင်လျှောက်ထားတောင်းပန်သောစကား
ကို၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ တယိဒံ တံဣဒံပဋိတာနံ၊ ထိုလျှောက်ထား
တောင်းပန်သောစကားကို၊ ဧတ္တကမ္ဘိဤသို့လည်း၊ နဥပဋ္ဌဟေယျ၊ မဖြစ်
စေပေရာ၊ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒ၊ တွံသင်သည်၊ သေက္ခော၊ သေက္ခ
သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမာနော၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အသေက္ခသမာပတ္တိဝိဟာရံ၊ အသေက္ခသမာပတ်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ နဇာနာ
သိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမေသံဘိက္ခုနံ၊ ဤရဟန်းတို့အား၊ လောကီ
ယပဋိသမ္ပောဒနံ၊ လောကီလူတို့၏ကျင့်ဝတ်နှုတ်ခွန်းဆက်သည်ကို၊ ကာ
ရေတံ၊ ပြုစေခြင်းငှါ၊ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်လေ၏၊
အဟံပန၊ ငါဘုရားမူကား၊ ဣမေသံဘိက္ခုဟိ၊ ဤရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
လောကုတ္တရပဋိသမ္ပောဒနေဝ၊ လောကုတ္တရဖြစ်သော အစေ့အစပ်ဝမ်း
မြောက်ဝမ်းသာနှုတ်ဆက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တိယာရေတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာပ်
ကို၊ ဝိတိနာမေတ္တိ၊ လွန်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေန္တော၊ ပြတော်မူလို၍၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟဉ္စန္ဒနန္တုဣမာနိစပဉ္စတိက္ခ၊ သတာနိသဗ္ဗေ
ဝအာနေဉ္စေနသမာဓိနာနိသီဒိတှာတိ၊ အဟဉ္စန္ဒနန္တုဣမာနိစပဉ္စတိက္ခ၊ သတာနိ
သဗ္ဗေဝအာနေဉ္စေနသမာဓိနာနိသီဒိတှာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အာ
နန္ဒ၊ ချစ်သားအါနန္ဒ၊ အဟဉ္စ၊ ငါဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဣမာနိစပဉ္စတိက္ခ၊
သတာနိစ၊ ဤငါးရာသောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဝ၊ အသုံး
ရံသောငါတို့သည်သာလျှင်၊ အာနေဉ္စေနသမာဓိနာ၊ အာနေဉ္စသမာဓိဖြင့်၊ နိ
သီဒိတှာ၊ နေကြကုန်၏၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊
တေသံဘိက္ခုနုဉ္စ၊ ထိုရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္တနောစ၊ ကိုယ်တော်

၏လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒသမာဓိသမာပဇ္ဇနသင်္ခါတံ၊ အာနန္ဒသမာဓိ၊ နိ
 ဝင်စားခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဇေတဝသိဘာဝတ္ထံ၊ ဤဝသိ
 ဘောင်အဖြစ်ကို၊ သမ္ဘာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထို
 ရဟန်းတို့၏၊ အနာဝေသသံ၊ အကြွင်းမဲ့ရာဝဒိပ္ပဟာနသံသိဒ္ဓိတာဒိဘာဝ
 ဒိပနတ္ထံ၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်သဖြင့်ကောင်းစွာလောကုတ္တရာ တရား
 ပြီးခြင်းအစရှိသောအဖြစ်ကို ပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါ
 နေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါနံဂါထာ
 ဌံ၊ ယသမ္ဘာကာမကဏ္ဍကောတိ၊ ယသမ္ဘာကာမကဏ္ဍကော
 ဟူသည်ကား၊ ကုသလပက္ခိဇ္ဈနဗ္ဗေန၊ ကုသိုလ်အဖို့ကို ထိုးပစ်တတ်
 သောအနက်ကြောင့်၊ ကဏ္ဍကဘူတော၊ ဆူးသဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 ကိလေသကာမော၊ ကိလေသကာမကို၊ ယေနအရိယပုဂ္ဂလေန၊ အကြင်
 အရိယပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနာဝေသသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဖိတော၊ အောင်အပ်၏၊
 ပဟိန္နာ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဇေတနံ၊ ဤပဌပေါဒဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုအရိယပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ အနုနယဘာဝံ၊ အနုနယမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အသေတိ၊ ပြ၏၊ ဂါမ
 ကဏ္ဍကောတိပိ၊ ဂါမကဏ္ဍကောဟူ၍လည်း၊ ပါဠေ၊ ပါဌအချို့ရှိ၏၊ တဿ
 ပါဠဿ၊ ထိုပါဌ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ကဏ္ဍကဋ္ဌာနိယော၊
 ဆူးပြောင့် သဘွယ်တည်သော၊ သကလော၊ အလုံးစုံသော၊ ဝတ္ထုကာ
 မော၊ ဝတ္ထုကာမကို၊ ယသပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဖိတော၊
 အောင်အပ်၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဿ
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုအရိယပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇယောစ၊ အောင်ခြင်းကိုလည်း၊ တပ္ပဗ္ဗိဗန္ဓ
 ဆန္ဒရာဂပဟာနေနေဝ၊ ထိုဝတ္ထုကာမ၌တပ်သောဆန္ဒရာဂကိုပယ်သဖြင့်
 သာယျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဇေတနံ၊ ထိုဒုတိယပါဒဖြင့်၊ တေသံဘိက္ခု
 နံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထောသောစ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုလည်း၊ ဖိတော၊
 အောင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဘန္ဓာ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊
 ဝဓောစဗန္ဓုတိတ္ထောပိ၊ ဝဓောစဗန္ဓုဟူသောဤပါဌ၌လည်း၊ ဇေသဝန
 ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုအတ္ထောသဝဓေတို့တွင်၊ အတ္ထော
 သဇယေန၊ ဆဲရေးသည်ကိုအောင်သဖြင့်၊ ဝစီဒုစ္စရိတာဘာဝေါ၊ ဝစီဒုစ
 ရိက်ကင်းသောအဖြစ်ကို၊ ဣတရေန၊ ဝဓဗန္ဓုနုခန့်ပုဒ်ဖြင့်၊ ကာယဒုစ္စရိတာ
 ဘာဝေါ၊ ကာယဒုစရိက်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အသိတော၊ ပြအပ်သည်၊

၁၁

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနဒဿနေန၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်၊ တဿဗျာပါဒဿ၊ ထို
ဗျာပါဒ၏။ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုအမှတ်ကို၊ အနဝသေသပ္ပဟာနေန၊ အကြွင်းမဲ့
ပယ်သောအားဖြင့်၊ တတိယမဂ္ဂေါ၊ တတိယမဂ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသဝါ၊ တနည်းကား၊ အက္ခောသသဒိ ဇယဝစနေန၊
အက္ခောသအစရှိသည်ကို အောင်သောစကားဖြင့်၊ တတိယမဂ္ဂေါ၊ တတိ
ယမဂ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အက္ခောသသဒိနံ၊ အက္ခော
သစသည်တို့ကို၊ အဗ္ဗန္တရမနံ၊ စင်စစ်သည်းခံခြင်းကို၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘယထာပိ၊ နှစ်ပါးသောဝုန်ဖြင့်လည်း၊ နေသံ၊
ထိုယသောဇမလေရ်အမှူးရှိသော ငါးရာသောရဟန်းတို့အား၊ ဝိရောဓာ
ဘာဝံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏။ ပဗ္ဗတောဝိယ
သောဌိတောအနေဇောတိ၊ ပဗ္ဗတောဝိယသောဌိတောအနေဇောဟူသည်
ကား၊ စလနကိလေသပရိဗန္ဓာ၊ လှုပ်ရှားသဖြင့် ဖြစ်သော ကိလေသာ
တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဇော၊ ဇောဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇော
ဟေတုနံ၊ ဇောအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဝသေသကိလေသာနံ၊ ကြွင်း
သောကိလေသာတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနေဇော၊ အနေဇ
မည်၏။ အနေဇတ္တာယေဝ၊ အနေဇမည်သောတဏှာကိလေသာမရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗကိလေသေဟိစ၊ အသုံးစုံသောကိလေသာ
တို့မှ၎င်း၊ ပရဝါဒေဟိစ၊ သူတပါးတို့၏အပူမှ၎င်း၊ အကမ္မနိယတ္တာ၊ မတုန်
လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကန္တနုပဗ္ဗတသဒိသော၊ တခဲနက်ကျောက်
တောင်ကဲ့သို့၊ ဌိတော၊ တည်၏။ သုခဒုက္ခသုနဝေဓတိသဘိက္ခုတိ၊ သုခ
ဒုက္ခသုနဝေဓတိသဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ ဘိန္ဒကိလေသော၊ ပျက်ဆီးအပ်
ပြီးသောကိလေသာရှိသောသဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သုခဒုက္ခနိမိတ္တံ၊
သုခဒုက္ခတို့ကြောင့်၊ နကမ္မတိ၊ မတုန်မလှုပ်၊ ဣတိဣမသပဒဿ၊ ဤဝုန်၏။
အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပဉ္စသဘာနံ၊ ငါးရာကုန်သော၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။
အရဟတ္တာမိဂမေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့်၊ တာဒိတာဝပ္ပတ္တိံ၊ တာဒိအ
ဖြစ်သို့ရောက်သည်ကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧက ဝုဂ္ဂလာမိ
ဋ္ဌာနံ၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အမိဋ္ဌာန်ဖြစ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေ
သိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ တတိယ
သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တတိယသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃-နန္ဒဝဂ်-၄-သာရိပုတ္တသုတ်။

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ပရိမုခံသတိ ဥပဋ္ဌပေတွာတိ၊ ပရိမုခံသတိ ဥပဋ္ဌပေတွာဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏာဘိမုခံ၊ အာရုံသို့ရှေးရှုသတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိကို၊ ဥပဋ္ဌယိတွာ၊ ထား၍၊ မုခသမိပေ၊ ခံတွင်းဝ၏အနီး၊ နှာသီးဖျားစသည်၌၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်း၌၊ အယံသတိ၊ ဤသတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုပဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိစ္ဆိ၊ ဌာန၊ အဘပင်အရပ်၌၊ သုပဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၊ နှာသိကဂ္ဂေဝါ၊ နှာသီးဖျားအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ မုခနိမိတ္တေဝါ၊ မျက်နှာဟူသော အကြောင်း၌လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုထင်သည်၊ သုပဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိမုခံသတိ ဥပဋ္ဌပေတွာတိ၊ ပရိမုခံသတိ ဥပဋ္ဌပေတွာဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရိတိ၊ ပရိဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ပရိဂ္ဂဟဋ္ဌော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းအနက်ရှိ၏၊ မုခန္တိ၊ မုခဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ နိယျာနဋ္ဌော၊ ထွက်မြောက်ခြင်းအနက်ရှိ၏၊ သကီတိ၊ သတိဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌော၊ ထင်ခြင်းအနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိမုခံသတိန္တိ၊ ပရိမုခံသတိဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ်၌၊ ဝုတ္တနယေနပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတြတသ္မိံပါဌေ၊ ထိုပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ပရိဂ္ဂဟိတနိယျာနသတိံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သောသတိကို၊ ကတွာတိစ၊ ကတွာဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိယျာနန္တိစ၊ နိယျာနဟူ၍လည်းကောင်း၊ သတိယာ၊ သတိသည်၊ ဩဂါဟိတဗ္ဗံ၊ သက်ဝင်အပ်သော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤနည်းတို့တွင်လည်း၊ ပုရိမော၊ ရှေးဖြစ်သော၊ အတ္ထောစ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပန္နိမော၊ နောက်ဖြစ်သော၊ အတ္ထောစ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဝသေန၊ အလုံးစုံကိုသိမ်းကျုံးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတရော၊ ဤမှတပါးသောအလယ်နည်းကို၊ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်၏၊ ပုပ္ဖဘာဂသမန္တာဟာရဝသေန၊ ရှေးအခါကိုကောင်းစွာသိမ်း

သည်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ သတိသီလသန၊ သတိ
 ကိုအရင်းမူသဖြင့်၊ ဈာန်၊ ဈာန်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ သို့အပ်၏။ ကိံ သုဝိယ၊ အဘယ်ပါဌ
 တို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ယေကာယဂတာသတိံ ပရိဟုဉ္ဇန္တိ တိအာဒိသုဝိ
 ယ၊ ယေကာယဂတာ သတိံ ပရိဟုဉ္ဇန္တိ ဤသို့အစရှိသော ပါဌတို့၌ကဲ့သို့
 တည်း၊ တံဈာန်၊ ထိုဈာန်သည်၊ ကတမံပန၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣတိစေ
 ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထဇ္ဈာန်၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထဇ္ဈာန်ကို၊ ပ'ဒကံ၊
 အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာပန္နံ၊ ပင်စားသော၊ အရဟတ္တမလဇ္ဈာန်၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ဈာန်တည်း၊ ကတမံပန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇေတံဈာန်၊ ထိုရူပါဝစ
 စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်နှင့် ယှဉ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဈာန်ကို၊ ဇေနိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်သနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်၏၊ အာနေဉ္ဇသမာမိယောဂေန၊ အာနေဉ္ဇသမာမိနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊
 သဝိသေသံ၊ အထူးနှင့်တကွ၊ နိစ္စလဘာဝဉ္ဇ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသောအဖြစ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကေနမိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊ အနုပက္ကမနိ
 ယတဉ္ဇ၊ လုံ့လမပြုနိုင်သော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗကောပမာယ၊
 တောင်ဥပမာဖြင့်၊ ပကာသေန္တော၊ ပြုချက်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣမံဥဒါန်း၊ ဤဥဒါန်းကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်
 သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဣတိဂါထာယဇေဝ၊ ဤဂါထာဖြင့်သာလျှင်၊ အယံ
 အပ္ပတ္တာ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏၊ အယံနိသဇ္ဇာစ၊ ဤထိုင်ခြင်း
 ဘည်လည်း၊ ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ သစ္စပဋိဝေဓာ
 ယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အထခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ ဖိဋ္ဌဓမ္မသုခ ဝိဟာရာယ၊ မျက်မှောက် ဣရိယာပုလိန္ဒ
 ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိတဒေဝယုတ္တံ၊ ထိုကောင်းသည်
 သင့်၏၊ ပုဗ္ဗေယေဝ၊ ရှေးမဆွကသာလျှင်၊ သုကရစတလေဏ၊ ဝက်တူး
 လိုက်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘာဂိနေယျဿ၊ တူဖြစ်သော၊ ဒီဃနုပရိဗ္ဗာဇ
 ကဿ၊ ဒီဃနုပရိပိုင်အား၊ တဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ အယံမဟာထေရော၊ ဤအရှင်
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ သစ္စပဋိဝေဓကိစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း
 ခြင်းကိစ္စကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတမတ္ထန္တိ၊ ဧတမတ္ထံဟူသည်ကား၊ ထေရုဿ၊
 မထေရ်အား၊ အာနေဉ္ဇသမာမိယောဂေန၊ အာနေဉ္ဇသမာမိနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊
 တာဒိဘာဝပ္ပတ္တိယာစ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်

သည့်ကိုလည်းကောင်း၊ ကေနစ်၊ တရံတယောက်သောသူသည်။ အကမ္မနိ
ယတံသင်္ခါတံ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်သော အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဇေတံအတ္ထံ၊
ထိုအဓိပ္ပါယ်ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တဒတ္ထဝိဘာဝနံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်စွာပြုတတ်
သော၊ ဣဓံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထဝိသံ
ဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ယထာဝိပဗ္ဗတောသေလောတိ၊ ယထာ
ဝိပဗ္ဗတောသေလောဟူသည်ကား၊ သိလာမယော၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော၊
ဧကန္တနုသိလော၊ တစ်နက် ကျောက်အတိ ပြီးသော၊ ပဗ္ဗတောယတံ၊
တောင်ကဲ့သို့တည်း၊ ပံသုပဗ္ဗတော ယထာဝါ၊ မြေတောင်ကဲ့သို့လည်း၊ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မိဿကပဗ္ဗတောယထာဝါ၊ မြေကျောက်နှစ်ပါးရောနှက်
သောတောင်ကဲ့သို့လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အစလောသုပတိဋ္ဌိတောတိ၊ အစလောသုပတိဋ္ဌိ
တောဟူသည်ကား၊ သုပတိဋ္ဌိတမူလော၊ ကောင်းစွာတည်သောအဖြစ်ရှိ
သောသစ်ပင်သည်၊ ပကလိဝါတေဟိ၊ ပြုကတော့သောလေတို့သည်၊ အစ
လောအကမ္မနိယော၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံမောဟက္ခ
ယံ၊ ဘိက္ခု၊ ပဗ္ဗတောဝ နဝေဓတိတိ၊ ဧဝံမောဟက္ခယံ ဘိက္ခု၊ ပဗ္ဗတော
ဝနဝေဓတိဟူသည်ကား၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ အနဝသေသပ္ပဟာနာ၊
အကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗာကာသလ္လာနံ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်
တရားတို့၏၊ မောဟမူလကတ္တာစ၊ မောဟသာသျှင် မူလရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပဟိနသဗ္ဗာကာသလော၊ ပယ်အပ်ပြီးသောအလုံးစုံသောအကုသိုလ်
တရားရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းသည်၊ သောပဗ္ဗတော၊ ထိုကျောက်အတိ
ပြီးသောတောင်သည်၊ ပကလိဝါတေဟိ၊ ပြုကတော့သောလေတို့ဖြင့်၊ နဝေ
ဓတိနကမ္မတိယထာ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ လောက
ဓပ္ပေဟိ၊ လောကဓံတရားတို့ကြောင့်၊ နဝေဓတိနကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ နိဗ္ဗာ
နန္တ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တန္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊
မောဟက္ခယောတိ၊ မောဟ၏ကုန်ရာဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မောဟက္ခယံ၊ မောဟကုန်ခြင်း၏၊ ဟ
တု၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဿဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း၊ အရ
ဟတ္တဿဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိဝတတ္တာ၊ ရသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ စတုသုအရိယသဇ္ဈေသု၊ လေးပါးသောအရိယသစ္စာတို့၌၊
သုပတိဋ္ဌိတောသုပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အ

သမာပန္နကာလေ၊ သမာပတ်မဝင်စားဘဲနေသောအခါ၌လည်း၊ ယထာ
 ဂုတ္တပဗ္ဗတောဝိယ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ဆိုအပ်သော ကျောက်တောင်ကဲ့
 သို့၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ နဂေဓတိ၊ မတုန်လှုပ်နိုင်၊
 သမာပန္နကာလေ၊ သမာပတ် မဝင်စားသောအခါ၌၊ ပဂေဝ၊ အတတ်ဆို
 ဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ စတုတ္ထသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ စတုတ္ထသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-နန္ဒဝဂ်-၅-မဟာမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၊

ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ကာယဂတာယသတိယာတိ၊ ကာယဂတာယ
 သတိယာဟူသည်ကား၊ ကာယာနုပဿနာဝသေန၊ ကာယာနုပဿနာ၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ဂတာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကာယာဓမ္မတာ
 ယ၊ ပုံသဏ္ဌာန်အာရုံရှိသော၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ နန္ဒံ၊ ဤကာယဂတာ
 သတိဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏေ၊ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏအနက်
 ၌၊ ကဗျဏဝစနံ၊ ကရိုက်ကိတ်တည်း၊ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တဟူသောဝုဒ်၌၊
 ဣမံအဇ္ဈတ္တနာမ၊ ဤအဇ္ဈတ္တ မည်သည်ကား၊ နိယကဇ္ဈတ္တံ၊ နိယကဇ္ဈတ္တ
 သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တ
 နိ၊ မိမိကိုယ်၌၊ အတ္တသန္တာနေ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အယဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ကမ္မဋ္ဌာနဘူတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကေသာဒိတော၊ ဆံအစရှိ
 သော၊ ဒုတ္တိံ၊ သကောဋ္ဌာသသမုဒါယော၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသ
 အပေါင်းကို၊ ဣမံ၊ ဤအရာ၌၊ ကာယောတိ၊ ကာယဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလို
 ရှိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂေါစမဇ္ဈတ္တန္တိ၊ ဂေါစမဇ္ဈတ္တဟူ၍၊ အဿ၊
 ထိုကာယဂတာယ သတိယာဟူသောဝုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သုပတိဗ္ဗိတာယာတိ၊ သုပတိဗ္ဗိတာယ ဟူသည်ကား၊
 နိယကဇ္ဈတ္တဘူတော၊ နိယကဇ္ဈတ္တဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂေါစ
 မဇ္ဈတ္တဘူတော၊ ဂေါစမဇ္ဈတ္တဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ သုဠ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဥပဗ္ဗိတာယ၊ ရှေးရှုထင်သော၊ အယံသတိ၊ ဤသတိသည်၊ ကာ
 ပန၊ အဘယ်နည်း၊ ယာသတိ၊ အကြင်သတိကို၊ အဇ္ဈတ္တသုပတိဗ္ဗိတာတိ၊

အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ကောင်းစွာတည်၍ဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘာဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိဇ္ဈမတ္ထိကာယောကေသာယောမာတိ အာဒိနာ၊
 အတ္ထိဇ္ဈမတ္ထိကာယော ကေသာယောမာ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တ၊
 အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ကေသာဒိကေားဆံအစရှိသော၊ နွတ္တိ သာကာ
 ရော၊ သုံးဆဲနှစ်ပါးသောအခြင်းအရာရှိသော၊ ယောယံယောအယံကာယော၊
 အကြင်ကိုယ်ကို၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆံအစရှိသောသုံးဆဲနှစ်ပါး
 သောကောဋ္ဌာသ အရဖြစ်သော ဘိုလ်၌၊ ပဋိကုလမနသိကာရံ၊ စက်ဆုတ်
 ရုံရှာတွယ်ဟုနှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပဝတ္ထန္တဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဥပစာရပ္ပနာဝသေန၊ ဥပစာရပ္ပနာ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ရှေး
 ရှုထင်သော၊ ယာသတိ၊ အကြင်သတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာသတိ၊ ထို
 သတိကို၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ အယံယထာစ၊ ဆံအစရှိသော သုံးဆဲနှစ်ပါးသောအရကို ပဋိကုလ
 အခြင်းအရာဖြင့်နှလုံးပြုလျက်အပ္ပနာကို ဖြစ်စေဘတ်သောဤသတိကဲ့သို့
 ပင်လျှင်၊ ဧဝံဘထာ၊ ထိုနှင့်အသားတူစွာ၊ အာနာပါနစတုဇ္ဈာနိယာပထသတိ
 သမ္ပဗညာနံ၊ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းလေးပါးသော ဇ္ဈာနိယာပုဂံသတိသမ္ပ
 ဗညာတို့၏၊ ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓုမာတကဝိနိလ
 ကာဒိဝသေန၊ ဥဒ္ဓုမာတကဝိနိလကစသည်တို့၏အတွင်းအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပဝတ္ထန္တဿ၊ ဖြစ်စေသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ဥပစာရပ္ပနာဝသေန၊ ဥပ
 စာရအပ္ပနာ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုထင်သော၊
 သတိ၊ သတိသည်၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိမည်၏၊ ဇ္ဈပန၊
 ဤအရာ၌ကား၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တ၊ နိယ
 ကဇ္ဈတ္တ၌ဖြစ်သော၊ ကာယဂတာသတိအာဒိကာ၊ ကာယဂတာသတိအစ
 ရှိသော၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ကို၊ သ
 သမ္ဘာရသင်္ခေါပါဒီသု၊ သသမ္ဘာရသင်္ခေါပအစရှိကုန်သော၊ စတုသု၊ လေး
 ပါးတို့တွင်၊ ယေနကေနစိ၊ အမှတ်မရှိတစ်ခု တခုသော၊ ဧကေနာကာရ
 ဇောန၊ တခုသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်သားပိုင်းခြား၍၊
 တေသံ၊ ထိုလေးပါးသောဓာတ်တို့ကို၊ အနိစ္စာဒိလက္ခဏာသလ္လက္ခဏာဝသေ
 န၊ အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာကိုကောင်းစွာမှတ်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊
 ဥပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုထင်သော၊ ဝိပဿနာသမ္ပယုတ္တာ၊ ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်
 သော၊ သတိ၊ သတိကို၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိဟူ၍၊

အဓိပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ထေရောပန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်
သည့်ကား၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာရှု၍၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏။ ဗလသမာပတ္တိမေဝ၊ ဗလသမာပတ်ကိုသာလျှင်၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊
ဝင်စား၍၊ နိဿိဒါနေ၏။ ဣဓာပိ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊
ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤအနက်၏။ ဝိညာတဗ္ဗတ္တာ၊ သိအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နစာယံနိသဏ္ဌာဟိတိအာဒိနာ၊ နစာယံနိသဏ္ဌာဟိဤသို့
အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တနယာနုသာနေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကိုအပြစ်မှီး
သဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဧတမတ္တန္တိ၊ ဧတမတ္တိဟူသည်ကား၊
ထေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်၏။ စတုစတုဝဝတ္ထာနမုနေ၊
လေးပါးသော ဓာတ်ကိုဝိုင်းခြားခြင်းကို အကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ကာယာနု
ပဿနာသတိပဋ္ဌာနေန၊ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပ
ဿနာသို့၊ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဗလသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနသင်္ခါတံ၊
ဗလသမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဧဝံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ
ယ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုပွားသဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနာဓိဂမဒိပကံ၊ နိဗ္ဗာန်ရခြင်းကိုပြုတတ်
သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ တတ္ထတိဿံ
ဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ သတိကာယဂတာဥပဋ္ဌိတာတိ၊ သတိ
ကာယဂတာဥပဋ္ဌိတာဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တသက္ခကာ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောလက္ခဏာရှိသော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သဒ္ဓါပုဗ္ဗင်္ဂမာနံ၊ သဒ္ဓါတရားရှေ့
သွားရှိကုန်သော။ သမာဓိဝီရိယပညာနံ၊ သမာဓိဝီရိယပညာတရားတို့၏။
ယထာသကံ၊ အကြင်မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ နိဗ္ဗေဒနေန၊
ပြီးစေသဖြင့်၊ သဟာယဘာဝံ၊ အဘော်၏အဖြစ်သို့၊ အာပန္နတ္တာ၊ ရောက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိနပနိပက္ခာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဆန့်ကျင်တက်
ရှိသော။ တတေးဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တိက္ခဝိသေဝုတံ၊ ထက်
မြက်သည်၏အဖြစ်သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ယထာပုတ္တံ၊ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသည်ကို၊ သထေဝသေနစ၊ အောက်နေသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကတ္ထသမောသထေဝသေနစ၊ တခုတည်းအဖြစ်
၌ပေါင်းဆုံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊ အဝိပရိတသဘာဝံ၊ မတောက်ပြန်
သောသဘောကို၊ သဗ္ဗက္ခန္တိ၊ ကောင်းစွာမှတ်လျက် ဥပဂစ္ဆာ၊ ရှေးရှုကပ်
၍၊ ဌိတာ၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတေနစ၊ ဤကောင်းစွာမှတ်၍ တည်
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ကာယသင်္ခါတာနံ၊ ကိုယ်ဟုဆိုအပ်ကုန်

သော၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ စတုနံ၊ ဓာတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တံ
 နိသိတာနံ၊ ထိုဓာတ်ကိုမှီကုန်သော၊ ဥပါဒါရူပါနဉ္စ၊ ဥပါဒါရုပ်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သလ္လက္ခဏဝသေန၊ ကောင်းစွာမှတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း၊
 ပစ္စယေ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ ပဝတ္ထပေတွာ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား၍၊ တတော
 ပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ တေသံ၊ ထိုလေးပါးသော ဥပါဒါရုပ်တို့၏၊ အနိစ္စာဒိလက္ခ
 ဏသလ္လက္ခဏဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာကို ကောင်းစွာမှတ်
 သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထဉာဏ ပရာပရာဝတံ၊ ဖြစ်သောဉာဏ်
 အဆက်ဆက်မှလာသော၊ သတိ၊ သတိကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သတိသိသေန၊ သတိကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ တံသမ္ပပုတ္တပရိယာပနန္တ
 ဉာဏပရံပရမေဝ၊ ထိုသတိနှင့်ယှဉ်သောတရား၌အကျုံးဝင်သောဉာဏ်
 အဆက်ဆက်ကို သာလျှင်၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဓာသုဖဿာ၊ ယထာနေသု
 သံဝုတောတိ၊ ဓာသုဖဿာ၊ ယထာနေသုသံဝုတောဟူသည်ကား၊ ယထာ
 ဝုတ္တာယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဥပဋ္ဌိတာယ၊
 ရှေးရှုလင်သော၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ သမန္တာဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ စက္ခာဒိသု၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ ဖဿသာ၊ ဖဿ၏၊ ကာ
 ရဏဘူတသု၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓာသုန္ဒါရေသု၊ ခြောက်ပါး
 သောန္ဒါရတို့၌၊ ကာယာနုပဿနာယ၊ ကာယာနုပဿနာကို၊ အဘာဝိတာ
 ယ၊ မပွားစေခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟာနံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော၊
 အဘိဇ္ဈာဒိနံ၊ အဘိဇ္ဈာစသည်တို့၏၊ တဿာကာယာနုပဿနာယ၊ ထို
 ကာယာနုပဿနာကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဉာဏပဝတ္တိ၊ ဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပမ္ပိဇေဓေဇန္တော၊ ထိုးထွင်း၍သိလျက်၊
 တေ၊ ထိုအဘိဇ္ဈာစသည်တို့ကို၊ ဝိဒဟန္တော၊ ဝိတ်လျက်၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ ဒုတိ
 ယပါဒေ၊ ထိုဒုတိယပါဒ၌၊ သံဝုတောတိဇေတနပဒေန၊ သံဝုတောဟူသော
 ဤဝုဒ်ဖြင့်၊ ဉာဏသံဝရံ၊ ဉာဏသံဝရကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ သသတံဘိက္ခု၊ သ
 မာဟိတောတိ၊ သသတံဘိက္ခု၊ သမာဟိတောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ ထင်သောသတိရှိသော၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ပုဝုတ္တာရမ္ပ
 ဏေ၊ များစွာသောအာရုံ၌၊ သံဝုတော၊ ကောင်းစွာဝိတ်ပင်လျက်၊ ဝိတ္တံ၊
 ဝိတ်ကို၊ အဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
 ဥသုက္ကာပေတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊ ဉာဏေ၊ ဉာဏ်သည်၊ ဝိက္ခေဝိက္ခာဘာဝေ၊

ထက်သောအဖြစ်ကို၊ သူရေသူရတာဝေ၊ ရဲရင့်သောအဖြစ်ကို၊ ဝဟန္တေ၊ ရှက်ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ဝိပဿနာသမာဓိနာ၊ ဝိပဿနာသမာဓိဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သတတံ၊ အမြဲ၊ နိရုဇ္ဈရံ၊ မပြတ်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ အနုလောမညာဏာနန္တရံ၊ အနုလောမညာဏ်၏အခြားမှ၌၊ ဂေါတြာဉာဏောဒယတော၊ ဂေါတြာဉာဏ်သို့သက်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဧညာသောနိဗ္ဗာနမတ္တနောတိ၊ ဧညာသောနိဗ္ဗာန မတ္တနောဟူသည်ကား၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဂုဏန္တနာနံ၊ ဂုဏ်တို့အား၊ သုဝိနန္တေ၊ အိမ်မက်တွင်မျှလည်း၊ အဂေါရတာဝတော၊ အာရုံမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယာနံပန၊ အရိယာဂုရိုလ်တို့၏သာလျှင်၊ တဿတဿဝအာဝေဟိကတ္တာစ၊ ထိုထိုသောအရိယာဂုရိုလ်တို့၏အပီးဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တသမိသတ္တာစ၊ ကိုယ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တာတိ၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရဿ၊ ရအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော၊ မဂ္ဂပလညာဏဿ၊ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်၏၊ သာတိဿယတာဝတော၊ အကဲအလွန်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဧကန္တသုခေါဟံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော၊ အသင်္ခတဓာတု၊ အသင်္ခတဓာတ်ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အတ္တနောတိ၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဧညာဓာနေယျ၊ သိရာ၏၊ မဂ္ဂပလညာဏေဟိ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ပဒိုဝိန္ဓေယျ၊ ထိုးထွင်း၍သိရာ၏၊ သဒ္ဓိကရေယျ၊ မျက်မှောက်ပြုရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေန၊ ဤစတုတ္ထပါဒဖြင့်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာဂုရိုလ်တို့အား၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အဓိမုတ္တတံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အရိယာ၊ အရိယာဂုရိုလ်တို့သည်၊ အဓိဗိတ္တပဝတ္တိကာလေဝိ၊ အဓိဗိတ္တဖြစ်သောအခါ၌လည်း၊ ဧကန္တနေဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ နိန္ဒပိတပတ္တာရတာဝေန၊ နိဝံသည်ကိုင်းသည်ရှိင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဟမန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤနည်း၌လည်း၊ ယဿတိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ကာယဝတော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ခဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဗဿာယတံနေသု၊ ဗဿာယတနတို့၌၊ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက် ပိတ်ပင်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့စောင့်ရှောက်ပိတ်ပင်သောကြောင့်သာလျှင်၊ သတတံ၊ အမြဲ၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တပစ္စက္ခကရုဏေန၊ မိမိ

ကိုယ်ကို မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပ္ပတော၊ ကိုယ်အား
 ဖြင့်၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဂါထာပါဒါနံ၊ ဂါထာပါဒတို့၏၊
 သဗ္ဗန္ဓာ၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ကာယာနူပဿ
 နာသတိပဋ္ဌာနမုခေန၊ ကာယာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်
 ယာဝအရဟတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ ဧကဿ၊ တယောက်
 သော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်း၏၊ နိပဿနမဂ္ဂံ၊ ထွက်မြောက်ရာ လမ်းခရီးကို၊
 ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဿတိ၊
 ပြတော်မူ၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂစ္စ
 တေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ သတိကာယဂတာဥပဋ္ဌိတာတိဇေတေန၊ သတိကာယဂတာ
 ဥပဋ္ဌိတာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ကာယာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာနံ၊ ကာယာ
 နူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ ဆဿုဗဿာ၊ ယတနေသုသံဝု
 တောတိပဒဿ၊ ဆဿုဗဿာယတနေသုသံဝုတောဟူသောဝုန်၏၊ ဝစ
 နုတ္တော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုစက္ခုသဗ္ဗဿ ဇာဝေဒနာအစရှိ
 သောမြောက်ပါးသောဝေဒနာတို့အား၊ ပဿော၊ ပဿဟူသော၊ အာယတ
 နံကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဿာ
 ယတနာနိ၊ ဗဿာယတနတို့မည်ကုန်၏၊ တေသုဗဿာယတနေသု၊ ထို
 ဗဿာယတနတို့တွင်၊ ဗဿောကထုကေသု၊ ဗဿလျှင်အကြောင်းရှိကုန်
 သော၊ ဗဿပစ္စယာနိဗ္ဗတ္တေသု၊ ဗဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဆဿု၊ မြောက်ပါးကုန်သော၊ စက္ခုသဗ္ဗဿ ဇာဝေဒယိတေသု၊
 စက္ခုသဗ္ဗဿဇာ အစရှိသောခံစားအပ်သော ဝေဒနာတို့၌၊ တဏှာဒိန္နံ၊
 တဏှာအစရှိသည်တို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိယာ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝုတော၊ စောင့်
 ၍ရှောက်ပိတ်ပင်အပ်၏၊ ဧတေနနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ဝေဒနာနူပဿနာသတိ
 ပဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ သတတံဘိက္ခုသ
 မာဟိတောတိ၊ သတတံဘိက္ခုသမာဟိတောဟူသည်ကား၊ သတတံနိစ္စ
 ကာလံ၊ အခြံကာလပတ်လုံး၊ နိရုန္တရံ၊ အခြားမရှိ၊ ဝိက္ခေပါဘာဝတော၊ ပျံ
 လွင့်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏၊ သောစာ
 ယံအဝိက္ခေပေါ၊ ထိုမပျံလွင့်ခြင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော
 အားဖြင့်၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာယ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုပွားစေခြင်း၌၊ မတ္ထက
 ပတ္တာယ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ သမသန္တော၊ သုံးသပ်သည် ရှိသော်၊ အတိတာဒိ

ဘောဒဏိန္ဒေ၊ အတိတ်စသည် အပြားအားဖြင့် ပြားကုန်သော၊ ပဉ္စပါဒါ
 နက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ အနဝသေသတောဝ၊ အကြွင်း
 မရှိသောအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ သမ္ပသတိ၊ သုံး
 သပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေန၊ ဤကဿာနုပဿနာ သတိ
 ပဋ္ဌာန်ဖြင့်သေသ သတိပဋ္ဌာနေ၊ ကြွင်းသောသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဒသေတိ၊
 ပြု၏၊ ဧညာသော နိဗ္ဗာနမတ္တနောတိ၊ ဧညာသောနိဗ္ဗာန မတ္တနောဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုသတိပဋ္ဌာနဘာဝနံ၊ လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်ကို
 ပွားစေခြင်းကို၊ မတ္ထကံ၊ အဆုံးသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဌိတော၊ တည်
 သော၊ ဘိန္ဒကိလေသော၊ ဗျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိလေသနိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသနိဗ္ဗာန်
 ကို၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့်၊ သယမေဝ၊ အလိုလို
 သာလျှင်၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သတိကာယဂတာဉပဋ္ဌိတာတိ၊ သတိကာ
 ယဂတာဉပဋ္ဌိတာ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေ
 သဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ယသာသဘာဝ
 ပရိညာဒီပနေန၊ သဘောအားလျော်စွာပိုင်းခြား၍သိခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ ထေ
 ရေဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ သတိဝေဂုလ္လပတ္တိ၊ သတိ၏ပြန့်
 ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ ဒီပိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆသု
 ဖဿာယတနေသုသံဝုတေတိ၊ ဆသုဖဿာယတနေသုသံဝုတောဟူသည်
 ကား၊ စက္ခာဒီသု၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ ဆသုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက်ပါးသော
 ဒ္ဓါရေတို့၌၊ အတ္တန္တသံဝရဒီပနေန၊ စင်စစ်စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ပြသဖြင့်၊
 သတတပိဟာရိ ဝသေန၊ အမြဲနေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ထေရေဿ၊
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ သမ္ပဇညပကာသနိပညာဝေဂုလ္လပတ္တိ၊
 သမ္ပဇညကိုပြတတ်သောပညာ၏ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း
 ကို၊ ဒီပိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတတံဘိက္ခုသမာဟိတော
 တိ၊ သတတံဘိက္ခုသမာဟိတောဟူသည်ကား၊ သမာပတ္တိဗဟုလတာ
 ဒဿနေနဝါ၊ သမာပတ်များသောအဖြစ်ကိုပြသဖြင့်လည်း၊ အနုပုဗ္ဗပိဟာ
 ရသမာပတ္တိယော၊ အစဉ်အတိုင်းဝင်စားအပ်သောသမာပတ်တို့ကို၊ ဒသိ
 တာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဧတံဘူတောပန၊ ဤသို့ဖြစ်သော်ကား၊ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ကတကိစ္စတ္တာ၊ ပြအပ်သောကိစ္စရှိသောကြောင့်၊ ဥတ္တရိ၊
 အထက်၌၊ ကရုဏီယဘာဝတော၊ ပြအပ်သောကိစ္စမရှိသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနသတ်ကို၊ ပိတာဝနံ၊
 ထင်စွာပြုခြင်းကို၊ ဧညာ၊ သိရာ၏၊ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနမေဝ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန သတ်ကိုသာလျှင်၊
 ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ တဿာဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အညံ၊ တပါးသော၊
 ပိန္နေတဗ္ဗံ၊ ကြံစည်အပ်သောအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ အလံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပဉ္စမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဉ္စမ
 သုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃-နန္ဒဝဂ်-၆-ပိလိန္ဒဝဏ္ဏသုတ်၊

ဃဗ္ဗေ၊ ဓာဠသုတ်၌၊ ပိလိန္ဒဝဏ္ဏောတိဇ္ဇေ၊ ပိလိန္ဒဝဏ္ဏောဟူသောဤ
 ပါဌ၌၊ ပိလိန္ဒတိ၊ ပိလိန္ဒဟူသည်ကား၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဝဏ္ဏောတိ၊
 ဝဏ္ဏောဟူ၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ သဉ္ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဝသလဝါဒေနသမု
 ဒါစရတီတိ၊ ဝသလဝါဒေနသမုဒါစရတိ ဟူသည်ကား၊ ဝသလ၊ ဟယ်သူ
 ယုတ်၊ ဇေတိ၊ လာတည်း၊ ဝသလ၊ ဟယ်သူယုတ်၊ အပေတိ၊ ဖဲလော၊ ဣတိ၊ အာမိ
 နာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝသလဝါဒေန၊ သူယုတ်ဟူ
 သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ရှေးရှုပြောဆို၏၊ သမ္ပဟုလာဘိက္ခုတိ၊
 သမ္ပဟုလာဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ တေတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ တထာသမုဒါစ
 ရန္တိ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ခေါ်ဝေါ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ အရဟာ
 ဝ၊ ရဟန္တာသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အပဟိန္ဒဝါသနတ္တာ၊ ဝါ
 သနာကိုမပတ်စွန့်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဏှတိ၊ ပြောဆို
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇာနန္တ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အယံထေရော၊ ဤမထေရ်
 သည်၊ ဒေါသန္တရောမညေ၊ ဒေါသရှိပေသော်တကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမုဒါစ
 ရတိ၊ ပြောဆိုဘိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဥလ္လပနာမိပ္ပါယာ၊ အ
 ယုတ်အားဖြင့်ပြောဆိုခြင်းမှလွတ်စေခြင်းငှါ၊ တံထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊
 တတော၊ ထိုအယုတ်အားဖြင့်ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝဋ္ဌာပေဝံ၊ ထစေခြင်းငှါ၊
 တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစာပေသုံ၊ ကြားလျှောက်စေကုန်
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာယသ္မာတန္တပိလိန္ဒဝဏ္ဏောဘိက္ခု၊ ဝသလဝါဒေ
 နသမုဒါစရတီတိ၊ အာယသ္မာတန္တပိလိန္ဒဝဏ္ဏောဘိက္ခု၊ ဝသလဝါဒေန

သမုဒါစရတိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ၁။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အာယသ္မာပိလိန္ဒဝန္တေ၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝန္တသည်၊
 တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝသလဝါဒေန၊ သူယုတ်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊
 သမုဒါစရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏။ ကေဓိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊
 အာဟု၊ ဆိုကုန်သေး၏။ ကိံ၊ အာဟု၊ အတယ်သို့ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား၊
 ဣမံ၊ ထို၊ ဤပိလိန္ဒဝန္တမထေရ်ကို၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတိ၊
 ရဟန္တာဟူ၍၊ သဗ္ဗာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ အယဉ္ဇတိက္ခု၊ ဤပိလိန္ဒဝန္တရဟန်း
 သည်လည်း၊ ဗရသဝစနေန၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားဖြင့်၊ သမုဒါစရတိ၊
 ခေါ်ဝေါ်၏။ အဘူတောဇေနုခေါ၊ မဟုတ်ဘဲပင်ဖြစ်လေသလော၊ ဣမသ္မိံ၊
 ဤရဟန်း၌၊ ဥတ္တရိမနုဿမေဗ္ဗ၊ ဥတ္တရိမနုဿမေဗ္ဗသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝါသနာဝသေန၊ ဝါသနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုပိလိန္ဒဝန္တ
 ရဟန်းအား၊ တဿ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမုဒါစရန္တ၊ ခေါ်ဝေါ်
 သည်ကို၊ အဇာနန္တ၊ မသိကြကုန်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဿထေ
 ရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ အရိယဘာဝဉ္စ၊ အရိယာ၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊
 အသဒ္ဓဟန္တာစ၊ မယုံကြည်ကုန်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈာန
 သညိနော၊ ဘွဲ့ရဲလိုသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေရဿ၊
 မထေရ်၏၊ ဒေါသန္တရာဘာဝံ၊ ဒေါသဟူသောစိတ်ရှိသော အဖြစ်ကို၊
 ပကာသေထုကာမော၊ ထင်စွာပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇေနု၊ တယောက်သော၊
 တိက္ခုနာ၊ ရဟန်းကို၊ တံ၊ ထိုပိလိန္ဒဝန္တမထေရ်ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊
 ခေါ်စေ၍၊ သဗ္ဗုခေါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊
 ပုဗ္ဗာပိန္နဝသေန၊ ရှေးရှေးဘဝ၌လေ့ကျက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အယံ
 ထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမုဒါစရတိ၊
 ပြောဆို၏။ ဗရသဝစနာဓိပ္ပါယော၊ ရုန့်ရင်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်း
 ဌါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နသမုဒါစရတိ၊ ပြောဆိုသည်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟု၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါဘဝဝါအညတရံတိက္ခု၊
 အာမန္တေသိတိအာဒိ၊ အထခေါဘဝဝါအညတရံတိက္ခု၊ အာမန္တေသိဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ပုဗ္ဗ
 နိဝါသံ၊ မနုသိကရိတွာတိ၊ ပုဗ္ဗနိဝါသံမနုသိကရိတွာဟူသည်ကား၊ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝန္တ၊ ဝန္တ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝသ

လင်္ကာဒေန၊ သုယုတ်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရသိ၊ ခေါ်ဝေါ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိရ၊ အဆင့်စကား ကြားရသည်ကား၊ သမ္ပ၊ မှန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဝုတ္တိက္ခာ၊ မေးတော်မူ၍၊ တေနုထေရေန၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ အယံဝဇ္ဇော၊ ဤဝဇ္ဇမထေရ်သည်၊ ကိလေသဝါသနာယ၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းကြောင့်၊ ဝသလဝါဒံ၊ သုယုတ်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ နပရိစ္စတိတိကံ၊ နုခေါ်မစွန့်လေသလော၊ အဘိတေသု၊ လွန်လေပြီးသော၊ အတ္တဘဝေသု၊ အတ္တဘဝတို့၌၊ ပြာဟ္မဏဇာတိကေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဗ္ဗနိဝါသညာဇောန၊ ဝုဗ္ဗနိဝါသညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗညုတညာဇောနေဝ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်သာလျှင်၊ တဿထေရေသ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ဝုဗ္ဗနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အဘိတေသု၊ လွန်လေပြီးကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ ဘဝတို့၌၊ နိဝုဋ္ဌက္ခန္ဓသန္တာနံ၊ နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးအပြင်၌၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ အာမလကံဝိယ၊ သွက်ရှားသီးကဲ့သို့၊ ပစ္စက္ခကရဏဝသေန၊ မျက်မှောက်ပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ မနသိ၊ စိတ်တော်၌၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တသီတိ၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တသီဟူသည်ကား၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုလျှောက်လာသောရဟန်းတို့ကို၊ ပညာပေတု၊ သိစေခြင်းငှါ၊ အာလပိအဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မာခေါတု၊ မှက်ကွဝေတိအာဒိ၊ မာခေါတုမှတ်ကွဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမာခေါအစရှိသောပါဌ၌၊ မာတိ၊ မာဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ပဋိသေခေ၊ မြစ်ခြင်းအနက်၌၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တဿ၊ ထိုမြစ်ခြင်းအနက်ရှိသော နိပါတ်ပုဒ်ကို၊ ဥဇ္ဈာယိတ္တာတိ၊ ဣမိနာ၊ ဥဇ္ဈာယိတ္တဟူသော ဤပါဌ၌၊ သမ္ပန္နာ၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ မာဥဇ္ဈာယိတ္တ၊ သင်တို့မကဲ့ရဲ့ကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘောဗ္ဗာ၊ ကတွာ၊ အောက်ပြု၍၊ မာမိန္ဒယိတ္တ၊ မကြံစည်ကြကုန်လင့်၊ မာဩသော၊ ကယိတ္တ၊ အယုတ်အားဖြင့်မကြည့်ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝတ္ထု၊ သဘိက္ခု၊ နေတိ၊ ဝတ္ထု၊ သဘိက္ခု၊ နေဟူသော ဤပါဌ၌လည်း၊ ဥဇ္ဈာယနဿ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၏၊ ဥဿုယနတ္ထတ္တာယ၊ ပြုစုခြင်းအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဒါနဝစနံ၊ သဗ္ဗဒါနံ

ဝိဘတ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဝစ္ဆာဘိက္ခုနော၊ ဝစ္ဆမည်သောရဟန်း
အား။ ခေဉ္စန္ဒာယိတ္ထ၊ မကဲ့ရဲ့ကြကုန်သင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿထေ
ရဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ အနုန္ဒာယိတဗ္ဗေ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၌။ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဘိက္ခဝေဝစ္ဆော
ဒေါသန္တရောဘိက္ခု၊ ဝသလဝါဒေန သမုဒါစရတိတိ၊ နဘိက္ခဝေဝစ္ဆော
ဒေါသန္တရောဘိက္ခု၊ ဝသလဝါဒေန သမုဒါစရတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။ တဿပါဌဿ၊ ထိုပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အယံဝစ္ဆော၊ ဤဝစ္ဆသည်၊ ဒေါသန္တရောဒေါသစိတ္တော၊ ဒေါသစိတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေါသေနဗျာပါဒေန၊ ဒေါသနှိပ်စက်သဖြင့်၊ ဒုသိတစိတ္တော၊
ဗျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝသလ
ဝါဒေန၊ သူယုတ်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ နသမုဒါစရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်သည်
မဟုတ်၊ အဿဝစ္ဆဿ၊ ထိုဝစ္ဆအား။ မဂ္ဂေနဝ၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဗျာပါ
ဒေါ၊ ဗျာပါဒကို၊ သမုပ္ပာဒိတော၊ အကြွင်းမဲ့ခွါအပ်ပြီးစီး၍သို့၊ အဒေါ
သန္တရောပိ၊ ဒေါသနှင့်မယှဉ်သောစိတ်ပင်ရှိသော်လည်း၊ တဿဝစ္ဆဿ၊
ထိုဝစ္ဆ၏။ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမုဒါစရဿ၊ ပြောဆိုခြင်း၏။
ပုရိမဇာတိသိဒ္ဓကာရဏံ၊ ရှေးဘဝ၌ပြီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော၊
ပြုလျက်၊ ဝစ္ဆဿဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ဝစ္ဆဿဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ အတ္ထောကိဏ္ဍာနိတိ၊
အတ္ထောကိဏ္ဍာနိဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယာဒိဇာတိအန္တရေဟိ၊ မင်းအစရှိ
သောဇာတ်တပါးတို့ဖြင့်၊ အဝေါမိဿာနိ၊ မရောရှက်ကုန်သော၊ အနန္တရိ
တာနိ၊ အခြားမရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ပြာဟ္မဏကုလေပစ္စာဇာတာ
နိတိ၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ပြာဟ္မဏကုလေပစ္စာဇာတာနိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာ
နံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝစ္ဆဿ၊ ဝစ္ဆမထေရ်၏။ တာနိပဉ္စဇာတိသတာနိ၊
ထိုငါးရာသောဘဝတို့သည်၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ပြာဟ္မဏကုလေ
ဝေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌သာလျှင်၊ ပစ္စာဇာတာနိ၊ စွဲ၍ဖြစ်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သောတဿဝသ
လဝါဒေါဒိဗ္ဗာရတ္တံသမုဒါစိတ္တောတိ၊ သောတဿဝသလဝါဒေါဒိဗ္ဗာရတ္တံ
သမုဒါစိတ္တောဟူသည်ကား၊ သောဝစ္ဆတ္ထရော၊ ထိုဝစ္ဆမထေရ်သည်၊
တေရေဟိနိကာသဝေနပိ၊ ယခုရဟန္တာဖြစ်သည်တိုင်အောင်လည်း၊ သတာ၊
မပြတ်၊ ပဝတ္တိယတိ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝစ္ဆဿ၊ ဝစ္ဆ အမည်ရှိသော၊ တဿ
ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ သောဝသလဝါဒေါ၊ ထိုသူယုတ်ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်

ခြင်းသည်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဣတောဇာတိတော၊
 ဤဝိလိန္ဒဝတ္ထအဖြစ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ အာရောဟနဝသေန၊
 တောင်၍ရေသည်၏အစွင်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စဇာတိသတမတ္တကာလံ၊ ဘဝငါး
 ရာကာလပတ်လုံး၊ ဗြာဟ္မာဇာတိကာတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်ဘူးသောကြောင့်၊
 သမုဒါဝိဇ္ဇောတိ၊ သမုဒါဝိဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ သမုဒါဝရိတော၊ မပြတ်
 ခေါ်ဝေါ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗြာဟ္မ
 ကာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇာတိသိဒ္ဓေန၊ အမျိုးဖြင့်ပြီးသော၊ မာနေန၊ မာန်ဖြင့်၊
 မာနထဒ္ဓါ၊ မာန်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညံ၊ သူတပါးကို၊ ဝသ
 လဝါဒေန၊ သူယုတ်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါဝရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်
 ၏၊ အဇ္ဈာဝိဇ္ဇောတိ၊ အဇ္ဈာဝိဇ္ဇောဟူ၍လည်း၊ ပဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ သော
 ဇေအတ္ထော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အနက်ကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊
 တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ဘဝငါးရာ
 ပတ်လုံး၊ တေနတထာသမုဒါဝိဇ္ဇာတာဝေန၊ ထိုသို့မပြတ်လေ့ကျက်ဘူး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေတနံ၊ ဤတေနဒီဃရတ္တံစသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဿ
 ထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမုဒါဝရဿ၊
 ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏၊ ကာရုဏာ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝါသနာ၊ ဝါသနာတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ အယံဝါသနာနာမ၊ ဤဝါသနာမည်သည်
 ကား၊ ကာပန၊ အဘယ်နည်း၊ ကိလေသရဟိတဿပိ၊ ကိလေသာကင်း
 သောပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ အပ္ပဟိနကိလေသာနံ၊ မပယ်
 အပ်ကုန်သေးသောကိလေသာတို့၏၊ သမာစာရဟေတုဘူတံ၊ ကောင်းစွာ
 လေ့ကျက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အနာဒိကာလဘာဝနာယ၊
 အစမှစ၍သော သံသရာဘဝ၌ ဖြစ်သော၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့
 သည်၊ အာဟိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ သာမတ္တိယမတ္တံ၊ အစွမ်းမျှသာတည်း၊
 တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကိလေသာ၏သတ္တိကို၊ အဓိမုတ္တိတိ၊
 အဓိမုတ္တိဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံပနေတံ တံပနေတံဝါသနံ၊ ထိုဝါသနာ
 ကို၊ အဘိနိဟာရသမ္ပတ္တိယာ၊ အဘိနိဟာရနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဥပယျာဝရ
 ဏပဟာနဝသေန၊ ဥပယျာဝရဏပဟာန၏အစွင်းအားဖြင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိန္နာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ တုတ္ထ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ယတ္ထပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်၌ကား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့
 ကို၊ နပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်၌သာကော

နံ၊ သာဝကတို့၏လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ လည်းကောင်း၊ သန္တာနော၊ သန္တာနံ၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ အနာဝရဏဉာဏဒဿနော၊ အနာဝရဏဉာဏ်ဖြင့်မြင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာ၊ ကိ၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အာယသ္မတောပိလိန္ဒဝန္တဿ၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝန္တမထေရ်၏၊ ဝသလသမုဒါစာရေ၊ ဝသလဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ သတိဝိ၊ ရှိသော်လည်း၊ ဒေါသန္တာရာတာဝသင်္ခါတံ၊ ဒေါသမရှိသောအဖြစ်ဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ ဇေတံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ တဿဝန္တဿ၊ ထိုဝန္တမထေရ်၏၊ အဂ္ဂဗလ္လာမိဝမဝိဘာဝနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရခြင်းကိုထင်စွာပြတတ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတိသံဃဥဒါနဂါယာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါယာ၌၊ ယသ္မိနမာယာဝသတိနမာနောတိ၊ ယသ္မိနမာယာဝသတိနမာနောဟူသည်ကား၊ ယသ္မိနာရိယပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သန္တာဒေါသပနိစ္ဆာဒနလက္ခဏာ၊ ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ မာယာစ၊ စဉ်းလဲခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဖွည့်ပတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သေယျောဟမသ္မိတိအာဒိနာ၊ သေယျောဟမသ္မိတိသို့အစရှိသော၊ သံပဂ္ဂဟဝသေန၊ ကောင်းစွာကိုယ်ကိုပြီးပင့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ဥဏ္ဍတိလက္ခဏော၊ လောင်လွှားခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ မာနောစ၊ မာန်သည်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ သုဿမုဋ္ဌာနိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာခွာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝသတိနပဝတ္တတိနဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ယောဝီတလောဘောအမမောနိရောသောတိ၊ ယောဝီတလောဘော အမမောနိရောသော ဟူသည်ကား၊ ယောစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ ရာဂါဒိပရိယာယဿ၊ ရာဂအစရှိသည်၌အကျုံးဝင်သော၊ အေရမ္မဏဂ္ဂဟဏလက္ခဏဿ၊ အာရုံကိုယူခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ လောဘဿ၊ လောဘ၏၊ သဗ္ဗဿ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝီတလောဘော၊ ကင်းသောလောဘရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတော၊ ဇေ၊ ထိုသို့လောဘကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ကတ္တမိ၊ တရုံတရုသောအာရုံ၌၊ မမာယနာတာဝတော၊ မြတ်နိုးခြင်းမရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ အမမော၊ အမမမည်၏၊ အနာဂတာနံ၊ အနာဂတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဂါဒိနန္တိ၊ ရာဂအစရှိသည် တို့ကိုလည်း၊

အပရိဂ္ဂဟော။မသိမ်းဆည်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနာသိသနတော၊မတောင့်
တသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိရောသော၊လာလတ္တံ့ သည်၌တောင့်တအာသာ
မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ပနုဏ္ဏကောဓေတိ၊ ပနုဏ္ဏကောဓေ ဟူသည်
ကား၊ ကုဏ္ဏနလက္ခဏာသာ၊ ပြစ်မှားခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ ကောဓေ၊
အမျက်ကို၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသော
အားဖြင့်၊ပဟိနတ္တာ၊ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပနုဏ္ဏကောဓေ၊
ပယ်နှုတ်အပ်ပြီးသော အပြစ်ဒေါသရှိ၏၊ သမုန္တိန္ဒော စာတိတော၊
ကောင်းစွာဖြတ်အပ် သတ်အပ်ပြီးသောအမျက်ဒေါသရှိ၏၊ အဘိနိဗ္ဗု
တက္ကောတိ၊ အဘိနိဗ္ဗုတက္ကောဟူသည်ကား၊ ဧဝံဣဒိနာ ယထာဝုတ္တ
နယေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊မာယာမာနလောဘာ
ကောဓာနံ၊ စဉ်းလဲတတ်သောမာယာထောင်လွှားတတ်သောမာနအာရုံ၌
ကပ်ငြိတတ်သောလောဘ ပြစ်မှားကြမ်းကြုတ်တတ်သော ဒေါသတို့ကို၊
သမုန္တောတေန၊ ကောင်းစွာဖြတ်သဖြင့်၊ တဒေကဋ္ဌတာယ၊ တဒေကဋ္ဌ
အဖြစ်ဖြင့်၊သဗ္ဗဿ၊အလုံးစုံသော၊သံကိလေသပက္ခဿ၊သံကိလေသော
အဘို့ကို၊ သုပ္ပဟိနတ္တာ၊ ကောင်းစွာပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ကိလေသော
ပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ အဘိနိဗ္ဗုတစိတ္တော၊အလွန်ငြိမ်းချမ်းသောစိတ်ရှိ၏၊ ဝီရိယ
တူတော၊ အေးမြစွာဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ သောဗြာဟ္မဏော သောသမဏောသ
ဘိက္ခုတိ၊သောဗြာဟ္မဏောသောသမဏောသဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ ဧဝ
ရူပေါ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိဇာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိ
သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ဗာဟိတ
ပါပတ္တာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဗြာဟ္မ
ဏော၊ဗြာဟ္မဏမည်၏၊ သောဧဝ၊ ထိုရဟန္တာသည်သာလျှင်၊ သမိတ
ပါပတ္တာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊သမ
စရိယာယစ၊ အကျင့်အားဖြင့် တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏော၊
သမဏမည်၏၊ သောဧဝစ၊ ထိုရဟန္တာသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗသော၊ခပ်
သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ဘိန္ဒုကိလေသတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကိလေ
သာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဘိက္ခုနာမ၊ဘိက္ခုမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
တို့၊ဧဝံတူတောစ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သောဝန္တော၊
ထိုဝန္တမထေရ်သည်၊ဒေါသန္တရော၊ဒေါသစိတ်ကြောင့်၊ ကိပ္ပိ၊တစ်တစ်
သော၊ကာယကမ္မာဒိ၊ကာယကံအစရှိသည်ကို၊ ကထံ၊အဘယ်ကြောင့်၊

ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာအံ့နည်း။ ကေဝလံပန၊ သက်သက်အားဖြင့်ကား၊
ဝါသနာယ၊ ဝါသနာကို၊ အပဟိနတ္တာ၊ မပယ်နိုင်သောကြောင့်၊ ဝသလဝါ
ဇေန၊ သူယုတ်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရေတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးတည်း။ သဗ္ဗသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သဗ္ဗသုတ်
၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃-နန္ဒဝဂ်-၇-ကဿပသုတ်၊

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သတ္တာဟံကေပလ္လင်္ကေနိသိန္နောအညတရံ
သမာမိ' သမာပဇ္ဇိတွာတိတ္ထေ၊ သတ္တာဟံကေပလ္လင်္ကေနိသိန္နောအည
တရံသမာမိ' သမာပဇ္ဇိတွာဟူသောဤပါဌ၌၊ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့
သည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ အရဟတ္တဖလသမာမိ'၊
အရဟတ္တဖိုလ်သမာမိကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ အညတရောသမာမိတိ၊ တပါး
ပါးသောသမာမိဟူ၍၊ အမိဋ္ဌေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်၊ တံအရဟတ္တဖလသမာမိ'၊
ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာမိကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား
၏၊ ဗိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဘာရတ္ထံ၊ မျက်မှောက်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ သတ္တာဟတ္ထိ၊
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးလည်း၊ ဖလသမာပတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့်၊ ဝီတိနာ
မေတု၊ လွန်စေခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊ တွင်းနှိုင်း၏၊ ဗိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဘာရတ္ထံ၊ မျက်
မှောက်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အဟောရတ္ထိမ္ပိ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံးလည်း
ကောင်း၊ သတ္တာဟတ္ထိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဖလသမာပတ္တိ
ယာ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့်၊ ဝီတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထို
စကားသည်၊ ဟိသစ္စံမှန်၏၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ယာဝဇေဝယတ္တကံကာလံ၊ အကြင်ရှေ့
လောက်သောကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာ
ကာမဘို့မှ၊ ဝီရိဇ္ဈေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝီရိဇ္ဈ၊ ဆိတ်၍၊ ဝိဟရိတု၊ နေတော်မူခြင်းငှါ၊
အာကင်္ခါမိ၊ အလိုရှိတော်မူ၏၊ (ပ)၊ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ကဿပေါပိ၊ ကဿပသည်လည်း၊ ယာဝဇေဝယတ္တကံကာလံ၊
အကြင်ရှေ့လောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေ

သာကမတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇ၊ ဆိတ်၍၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေတော်မူ
 ခြင်းငှါ၊ အာကင်္ခဟိ၊ အလိုရှိတော်မူ၏၊ (ပ)၊ တာဝဒေဝ တတ္ထကံကာ
 လံ၊ ထိုရွှေလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ဝိဟရေဟိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတိအာ
 ဒိနာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊ နဝါနုပုဗ္ဗဝိဟာရဆဋ္ဌတိညာဒိတောဒေ၊ အစဉ်အ
 တိုင်းဝင်စားအပ်သော၊ နိုးပါးသောသမာပတ်ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်
 အစရှိသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပ
 ထတရားထက်လွန်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားတို့ကို၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်
 နှင့်၊ သမသမေ၊ ထပ်တူထပ်မျှ၊ ဌဝိတော၊ ထားတော်မူအပ်၏၊ စစောဒေမိ၊
 စောဒနာဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥတ္တရိမနုဿဓမ္မအရာ၌၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်နှင့်၊
 သမသမေ၊ ထပ်တူထပ်မျှ၊ ယဒိနုဌဝိတော၊ အကယ်၍ထားတော်မူအံ့၊
 ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ကိုယ်တော်နှင့်အတူထားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ထေရော၊
 အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ယမကပါဒိဟာရိယမ္ဘိ၊ ရေမီးအစုံသော
 တန်းခိုးပြာဒိဟာကိုလည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုနိုင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊
 မဆိုအပ်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သာဝကဿာဓာနော
 နံယေဝ၊ သာဝကတို့နှင့်ဆက်ဆံသည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဈာနာဒိနံ၊
 ဈာန်အစရှိသည်တို့ကို၊ အဓိဓ္မေတတ္ထာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ပေါရုဏာပန၊ ရှေးဆရာတို့သည်
 ကား၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သေး၏၊ အညတရံသမာမိံသမာပဇ္ဇိတွာဟိ၊ အညတ
 ရံသမာမိံသမာပဇ္ဇိတွာဟူသည်ကား၊ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာ
 ပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နိရောဓသမာ
 ပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာမိတိ၊ သမာမိဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်လေသ
 နည်း၊ သမာဓာနဋ္ဌေန၊ စိတ်စေတသိက် တရားတို့ကို ကောင်းစွာထား
 တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ သမာမိတိ၊ သမာမိဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊
 အယံသမာဓာနဋ္ဌေ၊ ဤစိတ်စေတသိက်တို့ကိုကောင်းစွာထားတတ်သော
 အနက်သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အာ
 ဓာတဗ္ဗတာ၊ ထားအပ်သည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏၊ ယာသောနိရောဓသမာပတ္တိံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောနိရောဓသမာ
 ပတ်သည်၊ ပစ္စနိကဓမ္မဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့မှ၊ အကမ္ပနိယာ၊ တုန်
 ထွက်ခြင်းမရှိသော၊ သမထဗလံ၊ သမထဖိုလ်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဗ
 လံ၊ ဝိပဿနာဖိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာန်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ

ဟိဗလေဟိဝ၊ ဤဗိုလ်တို့နှင့်လည်းသဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အနိစ္စဒုက္ခာနုတ္တနိဗ္ဗိဒါဝိ
 ရာဂနိရောဓပဋိနိဿပွဝိဝရောနုပဿနာဝ၊ အနိစ္စဒုက္ခအနုတ္တနိဗ္ဗိဒါဝိရာဂနိ
 ရောဓပဋိနိဿပွဝိဝရော အနုပဿနာတို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ မဂ္ဂဉာဏာနိဝ၊ မဂ္ဂဉာဏ်တို့ လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဖလဉာဏာနိဝ၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သော
 ဌသန္တံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသံဉာဏာနံ၊ ဤဉာဏ်တို့၏၊ ဝသေ
 န၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သောဉ္ဇသဟိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဉာဏာရိယာဟိ၊
 ဉာဏာရိယတို့နှင့်၊ ပဌမဇ္ဈာနသမာဓိအာဒယော၊ ပဌဈောနသမာဓိအစရှိ
 ကုန်သော၊ အဋ္ဌသမာဓိ၊ ရှစ်ပါးသော သမာဓိတို့ကို၊ ကေန္တိကတွံ၊ တ
 ပေါင်းတည်းပြု၍၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သော၊ တေသံ၊ ထိုရှစ်ပါးသောဉာဏ်
 တို့၏၊ ဥပစာရသမာဓိဝ၊ ဥပစာရသမာဓိလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေသံနဝန္တံ
 သမာဓိနံ၊ ဤကိုးပါးသောသမာဓိတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါး
 ကုန်သော၊ သမာဓိရိယာဟိ၊ သမာဓိရိယတို့နှင့်၊ ကာယသင်္ခါရော၊
 ကာယသင်္ခါရ လည်းကောင်း၊ ဝစီသင်္ခါရော၊ ဝစီသင်္ခါရ လည်း
 ကောင်း၊ ဗိတ္တသင်္ခါရော၊ ဗိတ္တသင်္ခါရ လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေသံတိဏ္ဍံ
 သင်္ခါရနံ၊ ဤသုံးပါးသောသင်္ခါရတို့၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခါရသုံးပါးတို့၌၊ ပဋိ
 ပ္ဌသဒ္ဓိယော၊ အစဉ်အတိုင်းငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊
 ဝိဟာရိတုကာမေန၊ နေခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ယထာရက္ခေယု၊ အကြင်အ
 ကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ ကုန်ပြီးသော၊ ဌာနေယု၊ အရာတို့၌၊ ဝသိတာဝပ္ပတ္တေန၊
 လေ့လာခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အရဟတာဝါ၊ ရဟန္တာသည် လည်း
 ကောင်း၊ အနာဂါမိနာဝါ၊ အနာဂါမ်သည်လည်းကောင်း၊ ယထာမိပ္ပေတံ၊
 အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ ဗိတ္တစေတ
 သိကသန္တာနဿ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏အစဉ်ကို၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်း
 စွာသာလျှင်၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာဓာတဗ္ဗာ၊ ထားအပ်၏၊ တ
 သာသမာ ပတ္တိယော၊ ထိုသမာ ပတ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊
 သမ္မာဓာတုတ္တတာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော၊ အဖြစ်သည်၊ ဣမ၊ ဤအရာ
 ၌၊ သမာဓာနဋ္ဌော၊ သမာဓာန အနက်မည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ
 ဝိဟာရော၊ ဤနေခြင်းကို၊ သမာဓိတိ၊ သမာဓိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊
 အဝိက္ခေပဋ္ဌေန၊ မမျှသွင့်ခြင်း အနက်ဖြင့်၊ နဝုတ္တော၊ မဆိုအပ်၊ ဇေတန၊
 ဤသမာဓာနဋ္ဌဖြင့်၊ အဿပဒဿ၊ ထိုသမာဓိဟူသောပုဒ်၏၊ သမာပတ္တိ
 အတ္ထောဝိ၊ သမာပတ္တိအနက်ကိုလည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣမံနိရောဓသမာ
 ဝတ္တိ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်ကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂေ၊ ပဋိသန္တိ
 ဒါမဂ်၌၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗလေဟိ၊ ဗိုလ်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတက္ကား၊
 ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တယောစသင်္ခါရ၊ သုံးပါးသောသင်္ခါရ
 တို့ကို၊ ပဋိပ္ပသမ္ဘိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းငြိမ်းစေတတ်သော၊ သောဠသဟိ၊
 တဆွဲခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဥာဏစရိယသဟိ၊ ဥာဏစရိယတို့ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ နဝဟိ၊ ကိုပါးကုန်သော၊ သမာဓိစရိယသဟိ၊ သမာဓိစရိယတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဝသီဘာဝတော၊ လေ့လာစွာဖြစ်သောကြောင့်၊ သညာနိ
 ရောဓသမာပတ္တိယာ၊ သညာချုပ်ရာဖြစ်သောသမာပတ်၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ
 ကား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိဝုတ္တိတွာ၊ ဤသို့မေး၍၊ ဇွိဟိဗလေဟိတိ၊
 ဇွိဟိဗလေဟိ ဟူသည်ကား၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့လည်း
 ကောင်း၊ သမထဗလံ၊ သမထဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဗလံ၊ ဝိပဿနာ
 ဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊
 သာယံနိရောဓသမာပတ္တိကထာ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ်ကထာကို၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝတ္တိတာဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ကသ္မာပန၊ အ
 တယ်ကြောင့်ကား၊ အယံထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊ ဗလသမာပတ္တိ၊ ဗလ
 သမာပတ်ကို၊ အသမာပဇ္ဇိတွာ၊ မဝင်စားမှု၍၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊
 သမာပဇ္ဇိ ဝင်စားလေသနည်း၊ သက္ကေသု၊ သက္ကဝါတို့၌၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်
 သနားသောကြောင့်၊ သမာဗဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 အယံမဟာထေရော၊ ဤမထေရ်ကြီးသည်၊ သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇန္တတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ သက္ကာနုဂ္ဂ
 ဟေနပန၊ သက္ကာဝါတို့ကို ခြီးမြှောက်တော်မူလိုရကား၊ ယေဘုယျေန၊ များ
 သောအားဖြင့်၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ ဟိ
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံနိရောဓသမာပတ္တိ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ်ကို၊ သ
 မာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စားပြီး၍၊ ဝုဠိတဿ၊ ထသောဝုဠိလ်အား၊ ကတော၊ ပြုအပ်
 သော၊ အပ္ပကောပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သက္ကာ
 ရသည်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ မဟပ္ပလော၊ အကျိုးများသည်၊
 မဟာနိသံသော၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာပတ်
 ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ ဝုဠာသီတိ၊ ဝုဠာသီဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တ
 ဗလဝိတ္ထပဝတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဖိတ်ဖြစ်သဖြင့်၊ ဝုဠာသီ၊ ထ၏၊ ဟိ

သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ နိရောဓသမာပနော၊ နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်
စားသော။ အရဟတာရဟန္တာသည်၊ စေတောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အရ
ဟတ္တဿပလဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်၊ စေတော
တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အနာဂါမိပလဿ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၏၊ ဥပ္ပါဒေန၊ ဖြစ်
သဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌိတောနာမ၊ ထသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနခေါပန
သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သက္ကောဒေဝါနိဗ္ဗော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော
သိကြားနတ်မင်းသည်၊ အာယသ္မတောမဟာကဿပဿ၊ အရှင်မဟာ
ကဿပအား၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒါတုကာမော၊ လှူခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်းအား၊ ဒါတုကာမတော၊ လှူခြင်းငှါ
အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ စေတော၊ ဖြစ်လျက်၊ ကထံ၊ အတယ်ကြောင့်၊
ယာနိပဉ္စမတ္တာနိဒေဝတာသတာနိတိ၊ ယာနိပဉ္စမတ္တာနိဒေဝတာသတာ
နိဟူ၍၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း၊ တာ၊ ထိုငါးရာသောနတ်သွီးတို့သည်၊
တုတ္တုရုပါဒိနိယော၊ ခို၏၊ ခြေကဲ့သို့ နူးညံ့သောခြေရှိကုန်သော၊ သက္ကဿ
ဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်း၏၊ ပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးဖြစ်
ကုန်သော နတ်သွီးတို့တည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးသမာပတ်မှ ထသောအခါ၌၊
အယျောမဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ ရာဇဝဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်၊
ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေထ၊ ပေးလှူ
ကြလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ ပေထိတာ၊ စေခိုင်းအပ်
သဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆံ၊ အနီးသို့ကပ်၍၊ ဒိဗ္ဗာဟာရံ၊ နတ်တို့၏အာဟာရကို၊ ဒါတု
ကာမာ၊ လှူလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ရပ်ကြကုန်သည် ရှိသော်၊
ထေရေန၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ငယ်အပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝလောကမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတာ၊ သွားကြကုန်
၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုသမာပတ်မှထသောအခါ၌၊ ဝုန၊ တတန်၊ အပဋိက္ခေပံ၊ မငယ်
ပြန်ရာဟူ၍၊ ဝိန္နေတွာ၊ ကြံကြကုန်၍၊ ကဒါမိ၊ တရံတဆစ်၊ ဂဗ္ဗေယျ၊ ခံရာ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံကြကုန်၍၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတဿ၊
ထေတင်မူသော၊ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား၊ ဒါနံ၊ အလှူ
ကို၊ ဒါတုကာမာ၊ ပေးလှူလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား၊
အနာရောစေတွာ၊ မပန်ကြားမူ၍၊ သယမေဝ၊ မိမိတို့အလိုလိုသာလျှင်၊
အာဂစ္ဆံ၊ လာ၍၊ ဒိဗ္ဗဘောဇနာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဥပနေန္တိ
ယော၊ ကပ်လှူကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ

လျှင်၊ ထေရေန၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ သက္ကေန၊
သိကြားမင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားကြကုန်သည်၊
အတ္တ၊ ဖြစ်ကြသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဠာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တမတ္ထံ၊
ထိုအရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်အားဆွမ်းလှူသွားကြသော အကြောင်း
ကို၊ အာရာစေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ
မထေရ်အား၊ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းကို၊ ဗိန္ဒော၊ လှူခဲ့ရပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဝုတ္တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂဏှိတုံ၊ ခံခြင်း
၎င်း၊ နုဇ္ဈန္တိ၊ အလိုမရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ တင်လျှောက်သည်ရှိသော်၊
ကိံကထေယိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ပုဏ္ဏိတေ၊ ဤသို့
တဘန်မေးပြန်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၊ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းအလားရှိသောသူတို့အား၊ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊
ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့တင်လျှောက်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဧကနာကာရေန၊ အဘယ်သို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂတာ၊ သွားကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန်လတ်
သော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၊ ဣမိနာဝ၊ ဤနတ်၏အသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊
ဂတာ၊ သွားကြပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ သံတော်ပြီး တင်ကုန်သည်ရှိ
သော်၊ တုမှ၊ ဒီသိယော၊ သင်တို့ကဲ့သို့သောသူတို့သည်၊ ထေရဿ၊ အရှင်
မဟာကဿပမထေရ်အား၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ကိံ၊ ဗိဿန္တိ၊ အဘယ်မှာ
လှူရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ ဒါတုကာမော၊
လှူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇရာဇိဏ္ဍော၊ အလွန်အိုမင်းသော၊ ခဏ္ဍဒန္တော၊ ကျိုး
သောသွားရှိသော၊ ပလိတကေသော၊ ပြူသောဆံရှိသော၊ ဩဝဂ္ဂသရီ
ရော၊ နံရိုးကြကြာကိုယ်ရှိသော်၊ မဟလ္လကော၊ အသက်အရွယ်အလွန်ကြီး
သော၊ တန္တဝါဟော၊ ရက်ကန်းသည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အသုရမိတရံ၊
အသုရာနတ်မင်းကြီး၏သို့ဖြစ်သော၊ သုဇ္ဈိ၊ သုဇာတာကိုလည်း၊ တထာ
ဇူပိမေဝ၊ ထိုနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မဟလ္လိကံ၊ သက်ကြီးအိုမ
အသွင်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဧကံပေသကာရပိတိံ၊ တကြောင်းသောရက်
ကန်းသည်တို့၏ခရီးမကို၊ မာပေတွာ၊ တန်ဆင်း၍၊ တန္တံ၊ ရက်ကန်းကို၊ ပ
သာရေန္တော၊ ပြန်လျက်၊ အန္တိ၊ နေ့နှင့်လေ၏၊ သုဇာတာ၊ သုဇာတာသည်၊ ဝါ
သရံ၊ ရက်ဖောက်ကို၊ ပူရေတိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေန၊ ခေါ်ပနသ
မယေနသက္ကာဒေဝါနမိန္ဒော(ပ) ဝါသရံပူရေတိတိ၊ တေန၊ ခေါ်ပနသမယေ

နသက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော (ပ) ဝါသရုံပူရေတိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါန
 မိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ (ပ)၊ ဝါသရုံ၊
 ရက်ဖောက်ကို၊ ပူရေတိ၊ ရောက်၏။ တတ္ထတတ္ထိံ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ တန္တံ
 ဝိနတတိတိ၊ တန္တံ ဝိနတတိဟူသည်ကား၊ ပဿာမိတန္တံ၊ ဖြန့်သောရက်
 ကန်းသည်ကို၊ ဝိနန္တောဝိနန္တောပိယ၊ ရုပ်သိမ်းသကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝါသရုံပူရေတိတိ၊ ဝါသရုံပူရေတိဟူသည်ကား၊ ဝါသရုံ၊ ရက်ဖောက်ကို၊
 ဗန္ဓေန္တံပိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေနသက္ကဿ ဒေဝါန
 မိန္ဒဿနိဝေသနံတေနပဿကံပိတိ၊ ယေနသက္ကဿဒေဝါန မိန္ဒဿနိဝေ
 သနံတေနပဿကံပိဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်
 သည်၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုအောက်အသက်ပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တဗိဝရံ၊
 သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဒုဂ္ဂတဇနသင်္ဂဟံ၊ သူဆင်းရဲတို့အား
 မြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ နဂရာ
 ဘိမုခေါ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊
 ဗဟိနဂရေ၊ မြို့ပြင်၌၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ မာပိတံ၊ ဘန်ဆင်းအပ်
 သော၊ ပေသကာရပိတိ၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏ခရီးကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ကြွ
 တော်မူ၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဩလုဂ္ဂပိလုဂ္ဂ
 ဇရဿလံ၊ ဗရိဗရေကြံသော အမိုးအပြင်ပြုပြင်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း
 ဟောင်းခွမ်း ပြုပျက်သောရပ်အိုကို၊ တတ္ထစ၊ ထိုစရပ်အိုစရပ်ပျက်၌
 လည်း၊ ယဿဂုတ္တရူပေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဘောရှိ
 သော၊ တေဇာယမ္ပတိကေ၊ ထိုသိကြားလင်မယားနှစ်ယောက်တို့ကို၊ တန္တံ
 ဝါယကမ္ပံ၊ ရက်ကန်းအမှုကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်
 မူ၍၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ ဣမေ၊ ဤသူအိုနှစ်ယောက်တို့သည်၊ မဟ၊ လွှဲ
 ကကာလေဝိ၊ အသက်အရွယ်အလွန်ကြီးသော အခါတိုင်အောင်လည်း၊
 ကမ္ပံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုရကုန်၏။ ဣမတ္ထိံ နဂရေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ ဣမေ
 ဟိ၊ ဤသူအိုနှစ်ယောက်တို့ထက်၊ ဒုဂ္ဂတတရော၊ လွန်၍ဆင်းရဲသောသူ
 သည်၊ နတ္ထိမညော၊ မရှိယောင်တကား၊ ဣမေဟိ၊ ဤသူအိုနှစ်ယောက်တို့
 သည်၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော၊ သာကမတ္တမ္ပိ၊ ဟင်းရွက်ပြုတ်မျှကိုလည်း၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ခံ၍၊ ဣမေသံ၊ ဤသူအိုနှစ်ယောက်တို့အား၊ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်း
 ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ သောထေရော၊
 ထိုအရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဝေသံ၊ ထိုသိကြားမောင်နှံတို့၏။

ဂေဟာဘိမုခေါ၊ အိမ်သို့ရှေးရှု၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ သက္ကော၊
သိကြားမင်းသည်၊ အာဂန္တိန္ဒ၊ ကြွလာတော်မူသော၊ တံထေရံ၊ ထိုအရှင်
မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သုဇာ၊ သုဇာအောင်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ အယျော၊ အရှင်မြတ်သည်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့
အိမ်သို့၊ အာဂန္တိတိ၊ ကြွတော်မူလေ၏၊ တံထေရံ၊ ထိုငါတို့၏ကျေးဇူး
အရှင်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ အပဿန္တိဝိယ၊ မမြင်သကဲ့သို့၊ တုဏှိဟုတွာ၊
ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေသိလော၊ ခဏေနဝ၊ ခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊
ပစိတွာ၊ ချက်၍၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒဿာမ၊ ယူပါကုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟ၊ ဆို၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊
ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ တေဝိ၊ ထိုသိကြားမောင်
နှံတို့သည်လည်း၊ အပဿန္တိဝိယ၊ မမြင်ကုန်သကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ကမ္မမဝ၊ အမှုကိုသာလျှင်၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ထေကံ၊ အတံငယ်၊
အာဂမယိ' သု၊ ငုံ့ဆိုင်းကုန်၏၊ အံထပစ္ဆာ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သက္ကော၊ သိကြား
မင်းသည်၊ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ ဧကောထေရော၊ မထေရ်တပါးသည်၊
ဗြူတေဝိယ၊ ရပ်သကဲ့သို့၊ မညေ၊ အောက်မေ့၏၊ တာဝဥပဓာရေဟိ၊ ရံစမ်း
ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာမိ၊ အရှင်၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊
ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဥပဓာရေထ၊ ရံစမ်းပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ သုဇာတာ
ဆိုလတ်သော်၊ သောသက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ၊
နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ထေရံ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ ပဉ္စပတိဗြူတေ
န၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဥဘောဟိဟတ္ထေဟိ၊ လက်
နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ဇာဏုကာနိ၊ ပုဆစ်ခုခွန်းတို့ကို၊ ဩလုမ္ဘိတွာ၊ ထောက်
၍၊ နိတ္ထုနန္တော၊ ရုတ်ထိုးလျက်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ အယျော၊ အရှင်မြတ်ကား၊
ကတရထေရောနုခေါ၊ အဘယ်မထေရ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေကံ၊ အတံ
ငယ်၊ ဩသက္ကိတွာ၊ အနီးသို့ကပ်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ အက္ခိနိ၊ ချက်စိတို့သည်၊ ဝုမာ
ယန္တိ၊ အရိုးထကုန်၏၊ ဝါ၊ မှုံကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နဇ္ဇာတေ၊
နဖူးပြင်၌၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်သို့၊ ဥလ္လောကေ
တွာ၊ မော်၍၊ အဟောနုက္ခံ၊ ဩဝံအလွန်ဆင်းရဲစွာ၏တကား၊ နော၊ ငါတို့
၏၊ အယျောမဟာကဿပတ္ထေရောဝိယ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကဲ့
သို့၊ မညေ၊ အောက်မေ့၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိန္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့၊ အာဂတော၊
ကြွလာတော်မူ၏၊ ဂေဟော၊ အိမ်၌၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရ၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါသ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သုဇာတာ၊ သုဇာတာသည်၊ ထေကံ၊

အတံဃေ။ အာကုလသရိယ။ နှောင့်ရှက်သကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာမိ၊ အရှင်၊ အတ္တိ၊ ဂိန္နိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ လူခံဝါ၊ ကြမ်းတမ်း၏၊ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဏီတံဝါ၊ မြတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဗိန္ဒေတွာ၊ မကြံမူ၍၊ နော၊ ငါတို့အား၊ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်တောင်းပန်၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဏှိ၊ ယူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ခုဂ္ဂတာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ ဧရာဇိဏ္ဏာနံ၊ အလွန်အိုကုန်သော၊ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့အား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ စာဒိုဩဒနံနာမ၊ စာဒိုဩဒနမည်သည်ကို၊ စာဒိုတော၊ အိုးမှ၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ အကုန်ခူး၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ထေရေသ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဒ္ဓသခေါသက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော၊ (ပ)၊ အဒါသိတိ၊ အဒ္ဓသခေါသက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော၊ (ပ)၊ အဒါသိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတတ္ထိံ၊ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ စာဒိုယာတိ၊ စာဒိုယာဟူသည်ကား၊ တတ္ထစာဒိုတော၊ ထမင်းအိုးမှ၊ စာဒိုဩဒနန္တိပိ၊ စာဒိုဩဒနံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ တဿပါဌဿ၊ ထိုစာဒိုဩဒနံဟူသောပါဠိ၏၊ စာဒိုဩဒနံနာမ၊ စာဒိုဩဒနမည်သည်ကား၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ကောမိ၊ တရံတရသော၊ အာဟာရမိသေသော၊ အာဟာရအထူးတည်း၊ ဣတိ၊ အတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဥဒ္ဓရိတွာတိ၊ ဥဒ္ဓရိတွာဟူသည်ကား၊ ကုတောမိ၊ တရံတရကို၊ အသေသေတွာ၊ မကြွင်းမကျန်စေမူ၍၊ ဘာဇနတော၊ ထမင်းအိုးမှ၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ခူး၍၊ အနေကသူပေါတိ၊ အနေကသူပေါဟူသည်ကား၊ သောဇေဝအာဟာရော၊ ထိုအာဟာရသည်ပင်လျှင်၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ထေရေသ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဌပနကာလေ၊ ထားသောအခါ၌၊ ကပဏာနံ၊ အထီးကျန်သော သူဆင်းရဲတို့အား၊ ဥပကပ္ပနကလူခါဟာရေ၊ ရိယံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သောကြမ်းတန်းရုန့်ရင်းသော အာဟာရကဲ့သို့၊ ပညာယိတ္တံ၊ ထင်၏၊ ဌပိတမတ္တေပန၊ ထားကာမျှ၌သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိဗ္ဗသဘာဝေနော၊ နတ်၏သဘောဖြင့်သာလျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊

အနေကသူပေါတိ၊ အနေကသူပေါဟူသည်ကား၊ မုဂ္ဂမါသာဒိသူပေဟိစေဝ၊
 ဝဲနောက်ဝဲကြီးအစရှိသောဟင်းလျာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓဝိကတိယာ
 စ၊ ခဲဘွယ်အထူးဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနေကဝိသေသပေါ၊ များစွာအပြား
 ရှိသောဟင်းလျာရှိသော၊ အနေကဗျဉ္ဇနောတိ၊ အနေကဗျဉ္ဇနောဟူသည်
 ကား၊ နာနာဝိဓဥတ္တရိဘဂေါ၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသောလက်
 သုတ်ဟင်းလျာရှိသော၊ အနေကသူပရသဗျဉ္ဇနောတိ၊ အနေကသူပရသ
 ဗျဉ္ဇနောဟူသည်ကား၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ သူပေဟိစေဝ၊
 အရည်သောက်ကောင်းသော ဟင်းလျာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနေဟိ
 စ၊ ငါးအမဲစသော လက်သုတ်ဟင်းလျာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မရရာဒိ
 မူလရသာနဉ္စော၊ များအစရှိသောမူလရသာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သန္တိန္ဒ
 ရသာနဉ္စ၊ ရောရှက်သောအရသာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဝိဗျဉ္ဇနကော၊
 အလွန်များသောဟင်းလျာရှိသော၊ နာနဂ္ဂရသသူပဗျဉ္ဇနော၊ အထူးထူးသော
 အဖိုးထိုက်သောအရည်သောက်ကောင်းသော ဟင်းလျာအမဲငါးစသော
 လက်သုတ်ဟင်းလျာရှိသော၊ ဣတိအလံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ သောဝိတ္ထုပါတော၊ ထိုဆွမ်းသည်၊ ထေရုဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ
 မထေရ်၏၊ ဟတ္ထော၊ လက်၌၊ ဥပိတကာလေ၊ ထားသောအခါ၌၊ ဧဝဟနဂ
 ရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓေန၊ နတ်၌ဖြစ်သောအနံ့ဖြင့်၊
 အတ္ထောတ္တရိကိရ၊ လွှမ်းမိုးသတတ်၊ တတောပစ္ဆိမ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရော၊
 အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဝိနန္တသိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊ အလံပုရိသော၊
 ဤယောကျ်ားသည်၊ အပ္ပေသက္ခောဝိ၊ ဘုန်းကံနည်းလျက်လည်း၊ ဝိတ္ထုပါ
 တော၊ ဆွမ်းသည်၊ အတိဝိယပဏီတော၊ အလွန်မြတ်၏၊ သက္ကဿ၊ သိကြား
 မင်း၏၊ တောဇနသဒိသော၊ တောဇဉ်နှင့်တူ၏၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ ကော
 နုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနန္တသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့
 ကြံစည်အောက်မေ့သောအခါ၌၊ နံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ သက္ကောတိ၊
 သိကြားတည်းဟု၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်
 သို့ဆိုသနည်း၊ ကောသိယ၊ ကောသိယအနွယ်၌ဖြစ်သောသိကြား၊ ကေတ
 ယာ၊ သင်သည်၊ နုဂ္ဂတာနံ၊ သူဆင်းရဲတို့၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာ
 ကို၊ ဝိလုပ္ပန္တေန၊ လူယက်သဖြင့်၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊
 ကတံ၊ ပြုဘိ၏၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ယေ၊ ငါ့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊
 ကောမိဒေဝ၊ တစ်တယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နုဂ္ဂတော၊ သူဆင်းရဲ
 သည်၊ သေနာပတိဋ္ဌာနံဝါ၊ စစ်သူကြီးအရာကိုလည်းကောင်း၊ သေမ္ဗိဋ္ဌာနံ

ဝါ၊ သုဋ္ဌေးကြီးအရာကို လည်းကောင်း၊ လောယျ၊ ရှေးရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်မြတ်ထွက်သော၊ မယာ၊ တပည့်တော်ထက်၊ ဒုဂ္ဂတတရော၊ အလွန်ဆင်းရဲသောသူသည်။ ကော၊ အတ္ထိ၊ အတိ၊ မှာရှိပါသေးသနည်း။ ဣတိ၊ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့သိကြားလျှောက်ဆိုသည် ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်။ ဒေဝဇ္ဇေသိရိ၊ သိကြားမင်း၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားရလျက်၊ ကထံ၊ ဒုဂ္ဂတော၊ အဘယ်ကြောင့်ဆင်းရဲသနည်း။ ဣတိ၊ ဝုတ္တိတေ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဧဝံ၊ နာမ၊ ဤသို့သိကြားစည်းစိမ်ကို ခံစားရသည်ဖြစ်သော်လည်း၊ မယာ၊ ပန၊ တပည့်တော်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ မပွင့်မီ၊ တေကဗျာ၊ ကေကမ္ဘံ၊ ထိုကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဗုဒ္ဓု၊ ပြု၊ ဒေ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါသည်၊ ဝတ္တမာနေပန၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်ကား၊ ပုညကမ္ဘံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရေထဒေဝ၊ ဝုတ္တော၊ ဝုဇ္ဇေရေထနတ်သားသည် လည်းကောင်း၊ မဟာ၊ ရေထဒေဝ၊ ဝုတ္တော၊ မဟာရေထနတ်သားသည်လည်းကောင်း၊ အနေကဝဏ္ဏဒေဝ၊ ဝုတ္တော၊ အနေကဝဏ္ဏနတ်သားသည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဣမေတယော၊ ဒေဝ၊ ဝုတ္တော၊ ဤနတ်သားသုံးယောက်တို့သည်၊ မမ၊ တပည့်တော်၏၊ အာသနဌာနေ၊ နေရာတာဝတိံသာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သာကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာ၊ တေ၊ ဇဝန္တတရော၊ အလွန်တုန်းကြီးကုန်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ တေသုဒေဝ၊ ဝုတ္တေသု၊ ထိုနတ်သားတို့သည်၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သတင်ကို၊ ကိဗ္ဗိဿာမ၊ ကစားကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိစာရိကာယော၊ အလုပ်အကျွေးအခြံအရံတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အန္တရိယံ၊ ခရီးမသို့၊ ဩတိ၊ ဧဏံသု၊ သက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ပယာယိတွာ၊ ပြေးခဲ့ရ၍၊ ဂေတံ၊ အိပ်တွင်းသို့၊ ပရိသိဿာမိ၊ ဝင်၍နေရ၏။ ဟိသမ္ဘံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေသံ၊ ဒေဝ၊ ဝုတ္တောနံ၊ ထိုနတ်သားတို့၏၊ သရိရေတော၊ ကိုယ်မှ၊ တေဇော၊ တန်ခိုးသည်၊ မမ၊ တပည့်တော်၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သို့၊ ဩတ္တရတိ၊ လွှမ်းမိုး၏။ မမ၊ တပည့်တော်၏၊ သရိရေတော၊ ကိုယ်မှ၊ တေဇော၊ တန်ခိုးသည်၊ တေသံ၊ ဒေဝ၊ ဝုတ္တောနံ၊ ထိုနတ်သားတို့၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သို့၊ နဩတ္တရတိ၊ မလွှမ်းမိုး၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယော၊ တပည့်တော်ထက်၊ ဒုဂ္ဂတတရော၊ အလွန်ဆင်းရဲသောသူသည်၊ ကော၊ အတ္ထိ၊ အတိ၊ မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ လျှောက်၏။ ဧဝံ၊ သန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပဌာယ၊ ရှိ၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ လှည့်ပတ်၍၊ ဓါနံ၊ အလှူကို၊ မာ၊ အခါသိ၊ မပေးလင့်၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘုရားကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊
 ဝဇ္ဇေတွာ၊ တည့်ပတ်၍၊ ဒါနေ၊ အလှူကို၊ ဒိန္နံ၊ သူအပ်သည်ရှိသော်၊ ယေ၊
 တပည့်တော်အား၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိအံ့လော၊ နတ္တိ၊ မရှိ
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ သိကြားမင်း၊ မေးလျှောက်သည်ရှိသော်၊
 အာရသော၊ သိကြားမင်း၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ကုသိုလ်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ကုသလကရဏံနာမ၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်းမည်
 သည်ကား၊ မသ္မံ၊ တပည့်တော်၏၊ ဘာရော၊ ဝန်တည်း၊ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 လျှောက်၍၊ ထေရံ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သုဇာ၊
 ယေးသုဇာတာကို၊ အာဒါယ၊ ခေါ်၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာ
 ရစ်သည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တ၊ ဂ္ဂတံ၊
 ယုံတက်၍၊ အဟောဒါနံ၊ ပရမဒါနံ၊ ကဿပေသုပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ အဟောဒါနံ
 ပရမဒါနံ၊ ကဿပေသု ပတိဋ္ဌိတံဟူ၍၊ ဝိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ဥဒါနံ၊ ဝမ်း
 မြောက်သောအားဖြင့်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ဖြတ်ဆို၏၊ အမှာကံ၊
 ငါတို့၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကား၊ အဟော၊ အလွန်အံ့ဩဝွတ်ရှိစွ၊ ကဿပေ၊
 ကဿပမထေရ်မြတ်၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ပရမံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူ
 သည်၊ သုပတိဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါ
 အာယသ္မတော၊ မဟာကဿပသမ္မတေဒဟောဝိတိအာဒိ၊ အထခေါအာ
 ယသ္မတော၊ မဟာကဿပသမ္မတေဒဟောသိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
 ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ ဝစနေ၊
 ထိုစကား၌၊ ကောသိယာဘိ၊ ကောသိယဟူသည်ကား၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့
 ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ အာလ
 ပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ပုညေန၊ အတ္ထောဘိ၊ ပုညေန၊ အတ္ထော ဟူသည်ကား၊
 ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်၊ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝစန
 သေသော၊ သဒ္ဓါကြွင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဝေဟာသံ၊ အတ္တ၊ ဂ္ဂတံ၊
 တိ၊ ဝေဟာသံ၊ အတ္တ၊ ဂ္ဂတံ ဟူသည်ကား၊ ပထဝီတော၊ မြေမှ၊ ဝိဟာသံ၊
 ဟင်းလင်းအပြင် အသက်ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တ၊ ဂ္ဂတံ၊ ယုံတက်၍၊ အာ
 ကာသေ၊ အန္တလိက္ခတိ၊ အာကာသေ၊ အန္တလိက္ခေဟူသည်ကား၊ အာကာ
 သမေဝ၊ ကောင်းကင်ကိုပင်လျှင်၊ ပရိယာယသန္ဓေန၊ ပရိယာယလ်စကား
 လှယ်သဒ္ဓါဖြင့်၊ အန္တလိက္ခတိ၊ အန္တလိက္ခေဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အထ
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ အန္တလိက္ခသင်္ခါတေ၊ အန္တလိက္ခဟုဆိုအပ်သော၊ အာ

ကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ကသိဏုဋ္ဌာနိမာကာသေ၊ ကသိဏ်းကိုခွါ၍ရ
 အပ်သောကောင်းကင်၌၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသန္တော၊ အထူးပြု
 လို၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ အဟောဒါနန္တိ၊ အဟောဒါနံဟူသောဤ
 ပါဠိ၌၊ အဟောတိ၊ အဟောဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ အန္တရိယတ္ထေ၊ အံ့ဘွယ်အ
 နက်၌၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒေဝါန
 မိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ နိရောဓာနိ
 ရောဓသမပါပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထတော်မူသော၊ အယုဿမဟာကဿပတ္ထေ
 ရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား၊ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ၊ သဟတ္ထေန၊
 မိမိလက်ဖြင့်၊ ဝိတ္တိကတ္တာ၊ ရိုသေစွာပြု၍၊ အနုပရိန္ဒံ၊ ပေပ်စွန့်မူ၍၊ ကာသေ
 န၊ ရံခါ၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အနုပဟစ္စံ၊ မထိခိုက်စေမူ၍၊ သမ္မာဒိ
 မ္မိံ၊ ကောင်းသောအယူကို၊ ဝုရက္ခိတ္တာ၊ ရှေ့သွားပြု၍၊ ဣဒံဤဒိသံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဒိဗ္ဗဘောဇနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒိန္နံ၊ ယူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခေတ္တ
 သမ္ပတ္တိ၊ ခေတ္တနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ဒေယျဓမ္မသမ္ပတ္တိ၊ အယူဝတ္ထုနှင့်ပြည့်စုံ
 ခြင်း၊ ဝိတ္တသမ္ပတ္တိ၊ စိတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝိဓာယပိ၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂ
 တက္ကော၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နံ၊ အလုံးစုံသောအင်္ဂါနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဝတ္တိတံဝတ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီ
 တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တရိယတ္တုတဝိတ္တဇါတော၊ အံ့ဘွယ်သရဲမဖြစ်စဘူး
 သောစိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုမဖြစ်စဘူးသောစိတ်
 ဖြစ်သောအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟဒယတ္တန္တရဂတံ၊ နှလုံး၏ အတွင်း၌
 တည်သော၊ ဝိတိသောနေသံ၊ ရှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ သမုပ္ပါရန္တော
 ကောင်းစွာအနုစွေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဟောဒါနန္တိ၊ အဟောဒါနံဟူ၍၊
 ဝတ္တာ၊ ဆို၏၊ တဿဥဒါနဿ၊ ထိုဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်မြှောက်ဆိုခြင်း
 ၏၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥတ္တမဒါနဘာဝဉ္စ၊ မြတ်သောအ
 လှူ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ခေတ္တင်္ဂတဘာဝဉ္စ၊ ခေတ္တနှင့်ပြည့်စုံသောအ
 ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြုလျက်၊ ပရမဒါနံကဿ
 ပေသုပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ ပရမဒါနံကဿပေသုပတိဋ္ဌိတံဟူ၍၊ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာမြှောက်ဆိုခြင်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဥဒါနေန္တဿ၊ ဥဒါန်းကျူးသည်ကို၊ တဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဥတောယေဝ၊ တည်တော်

မူသျှက်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာသောတေန၊ နိဗ္ဗာသောတအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓါ၊ အသံ
 ကိုးသုတ္တံ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဥဒါ
 နံ၊ ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်၊ မြက်ဆိုခြင်းကို၊ ဥဒါနေတွာ၊ ကျူးရင့်၍၊ အာ
 ကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကို
 အစိုးရသော၊ သက္ကံ၊ ထိကြားမင်းကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တေဟိဘိက္ခုဟိ၊ ထို
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တေနသက္ကေန၊ ထိုထိကြားမင်း
 သည်၊ ကိံပန၊ အသယံသို့၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊ မေး
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော၊ ကဿပဿ၊ ကဿ
 ပမထေရ်အား၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ဟုည့်ပတ်၍၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါယိ၊ လှူ၏၊ တေန
 စဒါနေန၊ ထိုအလှူဖြင့်သည်၊ အတ္တမေနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 ဥဒါနေယိ၊ ဥဒါနိုးကျူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ အဿာသိခေါဘဂဝါ နိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာတိအာဒိ၊
 အဿာ သိခေါဘဂဝါ နိဗ္ဗာယသော တဓာတုယာဤသို့ အစရှိသောစ
 ကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတာသိံဝ
 စနေ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ နိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာတိ၊ နိဗ္ဗာယသော
 တဓာတုယာ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာသဒိသတ္တာ၊ နတ်၏နားနှင့် တူသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာ၊ နိဗ္ဗမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒေဝတာ
 နံ၊ နတ်တို့အား၊ သုစရိတကမ္မနိဗ္ဗတ္တာ၊ ကောင်းမှုကံကြောင့် ဖြစ်သော၊
 ဝိတ္တသေမှရဟိရာဒိဟိ၊ သည်းခြေသလိပ်သွေးအစရှိ သည်တို့သည်၊ အ
 ပလိဗုဒ္ဓါ၊ မမျှေးမရှက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပက္ကိလေသဝိမုတ္တတာယ၊
 ညစ်ညူးခြင်းမှကင်းလွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုရေဝိ၊ အဝေး၌လည်း၊
 အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ နိဗ္ဗ
 ပဿာဒသော တဓာတု၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပဿာဒသောတ ဓာတ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိရိယဘာဝနာ ဗလ
 နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဝိရိယဘာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဥာဏမယာ၊ ဥာဏ်
 ကြောင့်ဖြစ်သော၊ အယဉ္ဇာဝိ သောတဓာတု၊ ဤသောတ ဓာတ်သည်
 လည်း၊ တာသဒိသာဇေ၊ ထိုနတ်၏ပဿာဒသောတနှင့်တူသည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာသဒိသတ္တာ၊ နတ်တို့၏နားနှင့်
 တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာ၊ နိဗ္ဗမည်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊
 နိဗ္ဗာဝိဟာရဝသေန၊ နိဗ္ဗာဝိဟာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိလဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနာမ်ကိုယ်တော်မြတ်သည်လည်း၊ ဗိဗ္ဗဟာရသဒ္ဓိ
သိတတ္တာ၊ ဗိဗ္ဗဟာရကို ကောင်းစွာမြီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗာ၊ ဗိဗ္ဗ
မည်၏၊ သဝနဋ္ဌေန၊ ကြားတတ်သော အနက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
သဘာဝဓာရဏဋ္ဌေန၊ သဘာဝဓမ္မကိုဆောင်တတ်သောအနက်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ သောတဓာတု၊ သောတဓာတ်မည်၏၊ သောတဓာတုယာ
ဝိ၊ သောတဓာတ်၏လည်း၊ ကိစ္စကရဏေန၊ ကိစ္စကိုပြုသဖြင့်၊ သောတဓာ
တုပိယ၊ သောတဓာတ်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣဒိနာဝစနတ္ထေန၊ ဤသို့
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဝစနတ္ထဖြင့်၊ တာယ ဗိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ၊ ထိုဗိဗ္ဗ
သောတဓာတ်ဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓါယာတိ၊ ဝိသုဒ္ဓါယဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓါယ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်စွာသော၊ နိရုပတ္တိလေသာယ၊ ညစ်ညူးကြောင်း
ကိလေသာမှကင်းသော၊ အတိက္ကန္တ မာနုသိကာယာတိ၊ အတိက္ကန္တမာ
နုသိကာယဟူသည်ကား၊ မနုဿုပစာရံ၊ လူတို့၏ကြားခြင်း ဥပစာရကို၊
အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ သဒ္ဓသဝနေန၊ အသံကိုကြားခြင်းဖြင့်၊ မာနုသိက
မံသသောတဓာတု၊ လူတို့၏မံသသောတဓာတ်ကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်
၍၊ ဌိတာယ၊ တည်သော၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗာပနိပတ္တိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်၏၊ ဂုဏပိသေသေ၊ ဂုဏ်
ကျေးဇူးအထူး၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သယမ္ဘိ၊ ကိုယ်တော်
မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝါဝိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာဝိ၊
လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဒရဇာတာ၊ ရှိသေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
သည်ဖြစ်၍၊ အတိပိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထဒီပနံ၊ ထို
အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဝိဇ္ဇာပါတိကဿာဘိက္ခု၊
နောအစရှိသောဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတြတိသံဥဒါ
နဂါယာသံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါယာ၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကသင်္ခါတံ၊ ဝိ ဇ္ဇာပါတိကဟု
ဆိုအပ်သော၊ ဂုတင်္ဂံ၊ ဂုတင်ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ တဿဝိဇ္ဇာ
ပါတိကဿ၊ ထိုဝိဇ္ဇာပါတိကဂုတင်ကို၊ ပရိပူရဏေန၊ ဖြည့်သဖြင့်၊ စစော
ဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ အယံဂါယာ၊ ဤဂါယာကို၊ အာယသ္မန္တံ၊ မဟာကဿ
ပံ၊ အရှင်မဟာကဿပကို၊ နိမိတ္တကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိတာ
နနု၊ ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်တုံလော၊ ထေရောစ၊ အရှင်မဟာ
ကဿပ မထေရ်သည်လည်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဂုတဝါဒါ
နံ၊ ဂုတင်ကိုဆိုလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ ဟုတွာ၊

ဖြစ်၍၊ တေရေသရတင်္ဂဓရော၊ တဆဲသုံးပါးသောရတင်္ဂကိုခေါ်သည့်၊
ဟောတိနန၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ သောမဟာထေရော၊ ထိုမထေရ်
မြတ်သည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇေတနဝရတင်္ဂန၊ ထိုဝိဇ္ဇာပါတ်
ရတင်္ဂဖြင့်သာလျှင်၊ ကိတ္တိတော၊ ပြီးမှန်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတော၊
ပြုအပ်လေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်း
တည်း၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိဝသေန၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အယံနိဇ္ဈေသော၊ ဤ
ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧဝံ၊ ဤဝိဇ္ဇာပါ
တိကဿဟူသော စကားသည်၊ ဒေသနာမတ္ထံ၊ ဒေသနာဝိသမ္ဘတည်း၊
ဒေသနာဝိသေန၊ ဒေသနာဝိသဖြစ်သော၊ ဣမိနာ၊ ဤဝိဇ္ဇာပါတိကဿ
ဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရတင်္ဂ ၂၊ ရတင်
တို့ကို၊ အသထေရေသ၊ ထိုအရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား၊ ဝုတ္တော၊ ဆို
အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ အထဝါ၊
တနည်းကား၊ ယထာဝိဘမရောပုပ္ဖန္တိ ဂါထာယ၊ ယထာဝိဘမရောပုပ္ဖဟူ
သောဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပရမပ္ပိစ္ဆတာယစ၊
အလွန်အလှိုင်းနည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုလ္လနုဗ္ဗေယတယစ၊
ဒါယကာတို့အားသနားသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသထေရေသ
ထိုအရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား၊ သဗ္ဗံ၊ အချင်းစပ်သိမ်း၊ ဝိဇ္ဇာပါတိက
ဝတ္ထံ၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကဝတ်ကို၊ အစေဇ္ဇာတွာ၊ မကျိုးစေမူ၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုဝိဇ္ဇာ
ပါတ်၌၊ သာတိသယံ၊ အကဲအလွန်နှင့်တကွ၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ ကျင့်ခြင်းကို၊
ပကာသနတ္ထံ၊ ပြခြင်း၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကဿာတိ၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကဿဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိဟယန္တိတိပဒံ၊ ဝိဟယန္တိဟူသောဝုဒ်ကို၊
အပေက္ခိတွာ၊ ဝဲ၍၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကဿာတိစ၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကဿဟူ၍လည်း၊
သမ္ပဒါနဝစနံ၊ သမ္ပဒါနိဝိဘတ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တံသမ္ပဒါနဝစနံ၊ ထို
သမ္ပဒါနိဝိဘတ်ကို၊ ဥပယောဂဇ္ဈေ၊ နုတ်ယာအနက်၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊
ဝိဇ္ဇာပါတိကဿ၊ ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်္ဂသောက်တည်သောရဟန်းကို၊ ဒေဝါ၊
နတ်တို့သည်၊ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏၊ အတ္တဘရဿာတိ၊ အတ္တဘရဿဟူ
သည်ကား၊ အပ္ပာနိစ၊ နည်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနံ၊ ထို
နည်းသောဝတ္ထုတို့သည်၊ သုလဘာနိစ၊ ရလွယ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊
အနဝဇ္ဇာနိစ၊ အပြစ်မရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အပ္ပာနဝဇ္ဇသုလဘဉ္စပေ
ဟိ၊ အနည်းငယ်အပြစ်မရှိ ရလွယ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ စတုပဋိ

ပစ္စယေတိ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ အတ္တဘရဿာတိ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာ
 လျှင်၊ ဘရဗ္ဗဿ၊ မွေးမြူလေ့ရှိသော ဝုတ္တုလ်အား၊ အနညပေါသိနောတိ၊
 အနညပေါသိနော ဟူသည်ကား၊ အာမိသံ၊ ဆွမ်းစသော အာမိသကို၊
 ဂဏ္ဍန္တေနယူသဖြင့်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ပိယေဒိကေ၊ ချစ်သော
 သူအစရှိသည်တို့ကို၊ ပေါသေတုံ၊ ကျွေးမွေးခြင်းငှါ၊ အနုဿုက္ကတာယ၊
 အားမထုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနညပေါသိနော၊ အနညပေါသိန
 မည်၏၊ ပဒန္ဒယေန၊ ပုန်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့်၊ ကာယပရိဟာရိကေန၊
 ကိုယ်ဖြင့်ဆောင်အပ်သော၊ စိဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၊ ကုန္တိပရိဟာရိကေန၊
 ဝမ်းဖြင့် ဆောင်အပ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ဝိစရဏတော၊
 လှည့်လည် သွားလာသောအားဖြင့်၊ သဗ္ဗဟုကဝုတ္တိတဉ္စ၊ ပေါသော
 အသက်မွေးခြင်းရှိသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဘရတဉ္စ၊ မိမိကိုယ်
 ကိုမိမိမွေးမြူလွယ်သောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရမေဉ္စသန္တုဗ္ဗိ၊ အလွန်
 မြတ်သောရောင့်ရဲခြင်းရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အထဝါ၊
 တနည်းကား၊ အတ္တဘရဿာတိ၊ အတ္တဘရဿဟူ၍၊ ဧကဝစနိစ္ဆာယ၊
 ဧကဝစိဘတ်ဖြင့် ဆိုခြင်းကြောင့်၊ အတ္တဘာဝသင်္ခါတံ၊ အတ္တဘောဟု
 ဆိုအပ်သော၊ ဧကံယေဝ၊ တယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဣမံအတ္တခနံ၊
 ဤမိမိကိုယ်ကို၊ ဘရတိ၊ ကျွေးမွေး၏၊ ဣတော၊ ဤအတ္တဘော၊ ပရံအညံ၊
 သူတပါးကို၊ နာဘရတိ၊ မကျွေးမွေး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တ
 ဘရော၊ အတ္တဘရမည်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တနာ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ တရော၊ မွေးမြူလေ့ရှိသော သူသည်၊ အညဿ၊ တပါး
 သော၊ ပေါသေတဗ္ဗဿ၊ ကျွေးမွေးအပ်သောဝုတ္တုလ်၏၊ အဘာဝတော၊
 မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနညပေါသိ၊ အနညပေါသိမည်၏၊ အတ္တ
 ဘရဿ၊ မိမိကိုယ်တရကိုသာလျှင်မွေးမြူလေ့ရှိသော၊ အနညပေါသိနော၊
 သူတပါးကိုမွေးမြူလေ့မရှိသော၊ တဿ၊ ထိုဝုတ္တုလ်အား၊ ပဒန္ဒယေန၊ ပုန်
 နှစ်ပါးအပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာသဝဘာဝေန၊ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
 အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အဘရဏတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပင် မိမိမွေးမြူခြင်း
 မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဒေဝါဝိဟ(ပ)သတိမတောတိ၊
 ဒေဝါဝိဟ(ပ)သတိမတောဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂပဿာမိဂမေန၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို ရသဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသဒရထ ပရိဇ္ဇာဟာနံ၊ အလုံးစုံသောကိ
 လေသာတည်းဟူသော အလွန်ပူပန်စေတတ်သောတရားတို့ကို၊ ဝုပသ
 မေန၊ ငြိမ်းစေသဖြင့်၊ ပဋိပဿဒ္ဓိယာ၊ တဘနိငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့်၊

ဥပသန္တသတိဝေပုဏ္ဏပတ္တိယာ၊ အလွန်ငြိမ်သက်သောသတိ၏ပြန့်ပြော
 ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတောကာရိတာယစ၊
 သတိကိုပြုသဖြင့်လည်း၊ ဟံသတိမန္တံ၊ ထိုသတိနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တေတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌအစ
 ရှိသည်တို့၌၊ တာဒိလက္ခဏပတ္တံ၊ တာဒိလက္ခဏာသို့ရောက်သော၊ ဒိဏာ
 သံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သက္ကာဒယော၊ သိကြားအစရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊
 နတ်တို့သည်၊ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏၊ ပဗ္ဗေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ တဿ
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သီလာဒိဂုဏာဝိသေသေသု၊ သီလအစရှိသော
 ဂုဏ်အထူးတို့၌၊ ဗဟုမခနံ၊ များစွာမြတ်နိုးခြင်းကို၊ ဥပ္ပာဒေန္တော၊ ဖြစ်စေ
 လျက်၊ အာဒဓံ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ ဇနေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုသွယ်ရာရှိကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတော်
 အပြီးသတ်တည်း။ သတ္တမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊
 နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-နိဗ္ဗဝဂ်-၈-ဝိဏ္ဏုပါတိကသုတ်။

အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပစ္ဆိမဘတ္တန္တိ၊ ပစ္ဆိမဘတ္တံဟူသည်ကား၊ ကော
 သနိက ခလုပစ္ဆိမဘတ္တိကာနံ၊ ကောသနိကံရတင်ခလုပစ္ဆိမ ဘတ္တိကရ
 တင်ကိုဆောက်တည်ကုန်သော၊ ပါတောဝ၊ နံနက်ကလျှင်၊ သုတ္တာနံ၊ စား
 သောက်ကုန်ပြီးသော ရဟန်းတို့အား၊ အန္တောမဇ္ဈိန္တိ၊ ကောပိ၊ မွန်းတည့်၏
 အတွင်းသည်လည်း၊ ပစ္ဆိမဘတ္တမေဝ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောအခါမည်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣပေန၊ ဤသုတ်၌ကား၊ ပကတိဘတ္တသော၊ ပြကတိဆွမ်း
 စားမြဲအချိန်၏သာလျှင်၊ ပစ္ဆိမတော၊ နောက်၌၊ ပစ္ဆိမဘတ္တန္တိ၊ ပစ္ဆိမဘတ္တံ
 ဟူ၍၊ ဝေဗိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဝိဏ္ဏုပါတပဋိက္ကန္တာနန္တိ၊ ဝိဏ္ဏုပါတပဋိက္ကန္တာ
 နံဟူသည်ကား၊ ဝိဏ္ဏုပါတတော၊ ဆွမ်းခံရာဆွမ်းစားရာ၌၊ ပဋိက္ကန္တာနံ၊
 ပြန်လာကြကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဝိဏ္ဏုပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိယေသိတွာ၊
 ရှာဖွေ၍၊ တတ္တကိစ္စဿ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ နိဋ္ဌပနဝသေန၊ ပြီးဆုံးစေ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တတော၊ ထိုဆွမ်းရှာရာဆွမ်းစားရာ၌၊ နိဝတ္တနံ၊
 ပြန်လာကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ကရေရိမဏ္ဍလမာဇ္ဈေတိဇ္ဇေ၊ ကရေရိ
 မဏ္ဍလမာဇ္ဈေဟူသောဤပါဠိ၌၊ ကရေရိတိ၊ ကရေရိဟူသည်ကား၊ ဝရဏ

ရက္ခဿ၊ ရေတကပ်ပင်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ သောဝရဏရက္ခဿ၊ ထို
ရေတကပ်ပင်သည်။ ဂန္ဓကုဒိုယာစ၊ ဂန္ဓကုဒိုတိုက်၏လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍ
ပဿဿာယာယစ၊ ရဟန်းတို့စည်းဝေး၍ နေရာစရပ်၏ လည်းကောင်း၊
အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဂန္ဓ
ကုဒို၊ ဂန္ဓကုဒိုတိုက်ကိုလည်း၊ ကရေရိကုဒိုကာတိ၊ ကရေရိကုဒိုကာဟူ၍၊
ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဏ္ဍပေါဝိ၊ မဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သာလာဝိ၊ စရပ်ကို
လည်းကောင်း၊ ကရေရိမဏ္ဍလမာဠောတိ၊ ကရေရိမဏ္ဍလ မာဠောဟူ၍၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကရေရိ
ရက္ခဿ၊ ရေတကပ်ပင်၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ကတေ၊
ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ နိဝီဒနဿာလာသင်္ခါတေ၊ နေရာစရပ်ဟုဆိုအပ်
သော၊ မဏ္ဍလမာဠေ၊ တံဆောင်းဝန်း၌၊ တိဏပဏ္ဍိစ္ဆဒန္တံ၊ မြက်သစ်ရွက်
တို့ဖြင့်မိုးအပ်သော၊ အနောဝဿကံ၊ မိမိစွမ်းစွမ်းသောအရပ်ကို၊ မဏ္ဍလ
မာဠောတိ၊ မဏ္ဍလမာဠောဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဝိမုတ္တိကာဒိလတာ
မဏ္ဍပေါ၊ ကင်ဥန်းနွယ်အစရှိသောနွယ်ခွေအဝန်းကို၊ မဏ္ဍလမာဠောတိ၊
မဏ္ဍလမာဠောဟူ၍၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
ကာလေနကာလန္တိ၊ ကာလေနကာလံဟူသည်ကား၊ ကာလေနကာလေ၊ အခါ
အခါ၌၊ အန္တရန္တရေ၊ အကြားအကြား၌၊ တတ္ထိ၊ တတ္ထိ၊ သမယေ၊ ထိုထိုအခါ
၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မနာဝိကေတိ၊ မနာဝိ
ကေဟူသည်ကား၊ မနဝနကေ၊ မိမိတို့လုံးလုံးပွားစေတတ်သော၊ ဝိယဉ္စပေ၊
ချပ်အပ်သောသဘောရှိသော၊ ဣဋ္ဌေ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌတာဝေါ၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊
ဂုပ္ပလပသေနစ၊ ဂုပ္ပလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣရဝသေနစ၊
ဣရ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ ဟံသန္တံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောဂုပ္ပလ်အား၊ ဣဋ္ဌာဘိမတော၊
ဣဋ္ဌဟူ၍အလွန်နှလုံးသွင်းအပ်သောအာရုံသည်လည်း၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့
သောဂုပ္ပလ်အား၊ အနိဋ္ဌော၊ အနိဋ္ဌာရုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကစ္စဿ၊
အချို့သောဂုပ္ပလ်အား၊ အနိဋ္ဌာဘိမတော၊ အနိဋ္ဌဟူ၍အလွန်နှလုံးသွင်း
အပ်သောအာရုံသည်လည်း၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောဂုပ္ပလ်အား၊ ဣဋ္ဌော၊
ဣဋ္ဌာရုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူပင်လျှင်၊ ဧကဿဒ္ဓါရဿ၊
တခုသောဒ္ဓါရအား၊ ဣဋ္ဌော၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သောအာရုံသည်၊ အညဿ၊ တပါး
သောဒ္ဓါရအား၊ အနိဋ္ဌော၊ အနိဋ္ဌဖြစ်သောအာရုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပါ

၁၁

ကဝသေနပန၊ ဝိပါက်၏အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနိဗ္ဗာန်အရာ၌၊
 ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသမ္ဘံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ ကုသလဝိပါကော၊ ကုသလဝိပါက်သည်၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်
 အားဖြင့်၊ ဣဋ္ဌော၊ ဣဋ္ဌာရုံမည်၏၊ အကုသလဝိပါကော၊ အကုသလဝိပါက်
 သည်၊ အနိဋ္ဌောဝေ၊ အနိဋ္ဌာရုံမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဝံ၊ ဤသို့၊
 ဓမ္မဗ္ဗံ၊ ဓမ္မာရုံအပ်၏၊ စက္ခုနာရူပပဿိတုန္တိ၊ စက္ခုနာရူပပဿိကို ဘူသည်
 ကား၊ ဂါမိန္ဒာသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအသို၌၊ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊
 ဥပါသကဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ပဝေသေတွာ၊ ဆွမ်း၌၊
 ပူဇာသက္ကာရကရဏတ္ထံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကိုပြုခြင်း၌၊ ဥပနိတောသု၊ ရှေးရှု
 ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ အာသနပိတာနာဒိသု၊ နေရာပိတန်အစရှိသည်တို့
 တွင်းနာနာပိရာဂသမုဇ္ဈလဝဏ္ဏသင်္ခါတေ၊ အထူးထူးအပြားပြားတပ်နှံ
 သက်တွယ်ကောင်းစွာတောက်ပသော အခင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ရုဇ္ဈ
 နိယံ၊ တပ်နှံသက်တွယ်အာရုံတို့ရှိသည်ကောင်း၊ အညော၊ တပါး
 ကုန်သော၊ သဝိညာဏကရူပစ၊ အသက်ရှိသော ချပါရုံတို့ရှိသည်
 ကောင်း၊ စက္ခုဒ္ဓါရိကဝိညာဏဟိ၊ စက္ခုဒ္ဓါရ်ဖြစ်သောဝိညာဏ်တို့ဖြင့်၊
 ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်း၌၊ သန္ဓေတိ၊ သန္ဓေဟူသည်ကား၊ တထေဝ၊ ထိုအတူ
 ဝင်လျှင်၊ ဣဿရဇနဂေဟံ၊ အစိုးရသောလူတို့၏အိမ်သို့၊ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်
 သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုအစိုးရသောသူတို့သည်၊ သမ္ပယုဋ္ဌော၊ ကောင်း
 စွာယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ ဝိတဝါဒိတသန္ဓေ၊ သိချင်းသံ ဘီးမှုတ်သံတို့ကို
 သောတုံ၊ နာခြင်း၌၊ ဂန္ဓေတိ၊ ဂန္ဓေဟူသည်ကား၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တေ
 ဟိ၊ ထိုအစိုးရသောသူတို့သည်၊ ပူဇာသက္ကာရဝသေန၊ ပူဇာသက္ကာရ၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပနိတော၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖရမာဒိဂန္ဓေ၊ ပန်း
 အနံ့အရိုးအနံ့ အစရှိသောအနံ့တို့ကို၊ ဗာယိတုံ၊ နှင်းခြင်း၌၊ ရသေကိ၊
 ရသေဟူသည်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုအစိုးရသောသူတို့သည်၊ ဗိန္နာဟာရပရိ
 ဘောဝေ၊ ယူအပ်သော အာဟာရတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ နာနဂ္ဂရသေ၊
 အထူးထူးသောအရသာတို့ကို၊ သာယိတုံ၊ လျက်ခြင်း၌၊ ဗောဠဗ္ဗေတိ၊
 ဗောဠဗ္ဗဟူသည်ကား၊ မဟတ္တပစ္စတ္တရဏောသု၊ အစိုးများစွာသိုက်သော
 အခင်းတို့ဖြင့်ခင်းအပ်ကုန်သော၊ အာသနသု၊ နေရာတို့၌၊ နိသိန္နကာလေ၊
 နေသောအခါ၌၊ သုခသမ္ပယော၊ ကောင်းသောအတွေ့ရှိကုန်သော၊ ဗောဠ
 ဗ္ဗေ၊ ဗောဠဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ ဗုသိတံ၊ တွေ့ခြင်း၌၊ ဧဝဗ္ဗ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိက
 ဣဋ္ဌာရုဗ္ဗဏပဋိလာတံ၊ ငါးဒ္ဓါရ်ဖြစ်သောဣဋ္ဌာရုံကိုရခြင်းကို၊ ကိတ္တေတွာ၊

ကြား၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မနောဒွါရိကဏ္ဍာနုဗ္ဗတပရိလာဘံ၊ မနောဒွါရိန္ဒြိ
 ဖြစ်သောဣဋ္ဌာရုံကိုရခြင်းကို၊ ဒဿတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကတောတိအာဒိ၊
 သက္ကတော ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထို
 စကားသည်၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်ဗဟိရသုတ်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သည်သာလျှင်တည်း။ ကိံပန၊ အသို့နည်း၊ ဖိဏ္ဍုပါတိကာနံ၊ ဖိဏ္ဍု
 ပါတ်ရတင်ကိုမဆောက်တည်သောရဟန်းတို့အား၊ အယံနယော၊ ဤနည်း
 ကို၊ နလတ္တတိ၊ မရပါသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ အမေးတည်း၊
 လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိုဖိဏ္ဍုပါတ်ရ
 တင်မဆောက်တည်သောရဟန်းတို့အားလည်း၊ နိမန္တနသလသကတတ္တာ
 ဒိအတ္တံ၊ နိမန္တနဘတ်သလသကတတ်စသည်တို့၏အကျိုးငှါ၊ ဂါမံ၊ ရှာသို့၊
 ဂတကာလေ၊ သွားသောအခါ၌၊ ဥဋ္ဌာရဝိတဝါ၊ အလွန်ပြန့်ပြောကြွယ်ဝ
 သောစည်းစိမ်ရှိကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ သက္ကာရသမ္ဘာနံ၊ အရိအသေပြုခြင်း ကောင်းစွာ မြတ်နိုးခြင်းကို၊
 ကုရောန္တိယေဝ၊ ပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တမ္ပန၊ ထိုရဟန်းတို့၏ဣဋ္ဌာရုံ
 ကိုရခြင်းသည်ကား၊ အနိယတံ၊ မမြဲသည်သာတည်း၊ ဖိဏ္ဍုပါတိကာနံပန၊
 ဖိဏ္ဍုပါတ်ရတင်ဆောက်တည်သောရဟန်းတို့သည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုဆွမ်း
 ခံသွားသောအခါ၌၊ နိစ္စမေဝ၊ အမြဲတွေ့ကြိမ်သည်သာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဆွမ်းခံရာ၌၊ ပူဇာသက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကင်္ဂယမာနံ၊ ပြုသည်တို့ကို၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သက္ကာရဂရုတယ၊ သက္ကာရကိုအလေးပြုသဖြင့်၊ အနိဿရ
 တမဂ္ဂေ၊ ဝန်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ရာမဟုတ်သောအကြောင်း၌၊ ဌတွာ၊
 တည်၍၊ အယောနိသောမနသိကာရဝသေန၊ မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပဟံသု၊
 ဆိုကုန်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဟန္တာဝသောမယမ္ဘိဖိဏ္ဍုပါတိ
 ကာဟောမာတိအာဒိ၊ ဟန္တာဝသောမယမ္ဘိဖိဏ္ဍုပါတိကဟောမဤသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုစကား
 ၌၊ ဟန္တာတိ၊ ဟန္တာဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဝဿဂ္ဂဗ္ဗေ၊ တိုက်တွန်းခြင်း အနက်
 ၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ လန္တာမာတိ၊ လန္တာမ ဟူသည်ကား၊
 လဘိဿာမ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ တေနုပသင်္ကသိတိ၊ တေနုပသင်္ကသိဟူသည်
 ကား၊ တတ္ထသုဘိဝဇ္ဇကုမ္ဘိယံ၊ ထိုကရေရိမည်သောကောင်းသောအနံ့ရှိ
 သောကုမ္ဘိတိုက်တော်၌၊ နိသိန္နောနေတော်မူလျက်၊ တေသံသိက္ခ၊ ထို
 ရဟန်းတို့၏၊ တံကထာသလ္လာပံ၊ ထိုစကားပြောဟောခြင်းကို၊ သုတွာ၊

ကြားတော်မူ၍၊ ဣမေတိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သော၊
ဗုဒ္ဓဿနာမ၊ ဘုရား၏သာလျှင်၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ မယာ၊ ငါဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဧကဝိဟာရေ၊ တ
ကျောင်းတည်း၌၊ ဝသန္တာပိ၊ နေကုန်သူက်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယောနိ
သော၊ မသင့်မတင့်၊ မနသိကာရဝသေန၊ နှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ပဝတ္ထေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ သလ္လေခေ၊ သလ္လေခ၌၊ န
ဝတ္တန္တိ၊ မကျင့်ကုန်၊ ဟန္တု၊ ယခုအဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ တေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်း
တို့ကို၊ တတော၊ အယောနိသော၊ မနသိကာရတော၊ ထိုအယောနိသော
မနသိကာရမှ၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ သလ္လေခဝိဟာရေ၊ သလ္လေခဝိဟာရ၌၊
နိယောဇေဿာမိ၊ ယှဉ်စေတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ မဇ္ဈိမ
မာဠု၊ ညီမူရာတံဆောင်းဝန်းသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူလေ၏၊ သေသံ၊
ကြွင်းကျန်လစ်လပ်စကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံ
ဝိဒိတွာဟု သည်ကား၊ အပ္ပိစ္ဆ တာသန္တု၊ မြို့သလ္လေခါနံ၊ အလိုနည်းသည်၏
အဖြစ်ရောင့်ရဲလွယ်သည်၏အဖြစ်ကိလေသာခေါင်းပါးခြင်းတို့၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ မုနိတုံ၊ ပျက်ဆီးခြင်းငှါ၊
တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဝိသောသေတုံ၊ သွေ့ခြောက်စေခြင်းငှါ၊ ဝိဇ္ဇာပါတိ
ကဿ၊ ဝိဇ္ဇာပါတိရတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းအား၊ သတော၊ မြ
သောအားဖြင့်၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏၊ တဿ
ဝိဇ္ဇာပါတိကဿ၊ ထိုဝိဇ္ဇာပါတိရတင်ဆောက်တည်သောရဟန်း၏၊ ပဋိ
ပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ အာဒရဇာတာ၊ ရှိသေခြင်းကိုဖြစ်စေလျက်၊ ပိဟယန္တိ၊
ချစ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤဝိဇ္ဇာပါတိအကျင့်မှ၊ အညထာ၊ တပါးသောအာရုံ
ခြောက်ပါးကိုရလိုသောအကြောင်းဖြင့်၊ နပိဟယန္တိ၊ မချစ်ကုန်၊ ဣတိဇ္ဇာ
အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တဒတ္ထဒိပနံ၊ ထိုအနက်ကို ပြတတ်
သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဝိဇ္ဇာပါတိကဿတိက္ခူ၊ နောစသောဥဒါနိးကို၊ ဥဒါန
သိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထကိသံဂါထာပံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နောစေသဒ္ဓ
သိလောကနိဿိတောတိ၊ နောစေသဒ္ဓသိလောက နိဿိတော ဟူသည်
ကား၊ အယျော၊ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်၊ အဟာ၊ အပ္ပိစ္ဆေ၊
ဪ၊ အလိုနည်းပေစွ၊ သန္တု၊ ရောင့်ရဲပေစွ၊ ပယေ၊ သလ္လေခဓုတ္တိ၊ အလွန်
ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိပေစွ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
ဖြင့်၊ ပရေတိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ကိတ္တိတဗ္ဗသင်္ခါတံ၊ မြီးမွင်းအပ်သည်ဟု

ဆိုအပ်သော၊ သိလောကံ၊ အရှိန်အစော်ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်းကို၊ တဏှာ
ယ၊ တဏှာဖြင့်၊ နိဿိတော၊ မှီသည်၊ ဝေနဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓေါဟု
သည်ကား၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၊ ဝဏ္ဏာတာနုထုတိယောသော၊ ကျေးဇူး
စကားကိုဆိုခြင်း၊ ခြီးမွမ်းခြင်းအသံတည်း၊ သိလောကော၊ အရှိန်အစော်ထင်
ပေါ်ကျော်စောခြင်းသည်၊ ပရိမုခတုတာ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပသံ
သာပတ္တဋ္ဌပသတ္တာ၊ ခြီးမွမ်းခြင်း ထက်ဝန်းကျင်နှံ့သော အထူးသဖြင့်
ခြီးမွမ်းခြင်းတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်၊ အနန္တရသုတ္တံ၊
အနန္တရသုတ်၌၊ ဝတ္ထနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်
တည်း၊ အဋ္ဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ငြိမ်း
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-နန္ဒဝဂ်-၉-သိပ္ပသုတ်၊

နဝမသုတ္တံ၊ နဝမသုတ်၌၊ ကောနုခေါအာရသော သိပ္ပံဇာနာတိတိ၊
ကောနုခေါအာရသောသိပ္ပံဇာနာတိဟူသည်ကား၊ အာရသော၊ ငါရှင်တို့၊
ဣဓ၊ ဤတရားသဘင်၌၊ သန္နိပတိတေသု၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကုန်သော၊
အဓေသု၊ ငါတို့တွင်၊ ဇိဝိတနိမိတ္တံ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သော၊ သိက္ခိတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ သင်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ သိပ္ပန္တိ၊ သိပ္ပံဟူ၍၊
လုဒ္ဓနာမ်၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ အာဇီဝံ၊
အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအတတ်ကို၊ ကောနုဝိဇာနာတိ၊
အဘယ်သူသိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ကိံသိပ္ပံ၊ အဘယ်အတတ်
ကို၊ သိက္ခတိ၊ သင်ခဲ့သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဒီဃဇေတ္တံ၊ ရှည်ဖြင့်
စွာသောနေညဉ့်ပတ်လုံး၊ သိပ္ပာစရိယကုလံ၊ အတတ်သင်သောဆရာအိမ်
သို့၊ ပယိဇူပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ အာဂမတောစ၊ အာဂုမ်ပါနို့အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပယောဂတောစ၊ ပြယုဂ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိ
သိပ္ပါဒီသု၊ ဆင်စီးအတတ်သည်တို့တွင်၊ ကိံသိပ္ပံ၊ အဘယ်အတတ်ကို၊
ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သိက္ခိ၊ သင်ခဲ့ပါသနည်း၊ ကတရသိပ္ပံသိပ္ပါနံအဂ္ဂန္တိ၊
ကတရသိပ္ပံသိပ္ပါနံအဂ္ဂိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသိပ္ပါနံ၊ အလုံးစုံသောအတတ်
တို့တွင်၊ အဂါရသုတာယက၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။

မဟာပုလတပထမ။ အကျိုးကြီးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကိစ္စ
သိဒ္ဓိယသံစ။ ကိစ္စကိုပြီးစေသဖြင့် လည်းကောင်း။ ကတရံသိပ္ပံ။ အဘယ်
အတတ်သည်။ အဂ္ဂိဥတ္တမံ။ မြတ်သနည်း။ ယံသိပ္ပံ။ အကြင်အတတ်ကို။
နိဿယယ။ ဖြစ်၍။ သုခေန။ လွယ်သဖြင့်။ ဇိဝိတံ။ အသက်မွေးခြင်းငှါ။ သက္ကာ
တတ်ကောင်း၏။ တံသိပ္ပံ။ ထိုအတတ်သည်။ ကောနာမံ။ အဘယ်အတတ်
မည်သနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း။
တဿတ္ထကဇ္ဇေတိ။ တဿတ္ထကဇ္ဇဟူသည်ကား။ တေသုဘိက္ခု။ သူ၊ ထိုရဟန်း
တို့တွင်။ ဧကဇ္ဇ။ အချို့ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ဆင်တန်းမျိုးဆင်စီးသူရဲမျိုးမှ
ရဟန်းပြုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ယေဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။
ဟတ္ထာစရိယကုသ။ ဆင်ဆရာအမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတာ။ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေ
ဝေမဟံသုဘိ။ တေဝေမဟံသုဟူသည်ကား။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့
သည်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဘဏိံ။ သူ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတော။ ဤပဌမဝုဒ်မှ။ ပရမ္ပိ။ နောက်
၌လည်း။ ဧကဇ္ဇေတိ။ ဧကဇ္ဇဟူ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ။ ဆိုအပ်သောအရာ၌။ ဧသော
နယော။ ဤကဲ့သို့နည်းရှိ၏။ ဟတ္ထိသိပ္ပန္တိ။ ဟတ္ထိသိပ္ပံဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိနံ။
ဆင်တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှနဒမနသာရဏာနောဂတိကိစ္ဆာဒိသေဒံ။ ကောင်းစွာဖင်း
ခြင်းဆုံးမခြင်းသတိပေးခြင်းဆေးကုခြင်းစသည်အပြားရှိသော။ ယံကတ္တဗ္ဗံ။
အကြင်ပြုအပ်သောအမှုသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံကို။ ဥန္နိဿ။
မည်၍။ ပဝတ္ထံ။ ဖြစ်သော။ သဗ္ဗဗ္ဗိသိပ္ပံ။ အလုံးစုံသောအတတ်သည်လည်း။
ဟတ္ထိသိပ္ပံ။ ဆင်အတတ်မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဓိပ္ပေကံ။ အလိုရှိအပ်၏။
အဿသိပ္ပန္တိတ္ထောပိ။ အဿသိပ္ပံဟူသောဤဝုဒ်၌လည်း။ ဧသေဝနယော။
ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ရေယသိပ္ပံပန။ ရထား၌အတတ်မည်သည်ကား။ ရေ
ယောပ္ပါနံ။ ရထားစီးနှင်ခြင်းကုလားအုပ်စသည်တို့ကို။ ဒမနသာရဏာဒိဝိ
ခာနာသေနစေဝ။ ဆုံးမခြင်းသတိပေးခြင်းအစရှိသောအထူးထူးအပြားပြား
စီးနင်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ရေယသ။ ရထားကို။ ကရ
ဏဝသေနစ။ လုပ်ဆောင်တတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။
ဂေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ခနုသိပ္ပန္တိ။ ခနုသိပ္ပံဟူသည်ကား။ ဣဿာသသိပ္ပံ။
လေးသမားအတတ်ကို။ ခနုဗ္ဗေဓောတိ။ ခနုဗ္ဗေဓောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။
ထရုသိပ္ပန္တိ။ ထရုသိပ္ပံဟူသည်ကား။ သေသအာဝုဓသိပ္ပံ။ လေးအတတ်မှ
ကြွင်းသောလက်နက်အတတ်ကို။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ မုဒ္ဒါသိပ္ပန္တိ။ မုဒ္ဒါသိပ္ပံ
ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထမုဒ္ဒါသိပ္ပံ။ လက်ဆစ်ချိုး ရေတွက်သော အတတ်
တည်း။ ဂဏနသိပ္ပန္တိ။ ဂဏနသိပ္ပံ ဟူသည်ကား။ အတ္ထိန္နကဂဏနသိပ္ပံ။ အ

စဉ်မပြတ်အဟွက်မှန်အောင်ရေတွက်တတ်သောဂဏန်းအတတ်တည်း၊
သင်္ခါနိဗ္ဗိန္ဒ၊ သင်္ခါနိဗ္ဗိန္ဒ ဟူသည်ကား၊ သင်္ကလန ပဒုပ္ပန္နာဒိဝသေန၊
အမှတ်တည်းဟူသောအကြောင်းဖြစ်ခြင်းသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဝိဇ္ဇာဂဏနသိပ္ပံ၊ အရေပါင်းတွက်သော အတတ်တည်း၊ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအ
တတ်ကို၊ ယသယုဂ္ဂလသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရုဏံ၊ လေ့ကျက်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရုက္ခမ္ဘိ၊ သစ်ပင်ကိုလည်း၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧတ္တရုက္ခေ၊ ဤသစ်ပင်၌၊ ပဏ္ဏာနိ၊ အရှက်တို့သည်၊ ဧတ္တကဝနိ၊
ဤမျှရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏိတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ လေခါ
သိပ္ပန္တိ၊ လေခါသိပ္ပံဟူသည်ကား၊ နာနာကာရဏေဟိ၊ အထူးထူးသောအ
ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အက္ခရေလိနသိပ္ပညာဏံ၊ အက္ခရာရေးခြင်း၌ တတ်သော
ညာဏ်တည်း၊ ကာဝေယျသိပ္ပန္တိ၊ ကာဝေယျသိပ္ပံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဗိန္နာဝသေနဝါ၊ အကြံအစည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ပရတော၊ သူတပါးမှ၊ ပဋိလဒ္ဓသုတဝသေနဝါ၊ ရအင်သော ကြားခြင်း၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမဿသဘာဝဓမ္မဿ၊ ဤသဘာဝဓမ္မ၏၊
အယံအတ္တော၊ ဤအနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နံအတ္ထံ၊ ထိုသ
ဘာဝဓမ္မ၏အနက်သဘာဝကို၊ ယောဇေယျာမိ၊ တနည်းယှဉ်ဦးအံ့၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တဝသေနဝါ၊ အနက်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိပ္ပိဒေ
ဝ၊ တရံတယေသကံသာသုသည်သာလျှင်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောကျမ်းဂန်
စသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တပ္ပဋိတာဂံ၊ ထိုကျမ်းနှင့်သဘော
တူ၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ ကရိယာမိ၊ ပြုဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဌာနုပ္ပတ္တိက
ပဋိဘာနဝသေနဝါ၊ အကြောင်းနှင့်လျော်သော ပဋိဘာနညာဏ်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၎င်း၊ ဗိန္နာကရိအာဒိနံ၊ ဗိန္နာကရိအစရှိကုန်သော၊ စတုန္နကရိနံ၊
လေးပါးသောကရိတို့၏၊ ကတကဏသိပ္ပံ၊ ပြုအပ်သည်ကိုပြုသောအတတ်
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကရိ၊ ကရိတို့သည်၊ ဗိန္နာကရိ၊ ဗိန္နာကရိလည်း
ကောင်း၊ သုတကရိ၊ သုတကရိ လည်းကောင်း၊ အတ္တကရိ၊ အတ္တကရိ
လည်းကောင်း၊ ပဋိဘာနကရိ၊ ပဋိဘာနကရိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဣမေစတ္တာရေ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ လောကာယတသိပ္ပန္တိ၊ လောကာယတသိပ္ပံဟူသည်
ကား၊ ကာကော၊ ကျီးသည်၊ သေတော၊ ပြု၏၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏၊ သေတတ္တာ၊ ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဗလောကာ၊ ဖြိုင်းတို့သည်၊ ရတ္တ၊ နိကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
မူကား၊ လောဟိတဿ၊ သွေး၏၊ ရတ္တတ္တ၊ နိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
ဣတိဧဝမာဒိနယပ္ပဝတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ ပရေလော
ကနိဗ္ဗာနာနံ၊ တမလွန်လောကနိဗ္ဗာန်တို့ကို၊ ပဋိသေခကံ၊ တားမြစ်တတ်
သော၊ ဝိတဏှာပထသိပ္ပံ၊ ဘုရားအစရှိသော ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့
၏ နှလုံးအလိုကိုထိုးဆွတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သောအတတ်သည်၊ ခေတ္တဝိဇ္ဇာ
သိပ္ပန္တိ၊ ခေတ္တဝိဇ္ဇာသိပ္ပံဟူသည်ကား၊ အဗ္ဘယျအာပူရက္ခာဒိဗ္ဗသိပ္ပံ၊
အလွန်အသီးအနှံကို ပွားစေခြင်းအသီးအနှံကို ယုတ်စေခြင်းစသည်တို့
၏အစွမ်းအားဖြင့်လယ်ယာမြေ၌မြေကောင်းမြေမကောင်းကို သိသောအ
တတ်တည်း။ ဣမာနိန္ဒါဒဿ၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါးသော အတတ်တို့သည်၊ မဟာ
သိပ္ပာနိနာမကိရေ၊ အတတ်ကြီးမည်ကုန်သတတ်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်
သာလျှင်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအတတ်၌၊ သိပ္ပာနံအဂ္ဂန္တိ၊ သိပ္ပာနံအဂ္ဂဟူ၍၊
အာဘ၊ ဗဟုဂုဏ်ဝိတတ်ဖြင့်ဟောတော်မူ၏၊ ဧတမတ္ထဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထ
ဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသိပ္ပာယတနာနံ၊ အလုံးစုံသော အသက်မွေး
ကြောင်းအတတ်တို့၏၊ ဇိဝိကတ္တတာယ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်း
၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဋုဒုက္ခတော၊ ဝဋုဆင်းရဲမှ၊ ဧတံအနိဿရဏာ ကာဝံ၊ ထို
ထွက်မြောက်ရာမဟုတ်သောအဖြစ်ကို၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သုပရိသုဒ္ဓါနံ၊ အ
အလွန်စင်ကြယ်ကုန်သော၊ သီလဝဒီနံယေဝ၊ သီလစသည်တို့၏သာလျှင်၊
နိဿရဏာဘာဝဉ္စ၊ ဝဋုဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ရာ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
ဘံသမပိနောယေဝ၊ ထိုသီလနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သာလျှင်၊ ဘိက္ခု
ဘာဝဉ္စ၊ ဘိက္ခုစသည်တို့၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရေတော၊
ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တဒတ္ထဝိဘာဝနံ၊ ထို
အနက်ကိုထင်စွာပြတတ်သော၊ ဣဓံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူး
ရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတိသံဥဒါနဂါယာယံ၊ ထိုအသိပ္ပဇိဝိလဟုအတ္ထကာ
မောစသောဥဒါနံဂါယာ၌၊ အသိပ္ပဇိဝိတိ၊ အသိပ္ပဇိဝိဟူသည်ကား၊ ယော
အရိယပုပ္ဖလော၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
တဏှုပါဒါနာနံ၊ တဏှာဥပါဒါနံတို့၏၊ သမုဇ္ဈေဒဝိက္ခန္တ နေနံ၊ သမုဇ္ဈေ
ဒပဟာနိဝိက္ခန္တ နပဟာနံဖြင့်၊ ပစ္စာသာယ၊ ပစ္စည်း၌ တပ်မက်မောခြင်း
၏၊ ဝိသောမိတတ္တာ၊ သုတ်သင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံး
စုံသော၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အဋ္ဌိပြု၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊
နကဗ္ဗေတိ၊ မမွေး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသိပ္ပဇိဝိ၊ အသိပ္ပဇိဝိမည်၏၊

တောန၊ ဤအသိပ္ပဇီဝိဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အာဇီဝ
ပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုဒေသေတိ၊ ပြု၏။ လဟူတိ၊ လဟုဟူသည်ကား၊ အပ္ပကိစ္စ
တာယ၊ နည်းသောအပ္ပကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သလ္လ
ဟုကုသုတ္တိတာယစ၊ ပေါသောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ လဟု၊ လဟုမည်၏။ အပဟုသမ္ဘာရော၊ များသောအဆောက်
အဦမရှိသော။ တောန၊ ဤလဟုဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ စတုပစ္စယသန္တောသ
သိဒ္ဓံ၊ လေးပါးသောပစ္စယသန္တောသဖြင့်ပြီးသော၊ သုဘရေတံ၊ မိမိကိုယ်ကို
မိမိမွေးမြူလွယ်သည်၏ အဖြစ်ဒါယကာတို့မွေးမြူလွယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊
ဒေသေတိ၊ ပြု၏။ အတ္ထကာမောတိ၊ အတ္ထကာမော ဟူသည်ကား၊ သဒေ
ဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ သတ္တသောက၏၊ အတ္ထမေဝ၊
အကျိုးစီးပွားကိုသာလျှင်၊ ကာမေတိ၊ အလိုရှိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အတ္ထကာမော၊ အတ္ထကာမမည်၏။ တောန၊ ဤအတ္ထကာမောဟူ
သောပါဌ်ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အနတ္ထပရိဝဇ္ဇနဿ၊ အကျိုးစီးပွား
မဲ့မှကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို၊ ပကာသိတတ္တာ၊ ပြီအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါ
တိမောက္ခ သံဝရသီလံ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏။
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပါဏာတိပါတာဒိအနတ္ထပရိမန
ပရိဒီပနတော၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောစီးပွားမဲ့မှကြဉ်ခြင်းကိုကောင်း
စွာပြတတ်သောကြောင့်တည်း၊ ယတိန္ဒြိယေတိ၊ ယတိန္ဒြိယေဟူသည်
ကား၊ စက္ခုဒိန္နံ၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာ
နံ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ အဘိဇ္ဈာဒိပဝတ္တိတော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသော ဖြစ်ခြင်းမှ၊
သံယမေန၊ ကောင်းစွာ စောင့်သဖြင့်၊ ယတိန္ဒြိယေ၊ စက္ခုအစရှိသော
ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကိုကောင်းစွာစောင့်ရှောက်လေ့ရှိသော၊ တော
န၊ ဤယတိန္ဒြိယေ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ
သီလကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သဗ္ဗမိပ္ပမုတ္တောတိ၊ သဗ္ဗမိပ္ပ
မုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဇေဝိဇ္ဇာနာကာရေတောန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊
သုပရိသုဒ္ဓိသီလော၊ အလွန်စင်ကြယ်သောလေးပါးသော ပါရိသုဒ္ဓိသီလ
ရှိသော၊ စတုပစ္စယသန္တောသေ၊ လေးပါးသောပစ္စယသန္တောသန္တံ၊ အဝဋ္ဌိ
တော၊ ကောင်းစွာတည်လျက်၊ သပ္ပစ္စယံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော၊ နာ
မဉ္စပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေဘွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ
အစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပယန္တော၊
သုံးသပ်လျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတော၊ လုံ့လပြု၍၊

တဘောပရံ၊ ထိမ္မနောကံန္တံ၊ ပနိပါဒိယသံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ပဝတ္ထိတေဟိ၊
 ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ အရိယမဂ်
 တို့ဖြင့်၊ သံသောဇနာနံ၊ သံသောဇဉ်တို့ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပဟ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗမိသဗ္ဗည္ဗဘဝါဒီသု၊ အလုံးစုံသော တဝအစရှိသည်တို့၌၊
 မိပ္ပမုက္ခော၊ ကင်းလွတ်၍၊ ကနောကသာရိအမမောနိရာသောတိ၊ အနော
 ကသာရိအမမောနိရာသော ဟူသည်ကား၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်း
 အရာဖြင့်၊ သဗ္ဗမိမိပ္ပမုတ္တတ္တာဝေ၊ အလုံးစုံသောတဝမှလွတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ဩကာသသင်္ခါတေသု၊ ဩကာသဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊
 ဆသုပိအာယတနေသု၊ ခြောက်ပါးသောအာယတနတို့၌လည်း၊ တဏှာ
 ဘိသရဏဿ၊ တဏှာဖြင့် အလွန်အောက်မေ့ခြင်း၏၊ အဘာဝန၊ မရှိ
 ခြင်းကြောင့်၊ အနောကသာရိ၊ ဩကာသဟုဆိုအပ်သော ခြောက်ပါး
 သောအာယတနတို့၌ တဏှာဖြင့်အလွန်အောက်မေ့လေ့မရှိသော၊ ဣပါ
 ဒီသု၊ ဣပါရုံစသည်တို့တွင်၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခု၌၊ မမင်္ဂါရာဘဝတော၊
 မမဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိသောကြောင့်၊ အမေမေ၊ ငါ
 ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍မက်မောခြင်းမရှိ၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အနာသိ
 သနတော၊ တောင့်တခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိရာသော၊ ဣပါရုံ
 စသည်တို့၌ အချင်းခပ်သိမ်း တောင့်တခြင်းငြိမ်း၏၊ ဟိတွာနမာနေကစ
 နေသသိက္ခဟိ၊ ဟိတွာနမာနေကစနေသသိက္ခဟူသည်ကား၊ ဧဝံ
 တောစ၊ ဤသို့ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ သောအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂပတ္တိသမကာလမေဝ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ရောက်
 သည်နှင့်မျှသောအခါ၌သာလျှင်၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ မောနံ၊ မောနပို့၊
 ဟိတွာ၊ ပဟ်စွန့်၍၊ ဣမေသိက္ခမိယ၊ ဤပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဂဏ
 သင်္ဂဏိကံ၊ အပေါင်းအဖော်၌မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ပဝိဝေ
 ကကာမတာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တဏှာ၊ သဟာ
 ယပိနောနစ၊ တဏှာဟူသောအဖော်မှ ကင်းသဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗိရိယာ
 ပတေသု၊ အလုံးစုံသောဣရိယာပုထ်တို့၌၊ ဧကစနေ၊ တယောက်တည်း
 သာကျင့်လေ့ရှိ၏၊ သောအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗ
 သော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ဘိန္နကိလေသတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးပြီးသော ကိလေ
 သာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထတော၊ မသောကံမပြန်သောလတော
 အားဖြင့်၊ သိက္ခနာမ၊ ရဟန်းမည်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ အသိပ္ပဇိဝိတိ
 အာဒိနာ၊ အသိပ္ပဇိဝိတိသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့် လောကီယဂုဏာ၊ လောကီ

ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗမိမိမုတ္တောတိ
 အာဒိနာ၊ သဗ္ဗမိမိမုတ္တောဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ လောကုတ္တရဂုဏာ၊ လော
 ကုတ္တရာတရား ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်အပေါင်းတို့တွင်၊ အသိပ္ပဇိဝိတိအာဒိတာဝေတိ၊ အသိပ္ပဇိဝိ
 ဤသို့အစရှိသောအဖြစ်တို့ဖြင့်၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၊ မိစ္ဆာဇိ
 ဝေန၊ မှားသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နကပ္ပေန္တဿ၊
 မမွေးသော၊ တဿေဝပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုအရိယာမုဂ္ဂိုလ်အားသလျှင်၊ အယံ
 ဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိပ္ပေသု၊ အတတ်တို့၌၊ သာရဂဟ
 ဏံ၊ အနှစ်အားဖြင့်ယူခြင်းကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ စွန့်၍၊ အမိသိလသဒိသုယေဝ၊
 အမိသိလသသည်တို့၌သာလျှင်၊ ဘုရားတို့၊ သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ နဝမသုတ္တဝတ္ထုနာ၊ နဝမသုတ်၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဓု-နန္ဒဝဂ်-၁၀-လောကသုတ်။

ဒဿမေ၊ ဒဿမသုတ်၌၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ နာတိတ္ထေ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ နာဟူသောဤပါဌ၌၊
 အာသယာနုသယဉာဏဉ္စ၊ အာသယာနုသယဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊
 ဣန္ဒြိယပရော ပရိယတ္တိဉာဏဉ္စ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ နာမ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုမည်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟော
 တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ နာ၊
 ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်
 မူသည်ရှိသော်၊ အပ္ပရေဇက္ခေ၊ ကိလေသာဟူသောမြှူနည်းကုန်သော၊ ဟော
 ရေဇက္ခေ၊ ကိလေသာဟူသော မြှူများကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
 ကိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်သောပညိန္ဒြိရိကုန်သော၊ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နူးညံ့သောပညိန္ဒြိ
 ရိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်တော်မူသလျှင်က
 တည်း။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
 လောကန္တိတ္ထေ၊ လောကံဟူသောဤပါဌ၌၊ လောကော၊ လောကတို့သည်၊ ဩ
 ကာသလောကော၊ ဩကာသလောကလည်းကောင်း၊ သင်္ခါရလောကော၊
 သင်္ခါရလောက လည်းကောင်း၊ သတ္တလောကော၊ သတ္တလောကလည်း

ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယောသုံးပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော
လောကတို့တွင်၊ ယာဝတယတ္တကာ၊ အကြင်မျှသောကံသော အရပ်၌၊
စန္ဒမသုရိယာ၊ လနေတို့သည်၊ ပရိဟရန္တိ၊ ဖွည့်လည် သွားလာကုန်၏။
ဝိရောစခနာ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ ဒိသာဘန္တိ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို
တင့်တယ်စေကုန်၏၊ တာဝတတ္တကံ၊ ထိုမျှသောကံ လနေတို့ထွန်းတောက်
ပသော၊ သဟသသော၊ တထောင်အရေအတွက်ရှိသော၊ လောကော၊ လော
ကဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤတထောင်အရေအတွက်ရှိသောလော
ကဓာတ်၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တေတဝ၊ သင်၍၊ ဝသော၊ အလို
သို့၊ ဝတ္တတိ၊ လိုက်တော်မူရ၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့
၌၊ ဩကာသလောကော၊ ဩကာသလောကကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ဧကောလောကော၊ တခုသောလောကကား၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်
နည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာဟာရဗြတိ
ကာ၊ အာဟာရသတည်ရာရှိကုန်၏၊ နွေလောကော၊ နှစ်ခုသောလောက
တို့သည်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်တို့နည်း၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်လည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်
လည်းကောင်းတည်း၊ တယောလောကော၊ သုံးခုသောလောကတို့သည်၊ ကိံ
နာမ၊ အဘယ်တို့နည်း၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့
တည်း၊ စတ္တာရောလောကော၊ လေးခုသော လောကတို့သည်၊ ကိံနာမ၊
အဘယ်တို့နည်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရ၊ အာဟာရတို့
တည်း၊ ပဉ္စလောကော၊ ငါးခုသောလောကတို့သည်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်တို့
နည်း၊ ပဉ္စ၊ ပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့တည်း၊ ဆလောကော၊
ခြောက်ခုသောလောကတို့သည်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်တို့နည်း၊ ဆ၊ ခြောက်
ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိအာယတနာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့တည်း၊
သတ္တလောကော၊ ခုနစ်ခုသောလောကတို့သည်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်တို့နည်း၊
သတ္တဝိညာဏ ဗြတိယော၊ ခုနစ်ပါးသော ဝိညာဏ ဗြတိတို့တည်း၊ အဋ္ဌ
လောကော၊ ရှစ်ခုသောလောကတို့သည်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်တို့နည်း၊ အဋ္ဌ
လောကဓမ္မာ၊ ရှစ်ပါးသောလောကဓံတရားတို့တည်း၊ နဝလောကော၊ ကိုး
ခုသောလောကတို့သည်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်တို့နည်း၊ နဝသတ္တဝါသိသာ
ကုန်းပါးသောသတ္တဝါသတို့တည်း၊ ဒသလောကော၊ ဆယ်ခုသောလော
ကတို့သည်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်တို့နည်း၊ ဒသယတနာနိ၊ ဆယ်ပါးသော
ရုပ်အာယတနတို့တည်း၊ ခွါဒသလောကော၊ တဆဲ့နှစ်ခုသော လောကတို့
သည်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်တို့နည်း၊ ခွါဒသယတနာနိ၊ အာယတနတဆဲ့နှစ်

ပါးတို့တည်း။ အဋ္ဌာရသလောကော၊ တဆွေရှစ်ခုသော လောကတို့သည်။
 ကိ'နာမ၊ အဘယ်တို့နည်း။ အဋ္ဌာရသဘေတုယော၊ တဆွေရှစ်ပါးသောဓာတ်
 တို့တည်း။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပြဿနာပါဠိတို့၌၊ သင်္ခါရလော
 ကော၊ သင်္ခါရလောကကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ လောကော၊
 သတ္တဝါသည်၊ သဿတော၊ မြစ်၊ လောကော၊ သတ္တဝါသည်၊ အသဿ
 တော၊ မမြစ်၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ သတ္တလော
 ကော၊ သတ္တလောကကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌
 လည်း။ သတ္တလောကော၊ သတ္တလောကကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုလောကသုံးပါး၌၊ ဝစနုတ္တော၊ ဝစနုတ္တကို၊ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်း
 ဖြင့်၊ ကတ္ထဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဝိဝိတ္တာကာရတော၊ ဆန်းကြယ်သောအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ လောကိယတိဒဿတိ၊ လင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 စက္ကဝါဠသင်္ခါတော၊ စကြာဝဠာတိုက်ဟု ဆိုအပ်သောဩကာသလော
 ကသည်။ လောကော၊ လောကမည်၏။ ဩကာသလောကော၊ ဩကာသ
 လောကကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏။ သင်္ခါရော၊ သင်္ခါရသည်၊ လုန္တတိ၊ လုန္တတိ၊
 ဘောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လောကော၊ လော
 ကမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤခန္ဓာပစ္စုပ္ပန်၌၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်လည်းကောင်း၊ ပါပံ၊
 မကောင်းမှုသည်လည်းကောင်း၊ တဗ္ဗိပါကောစ၊ ထိုကောင်းမှုမကောင်းမှု
 အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ လောကိယတိပတိဗ္ဗိယတိ၊ တည်တတ်ဖြစ်
 တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့တည်တတ်ဖြစ်တတ်သော သတ္တိကြောင့်၊
 လောကော၊ လောကမည်၏။ သတ္တလောကော၊ သတ္တလောကကို၊ လတ္တတိ၊
 ရအပ်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသောလောကတို့တွင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ မဟာကရုဏာယ၊ ကြီးစွာသော သနားတော်မူခြင်းဖြင့်၊ အနုကမ္မ
 မာနေ၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ သံသာဓုဒုက္ခတော၊ သံသာရာဆင်းရဲမှ၊
 မောစေတုကာမော၊ လွတ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တလောကံ၊ သတ္တလော
 ကကို၊ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ ပန၊ ဆက်၍ပြဦးအံ့၊ ကတ
 မဿသတ္တာဟဿ၊ အဘယ်သတ္တာဟ၏ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ဩ
 လောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူသနည်း။ ပဌမသတ္တာဟဿ၊ ပဌမသတ္တာဟ
 ၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပလ္လက္ခိသတ္တာဟဿ၊
 ပလ္လက္ခိသတ္တာဟ၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ပန္နိမယာမာဝသာနေ၊ ပန္နိ
 မယာမိ၏အဆုံး၌၊ ယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိဓမ္မော (ပ) သုရိယောဝဩဘာ

သယမန္တလိက္ခန္တိ၊ ယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိဓမ္မာ(ပ)သုရိယောဝဩတာ
သယမန္တလိက္ခန္တိဟူ၍၊ အရိယမဂ္ဂါနုဘာဝဒီပကံ၊ အရိယမဂ်၏အနုဘောဝ်
ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဗုဒ္ဓမဉ္ဇဒါနံ သုံးဂါထာကို၊ ဥဒါနေတွာ၊
ကျူးရင့်တော်မူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
သုဒုတ္တရံ၊ အလွန်ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော၊ သံသာရမဟောစံ၊ သံသာရာ
တည်းဟူသောကြီးစွာသောရေအယဉ်ကို၊ ဣမာယဓမ္မနာဝါယ၊ ဤမဂ္ဂင်
ရှစ်ပါး တရားတည်းဟူသော သဘော ပောင်ကြီးဖြင့်၊ သမုတ္တရိတွာ၊
ကောင်းစွာကူးမြောက်တော်မူပြီး၍၊ နိဗ္ဗာနပါရေ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်း၌၊
ဌိတာ၊ တည်တော်မူ၏၊ ဟန္တဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ လောကဓိ၊ လူအပေါင်းကို
လည်း၊ ကာရိဿာမိ၊ ကူးမြောက်စေအံ့၊ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်း
သည်၊ ကိဒိသောနုခေါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
နုလုံးတော်မူ၍၊ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဝေါလောကေသိ၊ ကြည့်
တော်မူ၏၊ တံဝေါလောကနံ၊ ထိုကြည့်တော်မူသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
အထခေါ၊ ဘဂဝါတဿ သတ္တာဟဿအစ္စယေန တဗ္ဗာသမာဓိဗ္ဗာ ဝုဠ
ဟိတွာဗုဒ္ဓစက္ခုနာလောကံဝေါလောကေသိတိ၊ အထခေါဘဂဝါတဿ
သတ္တာဟဿအစ္စယေနတဗ္ဗာသမာဓိဗ္ဗာဝုဠဟိတွာ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာလောကံ
ဝေါလောကေသိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿသတ္တာဟဿ၊
ထိုသတ္တာဟ၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ တဗ္ဗာသမာဓိဗ္ဗာ၊ ထိုသမာဓိဗ္ဗာ၊
ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ သတ္တလော
ကကို၊ ဝေါလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ဝေါ
လောကေသိတိ၊ ဝေါလောကေသိဟူသည်ကား၊ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူး
အပြားပြားကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပဿိ၊ မြင်တော်
မူ၏၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးပြင်၌၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ အမလကံဝိပာ၊
သျှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပစ္စက္ခံ၊
မျက်မှောက်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ အနေကေဟိသန္တာပေဟိဝိ၊ အာ
ဒိ၊ အနေကေဟိသန္တာပေဟိဤသို့အစရှိသောစကားတို့သည်၊ ဝေါလော
ကိတာကာရဒဿနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားကြည့်တော်မူသော အခြင်း
အရာကိုပြသောစကားတည်း၊ အနေကေဟိသန္တာပေဟိဟိ၊ အနေကေဟိ
သန္တာပေဟိဟူသည်ကား၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ရက္ခေဟိ၊
ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သန္တာပနဇ္ဇေန၊ ပူပန်

တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခော၊ ဒုက္ခကို၊ သန္တာပေါတိ၊ သန္တာပဟူ၍၊
ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားဘဝသို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
ကား၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ဝိဇ္ဇနဋ္ဌော၊ နှိပ်စက်တတ်သောအနက်၊ သင်
တဋ္ဌော၊ ပြုပြင်တတ်သောအနက်၊ သန္တာပဋ္ဌော၊ ပူပန်တတ်သောအနက်၊
ဝိပရိဟာမဋ္ဌော၊ တောက်ပြန်တတ်သော အနက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ တဉ္စဒုက္ခံ၊ ထိုဒုက္ခသည်လည်း၊ ဒုက္ခာဒိဝသေနစေတ၊
ဒုက္ခသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတိအာဒိဝသေနစေ၊
ဇာတိဒုက္ခသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနေကပ္ပကာရံ၊
များသော အပြားရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အနေကေဟိသန္တာပေဟိတိ၊
အနေကေဟိသန္တာပေဟိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အနေကေဟိ၊
များစွာကုန်သော၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်၊ သန္တပ္ပမာနေ၊ ပူပန်အပ်
သည်တို့ကို၊ ဝိဇ္ဇိယမာနေဗာမိယမာနေ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်တို့ကို၊ ပရိဇ္ဇာ
ဟေဟိတိ၊ ပရိဇ္ဇာဟေဟိဟူသည်ကား၊ ပရိဒါဟေဟိ၊ ပူလောင်ခြင်းတို့
ဖြင့်၊ ဣန္ဒနံ၊ မီးစာသည်၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
ဓုပ္ပမာနေဟိဝိယ၊ လောင်သကဲ့သို့၊ ပရိဓုပ္ပမာနေဟိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
လောင်ကုန်သော၊ ရာဂရဇေဟိတိ၊ ရာဂရဇေဟိဟူသည်ကား၊ ရာဂသမ္ဘူ၊
တေဟိ၊ ရာဂကြောင့်ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်သော၊ သေသေသုဝိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သည်မှကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့သည်၊
ယသ္မိံသန္တာနေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဒဟန္တာဝိယ၊ လောင်စေသကဲ့သို့၊ ဝိဗာဇေန္တိ၊ နှိပ်စက်
ညှဉ်းဆဲကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဟယောမဘိက္ခဝေ အဂ္ဂယော ရာဂဂ္ဂိ
ဒေါသဂ္ဂိ မောဟဂ္ဂိတိ၊ တယောမဘိက္ခဝေ အဂ္ဂယော ရာဂဂ္ဂိဒေါသဂ္ဂိ
မောဟဂ္ဂိဟူ၍၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဂ္ဂယော၊ မီးတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံး
ပါးတို့တည်း၊ ရာဂဂ္ဂိ၊ ရာဂဟူသောမီးလည်းကောင်း၊ ဒေါသဂ္ဂိ၊ ဒေါသဟူ
သောမီးလည်းကောင်း၊ မောဟဂ္ဂိ၊ မောဟဟူသောမီးလည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ယတောယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေ
ဓမ္မာ၊ ထိုလောဘစသောတရားတို့သည်၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ ဝိတ်ကိုလည်းကောင်း၊
ကာယဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလိယန္တိ၊ ညစ်ညူးစေဟုတ်ကုန်၏၊
ဣတိကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိလေသာတိ၊ ကိလေသာတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်

ကုန်၏။ ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း။ ပရိသုပ္ပမာနေတိဇေတန၊ ပရိသုပ္ပမာနေ
ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ရာဂါဒိကိလေသသန္နံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့
၏။ ပဝတ္တိဒုက္ခတံ၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ တေနစဒဿနေ
န၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်လည်း။ သတ္တသန္နံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ အဘိဘူတတံ၊ အလွန်
နှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ သန္တပ္ပမာနေတိ ဣမိနာပန၊
သန္တပ္ပမာနေဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်ကား။ တေသံ၊ ထိုရာဂစသောကိလေသာ
တို့၏။ ကာလန္တရဒုက္ခတံ၊ ကာလတပါးခြားရာ၌ဒုက္ခအဖြစ်ကို။ ဒသေတိ၊
ပြ၏။ တေနဒဿနေန၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်။ နိရုန္တရောပဒ္ဒဝတံ၊ အခြားအလပ်
မရှိနှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့
ဦးအံ့၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိဓူက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌၊
အပ္ပရာဇိတပလ္လင်္ဂေ၊ အပ္ပရာဇိတပလ္လင်၌၊ နိဿိန္ဒေ၊ နေတော်မူလျက်၊
ပဉ္စမေယာမေ၊ ပဌမယာမံ၌၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊
အနုဿရိတွာ၊ အစဉ်အောက်မေ့၍၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ သန်းခေါင်ယာမံ၌၊ ဗိဗ္ဗ
စက္ခ၊ နတ်တို့၏ ပဿာဒစက္ခုနှင့် ဟူသော ဗိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို၊ ဝိသေ
စေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ပစ္ဆိမယာမေ၊ မိုးသောက်ယာမံ၌၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်ကို၊ ဩတရိတွာ၊ ချတော်မူ၍၊ ကိလေ
သမူလကံ၊ ကိလေသာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဝဋုဒုက္ခံ၊ ဝဋုဆင်းရဲ
ကို၊ အဘိညာယံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်ထိတော်မူ၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့
ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ သဗ္ဗသန္တော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူ
လျက်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား
တော်မူ၍၊ အရိယမဂ္ဂါမိဂံမေန၊ အရိယမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်
မြတ်သည်။ ဝိဂတဝိဒ္ဓတ္တကိလေသော၊ ကောင်းစွာပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်
၍ကိလေသာ အလွန်ကင်းတော်မူသော၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရား
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ ပစ္စဝေက္ခဏာနန္တရံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာစော၏
အခြားမဲ့၌၊ အနဝေသသာနံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိကုန်သော၊ ကိလေသာ
နံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်ခွါအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တ
နေ၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဝဋုဒုက္ခဿ၊ ဝဋုဆင်းရဲ၏၊ ပရိက္ခိတာဘာဝဒီပကံ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှအကြွင်းမဲ့ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ
နံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားရှင်တို့၏၊ အဝိဇ္ဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်သော ဥဒါန်းဖြစ်
သော၊ အနေကဇာတိသံသာရန္တိဥဒါနံ၊ အနေကဇာတိသံသာရံဟူသော
ဥဒါန်းဒေသနာဂါထာကို၊ ဥဒါနေတွာ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၍၊ တေနပုပ္ပလ္လင်္ဂေ

န၊ ထိုကံဝတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တဝါဟံ၊ ခုနစ်ကုတ်ပတ်လုံး၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒီ၊ ခံစားတော်မူလျက်၊ နိဝိဇ္ဇော၊ နေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တမာယရတ္တိယာ၊ ခုနစ်ကုတ်မြောက်သောညဉ့်၌၊ တိသုဿမေသု၊ ညဉ့်သုံးယာဝတို့၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိဉာဉာနိ၊ သုံးပါးသောဥဒါန်းတို့ကို၊ ဥဒါနေတွာ၊ ကျူးငွေ့တော်မူ၍၊ တတိယဥဒါနာနန္တရံ၊ တတိယဥဒါန်း၏အခြားမဲ့၌၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ဝေါလောကောန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏၊ ဣဒံဝနုဒုက္ခံ၊ ဤဝနုခင်၊ ရဲသည်၊ ကိလေသမူလကံ၊ ကိလေသသာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏၊ ဧတေကိလေသနာမ၊ ဤကိလေသတို့မည်သည်ကား၊ ပဝတ္တိဒုက္ခံ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိဝုန်း၏၊ အာယတိမ္ဘိ၊ နောင်အခါ၌လည်းယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒုက္ခဟေတုတူတာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေယျံ၊ ထိုကိလေသတို့သည်၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို၊ သန္တုပ္ပန္တိစ၊ ပူလည်းပူပန်စေတတ်ကုန်၏၊ ပရိသုပ္ပန္တိစ၊ လောင်လည်းလောင်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပယျံ၊ မြင်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဒ္ဓသ၊ ခါဘဝဝါ(ပ)မောဟဇေဟိတိ၊ အဒ္ဓသ၊ ခါဘဝဝါ(ပ)မောဟဇေဟိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတမတ္ထိဝိဒိတွာတိ၊ ဧတ္ထမတ္ထိဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ယထာဂုတ္တသန္တာပ၊ ပရိဇ္ဇာဟေတိ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပူလောင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဧတံအဘိသုဿမာနတံ၊ ဤသို့အလွန်နှိပ်စက်သော အဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသန္တာပပရိဇ္ဇာဟေတော၊ အလုံးစုံပူပန်စေတတ်လောင်စေတတ်သောကိလေသ အပေါင်းမှ၊ ပရိနိဗ္ဗာနဝိဘာဝနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှငြိမ်းခြင်းကို ထင်စွာပြတတ်သော၊ ဣမံမဟာဥဒါနံ၊ ဤအယံလောကောသန္တာပဇာတော၊ မဟာဇာတော၊ စသောမဟာဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးငွေ့တော်မူ၏၊ တဗ္ဗတသ္မိ၊ မဟာဥဒါနေ၊ ထိုအယံလောကောစသောဥဒါန်း၌၊ အယံလောကောသန္တာပဇာတောတိ၊ အယံလောကောသန္တာပဇာတောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အယံလောကော၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ဧရာရာဂမရဏဟိ၊ အိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနာဝိဓဗျာသနဟိစ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောပျက်

စီးခြင်းကိုဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိလေသပရိယုဋ္ဌာနနိဝါတိ၊ ကိလေသာ
ထိုးကျင်ခြင်းကိုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓာတသန္တာပေါ်ဖြစ်သောပူပန်ခြင်း
ရှိ၏။ ဥပ္ပန္နကာယိကစေတသိကဒုက္ခာဘိဘဝေါ၊ ဖြစ်သောကာယိကဒုက္ခ
စေတသိကဒုက္ခကိုဖြင့်အလွန်နှိပ်စက်၍ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိအယံ ဤသည်
ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဗဿပရေတောတိ၊ ဗဿပရေတောဟု
သည်ကား၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အနုကေဟိ၊ မှု၊ စွာကုန်
သော၊ ဒုက္ခသမ္ပယောဂိ၊ ဒုက္ခ၏အတွေးကိုဖြင့်၊ ပရိဘဝော ဥပ၊ တော၊
နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဿပရေတော တိ၊ ဗဿ
ပရေတောဟုသည်ကား၊ သုခါဒိသင်္ခါတာနံ၊ သုခအစရှိသည်ဟုဆိုအပ်
ကုန်သော၊ ထိ သန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဒုက္ခတာနံ၊ ဒုက္ခဖြစ်ခြင်းကို နှိပ်စွယ်
ဘူတေတိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓာတိဗဿဟိ၊ နှောင့်ကပ်ပါး
သောဗဿကိုဖြင့်၊ အသိဘူတော၊ အလွန်သွင်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်
၍ဖြစ်၏။ တတော ဝေတောစွါရတော၊ ထိုထိုစွါရမှ၊ တသ္မိံ တသ္မိံ အာရေဗ္ဗ
တော၊ ထိုထိုအာရုံ၌၊ ပဝတ္ထိဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဥပဿ
တ္တော၊ ကပ်၍နှိပ်စက်အပ်၏။ ချောဝံဓာတိဗာတ္ထတောတိ၊ ချောဝံဓာတိအတ္တ
တော ဟုသည်ကား၊ ဗဿပဝ္ဗယော၊ ဗဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
ဥပ္ပန္နမာနံဖြစ်သော၊ ဝေဒနာသင်္ခါတာနံ၊ ဝေဒနာဟုဆိုအပ်သော၊ ချောဝံ၊ အနာ
ဂိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ခန္ဓပစ္စာဒေဝေ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း
ကိုသာလျှင်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ အဘေဒန္တော၊ မထိသည်ဖြစ်၍၊
အဟန္တိ သညာယ၊ အဟံဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတိဟဝသေန၊ မှားသော
ယူခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာသောဖြစ်
ခြင်းရှိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ ဝေတိ၊ ဆို၏၊ အတ္တနာတိတိ၊ အတ္တ နာဟူ၍
လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ တဿပါဋ္ဌဿ၊ ထိုအတ္တနာဟူသောပါဋ်၏၊
အတ္တော၊ အနက်ကား၊ သွာယံသော အယံသောကော၊ ထိုသတ္တံ၊ သာက
သည်၊ ကေနာတိ၊ တစုံတခုသော၊ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ ဒုက္ခသဘောသည်၊ ဖု၊ ဌာ၊ တွေ
အပ်သည်ရှိသော်၊ အဘာဝိတကာယတဿ၊ ဝေဒနာနုဿာတိ၊ ပုဋ္ဌာနံ၊
မစီးဖြန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝိဝါသေတံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ အ
သက္ကာန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အဟောဒုက္ခံ၊ ဪတိ၊ ဆင်၊ ရဲစွာ၏၊
ဤမိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သတ္တု
နောတိ၊ ဆရာအားလည်း၊ မဟောသု၊ မဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊

ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိပ္ပလပန္နော၊ အထူးထူးအပြားပြား ဖြိုက်ဆိုသည်
ဖြစ်၍၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရောဂံ၊ အနာကို၊ ဝဒတိ၊
ဆိုမြည်တမ်း၏၊ တဿပနရောဂဿ၊ ထိုရောဂါကို၊ ဗဟာနာယ၊ ဗယ်
ခြင်းငှါ၊ နပနိပဇ္ဇတိ၊ မကျင့်၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ မြတ်
စွာဘုရား၏အလိုတော်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာရတ္တံ၊ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ တံနုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
သောအတိုင်း၊ အဇောနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ တဏှာဂါဟဝသေန၊ တဏှာ
ကိုယူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဇ္ဇိယညာယ၊ ငါဟူသောသည်ဖြင့်၊
အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣဒံ၊ ဤငှာအနာသည်၊ မေ၊ ငါတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါဝံ၊ စကားကို၊ နိစ္ဆာဓရတိ၊ ဖြိုက်ဆို၏၊ ယေနယေနဟိမညတိ
တိ၊ ယေနယေနဟိ မညတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံဣဒါယထာရတ္တနယေန၊
ဤသို့အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ရောဂဘူတံ၊ ရောဂါဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ ဣဝံခန္ဓပဉ္စကံ၊ ဤခန္ဓာပဉ္စကကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တတော၊
အတ္တအားဖြင့်၊ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော၊ လောကော၊ လူအပေါင်း
သည်၊ ကာရေဏဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယေနယေနဥပဝေဒ
နာဒိနာ၊ အကြင်အကြင် ရုပ်ဝေဒနာ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
သဿတာဒိနာ၊ သဿတအစရှိသော၊ ယေနပကာရေန၊ အကြင်အပြား
ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိမာနတဏှာမညနာဟိ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့်မှတ်ထင်ခြင်းမာနဖြင့်မှတ်ထင်ခြင်း
တဏှာဖြင့် မှတ်ထင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ မညတိ၊ မှတ်ထင်တတ်၏၊ တတောတံ
ဟောတိအညထာတိ၊ တတောတံဟောတိအညထာဟူသည်ကား၊ ဧညေနာ
ယ၊ တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော မှတ်ထင်ခြင်းသုံးပါး၏၊ ဝတ္ထုဘူတံ၊
တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တံခန္ဓပဉ္စကံ၊ ထိုခန္ဓာပဉ္စကကို၊ တတောအတ္တနာ
ပရိက္ခာ၊ ဝိတာကာရတော၊ ထိုမိမိသည်ကြံအပ်မှတ်အပ်သောအတ္တအခြင်း
အရာမှ၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အနတ္တာနုတ္တနိယမေဝစ၊
အနတ္တအနတ္တနိယသဘောသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝသေ၊ အလို
တို့ကို၊ ဝတ္ထေတံ၊ လိုက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေယျ တာယ၊ မတတ်နိုင်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဟံကာရမမင်္ဂာရတ္တံ၊ အဟံကာရ၏အဖြစ် မ
မင်္ဂာရ၏အဖြစ်ကို၊ နနိဗ္ဗာဒေတိ၊ မပြီးစေတတ်၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ တတောတိ၊ တတောဟူ
သည်ကား၊ တံခန္ဓပဉ္စကံ၊ ထိုခန္ဓာပဉ္စကကို၊ နိစ္ဆာဒိဝသေန၊ နိစ္စသည်တို့
၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မညိတံ၊ မှတ်ထင်အပ်၏၊ တဏှာမညနာမတ္တဘာဝ

တော၊ ထိုမှတ်ထင်သောအဖြစ်မျှ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညဿ၊ တပါးသော
အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ အနိစ္စာဒိ သဘာဝမော၊ အနိစ္စအစရှိသော သ
ဘောသည် သာလျှင်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသတ္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မည
နာဘာဝညသတ္တံဝါ၊ မညနာဘာဝညသအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ လက္ခဏ
ညသတ္တံဝါ၊ လက္ခဏညသအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ န
သက္ကာတိ၊ မတတ်နိုင်၊ အညဿဘာဝိတဝသတ္တောတိ၊ အညဿဘာ
ဝိတဝသတ္တော ဟူသည်ကား၊ ဘဝဝနိယံ၊ ပွားခြင်း၌၊ ဟိတသုခေ၊ စီး
ပွားချမ်းသာ၌၊ သတ္တောလဂ္ဂေါ၊ ကပ်ငြိသော၊ သတ္တလောကော၊ သတ္တ
လောကသည်၊ မညနာယ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ဟူသော မှတ်ထင်ခြင်းဖြင့်၊
ယထာရမိဗိန္နယမာနာ၊ အလိုရှိတိုင်းကြံစည်အောက်မေ့လျက်၊ ဝိပရိတ
ပနိပတ္တိယာ၊ တောက်ပြန်သောအကျင့်ဖြင့်၊ တတော၊ ထိုတဏှာမာနဒိဋ္ဌိ
ဖြင့်မှတ်ထင်သည်မှ၊ အညဿဘာဝိအဟိတဒုက္ခဘာဝိ၊ တပါးသောစီး
ပွားမဲ့ ဖြစ်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ် ဆင်းရဲသဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဝိဃာတံယေဝ၊ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းခြင်းသို့သာလျှင်၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊
ရောက်၏၊ ဘဝမေဝါဘိနန္ဒတိတိ၊ ဘဝမေဝါဘိနန္ဒတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ
သန္တေ၊ ဤသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ တံမညနာ၊ ထိုသုံးပါးသောမှတ်ထင်
ခြင်းသည်၊ ပရိကပ္ပိတံ၊ မိမိတို့သည်တောက်ပြန်သဖြင့် ကြံအပ်သော၊
အဝိဇ္ဇမာနံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားမရှိသော၊ ဘဝံဝနိ၊ ကြီးပွားခြင်းကို၊
အဘိနန္ဒတိဧဝ၊ အလွန်နှစ်သက်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဘိကင်္ခတိဧဝ၊
အလွန်တောင့်တသည်သာလျှင်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အညဿ
ဘာဝိတိ၊ အညဿဘာဝိဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တော၊ ကိုယ်သည်၊
နိစ္စော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊ မညနာယ၊ မှတ်ထင်လျက်၊
ပရိကပ္ပိတာကာရတော၊ တောက်ပြန်သဖြင့်ကြံစည်အပ်သော အခြင်းအ
ရာမှ၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ အညဿဘာဝိ၊ တပါးသောမမြဲသောအခြင်းအရာ
အားဖြင့်ဖြစ်လေ့ရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အနိစ္စောအရူဝေါ၊ မမြဲ၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဘဝသတ္တောတိ၊ ဘဝ
သတ္တောဟူသည်ကား၊ ကာမာဒိဘဝေသု၊ ကာမဘဝစသည်တို့၌၊ ဘဝ
တဏှာယ၊ ဘဝတဏှာဖြင့်၊ သတ္တောလဂ္ဂေါ၊ ကပ်ငြိသည်၊ ဝဇိတော၊ မက်
မောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝမေဝါဘိနန္ဒတိတိ၊ ဘဝမေဝါဘိနန္ဒတိ
ဟူသည်ကား၊ အနိစ္စာဒိသဘာဝံ၊ အနိစ္စအစရှိသောသဘောရှိသော၊ ဘဝ
မေဝ၊ ကာမဘဝ စသည်ကိုသာလျှင်၊ ဗိဗ္ဗိဝသေန၊ ဗိဗ္ဗိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊

၀၃

ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထဘဝေ၊ ထိုကာမဘဝ
 စသည်၌၊ ဝိမုတ္တိသည်၊ ဝိမုတ္တိဟု အမှတ်ရှိလျက်၊ တဏှာဒိဋ္ဌာဘိနန္ဒာဟိ၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အလွန်နှစ်သက်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အဘိနန္ဒာဟိ၊ အလွန်
 နှစ်သက်၏၊ တတ္ထဘဝေ၊ ထိုကာမဘဝစသည်၌၊ နနိဗ္ဗိန္ဒဟိ၊ မငြီးငွေ့နိုင်၊
 ယဒဘိနန္ဒာဟိတံဘယန္တိ၊ ယဒဘိနန္ဒာဟိတံဘယံဟူသည်ကား၊ ဂမိသင်္ခါ
 တံ၊ ကြီးပွားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယံဘဝံ၊ အကြင်ကြီးပွားခြင်းကို၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ကာမာဒိဘဝံ၊ ကာမဘဝအစရှိသည်ကို၊ အဘိနန္ဒာဟိ၊ အလွန်
 နှစ်သက်၏၊ တံကာမာဒိဘဝံ၊ ထိုကာမအစရှိသောဘဝသည်၊ အနိစ္စာဒိ
 ဝိပရိဏာမ သဘာဝတ္ထာ၊ အနိစ္စအစရှိသော ဘေဝက်ပြန်တတ်သော
 သဘောဖြစ်သောကြောင့်၊ အနေကဗျသနာနုဗန္ဓတ္တာစ၊ တပါးမကများစွာ
 စွာသောပျက်စီးခြင်းသို့အစဉ်တစိုက် လိုက်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဘဝဟေတုဘာဝတော၊ ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ ဘယာနကဋ္ဌေန၊ ဘေးဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘယ
 မည်၏၊ ယဿဘာယတိတိ၊ ယဿဘာယတိဟူသည်ကား၊ ယဟေဝဇရာ
 မရဏာဒိတော၊ အကြင်ဇရာမရဏစသည်မှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်တတ်၏၊
 ဣဘိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇရာမရဏာဒိ၊ ဇရာမရဏအစရှိသည်တို့သည်၊
 ဒုက္ခာဝိဇ္ဇာနဘာဝတောစ၊ ဒုက္ခ၏တည်ရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဒုက္ခဒုက္ခဘာဝတောစ၊ ဒုက္ခဒုက္ခဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊
 ဒုက္ခမည်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယဿဘာယတိတိ၊ ယဿဘာယတိ
 ဟူသည်ကား၊ ဘဝါဘိနန္ဒနေန၊ ဘဝကိုအလွန်နှစ်သက်သဖြင့်၊ ယဿ
 ဘဝဿ၊ အကြင်ဘဝ၏၊ သယံ၊ အရာကို၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်တတ်၏၊
 ဥန္တေဒသင်္ခါတော၊ ဥန္တေဒဟုဆိုအပ်သော၊ သောဝိဘဝေါ၊ ထိုဘဝမှ
 ကင်းခြင်းသည်၊ ဒုက္ခဒုက္ခဘာဝမေဝ၊ ဒုက္ခဒုက္ခဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊
 ဥန္တေဒသင်္ခါတော၊ ဥန္တေဒဟုဆိုအပ်သော၊ တတောဝိဘဝေါ၊ ထိုဘဝ
 ကင်းခြင်းဖြစ်ခြင်းမှ၊ ဘာယနဉ္စ၊ ကြောက်အပ်သည်၏အဖြစ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဒုက္ခဝတ္ထုဘာဝတော၊ ဒုက္ခ၏တည်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဇာတိအာဒိ၊ ဇာတိအစရှိသည်တို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏၊ အနတိ
 ဝတ္ထနတောစ၊ မလွန်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဒုက္ခ
 ဘာဝမေဝ၊ ဒုက္ခဒုက္ခ၏အဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယဿဘာယတိတံ
 ဒုက္ခန္တိ၊ ယဿဘာယတိတံဒုက္ခံဟူသည်ကား၊ ယဿအနိစ္စာဒိကဿ၊

အကြင်အနိစ္စအစရှိသည်မှ၊ ဘာယတိ၊ ကြွောက်တတ်၏၊ တံနိဿယေ၊ ထိုအနိစ္စ စသည်မှ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ထွက်မြောက်ကြောင်း အရိယမဂ်ကို၊ အစာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ တံဘယံ၊ ထိုကြွောက်ခြင်း သည်၊ တဿ၊ ထိုလူအပေါင်းအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထကေန၊ ဤမျှဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်တရားကို၊ ဒဿ တွာ၊ ပြောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကင်းရာတရားကို၊ ဒဿ တံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ဘဝဝိပ္ပဟာနာယ ခေါပနိဒံ ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတီတိ၊ တဝဝိပ္ပဟာနာယ ခေါပနိဒံဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော် မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ဘဝဝိပ္ပဟာနာယာတိ၊ ဘဝဝိပ္ပဟာနာယ ဟူသည်ကား၊ ကာမာဒိတဝဿ၊ ကာမအစရှိသော ဘဝကို၊ ပဇဟနတ္ထာယ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းငှါ၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ အဝဓာရဏေ၊ အဝ ဓာရဏ၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ ပနာတိ၊ ပနဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ပဒပူရဏေ၊ ပုဒ်ပြည့်ကာမျှ၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူ သည်ကား၊ အာသန္တ ပစ္စက္ခဝစနံ၊ အနီး၌ မျက်မှောက် ပြုသော သဒ္ဒါ တည်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝုဿတီတိ၊ ဝုဿတိ ဟူသည် ကား၊ ပူရိယတိ၊ ပြည့်၏၊ ဧကန္တေနော၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ကာမာဒိ တဝဿ၊ ကာမအစရှိသောဘဝ၏၊ သမုဒယပ္ပဟာနေန၊ အကြောင်းကိုပယ် သဖြင့်၊ အနဝသေသပဇဟနတ္ထာယ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းငှါ၊ မယာ၊ ငါ တရားသည်၊ သဘသဟဿကပ္ပာမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော စက္ကာရိအသင်္ချေယျာနိ၊ လေးအသင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ အဘိဒုတ္တရာနိ၊ အလွန် ပြုနိုင်ခဲ့သောစွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးစသည်တို့ကို၊ အာစရိက္ခာ၊ ကျင့်၍၊ ပါရေ၊ ယော၊ ပါရေတော်တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်တော်မူ၍၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိ မဏ္ဍိုင်၌၊ တိဗ္ဗုမာရာနံ၊ သုံးပါးကုန်သောမာရ်တို့၏၊ မတ္တကံ၊ ဦးထိပ်ကို၊ မန္ဒိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ အမိဂတံ၊ ရအပ်သော၊ သိလောဒိန္နန္တရယသင်္ဂဟံ၊ သိလ အစရှိသောခန္ဓာသုံးပါးဖြင့်နေထွက်အပ်သော၊ ဣဒံအဋ္ဌကိကမပ္ပဗြဟ္မစရိ ယံ၊ ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောမဂ်တည်းဟူသောအကျင့်ကို၊ စရိယတိ၊ ကျင့် အပ်ပြီ၊ တာဝယတိ၊ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယ မဂ်၏၊ ဧကံသေနော၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ နိယျာနိကတာဝံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ မှထွက်မြောက်တတ်သောအဖြစ်ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊

ယခုအခါ၌၊ အညမဂ္ဂဿ၊ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂတပါးသောမဂ္ဂ၏၊ တဒဘာဝံ၊ ထို
 နိဿယနိကသတ္တိမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေယန္တော၊ ပြတော်မူလို၍၊ ယေ
 ဟိကေဟိဗီတိအာဒိ၊ ယေဟိကေဟိဗီဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ယေဟိ၊ ယေဟူသော သဒ္ဓါသည်၊
 အနိယမနိဓ္ဓေသော၊ မမှတ်မူ၍ညွှန်းသောသဒ္ဓါတည်း၊ ဟိတိ၊ ဟိဟူသော
 သဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ကေဝိတိ၊ ကေဝိဟူသော
 သဒ္ဓါသည်ကား၊ ကေဝ္ဓေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပဒန္တယနဝိ၊ ပုန်နှစ်ခုအပေါင်း
 ဖြင့်လည်း၊ တထာဝါဒီနော၊ ထိုသို့အယူရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနိယမတော၊ မမှတ်သောအားဖြင့်၊ ငရိယာဒိယတိ၊ သိမ်း
 ယူ၏၊ သမဏာတိ၊ သမဏဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္ဓာဂမနမတ္တေန၊ ရဟန်း
 အဖြစ်သို့ကပ်ခါမျှဖြင့်၊ သမဏာ၊ သမဏမည်ကုန်၏၊ သမိတပါပါ၊ ငြိမ်းငြိမ်း
 သောမကောင်းမှု ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နသမဏာ၊ သမဏမမည်၊
 ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူသည်ကား၊ ဇာတိမတ္တေန၊ ဗြာဟ္မဏဇာတ်သို့
 ကပ်ခါမျှဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မဏမည်ကုန်၏၊ ဗာဟိတပါပါ၊ အပဋိအပ်
 ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မဏမည်
 သည်မဟုတ်၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ ဝိကပ္ပတ္တော၊ အထူးကြံခြင်းအနက်
 ရှိ၏၊ တဝေနာဝဿဝိပ္ပမောက္ခမာဟံသူတိ၊ တဝေနာဝဿဝိပ္ပမောက္ခမာ
 ဟံသူဟူသည်ကား၊ ကေဝ္ဓေ၊ အချို့သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ကာမသဝေနေ၊
 ကာမာဝဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ရူပဘဝေန၊ ရူပဘဝဖြင့်၊ သဗ္ဗဘဝတော၊
 ခပ်သိမ်းသောဘဝမှ၊ ဝိမုတ္တိံ၊ လွတ်ခြင်းကို၊ သံသာဓုသုဒ္ဓိံ၊ သံသာဓုမှစင်
 ကြယ်ခြင်းကို၊ ကထယိံ၊ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကေပန၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအုံးဒိဋ္ဌဓမ္မ
 နိဗ္ဗာနဝါဒီနော၊ မျက်မှောက်၌နိဗ္ဗာန်ရှိ၏ဟုအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေသု၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ကေဝိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဥဇ္ဇာဓေဟိ၊ ပြန့်ပြော
 ကြွယ်ဝကုန်သော၊ ပဉ္စဟိကာမဂုဏေဟိ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊
 သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗုတိံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့၊
 ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကေဝိ၊
 အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရူပါဝစရဏ္ဍာနေသု၊ ရူပါဝစရဏ္ဍာန်တို့တွင်၊ ပဌ
 မုဏ္ဍာနုသမာပီ၊ ပဌမချာန်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ (ပ)၊ ကေဝိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့

၈

သည်။ ဒုတိယ တတိယစတုတ္ထဇ္ဈာနသမင်္ဂီ၊ ဒုတိယချာန် တတိယချာန်
 စတုတ္ထချာန်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ အတ္တ၊ ကိုယ်သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပရမံ၊ လွန်မြတ်သော၊ နိဗ္ဗုတိံ၊
 ငြိမ်းခြင်းသို့၊ ပစ္စေက၊ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော၊ သမဏောဝါ၊
 ပုထုဇဉ်ကန်းရဟန်းမည်ကားသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ဗြာဟ္မ
 ဏဇာတ်ရောက်ခါ ပုဏ္ဏားဆိုသသူသည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံဝါဒီ၊ ဤသို့ဆို
 လေ့ရှိသည်၊ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊
 ယတော၊ ယသွားကားလော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ခေါ၊ စင်စစ်
 သဖြင့်၊ အယံအတ္တ၊ ဤကိုယ်သည်၊ ပဉ္စဟိကာမဂုဏေဟိ၊ ငါးပါးသော
 ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဧဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေပန၊ ထိုဝိတ္ထာဒိဋ္ဌိတို့သည်
 ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပီတတ္ထာ၊ သွေး
 ကိုသောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဟိတာယ၊ ဝသော၊ ဇလူကယ၊ မျှော
 အား၊ ရုဟိရိပါသာ၊ သွေးမွတ်သိပ်ခြင်းသည်၊ နာဝတိဝိယ၊ မဖြစ်သကဲ့
 သို့၊ ကာမာဒိသုခေဟိ၊ ကာမအစရှိသောချင်းသာခြင်းတို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတဿ၊
 ပြည့်စုံသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ဌ၊ ကာမေသနာ၊ ဒုယော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရှာခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ န
 တဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တဒဘာဝေနစ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကိုရှာခြင်းမရှိ
 သောကြောင့်လည်း၊ ဘဝဿ၊ ဘဝ၏၊ အဘာဝေါယေဝ၊ မရှိခြင်းသည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မိံ၊ ယသ္မိံ စဘဝေ၊ အကြင်အကြင်ဘဝ၌
 လည်း၊ ဌိတဿ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အယံနယော၊ ဤနည်းကို၊ လတ္တံ
 တိ၊ ရအပ်၏၊ တေနစတနဘဝေန၊ ထိုထိုဘဝဖြင့်၊ သဗ္ဗဘဝတော၊ အလုံးစုံ
 သောဘဝမှ၊ ဝိမုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝေန၊ ဘဝဖြင့်၊ ဘဝဿ၊ ဘဝ၏၊ ဝိပ္ပ
 မောက္ခံ၊ ကင်းလွတ်ခြင်းကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆို
 အပ်၏၊ ယေသဉ္စ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဣန္ဒကံနာမကာလံ၊ ဤ
 မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဗာလဘေ၊ သူ
 မိုက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတဘေ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ပရိယေဝသာနဘဝေ၊ အဆုံးဘဝ၌၊ ဌတ္တာ၊ တည်ရပ်၍၊ သံသာရတော၊

သံသရာမှ၊ ဝိမုစ္ဆတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိလဒ္ဓိ၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သော၊ တေဝိ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့သည်လည်း၊ ဘဝေန၊ ဘဝဖြင့်၊ ဘဝဿ၊ ဘဝ၏၊ ဝိပဿေသကံ၊
ကင်းလွတ်ခြင်းကို၊ ဝဇ္ဇန္တိနာမ၊ ဆိုသည်မည်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှ၊ ဝုဇ္ဇာသိတိမဟာကပ္ပိနော သတသဟဿာနိယာနိဗာလေစ
ပဏ္ဍိတေဝသန္တာဝိတွာ သံသရိတွာဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိတိဘေဝစနံ၊
ဝုဇ္ဇာသိ ဝိမဟာကပ္ပိနော သတသဟဿာနိ ယာနိဗာလေစ ပဏ္ဍိတေဝ
သန္တာဝိတွာ သံသရိတွာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိဟူသော ဤစကားကို၊
ဂုဏတက္ကဋတေန၊ ဂုဏ်တက္ကတွန်းသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုဘူး၏။ ။မဟာကပ္ပိ
နော၊ မဟာကပ်၏။ ယာနိဝုဇ္ဇာသိတိသဟဿာနိ၊ အကြင်ရှစ်သောင်းလေး
ထောင်သောကာလတို့ပတ်လုံး၊ ဗာလေစ၊ သူမိက်တို့သည်လည်းကောင်း၊
ပဏ္ဍိတေဝ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တာဝိတွာ၊ ထိုမှ ဤမှပြေး
သွား၍၊ သံသရိတွာ၊ တထုံမှတထုံသို့ပြောင်းရွှေ့၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်း
၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ အဘဝါ၊ တနည်းကား၊
ဘဝေန၊ ဘဝေနဟူသည်ကား၊ ဘဝတိဗ္ဗိယာ၊ တဝ၏ တည်ခြင်းဖြင့်၊
သဿတံ၊ အမြဲ၊ ဘဝတိ တိဗ္ဗတိ၊ တည်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တနံတော၊
ဖြစ်သောကြောင့်၊ သဿတမိဗ္ဗိ၊ သဿတမိဗ္ဗိကို၊ ဘဝမိဗ္ဗိတိ၊ ဘဝမိဗ္ဗိ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဝမိဗ္ဗိတေ၊ ဘဝမိဗ္ဗိတို့သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊
ဥတ္တရေဝဒေသပေန၊ မိဗ္ဗိဟူသောနောက်ပုဒ်ကိုချေသဖြင့်၊ ဘဝတဗျာတိ
အာဒိသုဝိယ၊ ဘဝတဗျာ၊ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဝမိဗ္ဗိဝသေနစ၊ ဘဝမိဗ္ဗိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်း၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဝဝိသေသံလေဝ၊ ဘဝ
အထူးကိုသာလျှင်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ဂူပသန္တံ၊ ဝုတ္တိယာစ၊
ငြိမ်သက်သော ဖြစ်ခြင်း ရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာယုနော၊
အသက်၏၊ ဒိဃဝါသတာယစ၊ ရှည်စွာနေရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ နိစ္စာဒိသဘာဝံ၊ နိစ္စအစရှိသောသဘောကို၊ ဘဝဝိမောက္ခံ၊ ဘဝ
မှကင်းလွတ်ရာဟူ၍၊ မညန္တံ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏၊ သေယူသောဝိနာမ၊ အတတ်
ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဗကောဗြဟ္မာယယာ၊ ဗကဗြဟ္မာကြီးကဲ့သို့၊
ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားကား၊ နိဗ္ဗံ၊ ရွှေခြင်းမရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားကား၊
ရဝံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားကား၊ သဿတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသဘော
တရားကား၊ အဝိပရိတာမဓမ္မံ၊ မကောက်မပြန်တတ်သောသဘောတရား
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အနိဿမုဟေ၊ ထွက်ရာမဟုတ်သည့်

ဦးနိ သာရဏမိဋ္ဌိနံ၊ ထွက်မြောက်ရာဟုယူလေ့ရှိကုန်သော၊ ဝိပရိတပ္ပါဟိ
 နံ၊ ဘောက်ပြန်သဖြင့်လွှဲလမ်းကုန်သော၊ တေသမေဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
 သာသျှင်၊ ဘဝဝိမောက္ခာ၊ တာဝုကင်းလွတ်ခြင်းသည်၊ ကုဿဘာဝိဿ
 တိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေဝေသိမ်းကုန်
 သော၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဘဝသ္မာ၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ အဝိပ္ပမုတ္တာ၊
 မကင်းလွတ်ကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဝိဘဝနာတိ၊ ဝိဘဝနဟူသည်ကား၊ ဥစ္ဆန္တေန၊ ဥစ္ဆန္တဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ဘဝဿ
 နိ သာရဏမဟံ သူတိ၊ ဘဝဿနိ သာရဏမဟံ သူ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗ
 ဟဝတော၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝမှ၊ နိက္ခမနံ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊
 သံသာရသုဋ္ဌိံ၊ သံသာရာမှစင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝဒံ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိ သစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဘဝန၊ ဥစ္ဆန္တဒိဋ္ဌိဖြင့်၊
 ဘဝဿ၊ ဘဝသုံးပါး၏၊ ဝိပ္ပမောက္ခာ၊ ကင်းလွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တာနံ၊ ဆိုကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝါဒံ၊ ချေမှုကို၊
 နာနု ဇာနန္တာ၊ ခွင့်မပြုကုန်ဘဲ၊ တပူပစ္ဆေ၊ နေ၊ ဘဝဖြတ်သဖြင့်၊ နိ သေရဏံ၊
 တဝမှထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိဇာနိံ သု၊ ဝန်ခံကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဝိဘဝနာတိ၊ ဝိဘဝန ဟူသည်ကား၊ ဥစ္ဆန္တေ၊ ဥစ္ဆန္တဒိဋ္ဌိယာ၊ ဥစ္ဆန္တဒိဋ္ဌိဖြင့်၊
 အတ္တာစ၊ ကိုယ်သည် လည်းကောင်း၊ လောကောစ၊ လူအပေါင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝိဘဝဟိ ဝိနဿတိ၊ ယူက်စီးတတ်၏၊ ဥန္တိန္တတိ၊ ပြတ်တတ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တနံ၊ တော၊ ဖြစ်တတ်သောကြောင့်၊ ဥစ္ဆန္တေ၊ ဥစ္ဆန္တဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆန္တဒိ
 ဋ္ဌိကို၊ ဝုတ္တနံ၊ ယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဘဝ၊ ဝါတိ၊ ဝိဘဝဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဥစ္ဆန္တေ၊ ဥစ္ဆန္တဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဥစ္ဆန္တ
 ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သပ္ပာ၊ သတ္တာဝါတို့သည်၊ အဝိမုတ္တံ၊ အလွန်
 နှလုံးသွင်းကုန်၍၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊
 သတ္တာဝါတို့သည်၊ ဥန္တိန္တန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏၊ သာဝေ၊ ထိုဖြတ်ခြင်းသည်သာ
 သျှင်၊ သံသာရသုဋ္ဌိံ၊ သံသာရာမှစင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဥစ္ဆန္တေ၊ ဝါဒီနော၊ ဥစ္ဆန္တေ၊ အယူရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယတော၊ ခေါ်တောအယံ၊ အတ္တာ
 ခုပီစာတုမဟာဘူတိကော(ပ) နေဝသညာနာသညာယတနံ ဥပသမ္ပန္တ
 ပိဟရတိ၊ ဧတ္တာဝတောခေါ်တောအယံ၊ အတ္တာသပ္ပာသမုန္တိန္တောပေသတိတိ၊
 ယတောခေါ် တောအယံ၊ အတ္တာခုပီစာတုမဟာဘူတိကော(ပ)နေပသညာ

၃

နာသညာယတနံ ဥပသမ္ပန္နဓိဟရတိ။ ဧတ္တာဝတာခေါတောအယံအတ္တာ
သမ္ဘာသမုန္တိန္ဒော ဟောတိဟုသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
ဘော၊ အချင်းတို့၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ချပိ၊ ရုပ်
ရှိသော၊ စာဝုမဟာဘူတိကော၊ မဟာဘုတ်လေးပါးရှိသော၊ အယံအတ္တာ၊
ဤကိုယ်သည်၊ (ပ)၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာ
ယတနုချာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဓိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊
ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့နေဝသညာ နာသညာယတနုချာန်နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံအတ္တာ၊ ဤကိုယ်သည်၊ သမ္ဘာသမုန္တိန္ဒော၊ ကောင်းစွာ
ပြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်
သောမင်းကြီး၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒိန္နံ၊ အလှူ၏
အကျိုးဆက်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယိဉ္ဇံ၊ စောင့်သုံးအပ်သောသီတင်း၏အကျိုး
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟုတ်၊ ပူဇော်အပ်သောအကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ (ပ)၊ ဗာလေ
စ၊ သူမိုက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတေစ၊ ပညာရှိတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ကာယဿ၊ ကရုဇကာယ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရိမရဏာ၊
မသသည်မှနောက်၌၊ ဥန္တိန္ဒန္တံ၊ ပြတ်ကုန်၏၊ ဝိနဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏၊
နဟာန္တိ၊ တဘန်မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤ
စကားကို၊ နာရေဒဇာတကော၊ နာရေဒဇာတ်တော်၌၊ ဂုဏာစရိယေန၊ ဂုဏ်
တက္ကတ္တန်းဆရာသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပရိတဂ္ဂါဟိနံ၊ ဘောက်
ပြန်သဖြင့် ယူလေ့ရှိကုန်သော၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိုဥစ္စေဒအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
တို့အားလည်း၊ ဘဝနိဿရဏံ၊ ဘဝမှ ကင်းလွတ်ခြင်းသည်၊ ကုတော
ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဘဝသ္မာ၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ အနိဿ
ရော၊ မကင်းလွတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟံအဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ။

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အရိယမဂ္ဂတာဝနာယ၊ အရိယမဂ်
ကိုပွားစေသဖြင့်၊ အနဝသေသ ကိလေသံ၊ အကြွင်းအကျန် မရှိသော
ကိလေသာကို၊ အသမုတ္တာဓေတုာ၊ ခွေမှု၍၊ ကဒါမိပိ၊ တရံတဆစ်မျှ
လည်း၊ ဘဝတော၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊
ဝိမုတ္တိ၊ ကင်းလွတ်ခြင်းသည်၊ နဿန္တ ဝတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ တထာတံဝစနံ၊ ထို
စကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယထာဘူတာဝဗောဓာဘာဝတော၊ အကြင်

အကြောင်းဟုတ်မှန်တိုင်းထိုးထွင်း၍ သိခြင်းမရှိသောကြောင့်၊ အတ္တိနတ္တိ
 ကိ၊ အတ္တိနတ္တိဟူ၍၊ အန္တက္ခယာနိပတိတာနံ၊ အပုတ်တရားနှစ်ပါးသို့ကျကုန်
 သော၊ တေသံသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 ဝသန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိတသိတဝိပ္ပန္နိတမတ္တံ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ မွတ်သိပ်ခြင်း အထူးထူးအပြားပြား ထုန်လှုပ်ခါမျှသည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ ထိုသို့
 အယူရှိကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ပဝတ္တိဟောတူသု၊ သံသရာ၌ဖြစ်
 ခြင်းအကြောင်းတရားတို့၌လည်း၊ သံမုဋ္ဌာ၊ အလွန်တွေဝေ ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သက္ကာယဘူဒိယံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသောမြေ၌၊ သုနိခါတေ၊
 ကောင်းစွာစိုက်ဖြုတ်အပ်သော၊ ဝိပရိတဒဿနထမ္ဘ၊ ဘောက်ပြန်သဖြင့်
 ယူအပ်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသောတိုင်၌၊ တဏှာဗန္ဓနန၊ တဏှာ
 ကြိုးတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်၊ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဂဒ္ဓ၊ လဗန္ဓာယ၊ ချည်တိုင်၌မြဲစွာနှောင်ဖွဲ့သဖြင့်၊ သာ၊ ခွေးတို့သည်၊ ဗန္ဓန
 ဌာနံ၊ ဖွဲ့ချည်ရာချည်တိုင်ကိုး နှစ်ဗဟန္တိဝိယ၊ မစွန့်ကုန်သကဲ့သို့၊ နေသံ၊
 ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့အား၊ ဝိမောက္ခော၊ ဘဝမှလွတ်ခြင်းသည်၊ ကုတော၊ အတ္တိ၊
 အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ယေပန၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ စတု
 သဂ္ဂဝိဘာဝနန၊ သစ္စာလေးပါးကိုပွားစေသဖြင့်၊ ပဝတ္တိအာဒိသ၊ သံသရာ
 ၌ဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အသမ္ဘောဟတော၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်၊
 တံအန္တက္ခယံ၊ ထိုအတ္တိနတ္တိဟူသောအပုတ်တရားနှစ်ပါးသို့၊ အနုပဂမ္ဘ၊
 မကပ်မူ၍၊ မဏ္ဍိမပဒိပဒံ၊ မဏ္ဍိမပဒိပဒါသို့၊ သမာရုဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာတက်ကုန်
 လျက်၊ တေသံယေဝ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝဝိမော
 က္ခောစ၊ ဘဝမှကင်းလွတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နိဿရဏဉ္စ၊ ဘဝမှ
 ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပမိ
 ိုတိအာဒိ၊ ဥပမိဉ္စိဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဥပမိဉ္စိအစရှိသော ပါဠိတော်၌၊ ဥပမိန္တိ၊ ဥပမိ' ဟူသည်ကား၊
 ခန္ဓာဒိဥပမိ'၊ ခန္ဓာအစရှိသော ဥပမိကို၊ ဟိတိ၊ ဟိဟူသော သဒ္ဓါသည်၊
 နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ပဒိုစ္စာတိ၊ ပဒိုစ္စဟူသည်ကား၊ နိဿာယ၊
 ဖြစ်၍၊ ပပ္ဖယံကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူသည်ကား၊ ဇောတိအာ
 ဒိဒုက္ခံ၊ ဇောတိအစရှိသောဆင်းရဲကို၊ ကိ'ကော၊ အဓိပ္ပာယ်သော၊ အဘယ်သို့
 သော၊ အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယေဗ္ဗံ၊

၀၀၀

အကြင်ခန္ဓာငါးပါး တရားအပေါင်း၌၊ ဣမေဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ ဤမိစ္ဆာအယူ
 ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိမောက္ခသည်၊ ဝိမောက္ခသညာရှိကုန်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်၌၊ ခန္ဓာကိလေသာတိသင်္ခါရုပဓိယော၊ ခန္ဓုပမိ
 ကိလေသုပမိ အတိသင်္ခါရုပမိတို့ကို၊ အဓိဂတာ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ တဿ
 ကာယဿ၊ ထိုကိုယ်အား၊ ဒုက္ခနိဿရဏံ၊ ဒုက္ခမှထွက်မြောက်ခြင်း
 သည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယတြ၊ အကြင် ကိုယ်၌၊
 ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ လက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ တတြ၊ ထိုကိုယ်၌၊
 သင်္ခါရသမ္ပဝတော၊ သင်္ခါရတို့၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ဘဝဗန္ဓဿ၊
 ဘဝအစဉ်၏၊ အဝိဇ္ဇန္တဒေါယဝ၊ မပြတ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝနုဒုက္ခဿ၊ ဝန့်ဆင်းရဲ၏၊ အနိဝတ္တိ၊ မနစ်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပမိဉ္စုပဒိစ္စဒုက္ခမိဒံသန္တော
 တိတိ၊ ဥပမိဉ္စုပဒိစ္စဒုက္ခမိဒံသန္တောတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဥပမိ၊ ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောဥပမိကို၊ ပဒိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲ
 ခြင်းသည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမ္ပာတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ ဣဒါ
 နိယရအခါ၌၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏၊
 ယံနိဿရဏံ၊ အကြင်ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံနိဿရဏံ၊
 ထိုပရမတ္ထအားဖြင့်ဆင်းရဲ၏ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ဒေသတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊
 သဗ္ဗုပါဒါ၊ နက္ခယာနတ္ထိ၊ ဒုက္ခဿ သမ္ပဝေါတိ၊ သဗ္ဗုပါဒါ နက္ခယာနတ္ထိ
 ဒုက္ခဿ သမ္ပဝေါဟူ၍၊ ဘဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ သဗ္ဗုပါဒါနက္ခယာတိ၊ သဗ္ဗုပါဒါ
 နက္ခယာဟူသည်ကား၊ ကာရုပါဒါနံ၊ ကာရုပါဒါနံလည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇုပါဒါ
 နံ၊ ဗိဇ္ဇုပါဒါနံ လည်းကောင်း၊ ဝိလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ ဝိလဗ္ဗတုပါဒါနံလည်း
 ကောင်း၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ
 သံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ စတုန္နဗ္ဗိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသံဥပါ
 ဒါနာနံ၊ ဤဥပါဒါနံတရားတို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂါမဂ္ဂမေန၊ အရိယမဂ်ကိုရသ
 ဖြင့်၊ အနဝသေသဗ္ဗဟာနတော၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထို
 လေးပါးသော ဥပါဒါနံတို့တွင်၊ ဗိဇ္ဇုပါဒါနံ၊ ဗိဇ္ဇုပါဒါနံ လည်းကောင်း၊
 ဝိလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ ဝိလဗ္ဗတုပါဒါနံလည်းကောင်း၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ အတ္တ
 ဝါဒုပါဒါနံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဥပါ
 ဒါနာနံ၊ ဤဥပါဒါနံတို့ကို၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ဝိ

ယန္တိ၊ ကုန်စေအပ်ကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ။ တဘန်မဖြစ်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ
သည့်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အပါယဂမနိယံ၊ အပါပင်သို့
သွားစေတတ်သော။ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမုပါဒါနံကို။ ပဋ္ဌမေန၊ သောတာ
ပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ ကာမရာဂဘူတံ၊ ကာမရာဂဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဗဟလံ၊ ထူထဲ
သောကာမုပါဒါနံကို။ ဒုတိယေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်။ သုခုမံ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့
သောကာမုပါဒါနံကို။ တတိယေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ ရူပရာဂါရူပရာဂဥ
ဘာနံ၊ ရူပရာဂအရူပရာဂကို ပယ်ခြင်းကို။ စတုတ္ထေန၊ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်။
ဣတိ၊ ဤတို့။ စတုဟိဝိမက္ခဟိ၊ လေးပါးသော မဂ်တို့ဖြင့်လည်း။ ဝိယတိ၊
ကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ။ တဘန်မဖြစ်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသည့်၏အဖြစ်သို့။
အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ နတ္ထိဒုက္ခဿသမ္ဘ
ဝေါတိ၊ နတ္ထိဒုက္ခဿသမ္ဘဝေါဟူသည့်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်
သိမ်းသောအားဖြင့်။ ဥပါဒါနက္ခယာ၊ ဥပါဒါနလေးပါး၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။
တဒေကဋ္ဌတာယ၊ တဒေကဋ္ဌအားဖြင့်။ သဗ္ဗဿပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
သော။ ကိလေသဂဏဿ၊ ကိလေသာအပေါင်း၏။ အနုပ္ပါဒေတာ၊ မဖြစ်
ခြင်းကြောင့်။ အပ္ပမတ္တဿပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊
ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ သမ္ဘဝေါပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟေတုနာ၊ အကြောင်းနှင့်။ သန္တိ၊
တကွပဝတ္တိဉ္စ၊ ခန္ဓာငါးပါး၏ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နိဝတ္တိဉ္စ၊ ခန္ဓာငါး
ပါး၏နစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေသတွာ၊ ပြပြီး၍။ ဣမံနယံ၊ ဤနည်းကို။
အစာနန္တော၊ မသိတဲ့သူက်။ အယံသတ္တလောကော၊ ဤသတ္တလောက
သည်။ ဝဋ္ဋတောပိ၊ ဝဋ္ဋမှလည်း။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နဥက္ခိပတိ၊ မချီကြွနိုင်။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ လောကမိမံပဿာတိအာဒိ၊
လောကမိမံပဿ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ ပဿာတိ၊ ပဿဟူသည့်ကား။ အတ္တနေပ ကိုယ်
တော်မြတ်၏။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်။ ပဗ္ဗက္ခတောပိယ၊ မျက်မှောက်ကဲ့
သို့။ ပဿ၊ ရှုတော်မူ၏။ ဘဝဿ၊ ဘဝ၏။ ဥပနိဟိတတ္ထာ၊ ကပ်၍စောင့်
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လောကမိမံပဿာတိ၊ လောကမိမံပဿဟူ၍။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒဿနကြိယံ၊ မြင်ခြင်းကြိယာကို။ နိယော
ဇေန္တော၊ ယှဉ်တော်မူသူက်။ အတ္တနေမေဝ၊ ကိုယ်တော်ကိုသာလျှင်။ အာ
လပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ပုထူတိ၊ ပုထုဟူသည့်ကား။ ဗဟု၊ များစွာ။ ဝိသုဝါ၊
အသီးအသီးလည်း။ အဝိဇ္ဇာယပရေတာတိ၊ အဝိဇ္ဇာယပရေတာဟူသည့်

ကား၊ ရက္ခေအညာဏန္တိ အာဒိ နာ၊ ရက္ခေအညာဏံ ဤသို့ အစရှိသော၊ နယေ
န၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တယ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ စဝုသဗ္ဗပနိစ္ဆာဒိကာယ၊
သစ္စာလေးပါး၌ ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာသည်၊ အဘိဘူတာ၊ အလွန်နှိပ်
စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘူတာတိ၊ ဘူတာ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မကိလေသာ
တိ၊ ကံကိလေသာတို့သည်၊ ဇာတာနိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ဘူတ
ရတာတိ၊ ဘူတရတာဟူသည်ကား၊ ဘူတသုမာတာဝိတုသု၊ အမိအတ
တို့၌၊ ဝုတ္တဒါရာဒိသညာယ၊ သား မယား အစရှိသော အမှတ်ဖြင့်၊ အည
သတ္တေသု၊ တပါးသော သတ္တဝါဝိရှိ၌၊ တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်၊ ရတာ၊ မွေ
လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘူတခန္ဓပဉ္စကေ၊ ခန္ဓာငါးပါး အ
ပေါင်း၌၊ အနိစ္စာသုဘရက္ခာနတ္တသဘာဝေ၊ အနိစ္စသဘော အသုဘသဘော
နက္ခသဘော အနတ္တသဘော၌၊ တံသဘာဝါနဝဗောဓေတာ၊ ထိုအနိစ္စအစ
ရှိသောသဘောကို ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်၊ ဣတ္ထိဝုရိသာဒိပရိကပ္ပဝ
သေန၊ မိန်းမယောကျ်ား အစရှိသည်ဖြင့် ဘောဓ်ပြန်စွာ (ဤစည်အောက်
မှ) သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိစ္စာဒိဝသေန၊ မြဲခြင်းစသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
အတ္တတ္တနိယဂ္ဂါဟ ဝသေနစ၊ အတ္တအတ္တနိယဟူ၍ စွဲလမ်း သည်၏ အ
စွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ အဘိရတာ၊ အလွန်မွေလျော်ကုန်၍၊ တဝါ အပရိမုတ္တာ
တိ၊ တဝါ အပရိမုတ္တာဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသော၊ တဏှာဒိဗ္ဗိဂ္ဂါဟေန၊ တဏှာဒိဗ္ဗိ တည်းဟူသော စွဲလမ်း
ခြင်းကြောင့်၊ ဘဝတောသံသာရတော၊ သံသရာမှ နှိပ်မုတ္တာ၊ မလွတ်မ
ကင်းနိုင်ကုန်၊ ဧတ္ထစ၊ ဤပါဠိတော်၌လည်း၊ လောကမိမန္တိ၊ လောကမိမံဟူ
၍၊ ပဌမံတာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ သကလဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သတ္တနိ
ကာယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ သာမညတော၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဧကတ္တံ၊
တပေါင်းတည်း၏အဖြစ်ကို၊ ဥပနေန္တော၊ ဆောင်တော်မူလျက်၊ ဧကဝစနေ
န၊ ဧကဝစိဘတ်ဖြင့်၊ အနောမိသောဂဟဏံ၊ မပိုင်းခြားဘဲယူခြင်းကို၊
ဒိပေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ သွာယံသော အယံလောကော၊ ထိုသတ္တလောက
သည်၊ ဘဝယောနိဂတိဗျတိသတ္တဝါသာဒိဝသေနစေတ၊ ဘဝယောနိဂတိ
ဗျတိသတ္တဝါသအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထာဝရ
ထိုဘဝယောနိဂသည်တို့တွင်လည်း၊ တံဘံသတ္တနိကာယာဒိဝသေနစ၊ ထို
ထိုသို့သောသတ္တနိကာယ စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
အနေကတောဒဘိန္ဒော၊ တပါးမကများသော အပြားရှိသော လောကကို၊
ပဉ္စကံ၊ အသီးအသီး၊ မယာ၊ ငါးခုရားသည်၊ ငေါလောကီတော၊ အထူးထူး

အပြားပြားအားဖြင့် ကြည့်တော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်
 တော်မြတ်၏၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ဥပဏာနဘာဝံ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဥပဏာတော်၏အာနုဘော်
 ကို၊ ပဏာသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝါတရားမြတ်သည်၊
 ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဝစနဘေဒံ၊ ပုထုအဝိဇ္ဇာယပရေတာစသည်ဖြင့်ပုန်ပြားသည်
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ဗဟုဝစနေန၊ ဗဟုဝစဖြင့်၊ ဩဝိသော၊ ပိုင်းခြား
 သောအားဖြင့်၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို၊ ပုထုအဝိဇ္ဇာယပရေတာတိအာဒိနာ၊
 ပုထုအဝိဇ္ဇာယပရေတာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဧဝံ
 ကတွာ၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သောကမိမန္တိ၊ သော
 ကမိမိဟူ၍၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယသဇ္ဇကဝစ်ဘတ်ဖြင့်ညွှန်ပြခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ အဝိဇ္ဇာယပရေတာတိအာဒိနာ၊ အဝိဇ္ဇာယပရေတာ
 ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ ပစ္စတ္တဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသော၊ ပဌမာဗဟုဝစ်ဘတ်
 ဖြင့်ညွှန်ပြခြင်းသည်၊ အဝိရုဒ္ဓေါ၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိန္ဒုဝါကျတ္တာ၊ ဝါကျပြားသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ကေမိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဧကဝါ
 ကျတာမိပ္ပာယေန၊ ဝါကျတူကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာယပရေတံဘူတံဘူတ
 တရံဘဝါအပရိမုတ္တန္တိ၊ အဝိဇ္ဇာယပရေတံဘူတံဘူတတရံ ဘဝါအပရိ
 မုတ္တံဟူ၍၊ ပဌန္တိ၊ ပြင်၍ရွတ်ကုန်၏၊ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုပြီးအံ၊ ဝိဘတ္တိဘေဒဝ
 သေနေဝ၊ ဝိဘတ်ပြားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပုရာဏပါဠော၊
 ရှေးပါဌ်သည်၊ ယုတ္တော၊ သင့်မြတ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေနဥပါယေန၊
 အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဘဝဝိပ္ပမောက္ခော၊ ဘဝမှလွတ်ခြင်းသည်၊ ဟော
 ကိ၊ ဖြစ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအစုံသည်၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏၊ အဝိသယဘူတံ၊
 အရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဂေါစရံ၊ သဗ္ဗညုတရား၏ကျက်စား
 ရာအာရုံဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာစာရံ၊ ဝိပဿနာအကျင့်ကို၊ ဒေသသန္တော၊ ပြ
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေဟိကေမိတိအာဒိ၊ ယေဟိကေမိဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 တတ္ထံ၊ ထိုယေဟိကေမိစသောပါဠိတော်၌၊ ယေဟိကေမိဘဝံတိ၊ ယေဟိ
 ကေမိဘဝါဟူသည်ကား၊ ကာမဘဝါဒိသည်ဘဝါဒိဧကဝေါကာရ၊ ဒိသာ
 ဂေန၊ ကာမဘဝအစရှိသောသည်ဘဝအစရှိသော ဧကဝေါကာရဘဝ
 အစရှိသော ဝေဘန်ခြင်းဖြင့်၊ နာနာဘေဒဘိန္နာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိ
 ကုန်သော၊ သာတာဝန္တောဝါ၊ သာယာခြင်းသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ အသာတာဝန္တောဝါ၊ သာယာခြင်းသဘောမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်

သော၊ ဧဝံ၊ ယုကာဝါ၊ အသက်ရှည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတ္ထာ
 ခဏာဝါ၊ အသက်တိုသောကာလရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊
 အမှတ်ရှိကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗဗိတိ၊ သဗ္ဗ
 ဗိဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓိအဝေတိရိယန္တိ အာဒိဘိဘာဂေ၊ အထက်အောက်
 ဖီလာအစရှိသောအရပ်အဝိုင်း၊ သဗ္ဗတ္ထတာယာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထတာယဟု
 သည်ကား၊ သဂ္ဂါပါယမနုဿာဒိဘိဘာဂေန၊ နတ်ရွာခြောက်ထပ်လေးရပ်
 အပါယ်ရွာလူတို့နေရာထုံစသည်တော်၌ခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေတတိအာဒိသု၊
 သဗ္ဗေတေ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ရူပဝေဒနာဒိဓမ္မာ၊ ရုပ်ဝေဒနာ
 အစရှိသော သဘာဝဓမ္မဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ တေဘဝါ၊ ထိုဘဝတို့သည်၊ ဟုတွားဖြစ်ကုန်ပြီး၍၊ အဘာဝဓမ္မန၊
 မရှိခြင်း မရှိခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စမည်ကုန်၏၊ ဥဒယဗ္ဗ
 ယပနိဇ္ဇိတတ္ထာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဖြင့်အပနိတလဲလဲနှိပ်စက်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမည်ကုန်၏၊ ဧရာယစ၊ အိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 မရဏေနစ၊ သေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှစ်ပါးအပြား
 အားဖြင့်၊ ဝိပရိကာမေတဗ္ဗတာယ၊ ဘောက်ပြန်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝိပရိကာမဓမ္မာ၊ ဘောက်ပြန်တတ်သောသဘောရှိကုန်၏၊ ဣတိ
 သဒ္ဓေါ ဣတိသဒ္ဓါသည်၊ အာဒိအဇ္ဈော၊ အာဒိအနက်ရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ပကာရဇ္ဈော၊ ပကာရအနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ကိုအာဒိအနက်ပကာရ
 အနက်ရှိသော ဣတိသဒ္ဓါဖြင့်၊ အနတ္တလက္ခဏန္တိ၊ အနတ္တလက္ခဏာကို
 လည်း၊ သင်္ဂဟေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ အဝသဝတ္တနဓမ္မန၊ အလိုသို့မလိုက်တတ်
 သောအနက်ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိပရိ
 ကာမဓမ္မတာယ၊ ဘောက်ပြန်တတ်သောသဘာဝဓမ္မ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဝ
 သဝတ္တနဓမ္မန၊ အလိုသို့မလိုက်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တ
 မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လက္ခဏတ္ထယပနိဝိဇ္ဇာနာကာရေန၊ လက္ခဏာ
 ဖာဉ်တရားသုံးပါး၏အပေါင်းကိုထိုးထွင်း၍သိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ဘာသင်္ခါတံ၊ ဘဝဟုဆိုအပ်သော၊ ဧတံ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း
 ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဝိပရိတံ၊ မဘောက်မပြန်၊
 သမ္မာဥာယေန၊ သင့်သောကြောင်းဖြင့်၊ ဝိပဿနာသဟိတာယ၊ ဝိပဿ
 နာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတော၊ မြင်သည်
 ဖြစ်၍၊ ပရိညာဘိသယောဒိဝေသေန၊ ပရိညာအဘိသယသေသည်တို့၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ ပနိဝိဇ္ဇာနတော၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကြောင့်၊ ဘဝေါ၊ ဘဝ

သည်၊ နိဂ္ဂေါဇ္ဈန္တိ၊ ဣတိအာဒိနယပ္ပဝတ္ထော၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်
သော၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ပဟိယျတိ၊ ပျောက်၏။
အဂ္ဂမဂ္ဂပတ္တိသမကာလမဝ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်သည်နှင့် မျှသော
အခါ၌သာသျှင်၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ နိရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏။ ဥစ္ဆေ
ဒဒိဋ္ဌိယ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ ပဟိနတ္ထာ၊ ပယ်အပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတံဝိစ္ဆေဒံ၊ ဘဝပြတ်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒတိန
ပစ္ဆေတိ၊ မတောင့်တ၊ ဇေဘူတဿ၊ ဤသို့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာမတဏှာ
ဒိဝသေန၊ ကာမတဏှာအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌသတံ၊
တရာနှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဝါ၊ ရှစ်ရာအပြားရှိသော၊ ယေဘောဒါစ၊ အကြွင်း
အပြားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဝတ္ထာဒိဝိတာဝေန၊ အာဝတ္ထအစရှိ
သောဝေဘန်ခြင်းဖြင့်၊ ယေအနန္တဘောဒါစ၊ အကြွင်းများသော အပြားတို့
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗသောပကာနေ၊ ခပ်သိမ်း
သောအပြားအားဖြင့်၊ တာသံတဏှာနံ၊ ထိုတဏှာတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
ကြောင့်၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ တဒေကဋ္ဌတာယ၊ တဒေကဋ္ဌ၏အဖြစ်
အားဖြင့်၊ သဗ္ဗဿပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သံကိလေသပက္ခဿ၊ ညစ်
ညူးခြင်းအတို့၏၊ အသေသံနိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဝိရာဂေန၊ တပ်ခြင်းကင်း
သဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ယောအနုပ္ပါဒနိရောဓော၊ အကြွင်း
တမန်မဖြစ်သောအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအနုပ္ပါဒနိရောဓံ၊
ထိုတမန်မဖြစ်သောအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ ဣတိ
ဇေ၊ ဤသို့၊ တဏှာယ၊ တဏှာကို၊ ပဟာနမုခေန၊ ပယ်ခြင်းကိုအဦးပြုသ
ဖြင့်၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနံ၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသတော၊ ပြတော်
မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနုပ္ပါဒိသေသနိဗ္ဗာနံ၊ အနုပ္ပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို၊
ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလို၍၊ တဿနိဗ္ဗုတဿာတိအာဒိ၊ တဿနိဗ္ဗု
တဿဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ တဿပါဠဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ သဗ္ဗ
သော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ တဏှာနံ၊ တဏှာတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
ကြောင့်၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပြီး
ပြီးသော၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘိန္နကိလေသော၊ ဖျက်
ဆီးအပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော၊ ယောသောဝိတာသဝတိက္ခ၊ အကြွင်း
ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နိဗ္ဗုတဿ၊ ကိလေသာငြိမ်း
ပြီးသော၊ တဿာတိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းအား၊ အနုပ္ပါဒနု

တာဝတေဓာ၊ ဗွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေ
 သာဘိသင်္ခါ၊ ရမာရာနံ၊ ကိလေသမာရ်အဘိသင်္ခါ၊ ရမာရ်တို့ကို၊ အတဟာ
 တော၊ မပူခြင်းကြောင့်၊ ပုနုတ္တဝါ၊ တဖန်အသစ်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပရိသန္ဓိဝသေန၊ ပရိသန္ဓေ၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဥပပတ္တိဘဝေါ၊ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ တန
 စ၊ ဤသို့ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ တေနိကာသဝဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်
 သောရဟန်းသည်၊ မာရော၊ မာရ်ငါးပါးကို၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်ဖျက်
 ဆီးအပ်ပြီး၊ အရိယမဂ္ဂက္ခဏေ၊ အရိယမဂ်ခဏ၌၊ ကိလေသမာရောစ၊ ကိလေ
 သမာရ်ကို လည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါ၊ ရမာရောစ၊ အဘိသင်္ခါ၊ ရမာရ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဒေဝပုတ္တမာရောစ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်ကိုလည်းကောင်း၊ စရိ
 မဓိတ္တက္ခဏေ၊ စုတိစိတ်ခဏ၌၊ ခန္ဓာမာရောစ၊ ခန္ဓမာရ်ကိုလည်းကောင်း၊
 မစ္ဆမာရောစ၊ မစ္ဆမာရ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိသေ၊ ငါးပါး
 အပြားရှိသော၊ မာရော၊ မာရ်ကို၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးအပ်ပြီး၊
 ပရာဇိတော၊ ရှုံးစေအပ်ပြီး၊ ပုနု၊ တဖန်၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတံ၊ ချီကြွ
 ခြင်း၌၊ အပ္ပဒါနေန၊ မပေးသဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသေဝနေ၊ အရှိန်အစော်မရှိသည်
 ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထို
 ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ မာရေဟိ၊ မာရ်ငါးပါးတို့နှင့်၊ သင်္ဂါမော၊
 စစ်ထိုးခြင်းကို၊ ဝိဇိတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် အောင်အပ်ပြီး၊
 တတ္ထ၊ ထိုမာရ်ငါးပါး၌၊ ပပတ္တိတော၊ ဖြစ်ခြင်းမှ၊ ဝိဇိတော၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားအားဖြင့် အောင်အပ်ပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမောပန၊ အောင်အပ်ပြီး
 သောစစ်သည်ရှိသော၊ ဣဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံး
 စုံသောအာရုံတို့၌၊ ဝိကာဠောဘာဝေန၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ တာဒိ
 လက္ခဏပတ္တိယာ၊ တာဒိလက္ခဏာသို့ရောက်သဖြင့်၊ တာဒိသမ္ပန္နာ၊ တာဒိ
 ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗဘဝါနိ၊
 အလုံးစုံသောဘဝတို့ကို၊ ယထာပုတ္တဘောဒေ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီး
 သောအပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဝိဘဝေ၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့ကိုလည်း၊
 ဥပစ္စဂါယမတိက္ကန္တာ၊ လွန်မြောက်လျက်၊ ကတ္ထမိ၊ တစုံတခု၌၊ သင်္ခါ၊ ခေါ်
 ဝေါ်ခြင်းသို့၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်၊ အနုပါဒါနေ၊ ဗွဲလမ်း
 ရာလောင်စာ ကင်းသော၊ ဇာတဝေဒေါဝိယ၊ တောဝီးကဲ့သို့၊ ပရိနိဗ္ဗာန
 တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည်မှ၊ ဥဇ္ဈ၊ အထက်၌၊ အပညတ္တိကောဝ၊ မပညတ်
 အပ်သော သဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိဖြစ်၍၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊

ဤတွင်အပြီးသတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံမဟာ
ဥဒါနံ၊ ဤမဟာဥဒါနံကို၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်း
မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနသတ်ဖြင့်၊ ကုဋံ၊ အထွဋ်ဒုရင်မှိုက်ကင်းကို၊
ဂဟတော၊ ယူတော်မူ၍၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ပြီးဆုံးတော်မူစေ၏၊ ဒသမသုတ္တ
ဝဏ္ဏနာ၊ ဒသမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊
တတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ တတိယဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာစနိဗ္ဗိတာဇေ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဥဒါနံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲပြီး၏၊

